ஸ்ரீ:

முகவுரை.

ஸ்ரீமஹாபாரதத்தின் * 'பெரும்பலம்' என்று ஸ்ரீ வே
யாஸபகவானே கூறியிருக்கிற சாந்திபாவத்தின் தமிழ்மொழிபெ
பானது பூர்த்தியாகி வெளியான விஷயம் யாவருக்கும் பெரும
கிழ்ச்சியை விளைக்குமென்பதில் ஸந்தேகமில்லை. மிகப்பெரியதும் க
மூமான இப்பர்வத்தில் எளிதிற் பொருள்விளங்காத சுலோக
மற்றப்பர்வங்களைக் காட்டிலும் அதிகமாகவுள்ளன. ராஜதர்ம
ஆபத்தர்மமும், மோக்ஷதர்மமுமாகிய பரமதர்மங்களைச் சொல்
பாகமானதால் இதில் விஷயமும் மிகக்கடினமானது. பிரஸித்தி
பெரியபண்டிதர்கள் மோக்ஷதர்மத்தில் அநேகவிடங்களில்
மைப் பொருள் விளங்கவில்லையென்று கூறுவார்களானால் இ
பற்றி நான் சொல்லவும்வேண்டுமோ? மஹாபார்தத்தை மொழி
த்து வெளியிட உத்தேசித்து, என்விருப்பத்தை முதலில் சில
யோர்களிடத்தில் விஜ்ஞாபித்தபோது, அவர்கள், 'சாந்திபர்வ
மொழிபெயர்ப்பது ச்ரமமானகாரியம், அதனுள்ளும் மோக்ஷ
மொழிபெயர்ப்பு அதிக ச்ரமமாயிருக்கும். ஆதலால், அது
வேறினால்தான் மஹாபாரதமொழிபெயர்ப்பு நிறைவேறின
நம்பலாம்' என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னதின் உ
அநுபவத்தில் எனக்கு நன்கு விளங்கிறது. இந்தப்பர்வ
வேலையினால் என்புத்திக்கும் சரீரத்துக்கும் உண்டான ச்ரம
ஏற்பட்ட பொருட்செலவும் மற்றப்பர்வங்கள் எல்லாவற்றின்
யினும் உள்ளவற்றினும் குறைந்தவையல்ல. இப்பர்வத்தைச்
கிரம பூர்த்தி செய்யவேண்டியதைப்பற்றிப் பல பெரியோர்கள்
கடிகடிதங்கள் எழுதியும் விசாரித்தும் என் மனத்திற்கு மிக்க
கத்தை அளித்துவந்தார்கள். பாரதம் முழுவதுமே மொழிபெ
தானதோடு கடினமான பாவங்களும் அச்சிட்டு வெளியாகி
படியால், வெளிவராத மற்றப்பர்வங்களும் ஸர்வேச்வரனு
கிருபையாலும் பெரியோர்களுடைய அநுக்கிரகத்தாலும்
விரைவில் வெளிவருமென்று உறுதியாகச் சொல்லலாம்.

---

* ஆதிபர்வம் பக்கம் கக, வரி க

முகவுரை

இபபாவததின பொருடசிறபபகசெறப, தககபணடிதாகளைக் ணடு இதனை மொழிபெயாகக விருமபி, குமபகோணம அதவை பா பணடிதராகவிருநத மஹாவிதவான பரமமஸ்ரீ, வேதாநத ரி மஹாமஹோபாதயாயா பைஙகாநாடு கணபதி சாஸதிரிக களைக கேடடுககொணடேன அவாகள பெரிதும மனமுவநது ழிபெயாககததொடஙகி 240 - ஆவது அததியாயமவரையில ழிபெயாதது உதவினாகள

சிலகாலஞசென றபிறகு அவாகள துறவறமபூணடு ஸிததியடை மயால எஞசிநினறதும மிகக கடினமுமானபாகததை யாரைக ணடு மொழிபெயாபபதெனப பெருஙகவலையுறறுச சாநதிபாவ லையைப பலநாள நிறுததிவைககவும நோநதது

இநநிலைமையில, டிடி அதனவத ஸபாபணடிதராக இபபொழுது வரும மஹாவிதவான பரமமஸ்ரீ கருஙகுளம கிருஷண சாஸதிரி ாகள என வேணடுகோளுககிணஙகி, காலதாமதததால எனககு நத பொருள நஷடமும பலவிதமான ஸிரமஙகளும உணடானதை ாநது இரவும பகலும ஓயவினறி உழைதது 240-ஆவது அததி ததுககு மேலுள்ள பாகததை அதிவிரைவில மொழிபெயாத காடுதது எனகவலையை நீககினாகள அவாகளுடைய பெருங ணயினாலேயே, சாநதிபாவததை முறறிலும வெளியிட நான னேன

மஹாபாரத மொழிபெயாபபானது பல சிறநத பணடிதாகளை டதவிககாக மறறுமபலரையும வைததுககொணடு பலவருடங செயயவேணடிய பெருஙகாரியமெனபதையும, அதறகுத தகக பாருளுதவியிலலாமல நான மிகவும ஸிரமபபடடுககொணடிருநத ம அறிநது குமபகோணம பிரமமஸ்ரீ Professor K சுநதர யரவாகள M A ரூபா 200-ம பரமமஸ்ரீ ஆனரபிள திவான ா ஜஸடிஸ T சதாசிவையரவாகள ரூபா 100-ம நனகொடை நது உதவினாகள

இபபெருஙகாரியததை மேலநடதத இயலாமல 1914-ஆம ஜூ ரி மாஸததில, ஸமாசாரபபததிரிகைகள மூலமாக நான ஒரு ணபபஞசெயதிருநதேன அதனைபபாாததபிறகு சென்னை எக டிவ கௌனஸில மெம்பா மஹாகனம பொருநதிய Hon'ble P S சிவஸவாமி ஐயரவாகள, C I E, C S I ரூபா 100-ம

முகவுரை

கொழுமபிலுளள Hon'ble Mr P இராமநாத முதலியாரவா
ரூபா 200-ம உதவிபுரிநது ஊககமளிததாாகள

ஆணடிபபடடி ஜமீனதாரவாகளாகிய ஸ்ரீமான, S R
M CT பெததாசசி செடடியாா அவாகள, M R A S பீஷ
வததை அசசிடடு வெளியிடசசெலலும ரூபா 1000உம தாஙக
கொடுதது உதவுவதாக வாககளிதது முனனதாக நலலஸமயத
ரூபா 500 அனுபபி என மனககவலையை அகறறிப பெருமப
ணியததைக கைககொணடாாகள

இதறகுமுன எனககு முடடுபபாடுகள நோநத ஸமயஙக
கைமமாறுகருதாது வேணடிய திரவிய ஸஹாயஞசெயது உதவ
படுததிய பிரபுசிகாமணிகளைபபறறி யான அவவபபோது உ
இடஙகளில கூறியிருபபதை யாவரும பாாததிருககலாம

மேறகூறிய தமிழநாடடினரையனறி அயல நாடடாா
ஐரோபபிய கனவானகள சிலரும எனனுடைய அஸெளகரியங
யறிநது மனமிரஙகி ஆதரிதது வருகிறாாகள

இநதப பரோபகாரிகளுடையபெருதவியினாலேயே இநதம
இதிஹாஸமானது தமிழுலகிறகுப பயனுளளதாக ஆகிறபடியால
தமிழ நாடடாரனைவரும இவாகளிடதது நனறிபாராடடக கட
யுறறிருககிறாாகள

தேசாபிமானமும பாஷாபிமானமும உளள பல கனவான
தஙகள தஙகளால இயனற உதவிகளைச செயவதாக வாககளிததிரு
றாாகள அவாகள பெயரையும செயயும உதவியையும பினனா வெ
யிடுவேன இபபெருஙகாரியததில தஙகள தஙகளால இயனற உத
ளைசசெயது எனககுஊககமளிததுத தமிழுலகிறகுப பேருதவிபுரி
வரும பிரபுககளுககும கையொபபககாராகளுககும என மனபூ
மான நனறியைச செலுததுகிறேன.

இஙஙனம
ம வீ இராமானுஜாசாரிய

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்

சாந்திபர்வம்.

விஷயஸூசிகை

மோக்ஷதர்மம்

விஷயஸூசிகை.

விஷயஸூசிகை.

அத்யாயம் பக்

விஷயஸூசிகை.

விஷயஸூசிகை.

விஷயஸூசிகை.

அத்யாயம் பக்.

விஷயஸூசிகை.

யாயம்		பக்கம்
332	சுகருடைய பிறப்பும் உபநயனமுதலியவையும்	1196 - 1198
333	வ்யாஸர் சுகரை ஜனகனிடம் செல்லச்சொல்லியது	1199
	சுகர் ஜனகனிடம் சென்றது	1199 - 1201
334	ஜனகன் சுகரைப் பூஜித்தது ..	1202
	சுகர் ஜனகனிடம் மோக்ஷதாமங்களைச்சொல்லும்படி கேட்டது	1203
	ஜனகன் சுகருக்கு பரமமஜ்ஞானத்தை உபதேசித்தது	1203 - 1206
335	ஸூபரமமன்யர் உலகை அவமதித்துக் கூறியது	1207
	விஷ்ணு, சக்தியை அசைத்தது	1207
	ஸுமந்துமுதலியோர் வ்யாஸரிடம் வேதமோதியதும் வ்யாஸர் அவர்களுக்கு வரமளித்ததும் ...	1208 - 1210
336	ஸுமந்துமுதலியோர் வ்யாஸரிடம் விடைபெற்றுச் சென்றது	1210 - 1211
	நாரதர் எதற்கு எதெது தோஷமென்பதையும் பிசாசினகதையையும் சொல்லி வ்யாஸரை வேதமோதச்சொல்லியது ...	1212 - 1214
	வ்யாஸர் பெருங்காற்றடிக்கையில் வேதமோதக்கூடாதகாரணத்தைச் சுகருக்குச் சொல்லியது	1214 - 1216
	ஏழுவாயுக்களின் வரலாறு	1214 - 1216
-339	நாரதர் சுகருக்கு உலகஇயல்புகளைச்சொல்லி மோக்ஷோபாயத்தை உபதேசித்தது ..	1217 - 1227
	சுகர் வைராக்யமடைந்து கைலைசென்றது	1227 - 1229
340	சுகர் யோகஞ்செய்துஸ்வர்க்கத்துக்குப்புறப்பட்டது	1229 - 1230
	சுகர் தம்பிதாஅழைத்தால் மறுமொழிசொல்லும்படி தேவர்களுக்குச் சொல்லியது ..	1231
341	வ்யாஸர் சுகரைத்தேடி வருந்தியது	1233
	சங்கரர் வ்யாஸருக்கு வரமளித்தது	1234
342	நரநாராயணர் தவஞ்செய்தது	1235
	நாரதர் பதரிகாஸ்ரமம்வந்தது ..	1236
	நாராயணரிஷி தாம்பூஜிப்பவரை நாரதருக்குச் சொல்லியது	1237 - 1238
343	நாரதர் ஸ்வேதத்வீபஞ்சென்றது ..	1239
	பாஞ்சராத்ரசாஸ்திரத்தின் வரலாறு	1240 - 1243
344	உபரிசரவஸு யாகஞ்செய்தது .	1243 - 1244
	ப்ருஹஸ்பதி ஹரியின்மேல் கோபித்தது	1244 - 1245
	ஏகதர் - நாராயணருடைய மஹிமையை ப்ருஹஸ்பதிக்குச் சொல்லியது	1245 - 1248

விஷயஸூசிகை.

விஷயஸூசிகை.

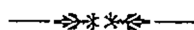
சாந்திபர்வம் விஷயஸூசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

சா ந் தி ப ர் வ ம்.

நூறறெழுபததுமூனறாவது அதயாயம

மோக்ஷ தா ம ம

(பீஷ்மர், ஒருபிராம்மணருக்கும் ஸேனஜித்தென்னும் அரசனுக்கும் நட
ஸம்பாஷணையையும் அந்தப்பிராம்மணர் ஸேனஜிததுக்குச்சொல்
லிய பிங்களோபாக்யானத்தையும் சொல்லியது.)

யுதிஷ்டிரா, "பூஜயாகளிறசிறநதவரே! ராஜதாமஙகளைப
ரியவைகளும சுபஙகளுமான தாமஙகள பிதாமஹரானஉமமாலசெ
லபபடடன நீா ஆசாமிகளுககுரிய மிகசசிறநததான தாமத
யும சொலலவேணடும" எனறுசொனனா
பீஷமா, "ஸவாககலோகததிறகுக காரணமானதும ஸதயப
பயனை உணடுபணணுவதுமான தாமமானது எலலாவிடததி
விதிககபபடடிருககிறது இவவுலகில பலதுவாரஙகளுளள தா
தினசெயகையானது பயனறறதாகிறதிலலை பாதாகளிலுததமமே
எநதஎநதமனிதன எநதஎநதவிஷயததில நிசசயததைஅடைகிறு
அவனவன அநதஅநதவிஷயததையே அறிவான, வேறுவிஷயத
அறியமாடடான உலகததிறகுஸாதனமானபொருளகள எநத
விதமாக அஸாரமானபொருளகளாகஅறியபபடுகினறனவோ அ
அநதவிதமாக அநதபபொருளகளில வெறுபபுணடாகும இதி
தேகமிலலை யுதிஷடிர! இவவிதமாக உலகததைப பலதோஷமு
தெனறு நிசசயமசெயதுகொணடபின புததியுளளமனிதன தன
டையமோக்ஷததிறகுக காரணமானவழியிலமுயறசிசெயயவேண
எனறுசொனனா யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே! பொருளநஷடம
லும மனைவியோ மகனோ தநதையோ மாணமடைநதாலும உண
குமசோகததை விலககிககொளளககூடியபுததியை எனககு உப
சிககவேணடும" எனறுகேடக, பீஷமா சொலலததொடஙகினா
"பொருளநஷடமானாலும தாரமோ புததிரனோ தநதை
மாணமடைநதாலும மனிதன, 'அநதோ! (ஆதமாவைததவிர
றது) துககம' எனறு ஆலோசிததுககொணடு சோகமவிலககுமு
யைச செயதுகொளளவேணடும இவவிஷயததிலும ஸேனஜிதெ
னுமஅரசனிடம அவனுககுமிததிரான ஒருபிராமமணாவநதுகூ
பழையஇவவிதிஹாஸததை உதாஹரிககிறாகள புதரசோகத

ததாபமடைநதவனும சோகததால (கைகால்முதலியவை) அசை
றவனும அறிவுமழுஙகியமனமுளளவனுமானஸேனஜிததெனனு
சனைககணடு ஒருபிராமமணா ஒருவசனததைசசொலலததொட
ா 'அரசனே ! நீ அறிவிலலாமல ஏன மோஹமடைகிருய ? உன
க்குறிததுச சோகபபடககூடியவீ ஏன மறறெருனறைபபறறிச சே
படுகிருய ? ஒருஸமயம உனனைபபறறிசசோகபபடும ஜனஙகளும
கபபடததககவாகளாய அநதககதியை அடைவாாகள அரசனே
ம நானும நானகுபுறததிலும உனனையடுததுஉபாஸிககும மற
ளவாகளுமான நாமஅனைவரும எஙகிருநதுவநதோமோ அ
ததிறகே செலவோம' எனறுசொனனா ஸேனஜித, 'தவ
ப பொருளாககொணடபிராமமணரே ! எதைஅடைநது நீ
கபபடாமலிருககிறீரோ உமமுடைய அநதபபுதநி எது? ஆலே
எது ? ஸமாதி எது ? ஞானம எது ? சாஸதிரம எது ?' என
டான பிராமமணா சொலலததொடஙகினா 'இவவுலகி
த அநதககாமஙகளுககுததககபடி உததமமும அதமமும மத
முமானபிராணிகளயாவும துககததால நிரமபியிருபபதைப பாா
நதஆததமாவும எனனுடையதனறு அலலது, பூமிமுழுமையு
னுடையது எனககு எவவிதமோ அவவிதமேமறறவாகளுககும
று அறிநதுகொணடகாரணததால எனககுச சோகமிலலை நான
கபபுததியை அடைநது ஸநதோஷபபடவுமிலலை, சோகபபட
லை எவவிதம பெரியகடலில கடடையுமகடடையும சோகசை
டயுமோ, சோநதபின விலகுமோ அவவிதம பிராணிகளினசோ
பிருககிறது. புதராகளும பௌதராகளும ஞாதிகளும பநது
ம அவவிதமேயிருககிறாாகள அவாகளிடம ஸநேஹததைச
யககூடாது அவாகளைவிடடுபபிரிவது நிசசயமனறே ? அறிய
தகாரணததிலிருநதுவநதபுததிரன திருமபவும அறியபபடா
ணததைஅடைநதான அவன உனனை அறியவிலலை நீ அவனை
யவிலலை எதறகாக நீ சோகபபடுகிருய ? துககமானது ஸுகத
முடிவிலுணடாகும ஸுகமானது துககததினமுடிவிலுணடா
. ஸுகததிலிருநது துககமுணடாகிறது துககததிலிருந
கமுணடாகிறது ஸுகததிறகுஅடுததது துககமும துககத
குஅடுததது ஸுகமுமாயிருககும மனிதாகளுககு ஸுகமும
கமும தோஉருளைபோலச சுறறிவருகினறன நீ ஸுகததிலிரு
துககததைஅடைநதிருககிருய, திருமபவும ஸுகததை அடை
போகிருய எபபொழுதும துககததையே அடைகிறவனுமிலலை

எபபொழுதும ஸுகத்தையே அடைகிறவனுமிலலை ஸுகததிற
சரீரமே இருபபிடமாகிறது துககததிறகும சரீரமேஇருபபிடம
து ஆகையால, தேஹியானஜீவன சரீரமெடுதது எநதககா
தசசெயகிறுனே அநதககாமததினபயனைச சரீரததையெடுத
அனுபவிககிறுன ஜீவனததிறகுககாரணமான ஸூக்ஷமசரீர
அநதசசரீரததுடனகூடவே உணடாகிறது ஸதூலமும ஸூக்
மமெனகிற இரணடுசரீரஙகளும சோநதுகொணடே பலவிதமாயி
னறன இரணடுமசோநது நாசமடைகினறன ஜனஙகள பல
மானஸநேஹமெனனும கயிறுகளால விஷயஙகளை உளளதில
கொணடு விருமபியதைசசெயதுகொளளாமல மணலகளால
டகரைகள ஜலததால (கரைவது) போல (அவவிஷயஙகளால)
படுகிறுாகள [1]ஸநேஹமுளளகாரணததால எளளானது செ
களால ஆகாமிததுப பீடிககபபடுவதுபோல, உலகமயாவும பீ
பெனனுமசககரததில [2]ஸநேஹமிருககுமகாரணததால அஜஞா
னுணடாகுமதுனபஙகளால ஆகாமிததுப பீடிககபபடுகிறது ப
தன, மனைவி முதலியவாகளைப போஷிககவேணடி அசுபமானகா
தைசசோககிறுன அநதமனிதன் [3]ஒருவனுக இவவுலகிலும வே
கிலும துனபஙகளை அடைகிறுன புததிராகளிடமும தாரஙக
மும மறறககுடுமபஙகளிடமும ஆசைபறறிய மனிதாகளயாவ
னததிலுளள கிழயானைகளைபபோலச சோகமெனனுமசேறறுக்
லமூழகினவாகளாகிறுாகள பாபுவே! புததிரனுககும பொரு
கும ஞாதிகளுககும ஸமபநதிகளுககுமநாசமுணடானுல காட
கொபபானமிகபபெரியதுககததை அடைகிறுாகள ஸுகமும
மும [4]பிறபபும இறபபுமஆகியயாவும தெயவததைஅடுததிருக
றன [5]ஸுஹருதஇலலாதவனும ஸுஹருததுளளவனும, சத
ளளவனும மிததிரனுளளவனும, அறிவுளளவனும அறிவில
னும, தெய்வததால ஸுகததைஅடைகிறுா ஸநேஹிதாகள
ததைச செயவிககததிறமையுளளவாகளலலா சததுருககள
ததைசசெயவதறகு ஸமாததாகளலலா புததியானது பொ
களுககுக காரணமாகிறதிலலை பொருளானது ஸுகஙகளுககு
ணமாகிறதிலலை புததியானது தனததை அடைவதறகுககா
மனறு மூடததனமை ஸமபததிலலாமறசெயகிறதனறு. அறி

---

1 எணணெய 2 அபிமானம = பறறு
3 'அநததுனபஙகள இவனுல போஷிககபபடட மறறவாகளுககில
4 'செலவமுமவறுமையும' எனபதுபழையவுரை [எனபது கரு
5 சாநதிபாவம், 385 - ம் பககம குறிபபிறகாணக

ந்தவன உலகஸருஷடியினுணமையை அறிகிறான, மறறவ
றியமாடடான புததியுளளவனோ மூடனோ, சூரனோ பயநத
), கவியோ அசடனோ, பலமுளளவனோ பலஹீனனோ, அடைய
கபாககியமுளளவனை ஸுகமானது அடைகிறது பசுவானது க
கும இடையனுககும யஜமானனுககும திருடனுககும சொந
கும எவன ஒருபசுவினபாலைககுடிககிறானோ அபபசுவானது அ
டையதெனபது நிசசயம உலகில எவாகள மிகவுமமூடாகளோ
ாகள அறிவினமேலானநிலையை அடைநதவாகளோ அநதமனித
ஸுகமாகசசெழிககிறாாகள இடையிலுளளமனிதன கஷட
கிறான அறிவுளளவாகள புருஷாாததஙகளுளமுநதின தாம
லும கடைசியானமோக்ஷததிலும ஸநதோஷமுளளவாகளாயிருப
கள அவாகள இடையிலுளளபொருளகாமஙகளில ஸநதோஷ
மாடடாாகள தாமததையும மோக்ஷததையுமஅடைவது ஸு
னறும இடையிலுளளபொருளகாமஙகள துககமெனறும (அ
ளவாகள) கூறுகிறாாகள மூடனாயிருபபவன தனகாமஙகளை
தியாமல கமபளததால மூடபபடுவதுபோல மிகுநதஅஜஞான
ால மூடபபடடு ஸுகமாகஉறஙகுவான எவாகள மேலான
லை அடைநதவாகளும ஸுகதுககமுதலிய தவநதுவஙகளிலி
விலகியவாகளும மதஸாமிலலாதவாகளுமாயிருககிறாாகளோ
ாகளை இனபஙகளும துனபஙகளும ஒருபொழுதும துனப
கதமாடடா நலலஅறிவை அடையாமலும மூடததனமைய
நது விலகியுமிருககிறவாகள கரைகடநதுஸநதோஷபபடுவா
, தாபததையுமடைவாாகள அறிவிலலாதவாகளும மிககஅஹங
ததால திருபதியடைநதவாகளுமானமூடாகள தேவலோகத
ள தேவககூடடஙகளபோல எபபோதும ஸநதோஷமுளளவ
ாயிருபபாாகள (முதலில) ஸுகமாகததோறறும சோமபலான
வில துககமாகும, துககமாகததோறறுமமுயறசியானது ஸு
தஉணடுபணணுவதறகுக காரணமாகும அணிமாமுதலியஸி
ம முயறசியுளளவனிடம லக்ஷமியுடனவஸிககும, சோமபே
மிராது ஸுகமோ துககமோ பரியமோ அபரியமோ வருவ
லலாம மனததிறசோாவிலலாமல அனுபவிககவேணடும சோக
கிடமானபலலாயிரஙகளும பயததிறகிடமான பலநூறுகளும ஒ
ருநாளிலும மூடனைப பிடிககினறன, அறிவுளளவனைப பிடி
இலலை புததியுளளவனும அறிவையடைநதவனும (சாஸதிரங
) கேடகவிருபபமுளளவனும அஹஙகாரமறறவனும அடககமு

ளவனும இநதிரியஙகளைவென றவனுமானமனிதனைச சோகமான
தொடருகிறதிலலை அறிவுளளவன இநதபபுததியையடைநது
சததமானமனததுடன ஸஞசரிககவேணடும [1]சுகலம [2]கருஷண
ரனனுமவழிகளையறிநதவனும தெயவமஆஸ்ரமஎனற ஸவபா
ளிலிருநது வெளிபபடடவனும பிறபபுஇறபபுககளை அறிநதவ
ரானமனிதனைச சோகமானதுதொடததககதனறு சோகமுமபய
காபமும சாமமும எதைககாரணமாககொணடு உணடாகினற
வோ அது தன அஙகஙகளிலஒனறுனுலும அதை விலககவேண
ஆசைபபடததககவிஷயஙகளுள எதைஎதை மனிதன விலக
கொளளுகிருனே அதுஅது பூாணஸுகததிறகுக காரணமாகு
ஆசையைத தொடாநதுசெலலுநதனமையுளளமனிதன அவவா
ளை அனுஸரிததே நாசமடைவான மானிடஉலகததிலுளளவி
ஸுகமும தேவலோகததிலுளளபெரியஸுகமும ஆசையைவி
ஞலுணடாகுமஸுகததின பதினறிலொருபாகததிறகும ஒபப
பமானதோ அசுபமானதோ முனபிறபபிலுளளசரீரததாலசெய
டகாமமானது அறிவுளளவனுனுலும மூடனுனுலும சூரனுனு
லுநதககாமததைசசெயதமனிதனை அடையும இவவிதமேகா
டும பரியஙகளும அபரியஙகளும துககஙகளும ஸுகஙகளும ஜீ
ளிடம சுறறிககொணடிருககினறன மனிதன இநதபபுததி
னறுகஅடைநது நறகுணஙகளுடனகூடியவனுகிச சோகபபட
இருககவேணடும, ஆசைபபடததகக எலலாவிஷயஙகளையும வெ
கவேணடும, கோபததைப புறததில தளளவேணடும இந
காபமானது மனததிலஉணடாகி வளாசசிஅடைநதால மனத
லுணடானமிருதயுவாகும பிராணிகளுககுச சரீரததிலுளளகே
மனபது அறிஞாகளால இவவிதமசொலலபபடுகிறது மனித
ஆமையானது தன அஙகஙகளை அடககிககொளவதுபோலககாமங
யெலலாம உளளததில எபபொழுது அடககிககொளளுகிருனே
பொழுது தானுகவிளஙகும ஆதமஸவருபததினபிரகாசமானது உளளத்
லேயே தெளிவாகவிளஙகும ஒருவஸதுவானது சிறிதாயிருநதாலு
என னுடையது' எனறஅபிமானததுடன கருதபபடுமாயின, அ
வ நாசததைஅடையுஙகாலததில (அவனுககுத) தாபததையுண
ணணுவதறகுக காரணமாகிறது இநதமனிதன எபபொழுது ஓ
லும பயமிலலாதவனுயிருககிருனே, எபபொழுது இவனிடமிருந

1 சுகலம=வெணமை, மூகதிககுககாரணமானது.
2 கருஷணம=கருமை, ஸமஸாரததிறகுககாரணமானது.

நவரும பயமடையாமலிருககிறாகளோ எபபொழுது இவன ஒன
யும விருமபாமலும பகையாமலுமிருககிறானோ அபபொழுது ப
மாகிறான மனிதன ஸதயம பொய, சோகம ஆனநதம, பய
யம, பரியம அபரியம இநதஇரடடைகளைவிலககிககொணடபின
வுமசாநதமானமனமுளளவனாயிருபபான மனிதன எபபொழுத
ிவுளளவனாகிச செயகையாலும மனததாலும வாககாலும எலல
ணிகளிடததிலும துனபததைசசெயயாமலிருககிறானோ அபபொ
த பரமமமாகிறான துஷடபுததியுளளவாகளுககு விலககககடின
னதும கிழததனமையை அடையும மனிதனுககும குறைவடை
கதும ஆயுளினமுடிவுவரையிலுமுளளரோகமுமான ஆசைமை
ககிககொளளுகிறவனுககு ஸுகமுணடு அரசனே! இநதவிவ
தில பிஙகளையெனனும வேசியானவள கஷடமுளளகாலததிலும
ன ஸனாதனமானஸுகததை அடைநததைககுறிததுப பாடிய
தைகளைக கேள பிஙகளையெனனும வேசியானவள ஸஙகேதஸ
தில ஆசைநாயகனால விலககபபடடவளாயிருநதாள உடனே
பொழுது கஷடததைத அடைநதபிஙகளையானவள தனபுததியைச
நதமாக (ஆதமரூபததில) நிலைபெறசசெயதுகொணடாள அவள
நான பிததுககொணடவளாகிப பிததனலலாதநாயகனை (விரு
கொணடு) நெடுநோமவஸிததுககொணடிருநதேன அருகிலுளள
தநாயகனை முதலில நான தெரிநதுகொளளவிலலை [2]ஒருதூணுள
ம ஒனபதுதவாரஙகளுளளதுமானவீடடை மூடிககொளளுகி
ன இஙகுவரும விருமபததகாதவனானமனிதனை நாயகனெனறு
ள அபிமானிபபாள? ஆசைவேஷததுடனகூடினவாகளும உண
யிலஆசையிலலாதவாகளும மானிடஉருவஙகொணடவாகளுமான
நசகாகள திருமபவும எனனை வஞசிககமாடடாாகள நான அற

[1] 'விகாரமுளளநான நிாவிகாரமானபரமாதமாவை வெகுகாலம மறை
கொணடிருநதேன ஹருதயகோசததில ஆனநததைக கொடுததுக
ணடிருககும இவரை முநதி நான அறியவிலலை' எனபது பழையஉரை

[2] இஙகு வீடெனறுசொலலபபடுவது சரீரம, வீடடிலுளள கூரையைத
னது தாஙகுவதுபோலச சரீரததைத தாஙகிககொணடிருபபது பிர
ன, பருஹதாரணயகோபநிஷத நாலாவதுஅததியாயம இரணடாவது
மமணததிலும இது காணபபடும, பிரசனோபநிஷத இரணடாவதுபிர
திலும இது தெளிவாகவிளஙகும, இநதவீடடிறகு தவாரஙகள ஒனபது
கள, செவிகள, மூககுககள, வாயெனறஏழும கீழபாகததிலுளள இ
மாம இஙகு ஒனறானஅவிதயை தூணெனறும செவி, கண, நா
கு, துவக, மனம, புததி, காமம, காமமெனறஒனபதும துவாரஙகளென
பழையஉரை கூறுகிறது

வுள்ளவளாயிருக்கிறேன், விழித்துக்கொண்டிருக்கிறேன் ெ
வத்தாலும் முன்செய்தவினையாலும், ஞானபமாயிருப்பதும ஸுகப
முடியும் நான் நல்ல அறிவுள்ளவனும் விஷயங்களிலிருந்து வில
வனுமாயிருக்கிறேன். நான் இப்பொழுது இந்திரியங்களை வெ
தவளாயிருக்கவில்லை ஆசையில்லாதவன் ஸுகமாக உறங்குவா
ஆசையில்லாமை மிகவும் ஸுகமாகும்' என்றுசொன்னாள் பிங்
பானவள் விஷயபோகத்தைப்பற்றிய ஆசையை இல்லாததாகச்செ
கொண்டு ஸுகமாக உறங்கினாள்' என்றுசொன்னார் இவ்விதங்க
மற்றவைகளும் யுக்தியுள்ளவைகளுமானபிராமமணருடைய வச
களால் [1]சோகத்தைவிலக்கித் தைரியமுள்ளவனாகச் செய்யப்பட
ஸேனஜித்தென்னும் அரசன் ஸுகமாக ஸந்தோஷமடைந்தா
என்றுசொன்னார்

நூற்றெழுபத்துநான்காவது அத்யாயம்

மோக்ஷ தாமம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், காலம்வேகமாகச்செல்லுவதால்ச்ரேயஸுக்குஸாதன மாயிருப்பதைச்சீக்கிரம்செய்துகொள்ளவேண்டுமென்கிற விஷயத்தில் ஒருதகப்பனுக்கும்புத்திரனுக்கும்நடந்த ஸம்பாஷணையைக் கூறியது)

யுதிஷ்டிரர், "பிதாமஹரே! இந்தக்காலமானது எல்லாப்ப
ணிகளுக்குமநாசத்தைக்கொடுப்பதும் (யாவற்றையும்) மீறிச்செ
வதுமாயிருக்கும்பொழுது (மனிதன்) எவ்விதமரேயஸை அடை
வேண்டும்? அதனை எனக்கு உபதேசிக்கவேண்டும்" என்றுகேட்
பீஷ்மர் சொல்லத்தொடங்கினார்.

"இவ்விஷயத்திலும் ஒருதந்தைக்கும்புத்திரனுக்குமநடந்த
பாஷணையான பழையஇவ்விதிஹாஸத்தை உதாஹரிக்கிறார்கள் யு
ஷ்டிர! அதை அறிந்துகொள். ஏ! பாரத! வேதமோதுவ
திடமுயற்சியுள்ள ஒருபிராமமணருக்கு மேதாவியென்றுபெயருள்
வனும் நல்லபுத்தியுள்ளவனுமானஒருபுத்திரன் இருந்தான் மோ
தாமங்களைப்பற்றியவிஷயங்களில்ஸாமர்த்தியமுள்ளவனும் உலகங
குரியதந்திரத்திலஸமர்த்தனுமான அந்தப்புத்திரன் வேதாத்யயன
செய்வதில மிகப்பற்றுதலுள்ளதந்தையைநோக்கி, 'தந்தையே! ம
தர்களின் ஆயுள் சீக்கிரமாகநாசமடைகிறது ஆகையால், இ

[1] 'ஆத்மதத்வத்தில நிலைநிறுத்தப்பட்ட' என்பது பழையவுரை

பிறந்தவனுனதீரபுருஷன எதைசசெய்துகொளளவேணடும ? பிதா ! எவவிதம நான தாமததைசசெயதுகொளளுவேனே அவ ம நலலபயனுளளதான அநதததாமததை எனககு முறையாக தேசிககவேணடும' எனறுகேடடான பிதா, 'மகனே ! பரம பாசரமததிலிருநது வேதஙகளைககறறபின (கருஹஸதாசரம னறு) பரிசுததிபெறவேணடிய பிதருககளுககாகப புததிரா கநமபவேணடும, ஆதானவிதிபபடி மூனறுஅகனிகளையும உண ணிககொணடு விதிபபடி யாகஙகளைசசெயதவனுகி ஆரணய னறு பிறகு முனியாயிருககவேணடும' எனறுசொனனுா புத , 'உலகமானது நானகுபுறததிலும இவவிதமசூழபபடடுமகொ படடுமிருககவும சில பழுதினறிச சென றுகொணடிருககவும தீ ஷனபோல எனனபேசுகிறீா ?' எனறுகேடடான பிதா, 'உல னது எவவிதம கொலலபபடடிருககிறது ? எதனுல நானகுபுற லுமசூழபபடடிருககிறது ? எவைகள பழுதினறிசசெனறுகொ நககினறன ? எனன எனககுப பயததையுணடுபணணுகிறுய ? று சொனனுா புததிரன சொலலததொடஙகினுன 'உல னது மிருதயுவாலகொலலபபடடதும கிழததனததாலநானகுபுற லுமசூழபபடடதுமாயிருககிறது இரவுமபகலும இதோ (பிராண னஆயுளை அபஹரிததுககொணடு) செலலுகினறன ஐயா ! எ நதத தெரிநதுகொளளவிலலை ? இரவுகளும பழுதறறவைகளா பொழுதும வநதுகொணடும போயககொணடுமிருககினறனவே ருதயுவானவன (பிராணிகளைபபிடியாமல) நிறகிறுனெனபதிலலை நத நான உளளபடி அறிகிறேன வலையால பிடிககபபடடவ லஸஞசரிததுககொணடிருககுமநான எவவிதம பயமடையா நககககூடும ? ஒவவோாஇரவுமசெனறவுடன ஆயுளானதுமிகவு றைவுபடுகிறதாதலின, அநநாள பயனறறதாயிறறெனறு ஸமாதத நுபபவன அறிநதுகொளளவேணடும இஷடஙகள அடையபபடா நககுமபொழுதே மிருதயுவானவன மனிதனைத தொடருகிறுன பொழுது ஆழமிலலாதஜலததிலிருககுமமீனபோல எவனஸுக யடைவான ? செநநாயானது, பெண ஆடுகளினருதுகாலததை டிககொணடிருககுமஆடடையெடுததுசசெலலுவதுபோல, மிரு னவன, காமபலனகளைததேடுகிறவனும வேறிடததிறசெனறம ளளவனுமானமனிதனை எடுததுககொணடுசெலலுகிறுன எ

1 இஙகு 'பிதாசொலலுகிறுா' எனபது பொருததமினமையால விட டது

ச்ரேயஸோ அதை இப்பொழுதேசெய்துகொள்ளும் இக்காலமா
உம்மை மீறிச்செல்லவேண்டாம் காரியங்கள்செய்யப்படாமலிருக
பொழுதே மிருத்யுவானவன் (வந்து) இழுப்பான் நாளைக்குச்செ
வேண்டியவேலையை இன்றுசெய்துகொள்ளவேண்டும் மாலை
செய்யவேண்டியதைக் காலையில்செய்யவேண்டும் ஏனெனில், மி
யுவானவன் இந்தமனிதனுக்குச் செய்யப்பட்டதையும் செய்யப்ப
விருப்பதையும் எதிர்பார்க்கிறவனல்லன் எவனுக்கு இப்பொ
மிருத்யுவின்காலம்வருகிறதென்று எவன் அறிகிறான்? சிறுவனுயி
கும்பொழுதே தாமதத்தைச்செய்யும்ஸ்வபாவமுள்ளவனுயிருக்கவே
டும் ஆயுளானது நிலையற்றதன்றோ? தாமதத்தைச்செய்தால் இவ்
வில் கீர்த்தியுண்டாகும், இறந்தபின்னும் ஸுகமுண்டாகும்
வேகத்தால்பற்றப்பட்டமனிதன் புத்திரர்களுக்காகவும் பெண்
ளுக்காகவும் முயற்சியுள்ளவனுய்ச் செய்யத்தக்கதையும்செய்யத
ததையும்செய்து இவர்களுக்குவேண்டியஸுகத்தைக் கொடுக்கிறு
புத்திரர்களையும் பசுக்களையுமுடையவனும் (விஷயபோகங்களில்)
றுதலுள்ளமனமுள்ளவனுமான ஆந்தமனிதனை உறங்கிக்கொண்டி
கும்மிருகத்தைப் புலியானதுஎடுப்பதுபோல மிருத்யுவானவன் எ
துக்கொண்டுசெல்லுகிறான் சிற்றின்பங்களைத்தேடுகிறவனும்
ங்களில்திருப்தியடையாதவனுமாயிருக்கும்பொழுதே, புலியா
பசுவையெடுப்பதுபோல மிருத்யுவானவன் அவனையெடுத்துக
ண்டு செல்லுகிறான் 'இது செய்யப்பட்டது, இதைச் செய்யவே
டும், மற்றொன்று இது செய்ததும்செய்யாததுமாயிருக்கிறது' எ
இவ்விதம் ஆசையால் விஷயஸுகங்களில்ஸம்பந்தமுள்ளமனிதனை
னுனவன் தன்வசமாக்கிக்கொள்ளுகிறான் செய்யப்பட்டகாமங்க
பயனையடையாதவனும் செய்கைக்குத்தக்கபெயருள்ளவனும் நி
களிலும் கடைகளிலும் வீடுகளிலும் ஆசைகொண்டவனுமான
தனை மிருத்யுவானவன் எடுத்துக்கொண்டுசெல்லுகிறான் பல
லாதவனையும் பலமுள்ளவனையும், சூரனையும் பயந்தவனையும், மூட
யும் பண்டிதனையும், அவர்கள்விரும்பிய எல்லாப்பொருள்களை
அடையாமலிருக்கும்பொழுது மிருத்யுவானவன் எடுத்துக்கொ
செல்லுகிறான் மிருத்யுவும் கிழத்தனமும் ரோயும் மற்றும்பல
ணங்களாலுண்டாகுந்துக்கமும் சரீரத்தைத்தொடர்ந்துகொண்டி
கும்பொழுது ஏன் ஒன்றுமில்லாதவர்போல நிற்கிறீர்? சரீரமுடை
மனிதனைப் பிறப்படைந்தபொழுதே நாசஞ்செய்யவேண்டி அந்த
தொடருகிறான், கிழத்தனமும் தொடருகிறது ஸ்தாவரஜங்கப

ன இபபொருளகள, அநதகன ஜரைஇவவிரணடாலும தொடா
டிருககினறன கிராமததிலவஸிபபவனுககு (பிளளை பெணடி
லியவறறிலுளள) ஆசையெனபதுதான மிருதயுவினமுகமாகும
ணயமெனபதுதான இநதிரியமெனனும பசுககளைககடடததகக
டடிலாகுமெனறு வேதம உபதேசிககிறது (ஆகையால) கிரா
திலிருபபவனுககு (சிறறினபஙகளைபபறறிய) ஆசையானது தன
கடடததகக கயிறுகும புணணியசாலிகள இககயிறறை அறு
விடடுசசெலலுகிறாகள பாபிகளாயிருபபவாகள இககயிறறை
கிறாகளிலலை எவன மனததாலும வாககாலும சரீரததாலு
றககாரணஙகளாலும பிராணிகளைத துனபபபடுததாமலிருககிறு
அவன உயிரையும பொருளகளையும அபஹரிககததககபிராணிக
லும துனபபபடுததபபடமாடடான (கிழததனம வயாதிமுத
உருவமுளளதாக) வருமமிருதயுவினஸேனையை [2]ஸததியமனறு
லாமல ஒருவனும ஒருபொழுதும தடுககவலலவனலலன ஸதய
லாததை விலககவேணடும மோக்ஷமானது ஸதயததையே அடுத
யிருககிறது ஆகையால, ஸதயததிறகுததககவாதஙகளைசசெய
வனும ஸதயமானயோகததை மிகமுககியமாககொணடவனும
யமானசாஸதிரததைஅடைநதவனும எபபொழுதுமஅடககமுள
னுமாயிருநதுகொணடு ஸதயததாலேயே மிருதயுவை வெலல
ணடும மோக்ஷமும மிருதயுவுமானஇரணடும சரீரததிலநிலை
றயிருககினறன மிருதயுவானது அவிவேகததால வருகிறது
யததால மோக்ஷமுணடாகிறது நான ஹிமஸைசெயயாதவனும
யததைவிருமபுகிறவனும காமததையும கோபததையும வெளி
விலககியவனும ஸுகததையுமதுககததையும ஸமமாககொண
னும [3]க்ஷேமமுளளவனுமாயிருநதுகொணடு [4]தேவனைபபோல
நதயுவை விலககிககொளளுகிறேன நிவருததிமாாககததில பறு
மெனனுமயாகததில பறறுளளவனும இநதிரியநிகாஹமுளளவ
பாமமஜஞானமெனனுமயாகததில நிலைபெறறவனும வாககு
ம சரீரஙகளுககுளள ஜபம தயானம ஸநானமஎனற யாகஙக
ளவனுமான முனியாயிருநதுகொணடு உததராயணமஎனனும
மலோகவழிககுத தககவனுயிருககபபோகிறேன அறிவுளளவ

[1] தயானஞசெயயததகக தனிமையானஇடம அரணயமெனறுசொல்
படுகிறது [2] பிரமமஜஞானம

[3] 'பிறாகளுககு ஸுகததைவிருமபுகிறவன' எனபதும, [4] 'ஹிரணய
பனபோல' எனபதும பழையஉரை

னை என்போனறவன ஹிமஸையுள்ளவைகளும அழியததகக
ளுள்ளவைகளும [1]பசுககளாலசெயயததககவைகளுமான யாக
ளப பிசாசமானது [2]தனசரீரததின நாசமெனனுமயாகஙகளைச செ
துபோல எவவிதம செயயததககவனுவான எநதமனிதனுடை
ாககும மனமும எபபொழுதும நனருக தயானததுககுததககவ
ளாயிருககினறனவோ, எவனுககுத தவமும தயாகமும ஸதய
ிருககினறனவோ அநதமனிதனே யாவறறையுமடைவான ஞான
திறகொபபானகணணிலலை ஸதயததிறகொபபானதவமிலலை ஆசை
கொபபான துககமிலலை தயாகததிறகொபபான ஸுகமிலலை ஆ
ருபததிலிருநதே ஆதமரூபததுடனஜனிததநான ஆதமரூபத
ிலபெறறவனுயிருககிறேன நான ஸநததியிலலாதவனுயிருநதா
ஆதமரூபததிலேயேஇருககபபோகிறேன பரஜையானது என
துககததிலிருநது) மீடடுவைககததககதனறு பிராமமணனுக
னிமை,ஸமஙிலை,ஸதயம,சீலம,மாயாதை,ஹிமஸையிலலாமை, ருஜ
ாயிருபபது, அநதஅநதககாமஙகளிலிருநது ஒழிவடைவதுஇவை
ுககுசசரியானபொருளிலலை ஓ' பிராமமணரே' மரிககபபோ
மககுப பொருளகளாலஎனனபயன? பநதுககளாலும உமககு
பயன? தாரஙகளால உமககுஎன்னபயன? உமமுடையபிதா
டடனும எஙகேபோனுாகள? ஹருதயகுஹையிலபரவேசித
ுமஆதமரூபததைத தேடிககொளளும' எனறுசொனனுன
னே' புததிரனுடைய இநதவசனததைககேடடதும, பிதாவான
வவிதனுசெயதுகொணடாரோ அவவிதம நீயும ஸதயமெனனும
ததை மிகபபெரிதாககொணடவனுயிரு" எனறுகூறினா

நூறறெழுபததைநதாவது அதயாயம

மோக்ஷதாமம். (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மர், பிராணிகளுக்கு வறுமை மேன்மைக்கும், செல்வம் துன்பத்திற்கும்காரணமாதமென்னும்விஷயத்தில் சம்யாகர் சொல்லியதைக் கூறியது)

யுதிஷடிரா, "பொருளுளளவாகளும ஏழைகளும [3]தததப
நததககஜீவனமுளளவாகளாயிருநதுகொணடு ஜீவிககிறாகள பி

[1] பசுககளினசரீரததையும தனசரீரமாகபபாவிதது இஙஙனமகூறிய
[2] 'பிசாசம, விஷம அககிமுதலியவறறால தனசரீரததைவிடுமே' எ
து பழையஉரை
3 'ஸவதநதரிண' எனபதுமூலம, அதறகு, 'தமசாஸதிரததை அ
ரிததவாகள' எனபதுபழையஉரை

றரே! அவர்களுக்கு ஸுகதுக்கங்கள்வருவது எப்படி? அஃத்
ந்தன்மையது?" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லத்தொடங்கினார்
"இவ்விஷயத்திலும் சாந்தியாக்கத்தை அடைந்துமுகதிபெற்
மயாகனென்னும்பிராம்மணரால்சொல்லப்பட்ட பழையஇவ்விதிஹா
த்தை உதாஹரிக்கிறார்கள் 'முன்காலத்தில் கெட்டதாரத்தானு
ட்ட ஆடையாலும் பசியாலும்துன்பப்படுகிறவரும் வைராக்யத்தை
டைந்தவருமான ஒருபிராம்மணர் என்னைநோக்கிச் சொல்லத்
ொடங்கினார் 'இவ்வுலகத்தில் பிறவியடைந்தமனிதனுக்குப் பிற
முதல் பலவிதமான ஸுகங்களும் துக்கங்களும் வந்துகொண்
ருக்கும் அந்தஸுகதுக்கங்களுள் ஒருவழியானது இந்தமன
ன அடைந்துகொண்டிருக்கும் (ஆகிலும்) ஸுகத்தைஅடைந்
தோஷப்படக்கூடாது துக்கத்தையடைந்தால் தாபப்படக்கூடாது
ஆசையற்ற மனமுள்ளவனாயிருந்தும் எப்பொழுதும்சுமையைஎடு
துகொண்டு ஆத்மாவுக்குரிய சரேயஸைச் செய்துகொள்ளாமலிரு
ய, ஆதமஸந்தோஷத்தையும் அடையாமலிருக்கிறாய் நீ ஒ
மானபொருளுமில்லாமல் ஸஞ்சாரஞ்செய்துகொண்டு ஸுகத்தை
னுபவிப்பாய் ஒன்றுமில்லாதவனுனமனிதன் ஸுகமாகஉறங்
ன, ஸுகமாகஎழுந்திருப்பான் உலகத்தில் ஒன்றுமில்லாதவ
யானது, ஸுகமும் நல்வழிவிட்டுவிலகாததும் க்ஷேமமும் இடை
யில்லாததுமாயிருக்கிறது இது சத்துருக்களில்லாத வழியு
சைகொண்டவர்களுக்கு) அடையக்கடினமும் ஸாதுக்களுக்
ரியதுமாயிருக்கிறது மூன்றுஉலகங்களையும் கண்டவனுன நான
லாவிஷயங்களிலும் வைராக்கியத்தைஅடைந்தவனும் பரிசுத்
ளவனுமான ஏழைக்கு ஒப்பாயிருப்பவனை இவ்வுலகங்களி
ணேன ஏழைத்தனத்தையும் ராஜ்யத்தையும் துலையில் தூக்கி
தேன சிறந்தகுணமுள்ளஏழைத்தனமானது ராஜ்யத்தைவி
லானதாயிருந்தது வறுமைக்கும் ராஜ்யத்துக்கும் மிகப்பெ
ன இந்தவித்யாஸமிருக்கிறது பொருளுள்ளமனிதன் மிருத்யுவி
யிலிருப்பவன்போல் எப்பொழுதும் பயமுள்ளவனாகியேயிருக்க
ண்டும் [2]பொருளைத்தள்ளிவிட்டு அதிலிருந்துவிடுபட்டவனு
சையற்றவனுமான இந்தஏழைமனிதனிடம் தீயும் திருடர்களு
ருத்யுவும் வேறுஇடையூறும் சக்தியுள்ளவைகளாகமாட்டா எ
ழுதுமஇஷ்டம்போலஸஞ்சரிப்பவனும் பாயமுதலியவைவிரிக்க
ா கதிலத்தில் படுப்பவனும் தன்கையைத்தலையணையாகக்கொண

1 'சம்பாகர்' என்பதுவேறுபாடம் 2 வேறுபாடம

வனும அடககமுளளவனுமான அநதஎளைழமனிதனைததான தே
ளை மிகவுஙகொணடாடுகிறாாகள பொருளுளளவன, கோபததா
போசையாலுமபறறபபடடவனும அறிவழிநதவனும கோணல
பாாவையுளளவனும காயநதமுகமுளளவனும புருவககோணலு
முகமுளளவனும பாபியும கோபஙகொணடுகீழமேலஉதடுகளைகக
பவனும கடூரமாகபபேசுகிறவனுமாயிருபபான அவன பூமி
தானஞசெய்யவிருபபஙகொணடாலும எவன அவனைபபாாககவி
பமடைவான? எபபொழுதும, ஸமபததுடனசோநதிருபபது ப
டுதனலலாதமனிதனை மோஹமுளளவனுககசசெயயும, காறறு
சாதகாலததிலுளளமேகததை அபஹாிபபதுபோல அநதஸமபத
னது அவனுடையமனததை அபஹாிககும மேலும, அழகுள
னெனறும பொருளுளளவனெனறுமுளள அபிமானமானது இ
அவிவேகியை வநதடையும 'நான நறகுலததிறபிறநதவனுயிரு
றேன, ஸிததியுளளவனுயிருககிறேன நான ஸாதாரணமான ம
னலலன' எனறு இநத மூனறுகாரணஙகளாலும அநத அவிவே
பினமனமானது (தாமததிலிருநது) தவறுதலடையும (சிறறின
தில) மிககபறறுதலுளளமனமுளளவன தநதைபாலசோததுை
கபபடட பொருளமுதலியபோகஙகளை அழிததுவிடடுக குறைவ
நது பிறாபொருளகளைஎடுபபதை நலலதெனறுநினைபபான ம
தையைமீறிசசெனறவனும அஙகஙகிருநது (பிறாபொருளை) எ
வனுமான அநதஅவிவேகியை, மிருகததை வேடாகள அமபுகள
அடிபபதுபோல அரசாகள தடுததுததணடிபபாாகள இவவிதம
இநததுககஙகளும சாீரததைததொடாநதுவரும பலவிதமான அ
அநததுககஙகளும இவவுலகில மனிதனை அடைநதுகொணடி
கினறன நிலையறறபொருளகளுடனகூடியிருககுமஉலகவாழககை
இகழநதுதளளிவிடடு உறுதியான அநதபபெருநதுனபஙகளுக
புததியால பாிகாரததைசசெயதுகொளளவேணடும (பொருளக
விடாமல (மனிதன) ஸுகமடையமாடடான, (பொருளகளை) வி
மல உததமகதியை அடையமாடடான, (பொருளகளை) விடாமல
பிலலாதவனுகபபடுககமாடடான, (மனிதன) யாவறறையுமவி
பின ஸுகமுளளவனுயிருபபான' எனறுசொனனுரொனற இநத
ஹாஸமானது முனகாலததில அஸதினபுரததில சமயாகரென
பிராமமணரால எனககுககூறபபடடது ஆகையால, (பொருள
விடுவதெனனும) தயாகமானது உததமமெனறுசொலலபபடுகிற
எனறுசொனனா

1 வேறுபாடம

நூற்றேழுபத்தாறுவது அத்யாயம்

மோக்ஷ தர்மம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், விரக்தியானது ஸுகத்திற்கு ஸாதனமென்னும் விஷயத்தில மங்கியின்உபதேசத்தையும் போத்யரின் உபதேசத்தையுங்கூறியது)

யுதிஷ்டிரா, "பொருளிலுள்ளபேராசையால பீடிக்கப்பட்ட
ிதன பலதொழிலகளைச்செய்தும பொருளை அடையாமல போவ
ில எதைசசெய்து ஸுகமடையக்கூடும?" என்றுகேட்க, பீஷ
சொல்லத்தொடங்கினா

"ஓ! பாரத! யாவறறிலும ஸமமானபுததியும ஆயாஸமில்ல
யும ஸதயவசனமும வைராகயமும காரயத்திலவிருப்பமில்ல
யும எவனுக்கிருக்கினறனவோ அந்தமனிதன ஸுகமுள்ளவ
ுபபான இவவைந்துமே மோக்ஷத்திறகாக அடையததக்கவை
ான்று பெரியோாகளகூறுகிறாாகள ஸாதுக்களுக்கு இவவை
, ஸவாக்கமும தாமமும மிகஉததமமான ஸுகமுமாகினறன
விஷயத்திலும மங்கியெனபவரால வைராகயததுடன சொல்ல
ட பழையஇவவிதிஹாஸததை உதாஹரிக்கிறாாகள யுதிஷ்டிர
த அறிநதுகொள பொருளிலவிருப்பமுள்ள மங்கியானவா ப
ற தொழிலகளைசசெய்து பயனடையாதவராகா அவா பழக்க
இரணடுகனறைச சிறிதுபொருளைககொணடு வாஙகினா (ஒ
ததடியில) நன்ருக்ககட்டபபட்டவைகளும பழக்கவேணடியத
வெளியிலவிடபபட்டவைகளுமான அந்த இரணடு கனறுகளு
ததிருககும ஓாஒட்டகததை நடுவிலவைதது இருபுறத்திலு
கமாகவே ஓடின அவவிரணடுகனறுகளும பிடரிபக்கததி
சரியாகவநதவுடன ஒட்டகமானது கோபததுடன எழுநதிருந்த
த இரணடுகனறுகளையும தூக்கிககொணடு மிக்கவேகததுட
ததொடஙகிறறு துனபபபடுததுகிற அவவொட்டகததாலகவா
ட்டவைகளும மரிக்ககககூடியவைகளுமான அந்தஇரணடுகனறுக
கணடதும மங்கியானவா இவவசனததைச சொல்லததொட
ா

"சமாததனுனமனிதனும நமபிக்கைகொணடு முயறசியுட
ுகத தொழிலைசசெயதாலும விதியாலகிடைக்காத பொருளை
டைபுவதறகு ஒருபொழுதும முடியாது முதலிலபொருளகளி

லாதவனும ஜாகாதையுளளவனும (பொருளுககாக) வேலைசெய
வனுமானஎனககு ஒடடகம இககனறுகளைததூககிககொணட
தெயவமசெயத இததுனபததைபபாருஙகள எனனுடைய கனறு
ஒடடகததால தூககபபடடுவிடுதலையடையக கிளமபிககிளமபிக [1]
தாளமபோலவும [2]உனமாததிலகபபடட நரிபோலவும கஷடத
னேசெலலுகினறன எனனுடையபிரியமானகனறுகள ஒடடகத
மணிகளபோலத தொஙகுகினறன இது கேவலமதெயவததால
காரியநதான பலாதகாரமாகசசெயவதில பௌருஷமானது
னுளளதே அனறு பௌருஷமெனபது ஒருஸமயததிலஇருககக
மானாலும அதுவும விசாரிககபபடடால தெயவததை அடுததத
இருககும ஆகையால, ஸுகததை அடையவிருபபமுளளமனி
இவவுலகில வைராககியததையே அடையவேணடும பொருளக
தேடுவதில ஆசையிலலாமல வைராககியமபெறறமனிதன ஸுக
உறஙகுவான. ஜனகருடையவீட்டிலிருநது பெரிய அரணயததிற
புறபபடடவரும எலலாவறறிலுமிருநது விடபடடவருமான
'காமஙகளஎவறறையும அடைகிறவனும இககாமஙகள எவறறை
விடுகிறவனுமாகிய (இவாகளில) எலலாககாமஙகளையும அடைப
விட அவைகளைவிடுபவன சிறநதவனாவான' எனறு நனறுகசசொ
னா. ஆசசாயம! விருமபததகக எலலாததொழிலகளின எலலை
யுமஅடைநதவன இதுவரையில ஒருவனுமிலலை மனிதனுககுச
ரததிலுமஉயிரிலும ஆசைபெருகிககொணடிருககிறது ஆசைபெ
மனமே! தொழிலவிருபபஙகளிலிருநதுவிலகு, வைராககியமபெ
சுமமா இரு, நீ பலமுறை அவமதிககபபடடும வைராகயம அ
விலலையே பொருளிலஆசைகொணடமனமே! நீ எனனைககொல
விருககவிருமபி எனனுடன இவவிதம ஸநதோஷததுடனிரு
யாகில நீ எனனை வீணுகபபோரசையுடன சோககவேணடாம
துசசோதது வைததபொருளானது உனககுத திருமபவும திரு
வும நாசமடைகிறதே மூடனே! பொருளாசைகொணடவனே!

[1] 'காகததைததுரததவேணடி ஒருவன கையைககொட்டுமபொ
அநதஓசையைககேட்டு ஓடியகாகம தெயவிகமாய அவனகைகளின இ
லகபபடடுககொணடதுபோனமது' எனறபழமொழியானதுகாகதாளீய
னறுசொலலபபடுகிறது சிலா காகமபோனதும பனைமரமோ அலலது அ
கனியோ கீழேவிழுநததும தெயவிகமாய ஒரேஸமயததில நேரநதனவெ
பழமொழி காகதாளீயமெனற பதததிறகுபபொருளெனறு கருதுகிறா

[2] இரணடு ஆடுகள ஒனறையொனறு எதிாததுத தலையாலஇடித
கொளவது, சிலா, 'மிருகஙகளைபபிடிககுமகபடமான யநதிரம' எனபா,

பொருளாசையை எபபொழுதுவிடபபோகிருய ? அநதோ ! என்
டைய் அவிவேகமனறே நான உனனுடையவிளையாடடிறகுததகக
நகமானேன. நீ தயையிலலாமல எபபொழுதும (எனனைப) பலவித
ன துனபஙகளுடன சோதநதுவைககிருய மனிதன் பிறரிடம இ
மானதாஸததனமையை ஒருஸமயம அடையாமலிருககமுடியா
ா? முனனுளளவாகளும பினனுளளவாகளும ஒருபொழுதும காப
ளினமுடிவை அடைநதவாகளலலா ஆகையால, எலலாததொழி
யும தளளிவிடடு நான அறிவுளளவனுகிறேன, விழிததுககொ
நககிறேன எனனுடையமனமானது பலதுனபஙகளால பீடிககப
டும நூறுவிதமாகச சிதறிபபோகாமலிருககிறதே இது நிசசய
 வஜ்ரததினஸாரததால செயயபபடடு மிகவும உறுதியாயிரு
து காமமே ! உனனையும உனககுபரியமாயிருககுமவஸதுவையு
ன விலககுகிறேன நான உனனுடையபிரியததைததேடிககொண
மாவிறகுரியஸுகததை அறியாமறபோனேன ஏ ! காமமே
ககுக காரணததைததெரிநதுகொணடேன ஸஙகலபததிலிரு
றே நீ உணடாகிருய? நான உனககுககாரணமான ஸஙகலப
ச செயகிறதிலலை நீ வேருடன நசிககபபோகிருய தனதை
மபுவது ஸுகமனறு அதைஅடைநதபினனும மிகபபெரியசி
யுணடாகிறது அடைநதபொருளின நாசமானது மிருதயுவுக
பாகிறது அடையபபடடபொருளும இருககுமோ இராதோ
ததைப பிறனுககு அடிமையாகததளளுவதிலும அதைஅடைகி
லை அவவிதமான பொருளைககாடடிலும மிகக துன்பமான
து ? அடைநதபொருளாலும ஸநதோஷமடைகிறதிலலை திரு
ம அதையேதேடுகிருன இனிமையானகஙகாஜலமபோலப பொ
னது ஆசையைபபெருககவேசெயயும இவவாசையெனபது எ
கசொலலததககதாயிருககிறது. நான அறிவுளளவனுகிறேன
மமே ! எனனைவிடடு எனனுடைய சரீரததை அடைநதிருககி
ருதிவிமுதலிய) பூதககூடடமானது இஷடமபோல இசச
திலிருநதுபோகடடும, அலலது ஸுகமபோல இதில வஸி
டும காமததையும லோபததையும அநுஸரிததவைகளும இ
ரததிலுளளவைகளுமான உஙகளிடம எனககுபபிரியமிலலை ஆ
ல, நான உஙகளெலலாரையும தளளிவிடடு ஸததவகுணததை
டையபபோகிறேன நான எனனுடைய சரீரததிலும மனத
ம எலலாபபிராணிகளையும பாாககுமபடி யோகாபயாஸததிலபுத
யும பிரமமவிசாரததில சிததததையும பரமமததினிடமமனதை

ம நிலைநிறுததிககொணடு திருமபவும நீ எனனை இவவிதமதுகக
ளில சோததுவைககாமலிருககுமபடி பறறுதலிலலாதவனும தன
லலாதவனும ஸுகமுளளவனுமாகி உலகஙகளில விளையாடபபோ
றன ஓ! காமமே! உனனால ஏவபபடுமெனககு வேறுகதியிலலை
பபொழுதும பேராசைககும சோகததிறகும சாமததிறகும நீயே
ாரணமாகிறாய பொருளநசிககுஙகாலததிலுணடாகும பெரிய து
மானது எலலாவறறையுமவிட மிகபபெரிதெனறு நினைககிறேன
பாருளிலிருநதுவிலகியமனிதனை ஞாதிகளும மிததாகளும அ
திககிறாகள பொருளிலலாதவனுககுப பலவாயிரம அவமதிப
ளாலுணடாகும மிககககஷடமான தோஷஙகளுணடு பொருள
றிது ஸுகபாகமிருபபதும துககஙகளாலுணடுபணணபபடுகிற
பாருளானதுஇவனுடையதெனறகாரணததால மனிதனை முதல
ிருடாகள அடிககிறாகள, பலவிதமானதணடனைகளாலும து
பபடுததுகிறாகள, எபபொழுதும பயததை உணடுபணணுகிற
ள பொருளிலஆசைபறறியிருபபது துககமெனறு நெடுஙகாலம
னனால அறியபபடடது ஏ! காமமே! நீ எதைஎதைப பிடி
ேயோ அதைஅதையே விருமபிககொணடுசெலலுகிறாய உணமை
ய அறியாதவனும ஸநதோஷபபடுததமுடியாதபாலகனும தீமை
பாலதருபதியடையாதவனுமாகிறாய நீ எளிதில கிடைபபதைய
றியவேயிலலை கிடைககஅரிதையும நீ அறியவேயிலலை பா
மபோலப பூாததியடையததகாத நீ எனனைத துககஙகளுட
சாததுவைககவிருமபுகிறாய ஏ! காமமே! திருமபவும உனனு
பபொழுது நான அடையககூடியவனலலன யதிருசசையாக வே
ததிரவியநாசததால வெறுபபுறறு நான பெரிய நிவருததியைஅடை
து இபபொழுது [1]காமஙகளைச சிநதியாதவனாயிருககிறேன இ
லகில மிககதுனபஙகளை நான பொறுததிருககிறேன புததிய
ாதநான தெரிநதுகொளளவிலலை பொருளநாசததால அவமதி
பபடடநான எலலா அஙகஙகளிலும தாபமிலலாமல படுததிருக
றன ஏ! காமமே! மனததிலுளளயாவறறையும விலககிவிட
னனைததளளிவிடுகிறேன ஏ! காமமே! மூககிலகயிறுபோட
யடககிய காளையுடன விளையாடுவதுபோல எனனுடனகூட நீ தி
பவும விளையாடபபோகிறதிலலை நிநதிககிறவாகளை நான பொ
றுததுககொளளுவேன (பிறரால) ஹிமஸிககபபடட நான (அ
ளை) ஹிமஸிககபபோகிறதிலலை பகைககுமபடிபேசபபடட நா

1 போகஙகளை.

நத அபரியததைப பாராடடாமல பிரியமாகபபேசுவேன. திருப
ளளவனும தனனிலேயிலுளள இநதிரியஙகளுளளவனும எபபொ
ம கிடைததது‌கொணடு ஜீவிபபவனுமானநான எனகருசசத
ானஉனனைத திருபதியுளளவனாகசசெயயபபோகிறதிலலை வைர
ததையும ஸுகததையும திருபதியையும இநதிரியஙகளின அட
ததையும ஸதயததையும காமேநதிரியஙகளினடககததையும பொ
மையையும எலலாபராணிகளிடததிலுமுளள தயையையும சரணமெ
டைநதவனாக எனனை அறிநதுகொள ஆகையால (மோக்ஷததி
ச)செலலுமெனனைக காமமும லோபமும தருஷணையும கா
ணயமும விடடுவிலகவேணடும இபபொழுது காமததையும லே
ததையும கோபததையும கரூரததனததையும தளளிவிடடு ஸத்
ணததிலிருககிறேன இபபொழுது லோபததிறகீடானநிலை
டைநது புததியிலலாமல நான துககததை அடையமாடடே
மஙகளுள எவன எதை விடுகிறானோ அவனுககு அது ஸுக
தப பெருககசசெயவதாகும காமததிறகிடுபடடுசசெலலுகிறவ
பபொழுதும துககததையே அடைவான காமததைசசேரநதவ
றயும (அதறகுககாரணமான) ரஜோகுணததையும மனிதன விஎ
கொளளவேணடும துககமும லஜஜையிலலாமையும ஸநதோ
லலாமையும காமகரோதஙகளிலிருநது உணடாகினறனவாகு
துவேனிறகாலததிலகுளிரநதமடுவை அடைவதுபோல பரமமதன
டைநத இநதநான காமஙகளிலிருநதொழிவையடைகிறேன; து
களிலலாதவனாகிறேன, ஓரேஸுகமாயிருககிறேன இவவுலக
லுளள விஷயஸுகமெதுவோ தேவலோகததிலுளள பெரி
மெதுவோ இவவிரணடுஸுகஙகளும ஆசையைவிடுவதால உ
ருமஸுகததிறகுப பதினாறிலொருபாகததிறகும ஒபபாகா நா
ததமமானசதருபோனறதும ஸதூலதேஹததிலிருநது [1]ஏழாவ
னகாமததைககொனறு கொலலமுடியாத பரமமமெனனுமபட
ததையடைநது அரசனபோலவஸிககிறேன" எனறுசொனன
நதபபுததியை அடைநது வைராகயமபெறற மஙகியானவர எலல
மஙகளையுமதளளிவிடடு பரமமததைஅடைநது போனாநததன
டைநதார கனறுககுடடிகள நாசமடைநதகாரணததால மங
னவர மோக்ஷததைஅடைநதார அவர காமததிறகுமூலமா

[1] 'அனனமயம, பிராணமயம, மனோமயம, விஞஞானமயம, ஆன
மம, ஸானநதம, மஹதததவம' எனறுஏழு, இநதமஹதததவமேகாமமென
சொலலபபடும

ஜஞானத்தை அறுத்தார் அதனால் உத்தமமானகதியை அடை
ார் இவ்விஷயத்திலும் விதேஹதேசத்துக்குஅரசரும் மிக்கஅட
ள்ளவருமானஜனகரால்பாடப்பட்டதும் மோக்ஷத்தைப்பற்றிய
ான இந்தசலோகத்தையும் உதாஹரிக்கிறார்கள் அதன்பொ
ாவது —'என்னுடைய பொருளானது அளவில்லாததுபோலிரு
னும் எனக்குஒன்றுமில்லை மிதிலையானது எரிக்கப்பட்டாலு
ன்னுடையதொன்றும் எரிக்கப்படுகிறதில்லை' என்பது. இதேவி
த்தில் வைராக்யத்தைப்பற்றிப் போத்யரால்சொல்லப்பட்ட இந்
லோகத்தையும் உதாஹரிக்கிறார்கள். யுதிஷ்டிர! அதையும் அறிந்
ாள் நஹுஷனபுத்ரனான அரசன் வைராக்யத்தால் சாந்தியை
டைந்தவரும் சாஸ்திரஅறிவால்தருப்தியுள்ளவரும் சாந்தருமா
பாத்யரென்னுமரிஷியைநோக்கி, 'ப்ராஜ்ஞர்களிற்பெரியவரே! எ
ந்த அறிவை அடைந்து சாந்தியுள்ளவரும் ஸுகமுள்ளவருமாய ஸு
ிக்கிறீர்? சாந்தியைப்பற்றியஉபதேசத்தை எனக்கு அறிவிக்க
வண்டும்' என்றுவினவினன் போத்யர், 'நான் உபதேசம்பெற்றிரு
றேன் இவ்வுலகில் ஒருவனுக்கும் நான் உபதேசஞ்செய்கிறதில்லை
வ்வுபதேசத்திற்குரியலக்ஷணத்தை நான் சொல்லுகிறேன் அத
ருத்தைத் தானகத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் பிங்கலை என்னு
வசி, அணில், ஸாப்பம், வனத்திலுள்ளவண்டுகளின்சுழற்சி, லக்ஷ
த்தைஅடிப்பவன், யுவதி இவ்வாறுபோகளும் எனக்குக் குரு
ாகிறார்கள்' என்றுசொன்னார் அரசனே! ஆசையானது பலமுள்ள
ருக்கும் ஆசையில்லாமை பெரியஸுகமாகும் பிங்கலையென்னு
வசியானவள் ஆசையை ஆசையில்லாததாகச்செய்துகொண்டு ஸு
ாக உறங்கினாள் மாம்ஸத்துடன்கூடிய அணிலைக்கண்டு மாம்ஸமி
்தவைகள் அடிக்கத்தொடங்கவும் அந்தமாம்ஸத்தைவிட்டதா
ணிலானது ஸுகமாகவளர்ந்தது வீட்டைஉண்டுபண்ணிக்கொ
து துக்கத்தின்பொருட்டன்றி ஒருபொழுதும் ஸுகத்தின்பொரு
ன்று ஸாப்பமானது பிறனால் செய்யப்பட்டவீட்டிலபுகுந்
காண்டு ஸுகமாகவளர்கிறது முனிகளாயிருப்பவர்கள் வண்டு
ானனுமபக்ஷிகள்போலப் பிராணிகளுக்கு த்ரோஹமில்லாமே
சையெடுக்குமவிருத்தியை அடைந்து ஸுகமாகஜீவிக்கிறார்க
ணடானது எல்லாபபூக்களிலிருந்தும ஸாரத்தைஎடுத்துக்கொ
துபோல அறிவுள்ளமனிதன் சிறிதும்பெரிதுமானசாஸ்திரங்க
ருந்து ஸாரத்தையெடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் லக்ஷ்யத்தைஅடி
மஒருமனிதன் அம்பினலக்ஷ்யத்தில் நன்றாகப்பற்றுதலுள்ளம

ளளவனுகி அருகிறசெலவுமஅரசனையுமஅறிகிறதிலலை பலபே
ஒருகரு எபபொழுதுமம 'கலகமுணடு இரணடுபேரகளிருநதா
பசசு நிசசயமாகவரும. ஆகையால, [1]ஒருபெணணினகையிலுள
றறைவளையலபோல ஒருவனுகஸஞசரிககபபோகிறேன' என
சானனுர" எனறுா

நூறறெழுபததேழாவது அதயாயம

மோக்ஷ தாமம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷமர், ப்ரபஞ்சம்அநித்யமென்றறிந்துண்டாகும் விரக்தியா
னது ஸுகத்திற்குக் காரணமென்னும் விஷயத்தில் ப்ர
மாணமாக ப்ரஹ்லாதருக்கும் அஜகரவ்ரதமுள்ளமுனிவ
ருக்கும் நடந்தஸம்பாஷணையைக் கூறியது)

யுதிஷடிரா, "ஒழுககஙகளை அறிநதவரே! மனிதன எ
டகையால சோகமிலலாமல பூமியில ஸஞசரிககககூடும? ம
ன எதைசசெயதுகொணடு உலகததில உததமமானகதியைபபெ
ான?" எனறுகேடக, பீஷமா சொலலததொடஙகினா

"இவவிஷயததிலும பரஹலாதருககும அஜகரவருததியிலுள
ருமுனிவருககும நடநதஸமபாஷணையான பழையஇவவிதிஹாஸ
த உதாஹரிககிறாகள புததியுளளவரும அறிவுளளவாகளி
கசசிறநதவருமான பரஹலாதராஜா உறுதியானமனமுளளவரு
ாகதவேஷஙகளின) துனபமிலலாதவருமாய ஸஞசரிககும ஒ
ராமமணரைநோககி பரசனஞசெயயததொடஙகினா 'பிராமம
ர! தமநிலையிலிருபபவரும சகதியுளளவரும தயையுளளவரு
டககமுளளவரும காரியவிருபபமிலலாதவரும அஸூயையிலலா
ரும ஸதயவாககுளளவரும வெகுமானமபெறறவரும நலலறிவுள
ருமான நீா உலகததில பாலகனபோல ஸஞசரிககிறீா நீா லாப
த விருமபவே இலலை, பொருளநஷடஙகளிலும சோகமடையவில
பபொழுதும திருபதியுளளவாபோல ஒனறையும நினையாதவ
ருககிறீா, காமததினவேகததால பிரஜைகள அபஹரிககபப
பொழுது மனமிலலாதவாபோலவும அறமுமபொருளும இனபமு

[1] 'ஒருபெணணுனவள வீடடிலுளளவாகளுககுததெரியாமல அதி
நககுபபோஜனமசெயவிககவிருபபஙகொணடு நெலலைககுததுமபோது
லுளள வளையலகள பிறாஅறியுமபடி ஓசையுளளனவாயின அவளதா
ளைகளைஉடைததுவிடடு ஒனறைமடடில கையில வைததுககொண
ளெனறு ஸ்ரீபாகவததததில கூறபபடுகிறது' எனபது பழையவுரை

யகாரியங்களில் முயற்சியில்லாதவர்போலவும் காணப்படுகிறீர்
ததையும் தன்ததையும் நீர் அடையமுயலவில்லை காமத்திலும்
ருக்கவில்லை, இந்திரியங்களுக்குரிய விஷயங்களை பரியமாகங
ாமல் அவைகளிலிருந்துவிட்டவராய் ஸாக்ஷிபோல ஸஞ்ச
நீர். முனிவரே! உம்முடைய அறிவு எது? சாஸ்திரம் எது? வ
தி எது? பிராம்மணரே! இவ்வுலகில் எதை சரேயஸென்றுநினை
நீரோ அதை எனக்குச் சொல்லவேண்டும்' என்றுகேட்டார்

இவ்விதம் கேட்கப்பட்டவரும் அறிவுள்ளவரும் உலகத்
ரிய தாமவிதியை அறிந்தவருமான அந்தப்பராம்மணர் எளியத
பொருளுள்ளதுமான வசனத்தால் பரஹலாதனைநோக்கிச் சொல
தொடங்கினார் 'ஓ! பரஹலாத! காரணமின்றிப் பிராணிகளுக்கு
ாகும் பிறப்பையும் குறைவையும் வளர்ச்சியையும் விநாசத்தை
ார் நான் ஸந்தோஷமடைகிறதுமில்லை, துக்கமடைகிறதுமில
பிராணிகளிடம்) பரவ்ருத்திகள் ஸ்வபாவத்தாலேயேயிருக்கின்ற
வன்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் ஸ்வபாவத்தைப்பற்றி உ
ாகும்ப்ரவ்ருத்திகள்யாவும் ஒருவனாலும் செய்யத்தக்கவைகளல
ரஹலாத! சேர்க்கைகள் பிரிவையே முக்கியமாகக்கொண்டவை
ளென்றும் கூட்டங்கள் முடிவில்நாசமடைகின்றவைகளென்றும்
துகொள் ஒன்றிலும் மனத்தைவைக்கக்கூடாது குணங்க
ன்கூடியவைகளும் நாசமுள்ளவைகளுமான பிராணிகளைப்பார்க
ிலும் பிறப்பு இறப்புக்களை அறிந்தவனுமானமனிதனுக்குச்
வேண்டியது என்ன இருக்கிறது? பெரியகடலிலுள்ள ஜல
ுண்டானவைகளான பெரியசரீரங்களுக்கும் சிறியசரீரங்களுக
நாசத்தை முறையே பார்க்கிறேன் அஸுரவேந்தனே! பூமி
றந்தவைகளான ஜங்கமங்களும் ஸ்தாவரங்களுமானபிராணிகளை
ிறக்கும் நேரில் மிருத்யுவைப்பார்க்கிறேன் ஆகாயத்திலஸஞ்சரிக
ாகளும் அதிகபலமுள்ளவர்களுமான அஸுரர்களுக்கும் உத
ானபறவைகளுக்கும் காலத்தைமீறாமல் மிருத்யு கிளம்புகிற
தவலோகத்தில் ஸஞ்சரிப்பவைகளும் சிறியவைகளும் பெரிய
ளுமான ஒளிகளும் காலந்தவறாமல் விழுவதைக்காண்கிறேன் இ
ிதம் மிருத்யுவால் தொடரப்பட்டபிராணிகளை நன்றாகப்பார்க்கி
ும் [1]யாவற்றையும்பொதுவாக அறிந்தவனுமானநான் செய்யவேண்
தைச்செய்துகொண்டு ஸுகமாக உறங்குகிறேன், யதிச்சையா

[1] எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவான பரமரூபத்தைஅடைந்தவன்' எ
துவேறுபாடம்

டத்த மிகப்பெரிதான ஆகாரத்தையும் புஜிக்கிறேன் திரும
, போஜனமில்லாதவனாகவே பலநாள்களும் படுக்கிறேன் தி
வும், பலகுணங்களுடன் கூடியதும் பலவகையுமான அன்னத்தை
க்குப் போஜனஞ்செய்விக்கிறார்கள் திரும்பவும்சிறிதும், தி
அதிலும்சிறிதும், மறுஸமயமொன்றுமகிடையாமலுமிருக்கும் ஒ
யம் ரொய்யையுமதின்பேன், பிண்ணாக்கையுந்தின்பேன், [1]சா
னத்தையும் மாம்ஸங்களையும் புஜிப்பேன், திரும்பவும் பலவி
னபக்ஷியங்களையும் பக்ஷிப்பேன், ஒருஸமயம் கட்டிலிலபடுப்பேன்
ம்பவும் பூமியிலுமுறங்குவேன் ஒருஸமயத்தில் மாடியிலு
க்குப் படுக்கைகிடைக்கும் மரவுரிகளையும் சணலாலசெய்ய
டவஸ்திரங்களையும் பட்டுக்களையும் தோல்களையும் தரிப்பேன்
ஸமயத்தில் பெரியவிலைபெற்ற ஆடைகளையும் உடுப்பேன் தெ
மாயவந்ததும் தாமவழிவிடடுவிலகாததுமானபோகயவஸ்துவை
ன நிராகரிப்பதில்லை, கிடைக்கமிகவரிதான இவ்விதவஸ்துவை வி
கிறதுமில்லை, அசைவற்றதும் அழிவில்லாததும் சுபமும் சோ
லாததும் பரிசுத்தமும் ஒப்பில்லாததும் அறிஞர்களவிரும்ப
கநிலையிலிருப்பதும் மூடர்களாலவிரும்பப்படாததும் அனுஷ்டி
படாததுமான இந்த [2]அஜகரவ்ரதத்தைப் பரிசுத்தனாகிச் செய்
ாண்டிருக்கிறேன், உறுதியானபுத்தியுள்ளவனும் ஸ்வதர்மத்
நந்துநழுவாதவனும் மிகக்குறைந்த உலகவாழ்க்கையுள்ளவனு
பரமானபரமத்தைஅறிந்தவனும் பயத்தையும் போசையையு
விவேகத்தையும் மற்றுமுள்ளதோஷங்களையும்போக்கியவனும் ப
த்தனுமாகி இந்த அஜகரவ்ரதத்தைச்செய்துகொண்டிருக்கிறேன்
நவகைப்படாதகனிகளும் பக்ஷியங்களும் போஜ்யங்களும் குடி
த்தக்கவைகளுமுள்ளதும் விதியின்பரிபாகத்தால் வெவ்வேறு
சகாலங்களுள்ளதும் மனத்திற்குஸுகமும் லோபிகளால்அனு
க்கப்படாததுமான இந்தஅஜகரவ்ரதத்தைப் பரிசுத்தனாகிச் செய்
ாண்டிருக்கிறேன், 'இதுவேண்டும் இதுவேண்டும்' என்ற பே
யாலபீடிக்கப்பட்டதும் பொருளை அடையாததும் சோகப்படுவ
ன உலகத்தை நன்றாக்கவனித்துப்பார்த்து உண்டான தத்து
ானத்துடன் இந்தஅஜகரவ்ரதத்தைப்பரிசுத்தனாகிச் செய்துகொ
ருக்கிறேன், பொருளை அடையவேண்டியகாரணத்தால் நற்குணமி

[1] சம்பாசெல

[2] அஜகரமென்றுலம்லைப்பாம்பு அது தன அருகிலவந்ததைப்புஜி
லாமல் ஆகாரத்திற்குவேண்டி ஓரிடத்திற்குமசெல்லுகிறதில்லை அதுபே
ருப்பது அஜகரவ்ரதமாகும்

ாதபாபுவை அடுததுப பலவிதமாககஷடபபடும இநதஉலகத
னருகபபாாதது வைராககயததில விருபபமுளளவனும மனததை
ததவனும நலலஅடககமுளளவனும பரிசுததனுமாய இநதஅஜக
ததைசசெயதுகொணடிருககிறேன ஸுகமும துககமும பொ
ஷடமும பொருளலாபமும உதபததியும சோாவும மாணமும
மும தெயவததால நிலைபெறறனவாயிருககுமெனறு உணமையா
தரிநதுகொணடு நான பரிசுததனுகி இநதஅஜகாவாததைசசெ
காணடிருககிறேன பயமும ஆசையும அவிவேகமும அஹங
மமபோனவனும தைரியததுடனும ஆலோசனையுடனும நிசச
டனுமகூடியவனும நலலஅடககமுளளவனுமானநான கிடடவ
டைததைப புஜிககும மலைபபாமபுகளைபபாாதது இநதஅஜக
ததைப பரிசுததனுகிச செயதுகொணடிருககிறேன படுபபதி
டகாருவதிலும நியமமிலலாதவனும, இயறகையிலஇநதிரியஙகள
அடககமும நியமமும வாதமும ஸதயவசனமும பரிசுததியும
வனும, பயனகளின சோககையைவிடடவனும, நலலஸநதோஷ
வனும, பரிசுததனுமானநான இநதஅஜகாவருததியைச செ
காணடிருககிறேன [1]ஆசைபபடடதககவஸதுககளைவிருமபி
ல துனபமடைகிறதும ஆதமஸவருபததைவிடடுவிலகியதும ஆசை
டதும வரையறையிலலாததுமானமனததைககணடு அறிவடை
ான அநதமனததை ஆதமஸவருபததிலமுடிவுபெறறிருககுமபடி அட
வேணடி இநதஅஜகாவாததைப பரிசுததனுகிச செயதுகொண
கிறேன புததியையுமமனததையும அனுஸரிததுசசெலலாமல (
றததில) விருமபததககஸுகம அரிதாயிருபபதும அவவிதஸு
லையறறதாயிருபபதுமாகிய அவவிரணடையுமநனருககணட
இநதஅஜகாவாததைப பரிசுததனுகிச செயதுகொணடிருககிறே
இநதஅஜகாவாதமானது புததிசாலிகளும தமகீாததியைவெளி
கிறவாகளும தமமததையுமபிறமதஙகளையுமபறறி ஆஙகாஙகு
இதுஎனறு மிககககடினமாகத தாககஙகளைசசொலலுகிறவாகளுப
கவிகளாலும பெருமபாலும கொணடாடபபடடிருககிறது இவ
கில அறிவிலலாதமனிதாகளால வெவவேறுகநிசசயஞசெயயபப
தும முடிவுபெறுததும நிசசயததையுமதோஷஙகளினகரையை
அடையாததுமான இநதமதபேதததை நாசததிறகுககாரணமெ
தெரிநதுகொணடு நான தோஷஙகளையுமபோாசையையுமவிட

[1] 'திரவியநாசஙகளாலுமபலதுனபஙகளாலுமஅடிபடடதும' என
பழையஉரை

டு மனிதர்களிடம் விளையாடிக்கொண்டிருக்கிறேன்' என்
சொன்னார் பெரியபுத்தியுள்ள எந்தமனிதன் ஆசையைவிலக்கிக்கொ
டு இவ்வுலகில் அஜகரத்தால்செய்யப்படும்வ்ரதத்தைச்செய்கிறே
வன் பயமும் பேராசையும் அவிவேகமும் கோபமுமில்லாதவனு
சமுள்ளவனுமாக இவ்விரதத்திற்குரிய ஸந்தோஷத்துடன் ஸு
ிப்பான்" என்றுசொன்னார்

நூற்றெழுபத்தெட்டாவது அத்யாயம்

மோக்ஷ தர்மம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், அறிவுதான்ஸுகத்திற்குக்காரணம் என்னும்விஷயத்
தில் இந்திரனுக்கும்காச்யபனுக்கும்நடந்த ஸம்பா
ஷணையைச் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரர், "பிதாமஹரே! மனிதனுக்கு (அஜகரவ்ரதத்
ள்ளநிலைமைக்கு) பந்துக்களோ கர்மமோ பொருளோ அறிவோ
வ்வுலகில் எதுகாரணமாகும்? கேட்கப்பட்டநீர் இதை எனக்கு உ
தேசிக்கவேண்டும்" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லத்தொடங்கின
"அறிவானது பிராணிகளின் நிலைமைக்குக் காரணமாகிறது
றிவே பெரியலாபமென்று கருதப்படுகிறது அறிவு உலகத்தி
மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாகும் அறிவானது ஸ்வர்க்கமெனப்
ர்துக்களின்கருத்து பலியும் ப்ரஹ்லாதரும் நமுசியும் மங்கியு
ைவாயத்திற்கு அழிவுண்டானபொழுது அறிவாலன்றோ பயமி
டைந்திருக்கிறார்கள்? அவ்விதஅறிவைவிடப் பெரிதென்னவிரு
து? இவ்விஷயத்திலும் இந்திரனுக்கும் காசயபனுக்கும் நட
ம்பாஷணையான பழையஇவ்விதிஹாஸத்தை உதாஹரிக்கிறார்க
திஷ்டிர! அதனை அறிந்துகொள் தனமுள்ளவனும் கர்வமுள
னுமானஒருவைசியன், தவமுள்ளவனும் மிக்ககடுமையானவ்ரதமு
வனும் ரிஷிகுமாரனுமான காசயபனென்பவனைத்தனரதத்தால் கீ
ழும்படிசெய்தான் கீழேவிழுந்து துன்பப்படும் அந்தக்காசயப
டனே கோபங்கொண்டு தைரியமில்லாமல், 'நான் மரித்துப்போ
ன இவ்வுலகில் பொருளில்லாதவனுக்கு உயிரோடிருப்பதி
தொருப்பயனுமில்லை' என்றுசொன்னான் அவ்விதஞ்சொல்லி மரி
ிருப்பமுள்ளவனாகிப்படுத்திருப்பவனும் பேசசில்லாதவனும் அ
்லாதவனும் கலங்கியமனமுள்ளவனுமான காசயபனைநோக்கி, இ
ன நரிஉருவத்துடன்வந்து சொல்லத்தொடங்கினன்

'ஓ! காசயப! எல்லாப்பிராணிகளும் எல்லாவிதத்தாலு
மானிடப்பிறவியை விரும்புகின்றன மானிடப்பிறவியிலும் பிரா
ம்மணத்தன்மையை யாவருமே கொண்டாடுகிறார்கள் நீ மானிடப்
பிறவியும் அதிலும்பிராம்மணனும் அதிலும்வேதங்களைக்கற்றவனு
மிருக்கிறாய் அடைவதற்குமிக்கஅரிதான இப்பிறவியை அடைந்து
அறியாமையால் மரிப்பது தகுதியன்று 'எல்லாம் அபிமான
முடன்கூடியதானால் லாபமாகும்' என்றுகூறும்வேதம் உண்மை
காசயப! மிகவும் ஸந்தோஷிக்கத்தக்கரூபமுள்ளவனாயிருக்கிறா
ய் பேராசைகொண்டு இப்பிறவியை அவமதிக்கிறாயே அந்தோ! இ
வுலகில் எவர்களுக்குக்கைகளிருக்கின்றனவோ அவர்களுக்குக் கா
ரியசித்தியுண்டு இவ்வுலகில் எந்தப்பிறவிகளுக்குக் கைகளிருக்கின்ற
னவோ அந்தப்பிறவிகளில் மிக்கஆசையுள்ளவனாயிருக்கிறேன் உன
க்குப் பொருளில்ஆசையிருப்பதுபோல எங்களுக்குக் கையுள்ளபிற
வியில் ஆசையிருக்கிறது கையை அடைவதைவிட வேறுபெரியலா
பமொன்றுமில்லை பிராமமண! கையில்லாதிருப்பதால் நாங்கள் (தைத்த)
முள்ளை எடுக்கமுடியாதவர்களாயிருக்கிறோம், அங்கத்திலகடிக்கு
ம்பலவிலமான ஜந்துக்களைக் கொல்லாமலிருக்கிறோம் இவ்விதமின்றி
எவர்களுக்குத் தெய்வங்கொடுத்தவைகளும் பத்துவிரலகளுள்ளவை
களுமான கைகளிருக்கின்றனவோ அவர்கள் கடிக்கும் புழுக்களை அ
ங்கத்திலிருந்து எடுத்தெறிகிறார்கள், சொறிந்துகொண்டுமிருக்கிறா
ர்கள் மழைக்கும் பனிக்கும் வெயிலுக்கும் ரக்ஷகளையும் செய்
துகொள்ளுகிறார்கள், ஆடையையும் ஸுகமான அன்னத்தையும் ப
டுக்கையையும் காற்றில்லாமலிருப்பதையும் அனுபவிக்கிறார்கள், உல
கில் [1]பசுவை அடக்கி(க்கறந்து)அனுபவிக்கிறார்கள், காளையைவண்
டியிழுக்கும்படி செய்கிறார்கள், பலவிதஉபாயங்களாலும் தமக்கு
வேண்டி (யாவற்றையும்) வசமாக்கிக்கொள்ளுகிறார்கள் நாவில்லாதன
வைகளும் கையில்லாதவைகளும் அல்பபலமுள்ளவைகளும் துன்பமு
ள்ளவைகளுமாயிருக்கின்றபிராணிகள் அந்தத்துக்கங்களைப் பொறு
த்துக்கொண்டிருக்கின்றன நீ பாக்யத்தால் அவ்விதப்பிராணியாயில்லை
முனியே! நீ பாக்யத்தால் நரியும் புழுவும் எலியும் பாம்பும் தவளையு
ம் மற்றுமுள்ள பாபப்பிறவியிலபிறந்தவனுமாயில்லாமலிருக்கிறாய் கா
சயப! இவ்வளவுலாபத்தாலேயே நீ ஸந்தோஷப்படத்தக்கவனாயிரு
க்கிறாய் திரும்ப என்னசொல்லவேண்டும்? நீ எல்லாப்பிராணிகளுக்கு
ம் மேலான) உத்தமப்பிராம்மணனாயுமிருக்கிறாய் இதோ புழுக்கள் எ

[1] 'பூமியை' என்பது பழையஉரை

பபிடுகின்றதினனுகின்றன இவைகளையெடுத்தெறியத்தக்கசக்
கில்லை கையில்லாமையால் எனக்குள்ள இந்த அவஸ்தையை
செய்யத்தகாதபாபமாகுமென்றும் இதையும்விட மிகவும்பா
ன வேறுபிறப்பில் விழாமலிருக்கவேண்டுமென்றும் எண்ணிம
நான இந்தச்சரீரத்தை விடாமலிருக்கிறேன் பாபபிறவிகளி
வில நான் நரிபபிறவியை அடைந்திருக்கிறேன் இதைக்காட்டிலு
பாபமுள்ளவைகளான வேறுபல கெட்டபிறவிகளிருக்கின்றன
லா பிறவியிலேயே மிக்கசுகமுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள் வே
லா மிகவுந்துக்கமுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள் இவவுலகில் ஓரிட
லும் ஒருவனுக்கும் ஸுகமேஉறுதியாயிருப்பதை நான் காணேக
னிதர்கள் பிரபுத்தன்மையை அடைந்து பின் ராஜ்யத்தைவிரும்புகி
ள, பிறகு ராஜ்யத்திலிருந்து தேவத்தன்மையைவிரும்புகிறார்கள்
தவத்தன்மையிலிருந்து இந்திரபதத்தையும் விரும்புகிறார்க
உன்னிஷ்டம்போல பாபுவாகவேயாகலாம், ஆகிலும், ராஜாவ
ட்டாய, தேவதையுமாகமாட்டாய, (ஒருஸமயம்) தேவத்தன்
யையுமடைந்து இந்திரபதவியையும் அடைந்தாலும் ஸந்தோஷமன
வே மாட்டாய விரும்பியவஸ்துவை அடைந்தும் திருப்தியுண்ட
றதில்லை [1]தாஹமானது தண்ணீரால சாந்தி அடைகிறதில்லை தீ
து ஸமித்துக்களால் மிகவும்ஜவலிப்பதுபோல அந்த ஆசை திரு
வும அதிகமாகஜ்வலிக்கும் உன்னிடத்திலேயே சோகமும் இரு
றது அதுபோல உன்னிடத்தில் ஸந்தோஷமுமிருக்கிறது ஸுக
க்கமஇரண்டுமிருக்கின்றனவே அவ்விஷயத்தில் அழுகையென்ன
லாவிதமான காமங்களுக்கும் காமங்களுக்கும் மூலமானகருவ
ட்டத்தையும் புத்தியையும் பறவைகளைக் கூட்டிலடைப்பதுபோல
ரீரத்தில் அடைத்துத்தகைந்துகொண்டிருப்பவனுக்குப் பயமிரா
ரண்டாவதுதலை அறுபடுமென்பது ஓரிடத்திலுமில்லை மூன
துகையை அறுபடுதென்பதுமில்லை ஆகையால், பயமில்லை ருசி
றியாத மனிதனுக்குஒருவிஷயத்திலும் ஆசைஉண்டாகாது தெ
தாலும் பார்ப்பதாலும் கேட்பதாலுமன்றோ ஆசைஉண்டாகிற
ளையும் லட்டுவாகமென்றபறவைகளின் மாமஸத்தையும் நீ நினைக்
னல்லன அவ்விரண்டையும்விட சிறந்ததான பக்ஷ்யம் ஒன்று
ரிடத்திலுமில்லை காசயப! முனஉன்னால புஜிக்கப்படாதவைகளு
றுமுள்ளவைகளுமானபிராணிகளிடமுள்ள பக்ஷியங்களும் பே

[1] வியாதியாலுண்டாகும வறட்சி, அதை நிவிர்த்திக்குமமருந்தினுல
த தண்ணீரால்தணிவதில்லை

ஙகளுமளவைகளோ அவைகளினநினைபபே உனககிலலை உண
விருபபதும தொடாமலிருபபதும பாராமலிருபபதுமாகிய இவ
யமமானது மனிதனுககு ஶ்ரேயஸெனறுநினைககிறேன ஸநதே
லலை கையுளளவாகள பலமுளளவாகளுமதனமுளளவாகளுமாகி
களெனபதில ஸநதேஹமிலலை மனிதாகள மனிதாகளாலேயே தா
தனமையை அடையுமபடி செயயபபடடு அடிததலகடடுதலமுதல
னபஙகளால திருமபவுமதிருமபவும பீடிககபபடுகிறாாகள அ
தமானமனிதாகளும, விளையாடுகிறவாகளும ஸநதோஷிககிறவ
நும சிரிககிறவாகளுமாயிருககிறாாகள மறறுஞசிலா, புஜபலமுளள
களும கலவியிலதோசசியுளளவாகளும பெரியமனமுளளவாகளு
ருநதும இகழசசியுளளதும துனபமுளளதுமானபாபவிருததில
டுததிருககிறாாகள அவாகள வேறுஜீவனததையும அடுததிரு
ல உதஸாஹமுளளவாகளாயிருககிறாாகள அஃது அவாகளி
சய்கையால அவவிதம உறுதியாகஉணடாகததககதாகிறது [1]
ஸனும [2]சணடாளனுமகூடத தனசரீரததை விடவிருமபுகிறதில
வன தனனுடையதான அநதபபிறவியிலஸநதோஷமுளளவனுயிரு
ருன மாயை எவவிதமிருககிறதெனபதைப பார காசயப ! எ
லலாதவாகளும ஒருபககமபோனவாகளும நோயளளவாகளுமா
னிதாகளைப பாாககுமபொழுது நீ உனபிறபபில ஸமபூாணனு
டையவேணடியவைகளை அடைநதவனுமாயிருககிறாய பயமிலல
தும பிணியிலலாததுமான பிராமமணசரீரமும பூாணமான அஙக
நும உனககுஇருநதும உலகஙகளில அவமதிககபபடாமலும உ
ாதிககுக குறைவைஉணடுபணணுவதான உணமையானதோ அ
ாததாலும நிநதிககபபடாமலுமிருநதும நீ சரீரததைவிடததும
து தகுதியனறு பிராமமணரிஷியே ! நீ காமததைசசெயயவேண
முநதிரு ஓ ! பிராமமண ! எனனுடையஇவவசனததை நீ கேட
மபுவாயாகில வேதததிலஉபதேசிதததாமததின முககியமான
னறேய அடைவாய நீ அஜாககதையிலலாதவனாய வேதமோதுவ
ம அககினிகளைஉபாஸிபபததையும ஸததியததையும இநதிரியஙகள
டககததையும தானததையும காபபாறறிககொள நீ ஒருவனை
மூாககசசெயயவிருமபாதே நனறுகஅததியயனஞசெயதவாகளு
ாகளுசெயவதையும செயவிபபதையும அடைநதவாகளுமாயிருக
ாகள எபபடிசசோகபபடுவாாகள ? அலலது அசுபமானகாரியத

[1] சூதானுககு க்ஷததிரியஸதிரீயினிடம பிறநதவன
[2] சூதானுககுப பிராமமணஸதிரீயினிடம பிறநதவன.

ம் சிந்திப்பார்கள்? நல்லதிதியில் நல்லநக்ஷத்திரத்தில் நல்லமுகூர்
த்தில் பிறந்தவர்கள் நற்காரியங்களைச்செய்ய விருப்பமுள்ளவர்
ய்ப் பெரியஸுகத்தைப்பெறுவார்கள், சக்திக்குத்தக்கபடி யாகத்
தையும்தானத்தையும்செய்வதிலும் ஸந்ததி உண்டுபண்ணுவதிலும்
படுவார்கள் ஆஸுரமான நக்ஷத்திரங்களில் கெட்டதிதியில்
கெட்டமுகூர்த்தத்தில் பிறந்தவர்களான மற்றுஞ்சிலர் யாகங்களும்
ஜைகளுமில்லாதவர்களாகி ஆஸுரப்பிறவியில் விழுகிறார்கள் ஓ
ராம்மண! நான், வேதங்களைநிந்திப்பவனும் யுக்திபேசுகிறவனும்
னற்றதான [1]ஆன்வீக்ஷிகியென்னும் தர்க்கவித்தையிலபற்றுதலுள்
வனும் யுக்திவாதங்களையேபேசுகிறவனும் ஸதஸுகளில் (சாஸ்
தைவிட்டு) யுக்தியைப்பேசுகிறவனும் வேதவசனங்களைச் சொ
ம்பொழுது பிராம்மணர்களைக் கடுமையாகவும் அதிகமாகவும் பே
றவனும் நாஸ்திகனும் யாவற்றிலும் ஸந்தேஹமுள்ளவனும் மூர
னும் தன்னைப்பண்டிதனென்று நினைப்பவனுமான போலிப்பண்
ருகியிருந்தேன் ஓ! பிராம்மண! அவ்விதமிருந்ததற்குப்பயனு
னக்கு இந்தநரிப்பிறவியுண்டாயிற்று நரியானநான் திரும்பவு
னிடப்பிறவியை அடைவேனோ? பலநூறுகளானநாட்களாலும் ஒரு
மயம் அஃது அவ்விதம்நேருமா? ஸந்தோஷமுள்ளவனும் அஜா
தையில்லாதவனும் யாகத்திலும் தானத்திலும் தவத்திலும் பற்று
ள்ளவனும் அறியவேண்டியதை அறிந்துகொண்டவனும் அப்ப
விலக்கத்தக்கதை விலக்கிக்கொள்ளுகிறவனுமாயிருப்பேனோ?
ன்றுசொல்லிற்று உடனே காசயபனென்னும்அந்தமுனி எழு
ருந்து வியப்படைந்து அந்தநரியைப்பார்த்து, 'அந்தோ! நீ புத்
ஸாமர்த்தியமுமுள்ளதாயிருக்கிறாய்' என்றுசொன்னான் (பிறகு
வன் தீர்க்கமான ஞானக்கண்ணால் அந்தநரியைப்பார்த்து, தேவ
ரின்தேவனும் சசீதேவியின் பதியுமான இந்திரனென்றுகண
ண்டான் உடனே காசயபன் அவனை மிகவும்பூஜித்தான் பிறகு
ந்தஇந்திரனால் அனுமதிகொடுக்கப்பெற்றுத் தன்வீடுபோய்ச்சோ
ன" என்றுசொன்னார்

---

[1] 'ஹேதுவைக்கண்டு ஸாத்யத்தை ஊஹிப்பதற்கு ஸாதனமானது
னப்படு பழையஉரை

நூற்றெழுபத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

மோக்ஷ தாமம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், முன்ஜன்மத்தில்செய்த நல்வினையுந்தீவினையும் பின்ஜன்மத்தி
அதததற்தரியபயன்களைக் கொடுப்பதுநிச்சயமாதலால் அவச்யம்தாம
கார்யத்தையேசெய்யவேண்டுமென்று சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரா, "பிதாமஹரே! தானமும யாகமும அபபடி
சயயபபடடதவமும ஆசிரியாகளுககுசசெயயும பணிவிடையு
யனுளளவைகளாக) இருககுமாகில அவறறை எனககுஉபதேசிக்
வணடும" எனறுகேடக, பீஷமா சொலலததொடஙகினா
"அரசாகளிலமிககசசிறநதவனே! இவவுலகிலுளளதைஅறிவ
பால மேலுலகிலிருபபதையுமநானறிவேன இவவுலகில கெட
ர்மஙகளைசசெயகிறவாகள எவவிதம எதைச செயகிறாகளே
தையும அவவிததையுஙகேள துனபததிறகுககாரணமான நா
கயபுததியால மனமானது பாபததிலசெலலுகிறது மனிதன பா
ன செயகையைசசெயதபின பெரியதுககததில பாவேசிககிறா
பததைசசெயதமனிதாகள தாபபிக்ஷததிலிருநது தாபபிக்ஷதன
ம, துனபததிலிருநது துனபததையும, பயததிலிருநதுபயததையு
ணததிலிருநதுமரணததையுமஅடைநது ஏழைகளாகிறாகள ஆ
காகளும அடககமுளளவாகளும ஸததவகுணததிலிருபபவாகளு
ணயததைசசெயதவாகளுமானமனிதாகள உதஸவததிலிருநது உ
வததையும ஸவாககததிலிருநது ஸவாககததையும ஸுகததிலி
து ஸுகததையும அடைகிறாகள நாஸதிகாகள கையிலஙகுட
மபுகளாலும திருடாகளாலுமபயமுளளவைகளும துஷடயானை
ளளவைகளுமான அரணயஙகளிறசெலலுகிறாகள இதைவி
வறுஎனனவேணடும? தேவாகளிடமஅனபுளளவாகளும அதி
ளுககுஹிதாகளும ஸாதுககளிடமபரீதியுளளவாகளும விசே
கததானஞசெயகிறவாகளுமான மனிதாகள, மனததைஜயித்
யாகிகள அடையததககதும க்ஷேமததிறகுககாரணமும கையா
சயயபபடுமதானததால அடையததககதுமான தேவயானமென்
ழியை அடைகிறாகள எவாகளுககுத தாமம ஸுகததிறகு
ாணமெனறுதோனறவிலலையோ அவாகள தானயஙகளுளப
ளும பறவைகளுளகொசுககளுமபோல மனிதாகளுள இருககிறு
ள எநதஎநதமனிதனால எநதஎநதககாமம எநதஎநதவிதமசெ

ப்படிருக்கிறதோ அந்த அந்தமுன்செய்தவினையானது அந்த அந
னிதனமிகவேகமாகஓடினாலும் அவ்வவனைத்தொடாந்துஓடும், படு
ருந்தால் படுக்கும், நின்றால்அருகில்நிற்கும், சென்றால்தொடாந்
சல்லும், வேலைசெய்தால் வேலைசெய்யும் முன்செய்தகாமமான
ழல்போல மனிதனைத்தொடாந்தேநிற்கும். எந்தஎந்தமனிதனு
ன்பிறப்பில் எந்தஎந்தக்காமம் எவ்விதம்எவ்விதம் செய்யப்ப
தோ அந்தஅந்தமனிதன் தன்தனனாலசெய்யப்பட்ட அந்தஅந்த
மத்தையே எப்பொழுதும் அப்படி அப்படி அனுபவிக்கிறான் அ
டத்தால்பாதுகாக்கப்பட்டதும் தம்தம்மிடமவைக்கப்பட்டதுமா
வரவாகளின் காமங்களுக்குரியபயனைக் காலமானது, உலகிலகாண
டும்பிராணிக்கூட்டத்திறகு நான்குபுறத்திலுமிருந்தும் இழுத்து
சாத்துவைக்கிறது பூக்களும் கனிகளும் ஒருவனாலேவப்படா
ருந்தாலும் தமக்குரியகாலத்தை எவ்விதம்மீறாமலிருக்கின்றனவே
துபோல முன்பிறப்பிலசெய்யப்பட்ட காமமும் தனக்குரியகால
தமீறிசசெல்லுகிறதில்லை ஸம்மானமும் அவமானமும் லாபமு
ஷ்டமும் ஆபத்தும் ஸம்பத்தும் காமங்களின் முடிவில் திரும்பவு
ரும்பவும் செய்யப்பட்டகாமங்களை அனுஸரித்துஉண்டாகும் மு
றப்பில் தனனாலசெய்யப்பட்டஸுகத்தையும் தனனாலசெய்யப்பட
க்கத்தையும் மனிதன் காப்பமெனனும்படுக்கையை அடைந்து அ
விக்கிறான் இளமையிலோ யெளவனத்திலோமுதுமையிலோஎந்
பத்தையும் அசுபத்தையும் செய்கிறானோ அதை ஒவ்வொருபிறப்
லும் அந்தஅந்தப்பருவத்தில் அனுபவிக்கிறான் கன்றானது ஆயி
சுக்களினநடுவிலிருக்கும் தன்தாயை எவ்விதம்டைகிறதோ அ
போல முன்பிறப்பிலசெய்யப்பட்டகாமமானது செய்தமனித
டைகிறது முதலில் நன்றாக அழுக்கடைந்தஆடையானது பிற
லத்தாலசுத்திஅடைவதுபோல முதலில் கெட்டகாமத்தைசசெ
னிதனும் பிறகு புண்யகாமத்தால பரிசுத்தியைஅடைவான ச
ன துதவத்தால பரிசுத்திஅடைகிறது தவத்தாலபெருமைஉண
றது உபவாஸங்களாலமிகததாபமடைந்தவாகளுக்கு இடைவிட
ணடஸுகமுண்டாகும தபோவனத்தில நீண்டகாலஞசெய
டடதவத்தாலஉண்டாகும புண்ணியத்தால பாபங்களைவிலக
கொண்டவாகளுக்கு எல்லாஇஷ்டங்களும நன்றாக ஸித்திபெற
காயத்தில பறவைகளின அடிச்சுவடும நீரில்மீனகளின அடிச்சுவ
வவிதங்காணப்படுகிறதில்லையோ அதுபோலப [1]பிரமமஞானத

1 வேறுபாடம

டைநதவாகளினவழியானது காணபபடுகிறதிலலை. வேறு
ஆக்ஷேபஙகளாலுமகுறறஙகளைசசொலலுவதாலுமபயனிலலை (ஆ
ால) ஸாமாததியததுடனகூடியதும தனககுததகுநததும ஹித
ான தாமததைசசெயதுகொளளவேணடும" எனறுசொனனா

நூறறெணபதாவது அதயாயம

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மா, ப்ருகுமஹரிஷியானவர் பாத்வாஜருக்கு உலகத்தின்
ஸ்ருஷ்டிக்ரமத்தைக்கூறியதைச் சொலலியது.)

யுதிஷ்டிரா, "ஸதாவரஜஙகமஙகளுளள இவவுலகமுழு
ாதிலிருநது உதபததியடைகினறது? பரளயகாலததில எநத
துவை அடைகிறது? ஓ! பிதாமஹரே! அதனை எனககு உபதேசி
வேணடும கடல, ஆகாயம, மலை, மேகம, பூமி, அகனி, கா
இவைகளுடனகூடிய இவவுலகமானது யாராலபடைககபபட்ட
ாவிதம பிராணிகள ஸருஷடிககபபடடன? ஜாதிகளினபிரிவு
ாவிதமஏறபடடன? அநதஜாதிகளுககுரியசுததியும அசுததி
தாமமும அதாமமும எவவிதமுணடாயின? உயிரோடிருபபவாகள
ஜீவன எவவிதமிருககிறது? மாிததவாகள எவவிடததிறகுசசெ
கிறாகள? இவவுலகிலிருநது மேலுலகை எவவிதமடைகிறாக
இவையாவறறையும நீா எஙகளுககு உபதேசிககவேணடும" என
கேடக, பிஷமா சொலலததொடஙகினா

"இவவிஷயததிலும பாசனஞசெயதபாதவாஜருககு பருகுவ
சொலலபபடடதும மிககசிறநததுமான பழையஇதிஹாஸத
தாஹரிககிறாகள கைலமலையினசிகரததில ஒளியாலஜவலிபப
போல உடகாாநதிருககும பருகுமஹரிஷியைககணடு பாதவாஜா
வா, 'கடல, ஆகாயம, மலை, மேகம, பூமி, அகநி, காறறுஇவைகளுட
கூடியஇவவுலகமானது யாராலபடைககபபடடது? எவவிதம பிரா
ளை ஸருஷடிககபபடடன? ஜாதிகளினபிரிவுகள எவவிதம ஏற
டன? அநதஜாதிகளுககுரியசுததியம அசுததியும தாமமும அத
மும எவவிதமுணடாயின? உயிரோடிருபபவாகளினஜீவன எவ
இருககிறது? மாிததவாகள எவவிடததிறகுசசெலலுகிறாகள?
தனைததையும இவவுலகததையும மேலுலகததையும நீா சொ
வேணடும' எனறுகேடடனா இவவிதம ஐயமுறற பாதவாஜ
னவபபடடவரும பூஜயரும பரமமதேவாபோனறவருமான அ

நகுவெனனும பரமமஹரிஷியானவா பிறகு அநதபபாதவாஜாபொரு
டு யாவறறையும சொலலததொடஙகினா 'உலகததைஉருவமாகக்
காணடவரும உளளிருககுமஆதமரூபியும ஸநாதனரும விகாரமி
லலாதவரும அழிவிலலாதவரும ஸூக்ஷமரூபியும பறறுதலிலலாத
வரும எஙகுமநிறைநதவரும பரபுவுமான ஸ்ரீமநநாராயணரிருநதார்
இருதியைககாடடினும வேறானவரும எபபொழுதும பொறிகளுக்
குப புலபபடாதவருமான அநதபரபுவானவா ஸருஷடிககவிருப
பமுளளவராகித தமமுடைய ஆயிரததிலொருபாகததிலிருநது ஒருபுரு
ஷனையுணடுபணணினா பிராணிகள எவரிடததிலிருநது பிறபபடை
கினறனவோ, எவரிடததிலநிலைபெறறிருககினறனவோ, எவரிடததிலல
யததைஅடைகினறனவோ அவவிதககாரணரும, அவயகதமெனறுப்
பெயாதிபெறறவரும, எபபொழுதுமிருபபவரும, தமதுபிறபபுஇறபபு
களுககாரணமானஇடமும வேறறுமையும கிழததனமும மரணமு
ம குறைவுமிலலாதவருமபூரணருமானதேவரும, மஹரிஷிகளால அநு
பவிககபபடடவருமாகிய அநத மானஸரெனறுஒருவா முதலிலிருநதார்
அநதமானஸதேவா முதலில மஹததெனனுமபெயருளளவரை ஸருஷ
டிததாா பிறகு பூஜயரான அநதமஹானும அஹஙகாரததைபபடை
ததாா எலலாபபிராணிகளையும தரிககுமதிறமையுளள அஹஙகா
ரமெனனுமபரபுவானவா பரஸிததமான ஆகாயததை ஸருஷடிததார்
ஆகாயததிலிருநதுஜலமும ஜலததிலிருநது அகனியுமவாயுவும உண
டாயின பிறகு அகனிவாயுககளினசோககையால பூமியானது உண
டாயிறறு அநதபபூமியிலிருநது தாமாகவெளிவரக (அஹஙகாரமெ
னறபரபுவானவா) ஒளிகளசூழநத திவயமானதாமரைமலரை உண
டுபணணினா அநதததாமரைமலரிலிருநது வேதஉருவமுளளவரு
ம அறிவுஐசவரியமுதலியவறறின நிதிபோனறவருமான பிரமமதேவ
ரதோனறினா இவவைநதுபூதஙகளும, அஹஙகாரமெனறுபரஸித
திபெறறவரும [1]எலலாஉலகஙகளையும தனஉருவமாககொணட விரா
டபுருஷனைபபடைததவரும பெரியதேஜஸுளளவருமான பிரமமதே
வருடைய உருவஙகளேயாகும மலைகள அவருடையஎலுமபும, பூ
மியானது அவருடையமேதஸும மாமஸமுமாகும கடலகள அவ
ருடையஉதிரமும, ஆகாயம வயிறும; காறறானது மூசசும, அகனிய
ானது தேஜஸும, ஆறுகள அவருடையநரமபுகளுமாகினறன ஸூரிய
னும சநதரனும அவருடைய கணகளெனபதுபரஸித்தம் மேலே
யுளளதேவலோகமானது அவருடையசிரஸும, பூமியானது பாத

[1] 'ஸதூலமான ஆகாசமுதலியவைகளைச சரீரமாககொணடவரும நா
னவகையான பிராணிகளைபபடைததவரும' எனபது பழையஉரை

களும், திக்குக்கள் (அவருக்குக்) கைகளுமாகின்றன [1]அளவில்
உருவமுள்ள அவர் ஸித்திபெற்றவர்களாலும் அறியக்கூடாதவ
திலஸந்தேஹமில்லை. எல்லாப்பிராணிகளின்பிறப்பிறகும் வேண்
அஹங்காரத்தைப்படைத்தவர் எவரோ எவரிடமிருந்து உலகமு
யிற்றோ அவர் அனந்தரென்றுபிரஸித்திபெற்றவரும் எல்லா
களையும் உருவமாகக்கொண்ட அஹங்காரத்திலிருப்பவரும் ம
தஜயியாதவர்களால் அறியக்கூடாதவருமான ஸ்ரீவிஷ்ணுபகவா
ரா நீ எதைக்கேட்டாயோ அஃது உனக்குச்சொல்லப்பட்ட
என்றுசொன்னார் பாரத்வாஜர், 'இவ்வுலகில் ஆகாயத்திற்கும் தி
களுக்கும் பூதலத்திற்கும் வாயுவுக்கும் அளவுகள் எவை? நான்பிரா
திக்கிறேன் நீர் என்ஸந்தேஹமறச் சொல்லவேண்டும்' என
கேட்க, பருகு சொல்லத்தொடங்கினார்

'ஸித்தர்களாலும் சாரணர்களாலும் அடையப்பட்டதும் அ
துள்ளதும் பலஉலகங்களால் நிறைந்ததுமான இவ்வாகாயமான
அளவில்லாதது இதன்முடிவானது அறியப்படுகிறதில்லை ஸூ
னுடைய ஒளிசெல்லும் இடத்திற்குமேலும் ஸூர்யனும்சந்தர
காணப்படாத இடத்திற்குக்கீழும் ஸூர்யனுடைய ஒளிபோ
ஒளியுள்ளவர்களும் அக்நியின் தேஜஸ்ஸுக்கொப்பான தேஜஸ்ஸு
ர்களும் தாமாகவேவிளங்குகிறவர்களுமானதேவர்களிருக்கிறார்க
கௌரவத்தைக் கொடுப்பவனே! பரஸித்தமான தேஜஸ்ஸுள்ள
ந்ததேவர்களும் செல்லக்கூடாததும் முடிவில்லாததுமாயிருப்பத
ஆகாயத்தின் முடிவைக்கண்டவர்களில்லையென்று அறிந்துகொ
அளவிடமுடியாததான இவ்வாகாசமானது தாமேவிளங்குகிற
களும் நன்றாகஜ்வலிக்கிறவர்களுமான அந்ததேவர்களால் மே
மேலும் ஆகரமிக்கப்பட்டிருக்கிறது (அதுபோல) பூமியின்முடி
கடல்களும் கடல்களின்முடிவில் இருளும், இருளின்முடிவில
மும் ஜலத்திற்குப்பிறகு அக்னியும் இருக்கின்றனவென்று கூறுகி
ள் பாதாளத்தின்கடைசியில் ஜலமும் ஜலத்திற்குப்பிறகு ஸர்ப
களுக்குப்பிறகும் பிறகும் திரும்பவும்ஆகாசமும் ஆகாயத்திற
பிறகு திரும்பவும் ஜலமுமிருக்கின்றன இவ்விதமாக ஆகாயத்
தும் ஜலத்திற்கும் அக்கினிக்கும் வாயுவுக்குமுள்ள அளவான
தேவர்களாலும் அறியமுடியாததாயிருக்கிறது அக்னி வாயு ஜ
பூதலம் இவைகளின் ரூபங்களும் ஆகாயம்போன்றவைகள் தா
இவைகள், உண்மையை அறியாதகாரணத்தால் வேறாகத்தோன்

[1] 'சிந்திக்கமுடியாதஉருவமுள்ளஅவர்' என்பதுவேறுபாடம்

ன்றன மூவுலகமெனனும கடலுககும விதிபபடி அளவிருபப
ாலப பலவிதமானசாஸதிரஙகளில முனிவாகளும கூறுகிறாகள
ணமுடியாததாலும அறியமுடியாததாலும அளவு எவனால சொ
க்கூடும? ஸிததாகளும தேவாகளும செலலததகக ஆகாயமான
ளவுளளதாயிருககுமாகில அபபொழுது (இவவாகாயததிறகுகக
ரும) அனநதமெனறு பெயருளளவரும அபபெயருககுசசரியா
ரியஉருவமுளளவருமான மானஸபுருஷருககு பாஸிததமான அ
ரெனனும பெயரானது பொருளறறதாகும எபபொழுது திவ
ன ஆவவனாசதருடைய உருவமானது திருமபவும லயததையு
ாசசியையும அடைகிறதோ அபபொழுது வேறு எவன அ
ருவததை அறியததககவனுவான? எவன அநத அனநதபுருஷ
ானறவனோ அவனும அதனஅளவை அறியததககவனலலன்
நதத தாமரைமலரிலிருநது உணடானவரும எலலாமறிநதவரு
ரமுளளவரும பரபுவும பாஜைகளுககுபபதியும மிககஉததமரு
மமநிறைநதவருமான பிரமமாவானவா முநதினவராயிருநதா
னறு சொனனா பரதவாஜா, 'பரமமாவானவா தாமரைமலரிலி
துஉணடானவராயிருபபாரானால தாமரைமலரானது (அவருககு
நதினதாகிறது நீா பரமமாவை முநதினவராககூறுகிறீா இதி
னககு ஸநதேஹநதான' எனறுசொனனா பருகு, 'இவவு
மானஸபுருஷருடைய எநதஉருவம பரமமதேவததனமைமை
டைநததோ அவவுருவமிருககும ஆஸனமுறைமையககருதிப பூ
னது தாமரைமலரெனறு சொலலபபடுகிறது ஆகாயததிறகிளம
றகும மேருமலையானது அநதப பூமியெனனும தாமரைமலரி
காணிகையாகும் உலகததிறகு பரபுவான பரமமதேவா அத
லிலிருநதுகொணடு உலகஙகளையும மானஸாகளான தேவாகளை
ம பலவிதமானபிராணிகளையும ஸருஷடிககிறா' எனறுசொனனா

நூறறெணபததோராவது அதயாயம

மோக்ஷ தாமம. (தொடர்ச்சி)

(ப்ருகுவானவர் பரத்வாஜருக்கு மேருமலையிலிருக்கும் பிரம்மதேவர் ஜலமுதலியவற்றைப் படைத்தமுறைமையைச் சொல்லியது)

பரதவாஜா, 'மேருமலையின அடியிலிருககும அநதபபிரம
தவா எவவிதம பாஜைகளை ஸருஷடிததாா? பாசனஞசெயயும எ
து இவையெலலாம உளளபடி சொலலவேணடும' எனறுகேடடா

1 தாமரைபபூவின நடுவிலிருககுமகாய

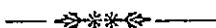
ருகு, 'மானஸபுருஷரான அநதபாமமதேவா முதலில பிராணிகளி
டைபபை மனததாலசெயதா பிராணிகளை நனருகாக்ஷிககவேண
முதலில ஜலமானது உணடுபணணபபடடது அநதஜலமானது எ
ாபபிராணிகளுககும உயிராயிருககிறது பாஜைகள அநதஜ
ாலவளாசசிஅடைகினறன பாஜைகள அதனுலவிடபபடடவை
ராய நாசமடைகினறன இவவுலகமயாவும அதனுலசூழபபடடி
னறன பூமியும மலைகளும மேகஙகளும உருவமுளளமறறவைக
ானயாவும ஜலததாலுணடானவையெனறு தெரிநதுகொளள
னடும ஜலமே அநதஉருவஙகளுளளதாக அசைவறறுநிறகினற
னறுசொனனா பாதவாஜா, 'ஜலம எபபடி உணடாயிறறு? அ
யும வாயுவும எபபடிஉணடாயின? பூமியானது எவவிதம ஸருஷ
பபடடது? இவவிஷயததில எனககு ஸநதேஹம பெரிதாயி
றது' எனறுசொனனா பருகு சொலலததொடஙகினா

'ஓ! பராமமண! முனகாலததில ஒருபாமமகலபததில பர
ிஷிகள சேரநதபொழுது மஹாதமாககளான அவாகளுககு உலக
ினஉதபததியைபபறறி ஸநதேஹமுணடாயிறறு அநதபாமம
ள மௌனததைஅடைநது அசைவறறவாகளும ஆகாரததைவிட
ாகளும காறறைஉணபவாகளுமாக நூறு திவயவருஷம ஞானநி
டையை அடைநதிருநதாாகள வேதரூபமானவாககானது அவ
ஙகைவாகளினசெவியையும அடைநதது அபபொழுது ஆகா
திலிருநது திவயமான ஒருவாககுஉணடாயிறறு முனகாலத
ஆகாசமானது ஆஸதமயததைஅடைநததும், சபதமிலலாததும், (அ
ாத) மலைபோனறதும, சநதிரனும ஸூாயனும வாயுவும ந
டைநததுயாகித தூககமடைநததுபோலிருநதது அவவிதஆ
ததிலிருநது இருளிலிருநது வேறோ இருளுணடானதுபோல ஜ
முணடாயிறறு அநதஜலமவிழுநததால வாயுஉணடாயிறறு இ
லகில ஓடடையிலலாதபாததிரமானது சபதமிலலாததாயககாண
டும அபபாததிரம ஜலததாலநிறைககபபடுமபொழுது அதிலுள
ாயுவானது (கிளமபிச) சபததததை எவவிதமுணடுபணணுமோ அ
பால இடைவெளியிலலாமல ஆகாயததினநடுவானது ஜலதத
கைபபடுமபொழுது கடலினஇடததைபபிளநதுகொணடு சப
டன வாயுவானதுகிளமபிறறு கடலின மோதலாலுணடான
றறுனது வீசிககொணடிருககிறது அஃது ஆகாயமெனனுமஇ
தை அடைநது ஓயவடையாமலிருககிறது அநதககாறறும
ம ஒனறோடொனறுஉராயுமபொழுது அதிலிருநது ஜவலிக

தஜஸுளளதும அதிகபலமுளளதும நீணடஜவாலைகளுளள
ன அகனியானது ஆகாயததை இருளிலலாததாகசசெயதுகொண
ணடாயிறறு அகனியானது காறறுடனசேரநதுகொணடு ஆக
ததிலிருநது ஜலததைக 1கெட்டியாகசசெயகிறது அகனிவாயு
ளினசேரககையால அநதஜலமானது கெட்டியாயிருககுநதனமை
ய அடைகிறது அநத ஆகாயததிலிருநதுவிழுநத ஜலததிலுள
நேஹமெனனும குணமானது கெட்டியாயிருககுநதனமையை
டைநது பூமிததனமையைஅடைநதிருககிறது பூமியானது ரஸ
ளுககும எலலாவிதமானமணஙகளுககும ஸநேஹஙகளுககும அ
டியே பிராணிகளுககும காரணமெனறுதெரிநதுகொளளவேணடு
நதபபூமியில யாவுமுணடாகினறன' எனறுசொனனார

நூறறெணபத்திரணடாவது அதயாயம

மோக்ஷ தாமம். (தொடர்ச்சி)

(மாமுதலியஸ்தாவரங்களும் ஐந்துபூதங்களாலும் நிறைந்தனவென்றும் அவைகளுக்கும் ஜீவனமுதலியவை உண்டென்றும்சொல்லியது)

பரதவாஜர, ' இவவுலகஙகள எநதபபூதஙகளால வயாபிகக
டிருககினறனவோ எவைகள மஹாபூதஙகளெனறு பெயருள
வகளோ எவைகளை முனகாலததில பரமமதேவர உணடுபணணி
ரர அநதபபூதஙகள ஐநதெனறுசொலலபபடுகினறன பெரியபூத
ளள அநதபரமமதேவர பலலாயிரம பிராணிகளைபபடைததிருகக
பொழுது ஐநதேபூதஙகளெனபது எவவிதம பொருததமுளள
ம ?' எனறுகேடடார பருகு, ' மஹததெனனுமபதம கணககி
ரதவைகளைச சொலலும பூதமெனறபததததிறகுப பிறபபடைந
வகளெனறு பொருளாகும அககாரணததால மஹாபூதமென
பபதம அவைகளுககுபபொருததமுளளதாகும பிராணிகளி
ரீரம ஐநதுபூதஙகளாலுணடுபணணபபடடதாகிறது இசசரீரத
ளள சேஷடையானது வாயுவும, இடைவெளியானது ஆகாயமு
டான்து அகனியும, தரவமானது ஜலமும, கடினமானது பூமியு
னறன இவவிதம ஸதாவரஜஙகமஙகளெலலாம இவவைநதுபூதங
டனகூடியவையாயிருககினறன இநதிரியஙகளெனப பெயர்வா
தவைகளான செவியும மூககும நாககும தவககும கணணும ஐந

1 'ஸமுதக்ஷிபதே' எனபதுமூலம

பூதஙகளைசசோநதவைகள தாம’ எனறுசொனனா பாாததவா
ஸதாவரஙகளும ஜஙகமஙகளும ஐநதுபூதஙகளுடனகூடியவை
ளெனறால ஸதாவரஙகளினசரீரததில ஐநதுபூதஙகள காணபபட
லவே? உணமையில சூடுமே சேஷடையுமிலலாதவைகளும கடின
ான மரஙகளினசரீரததில ஐநதுபூதஙகளும காணபபடவிலலையே
வைகள கேடபதிலலை, பாாககிறதுமிலலை, மணததையும ரஸத
ம அறிகிறதுமிலலை, ஸபாசததையும அறிகிறதிலலை ஆகையா
வைகள எவவிதம ஐநதுபூதஙகளுடனும கூடியவைகளாகும?
மும சூடுமே பூமியும வாயுவுமிலலாததாலும, ஆகாயம அவைகள
ணபபடாததாலும மரஙகளுககுப பஞசபூதஙகளினசோககை
வே?” எனறுகேடடாா

பருகு சொலலததொடஙகினா ‘கெடடியாயிருநதாலும ம
ளுககும ஆகாயமிருககிறது, ஸநதேஹமிலலை (அககாரணம
வே) அமமரஙகளுககு எபபொழுதும பூவுங கனியும வெளிப
து பொருததமுளளதாயிருககிறது உஷணததால நிறமும
றது படடையும கனியும பூவும வாடுகிறதும உதிாகிறதுமாயி
னறன ஆகையால, இமமரஙகளுககு ஸபாசமிருககிறது காற
ககி, இடி இவைகளின அதிாசசிகளால கனியும பூவுமஉதிாகினற
லியானது செவியாலனறோ காஹிககபபடுமே? ஆகையால, மரங
சவியுளளவைகளாயிருககினறன கொடியானது மரததைசசுற
காளளுகிறது, எலலாவிடததிலும செலலுகிறது கணணிலல
னுககு வழிகாணபபடுகிறதிலலையே? ஆகையால, மரஙகள க
ளுளளவைகளாயிருககினறன அவவிதம சுததமும அசுததமும
லவிதமணஙகளாலும தூபஙகளாலும மரஙகள நோயிலலாதவை
ம பூககளுளளவைகளுமாகினறன ஆகையால, மரஙகள
ளளவைகளாயிருககினறன வோகளால தணணீரைககுடிபப
மே வியாதிகள காணபபடுவதாலும வியாதிகளுககுச சிகிதசைய
பதாலும மரஙகளுககுரஸமிருககிறது மனிதன தாமரைததண
ாயிலவைதது நீரைஉயாஇழுபபதுபோல மரமானது காறறுட
டியதாகி வோகளால நீரைககுடிககிறது சுகதுககஙகளை அ
லும வெடடபபடடது தளிாபபதாலும மரஙகளுககுளளஜீவ
றிகிறேன அவைகளுககு அறிவிலலையெனபதிலலை அநதம
ால குடிககபபடுமஅநதநீரைக காறறும அகனியும ஜீரணமாகுமப
சயகினறன ஆகாரம ஜீரணமாகுஙகாரணததால, மரஙகளுக
நேஹமும வளாசசியுமுணடாகினறன ஜஙகமஙகளயாவறறிற

ரததில ஐநதுபூதஙகளில ஒவவொனறும வெவவேறாயிருககி
ன அவைகளால, சரீரம நடைபெறுகிறது இநதசசரீரததிலுள
தால மாமஸம எலுமபுகள மஜஜை நரமபு எனற இவவைநதும பூ
னஉருவமாகும தேகமுளளவனுககுளளதேஜஸ்ஸும கோபமு
னணும ரூபம ஆஹாரததை ஜீரணமாககசசெயயுமஅகநியுமாகி
நதும அகனியின உருவஙகளாகும செவி, மூககினதவாரம, வா
ருதயம, குடலஎனற சரீரததிலுளள இவவைநதுபாகஙகளு
ராணிகளுககு ஆகாயததிலிருநதுஉணடாகினறன ஜலஙகள பி
ிகளினசரீரததில எபபொழுதும சலேஷமம, பிததம, வோ
ஸை, உதிரமஎனனும ஐநதுவிதஙகளாயிருககினறன பிராணி
து பராணனெனனுமவாயுவால அசைவுளளதாகிறது, வயா
னனுமவாயுவால பலமாககசெயயுமவேலையைசசெயகிறது, அப
னெனனுமவாயுவால கீழாககசசெலலுகிறது, ஸமானனெனனு
யுவால ஸமமாயிருககிறது, உதானனெனனுமவாயுவால மூச
டுகிறது, மாாபுமுதலிய (வாககின) இடஙகளின வேறறுமையா
சுகிறது இவவிதம ஐநதுவிதமான இநதவாயுககள இவவுலகி
ராணிகளைசசேஷடையுளளனவாககசசெயகினறன சரீரியானது பூ
மானமூககினால மணமெனனும குணஙகளை அறிகிறது, ஜலரூ
னாாவால ரஸததைஅறிகிறது, ஜயோதிரூபமானகணணால ரூப
பபாாககிறது வாயுரூபமானதவககால ஸபாசததைஅறிகிற
ராணியானது ஆகாயரூபமானசெவியால சபதததைககேடகிற
தம, ஸபாசம, ரஸம, ரூபம, சபதம (இவவைநதும) இவவைந
தஙகளினகுணஙகளெனறுசொலலபபடுகினறன மணமெனறஅ
குணததினவிரிவாகசசொலலபபடும பேதஙகளைசசொலலுகிறே
ருமபபபடுமமணம, விருமபததகாதாா றறம, இனிபபுளளது,உறை
ளது, மறறவைகளை அடககுந திறமையுளளது, பலவகை வாஸனை
ாககையுளளது, ஸநேஹககுணததுடனகூடியது, காரமுளள
தமாயிருபபது எனறு இபபடி ஒனபதுவிதமாகப பூமியிலுள
ணமெனறகுணததின வேறறுமையைத தெரிநதுகொளளவே
கணகளால (பூமியிலுளள) ரூபததைககாணகிறான வா
மான ‘தவக’ எனனுமஇநதிரியததால ஸபாசததை அறிகிறா
தம, ஸபாசம, ரூபம, ரஸமஎனறகுணஙகளும (பூமியிலுளளன
) கூறபபடுகினறன ரஸததினஅறிவையும உபதேசிககிறே
தைச சொலலுமஎனனிடமிருநது கேள ரஸமானது பிரவி
னபுததியுளள பணடிதாகளால பலவிதமாககககூறபபடுகிறது ஜல

ன உருவமானரஸமானது இனிபபு, உபபு, கசபபு, துவாப
ரிபபு, உறைபபு எனறுஇவவிதம ஆறுவிதபபிரிவுளளதாகச சொ
பபடுகிறது அகனியானது சபதம, ஸபாசம, ரூபமெனற மூன
ணஙகளுளளதாகச சொலலபபடுகிறது அகனிஉருவமான கண
து ரூபஙகளைபபாாககிறது ரூபமும பலவிதமாகசசொலலப
றது அகனியினகுணமான ரூபமானது குடடை, நீளம, பரும
தூரம, சிறிது, உருணடை வடிவமுளளது, வெளுபபு, கறுபபு, சி
பு, மஞசள, [1]நீலசசிவபபு, கெடடியாயிருபபது, பிசுககுளளது,
ககுளளது, சொரசொரபபுளளது, மெதுவாயுஙகெடடியாயுமிரு
துஎனறுஇவவிதம [2]பதினாறுவிதமான வேறறுமையுளளதாககூற
டுகிறது வாயுவானது, சபதம ஸபாசமெனற இரணடுகுணமுள
ாக அறியததககது அவைகளில, ஸபாசகுணமானது வாயுவுக
ககியமாகும ஸபாசமும பலவிதமாகச சொலலபபடுகிறது சீத
ஷணம, ஸுகம, துககம, [3]ஸநேஹமுளளது, ஸநேஹமிலலாத
ரடு முரடு, மிருதுவானது, தீகஷணமானது, லகுவானது, [5]மிகவு
னமானது எனறுஇவ்விதம வாயுவினகுணமான ஸபாசமான
னிரணடுவகையுளளதாகச சொலலபபடுகிறது அவவைநதுபூ
களில ஆகாயமானது ஒரேகுணமுளளதாகும அககுணமான
தமெனறேசொலலபபடுகிறது அநதசசபதத்திறகுளள பலவ
டடவிரிவைச சொலலுகிறேன ஷடஜம, ரிஷபம, காநதார
தயமம, தைவதம, பஞசமம, நிஷாதம எனறுஆகாசததிலிருந
ணடாகுமசபதமெனறகுணம ஏழுவகையுளளதாகச சொலலப
றது சபதமானது [6]எலலாவிடததிலுமிருநதாலும பேரிமுதலி
ததியஙகளில மூனறுஸவரஙகளுடனகூடியதாக வெளிபபடுகிற
ருதஙகம, பேரி, சஙகம, மேகம, ரதம, (மறற) பராணி, பிரா
லலாதது இவைகளினுடையதாகக கேடகபபடுமசபதமும ஷட
தலிய இநதஎலலாஸவரஙகளையும சேரநததெனறே சொலலப
றது ஆகாயததிலிருநதுணடானசபதமானது இவவிதம பலவி
தவமுளளதாகிறது ஆகாயததிலிருநது உணடாகும சபதத

[1] மயிலதோகையினநிறமபோனறது [2] வேறுபாடஙகொளளபபடட
3 நெயபபுளளது 4 மெனமையறறது.

5 இஙகு, 'குருதாஃ' எனபதுமூலம இதறகு, 'மிகவும குருவானது' எ
பொருள, 'குருதாஃ' எனறதால, குருவானதுஎனறு ஒனறுஉணடெ
ம, ஆகையால, வாயுவினகுணம பனனிரணடெனறும பழையஉரை கூ
றது

6 'வயாபகமாய' எனபது வேறுபாடம

வளியிலுள்ள காற்றின்குணமான ஸ்பாசமானது தடைசெய்யாம
க்குமாகில மனிதன் அறிவான, வாயுவின்ஸ்பாசங்கள சப்தமதடை
டுமபடி விரோதமாயிருக்குமாகில அதைஅறியமாட்டான சரீ
றகுக்காரணமான அந்த ஐந்துபூதங்களும எபபொழுதும அ
ந்துபூதஙகளாலுமே வருத்தியடைகின்றனவாகும ஜலமும அக
ம காறறும எபபொழுதும பிராணிகளிடம விழிததுககொண்டிரு
னறன பிராணனகளை வயாபிததுககொணடு இசசரீரததிலிருக்கு
நதபபூதஙகள சரீரததிறகுமூலமாகினறன ' என்றுசொன்னா

நூறறெணபததுமூனறுவது அதயாயம

மோக்ஷ தாமம் (தொடர்ச்சி.)

(சரீரத்திலுள்ள ப்ராணன்முதலியவற்றின் காரியவிசேஷங்களைச்சொல்லியது)

பாதவாஜா, ' சரீரததிலுள்ள [1] அகனியானது பார்த்திவமா
ரீரததைஅடைநது எவவிதமிருக்கிறது? வாயுவானது சரீரத்
வவேறான இடஙகளிலிருநதுகொணடு சரீரததை எவவிதமாப
ுகிறது?' எனறுகேட்க, பருகு சொல்லததொடஙகினா

' தோஷமிலலாத பராமமண ! பலமுள்ளவாயுவானது பிரா
ளின்சரீரஙகளை எவவிதமநடைபெறசசெயகிறதோ அவவிதம வ
னகதியையும நான உனககுச சொல்லுகிறேன சரீரததைரக்ஷித்
ரும அகநியானது [2] சிரஸைஅடைநதிருக்கிறது பிராணவாயு
து சிரஸிலும அகனியிலுமிருநதுகொணடு தனவேலையைசெ
றது அநதபராணனானது பிராணியும எலலாபபிராணிகளின்
ாவான ஸனாதனபுருஷனுமாயிருக்கிறது அநதபபிராணன மனமு
ததியும அஹஙகாரமும பூதஙகளும மறறவிஷயஙகளுமாயிருக்கிற
ுவவிதம இவவுலகிலுளளபிராணிகளெலலாம பிராணவாயுவால
ாலிககபபடுகின்றன அநதவாயுவானது ஸமானரூபியாயக [3] கோ
ததிலிருநதுகொணடு ஸமானனுககுரிய வேலையைசசெயதுகொ
ருக்கிறது மூததிராசயததின அடியையும மலாசயததையும
ளையயும அடைநதுகொணடிருக்கும அபானவாயுவானது மூத்

---

1 இஙகு, ' அகனி ' எனபதறகு, ' ஜீவாதமா ' எனபது பழையஉரை
2 இஙகு, ' சிரஸ ' எனறால, ' பரமாதமா ' எனபது பழையஉரை
3 குடல, அதாவது, இஙகு சரீரததின மதயபாகமு.

தையும் மலத்தையும் வெளியிற்செல்லும்படி செய்துகொண்டிரு
றது சரீரசாஸ்திரத்தில் ஸமர்த்தர்களான ஜனங்கள், முயற்
தொழில் பலமென்றமூன்று காரியங்களிலும் ஒன்றாயிருப்பது எ
வோ அது உதானவாயுவென்று உபதேசிக்கிறார்கள் அதுபோல ம
ர்களின் சரீரங்களிலுள்ள எல்லா ஸந்திகளிலுமிருக்கும் வாயுவான
யானனென்று சொல்லப்படுகிறது த்வக்கு முதலிய ஏழுதா
ளிலும் பரவியிருக்கும் அக்நியானது [1]ஸமானவாயுவால் ஏவப்பட்
ன்ன-ரஸங்களையும் [2]ஏழுதாதுக்களையும் [3]தோஷங்களையும் பரிண
ச்செய்துகொண்டிருக்கிறது பிராணவாயுவுக்கும் அபானவாயு
நடுவிலுள்ள இடத்தை அடைந்து அவ்விரண்டு வாயுக்களுடனு
டிய அக்நியானது ஆகாரத்தை நன்றாகப் பாகஞ்செய்கிறது மு
தல் குதஸ்தானம் [4]வரையிலுள்ள பிராணன்செல்லும் மார்
ானது கடைசியில் குதமென்றுபெயருள்ளதாகிறது இது (பி
னன்செல்லத்தக்க) பெரியவழியாகும் அதிலிருந்து பிராணிக
ளுக்கு சரீரத்திலுள்ள பிராணன் செல்லத்தக்கவழிகளான எல்
ாடிகளும் உண்டாகின்றன பிராணவாயுவின் சேர்க்கையிருப்பத
எல்லாவிடத்திலும் அக்நியின் ஸம்பந்தமுண்டாகிறது சூடென்ப
துவோ அஃது அக்நியென்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் அ
க்நியானது பிராணிகளின் ஆகாரத்தைப் பாகஞ்செய்கிறது பிரா
னது அக்நியின் வேகத்தால் செல்லத்தக்கதிறமையுள்ளதாகிற
து குதஸ்தானத்தின் கடைசியில் தடைப்பட்டுத் திரும்புகிற
ந்தப்பிராணனானது உயர்வந்து திரும்பவும் அக்நியைப்பரவச்செ
து நாபியின்கீழ்ப்பாகம் [5]பக்வாசயம்' என்றும் அதன்மேல்பா
ஆமாசயமென்றும் சொல்லப்படும் சரீரத்திலுள்ள எல்லா பிராண

1 வேறுபாடம்

2 ஏழுதாதுக்களாவன —'த்வக், உதிரம், மாம்ஸம், மேதஸ், எலு
ஜ்ஜை, சுக்லம்' என்பவைகளாகும்

3 வாதம், பித்தம், கபமென்றமூன்றும் ஜாடராக்னியானது இ
ஏழுதாதுக்களிலுமிருக்கிறது அவைகளில் ஒவ்வொன்றையும்பாகஞ்செய்
து இதிலுள்ள மலத்தையும் ஸாரபாகத்தையும்பிரித்துச் சரீரத்தைப் பரி
க்கிறது அவைகளில், 'த்வக்' என்னும் முதல்தாதுவில் உதிரமான
ரமாகவும் மலமானது கண்ணிலுள்ள மலமாகவும் வேறுபடுகின்றன இப்ப
ய பின்னுள்ள தாதுக்கள் முதலிலுள்ள தாதுக்களின் ஸாரமாகும்' உதிரத்
லம் கபமும், மாம்ஸத்தின் மலம் பித்தமும், மேதஸின் மலம் வேர்வையும், எ
பின் மலம் மயிரும் நகமும், மஜ்ஜையின் மலம் ஸ்நேஹமும் ஆகும் இ
விவரம் சரகஸம்ஹிதை, சிகித்ஸாஸ்தானம், பதினைந்தாவது அத்தியா
தில் தெளிவாகக்கூறப்படுகிறது 4 வேறுபாடம்

5 பாகமான ஆகாரமிருக்கும் இடம் 6 பாகமாகாத ஆகாரமிருக்குமிட

ஹம நாபியினநடுவில இடமுள்ளவைகளாயிருககினறன ஹரு
ததிலிருநது மேலும கீழும குறுககாகவும வெளிபபடுமநாடிகளய
ம [1]பததுவிதமான பாரணவாயுககளால ஏவபபட்டு ஆகாரததி
ரஙகளை அநதஅநதஇடததில சோபபிககினறன [2]இது யோக
ருககுரியவழியாகிறது சரமததைஜயிததவாகளும [3]ஸமபுததியு
வாகளுமான எநததீராகள தலைபிறசெலலுமஸுஷும்னையென
டியில மனததைசசெலுததினாகளோ அவாகள இநதவழியா
மபததைஅடைகிறாகள இவவிதம பிராணிகளுடைய எலல
தமானபாரணவாயுவிலும அபானவாயுவிலும அகநியானது வை
பட்டிருககிறது அநதஅகநியானது ஸதாவியிலவைககபபட்ட
ால அநதபாரணவாயுவுள்ளவிடததில எபபொழுதுமிருககிறது
னறுசொனனா

நூற்றெண்பத்துநான்காவது அத்யாயம்

மோக்ஷ தர்மம் (தொடர்ச்சி.)

(' சரீரத்தைக்காட்டிலும் வேறாக ஜீவன்ஏது ' என்று
பரத்வாஜர்ஆக்ஷேபித்தது)

பரதவாஜா கேட்கததொடஙகினா 'பாரணவாயுவான
விககசசெயவதும அநதபாரணவாயுவே சேஷடைகளைசசெயவது
சசுவிடுவதும பேசுவதுமாயிருககுமாகில அபபொழுது ஜீவனெ
துபயனறறதாகும உஷணமாயிருபபதெனபது அகநியினஉரு
யும அவவகநியே பாகஞ்செயவதாயும அகநியானது ஆகாரதை
ரணஞசெயவதாயும இருககுமாகில அபபொழுது ஜீவன பயனற
கும மரணததைஅடைகிறபிராணியினஜீவனானது காணபபடுகி
தயிலலை (அசசமயததில) வாயுமட்டில இசசரீரததைவிடுகிறது
டெனபதுநாசமடைகிறது அனறியும் ஜீவனானது பிராணவாயுவை
ட வேறாயிருநதுகொணடு பிராணனை முககியமாககொணடதா
லலது வேறறுமையிலலாமல பிராணவாயுவுடன சோககை அடை
தா [2] வேறாயிருககுமாகில சுழலகாறறுக காணபபடுவதுபோல
ராணவாயுககூட்டஙகளுடனசோநதுசெலலுகிறதாககாணபபடு

[1] 'பராண, அபான, வயான, உதான, ஸமான, நாக, கூர்ம, கருக
தவதத்த, தனஞசய ' எனபன
[2] 'முகமமுதலகுதமவரையிலுளளவழியானது ' எனபது பழையஉரை
[3] வேறுபாடம

வன வேறறுமையின றிச சோகதையடைநதிருககின பிராணவா
சிககுமபொழுது அதனுடனகூட ஜீவனும நாசமடையும கிணற
லததில வேறுஜலமும அகனியிலதீபமும சோககபபடுமாகில அ
பிராணடும அதனுடனநசிபபதுபோல ஜீவனானது பாாணவாயு அக
வைகளினுருவமுளளதானல அவைகளுடன நசிககும அவைக
ட வேறாயிருநதால கடலிலபோடடதணணீாககுடம அபபெரு
டலிலகியபின வேறாககககாணபபடுவதுபோலப பிராணவாயுவை
ட வேறாககககாணபபடும ஐநதுபூதஙகளுககும பொதுவான இ
ரீாததில ஜீவனெனபதுவது ? அவவைநதுபூதஙகளுள ஒனறில
டடால நானகுககுச சோகதைபிருபபதிலலை [1]இருபபிடமில
டடால ஜலம நாசமடைகிறது மூசசைஅடககுவதால வாயுந
டைகிறது [2]குடலபிளநதுபோவதால ஆகாசமநாசமடைகிற
ஆகாரமிலலாததால அகனியானது நாசமடைகிறது நோயகளா
யிாபோவதாலும பூமிசிதறிபபோகிறது (இவவிதம) இவவைந
தஙகளில எதாவதொனறு நாசமடையுமானல சரீரம மரணதத
டைகிறது அசசரீரமமரணததைஅடைநதால ஜீவனானது எதை
காடாநதுஒடுகிறது ? ஜீவன எதை அறிகிறது ? எதைக கே
றது ? எதைப பேசுகிறது ? ஒருமனிதன, ‘ இநதபபசுவானது
லாகததிலிருககுமெனனை த துனபஙகளிலிருநதுமீடடுவைககபபோ
றது ’ எனறுகருதிப பசுவைத தானஞசெயதுவிடடு மரிககிறான
இநதபபசுவானது எவனைமீடடுவைககபபோகிறது ? பசுவும அதை
பெறறுககொணடவனும கொடுததவனும இவவுலகிலேயே ஸமமா
நாசமடைகிறாரகளே , அபபொழுது அவாகளுககு எஙகிருநது சே
கயுணடாகும ? பறவைகளாலபுஜிககபபடடவனுககும மலையினவு
யிலிருநதுவிழுநதவனுககும தீயாலஎரிககபபடடவனுககும தி
பவும எதிலிருநது ஜீவனமுணடாகும ? வெடடபபடடமாததி
வானது முளையாமலபோனல அநதமாததிலுணடானவிதைக
முளைககினறன மரிததவன எஙகே திருமபவும வருகிறான ? (ஆன
ால,) விதைமடடும முனகாலததில உணடுபணணபபடடிருககிற
நதவிதையானது சரீரமாயபபரிணமிககிறது மரிததவாகளனை
ளும நாசமடைகிறாாகள ஒருவிதையிலிருநதுணடான வேறு
விதை முளைததுககொணடிருககிறது ’ எனறுசொனனா

[1] ‘ ஆகாரமிலலாவிடடால ’ எனபதுவேறுபாடம
[2] ‘ வாயுமுதலியவறறால குடல அடைககபபடுவதால ’ எனபது பழை
ய

நூறறெணபததைநதாவது அதயாயம்

மோக்ஷ தாமம். (தொடர்ச்சி)

— ❧ —

(ப்ருகு, சரீரத்தைக்காட்டிலும் ஜீவன் வேறாக இருக்கிறதென்று விளக்கியது)

பருகு, 'ஜீவாகளுககும தானததிறகும செயதகாமததிறகு
சமிலலை ஜீவன வேறுசரீரததை அடைகிறுன இசசரீரமமட
சமடைகிறது விறகுகளஎரிககபபடடபின அகநியானது ந
டையாமலிருபபதுபோலச சரீரமநாசமடையுமபொழுது அசசரீ
த அடைநதிருககும ஜீவனநாசமடைகிறதிலலை' எனறுசொன
பாதவாஜா, 'அகநிககுநாசமிலலாததுபோல [1]அநதஜீவனுக
சமிலலாதிருநதால விறகுஉபயோகமடைநதமுடிவில அநதஅ
னி காணபபடுகிறதிலலையே, வழியும பரமாணமும இருபபிடமு
ணபபடாததும விறகிலலாமல அவிநதுபோனதுமான அநதஅ
யை நாசமடைநததெனறே நானறிகிறேன' எனறுசொலல, பிரு
சாலலததொடஙகிஞா

'ஜீவனுககும விறகிலிருநத அகனிககும எபபொழுதும நாச
டையாது விறகுகள உபயோகமடைநதபிறகும அகனியான
ருநதுகொணடே காணபபடாமலிருககிறது வேறுஇடமிலலா
நதஅகனி ஆகாயததை அடைநதுகொணடிருககும காரணததா
றியககூடாததாயிருககிறது அதுபோலச சரீரததைவிடடபி
வன ஆகாயததை அடைநததாயிருககிறது அது சூக்ஷமமா
பபதால விறகிலலாத அகனிபோல அறியபபடுகிறதிலலை அ
போல பரகாசததனமையுளளதாக இநதிரியஙகளைத தரிபப
துவோ அது ஜீவனஎனறுதெரிநதுகொளளவேணடும பரா
ாயுவினால தரிககபபடும அகனியானது அநதவாயு நாசமடைவதா
சமடையும சரீரததிலுளளஅநத அகனியானது நாசமடை
ன அறிவறறஅசசரீரமானது கீழேவிழுநது பூமியுருவததையடை
ம ஜஙகமஙகளும ஸதாவரஙகளுமான எலலாபராணிகளின ச
கிறகும பூமியனறோ இடமாயிருககிறது? காறறுனது ஆகாய
தத தொடாநதுசெலலுகிறது அகனியானது அநதககாறறை

லெபெற்றிருக்கின்றன ஆகாயமுள்ளவிடத்தில் காற்றும் காற்றுள்
டத்தில் அக்னியுமிருக்கின்றன. அவை வடிவமில்லாதவைகளெ
தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் ஜலமும் பூமியும் மூர்த்தியுள்ளவைக
நம்' என்றுசொன்னார்

பாரத்வாஜர் சொல்லத்தொடங்கினார் பாபமற்றவரே! ச
ாகப்பரிணமித்த உருவங்களில் பூமியும் ஜலமும் அக்னியும் க
றும் ஆகாயமும்போல ஜீவனுமிருக்குமாகில் அஃது அந்தச்சரீ
ல் என்னலக்ஷணமுள்ளதாயிருக்கிறது? இதை எனக்குபதேசி
வேண்டும் இந்துபூதங்களின் உருவமுமுள்ளதும் இந்துவிஷ
ளிலும் ஆசையுள்ளதும் அவ்விஷயங்களை அறிவிக்கத்தக்க இந்
பொறிகளுடன்கூடியதுமான பிராணிகளின்சரீரத்தில் ஜீவன் எ
தமாயிருக்கிறதென்பதைத் தெரிந்துகொள்ளவிரும்புகிறேன் உ
ாமஸங்களின் சேர்க்கையுள்ளதும் மேதஸ் நரம்பு எலும்புகள்
ட்டமுள்ளதுமான சரீரமானது பிளக்கப்படும்பொழுது ஜீவ
ாணப்படுவதேயில்லை பஞ்சபூதங்களாலாகிய சரீரமானது ஜீவன
ாத்ததாயிருக்குமாகில் சரீரத்தைப்பற்றியதும் மனத்தைப்பற்றிய
ான துன்பமுண்டாகும்பொழுது அந்தத்துன்பத்தை எவன் அ
றவனென்று கேட்கலாம் மஹரிஷியே! மனம்ஸரியாயிருந்த
சொல்லியமொழியை ஜீவன் செவிகளால்கேட்கிறது மனம் வே
ம்சென்றிருந்தால் அதைக்கேட்கிறதில்லை ஆகையால், ஜீவன
ாற்றதாகிறது, மனத்துடன்கூடியகண்ணால் பார்க்கத்தக்கயா
றயும் பார்க்கிறது அந்தமனமானது சிந்தையுள்ளதாயிருக்கு
பொழுது (ஜீவன்) பார்த்துக்கொண்டிருந்தாலும்பார்க்கிறதில்
த்திரையின்வசமடைந்தவன் பார்க்கிறதில்லை, மணத்தை அறி
லை, கேட்கிறதில்லை, பேசுகிறதில்லை, ஸ்பர்சத்தையும் ரஸத்
ம் அறிகிறதில்லை (ஆகையால்) இச்சரீரத்தில் எது ஸந்தோஷத்
ம் கோபத்தையும் அடைகிறது? எது சோகத்தையும் பயத்தை
டைகிறது? எதுவிரும்புவதும் தயானஞ்செய்வதும் பகைப்பதும்
சனத்தைப்பேசுவதுமாயிருக்கிறது?" என்றுகேட்க, ப்ருகு செ
தொடங்கினார்

"ஐம்புலன்களுக்கும்பொதுவான ஒருமனமானது இச்சரீ
ல் முக்கியமானதன்று உள்ளத்திலுள்ள ஆத்மாவானது சரீ
தவஹித்துக்கொண்டிருக்கிறது அந்தஆத்மா மணத்தையும் ர
தயும் சப்தத்தையும் ஸ்பர்சத்தையும் ரூபத்தையும் மற்றகுண
ளையும் அறிகிறது இந்துபூதங்களாலுமாகிய இச்சரீரத்தில் இந

தஙகளின் ஸததவகுணததாலுமுணடானமனததையும பாரதது
ாணடிருககுமஅநதாாதமாவானது மனததினவழியாக எலலாஅ
ரகளிலும வயாபிததிருககிறது அஃது இசசரீரததிலுளள துகக
ளயுமஸுகஙகளையுமஅறிகிறது தேகததிலுளளஆதமா அநதம
தைவிடடுபபிரிநதால ஒனறையுமஅறிகிறதிலலை எபபொழுது ஐ
பூதஙகளினசோககையானசரீரததில ரூபமும ஸபாசமும ரூ
லலாமறபோகுமோ அபபொழுது சரீரததிலுளள அகனியான
விநதுபோனதும ஆதமாவானதுசரீரததைததளளிவிடடுநாசம
றதிலலை பிராணிகளுககுளள ஸூக்ஷமசரீரமானது ஜலஉருவ
ருககிறது இநதசசரீரமுழுமையுமே ஜலததை முககியமாகக
டது உலகததைபபடைததபரமமாவானவா எலலாபபிராணிகளிட
லும அநதஸூக்ஷமசரீரததிலுளளமனததில ஸமபநதபபட
தமாவாயிருககிறாா பாகிருதியைசசோநத ஸததவம ரஜஸ தமஸள
துணஙகளுடனகூடிய ஆதமாவானது க்ஷேததரஜஞனெனறு சொ
பபடுகிறது அநதககுணஙகளிலிருநதுவிடுபபடடஆதமாவானது
ரதமாவெனறுசொலலபபடுகிறது எலலாஉலகஙகளையும பரிணமி
செயயுமஅதை ஆதமாவெனறு தெரிநதுகொள அது, ஜலபிந
னது தாமரையிலையிலிருபபதுபோல அநதசசரீரததிலிருநதுக
டிருககிறது க்ஷேததரஜஞனாயிருககுமஅநதஆதமாவை எலலாஉ
களுககுமஹிததைசசெயயுமபரமாதமரூபியும அழிவிலலாத
கத தெரிநதுகொள ஸததவம ரஜஸ தமஸஎனகிறஇவைகளை ஜீ
டையகுணஙகளெனறறிநதுகொளளவேணடும புததியுடனகூடி
சசரீரம ஜீவனால அனுபவிககபபடுகிறதெனறு சொலலுகிறாாக
நதஜீவன சரீரமயாவறறையும சேஷடையுளளதாகசசெயகிறது
சஷடையுளளதுமாயிருககிறது [1]க்ஷேததிரததை அறிநதவாக
ழுஉலகஙகளையுமபடைததவாஎவரோ அவா அநதஜீவரூபததைவி
வறெனறுகூறுகிறாாகள சரீரததிறகுநாசமுணடானாலும ஜீவனு
நாசமிலலை அறியாதவாகள ஜீவனமரிதததெனறுசொலவதுபொ
வனே வேறுசரீரததைஅடைநது பிரயாணபபடுகிறது பஞசபூத
ரினஉருவமான சரீரததைவிடுவதுதான இநதஜீவனுககுமரண
றுசொலலபபடுகிறது இவவிதமஆதமாவானது எலலாபபிரா
ரிடஙகளிலும மறைககபபடடதும காணபபடாததுமாக ஸஞசரி
றது அஃது உணமையைககாணததகக சகதியுளளவாகளால கூ
மயுளளதும ஸூக்ஷமமுமானபுததியாலமடடும அறியபபடுகிறத

[1] சரீரம.

குவானஆகாரமுளளவனும பரிசுததமானபுததியுளளவனும இ
னினமுதலிலுமகடையிலும எபபொழுதும ஸமாதியிலிருபபவ
ானஅறிவுளளவன அநதஆதமாவைப புததியிலபாாபபான. மன
றகுணடானதெளிவால மனிதன சுபமும அசுபமுமானகாமததை
ளிவிடடுத தெளிநதபுததியுடன ஆதமரூபததிலிருநதுகொண
பூவிவறறஸுகததைஅடைவான மனததிலஸமபநதபபடட ஜயோ
பமானது சரீரஙகளில ஜீவனெனறுசொலலபபடுகிறது இநதஜீ
பியானபரமமாவிடமிருநது இநதஸருஷடியானது உணடாயிற
பது ஆதமாவைநிாணயஞசெயதவாகளின அபிபாாயம

நூறறெணபததாறுவது அதயாயம

மோக்ஷதாமம். (தொடர்ச்சி.)

(ப்ராம்மணர்கள் தம்தம்இஷடப்படியானநடக்கைகளால் வர்ண வேறுபாடடைந்ததைச்சொல்லியது.)

ஸருஷடியினதொடககததில பரபுவானபரமமாவானவா த
டைய தேஜஸுகளாலுணடுபணணபபடடவாகளும ஸூாய
நிஇவாகளின காநதிபோனறகாநதியுளளவாகளும [1]பரமமஙிஷட
ளுமான பராஜாபதிகளையேமுதலிலபடைததாா அதறகுபபிறகு
ததையும தாமததையும தவததையும சாசவதமானவேததை
அதனமூலமான) ஆசாரததையும சௌசததையுமஉணடுபண
ா பராமமணாகளிலமிகசசிறநதவனே! தேவாகளையும தான
ளையும கநதாவாகளையும தைதயாகளையும அஸுராகளையும பெ
ாகாகளையும யக்ஷாகளையும ராக்ஷஸாகளையும நாகாகளையும பிசா
ளையும அபபடியே பிராமமணாகள, க்ஷததிரியாகள, வைசயாக
தராகளஎனகிற மனுஷயாகளையும மறறுமுளளபிராணிககூட
னிமிகுதியையுமபடைததாா பராமமணாகளுககு [2]வெணண

[1] 'பராஹமணஙா' எனபதுமூலம, இநதஅதயாயம 4 மசலோகததிலபரா
ணரை ஸருஷடிததாகவேறுகூறியிருததலால இதறகு பரமமஙிஷடாக
றுபொருளகொளளபபடடது, பழையஉரையும இபபடியேயிருககிற
ாமமணாமுதலியோரைசசொலலுமிடதது மனுஷயாகளஎனறுகூறிய
தைஉறுதியாககும

[2] இவவிடததிலவெணணிறமெனபதாலஸததவகுணமும செநநிறமென
லரஜோகுணமும மஞசளநிறமெனபதால தமோகுணஙகலநதரஜோகு
ம கருநிறமஎனபதாலதமோகுணமும சொலலபபடுகினறன ஸததவமுதல
ணஙகளை இவவிதமவழஙகுவது சாஸதிரஙகளில பரஸிததம இனிவ
டஙகளிலும இஙஙனமேகொளக.

ம க்ஷத்திரியர்களுக்குச்செந்நிறமும் வைசியர்களுக்குமஞ்சள்நி
ம சூத்திரர்களுக்குக்கருநிறமும் உண்டு' என்றுசொன்னார் பரத்வ
ர, 'நான்கு[1]வர்ணங்களுக்கும் [2]வர்ணமானது வர்ணத்தால்பிரி
படுமாகில் எல்லாவர்ணங்களுக்குமவர்ணஸங்கரமிருப்பதாகக்காண
படுகிறதே, காமமும் கோபமும் லோபமும் பயமும் சோகமும் சி
தயும் பசியும் சிரமமும் (பிராம்மணர்களான) நம்மெல்லோர்களு
முண்டாகின்றன, எதனால் வர்ணம் பிரிக்கப்படுகிறது? வேர்வை
யயும் மூத்திரத்தையும் மலத்தையும் ஸ்லேஷ்மத்தையும் பித்தத்தை
ம உதிரத்தையும் எல்லாப்பிராணிகளுடையசரீரமும் பெருக்கச்செ
றது, எதைக்கொண்டு வர்ணம்பிரிக்கப்படுகிறது? ஜங்கமங்களு
நம் ஸ்தாவரங்களுள்ளும் கணக்கிடத்தகாதவைகளானஜாதிகளிரு
ன்றனவே, பலவிதமானவர்ணமுள்ள அவைகளுக்கு எதனால்வர்ண
ச்சயமேற்படுகிறது?' என்றுகேட்க, பருகுசொல்லத்தொடங்கினு
'இவ்வுலகமெல்லாம் [3]பிரம்மதேவரிடமிருந்துஉண்டானது வ
ர்ணங்களுக்குள்ளவிசேஷமில்லை முதலில் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டபிரா
ணர்கள் தம்காமங்களால் பலவர்ணங்களை அடைந்தார்கள் விஷ
யங்களில் பிரீதியுள்ளவர்களும் க்ரூரர்களும் கோபமுள்ளவர்
நம் ஸாஹஸங்களில்பிரியமுள்ளவர்களும் ஸ்வதர்மத்தைவிட்டவ
ளும் சிவந்த அங்கமுள்ளவர்களுமான அந்தப்பிராம்மணர்கள் க்ஷ
த்ரியஜாதித்தன்மையை அடைந்திருக்கிறார்கள் பசுக்களைக்கொண
விப்பவர்களும் மஞ்சள்நிறமுள்ளவர்களும் கிருஷியைக்கொண
விப்பவர்களும் ஸ்வதர்மங்களை அனுஷ்டியாதவர்களுமான பிரா
ணர்கள் வைசியஜாதித்தன்மையை அடைந்திருக்கிறார்கள் ஹி
ம்ஸையிலும் பொய்யிலும் பிரியமுள்ளவர்களும் லோபிகளும் எல்லா
தொழிலையும்அடைந்துஜீவிப்பவர்களும் கருநிறமுள்ளவர்களும் ப
த்தியிலிருந்துவிலகியவர்களுமான அந்தப்பிராம்மணர்கள் சூ

---

[1] ஜாதி   [2] குணம்

3 இவ்விடத்தில், 'உலகமெல்லாம் பிராம்மணஜாதியாக இருந்தது' என
லாபொருள்கொள்ளுகிறார்கள் பழையஉரையிலும் அவ்விதமகாணப்ப
றது அதுபொருந்தாது மூலத்தில், 'பிராம்மம்' என்றபதமிருக்கிற
த்தற்கு பிராம்மணஜாதியென்றுபொருள்கொள்ளுவது வ்யாகரணசாஸ்தி
ரத்குவிரோதமாகும் வ்யாகரணத்தில், 'ப்ராம்மோஜாதௌ' என்றஸூ
த்தால் ஜாதியென்பதைத்தவிர வேறுபொருளுள்ளவிடத்திலமட்டும், 'ப
ம' என்றபதருபமவரலாம ஜாதியைக்கூறுமிடத்தில், 'பிராம்மண' என
ருபமல்லாமல், 'பிராம்மம்' என்றருபமபொருந்தாது என்றுகூறப்படுகிற
தகையால், 'பிராம்மம்' என்றபதத்திற்கு பிரம்மாவிடமிருந்துஉண்டான
ரதேபொருள்கொள்வதுதானபொருத்தமாகும்

த்திதனமையை அடைநதிருககிறாாகள இவவிதமான இநதகக
களால வேறறுமையடைநதவாகளான பிராமமணாகள வேறுவ
தனை அடைநதிருககிறாாகள தாமமும யாகஞசெயவதும இவா
ககு எபபொழுதும தடுககபபடுகிறதிலலை இவவிதம, (பராமமண
ருககுக) காமததினவேறறுமையால இநதநானகுவாணஙகளும ஏ
டிருககினறன முதலில பிரமமதேவரால வேதமெனறவாககான
வாகளுககுஅளிககபபடடது இவாகள பேராசையால (அநதவே
ததை) அறியககூடாதநிலைமையை அடைநதிருககிறாாகள வேத
லகூறிய தாமததிலிருககிறவாகளும வேதததையும வாதஙகளையு
பமஙகளையும எபபொழுதும தரிபபவாகளுமான பிராமமணா
டையதவம நாசமடைகிறதிலலை [1]எநதபாரமமணாகள பாரமம
பிறவியானது சிறநததாகபபடைககபபடடதெனறு [2]தெரிநதுகொ
ளவிலலையோ அவாகள கீழானபிராமமணாகளாகிறாாகள அவ
ருககு அநத அநதபபிறவியிலுளள பலவிதமான வேறுஜாதிகளு
ரகும அவாகள அறிவுமவிசேஷஅறிவுமநாசமடைநதவாகளு
மயிஷடமபோனறஆசாரமுமசெயகையுமுளளவாகளுமாகிய பிசாச
ளும ராககஷஸாகளும பரேதாகளும பலவிதமானமிலேசசஜாதிகளு
ாகிறாாகள வேதததிலகூறிய ஸமஸகாரஙகளைபபெறறவாகளு
மஜாதிககுரியகாமஙகளில நிசசயமுளளவாகளுமான மனிதாக
னனோாகளானரிஷிகளால தமதவததால பினனுளளரிஷிகளா
ருஷடிககபபடுகிறாாகள தாமானுஷடானததைமுககியகாரணமா
கொணடதும மனததாலசெயயபபடடதுமான அநதஸருஷடிய
து ஆதிதேவரானபரமமதேவரிடமிருநது உணடானதும பரமப
தமூலமாககொணடதும அழிவிலலாததும குறைவிலலாததுட
ருககிறது' எனறுசொனனாா

நூறறெணபததேழாவது அதயாயம

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி)

(ப்ருகு, பரத்வாஜருக்கு பராம்மணர்முதலியவர்களின் லக்ஷணத்தையும் வைராக்யமானது மோக்ஷத்திற்குக்காரணமென்பதையும் சொல்லியது)

பரதவாஜா, 'பராமமணாகளில உததமரே! எநதககாமதது
ரிருபபவன பிராமமணனுவான? எநதககாமததுடனிருபபவன க்ஷ

[1] 'ஸருஷடிககபபடடஉலகததை பரமமரூபமெனறறியாதவாகள' எ
துபழையஉரை [2] வேறுபாடம

ரியனுவான ? எநதககாமததுடனிருபபவன வைசயனுவான ? எ
ககாமததுடனிருபபவன சூததிரனுவான ? பேசுகிறவாகளிறசிற
ரே ! பாமரிஷியே ! அதைசசொலலவேணடும' எனறு கேட
ருகு சொலலததொடஙகினா

' ஜாதகாமமுதலிய ஸமஸகாரஙகளைபபெறறவனும பரிசுததனு
வதாதயயனஞசெயதவனும [1] ஆறுகாமஙகளிலநிலைபெறறவனும ப
ததியிலும ஆசாரததிலும நனருகஇருபபவனும அதிதிகளுககிட
சசததைபபுஜிபபவனும குருககளிடமபரீதியுளளவனும எபபொ
ம வாதமுளளவனும ஸததியததைபபெரிதாகக கொணடவனுமா
வனிருககிருனே அவனே பிராமமணனெனறு சொலலபபடுகிரு
தயமும தானமும தரோஹமினமையும கருரமினமையும பொ
மயும தயையும தவமும எவனிடமகாணபபடுகினறனவோ அவ
ராமமணனெனறு சொலலபபடுகிருன க்ஷததிரியாகளுககுரிய ய
மெனனும காமததைசசெயகிறவனும வேதாதயயனமுளளவனு
ராமமணாகளுககுக கொடுபபதிலும பாஜைகளிடமிருநது வ
யபபெறுவதிலும உதஸாஹமுளளவனுமாகி எவனிருககிருனே
அவனே க்ஷததிரியனெனறு சொலலபபடுகிருன கருஷியிலும ப
ரததலிலும வாததகததிலும எபபொழுதுமபரிசுததனுகிப புகுகிவ
னும வேதாதயயனமுளளவனுமாயிருபபவனஎவனே அவன வை
னெனறு பெயருளளவனுகிருன எபபொழுதும எலலாவறறைய
க்ஷிபபதில உதஸாஹமுளளவனும எலலாததொழிலையும செய
னும சுததியிலலாதவனும வேதததைவிடடவனும ஆசாரமிலல
னுமாயிருபபவனெவனே அவனே சூதானெனறுசொலலபப
ன முனகூறிய ஸதயமுதலியவழும சூததிரனிடததிலும காண
ககனவாகும இவை பாாமமணனமுதலிய மூனறுஜாதிகளிடமு
லலாமலுமிருககும சூதான சூததிரனுகவேயிருபபானெனபதில
ராமமணனும பிராமமணனுகவேயிருபபானெனபதிலலை ஆகையா
லலாஉபாயஙகளாலும ஆசையையும கோபததையும அடககவே
ம இவவடககமும அபபடியே மனததைஅடககுவதும பரிசு
மனறு தெரிநதுகொளளவேணடும சரேயஸைககெடுபபதறக

[1] ஸநானததுடனசேரநத ஸநதயோபாஸதி, ஜபம, ஹோமம, தேவபூஜை
திதிபூஜை, வைசவதேவமஎனறு ஒவவொருநாளும செயயககூடியகாமஙக
று ஸநானததையும ஸநதயையையுமவேருககொணடு வைசவதேவதை
றபபிலலாததாககி விலககுவா தெனகலைவைஷணவாகள , யாகமசெய
ாகமசெயவிததல, வேதமஓதல, வேதமஓதுவிததல, தானஞசெயல, தா
பறல எனனவுமஆம

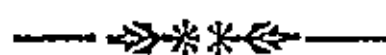
ாசசியடையும லோபததையுமகோபததையும மிசசமினறி விலக
கொளளவேணடும எபபொழுதும ஸமபததைக கோபததிலிரு
ரக்ஷிககவேணடும தவததை மதஸாததிலிருநது ரக்ஷிககவேண
. விதயையை மானமஅவமானம இவவிரணடிலிருநதும காக
ணடும ஆதமாவை அஜஞாநததையிலிருநது காககவேணடும ஓ
ாமமண! எநதமனிதனுடையமுயறசிகள யாவும ஆசையெனனு
ததிலிருநது விலகியிருககினறனவோ, எவனசெயயும ஹோம
வும பயனைவிடககாரணமாகுமோ, அவன தியாகியும புததியுள
னுமாகிறுன மனிதன ஹிமஸைசெயயும ஸவபாவமிலலாமல எ
பாராணிகளுககும மிததிரனுயிருககுமவழியில செலலுகிறவனுயிரு
வேணடும ஆசைபபடததககபொருளைததளளிவிடடுப புததியா
திரியஙகளைவெனறவனுயிருககவேணடும இவவுலகம மேலு
இவவிரணடிலும [1]அசைவிலலாதபததைஅடையவேணடும ஜய
முடியாதபததை ஜயிககவிருபபமுளளவன எபபொழுதும த
ம இநதிரியஙகளினடககமும மனவடககமுமுளளவனும ஆசை
காரணமானவைகளில பறறிலலாதவனும தயானததிலிருககி
னுமாயிருககவேணடும எதுஎது இநதிரியஙகளுககுபபுலபபடுகி
ா அதுஅது வயகதமெனபதுதிணணம இநதிரியஙகளுககு
படாததும லிஙகசரீரமெனறமனததால அலலது ஊஹததா
றியததககதுமாயிருபபதை அவயகதமெனறுதெரிநதுகொளளவே
டும மனிதன (வேததததிலும குருவசனததிலும) நமபிகையு
ருககுமபடி மனததை உறுதிபபடுததிககொளளவேணடும அ
பிகையிறசெலலககூடாது மனததைப பிராணனிலஅடககவே
டும. பிராணனை பரமமததிலஅடககவேணடும வேறெனறையு
தியாமலிருககவேணடும வைராகயததாலேயே மோக்ஷமடைய
ணடும அவவிதமிருககுமபிராமமணன அநதவழியாலேயே ஆன
ருபமானபரமமததைஅடைகிறுன எபபொழுதும பரிசுததியு
லஆசாரமும பிராணிகளிடம தயையும உளளவனுயிருககவேண
அது பராமமணாகளினலக்ஷணமாகும

---

1 'சலனமிலலாதஆதமாவை தயானஞசெயயவேணடும' எனபதுபண
டைர

நூற்றெண்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்

மோக்ஷ தர்மம் (தொடர்ச்சி)

(ப்ருகு, உண்மையானது ஸ்வர்க்கத்திற்கும் பொய்யானது நரகத்திற் பரம்பரையாய்க்காரணமாதுமென்பதையும் பொய்யாலுண் டாகும் துன்பங்களையும் இவ்வுலகத்திற்கும் ஸ்வர்க்கத்திற் குமுள்ளவேற்றுமையையும் பரத்வாஜருக்குக்கூறியது)

ஸத்யமானது வேதமாகிறது ஸத்யம் தவமாகிறது
ம் ப்ரஜைகளை உண்டுபண்ணுகிறது ஸத்யத்தால் உலகம் பரிபா
பபடுகிறது ஸத்யத்தால் உலகம் ஸ்வர்க்கலோகத்தை அடைகிற
பொய்யானது அஜ்ஞானத்தின் உருவமாகும் அஜ்ஞானத்தால்
ம் கீழேபோகும்படி செய்யப்படுகிறது அஜ்ஞானத்தால் விடு
பபட்டவர்கள் அஜ்ஞானத்தால்மறைக்கப்பட்ட ஒளியென்னுர
தைதப்பார்க்கிறதில்லை ப்ரகாசமென்பது ஸ்வர்க்கமென்றும்
லுகிறார்கள் அஜ்ஞானமென்பதே நரகமென்றுமசொல்லுகிறார்க
ஸத்யம், பொய் இவ்விரண்டுஞ்சேர்ந்து புருஷர்களால் இரண்டு
மனிதப்பிறவியடையப்படுகிறது உலகத்திலுள்ள அந்தமானிட
பிறவியில் ஸத்யம், பொய், தர்மம், அதர்மம், ப்ரகாசம், அஞ்ஞ
ம், அப்படியே ஸுகம், துக்கமென்ற இவ்விதமான நடையிருக்கு
அவைகளில் எதுஸத்யமோ அது தர்மம், எதுதர்மமோ அது
ரசம், எதுப்ரகாசமோ அதுஸுகமென்றும், அவைகளில் எ
பொய்யோ அதுஅதர்மம், எது அதர்மமோ அது அஜ்ஞானம், எ
அஜ்ஞானமோ அது துக்கமென்றும் சொல்லப்படுகின்றன இவ்வி
த்தில் சொல்லப்படுகிறதாவது, சரீரத்திலுள்ளவைகளும் மன
திலுள்ளவைகளுமான துக்கங்களுடனும் துக்கமாயமுடிவடை
ஸுகங்களுடனுங்கூடிய உலகங்களின்ஸ்ருஷ்டியை நன்றாகப்பா
பண்டிதர்கள் அவிவேகமடையமாட்டார்கள் அறிவுள்ளவ
இவ்விதப்பிறவியிலுள்ள துக்கத்திலிருந்து விடுபடவேண்டியதற்கு
முயற்சிக்கவேண்டும் இவ்வுலகத்திலும் மேலுலகத்திலும் ப்ராண
களுக்குண்டாகுமஸுகமான துநிலைபெற்றதேயன்று. ராஹுவாலவி
க்கப்பட்ட சந்திரனுடையஒளியானது எவ்விதம்ப்ரகாசிப்பதில்லையோ,
இவ்விதமே அஜ்ஞானத்தால்விழுங்கப்பட்டப்ராணிகளின் (ப்ரமாண
மான) ஸுகமானது ப்ரகாசியாமல் [1]நாசமடைகிறது அவ்

[1] 'நசயதே' என்பதுவேறுபாடம், இதற்கு, 'மறைந்திருக்கிறது' எ
து பழையஉரை

மானவிஷயஸுகமானது சரீரததைபபறறியதெனறும மனததைபப
றியதெனறும இரணடுவிதமாகச சொலலபபடுகிறது இவவுலகத
துலும மேலுலகததிலும செயயபபடுமெலலாமுயறசிகளும ஸுக
திறகுவேணடியெனறே சொலலபபடுகினறன அறம பொருள இன
மெனறதரிவாககததினபயன இவவிதஸுகததைவிட வேறு அதி
விசேஷமாகஇருபபதிலலை அவவிதமானஇநதவிஷயஸுகமானது உ
கததிறகு விருமபததககவிசேஷகுணமாகிறது அறமபொருளகளை
பறறியமுயறசியானது அநதஸுகததிறகுக காரணமாகிறது அற
பொருளஉணடாவதும அவறறிறகுளளமுயறசியும ஸுகததைபப
ளுககொணடவை' என்றுசொனனா

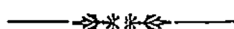
பரதவாஜா, 'ஸுகஙகளுககுஉணமையானநிலைமையுணடென,
உமமாலசொலலபபடடதை நாம அறியவிலலை தவததிலநிலைபெ
றிருககுமஇநதரிஷிகளுககு விசேஷகுணமுளளதும விருமபததக
துமான இநதஸுகமானது அடையககூடாததனறே, அவாகளஇந
ஸுகததைவிருமபவிலலையே, மூனறுஉலகஙகளையுமபடைதத பர
வானபரமமதேவா தனியே தவததிலிருககிறாரெனறுகேளவிபபடு
றோம அவா பரமமசாரியாயிருநதுகொணடு சிறறினபஸுகஙகளி
மனததைவைககாதவராயிருககிறாரே, அனறியும, உமாதேவியினப
யான பகவானவிசவேசவரா அருகிலவநதகாமனைச சரீரமிலலாதவனு
நாசமடையசசெயதாரே, ஆகையால, இநதபபயனானது மஹாதமா
களால அஙகிகரிககபபடவிலலையெனறும இதறகுளளகுணககூட
மானது அவவளவுவிசேஷமுளளதனறெனறும சொலலுகிறேன
பூஜயரானநீா இதை அறியவிலலையா' ஸுகஙகளுககுஉணமையா
நிலைமையுணடெனறு பூஜயரானஉமமாலசொலலபபடடது புணய
தால ஸுகம அடையபபடுகிறதெனறும பாபததாலதுககமஅடைய
படுகிறதெனறும பயனுணடாவதுஇரணடுவிதமெனறு உலகததில ப
ஸிததியிருககிறதே' எனறுகேடக, பருகு சொலலததொடஙகினா

'இவவிஷயததில சொலலபபடுகிறதாவது பொயயிலிருந
அஜஞானமுணடாகிறது பிறகு அஜஞானததால விழுஙகபபட
மனிதாகள அதாமததையேதொடாநதுசெலலுவாாகள, தாமததை
செயயமாடடாாகள கோபம போராசை அவிவேகம மதமுதலி
தோஷஙகளாலமறைககபபடட ஜனஙகள இநதஉலகததிலுமமேலு
கததிலும ஸுகததைஅடையமாடடாாகள (அவாகள) பலவிதமா
நோயகளாலும புணகளாலும வலிகளாலும தாபஙகளாலும வயாபி
கபபடுவாாகள கொலை, கடடு, தடை, துனபமுதலியவைகளாலு

தாகம சாமஙகளாலுணடாகுந துனபஙகளாலும வருததபபடுவா
ர பெருஙகாறறு அதிகஉஷ்ணம மிகுகுளிா இவைகளாலுணடா
பஙகளாலும சரீரததைபபறறிய துனபஙகளாலும தாபமடைவா
ா. பநதுககளினநாசததாலும பொருளநாசததாலும அவைகளை
டுவிலகுவதாலும உணடாவனவும, ஜராமரணஙகளாலுணடாவ
ம, மறறுமுளளனவுமானமனததைபபறறியசோகஙகளாலுமதுன
டைவாாகள சரீரததைபபறறியவைகளும மனததைபபறறியவை
ளுமான இநதததுககஙகளாலதொடாபபடாததுளதுவோ அவை
கமெனறறிநதுகொளளவேணடும இநததோஷஙகள ஸவாக
லாகததிலுணடாவதிலலை அநதஸவாககலோகததிலோ நலலஸு
னகாறறும நலலவாஸனையுளளமணமுமஉளளன அவவிடததி
யுமதாகமுமகளைபபுமிலலை, கிழததனமிலலை, பாதகமிலலை எ
பாழுதும ஸவாககலோகததில ஸுகநதான இவவுலகததில ஸுக
ககம இரணடுமுணடு நாகததில துககமொனறுதான என
சாலலுகிறாாகள ஸுகமானது உததமமானபதமாகும (ஆனா
வவுலகில) எலலாபபிராணிகளையுமஉணடுபணணததககபூமியும அ
டியே ஸதரீகளுமஇருககிறாாகள அநதலோகததில, பாமதே
னறபுருஷரும தேஜோமயமானபீஜமும உணடெனறறிவிககிறா
ா இவவிதமாக முனகாலததில பாமதேவால இவவுலகம ந
ாணஞசெயயபபடடிருககிறது பாஜைகள தததமகாமஙகளா
ழுபபடடவைகளாயச சுறறிவருகினறன' எனறுசொனனா

நூறறெணபததோனபதாவது அதயாயம

மோக்ஷ தாமம். (தொடர்ச்சி.)

(ப்ருகுவானவர் தானமுதலியவற்றின்பயனையும் நான்குஆச்ர மங்களுக்குரியதர்மங்களையும் சொல்லியது.)

பாதவாஜா, ' தானததுககும நனறாகசசெயயபபடடதாமத
கும நனறாகசசெயயபபடடதவததுககும வேதாதயயனததுககு
ஹாமததிறகும எனனபயனசொலலபபடுகிறது ?' எனறுகேடடா
பருகு, ' ஹோமததால பாபமவிலகுகிறது வேதாதயயன
ளால உததமமானசாநதிஉணடாகிறது தானததாலபோகமுண
றது. தவததால யாவறறையும அடைவானெனறுசொலலுகிறாாக
ானமானது பாலோகததிறகெனறும இவவுலகததிறகெனறும இ

ணடுவிதமெனறுசொலலுகிறாகள ஸாதுககளினபொருடடுக கொ
ககபபடுகிறதுசிறிதானாலும அது பரலோகததிறகுவநதுசேருகிற
அஸாதுககளிடமஅளிககபபடுகிற தானமானது இவவுலகததிலபுஜி
கபபடுகிறது எவவிதமானதானஞசெயயபபடுகிறதோ அவவிதமா
பயனுணடாகிறதெனறு சொலலபபடுகிறது' எனறுசொனஞா ப
வாஜா, எவனுககு எநதததாமம ஆசரிககவேணடியது? தாமததி
லக்ஷணமெனன? தாமமளததனைவிதமாயிருககிறது? அதை
சொலலவேணடும' எனறுகேடடாா பருகு, 'தமககுரியதாப
தைசசெயவதில முயறசியுளளவாகளாயிருககிறஅறிஞாகளுககு ஸ
ககமெனனும பயனகிடைககும எவன வேறுவிதமாயிருககிறே
அவன அவிவேகமடைகிறான' எனறுசொனஞா பாதவாஜா, 'மு
காலததிலுளளபிரமமரிஷிகளால விதிககபபடடிருககிற நானகுஆ
மஙகளில அததறகுளள ஆசாரததை உளளபடி நீரசொல்லவேணடு
எனறுகேடக, பருகு சொலலததொடஙகினா

'உலகஙகளுககு ஹிததைதசசெயகிறவரான பகவானபரப
தேவரால தாமஙகளைநனறாககாககவேணடி முதலிலேயே ஆசரப
கள நானகாகஉபதேசிககபபடடிருககினறன அவைகளுள,குருகுல
திலவாஸஞசெயவதே முதலாவது ஆசரமமெனறுஉதாஹரிககிறாக
அநதஆசரமததில நலலதானசௌசம, ஸமஸகாரம, நியமம, வா
இவைகளில நனறாகஅடஙகியமனமுளளவனும இரணடுஸநதயாகா
களிலும ஸூாயனையும அகனியையும மறறதேவாகளையும து
செயது தூககததையும சோமபலையுமவிலககிவிடடுக குருவைவண
குவதாலும வேதாபயாஸமசெயவதாலும வேதாாததவிசாரமசெய
தாலும பரிசுததமாககசசெயயபபடட அநதாாதமாவையுடையவனு
மூனறுகாலஙகளிலும ஸநானஞசெயவது, பிரமமசாயம, அகனிஉ
ஆராதிததல, ஆசாாயருககுபபணிவிடை, நிதயமபிக்ஷையெடுபபது
அதைஉணபதுமுதலியஎலலாநியமஙகளையும அநதாாதமாவிடமஅ
பணஞசெயதவனும குருவினவாககியததைச சொனனபடிசெயவதி
வேறுகருததிலலாதவனும ஆசாாயருடையஅனுகாஹததால கிடை
ததவேதததைப பெரிதாககொணடவனுமாயிருககவேணடும இ
விஷயததில ஒருசலோகமுமிருககிறது அதனபொருளாவது 'பிரா
மணனமுதலிய மூனறுவருணததாரில ஒருவனனஎவன குருவ
நனறாகஆராதிதது வேதததைஅடைகிறானோ அவன ஸவாககலோ
மெனனுமபயனை அடைகிறான அவனமனமும சுததிஅடைகிறது
எனபது 'காாஹஸதயம' எனபதுஇரணடாவதானஆசரமமென

சாலலுகிறாாகள அநத ஆசரமததின நலலஆசாரததிறகுரியலக
ாமயாவறறையும தொடாசசியாககசுறுகிறேன பாமமசாயதன
டிததது, 'ஸமாவாததனம' எனற ஸமஸகாரமபெறறவாகளும நல
ஆசாரமுளளவாகளும மனைவியுடனசோநது செயயததககதாமததில்
பனைவிருமபுகிறவாகளுமாயிருபபவாகளுககு கருஹஸதாசரமமவி
கபபடுகிறது கருஹஸதனுயிருபபவன அறம பொருள இனப
ன்னபயனுககாக (இநத) தரிவாககததிறகு ஸாதனததைவிரும
வதா தயயனததாலகிடைததபெருமையாலோ பாமமரிஷிகளாலசெ
பபடடவழியாலோ குறறமிலலாதகாமததால தனககளைஸமபா
து ஹவயகவயஙகளிலுளள நியமஙகளுடனும தேவபூஜை ஸமா
வைகளின அனுககாஹததாலவிதிபபடிகிடைததபொருளுடனும க
ஹஸதாசாமததை நடததிககொளளவேணடும அஃது எலலா ஆ
ஙகளுககும மூலமெனறுஉதாஹரிககிறாாகள எவாகள குருகுல
லவஸிககிறவாகளும ஸநயாஸிகளும ஸஙகலபிதத வரதஙகள நி
ஙகள எனறதாமஙகளைசசெயகிறவாகளுமாயிருககிறாாகளோ அ
ளுககும இநதகருஹஸதாசாமததிலிருநதே பிக்ஷையும பலியு
ானஙகளுமகிடைககினறன வானபாஸதாசாமததிலிருபபவாகள
ம தாவயமஇருபபதிலலை ஸாதுககளான இவாகள பெருமபாலு
றறமறறதும பதயமுமான அனனததைபபுஜிபபவாகளும வேதா
ாஸமசெயகிறவாகளுமாயத தீாததஙகளுககுசசெலலவும நலல
ஙகளைததரிசனஞசெயயவும பூமியில ஸஞசரிபபாாகள அவாக
கு எழுநதிருபபதும எதிாகொணடுசெலவதும நமஸகரிபபது
ஸூயையினறிநனமொழிகூறுதலும இயனறவரையில ஸுகமா
ஸனமும ஸுகமானபடுககையும உணவளிததலும மாயாதையு
ருஹஸதனலசெயயததககவைகள இதுவிஷயததிலும ஒருசலோ
மிருககிறது அதனபொருளாவது —' ஓா அதிதியானவன எா
ருஹஸதனுடைய வீடடிலிருநது தன ஆசைபஙகமடைநதவனாகி
திருமபிசசெலலுகிறானோ அவனுககுத தனபாபததைககொடுத
டடு அவனபுணயததை எடுததுககொணடுசெலலுகிறான' எனப
புனறியும, இநதகருஹஸதாசாமததில யாகஙகளைசசெயவதாலதேவ
ளும, தாபபணஞசெயவதால பிதருககளும, வேதவிதயையைக
தாலும கேடபதாலும தரிபபதாலும ரிஷிகளும, பாஜையைஉண
ணணுவதால பாமமதேவரும ஸநதோஷமடைகிறாாகள இநத க
ருஹஸதாசாமவிஷயததில (வேறு) இரணடுசலோகஙகளுமிருககினற
வறறினபொருளாவது —'எலலாபாாணிகளுககும நேசமுளளவ

களும செவிககுஇனிமையுமான மொழிகளைசசொலலவேணடும இ தகருஹஸதாசரமததில (பிறரைக) குறறஞசொலலுவதும அபவாத பேசுவதும கடுஞசொலலும நிநதிககபபடடவையாகும அவமரிய தையும அஹஙகாரமும டமபமும மிகவுமநிநதிககபபடடவையாகு ஹிமஸையிலலாமையும கோபமிலலாமையும ஸதயவசனமும எல ஆசரமஙகளுககும பொதுவானதவமாகும' எனபது அனறியு இநதஆசரமததில மாலை, ஆபரணம, ஆடை, அபயஙகமஇவைகளி இடைவிடாதபோகமும கூததும பாடடும வாதயஙகளும செவிக ஸுகமும கணகளுககு அழகானவஸதுககளினகாடசியுமகிடைககு [1] பக்ஷயம, [2]போஜயம, [3]லேஹயம, [4]பேயம, [5]சோஷயமெனற ப விதமான ஆஹாரஙகளினபோகமும தனனிஷடபபடி ஸஞசாரததா ஸநதோஷமும காமஸுகலாபமும கிடைககும இநதவிஷயததிலு இரணடுசலோகஙகள இருககினறன அவறறினபொருளாவது —'எ தமனிதனுககு கருஹஸதாசரமததில எபபொழுதும அறமபொரு இனபமெனறதரிவாககமானது நறகுணததுடனஸிததியடைகிறதோ அவன இவவுலகில ஸுகஙகளை அனுபவிததபின சிஷடாகளுககுரி கதியைஅடைவான எநதகருஹஸதன உஞசததைஜீவனமாககொ ணடவனும தனககுளளதாமததைசசெயவதில பறறுளளவனும கா ஸுகததிறகுளள முயறசியைவிடடவனுமாயிருககிறானோ அவனுகக ஸவாககமகிடைபபது அரிதனறு' எனபது

நூறறுததொணணூறுவது அதயாயம்

மோக்ஷ தாமம் (தொடர்ச்சி)

(ப்ருகுவானவர், பாத்வாஜருக்கு வானப்ரஸ்தாச்ரமிக்தும் ஸந்யாஸாச்ரமி துமுள்ளலக்ஷணத்தைச்சொலலிப பின்பு ஹிமவத்பர்வதத்திற்கு வடக்கிலுள்ளலோகம் ஸ்வர்க்கத்திற்குஸமமானதென்றும் அது புண்யஞ்செய்தவர்களால் அடையத்தக்க தென்றும் சொல்லியது)

வானபரஸதாகளோ ரிஷிகளினதாமததை அனுஸரிததுக் கொணடிருககிறாகள புணயஙகளானதீாததஙகளையும நதிகளையு மலையருவிகளையும அடையவேணடி ஸஞசரிபபாகள அவாக

---

1 கடிககததககசீடைமுறுககுமுதலியவை 2 அனனமுதலியவை
3 தொகையலமுதலியவை 4 பானகமுதலியவை
5 குழமபுமுதலியவை

சாலமானவைகளும மான, எருமை, பனறி, புலி, [1]ஸருமரம, யானை
வைகளாலநிறைநதவைகளுமான அரணயஙகளில தவஞசெயதுகொ
டு ஸஞசரிபபாாகள கிராமததிறகுததகக ஆடைகளையும ஆஹாரங
ளையும போகஙகளையுமவிடடவாகளும பலவிதஙகளுமகணகளுள்ள
வகளுமவனததிலுணடானவைகளுமான ஓஷதிகளையும கனிகளை
ம கிழஙகுகளையும இலைகளையும உறுதியானஆகாரமாககொணட
ாகளும நிறகிறவாகளும உடகாருகிறவாகளும தரையிலும கலலி
ும புழுதியிலும பருககைககலலிலும மணலிலும சாமபலிலும படுப
வாகளும நாணலாலும குசததாலும தோலாலும மாவுரியாலும
றைககபபடடஅஙகஙகளுளளவாகளும சிகையையும மீசையையும
கஙகளையும ரோமஙகளையும தரிபபவாகளும காலஙகளிலநியமமாக
நானஞசெயகிறவாகளும காலநதவறுமல பலியையும ஹோமததை
ஞசெயகிறவாகளும ஸமிததுககளையும குசஙகளையும புஷபஙகளை
மகொணடுவருவது பூஜிபபது இடஙகளைசசுததிசெயவது இவைக
ினமுடிவில சாமபரிஹாரஞசெயதுகொளளுகிறவாகளும குளிா வெ
பம மழை காறறுககளால நனருககாயநதவைகளும வெடிததவை
ளுமான எலலாஅஙகஙகளினதோலகளையுமுடையவாகளும பலவித
ானநியமஙகளாலுமயோகாபயாஸஙகளாலுமகாமாநுஷடானஙகளா
லுமகுறைநதுபோனவைகளும நனருககாயநதவைகளுமான மாம
ம உதிரம தோல எலுமபு இவைகளைஉடையவாகளும தைாயததைப
பெரிதாககொணடவாகளுமாகி ஸதவமிருததலால சரீரஙகளைவஹி
துககொணடுமிருபபாாகள இநதவானபரஸதாசரமததைபபறறிஒரு
லோகமுமிருககிறது அதனபொருளாவது —‘ பிரமமரிஷிகளால
ிதிககபபடட இநதவானபரஸததாமததை எவன நியமததுடன அனு
டிககிறுனே அவன அகனிபோலத தோஷஙகளைஎரிபபான ஜயிக
ததகாதஉலகஙகளையுமஜயிபபான ’ எனபது துறவிகளுடையஆசா
மோவெனறுல இவவிதமாகும அதாவது —‘பொருளையும தாரததை
ம படுககைமுதலியவறறையுமநீககிவிடடும ஆசைபபடததககவஸ
ுககளிலதமககுளள அபிமானமெனனுமபாசஙகளைஉதறிவிடடும ஸந
ாஸமஅடைவாாகள மணணுஙகடடியையும கலலையும பொனனையும
ஸமமாககொணடவாகளும, அறமபொருள காமஙகளைபபறறியவை
ளானமுயறசிகளிலபறறுதலிலலாதபுததியுளளவாகளும, சதருவை
ம மிதரனையும உதாஸீனனையும ஸமமாகபபாாககிறவாகளும, ஸதா
ாஙகளும ஜஙகமஙகளும ஜராயுஜமஅண்டஜமஸவேதஜமஉதபிஜ

[1] ஒருவகைமான

ஜஙகளுமானபிராணிகளுககு வாககாலும மனததாலும காமதத லும தரோஹஞசெயயாதவாகளும, வீடிலலாதவாகளும, வஸிக வேணடி மலையிலும மணலதிடடிலும மாததடியிலும தேவாலயஙகள லும ஸஞசரிபபவாகளுமாயிருநதுகொணடு நகாததையாவது கிராம தையாவது அடையவேணடும நகாததில ஐநதுஇரவும கிராமததி ஓாஇரவுமஇருபபவாகளாயப பிரவேசிதது உயிரைததரிககவேண மாறுபடாதகாமஙகளுளளவாகளான தவிஜாதிகளினவீடுகளை அடை யவேணடும. யாசிககபபடாமல பாததிரததிலவிழுநதபிக்ஷையை புஜிபபவாகளும காமம கோபம காவம லோபம அவிவேகம தீன தனம டமபம நிநதை அபிமானம ஹிமசை இவைகளிலிருநதுவி கினவாகளுமாயிருககவேணடும இநத ஸநயாஸாசாமததைபபற சலோகஙகளுமிருககினறன அவறறினபொருளாவது —'எவன எ லாபராணிகளுககும அபயமளிதது முனியாய்ஸஞசரிககிருனே அ னுககு எலலாபராணிகளிடததிலிருநதும எநதசசமயததிலும ப முணடாகிறதிலலை எவன அகனிஹோததிரததைத தனசரீரத லேயேமுடிவுபெறறதாகசசெயதுகொணடு பிக்ஷைவாஙகிககிடைதத அனனஙகளெனனும ஹவிஸுகளால சரீரததிலுளள அகனியைத (திருபதிசெயயவேணடித) தனமுகததில ஹோமஞசெயகிருனே அவன அகனிசயனமெனறகாமததைசசெயதவனுல அடையபபடு உலகஙகளை அடைகிருன எவன பரிசுததனும நலலஉறுதியுளள பு தியையுடையவனுமாய விறகிலலாதஅகனிபோல மிகவுமசாநதமா யிருககும மோக்ஷததிறகுரியஸநயாஸாசாமததைச சொலலியபடி செயதுகொளளுகிருனே அநதபராமமணன பாமமலோகததைஅடை கிருன' எனபது' எனறுசொனனுா

[1]'பாதவாஜா, 'இநதஉலகததைவிடவேறுனஉலகம உணடெனறு கேடகிறோம அஃது அறியபபடுகிறதிலலை அதை நான அறிநது கொளளவிருமபுகிறேன அதனை நீா சொலலவேணடும' எனறு கேடக, பருகு சொலலததொடஙகினுா

---

1 'பாதவாஜா, 'இநதிரியஙகளுககுப புலபபடும இவவுலகததைவிட வேறுனபாமாதமரூபமானது வேதஙகளிலகேடகபபடுகிறது அதை நான அறிநதுகொளளவிருமபுகிறேன' எனறுகேடக, பருகு, 'பாமாதமரூபததைக காணததககஇடமானதால சிறநததுமஎலலாககுணஙகளுடனுமகூடியதுமஇம யமலையெனறும மேருமலையெனறும யோகசாஸதிரஙகளில சொலலபபடும நாவிகையின அருகிலுளளதுமானபுருவஙகள மூககுஇவைகளின ஸநதிஸதா னததில புணணியசாலிகளால் அடையததகக அநதபாமாதமலோகமிருககிற தெனறு சொலலபபடுகிறது' எனறுசொனனுா' எனபதுபழையஉரை

எல்லாககுணஙகளுடனுங கூடியதும புண்ணியமுமான இப
லேயினஉத்தமபாகததில புண்ணியமும க்ஷேமமுள்ளதும விருமட
ககதுமான அநதலோகம பரலோகமென்று சொல்லபபடுகிற
வவுலகததிலிருககுமமனிதாகள பரிசுததாகளும மிகததெளிநத
ளும லோபமோகஙகளைவிடடவாகளும பாபசசெயகையிலலாத
ளும உபதரவமிலலாதவாகளுமாயிருககிறாகள அநதஉலகம ஸ
கலோகததிறகு ஸமமான்து சுபமானகுணஙகள அவவுலகததி
ளளனவென்றுசொலலபபடுகினறன அவவுலகததில மருதயுடண
றதிலலை, வயாதிகளும (மனிதனைத) தொடுகிறதிலலை, பரதா
ளில ஆசைஉணடாகிறதிலலை அஙகுளளஜனஙகள்தமதாரததில
ளளவாகளாயிருபபாகள அவவுலகததிலஒருவனைஒருவன அடி
தனபதிலலை, தாவயஙகளிலவியபபுணடாகிறதிலலை, பரோக்ஷமா
யனுளளதாமமேயிலலை, ஸநதேகமுமஉணடாகிறதிலலை, செ
ாமததினபயனே பிரததியக்ஷமாகநனறாககாணபபடுகிறது, சி
பாஹனஙகளுமஆஸனஙகளும போஜனஙகளுமுளளவாகளும ம
ளுடனகூடியவீடுகளை அடைநதவாகளும எலலாபபோகஙகளா
சூழபபடடவாகளும ஸவாணுபரணஙகளால அலஙகரிககபபடட
ளுமாயிருககிறாகள, சிலருககு உயிரைததரிககவேணடியதற
போதுமானமடடுமிருபபதாககாணபபடுகிறது, சிலா பெரியசா
துடன பராணதாரணஞசெயதுகொணடிருககிறாகள இநதஉல
தில, சிலா தாமததைப பெரிதாககொணடவாகளாயிருககிறாக
சிலமனிதாகள ஹிமசைசெயகிறவாகளாயிருககிறாகள, சிலா ஸ
முளளவாகளும சிலா துககமுளளவாகளும சிலா பொருளிலலாத
களும மறறுஞசிலா பொருளுளளவாகளுமாயிருககிறாகள இ
சரமமும பயமும அவிவேகமும பசியும உறககமுமஉணடாகினற
எநத ஆசையால அறிவிலலாதவாகள அவிவேகமடைவாக
பொருளாலுணடாகும அநதலோபமுமமனிதாகளுககிருககிறது
வுலகில தாமமஅதாமமமென்றகாமததைபபறறியவாாததையானது
விதமாயிருககிறது நலலஅறிவுளளஎவன அவவிரணடையும அ
றானே அவன பாபததாலபறறபபடமாடடான வஞசகம, அ
னம, திருடடு, தூஷிததல, அஸூயை, பிறருககுஇடையூறு,
சை, கோடசொலலுதல, பொயஇவைகளை எவனசெயகிறானே
னுடையதவம குறைவடையும அறிவுளளஎவன இவைகளை
ஷடியாமலிருககிறானே அவனுடையதவம மிகவுமவளாசசியடை
தாமம அதாமமமென்றகாமததைபபறறிய பலவிதமானசிநதை இ

ததிலுணடு இதுகாமததிறகுரியபூமியாகும இவவுலகததிலசுட
புசுபமெனறகாமததைசசெயதபின செயதமனிதன சுபகாமஙகளா
க்ஷமததையும அலலாதகாமஙகளால துனபததையும அடைகிறுன
னகாலததில பாமமதேவரும மறறததேவாகளும அபபடியே ரிஷி
கூட்டஙகளும இவவுலகததிலசெயதயாகததாலும தவததாலும ப
ததிபெறறு பாமமலோகததை அடைநதிருககிறாாகள பூமியினவ
கமானது எலலாவறறையுஙகாட்டிலும மிகபபுணயமாயும சுபமா
ருககிறது இவவுலகததில புணயததைசசெயதமனிதாகள அ
டததிலபிறபபடைகிறாாகள வேறுசிலாகள கெட்டகாமஙகளை
சயது பசு பறவைமுதலியபிறவிகளிலபிறககிறாாகள அதுபோ
தலததிலுளளவேறுசிலா லோபமோகஙகளுடையவாகளும ஒ
ரைபொருவாவிழுஙகுவதிலஆசையுளளவாகளுமாய ஆயுளமுடிந
சமடைகிறாாகள அவாகள இவவுலகததிலேயே சுறறிககொ
ருபபாாகள, வடதிசையை அடைகிறதிலலை எவாகள நியமமுள
கஞம பாமமசாரிகளுமாயக குருககளைஉபாஸிககிறாாகளோ அ
ளளவாகளான அவாகள எலலாஉலகஙகளையுமபறறியவழியை அ
றாாகள இவவிதம பாமமதேவாாலஉணடுபணணபபட்ட இநத
மமானது சுருககமாக எனனாலஉபதேசிககபபட்டது உலக
றகுளளதாமததையும அதாமததையும எவன அறிகிறுனே அவ
நதியுளளவனுகிறுன' எனறுசொனனுா. அாசனே! இவவித
நகுமஹரிஷியாலஉபதேசிககபபட்டவரும பாதாபமுளளவருமா
கவாஜா விசேஷமானகாமபுததியுளளவரும வியபபுறறவருமா
நகுவைபபூஜிததாா அாசனே! உலகததினஇநதஉதபததியான
னககு முழுமையும நனருககசசொலலபபட்டது அறிஞாகளிறபெ
மனே! திருமபவுமஎதைககேட்கவிருமபுகிறுய?" எனறுகேட்டனா

நூறறுததொணணூறறுமூனருவது அத்யாயம

மோக்ஷ தாமம் (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மர், நல்லஆசாரங்களைக்கூறியது)

யுதிஷ்டிா, "தோஷமிலலாதவரே! நதையே! ஆசாாததி
றையை நீரசொலலக கேட்கவிருமபுகிறேன தாமமறிநதவரே
யாவறறையும அறிநதவராயிருககிறீரெனபது எனனுடைய க
து" எனறுகேட்க, பீஷமா சொலலததொடஙகினா

“ அயோககயாகள கெட்ட ஆசாரமுளளவாகளும கெட்டநடை
ளளவாகளும கெட்டபுததியுளளவாகளும ஸாஹஸததிலவிருப
ளளவாகளுமாயிருபபாாகளெனபதும ஸாதுககள ஆசாரதை
டையாளமாககககொணடவாகளெனபதும பாஸிததம எநதமனித
ள ராஜமாாககததிலும பசுககளினநடுவிலும தானயததினநடுவிலு
வாலயததிலும அகனிசாலையிலும ஜலககரையிலும மலததையு
மததிரததையும செயயாமலிருககிறாாகளோ அவாகள நலலவாக
அவயமாகசசெயதுகொளளவேணடிய பரிசுததியைசசெயதுெ
டு ஆசமனஞசெயதபின நதியிலஇறஙகி ஸநானஞசெயயவே
ம அதனபிறகு தேவாகளைககுறிததுத தாபபணஞசெயவது ம
ாகளுககுததாமமெனறு (பெரியோாகள) கூறுகிறாாகள எபபொ
ம ஸூாயனைததுதிசெயயவேணடும ஸூாயனஉதிககுஙகா
ல உறஙகாமலிருககவேணடும மாலையிலுமகாலையிலும ஸநத
ாலததில (காயததிரியை) ஜபிககவேணடும முதலஸநதியிலநினறுெ
டும அதுபோலமாலைஸநதியில (உடகாாநதுகொணடும) ஜபிகக
டும [2]ஐநது அஙகஙகளிலஈரமுளளவனும கிழககுமுகமுளளவனு
மௌனததை அடைநதவனுமாகிப போஜனததைசசெயயவேணடு
னனததையும பக்ஷியஙகளையும நிநதிககககூடாது மிககருசியுள
வெனறு புஜிககவேணடும [3]ஈரமானகையுளளவனுகி எழுநதிரு
வேணடும இரவில காலிலஈரமுளளவனுகிபபடுககககூடாது தேவரி
ானநாரதரானவா இவவிதமஆசாரததின லக்ஷணததைசசொனனு
அகனியையும காளையையும தேவதையையும பசுவிருககுமிடத
ம நாறசநதியையும தாமிஷடனுனபாாமமணனையும எபபொழு
ரதக்ஷிணஞசெயயவேணடும அதிதிகளுககும எலலாஏவலாளிக
ககும பநதுஜனததிறகும வேலைககாரனுககும வேறறுமையிலல
தானபோஜனம மனிதனுககுச சிறநததாகும மனிதாகளுக
காலையிலும மாலையிலும போஜனம வேதததாலவிதிககபபடுகிற
இடையில போஜனம விதிககபபட்டதாகக காணேம அநதவி
படி இருபபவன உபவாஸததினபயனுளளவனுவான அதுபே
ஹோமததிறகுரியகாலததில ஹோமஞ்செயகிறவனும [4]ருதுகா

1 ‘ யோநகூாவநதி ’ எனகிறவாககியம இரணடிடமவருவதால ஒ
விடபபட்டது

2 காலஇரணடு, கையிரணடு, முகமஒனறு ஆககூநது அஙகஙகள

3 வேறுபாடம, ‘ போஜனமானமுடிவில ஆபோசனம செயதுகொ
வேணடும ’ எனபதுகருதது

4 ஸதிரீகளவிலகியிருநது ஸநானமசெயதபினனுளள பனனிரணடு
களில விலககுவிதிகளால தடுககபபடாத ஒருநாள ருதுகாலமெனறு செ
லபபடும

லமடடும(தாாததினிடம)செலலுகிறவனும வேறு ஸதிரீகளிலலா
னும நலலஅறிவுளளவனுமாயிருபபவன பாமமசாரிபோனறவ
ான பிராமமணாகளஉணடமிசசமான அனனமானது தாயினமன
பாலவும அமிருதமபோலவும (பாமமாவினுல) செயயபபடடிருக
து அநதஅனனததை எநதஜனஙகள அனபுடனஅடைகிறாாகளே
நதஸாதுககள ஸதயமானபாமமததை அடைகிறாாகள எநதம
ன மணைகடடிகளைஉடைககிறவனும புறகளைககிளளுகிறவனும நக
தககடிககிறவனும எபபொழுதுமஎசசிலுளளவனும பேராசைசெ
டவனுமாயிருககிறானே அவன இவவுலகில நீணடஆயுளை அடை
டடான மாமஸததைபபுஜிபபதிலிருநதுவிலகி, மநதிரததால
ததிசெயயபபடடமாமஸததைமடடும புஜிககவேணடும வீணு
மஸததைபபுஜிககலாகாது. [1]புறததிலுளளமாமஸததை விலகக
டும தனதேசததிலோ பாதேசததிலோ அதிதியாயிருபபவ
காரமிலலாமலிருககுமபடி செயயககூடாது காமயமானகாம
ளசசெயது பயனை அடைநதால அதைபபெரியோாகளிடம கொடுக
வணடும பெரியோாகளுககு ஆஸனமளிககவும அவாகளைவணங
சீாவதிககசசெயயவுமவேணடும பெரியோாகளைபபூஜிததால ஆ
ம கீாததியும ஸமபததும கூடியிருபபான உதிககுமகாலததிலுள
ரியனைபபாாககககூடாது பாஸதிரீயையும ஆடையிலலாதஸதி
யும பாாககககூடாது புணாசசியெனபதை எபபொழுதும தா
விடடுவிலகாமல ரஹஸயததிலேயே செயயவேணடும குரு
னவா தீாததஙகளுள ரஹஸயமானதீாததமாவாா சுததிகளு
கனியானது உததமமான சுததியாகும பெரியோாகளாலசெயய
வனவெலலாம தாமவழியாகும பசுவினவாலைததொடுவதும புண
ாகும தினநதோறும பாாககுமபொழுதெலலாம (பிராமமண
ா) ஸுகபாசனஞசெயயவேணடும காலையிலுமமாலையிலும பாா
ாகளுககு நமஸகாரஞசெயயவேணடுமெனறு உபதேசிககபபட
ருககிறது தேவாலயததிலும பசுககளினநடுவிலும பாாமமண
ினநடுவிலும காமானுஷடானஸமயததிலும வேதாதயயனகால
லும போஜனஞசெயயுமபொழுதும வலககையை [2]வெளியிலெடுத
கொளளவேணடும காலையிலும மாலையிலும பாாமமணாகளை
பபடிபூஜிபபது விலையுளளவஸதுககளுள உததமமானவிலையுள

[1] 'பருஷடமாமஸம' எனபதுமூலம், 'சராததததிலமிசசமான மாமஸ
' எனபதுபழையஉரை

[2] 'யஜஞோபவீதியாயிருககவேணடும' எனபதுபழையஉரை.

'கவிளங்கும், ஸமபத்துள்ளகிருஷிகளுள் உத்தமமானகிருஷிய
மவிளங்கும், அதிகமாகத்தானயங்களைச்சேர்ப்பதுபோலவுமாகும்
பொழுதும் போஜனமளிக்கும்பொழுது, அளிப்பவன், 'ஸம்பந்ந
ன்றுசொல்லவேண்டும் பெற்றுக்கொள்பவன், 'ஸுஸம்பந்நம
ன்று சொல்லவேண்டும் குடிக்கஜலமளித்தால் அளித்தவன், 'தா
ணம்' என்றும் பெற்றுக்கொண்டவன், 'ஸுதாப்பணம்' என்று
யஸமளிக்கும்பொழுதும் அதுபோல கஞ்சியையும் சித்ரான்ன
தையும் அளிக்கும்பொழுதும் அளித்தவன், 'சரிதம்' என்று
பற்றுக்கொண்டவன், 'ஸுசரிதம்' என்றும் சொல்லவேண்டு
க்ஷௌரஞ்செய்துகொள்ளுகிறவனையும் தும்முகிறவ
ம ஸ்நாநஞ்செய்கிறவனையும் போஜனஞ்செய்கிறவனையும் எல்
நாயாளிகளையும் காணும்பொழுது, 'ஆயுஷ்யம்' என்றுசொல்வ
ந்தோஷிக்கத்தக்கதாகும் ஸூர்யனுக்கெதிர்முகமாக மூத்திர
டக்கூடாது தன்னுடையமலத்தைப்பார்க்கக்கூடாது புத்தி
ளுடனும் ஸ்தரீயினுடனும் படுக்கையையும் போஜனத்தையும்வி
வேண்டும் மூத்தோர்களின்பெயரைச்சொல்லுவதையும் அவர்க
பற்றி நீயென்றுசொல்லுவதையும் விலக்கவேண்டும் கீழான
ர்களைப்பற்றியும் ஸமமானமனிதர்களைப்பற்றியும் இவ்விரண்
ம் சொல்லுவது குற்றமாகாது கெட்டநடையுள்ளமனிதர்களி
னத்திலுள்ள கெட்டஎண்ணத்தை அவர்களின் முகக்குறி வெ
ிட்டுச்சொல்லும் பலஜனங்களுள்ள ஸதஸில் தெரிந்துகொண்
பாபத்தை) மறைக்கிறமனிதர்கள் நாசமடைகிறார்கள் பலக
ளைக்கல்லாதமனிதர்கள் தெரிந்துசெய்யப்பட்டபாபத்தை மறை
கிறார்கள் இந்தப்பாபியை மனிதர்கள்காணவிட்டாலும் தேவர்
நிச்சயமாகக்காண்பார்கள் [1]பாபத்தால்மறைக்கப்பட்டபாபமான
பாபியையேதொடர்ந்துகொண்டிருக்கும் தாமத்தால்மறைக்கப்ப
ர்மமானது தாமமுள்ளவனையே தொடர்ந்துகொண்டிருக்கும்
புஸில் மூடனானவன் தான்செய்தபாபத்தை நினையாமலிருக்கிற
அந்தப்பாபமானது, சாஸ்திரத்திற்குவிரோதமாயிருப்பவனான
ந்தச்செய்தமனிதனை அடையும் ராகுவானவன் எவ்விதம் சந்திர
பிடிக்கிறானோ அவ்விதம் பாபமென்னுங்காமமானது அறிவில்ல
வனைப் பிடிக்கும் பேராசையால்சேர்க்கப்பட்டதரவ்யமானது
ந்தத்துடனேயே அனுபவிக்கப்படுகிறது அறிஞர்கள் அதைக்கொ

1 'பாபத்தைமறையாமல்வெளியிடவேண்டும்' என்பதும், 'தாமத
வெளியிடாமலிருக்கவேண்டும்' என்பதும்பழையவுரை

டுகிறதில்லை மரணமானது (அதை) எதிர்பாராது அறிவுள் ர்கள் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் மனத்தால்செய்யப்படுவதைத் த மென்றுசொல்லுகிறார்கள் ஆகையால், எல்லாப்பிராணிகளிடங்களிலு னத்தால்க்ஷேமத்தைச்செய்யவேண்டும் தர்மத்தை ஒருவனுக செய்யவேண்டும் தர்மத்திற்கு வேறுஸஹாயமிருப்பதென்பதில் னத்தில் தர்மமில்லாமலிருக்கையில் வெறுவிதியைமாத்திரம்அ து கிடைத்தஸஹாயமானது என்னசெய்யக்கூடும்? தர்மமானது ர்களுக்குக்காரணமாகிறது, தேவலோகத்திலுள்ளதேவர்களுக் யமிருதமாகிறது மறுபிறப்பில் தர்மத்தாலுண்டானஸுகம் அந் ர்மத்தைச்செய்தமனிதர்களால் இடைவிடாமல் அனுபவிக்கப் றது" என்றுசொன்னார்

நூற்றுத்தொண்ணூற்றிரண்டாவது அத்யாயம்.

மோக்ஷ தர்மம் (தொடர்ச்சி)

—✲✲✲—

(பீஷ்மர், ஆத்மதத்வத்தையும் பூதங்களின்கார்யங்களையும் மூக் குணங்களின்செயல்களையும்பற்றிச்சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரர், "பிதாமஹரே! இவ்வுலகில் மனிதனுக்கு ஆத் ஸவப்பற்றிச் சிந்திக்கத்தக்கதாகச்சொல்லப்படுகிற அத்யாத்மமெ ருளது? அஃது எத்தன்மையது? அதனை எனக்குஉபதேசிக்கவே ம் பரமரூபியாயிருப்பவரே! ஸ்தாவரஜங்கமமென்றஇவ்வுல ரவும் எங்கிருந்து உத்பத்தியடைந்தது? ப்ரளயகாலத்தில் எ பாய்ச்சேருகிறது? அதனையும் நீர் எனக்குஉபதேசிக்கவேண்டு ன்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லத்தொடங்கினார்

"அப்பா! பாரதனே! நீ என்னிடம்ப்ரச்னஞ்செய்கிற மனமையைச்செய்வனவற்றுள்மிகச்சிறந்ததும் சுபமும் ஆசா ளாலநனகுவிளக்கிக்காட்டப்பட்டதுமான அத்யாத்மமென்ற இ ஷயத்தை (உலகத்தின்) உத்பத்திப்ரளயங்களுடன் நான் உனக் ரிவாகச் சொல்லுகிறேன் உலகத்தில் மனிதன் அதைஅறிந்த ரீதியையும் ஸௌக்யத்தையும் அடைவான் அவனுக்குஇஷ்டம யன்களினலாபமும் உண்டாகும் அஃது எல்லாப்ராணிகளுக் றிதமானதுமாயிருக்கிறது ஆசனே! உறுதியானநிலையுள்ள ரசற்றதுமான ஆத்மாவை அஜ்ஞானமெனனுமிருளானது

ாழுதும இவவிதம மறைதது கககொணடு அநத ஆதமருபததில தே
ருகிறது சநதிரனஎவவிதமோ அவவிதமே அநதஆதமருபமிரு
ாது அதைததெரிநதுகொணட இநதமனிதன பாபஙகளநசிகக
ுறறு பரமமருபததை அடையததககவனுகிருன அணடததிற
வாணமாயிருபபவைகளின அபபுறததிலுளள இருளபோல அ
ாணமிருககிறது பூமியும வாயுவும ஆகாயமும ஜலமும ஐநதா
ன தேஜஸ—மானமஹா பூதஙகளானவைகள எலலாபராணிகளுடை
தபததிககும லயததிறகும காரணமாயிருககினறன அநதமஹ
ஙகள கடலினுடைய அலைகளபோல எநதபபூதஙகளிலிருநது உ
ததியடைநதனவோ அநதபபூதஙகளிலேயே திருமபவும திருமபவு
பபடுகினறன ஆமையானது தன அஙகஙகளை வெளியிலபரவ
யது திருமபவும சுருககிககொளளுகிறதுபோல ஐநதுபூதஙக
உருவமாககககொணட ஆதமாவானது அநதபபூதஙகளைஉதபத
யது திருமபவும சுருககிககொளளுகிறது பராகளிலசிறநத
ன ! சரீரததில அநதபபூதஙகளினகுணஙகள ஒனறுசோநதுகொ
ருககினறன அநதககுணஙகளானவை எபபொழுதும லயமடை
றவைகளும உதபததியடைகினறவைகளுமாயிருககினறன (ச
ததில) எஃது இலலாவிடடால கேடபதும பாாபபதும பரகாசிபப
லலையோ, இவை எதை அடுததிருககினறனவோ அஃது அககாரண
றி அதயாதமமெனறு சொலலபபடுகிறது அஃது ஓரேஉரு
ளளதெனறுசொலலபபடுவதும பலவிதமானபராஜைகளுடனகூ
துமான அறிவாயிருககிறது அவவிதமிருககுமபொழுது சொல
கரிதான அநத ஆதமாவில உனனுடையவாககானது பொருத
ளளதாகாது புஜிககததககுநதவாகளவிஷயமாக (ச சபதமுதலி
கபபெரியகுணஙகள ஆகாயததிலிருநதலலவோ உணடாகினற
வவிதம ஸதாவரமும ஜஙகமமுமான இவவுலகமமுழுமையும அந
தமஉருவமாகவேயிருககிறது பரளயகாலததிலும அநதஆதம
றசெலலுகிறது திருமபவும அதிலிருநது உதபததியடைகிற
தஙகளைஉருவமாககககொணடபரமாதமா மஹா பூதஙகளைபபடை
து திருமபவும லயமடையசசெயகிறா பூதஙகளைபபடைததபரமா
ஐநதுமஹாபூதஙகளையும எலலாபராணிகளிடததிலுமஉணடுபெ
ரியேயிருககிறா அநதமஹாபூதஙகளிலுளளவேறறுமையை ஜீ
னது பாாககிறதிலலை சபதமும செவியும இடைவெளிகளுமாகி
னறும ஆகாயததிலிருநது உணடானவை ஸபாசம, சேஷடை
வககுஎனறமூனறும வாயுவிலிருநது உணடானவையாககருத

டுகின்றன. தேஜஸ், ரூபம் கண் (உணவுமுதலியவை) பாகமாதற்
காரணமானதென்று மூன்றுவிதமாகச் சொல்லப்படுகிறது. ரஸ
ம், நாக்கென்றமூன்றும் ஜலத்தின்குணங்களென்று சொல்லப்படுகி
ன. மணம், மூக்கு, சரீரம் இந்தமூன்றும் பூமியின்குணங்களாகி
ன. மஹாபூதங்கள் ஐந்தே. மனம் ஆறாவதென்றுசொல்லப்
றது. ஓ! பாரத! இந்திரியங்களும் மனமும் இந்தஜீவனுக்கு ஞா
திற்குக்காரணங்களாயிருக்கின்றன. புத்தியென்பது ஏழாவதெ
ம் க்ஷேத்ரஜ்ஞன் ஜீவனே எட்டாவதென்றும் சொல்லுகிறார்க
கண்ணானது பார்க்கவேண்டியதற்காகவே. மனமானது ஸந்தேக
த்தை உண்டுபண்ணுகிறது. புத்தியானது நிச்சயத்தைச் செய்கிறது
க்கிறது. க்ஷேத்ரஜ்ஞனான ஜீவன் ஸாக்ஷிபோலிருந்துகொண்டிரு
து. புத்தியானது சைதன்யசக்தியால் வ்யாபிக்கப்பட்டுச் சேத
யென்று பாவிக்கப்பெற்றதாயிருக்கிறது. அவ்விதமிருக்கும்பொழு
வனானது சேதனையைவிட வேறானதாகி அறிந்துகொண்டிருக்கிற
றுகாணப்படுகிறது. தமோகுணமென்னும் அஜ்ஞானமானது சரீ
தவிடுவதும் விடாததுமாகக் காணப்படுகிறது. ஸாக்ஷியான ஆத்ம
ானது அவ்வித அஜ்ஞானத்தை அறிவதும் அல்லது அதைவிலக
துமாயிருக்கிறது. இரண்டு உள்ளங்கால்களுக்கும் மேலுள்ள இந்
ரீரத்தை எது கீழும்மேலும் அறிந்துகொண்டிருக்கிறதோ இந்த ஆ
ரூபத்தால் உள்ளிலுள்ள இதுயாவும் வ்யாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்[1]
தரிந்துகொள். இவ்வுலகிலுள்ள புருஷர்கள் இந்திரியங்களை முழு
யையும் [2]ஜயிக்கவேண்டும். ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்கிறகுணங்க
ம் வெல்லவேண்டும். அந்தமூன்றுகுணங்களும் அந்த இந்திரியங்க
சாபிதங்களைகளாயிருக்கின்றன. மனிதன் இதை அறிந்துகொண்
ராணிகளுக்குள்ள உத்பத்தியையும் லயத்தையும் தன்புத்தியால்ப
துக்கொண்டால் மெள்ளமெள்ள உத்தமமான ஆத்மானந்தத்தை
டைபெறுவான். புத்தியானது, ஸத்வ ரஜஸ் தமஸ் என்ற மூன்றுகுண
ாலும் பலவிதமாக இழுக்கப்படுகிறது. இந்திரியங்கள் ஐந்தும் ஆ
தான மனமுமாகிய யாவும் புத்தியின் உருவமே. புத்தியில்லாவி
ால் அக்குணங்கள் எங்கிருந்து உண்டாகும்? இவ்விதமிருப்பதை
ாகக் ஸ்தாவரங்களும் ஜங்கமங்களுமான இவ்வுலகமனைத்து
த்திமயமாகவே ஆகிறது. (புத்தியானது லயமடைந்தால்) உலக

[1] இதுபோல மற்ற இந்திரியங்களும் அந்த அந்த விஷயங்களை அறிவதற்க
வென்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

[2] 'அறியவேண்டும்' என்பது வேறுபாடம்.

மடைகிறது (புததிஉதபததியடைநதால) உலகமஉதபததிஅடை
து அககாரணமபறறியே புததியானது வேதஙகளில இவவிதம உ
சிககபபடுகிறது புததியானது எநதஉருவததுடனபாாககிறதே
நதஉருவம கணணுகிறது எநதஉருவஙகொணடு கேடகிறதே
நதஉருவம செவியெனறுசொலலபபடுகிறது மணததைஅறியு
ாழுது அதை மூககெனறுசொலலுகிறாகள நாககுவடிவமா
து ரஸததைஅறிகிறது தவகஉருவமாக அது ஸபாசததைததெ
துகொளளுகிறது புததியானது ஒரேகாலததில பலஇநதிரிய
ரினஉருவமான வேறறுமையை அடைகிறது எநதஉருவததுட
ருபொருளைநினைககிறதோ அநதஉருவம மனமாகிறது ஐநதுவி
ன வெவவேறுபொருளகள புததியினஇடஙகளாகினறன. அ
ள ஐநதுஇநதிரியஙகளெனறு சொலலுகிறாகள அவவிநதிரிய
ளப புததியானது காணபபடாமல பிடிததுககொணடிருககிறத
ததியானது ஆதமாவினலபிடிககபபடடதாய ஸததவமுதலியமூ
குணஙகளிலும இருநதுகொணடிருககிறது அஃது ஒருஸமயததி
நதோஷததையடைகிறது, ஒருஸமயததில சோகபபடுகிறது ஒ
மயததில ஸுகததுடனகூடாமலும துககததுடனகூடாமலுமிரு
றது இவவிதம மனிதாகளினமனததிலுளள மூனறுகுணஙகளி
ருபபதும எலலாவஸதுககளினஉருவமுமான அபபடிபபடடதி
பபுததியானது,நதிகளுககுபபதியும பெரிய அலைகளுளளதுமானக
ரனது அநதியினபெரிய அலையைமீறியிருபபதுபோல இநதமூன
ணஙகளையுமமீறி ஆதமரூபததிலஇருககும இவவிதம வேற
மயிலலாத ஆதமரூபததையடைநத புததியானது மனமெனறஉ
ததிலஸூகஷமமாயிருககும பிறகு (மனததிலிருநது) சலிக
தாடஙகுமரஜோகுணமானது புததியினஉருவததைததொடாந
காணடிருககும அபபொழுது ரஜோகுணததாலதொடாபபட
நதபபுததியானது எலலாஇநதிரியஙகளையுமவெளியிறசெலலுமட
செயயும பிறகு இநதிரியஙகள விஷயஙகளிறசெனறால உணமையா
றிவும புருஷதோஷமானஆசைமுதலியகாரணததாலதமோகுண
ாலுணடாகும (பொயயான) பிரமஜஞானமுமஉணடாகினற
ரீதியானது ஸததவகுணமும சோகமானது ரஜோகுணமும மோ
ானது தமோகுணமுமெனறு அநதமூனறுகுணஙகளும மூனறுஉ
மாயிருககினறன இவவுலகில எநதஎநதவஸதுககளிருககினற
வோ அவைகளெலலாம இநதமூனறுகுணஙகளையும முழுதுமதெ
நதுகொணடேயிருககினறன, ஓ! பாரத! இவவிதம புததியின

ாததும உனககுவிரிவாகசசொலலபபடடது அறிவுளளமனிதன
 திரியஙகளையெலலாமவெலலவேணடும ஸததவம, ரஜஸ, தமஸ
னறமூனறுகுணஙகளும) எபபொழுதும பிராணிகளை அடுததவை
யிருககினறன ஓ! பாரத! ஸாததவிகம, ராஜஸம, தாமஸமெனற
னறுவிதமான [1]வேதனையானது எலலாபபாணிகளிடஙகளிலும
ணபபடுகிறது ஸுகததைததொடாநதுகொணடிருககும ஸதத
னமும துககததைபபறறியதானரஜோகுணமும தமோகுணததுட
கூடி உலகநடையிலிருநதுகொணடிருககினறன அவைகளில சரீர
லோ மனததிலோ எது பிரியததுடனகூடியதாயிருககிறதோ அ
ததவகுணததிலிருநதுணடான பொருளாயிருககிறதெனறு தெரிநது
ாணடு அதை அவவிதம உபேகைஷசெயயவேணடும பிறகு எது
ககததுடனகூடியதும தனககு அபரியததைசசெயகிறதுமாயிரு
தோ அதை ரஜோகுணமநடைபெறறிருககிறதெனறெணணி ததுக
ாபததுடனசிநதியாமலிருககவேணடும பிறகு எது மோஹதத
ன கூடியதும இநதிரியஙகளுககுபபுலபபடாததவிஷயஙகளுளளதுப
றிககததகாததும அறியககூடாததுமாயிருககிறதோ அதை
மோகுணமெனறு நிசசயஞசெய்துகொளளவேணடும ஸநதோ
, பரியம, ஆனநதம, ஸுகம, மனததிலநலலஅடககமெனறஇந
ததவிககுணஙகள மிகஅருமையாகஉணடாகினறன ஸநதோஷமி
மையும பரிதாபமும சோகமும பேராசையும பொறுமையும ரஜோ
ணததினடையாளஙகளாகும அவைகள காரணததாலுமகாரண
லாமலும காணபபடுகினறன அபிமானமும அவிவேகமும அஜ
ததையும தூககமும சோமபலும மறறுமபலவிதஙகளுமான தாமஸ
ணஙகள மிகவுமபாகயககுறைவாலுணடாகினறன [2]எடடாதவிஷ
திலசெலலுவதும [3]பலவிதமாகசசெலலுநதனமையையும தீனமாக
சிபபதையும ஸநதேஹததையும உருவமாககொணடதுமானமன
னது எவனுககு நலலஅடககமுளளதாயிருககிறதோ அவன இவ
லகிலும இறநதபினனும ஸுகமுளளவனாயிருபபான ஸூகஷம
னபுததி கேஷதராஜஞனனஆதமா இவவிரணடுககுமுளள இந
றறுமையைப் பார இவைகளிலொனறுனபுததியானது குண
ாஉணடுபணணுகிறது மறறொனறுனஆதமாவானது அஹஙகா

1 வேதனை = அனுபவம

2 'அடையமுடியாதவிஷயததிலுமஆசையுளளது' எனபதுபழையஉரை

3 'பலவிஷயஙகளிலும ஒரேஸமயததில செலலுநதனமையுளளது
 எபது பழையஉரை

ரதவியகுணஙகளை உணடுபண ணுகிறதிலலை கொசுவும அததிம
னகாயும எபபொழுதுமசோநதுகொணடிருபபதுபோல இநதஆ
ாவும புததியும ஒனறோடொனறு சோநதுகொணடிருககினறன
ஆதமா புததி இவவிரணடுகளினசோககையானது அததிககாயககு
கொசுவுககுமுளளசோககைபோலாகும இயறகையிலவேறுனஆ
ா புததி இவவிரணடும எபபொழுதும சோககையை அடைந
கொணடிருககினறன மீனும ஜலமும எவவிதமசோநதுகொ
-ருககினறனவோ அதுபோலவே அநதபபுததியும ஆதமாவும சே
துகொணடிருககினறன (புததியிலுளள) குணஙகளானவை ஆ
ாவை அறிகிறதிலலை அநத ஆதமாவானது (புததியிலுளள) குண
ளை முழுதுமஅறிகிறது குணஙகளுககுஸாக்ஷியான அநதஆத
ானது பாாககபபடுஙகுணஙகளைத தனனுடனசோநதவைகள
னைககிறது தீபமபோலுளளபரமாதமாவானது சேஷடையிலல
வைகளுமஅறிவிலலாதவைகளும புததியைஏழாவதாககொணட
ளுமான (ஆறு) இநதிரியஙகளினவழியாயத தீபததினகாயமா
விஷயபரகாசததைசசெயகிறது புததியானது குணஙகளைஉ
ணணுகிறது க்ஷேததாஜஞனஆதமா அவைகளைபபாாததுகொ
-ருககிறது புததிக்ஷேததாஜஞனஎனனும அவவிரணடுகளுககுமுளள
நசசோககையானது அணுவியாயிருககிறது புததியெனனும ஸத
பிறகு இருபபிடமிலலை க்ஷேததாஜஞனஆதமாவிறகும இடமாய
பபதொனறுமிலலை புததியானது மனததை வெளிபபடுததுகிற
ஒருபொழுதும குணஙகளைவெளிபபடுததுகிறதிலலை எபபொழு
மனிதன அநதககுணஙகளினகிரணஙகளபோனற இநதிரியஙக
மனததால நனகுஅடககுகிறானோ அபபொழுது குடததிலபரகா
துமதீபமபோல இவனுடையஆதமா பரகாசமாகிறது எவன இ
கையிலுணடானகாமாவைததளளிவிடடு எபபொழுதும ஆதமா
ரீதியுளளவனும முனியுமாயிருககிறானோ அவன அநதககாமத
கததால எலலாபபிராணிகளின ஆதமரூபியாயுமிருநதுகொணடு
மமானகதியைஅடைவான ஜலததிலஸஞசரிககும அனனபபற
யானது எவவிதம (அநத) ஜலததுடனஒடடுதலிலலாமலிருககிற
அவவிதமே ஆதமரூபததின அறிவைஅடைநதவன பிராணிகளி
ளில பறறுதலினறியிருபபான இவவிதம பறறுதலிலலாதஸவட
முளள இநதஆதமரூபததைத தனபுததியால தெரிநதுகொணட
தன விளையாடிககொணடிருபபான சோகபபடாமலும ஸநதோ
படாமலும மாதஸாயமிலலாமலும அவன ஸஞசரிததுககொணடி

ன. ஆத்மஸ்ரூபத்தின் ஸ்வபாவ அறிவுடன்கூடிய அந்தமனிதன் எ
பாழுதும் வேண்டியபொருள்களே, எட்டுக்காலபூச்சியானது நூ
ண்டுபண்ணுவதுபோல உண்டுபண்ணுகிறான் குணங்களானவை
ா நூல்களைப்போலென்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் (ஞானத்தா
சமடைந்தகுணங்கள் நிவிருத்திஅடைவதில்லை நிவிருத்தியான
'த்யக்ஷத்தால் அறியப்படுகிறதில்லை அஃது அனுமானத்தாலப்போ
மோகஸித்திக்கிறதுஎன்று இவ்விதம் [1]சிலவாதிகள்நிர்ணயஞ்செ
றாகள் மற்றுமுள்ளசிலவாதிகள் குணங்களுக்குநிவிருத்தியெ
நிச்சயிக்கிறார்கள் இவ்விரண்டையும் நன்றாகவிசாரித்து (இதை,
ன) புத்திக்குத்தக்கபடி நிச்சயஞ்செய்துகொள்ளவேண்டும். இ
தம உறுதியுள்ளதும் புத்தியாலசெய்யப்பட்டவேற்றுமையை மூக
ரக்கொண்டதுமான இந்தஹ்ருதய [2]க்ரந்தியென்னும் அஜ்ஞான,
தவிலக்கிக்கொண்டு ஸுகமாகஇருக்கவேண்டும் ஸந்தேகங்க
றுபட்டவனாய்ச்சோகப்படாமலிருக்கவேண்டும் அழுக்குள்ளம
ரகள், நிறைந்தநதியிலஇறங்கி ஸ்நானஞ்செய்து பரிசுத்தியை அடை
துபோல இந்தஞானத்தைஅடைந்து நல்லறிவுள்ளவர்களாகிறா
ன்று தெரிந்துகொள் ஆனால், பெரியநதியில்விழுந்தவன் அத
ரையைக்கண்டு (அதைஅடையவேண்டிய) தாபமடைவான் அந்த

1 'ஆத்மஞானத்தால குணங்கள்நசிக்கின்றன' என்றவிஷயத்தில வெ
வறுகொள்கைகளுண்டு இந்தக்குணங்கள் தத்வஞானிக்குப்புலப்படாம
பானாலும் அவைகளில்லாமலபோவதில்லை இல்லாமலபோமாகில அந்த
ணங்களைக்காரணமாகக்கொண்ட உலகம மற்றஜீவர்களுக்கும்புலப்படாம
பாகவேண்டும் ஆகையால்,அவ்விதம்சொல்லுவது ப்ரத்யக்ஷத்திறகுவிரோ
ரகும ஞானத்தைஅடைந்தஜீவனிடமும அந்தக்குணங்கள் இருக்குமாகி
ானமபயனறறதாகும ஆகையால், ஞானியானஜீவனிடமிருந்து விலகி
ணங்கள் மற்றவர்களிடமிருக்கின்றனவென்று யோகமதத்தினகொள்கை
ணங்கள் பலஅம்சங்களுள்ளனவாகையால ஞானமுள்ளஜீவனைச்சோ
ணங்கள் இல்லாமறபோகின்றன மற்றஅம்சங்கள் ஞானமில்லாதஜீவர்க
ம முன்போலிருக்கின்றன குணங்களினநாசமானது நிவிருத்தியென்று
ரத்மென்றும இருவகைப்படும இவைகளில், ப்ரளயகாலத்தில காரியங்க
ாவுமலயமடைந்து ஸத்வம, ரஜஸ, தமஸஎன்றவேற்றுமையுமவிலகிஒன
ருப்பது நிவிருத்தியென்றசொல்லப்படும நிவிருத்திநிலையிலுள்ளகுண
ள திரும்பவும ப்ரபஞ்சத்தைஉண்டுபண்ணும ஞானத்தாலுண்டாகுமகுண
ளினநாசம பாதமென்றுசொல்லப்படுகிறது இதில குணங்கள்இல்லா
லபோகின்றன திரும்பவும ப்ரபஞ்சமஉண்டாகிறதெனபதில்லையெ
து வேதாந்திகளினகொள்கை இவைகளைத தெளிவாகவிசாரித்து நிர
ஞசெய்துகொள்ளவேண்டும் எனபதுகருத்து

2 'ஆத்மாவினகுணங்கள் புத்தியினுடையவையென்றும புத்தியினுடை
ணங்கள் ஆத்மாவினுடையவையென்றும மனத்திலுள்ளநிச்சயம' எனப
ழையஉரை

தாபம கரையைஅடைநதாலஇராது உணமையாக ஆதமாவைஅறி
மனிதனே தாபமடையமாடடான,முகயபபயனுன ஆதமாவைஅறி
உடனேயே (ஸமஸாரததைத) தாணடினவனுகிருன இவவிதம
மாவைபபறறி எவாகள தெரிநதுகொளளுகிருாகளோ அவாகள
ஞானஸமபநதமிலலாத உததமமான ஞானததைஅடைகிருாகள
தன இநதஜஞானததைஅடைநது பிராணிகளின உதபததியை
லயததையும முழுதும மெளளமெளளத தனபுததியாலதெரிநது
ணடு உததமமான வைராகயததை அடைகிருன அறம பொருள இ
மமெனறமூனறும அநிதயமெனறுஅறிநதவன அநதமூனறை
னருகதெரிநதுகொணடு மனததால (ஆதமாவை) விசாரிதது த
னமசெயகிறவனும உணமையானஆதமரூபததைககணடவனும
ததைபபறறிய உதஸாஹததிலிருநதுவிலகியவனுமாய முகதி
அடைகிருன வெவவேறுன அநதஅநதவிஷயஙகளிலவிடபபட
ளும தடுககமுடியாதவைகளுமான இநதிரியஙகளை அடககதத
புததியிலலாதவாகளால ஆதமாவானது அறியககூடியதாகிறதில
இநதஆதமாவைஅறிநதபின அறிவுளளவனுவான அறிவிறகு வே
ஏனனலககூணமிருககிறது? இநதஅறிவைஅடைநது (உலகத
இலலாமலசெயதுகொளளுகிருன, வேறுவிதமாகவும (பிறாகளுகு
காணபபடுவான புகையாலமறைககபபடட அகனியானது ஜவ
யைவெளியிடாததுபோல (புததியை) வெளியிடுகிறதிலலையென
எலலாவிடததிலும தடையபடுகிறதிலலையெனறும எதைசசொ
கிருாகளோ சரீரததிறகுபபதியான அநதஆதமாவானது தெளிவு
தாகும்பொழுது மனிதன இவவிதமோகூநிலையைப பாககிரு
இநதிரியஙகளுககுப புலபபடாதிருபபதாலும ஸூககூமமாயி
பதாலும மோகூததினவழியானது வெளிபபடுகிறதிலலை[2] அ
ஆதமரூபததைததெரிநதுகொணடபின அறிஞாகள செயயவே
பதைசசெயதுகொணடதாக நினைககிருாகள ஆதமரூபததைஅறி
கொளளாதவாகளுககு மிகபபெரியபயமுணடாவதுபோல அ
அறிநதவாகளுககுப பயமுணடாகிறதிலலை. அதைஅறிநதவாகளு
ஒருவனுககுமடடில மேலானகதியெனபதிலலை குணமிருககுமிட
திலனறே ஸமானமிலலாதகதியெனறுகூறுகிருாகள எவன பய
கருதாமல காமததைசசெயகிருனே அவன முனபிறபபிலசெய
படடபாபததையும விலககிககொளளுகிருன முனபிறபபிலுளள

1 'அதிகூராத' எனபதுமூலம
2 இஙகு அரைசலோகம விடபபடடது

)டபபிறவியிலுளளதுமாகிய இநதஇரணடுகாமஙகளும ஆதமா
ுறிநத அவனுககு எவவிததததிலும [1] அபரியததைஉணடுபணணத
னவலல, [2]பரியததைஎஙகிருநதுஉணடுபணணும [2] அறிவுளளம
ன கோபமுதலியவறறாலதுனபபபடுமமனிதனைநிநதிபபான அ
ுளளவனநிநதிககததககஅநதமனிதனுககு அவனவினையானது இ
ுலகில எலலாவிதமானபிறவியையும உணடுபணணும பலவிதமா
ுநத அநதவிஷயஙகளைபபறறிச சோகபபடுகிறவாகளும கூசசலிடு
ாகளுமான உலகததிலுளளஸமஸாரிஜனஙகளைபபாா ஸாதுக
ுடையததகக [3]இரணடுவிதமான அநதபபதததை எவாகளஅ
ாகளோ அநதஅறிவுளளவாகள அநதவிஷயஙகளில சோகபபட
ாகளாயிருபபதையும பாா

நூறறுததொணணூறறுமூனறுவது அதயாயம

மோக்ஷ தாமம் (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மர் த்யானயோகத்தை உபதேசித்தது)

ஏ! பாரத! இவவுலகிலுளளமஹரிஷிகள எநததயானயே
நதைஅறிநது சாசவதமானஸிததியைபபெறறிருககிறாகளோ ந
துவிதமான அநதயானயோகததை இபபொழுது உனககுசசொ
கிறேன தயானமானது எவவிதம நனறாகஅநுஷடிககபபடு
அவவிதம மோக்ஷததிறசெனறமனமுளளவாகளும ஞானததிலதி
ியுளளவாகளும மஹரிஷிகளுமானயோகிகள செயகிறாகள
தத! பிறபபெனனுநதோஷம மிககக்குறைவடைநதவாகளும உண
ான ஆதமஸ்வரூபததில உறுதியடைநதவாகளும ஸமஸாரதோஷ
ிருநதுவிடுபடடவாகளுமாயிருபபவாகள திருமபவும பிறபபை
ாடடாாகள மனிதாகள சீதமஉஷணமுதலிய தவநதுவஙகளி
நது வெளிபபடடவாகளும எபபொழுதும ஸததவகுணததிலிருப
களும எபபொழுதும மோக்ஷததை ஆசரயிததவாகளுமாய ஸதிரீ
ியவிஷயஙகளினஸமபநதமிலலாதவைகளும [4]விரோதிகளிலலாத

---

[1] பநதமெனபதும, [2] மோக்ஷமெனபதும பழையஉரையினகரு
[3] உபாஸனைசெயகிறவாகளபரமமலோகமசெனறுஅடையுமபதமெ
இருககுமிடததிலேயே ஞானிகளாலஅடையபபடும மோக்ஷபதமெனறு
[4] 'வயாதி,மனததிறகுஒனறுமதோனறாமலிருபபது, ஸநதேஹம,அ
ரதை, சோமபல, ஆஸை, பராநதி, ஸமாதியைஅடையாமலிருபபது, அ
ஸமாதியிலஉறுதியிலலாமலிருபபது' எனறஒனபதுமயோகததிறகுவிரோ
ளாகும (யோகஸூததிரம முதலபாதம 30 - வதுஸூததிரம)

றுமமனத்திற்குச்சாரதியை உண்டுபண்ணுபவைகளுமான இட
ள அடுத்தவர்களாயிருக்கவேண்டும் அவ்விடங்களில் தயான
ணைத்தக்கவஸ்துவுடன் ஒன்றுகச்சேர்ந்தமனத்தை ஒரேவிஷய
ல் நிலைபெற்றதாயிருக்கச்செய்யவேண்டும் அந்தவிஷயத்தில் தய
த்தால் மனத்தை ஒன்றுகத்தக்கைந்துநிறுத்துவதால் மனிதன் ஞா
ளளவனுகிருன் [1]எப்பொழுதும்விஷயத்திலபற்றுள்ளவனுனவ
ானகுவிதமானபூதவஸ்துக்களில் ஸமாதிஅடைகிருனே அவ
ந்தவஸ்துக்களினஉண்மையைஅறிந்துகொண்டு அந்தவிஷயங்களி
றிக்கொண்டிருப்பான இந்திரியக்கூட்டத்தைமனத்திலஒன்றுக
ருமபடிசெய்து கட்டைபோல (ஸமாதியிலிருப்பவனும்) யோ
ிந்தவனுமானமுனியானவன செவியால சப்தத்தைகரஹிக்கமாட
ன, தவக்கால ஸ்பாசத்தை அறியமாட்டான, கணணுல ரூபத்தை
றியமாட்டான, நாவால ரஸங்களை அறியமாட்டான, மூக்கா
ாக்கத்தக்கயாவற்றையுமஅறியமாட்டான, (அவற்றை) விலக்
வான யோகபலம்பெற்றவன ஐந்துஇந்திரியங்களினவகுப்ப
துனபபடுத்துகிறவைகளான சப்தமுதலிய இந்தவிஷயங்க
ுமபக்கூடாது பிறகு, ஸாமர்த்தியமுள்ளவன ஐந்துஇந்திரிய
னகூட்டத்தையுமமனத்திலஒன்றுகச்சேருமபடிசெய்து ஐந்து இ
ியங்களுடனகூட வெளியிலோடுவதானமனத்தை ஸமாதியிலிரு
மபடிசெய்வான தீரனுனமனிதன விஷயங்களிலஓடுமதனமையு
ும, பிடிப்பற்றதும, ஐந்துஇந்திரியங்களையுமவழியாகக்கொண்ட
ம, ஸதிரமில்லாதவஸ்துக்களிலும ஸதிரமாயிருப்பதுமானமனத்தை
தலில தயானவழியிலநிலைபெறுமபடி செய்யவேண்டும இந்தமன
ா எப்பொழுது இந்திரியங்களையும மனத்தையுமதிரட்டி ஒன்றுக
ருமபடிசெய்கிருனே அப்பொழுது இது முதனமையானதயான
ியாகிறதென்று என்னுலசொல்லப்பட்டது ஐந்துஇந்திரியங்
டனும ஆறுவதானஆதமாவுடனுங்கூடிய அந்தமனிதனுடைய அ
னம அவவிதம முதலில தயானத்திலதகையப்படடும மேகத்தி
னலசவிப்பதுபோல நடுவிலவெளிக்கிளமபிச சலிக்கததொட
ம (தாமரை)இலையிலிருக்கும சஞ்சலமானநீரத்துளியானது நானு

[1] 'எந்தமனிதன தாமார்த்தகாமமோக்ஷமெனனும நானகுவிதமானபு
ார்த்தங்களுள எப்பொழுதும பொருளிலபற்றுதலுள்ளவனுயிருக்கிருனே
வன அந்தபபுருஷார்த்தங்களின அவவிதமானஉண்மையை அறிந்தபினனு
ாருளகளிலேயேசுற்றிக்கொண்டிருப்பான' என்றுமபொருளுணடு

[2] ஸதூலம, ஸூக்ஷ்மம, ஸூக்ஷ்மதரம, ஸூக்ஷ்மதமம' என்று நான
ங்கள

றத்திலும்சலித்துக்கொண்டிருப்பதுபோல தயானத்திலிருக்கு ந்தமனிதனுடையமனமானது தயானவழியில்சலித்துக்கொண்டி தும மனமானது ஒருக்ஷணம தயானவழியில்நிலைபெற்றதாய்நி ம திரும்பவும பிராணவாயுவைப்போல பாராணவாயுவினவழியா டியை நாடியதாயிருக்கும தயானயோகத்தைத்தெரிந்துகொண னிதன (இதில) வெறுப்பில்லாமலும வருத்தமில்லாமலும சோப ல்லாமலும மதஸரமில்லாமலும திரும்பவும மனத்தை தயான டனசோ்த்துவைக்கவேணடும முதலாவதான தயானவழின டைந்து ஸமாதியிலிருக்கும்யோகிக்கு ஆரம்பத்தில[1]விசாரஸமா ம விதாக்கஸமாதியும விவேகஸமாதியுமுண்டாகும யோகியா ன மனத்தில்துனபமுள்ளவனானாலும ஸமாதியைச்செய்யவேணடு வறுப்பை அடையககூடாது தனக்கு நனமையைச்செய்துகொ வேணடும. புழுதி, சாமபல, சாணம இவைகளினகுவிக்கபபட யல்கள நீரால்நனைக்கப்பட்டவைகளானால உடனே ஒருவடிவ சயயககூடியநிலையை எவ்விதம அடைகிறதில்லையோ, இவைகளி ாயந்தபொடியானது (நனைத்தும) ஊறவைக்கப்படாமற்போனா காஞசமபிசுக்குள்ளதாய எவவிதமிருக்குமோ, க்ரமமாக அதுயாவ மெள்ளமெள்ளஉருணடைசெய்யத்தக்கநிலையையும அடையுமோஅ தமே இநதிரியங்களினகூட்டத்தை மெல்லமெல்ல ஈனறாக லயமன சசெய்யவேணடும காலக்ரமத்தில இதைநசிக்கும்படிசெய்யவே ம இவவிதம்செய்யுமவன மிகவுமநனறாகச சாநதியை அடைவா ாரத' மனத்தையும ஐநதுஇநதிரியங்களினவகுப்பையும தாமாக இவவிதம முதலில தயானவழியில நித்யமானயோகத்தால நிலைக்கு டிசெய்து சாநதியை அடையவேணடும அது பௌருஷத்தா வவிதத்தெயவத்தாலும அடையமுடியாது அவனுக்கு ஸமாதி ம உணடாகும துனபங்கள வரமாட்டா அநதஸமாதிஸ டனகூடியிருப்பவன தயானநிஷ்டையில விளையாடிக்கொணடி ான இவவிதமாக யோகிகள துனபமில்லாததான அநதமோக்ஷ த அடைகிறாகள" எனறுசொனனா

---

1 பரமாத்மாவைப்பற்றியஸமாதிமூனறுவிதமாகும ஸதூலசரீரத்துட கூடியரூபத்தைப்பற்றியஸமாதிஒனறு, அதைவிலக்கி ஸூக்ஷ்மசரீரமாத டனகூடியரூபத்தைப்பற்றியதுஒனறு, அதையுமவிலக்கிக் காரணரூ த்தைப்பற்றியஸமாதிஒனறு இவைகளில முதலாவதுவிதாக்கஸமாதியெ ம இரணடாவதுவிசாரஸமாதியெனறும மூனறாவதுவிவேகஸமாதியெ ம சொல்லப்படுகினறன.

நூற்றுத்தொண்ணூற்றுநான்காவது அத்யாயம்

மோக்ஷ தாமம். (தொடர்ச்சி)

——❋❋——

(பீஷ்மர், ஜபத்தின்பயனையும் அதன்அனுஷ்டானவிதியையும்கூறியது)

யுதிஷ்டிரர், "பூஜ்யரே! நான்கு ஆச்ரமங்களின் தர்மமும் அ
டியோராஜதர்மங்களும் உம்மால் உபதேசிக்கப்பட்டன. பெரியபுத்
ள்ளவரே! பலவிடங்களிலுள்ளவைகளும் வெவ்வேறுவிதங்களுமா
திஹாஸங்களும் தர்மத்துடன்கூடியகதைகளும் உம்மிடமிருந்
கேட்கப்பட்டன. ஆனால், எனக்கு ஒருஸந்தேஹமிருக்கிறது. அ
் சொல்லவேண்டும் பாரதரே! ஜபஞ்செய்கிறவர்களுக்குப் பய
டைப்பதைக் கேட்கவிரும்புகிறேன். ஜபஞ்செய்கிறவர்களுக்
ன்னபயன் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது? ஜபிக்கிறவர்கள் எந்தஉலகி
லைபெறுவார்கள்? தோஷமில்லாதவரே! ஜபத்தின்விதியை மு
மையும் நீர் எனக்குஉபதேசிக்கவேண்டும். ஜபிக்கிறவர்கள்செய்யு
ந்தவிதியானது ஞானத்தைச்சேர்ந்ததா? யோகத்தைச்சேர்ந்ததா
மத்தின்விதியா? அல்லது இஃது ஒருயாகவிதிதானா? இந்தஜபம
து யாதென்றுசொல்லப்படுகிறது? இஃதனைத்தையும் நீர்எனக்
பதேசிக்கவேண்டும். நீர் யாவற்றையும் அறிந்தவரென்று என்னு
ந்தப்படுகிறீர்" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லத்தொடங்கினார்.

"இவ்விஷயத்திலும், ஒருபிராம்மணனுக்கும் [1]யமனுக்கும் கா
க்கும் மிருத்யுவுக்கும் இக்ஷ்வாகுவுக்கும் முன்காலத்தில் தா
ரணத்தைப்பற்றியவிவாதவிஷயத்தில்நடந்த பழைய இவ்விதிஹ
த்தை உதாஹரிக்கிறார்கள். வேதாந்தத்தில் ஜபத்தைவிடுவே
சால்லப்பட்டிருக்கிறது. [2]ஞானயோகத்திலிருக்கும் சாந்தபுருஷ
ர் வேதங்களிலிருந்தும் வேதாங்கங்களிலிருந்தும் விலகி பரம
பதத்திலிருக்கிறார்கள். ஸம்புத்தியுள்ளவர்களான முனிவர்களா
ானமென்றும் யோகமென்றும் எவைகள்சொல்லப்பட்டிருக்கி
னவோ அந்தஇரண்டுவழிகளும் (ஜபவிதியை) ஆச்ரயித்தவைகளு
சாயிக்காதவைகளுமாயிருக்கின்றன. அரசனே! இந்தவிஷயத்தி

---

1 புண்யபாபங்களின்பயனைக்கொடுக்கும்தேவதை யமன், ஆயுளின்அ
வகணக்கிடும்தேவதை காலன், தேஹத்திலிருக்கும்பிராணவாயுவைவில
ம்தேவதை மிருத்யு.

2 'வேதவாக்கியங்களும் மற்றவைகளில்தாத்பர்யமற்றவைகளும் நிவிரு
மையமுக்கியமாகக்கொண்டவைகளும் பரமத்திலமுக்யதாத்பர்யமுள்ள
ளுமாயிருக்கின்றன' என்பது வேறுபாடம்.

ரணததையும கேளவிபபடடபடி சொலலுகிறேன அரசனே ! ஐ
ஜஞததின இநதவிதியானது காமமாகவிதிககபபடடிருககிறது ஐ
ஜஞமெனறசுபமானது மறறொனறின பிடிபபுடனகூடியதென
தரிநதுகொளளவேணடும இநதஇரணடுவழிகளிலுமமனததிறகு
ஸமாதியிலையும, இநதிரியஙகளினஜயமும, ஸததியவசனமும, அகக
ஜையும, [1] ஜனஙகளிலலாவிடஙகளை ஸேவிபபதும, தயானமும, வி
ஙகளிலுளளதோஷஙகளை ஆலோசிபபதும, அடககமும, பொறு
ம, அஸூயையிலலாமையும, கணககுளள ஆகாரமும, விஷயஙக
லககுதலும, மிதவசனமும, இநதிரியஙகளினஅடககமுமாகிய இ
நதாமஙகள ஐபயஜஞததிறகுரியபயனைககொடுககததகக ஸஹாய
ாகும. இனி ஐபயஜஞததைசசெயயும பரமமசாரிககு எவவித
காமமவிலகுகிறதோ நிவிருததிககுககாரணமான அவவிததரம
தக கேள அரசசரேஷடனே ! ஜபமும தயானமும விருபபு
வறுபபும ஸநதோஷமும அநதமோக்ஷவிஷயததில தகுதியானவை
லல ஏனெனில, அது நனறாகஅறிநதுகொளளததககதாகும எ
பாழுதும ஜபததை ஆவிருததிசெயதுகொணடும பரமமசாயததி
ரியமநதிரததைஜபிததுககொணடுமிருபபவன மோக்ஷமெனற ப
லபுததியுளளமனததுடன ஜபிககிறவனுனல பரமாததமாவைஅடை
ன ஜபிககிறவன நிலையையும ஜபததையுமகூறுமவிதிபபடி பரம
ததுடன சோககபபடடகாயததிரியானது சிறநததெனறுசொலலப
ிறது சுருதிகளிலும ஸமிருதிகளிலுமசொலலபபடடதும பரிகத
ம உசிதமுமான மறறுமுளளமநதிரமும சிறநததாகும முனகூறப
டஸததியவசனமுதலியஇநததாமமயாவறறையும மிசசமினறிமே
ததிறகுஸாதகமாக மாறறிககொளளவேணடும ஸதூலமுமஸூ
மமுமான இரணடுவிதயோகவழியையுமஇடையூறினறி அடைநது
தசபபுறகூடடததிலிருபபவனும கையிலகுசபபுறகளுளளவனு

---

[1] ' சுததமானஆஹாரஙகளை உணபது ' எனறுமபொருளுணடு

[2] வேறுபாடம

[3] ' குசமெனறால குசமெனறபுறகளபோல அடிபருதது நுனிசிறுதத ந
களாகும சரீரததிலுளளஹருதயமெனனுமமாமஸபிணடமானது மேலு
ழம முனனும பினனும நானகுபுறததிலும அவவிதநாடிகளாலவயாபிகக
டிருககிறது அநதஹருதயததினநடுவிலுளள ஆகாசததில பரமாததமா ப
சிககிறா அவவிதமானபரமாததமாவைஅடைநதவனுயிருககவேணடும ' எ
ற இஙகுபழையஉரையினகருதது ஜபததினமுறையை உபதேசிககவுந
டமாகையால கையிலும தலையிலும கீழிலும நானகுபுறததிலுமகுசமென
சுததமானஒருவகைபபுறகளை வைததுககொளளவேணடுமெனறுமகொள
ம

லயிலகுசபபுறகளுளளவனும குசபபுறகளால நானகுபுறததிலு ழுபபடடவனும அபபடியே குசபபுற்களாலமறைககபபடடு அவ ின நடுவிலிருபபவனுமாயிருககவேணடும வெளியிலுளளவிஷய ளை நமஸகரிததுவிலககவேணடும உளளிலுளளவிஷயஙகளோடு நதியாமலிருககவேணடும மனததால ஸமாதியையுணடுபணணி 'காணடு மனததிலேயே மனததைநிலைககசசெயதவனும ஹிதமா நதிரததைஜபிபபவனுமாயிருநதுகொணடு அநதஸமபுததியுடே ரமமததைததயானஞசெயயவேணடும அலலது, மநதிரததினபல ந்த அடைநது பரமமததைபபறறிய தியானததை உணடுபணணி காளளவேணடும ஸமாதியில நனறாகநிலைபெறறவன பிறகு ரததையும விலககிககொளளவேணடும அலலது, ஸாமாததி றளளமனிதன தனககிஷடமானமநதிரததை முதலிலபாணவமுள ாக ஜபிககவேணடும [1]எநதவஸதுவிலேயேமனமவிழுநதுகொ ருககிறதோ அதில மனததைநிலைககசசெயயவேணடும அது யாதிககுககாரணமாகும மநதாவிஷயததிலோ, விதிபபடி [2]காம மநதரததைஜபிககவேணடும [3]தவததாலபரிசுததிபெறறமனமுள னும [4]அடககமுளளவனும [5]பகையும ஸநேஹமுமவிலகியவனு பூசையும அவிவேகமுமறறவனும குளிரவெபபமுதலிய தவநதுவ ளிலிருநதுவிலகியவனுமாயிருபபவன சோகததையும விஷயஙகள் றறுதலையுமஅடையமாடடான அவன செயயவேணடியவைகளை செயகிறவனுமலலன, செயயததகாதவைகளைச செயகிறவனும னனபதுதினணம மனததைஅஹஙகாரததுடனசோநததாய எ ிஷயததிலும பராணபபடசசெயயாமலிருககவேணடும பொ பெறுவதிலமுயறசியுளளவனும (பிறரை) அவமதிககிறவனு ாரியமிலலாதவனுமாயிருககககூடாது தயானஞசெயவதைபபெ ாககொணடவனும அதிலமுயறசியுளளவனும தயானஞசெய னும தயானததாலநிசசயமானஞானமுளளவனுமாயிருபபவன த ாததில ஸமாதியையுணடுபணணிககொணடு காலகாமததில அ

---

[1] தனககிஷடமானவஸதுவை தயானஞசெயவதும ஸமாதியைஅ ததகக உபாயமானஒருவிதயோகமெனறு யோகசாஸதிரததில உபதே பபடடிருககிறது 'யதாபிமததயாநாதவா' எனபதுஸூதரம

[2] 'ஸமஹிதாம' எனபதுமூலம

[3] 'விசாரததால' எனபதுபழையஉரை

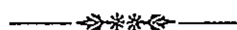
[4] 'இநதிரியஙகளைஜயிததவனும' எனபதுபழையஉரை

[5] 'எலலாபராணிகளுககுமஅபயமளிககுமயோகிகளபோல பரமமதத றியவேணடுமெனறவிருபபமுளளவனும' எனபதுபழையஉரை

யானத்தையும் விடவேண்டும். யாவற்றையுமவிலக்கச்செய்துகொ வனும் அந்தநிலையிலஸ்ரீகமுள்ளவனுமான அந்தயோகியானவ ரூபமில்லாதவனும் பாரானைகளை விலக்குவான், பரமரூபமா ரீரத்தை அடைவான் ஸமாதியுள்ளவன் மரணத்தை அடைவதற்கா னைத்து [1]நிர்விகல்பஸமாதியுள்ளவனுயிருக்கவேண்டும் அவன் எ உலகங்களையுமமீறிச்சென்று முறையே பரமாத்மாவை அடைவா லலது, அந்தஸமாதியிலபிரம்மரூபத்தின அனுபவத்தைவிரும்பாம பாலை தேவயானமெனனுமமார்க்கத்திலிருந்துகொண்டு (பரம லாகத்திறகு) கிளம்பிப்போவான் வேறுஓரிடத்திலும பிறப டையவேமாட்டான் (ஆத்மஞானத்தை நன்றுகஅடைந்து சாந் ளளவனும் துனபமற்றவனும் ரஜோகுணமற்றவனுமாயிருப்பவ மோக்ஷரூபமான சுத்தஆத்மாவை அடைகிறுன்" என்றுசொன்

நூற்றுத்தொண்ணூற்றைந்தாவது அத்யாயம்

மோக்ஷ தர்மம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், விதிப்படிஜபஞ்செய்யாதவனுக்குள்ளபயனைக் கூறியது)

யுதிஷ்டிரர், "இவ்வுலகில ஜபமசெய்கிறவர்களுக்கு நரக ளுள உத்தமமானகதிகிடைக்குமெனபதுசொல்லப்பட்டது அவ ளுக்கு இந்தலோகதிதானு? அலலது வேறுகதியையும அடைகிறு ரா?" என்றுகேட்க, பீஷ்மர சொல்லத்தொடங்கினார்

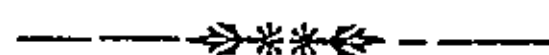
"புருஷர்களிலசிறந்தவனே! பரபுவே! அரசனே! ஜபமசெ றவர்களுக்குள்ள (வேறு)கதியையும அதாவது அவர்களபலநரக த அடையுமமுறையையும கவனத்துடனகேள ஜபமசெய்யும எந னிதன முனகூறிய இந்தநியமத்தைக கூறியபடி அனுஷ்டிக்கவில் பா, இதிலஒருபாகத்தைமட்டுமசெய்கிறுனோ அவன நரகத்தை டைவான அவமதிப்புடனும ஸந்தோஷமில்லாமலும [2]பரியமி மலும ஜபமசெய்கிறவன நரகத்தைஅடைவானெனபதிறசந்தே லலை அஹங்காரமடைகிறவர்களெவர்களுமே நரகத்தைஅடை ர்கள பிறர்களை அவமானஞசெய்யுமமனிதன வருங்காலத்தில ந த்தை அடைகிறவனுவான அவிவேகமுள்ளஎந்தமனிதன பயனை நாடியே ஜபத்தைசசெய்கிறுனோ அந்தமனிதன அவனுக்கு எந நதப்பயனிலவிருப்பமவிழுந்திருக்கிறதோ, அந்த அந்தப்பயனுக்கு

[1] 'எவ்வகைப்பற்றையுமதுறந்து' எனினுமாம் [2] வேறுபாடம்

கப்பிறவியை அடைவான் மேலும், ஜபஞ்செய்கிறவன் அணி
முதலியஐசுவரியங்களில் பற்றுதலுடன் எந்தஐசுவரியத்திலாசை
பற்றிருக்கிறானோ அந்தஐசுவரியத்தின் ஆசையே அவனுக்கு நரக
நம் அந்தமனிதன் அவ்வாசையிலிருந்துவிடுதலைபெறமாட்டா
ஜபம்செய்யுமெந்தமனிதன் அவிவேகமுள்ளவனாகி ஆசையுடன்ஜ
தச்செய்கிறானோ அவன் எந்தஎந்தவிஷயத்தில் அவனுக்குஆ
ழுந்திருக்கிறதோ அந்த அந்தவிஷயத்திற்குத்தக்கபடி பிறப்பா
கெட்டபுத்தியுள்ளவனும்விஷயங்களின்தோஷங்களை அறியாதவனு
ருப்பவன் சஞ்சலமானமனத்தை அடைத்துகிறபான், பயனின் [1]பெ
மையை அடைவான், நரகத்தையும் அடைவான் கல்வியறிவில்லாட
ஜபஞ்செய்யுமசிறுவன் மோஹத்தைஅடைவான் அவன் அவிவே
ால் எந்தநரகத்திலசென்றுசோகப்படுவானோ அந்தநரகத்தைஅ
ான் ஜபம்செய்யுமெவன் வைராக்யமகிரமபாமல் பலாத்காரமா
போகங்களைவிலக்கிவிட்டுப் பிடிவாதமுள்ளவனாய்ச் செய்வேனென
பத்தைச்செய்கிறானோ அவன் நரகத்தைஅடைகிறான் உதப
லலாததும் யாவற்றினும்மேலானதும் இந்திரியங்களுக்குப்பு
டாததும் பரணவத்திலிருப்பதுமான பரமத்தைஅடைந்தவனு
பிப்பவன் இவ்வுலகில் சரீரத்தைஅடையத்தக்ககாரணமேது [2] அ
னகுற்றத்தால்பலநரகங்கள்கூறப்படுகின்றன சிறந்ததானஜபமுள
ம அதைப்பற்றியஇந்தத்தோஷங்களும் சொல்லப்பட்டன" என
சொன்னார்.

நூற்றுத்தொண்ணூற்றிருவது அத்யாயம

மோக்ஷ தாமம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், எல்லாத்தேவர்களின்ஸ்தானங்களும் பாமாத்மாவின்
ஸ்தானத்தைவிட மிகக்குறைந்தனவென்றுசொல்லிப்
பாமாத்மாவின்ஸ்தானத்தைப்புகழ்ந்தது.)

யுதிஷ்டிரா, "அரசரே! ஜபிப்பவன் எவ்விதநரகத்தைஅ
கிறான் [2] எனக்கு விரிவாகச்சொல்லவேண்டும் எனக்குக் [2]குதூஹ
ாயிருக்கிறது அதை நீசொல்லவேண்டும்" என்றுகேட்க, பீஷ்
சொல்லத்தொடங்கினார்

---

[1] 'அபசிதிம' என்பது மூலம்

[2] 'ஜபமெனனும்நற்காரியத்தைச்செய்தவன் நரகத்தை அடைகிறானெ
தைக்கேட்க வியப்புண்டாகிறதென்பது கருத்து

"தோஷமிலலாதவனே! தாமததின அமசததாலபிறவிஅடைந,
ஞயிருககிருய, இயறகையில தாமததைஅறிநதவனுமாயிருககிருய்
மததிறகுமூலமான வேததததைஆதாரமாககொணடவசனததை
வனததுடன கேள அபபா! ராஜனே! மரணமிலலாதசரீரமுள
தவாகளுடையவைகளும பலவிதமான ஆகிருதியும நிறமுமுளளவை
ளும பலவிதமானபயனகளுளளவைகளுமான இநதஸதானஙகளு
ஷடமபோல ஸஞசரிபபவைகளும திவயமுமான விமானஙகளு
பைகளும பலவிதமானஉதயானஙகளும தெளிவானஜலமுளளதா
ரககுளஙகளும நானகுதிகபாலகாகள, சுகரன, பருஹஸபதி, மரு
ககள, விசவேதேவாகள, ஸாதயாகள, அசவினீதேவாகள, ருத
ா, ஆதிதயாகள, வஸுககள இவாகளுடையஸதானஙகளும மறற
தவாகளுடையஸதானஙகளும பரமாதமாவினஸதானததைஅபேக
 நரகஙகளெனறுசொலலபபடும பரமாதமரூபமானது விநாசப
லலாததும ஒருகாரணததாலுமுணடாகாததும அவிதயைமுதலி
ஐநதுகலேசஙகளாலுமுணடானபயததாலசூழபபடாததும விருப
வறுபபுமுதலியஇரடடைகளிலிருநதுவிடுபடடதும முககுணஙக
ருநதுமவிலகியதும [2]புரியஷடகமெனனுமஎடடுகளாலுமவிடப
தும அறியபபடுவது அறிவு அறிகிறவனஎனற மூனறினதனை
ளாலுமவிடபபடடதும [3]நானகுவிதமான அறிவுகளுககும விஷயப
ததும அநதநானகுககுமவிஷயமாவதறகுததகுநத [4]காரணஙகளி

[1] அவிதயை, அஸமிதை, ராகம, தவேஷம, அபிநிவேசமஎனபன, இவை
ரில அநிதயமாயும அசுததமாயும துககமாயுமிருககுமஆதமாவலலாதவஸது
ரில நிதயமெனறும சுததமெனறும ஸுகமெனறும ஆதமாவெனறு
ானறுமஅஜஞானமானது அவிதயையெனறும, ஞானரூபியானஆதமாவி
சகதியும மனததிலுளளகாணசகதியும ஒனறுபோலதோறறுவது அ
தையெனறும, விஷயஙகளிலுளளஸுகததை அனுபவிபபதாலுணடாவது
பபடிபபடடவிஷயததைககாணுமபொழுது மனததிலிருநதுவெளிவாதத
மானஆசை ராகமெனறும, இதறகுமாருகவுளளது தவேஷமெனறு
றிவுளளவாகளுககும இயறகையிலுணடாகுமமரணபயம அபிநிவேசமெ
மசொலலபபடும

2 ஐநதுபூதஙகளும இநதிரியஙகளும மனமும புததியும பராணவாயு
மஙகளும அவைகளினவாஸனையும அவிதயையுமாம

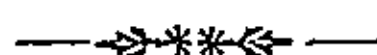
3 தருஷடி, சருதி, மதி, விஜஞாதிஎனறுஅறிவுகளநானகாகும க
தலிய இநதிரியஙகளாலுணடாகுமஞானம தருஷடியாகும சபதததாலு
ருமஞானம சருதியாகும அனுமானததாலுணடாகுமஞானம மதியாகு
னததாலுணடாகுமஞானம விஜஞாதியாகும

4 இநதநானகுவிதஅறிவுகளில முதலாவது பரதயகஷஞானததிறகு ரூ
ளவஸதுவிஷயமாகும இரணடாவது ஞானததிறகு ஜாதி குணம கிரி
வைகளிலொனறுளளதுவிஷயமாகும காணபபடுமஒருவஸதுவைகெ

ாததும ஸநதோஷமிலலாததும ஆனநதமிலலாததும சோகமில
,தும சாமமிலலாததுமாயிருககிறது காலமானது அநதரூபதத
முடிவடைகிறது காலமானது அநதபபாமாதமாவினிடததில ப
ாகிறதிலலை அாசனே! அவா காலததிறகுபாபுவாயிருககிறா, அ
போல யாவறறிறகும ஈசவராாயிருககிறா பாமாதமாவின இநதஸ
ாநதான ஜபததைசசெயயம மஹாதமாவுககுரியதாகும அா
ளிலுததமனே! அநதஸதானததிலுளளபாமாதமாவை தயான
சயகிறவரும நலலஸமாதிபெறறவருமான ஹிாணயகாபபா அத
ாயுஜயததைபபெறுவாா அநதபபாமாதமரூபததிறசென்று ஆ
நபததைததவிா வேறிலலாததிலலையஅடைநதவன சோகபபடம
ான உததமமானஸதானமானது இவவிதமாயிருககிறது அவ
ான அநதததேவாகளினபதஙகள நாகஙகளாகினறன அவவிதமா
நதநாகஙகளயாவுமே உளளபடிசொலலபபடடன உயாநததா
அநதபபாமாதமஸதானததிறகு இவவுலகிலுளளமறறஎலலாய ந
மெனறுபெயருளளவைகளாகினறன” எனறுசொனனா

நூறறுததொணணூறறேழாவது அதயாயம

மோக்ஷ தாமம் (தொடர்ச்சி.)

(பீஷமர், ஜபஞ்சேய்யும் ஒருப்ராம்மணனுக்குத் தர்மமுதலிய வர்களுடன் நடந்த ஸம்வாதத்தைச்சோல்லியது)

யுதிஷடிாா, “காலன, மருதயு, யமன இவாகளுககும இ
ாகுவெனனும அாசனுககும ஒருபாாமமணனுககும விவாதமநட
ாக முனஉமமாலசொலலபபடடது அதனை நீாசொலலவேணடு
ானறுகேடக, பீஷமா சொலலததொடஙகினா

“இவவிஷயததிலும இக்ஷ்வாகுவெனற அாசனுககும ஸ
நமாாஞனயமனுககும ஒருபாாமமணனுககும காலனுககும மரு
புககும நடநதஸமபாஷணையான பழையஇவவிதிஹாஸததை உ

ணடு அதனுடனஸமபநதபபடட வேறுவஸதுவைஅறிவதெனனும அனும
நானததிறகு ஒருவஸதுவுடையஸமபநதமுளளவேறுவஸதுவே விஷய
நம பாமாதமாவானது ரூபமிலலாததாலும ஜாதி, குணம, கிரியைஇமமூ
ளிலொனறுமிலலாததாலும ஸமபநததைஅடையாத அஸஙகரூபமான
லும இநதமூனறுவிதஅறிவுகளுககும விஷயமாகததககதனறு தானே
ாசரூபமாயிருபபதால நானகாவதானஞானததிறகும அதுவிஷயமனறு

1 ‘உணடாகிறதெனபது’ வேறுபாடம

ரிககிறாகள அவாகளுககு அநதஸமபாஷணையானது எவவிட
ல எககாரணததால எவவிதம தாமவாததுடனகூடி நடநத
தை அவவிதம எனனிடமிருநதுதெரிநதுகொள கௌசிககே
ததிலபிறநதவனும பிபபலாதருடையபுதரனும அறிவுளளவாகளி
நதவனும [1]ஆறுஅஙகஙகளையுமஅறிநதவனும பெரிய யசஸுளள
னும தாமஒழுககமுளளவனுமான அததகையஒருபராமமண
ஞசெயதுகொணடிருநதான அவனுககு ஆறுஅஙகஙகளிலு
மையானஞானமிருநதது வேதஙகளிலதிறமையுளளஅநதபா
ணன இமயமலையினபககததைஅடைநது அடககமுளளவனுய
யதரிமநதிரததைஜபிதது வேதததிலசொலலியதவததைசசெய
ாணடிருநதான ஜபிததுககொணடிருககுமஅநதபராமமணனுக
விதநியமததுடன ஆயிரமவருஷஙகளசெனறன அபபொழுது
ான பரீதியுளளவளாயிருககிறேன' எனறுசொலலிக காயதரீதே
ல அநதபராமமணனுககு நேரிலதாசனமளிககபபடடது அந
ாமமணன ஜபிககபபடுமமநதிரததை மௌனததுடன ஆவிருத
யதுகொணடு அநதககாயதரீதேவியைநோககிச சிறிதுமபேசா
நதான தேவியானவள அபபொழுது அநதபராமமணனிடத
ளகருணையால மிகபரீதியுளளவளானுள பிறகு, வேதஙகளி
யானகாயதரீதேவி அநதபராமமணனசெயயுமஅநதஜபததை மிக
நததாகக கொணடாடினுள [2]அபபொழுது, தாமபுததியுளளஅ
ராமமணன ஜபிககவேணடியதைபபூாததிசெயதபின எழுநதி
காயதரீதேவியினகாலகளில தலையாலவணஙகி விழுநதான
'தவி' எனபாககியததால நீ பரஸாதமுளளவளானுய, எனககு
சனமளிககவும வநதாய நீ எனனிடமஅனபுளளவளாயிருபப
கில எனமனம ஜபததிலேயே விருபபமுளளதாயிருககவேணடும
னறு இவவசனததையும சொனனுன ஸாவிதரீதேவியானவள
நதணரிஷியே! நீ எதைவிருமபுகிருய? உனககிஷடமான எ
ன செயயவேணடும? சொலலு, ஜபிபபவாகளுளமிகசசிறந
னே! அந்தனைததும உனககுணடாகும' எனறுசொனனுள தே
லஇவவிதமசொலலபபடடவனும தாமஙகளை அறிநதவனுமான அ
ராமமணன அபபொழுது தேவியைநோககி, 'மஙகளமூாததியே
ததைபபறறி எனககுளளஇவவிருபபமானது மேனமேலும வ

[1] வேதாஙகஙகள ஆறு, அலலது ஹருதயம, சிரஸ, சிகை, கவசம, நே
, அஸதரமெனறு மநதரஙகளுககுளளஅஙகஙகள ஆறுமாம

[2] அதிகபாடமான ஒருசலோகம விடபபடடது

தி அடையவேண்டும் என்மனத்திறகுள்ளஸமாதிநிலையானது ஒ
வாருநாளும் வளரவேண்டும்' என்றுகேட்டுக்கொண்டான் பிற(
தவியானவள், 'அவவிருப்பம் அவவிதமே ஸித்திக்கும்' என
|னிமையாகவிடையளித்தாள் பிறகு அந்தப்பிராமமணனுக்கு பரிட
|தசசெய்யும்விருப்பத்துடன் தேவியானவள், 'எநத [1]நரகதன
ராமமணசரேஷ்டாகள் அடைநதிருக்கிறாகளோ அநதநரகதன
அடையவேமாட்டாய சோமபவிலலாமல சாசவதமானபரமாத
|தானததை நீ அடையப்போகிறாய இஙகு என்னிடம உனகு
துபாராததிககபபட்டதோ அதுவும உனககு நனகுஸித்திககு
|டககமுளளவனும ஒரேபுததியுளளவனுமாய ஜபிததுககொணடி(
ாமமானது உனனை வநதடையும காலனும, மருதயுவும, யமனு
னனருகிலவருவாாகள அவாகளுககும உனககும இவவிடதத
ாமததைபபறறிய விவாதமுமுணடாகும' என்று வேறு இவவ
|ததையுமசொனனாள இவவிதமசொலலிவிட்டுப பகவதியானக
ரியானவள தனனிருபபிடஞசெனறாள பிராமமணனும எபபொ
ரம அடககமுளளவனும கோபததைவெனறவனும ஸதயமான
|ஜஞையுளளவனும அஸூயையிலலாதவனுமாய அவவிதமே நூ
தவவருஷஙகளஜபிததுககொணடிருநதான பிறகு அநதநியம
'து நிறைவேறியவுடன அறிவுளள அநதபபிராமமணனிடமபரீதியுள
ாமமானது அபபொழுது நேரிலவநது அநதபபிராமமணனுககுத
னமளிதது, 'ஓ' பாரமமண! தாமமான எனனைபபார நான உனனை
ாககவிருமபிவநதிருககிறேன இநதஜபததிறகுபபயன எதுவே
|ம்து உன்னாலநனறாக அடையபபட்டது அதையும எனனிடமிருந
கள எநதஉலகஙகள தேவாகளுககுரியவைகளோ எநதஉலகஙக
ானிடாகளுககுரியவைகளோ அவவுலகஙகளயாவும உனனாலஜ
பபட்டன ஸாதுவே! தேவாகளிருககும இடஙகளயாவறறையுந
ாடி மேலேசெலலபபோகிறாய ரிஷியே! உயிரைபபோககிககொ
னககிஷடமானஉலகஙகளை அடை உன்னுடையதானசரீரததைவி
கக்கொணடு பிறகு, நலலஉலகஙகளை நீ அடைவாய' என்றுசொ
|றறு பாரமமணன, 'தாமமே! உலகததால எனககு ஆகவே
யதிலலை நீ ஸுகமாகபபோ பரபுவே! பலதுககஙகளைப்பொறுத
ரீரததை நான விடமாட்டேன' என்றுசொனனான தாமமான

1 'ஸவாககததை' எனபது பழையவுரை பாமமபததியினபெருக
யப்பாககுமபொழுது ஸவாககம நரகமபோலத தோறறுமாதலால ஸவ
கததை நரகமெனறது

ிறந்தபுத்தியுள்ளவனே ! உன்னுடையமனத்தை உறுதியாகச்செ
கொண்டு சரீரத்தைவிடு உனக்கு இச்சரீரத்துடன் சோகனை
தற்காக? நீ எப்படி அவிவேகத்தை அடைகிருய? ஐயா ! ரிஷிகளி
ந்தவனே ! சரீரமானது அவசியம உன்னுல விடக்கூடியதாகும்
! பிராமமண ! ஸவாக்கத்திறகு ஏறு தோஷமில்லாதவனே
னக்கு எது பரியமாகஇருக்கிறது?'' என்றுசொலவிறறு பிரா
ன, 'தாமமே ! என்னசொல்லப்பட்டது? ஏன (சரீரம்) வேண
மென்றுசொல்லுகிருய? எனக்கு இந்தச்சரீரமிருக்கும்பொழுது
னனை, 'ஓ ! பிராமமணு !' என்றழைத்து, 'சரீரத்தைவிடு' என
தறகாகச்சொல்லுகிருய? பாபுவே ! சரீரமில்லாமல ஸவாக்கலோ
திலவஸிப்பதில நான பரியப்படவில்லை தாமமே ! நீபோ சரீ
லாமல ஸவாக்கலோகத்திறகுச்செல்ல எனக்கு விருப்பமில்லை
றுசொன்னுன தாமமானது, 'சரீரத்தில மனத்தைவைப்பதி
னிலலை. சரீரத்தைத்தள்ளிவிட்டு ஸுகமுள்ளவனுயிரு ரஜோ
ணமற்றவைகளானஉலகங்களை அடை அவவுலகங்களிறசென்
சோகப்படாமலிருப்பாய' என்றுசொலவிறறு பாராமமணன, 'ஓ
கபாக்யமபெற்றவனே ! நானஜபஞ்செய்துகொண்டு ஸந்தோ
கஇருக்கிறேன ஸநாதனமானஉலகங்கள வேண்டாம நான ஸவ
த்தை (அடையவேண்டுமானுல) சரீரத்துடனே அடையவேண்டு
றுவிதமாகவேண்டாம' என்றுசொன்னுன தாமமானது, 'ரிஷி
ிலமிகச்சிறந்தவனே ! உனக்கு இவவிதம சரீரத்தில அதிகபரி
ருக்கிறது ஓ ! பாராமமண ! நீ சரீரத்தை விடவிருமபாமலபோ
ம காலனும மிருத்யுவும யமனும இதோ உனஅருகிலவந்திரு
ர்கள, பார' என்றுசொலவிறறு பாபுவே ! பிறகு, யமனும கா
ம மிருத்யுவுமாகிய மூன்றுபேர்களும மிக்கபாக்யமுள்ள அந்தபா
ணனருகிறசென்று இவவசனத்தைச் சொல்லத்தொடங்கினுர்கள
ன, 'நன்ருகச்செய்யப்பட்டதும நலலநடையுள்ளதுமான இந்த
த்திறகு மிகச்சிறந்ததானபயன உனக்கு வந்திருக்கிறது ய
னநான உனக்குச் சொல்லுகிறேன' என்றுசொன்னுன காலன
ணமையாகச்செய்யப்பட்ட இந்தஜபத்தின உத்தமமானபயனை
டைந்திருக்கிருய ஸவாக்கத்தைஅடைய உனக்கு இதுகாலம
லனுனநான உனனைஅடைந்திருக்கிறேன' என்றுசொன்னுன மிரு
யுவானவன, 'தாமமறிந்தவனே ! என்னை ரூபமுள்ளவனும நேரி
தவனுமான மருத்யுவென்று தெரிந்துகொள பாராமமணனே
ன இப்பொழுது உன்னை இவவிடமிருந்து அழைத்துக்கொண்டு

போவதற்காகக் காலனால் ஏவப்பட்டிருக்கிறேன்' என்றுசொன்ன பிராம்மணன், 'மஹாத்மாவானயமனும் காலனும் ம்ருத்யுவும் தாம் ஆகிய உங்களுக்கு நல்வரவா? உங்களுக்கு என்னகாரியத்தை நான் செய்யவேண்டும்?' என்றுசொல்லி, அவ்விடத்தில்சேர்ந்துகொண்டிருக்கும்பொழுது அவர்களுக்கு அர்க்யத்தையும் பாத்யத்தையும் அளித்து, 'என்சக்திக்குத்தக்கதான எதை உங்களுக்கு நான் செய்யவேண்டும்?' என்று மிகவும்ப்ரீதியுள்ளவனாகி, 'தம்காரியங்களில் முயற்சியுள்ளவர்களும் பிறர்களுக்கு உபத்ரவத்தைஉண்டுபண்ணுகிறவர்களும் உலகத்திற்குப்பொதுவாயிருப்பவர்களும் மிகக்பூஜ்யர்களுமான நீங்கள் எதற்காகவந்தீர்கள்? சொல்லுங்கள்' என்றுகேட்டான். யமன் 'நாங்கள் இவ்விதம் மிகக்க்ரூரர்களும் ப்ராம்மதேவருடையகட்டளையைமுன்னிட்டுச்செல்லுகிறவர்களும் (அவரால்) ஏவப்பட்டுஓடுகிறவர்களும் (எங்கள்) காமங்களின் விதியைத்தொடர்ந்திருப்பவர்களுமாயிருக்கிறோம்' என்றுசொன்னான். பரபுவே! பிறகு, அந்தஸமயத்தில் தீர்த்தயாத்திரைக்குவந்தவனான இக்ஷ்வாகுராஜன் அவர்கள்சேர்ந்திருக்கிறஇடத்திற்குவந்தான். பிறகு, அரசர்களில்மிகச்சிறந்த அந்தராஜரிஷியானவன் அவர்களையும்நமஸ்கரித்துநன்றாகப்பூஜைசெய்து எல்லோரையும்குசலப்ரச்னஞ்செய்தான். பிறகு, அந்தப்ராம்மணன் அந்த இக்ஷ்வாகுராஜனுக்கு ஆஸனத்தையும் அதுபோலவே அர்க்யத்தையும் பாத்யத்தையும்அளித்தபின் குசலப்ரச்னஞ்செய்து, 'ஓ! மஹாராஜனே! உனக்கு நல்வரவா? இங்கு எதைஎதை நீவிரும்புகிறாய் சொல், என்னுடையசக்திக்குத்தக்கபடி எதை நான் இங்கேசெய்யவேண்டும்? அதை நீஎனக்குச் சொல்' என்றவசனத்தையும்சொன்னான். அரசனானவன், 'நான் அரசன் நீர்[1]ஆறுகாமங்களிலும்உறுதியாகஇருக்கும்பிராம்மணர் உமக்குச்சிறிதுபொருளைக்கொடுக்கிறேன் எதுவேண்டுமோ அதை எனக்குச்சொல்லும்' என்றுசொன்னான். ப்ராம்மணன், 'அரசனே! ப்ராம்மணன்ப்ரவ்ருத்தியுள்ளவனென்றும் நிவ்ருத்தியுள்ளவனென்றும்இரண்டுவிதமானவன் அவனுடைய தர்மம் இரண்டுவிதமாகக்கருதப்படுகிறது நான் ப்ரதிக்ரஹத்திலிருந்து நிவ்ருத்தியடைந்தவனாயிருக்கிறேன் அரசனே! எவர்கள்ப்ரவ்ருத்தியிலிருக்கிறார்களோ அவர்கள்பொருட்டுத் தானங்களைக்கொடு நான் தானத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறவனல்லன் உனக்கு வேண்டுவதென்ன? எதை நான் கொடுக்கவேண்டும்? அரசர்களில்மிகச்சி

[1] அத்யயனம், அத்யாபனம், யஜனம், யாஜனம், தானம், ப்ரதிக்ரஹம் என்ற ஆறுகாமங்கள்

வனே! நீசொல்லு தவத்தால் எதை நான்ஸாதிக்கவேண்டும்
ன்றுசொன்னான் அரசன், 'நான்க்ஷத்திரியன். ஓரிடத்திலும், 'கொ(
ன்றவசனத்தை நான் அறிந்தவனல்லன் பராமண்ஞேத்தமரே
ஞல, 'யுத்தத்தைக்கொடு' என்றுஇவ்விதம் சொல்லுகிறவனு
ன' என்றுசொன்னான் பராமமணன், 'அரசனே! நாஙகள் எவ
ஸ்வதாமத்திலஸநதோஷமுள்ளவாகளாயிருக்கிறோமோ அ
ால நீயும் ஸ்வதாமத்தால ஸநதோஷமடைகிறாய நமக்கு ஒ(
நக்கொருவா மறுமொழிஇல்லை எது இஷ்டமோ அதைச்செய
ள' என்றுசொன்னான் அரசன், 'ஓ! பராமமணரே! மு
ல, 'எனசக்திக்குத்தக்கபடி நான் கொடுக்கிறேன' என்றுஉமமா
ாலலபபட்டது. நானஉமமிடமயாசிக்கிறேன இநதஜபத்திறகு
பயனை எனக்குக்கொடுக்கவேண்டும' என்றுகேட்டான பரா
ணன், 'நீ, 'என்னுடையவாக்கானது எபபொழுதும யுத்தத்தை
ட்கிறது' என்றுபுகழநதுபேசுகிறாயே என்னுடன்கூட யுத்தமே
டயாது திருமபவும எதறகாகயாசிக்கிறாய?'' என்றுசொ
ன அரசன், 'பராமமணாகள வாக்கை வஜ்ராயுதமாகக்கொ
டவாகளென்றுசொல்லபபடுகிறாாகள க்ஷத்திரியாகள கையா
கிகிறவாகளென்றுசொல்லபபடுகிறாாகள ஆகையால், ஓ! பரா
ண! உமமுடனகுரூரமான இநதவாக்குயுத்தம எனக்குவேண்டும
ன்றுசொன்னான் பராமமணன், 'இபபொழுது எனசக்திக்குத்தக
எதைக்கொடுக்கவேண்டும, என்னுடையபாதிஜனே இவ்விதமி(
றது அரசசரேஷ்டனே! கேள கொடுக்கிறேன சக்தியிரு
பொழுது தாமஸிக்கவேண்டாம' என்றுசொன்னான் அரசன
ாகொடுக்கவிருபபமுள்ளவாயிருபபீராஞல ஜபமசெயயுமஉமயா
றுவருஷஙகள எதுபூாணமாகஜபிக்கபபட்டதோ அடையபபட்
தனபயனை எனக்குக் கொடும' என்றுகேட்டான பராமமணன
னஞல எதுஜபிக்கபபட்டதோ அதனசிறநதபயனைப பெறறுக்கொ
லாம நீ ஸநதேஹமிலலாமல அநதஜபத்தினபாதிபபயனைப பெ
க்கொள அரசனே! அலலது, நீஇநதஜபத்திறகுளளபயனயாவ
யும விருமபுவாயாகில என்னுடைய ஜபத்திறகுரியபயனயாவறறை
மே இஷ்டபபடி பெறறுக்கொள' என்றுசொன்னான் அரசன
னஞல எநதஜபத்தினபயன யாசிக்கபபட்டதோ அதனைத்து
ண்டாம உமக்குச சுபமஉணடாகட்டும. நான போகின்றேன
க்கு க்ஷேமமுண்டாகட்டும அநதஜபத்திறகுரியபயன என
பபதைச சொல்லும' என்றுகேட்டான. பிராமமணன், 'எ

ாலஜபிக்கப்பட்டதும் உனக்கு அளிக்கப்பட்டதும் எதுவோ அ
புதத்தின் பயன் என்னகிடைக்குமென்பதை நானறியவில்லை இந்
ாமமும் காலனும் யமனும் மிருத்யுவும் இதற்கு ஸாக்ஷிகள்' என
சான்னான் அரசன், 'அறியப்படாத இந்தத் தாமத்தின் பயனான
னக்கு என்னசெய்யப்போகிறது? ஜபத்தாலுண்டான தாமத்தி
யனை நீர் எனக்குச்சொல்லாவிட்டால் அந்தப்பயனை பாாமமணா
ா அடையும் ஸங்கேதத்துடன்கூடிய அதை நான்விரும்புகிறவ
ன' என்றுசொன்னான் பாாமமணன் சொல்லத்தொடங்கின
பிறனுக்களித்ததை நான்பெற்றுக்கொள்ளமாட்டேன் ஜபத்தி
யனானது என்னால் வாக்கால்கொடுக்கப்பட்டது ராஜரிஷியே!
பாழுது என்னுடையதும் உன்னுடையதுமானவசனம் பாமா
ானே பாகமானது ஒருதடவைகிடைக்கும் கன்னிகையான
ருதடவைதான் கொடுக்கப்படுவாள் கொடுக்கிறேனென்பது ஒ
டவை இம்மூன்றும் ஒவ்வொருதடவைதான் ஜபிக்குமிஷ
லை ஒருஸமயத்திலும் பயனைப்பற்றியஎண்ணத்தை நான்முந்
செய்தவனல்லன். அரசப்புலியே! ஜபத்தின்பயனை நான் எவ்வி
றிவேன்? 'கொடு' என்றுஉன்னால்சொல்லப்பட்டது, என்னால்
னது வாக்கால்கொடுக்கப்பட்டது வாக்கை நான் பொய்யா
செய்யமாட்டேன் ஸத்தியத்தைக்காப்பாற்று, உறுதியுள்ளவனாயி
அரசனே! அவ்விதம் இல்லாமல், இப்படிச்சொல்லும்என்னுடைய
ாத்தை நீசெய்யாவிட்டால் உனக்குப் பொய்யால் செய்யப்பட
பெரிய அதாமம் உண்டாகும் பகைவர்களை அடக்குகிறவனே! பெ
ானவசனத்தைச்சொல்லுவது உனக்குயுக்தமன்று. அதுபோல எ
னும் சொல்லியதைப் பொய்யாகச்செய்யமுடியாது முதலிலவி
யாமல், 'கொடுக்கிறேன்' என்று என்னால் பாதிஜ்ஞைசெய
ட்டது நீ ஸத்யத்திலஉறுதியுள்ளவனானால் அதைவிசாரியா
பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் அரசனே! இவ்விடத்திற்குவந்தன
ானனிடம் நீ ஜபத்திற்குரியபயனை யாசித்தாய்? என்னால்கொடுக
ட்டஅப்பயனைப் பெற்றுக்கொள், ஸத்யத்திலஉறுதியுள்ளவன
ரு அரசனே! பொய்பேசுவதைப்பெரிதாகக்கொண்டமனித
கு இவ்வுலகமில்லை, பரலோகமுமில்லை அவன் தன்முன்னோர்க
த்துன்பத்திலிருந்து) மீளவிக்கமாட்டான் மற்றவர்களை எங்ஙன
மீளவிப்பான்? புருஷர்களிற்சிறந்தவனே! ஸத்யமானது இவ்
த்திலும் மேலுலகத்திலும் எப்படி மனிதனை மீளச்செய்யுமோ அ
போல யாகமும் அத்யயனமும் தானமும் நியமங்களும் மீளச்செ

நூறுவருஷஙகளாலும ஆயிரமவருஷஙகளாலும எநதததவ
ா செயயபபடடிருககினறனவோ, எநதததவததைசசெயயபபே
ராகளோ அவை ஸதயததைவிட விசேஷமுளளனவலல ஸ
மெனறே பரமாதமஸ்ரூபமாகும ஸதயமெனறேபெரியதவமாகும
தயமெனறே பெரியயாகமாகும ஸதயமெனறே பெரியசாஸதி
ரும ஸதயமானது வேதஙகளில விளஙகிககொணடிருககிறது
நதபயனானது ஸதயததிலிருககிறதெனறுநினைககபபடுகிறது த
ம தாமமும தமமுமாகியயாவும ஸததியததில நிலைபெறறிருககிற
ா ஸதயமானது வேதஙகளும அவறறின அஙகஙகளுமாகினறது
தயமானது யாகஙகளும (அவைகளின) விதியுமாகிறது ஸதயம
து வரதானுஷடானமாகிறது ஓஙகாரமானது ஸதயமாகவேயிரு
து பிராணிகளினபிறபபு ஸதயமாகவேயிருககிறது ஸநத
ம ஸதயமாகவேயிருககிறது ஸதயததால காறறுவீசுகிறது ஸ
ததால ஸூாயனபரகாசிககிறது ஸதயததால அககினியானதுஎ
து ஸவாககமானது ஸதயததாலநிலைபெறறிருககிறது ஸத
னது யாகமும தவமும வேதஙகளும [1]ஸதோபஙகளும மநதிர
ம ஸரஸவதியுமாகிறது தாமமும ஸதயமும தராசிலவைககபபட
னவெனறு எஙகளுககுக கேளவியுணடு ஸமமானநிலையிலுரா
மபொழுது எதில ஸதயமுளளதோ அது [2]தாழநதது எதி
மமுளளதோ அதுஸதயமுளளது யாவும ஸதயததாலவளாசசி
டைகினறன அரசனே! நீ எதறகாகப பொயயானகாரயததை
யயவிருமபுகிறாய? ஸதயததிலஉறுதியானஎணணததைச செயத
ாள அரசனே! பொயயைசசெயயாதே நீ, 'கொடு' என
சனததைப பொயயாகவும அசுபமாகவும ஏனசெயகிறாய? அ
ா! எனனலகொடுககபபடடஜபததினபயனை நீவிருமபாமலபோவ
கில ஸவதாமஙகளிலநினறும வழுவியவனாவாய, (அதறகுளள)உ
ககளை அடைவாய அஙகீகரிததபின கொடுககவிருபபமிலலாத
ம யாசிததபின பெறறுககொளளவிருபபமிலலாதவனுமாகிய இ
களும பொயயுளளவாகளாகிறாாகள ஆகையால, நீ பொயசொ
ததககவனலலன' எனறுசொனனான அரசன, 'பராமமணரே
ததலுஞசெயவதும ரக்ஷிபபதுமனறோ க்ஷததிரியாகளுககுளளத
ம க்ஷததிரியாகள தானஞசெயகிறவாகளெனறு சொலலபபடு
ராகள நான உமமிடமிருநது எபபடி (தானததை) பபெறறு

1 ரிககிலலாமல ஸாமவேதததின இடையிலவரும அக்ஷரஙகள.
2 'அதிகம' எனபதுமூலம

கொள்வேன?' என்றுசொன்னான் பிராமமணன், 'அரசனே! ந
டனேப பெற்றுக்கொள்ளென்று பாாததித்தவனுமல்லன், உ
னுடையவீட்டிறகு வநதவனுமல்லன் நீ இவவிடததிறகுவநதுய
நதுத திருமபவும் ஏனபெற்றுககொளளாமலிருககிறாய?' என
சொன்னான் தாமம், 'உஙகளிருவாகளுககும விவாதமிலலாமலி
கடடும் என்னை இஙகுவநத தாமமெனறுதெரிநதுகொளளுஙக
பாாமமணன தானஞசெயதபயனகளையுடையவனும அரசனஸத
நதிறகுள்ளபயனகளையுடையவனுமாயிருககடடும்' என்றுசொ
றது ஸவாககம், 'அரசசரேஷடனே! என்னை உருவமுளளத
நேரிலவநதஸவாககமெனறு தெரிநதுகொள்ள உஙகளிருவாக
நம விவாதமிலலாமலிருககடடும் நீஙகள இருவாகளும ஸமமான
னுளளவாகளாயிருஙகள்' என்றுசொலலிறறு அரசன், 'என
ஸவாககததால செயயவேணடியகாாயமிலலை ஸ்வாககமே! நீவ
படியே திருமபிப்போகலாம் பாாமமணா [1]தானஞசெயயவிரு
பாராகில என்னாறசெயயபபடடகாமஙகளினபயனைப பெறறுககொ
ாடடும்' என்றுசொன்னான் பாாமமணன், 'அறியாமையால இ
மைபபருவததில என்னால கைநீடடபபடடிருககுமானாலும இ
பொழுது காயதரியைஜபிததுககொணடு நிவருததியெனறுசொல
படுமதாமததை உபாஸிததுககொணடிருககிறேன அரசனே! நெ
ாலமாக நிவருததியிலிருககுமென்னை எபபடி ஆசையுளளவனா
செயவாய? நானே வேணடியதைச செயதுகொளவேன். அரசனே
நவததையும வேதாதயயனததையும ஸவபாவமாகசசெயகிறவனு
பாதிகரஹததிலிருநது விலகினவனுமானநான உனனிடமிருநது
னவிருமபவிலலை' என்றுசொன்னான் அரசன், 'ஓ! பாாமமணனே
ஜபததிறகுள்ள உததமமானபயனைதுடமமாலகொடுககபபடடது
மானால நமமிருவருடைய ஜபததிறகுமுளளபயனெதுவோ அது
மிருவாகளுககுமசோநததாயிருககடடும் பாாமமணாகள பரதி
ஹததிலஅதிகாரமுளளவாகள ராஜகுலததிலுதிததவாகள தான
செயகிறவாகளாயிருபபாாகள ஓ! பாாமமணரே! தாமததினப
கொடுபபதாகஅஙகீகரிககபபடடதானால அநதபபயனைது நமம
வாகளுககும சோநததாகவேயிருககடடும், அலலது நமமிருவாக
ககும சோநதுபுஜிககததககதாயிருககவேணடாம என்னுடை
பயனை நீா அடையும உமககு என்விஷயததில அநுகரஹமிருந
மானால என்னால செயயபபடடதாமததைப பெறறுககொளளு

[1] 'பெறறுககொளள' எனபதுவேறுபாடம இதுவேபொருததமுளள

ன றுசொனனுன பிறகு, விகாரமானவேஷமுள்ளவாகளும கிழிந,
டையுள்ளவாகளுமான இரணடுபுருஷாகள ஒருவனையொருவ
_டிபபிடிததுககொணடுவநதாாகள , அவாகளில ஒருவன, 'என
ந நீ கொடுககவேணடியதிலலை' என றும, மறறொருவன, 'நாெ
காடுககவேணடும' என றும, இவவிஷயததில நமமிருவாகளுககு
வவிதம விவாதமிருககிறது சிகைஷசெயயததகக அரசன இதே
ருககிறுன நான ஸதயமசொலலுகிறேன 'நீ இதைஎனககு
காடுககவேணடும' என றும, 'இவவிஷயததில நீபொயசொல
றுய , நான உனககுக கடனகொடுககவேணடும' என றுமபேசி
காணடாாகள அவவிருவாகளும மிகவுமகாபமுளளவாகளாய அ
னநோககி, 'நாஙகளிருவாகளும இவவிஷயததில குறறமுளளவ
ாகாமலிருககுமபடி பரீகஷிககததககவாகளாகிறோம' எனற இ
சனததையும சொனனுாகள

விரூபனுனவன, 'புருஷபபுலியே! நான ஒருபசுவிறகுள
பனை இநதவிகருதனுககுக கொடுககவேணடும அரசனே! நாெ
காடுததாலும இநதவிகருதன பெறறுககொளளுகிறதிலலை' என
சானனுன விகருதன, 'அரசனே! இநதவிரூபனுனவன எனக
ன றுமகொடுககவேணடியதிலலை அரசனே! இவன ஸதயமபோல,
தானறுமபடி பொயயை உனனிடமசொலலுகிறுன' என றுசொ
ன அரசன, 'ஏ! விரூபனே! இவனுககு நீ எனனகொடுக
வணடும? எனககுசசொலலு , நானகேடடு அவவிதமசெயகிறேன
வவிதம எனககு மனமிருககிறது' என றுகேடடான விரூப
சாலலததொடஙகினுன 'அரசனே! கவனிததுககேள. ராஜ
ஷியே! நான இநதவிகருதனுககு எதை எவவிதமகொடுககவேண
ோ அதுமுழுமையையுஙகேள அரசனே! குறறமிலலாதவனே
ஜரிஷியே! முனனொருஸமயததில தாமததைஅடையவேணடி, த
ததையும வேதாதயயனததையும இயறகையாகவுடையவனுன ஒ
ாமமணனபொருடடு அழகானஒருபசுவானது இநதவிகருதனு
னஞசெயயபபடடது அரசனே! அநதபபசுவினதானத்திறகுள
பனை நானஇநதவிகருதனிடமவநது யாசிததேன விகருதனு
சுததியுளளமனததுடனஆதை எனககுஅளிததான பிறகு, ஆத
ததிககாகப புணணியகாமமானது எனனுலசெயயபபடடது ராஜ
ன! கனறுடனகூடியவைகளும அதிகமாககறககுமதனமையுள
வகளுமான இரணடுகாராமபசுககளை விலைககுவாஙகி அபபசுககளை
நசவிருததிசெயயுமஒருவனுககுக கொடுததேன பாபுவே! நாெ

ழிவனிடமிருந்துபெற்றுக்கொண்டு இரட்டிப்பான அந்தப்பயனை இ
பொழுது இவனுக்கு விதிப்படி சாந்தையுடன் திருப்பிக்கொடுக்
றேன் புருஷப்புலியே! இவ்விதமாகநடந்திருக்கிறது. இதில் யார் சுத்
ளள்ளவன்? யார் தோஷமுள்ளவன்? அரசனே! நாங்கள் இவ்விதமா
விவாதத்துடன் இவ்விடத்திலுள்ள உன்னை வந்து அடைந்திருக்
ரும தாமத்தைச்செய்வாயோ, அதாமத்தைச்செய்வாயோ எ
இருவர்களையும் அடக்கி நீ ஸமாதானஞ்செய்யவேண்டும். இவன் ெ
த்தைப்போல நான்கொடுப்பதை இவன் விரும்பாமற்போனால் இ
ஷயத்தில் நீ உறுதியுள்ளவனாயிருந்துகொண்டு இப்பொழுது
ளை நல்லவழியிலிருக்கும்படிசெய்யவேண்டும்' என்றுசொன்னா
அரசன், 'கொடுக்கப்படுமகடனை நீ ஏன் இப்பொழுது பெற்றுக்
ளாமலிருக்கிறாய்? அவ்விதம் நீ தாமதியாமல் பெற்றுக்கொள்ள ெ
க்கொண்டே உன்னால் அநுமதிகொடுக்கப்படவேண்டும்' என
சொன்னான் விகருதன், 'இவன் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்
கொண்டான். அப்படியே கொடுக்கிறேனென்று என்னால்சொல்
ட்டது. இந்தவிஷயத்தில் இவன் எனக்குக்கொடுக்கவேண்டிய
ல்லன். இவன் எவ்விடத்திற்குப்போகவிரும்புகிறானோ அங்கு
டும்' என்றுசொன்னான். அரசன், 'இவன்கொடுக்கும்பொழு
பெற்றுக்கொள்ளாமலிருக்கிறாய். இது சரியன்றென்று எனக்கு
தோன்றுகிறது. நீ தண்டிக்கத்தக்கவனென்பதே என்னுடைய அபி
ப்ராயம். இதிற்சந்தேகமேயில்லை' என்றுசொன்னான். விகருத
ராஜரிஷியே! என்னால் இவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அதை
திரும்பவும் நான் எப்படி பெற்றுக்கொள்ளுவேன்? இந்தவிஷ
த்தில் எனக்கு என்னகுற்றமிருக்கிறது? பாபுவே! விசாரித்து எ
ந்த தண்டனையைக்கட்டளையிடு' என்றுசொன்னான் விரூபன், 'எ
ல் கொடுக்கப்படுகிறதை எவ்விதத்திலும் நீ பெற்றுக்கொள்
லிருப்பாயாகில் தாமத்தைப்பரிபாலிக்கும் இந்தஅரசன் உன
டக்குவான்' என்றுசொன்னான் விகருதன், 'உன்னால் வயியார்
ப்பட்டு என்னால்கொடுக்கப்பட்டது. அதனை இப்பொழுது
திதம்பெற்றுக்கொள்ளுவேன்? நீ போகலாம், உனக்கு அநுப
கொடுக்கிறேன்' என்றுசொன்னான். பாரமமன்னன், 'அரசனே
வர்கள் இருவர்களாலும் சொல்லப்பட்ட இந்தவசனம் உன்ன
கேட்கப்பட்டதா? என்னால் உனக்கு எதுகொடுப்பதாக பரதிஜ்ஞை
செய்யப்பட்டதோ அதைவிசாரியாமல்பெற்றுக்கொள்' என்றுசொ
ன் அரசன், 'மிகப்பெரியதும் கடினமுமான இவ்விருவர்களி

ரயமும் தொடஙகபபடடிருபபதைபபாாததால ஜபமசெயயு
ாமமணருககு உறுதிசெயதுகொடுததது ஆகிறது இஃது எவவி
ரகபபோகிறதோ ? ஜபபாாமமணாலகொடுககபபடுவதை நானபெ
கொளளாமறபோனல இபபொழுது நான பெரியபாபததுட
ராநதவனுகாமலிருபபது எஙஙனம?' என றுநினைததான அநதா
ஷியானவன அவவிருவாகளையுமநோககி, 'நீஙகள காாயததை
சயதுகொணடவாகளாகவே போவீாகள இபபொழுது இவவிட
ளளள என்னை அடைநது அாசாகளுககுளளதாமமானது பொ
கவேணடாம அாசாகளுககுத தமதாமததைரககூிததுககொள
வணடுமெனபது நிசசயம புததியிலலாதஎனனைக கடினமாா
ரமமணதாமமானது பிடிததுககொணடது' என றுசொனனு
ாமமணன, 'யாசிககபபடடதைககொடுபபதாக நான அங்கீகரி
ருககிறேன நான அதைத தரிததுககொணடிருககிறேன பெறு
கொள அரசனே ! நீபெறறுககொளளாவிடடால ஸநதேஹமிலலை
் உனனைச சபிபபேன' என றுசொனனுன அரசன், 'அாச
ருககுரியதாமததைநிநதிககவேணடும அநததாமததைபபறறி
ரயததினநிசசயம இவவிஷயததில இவவிதமிருககிறது (பெறறு
ொணடாலும) எவவிதம (ராஜதாமததிறகு) ஸரியாகஇருககுமென
தரிநதுகொணடு நானபெறறுககொளளவேணடும ஓ ! பாா
ணரே ! எனனுடைய இநதககையானது ரூதனமாக பாதிகாஹ
றகாக நீடடபபடடிருககிறது எனககாக எதைததரிததுககொ
ருககிறீரோ அதைஇபபொழுதுகொடுககலாம' என றுசொனனுன
ரமமணன, 'காயததிரியைஜபிககுமஎனனுல எநதககுணம எவவள
சயயபபடடிருககுமோ அது சிறிதும எனனிடததிலிருக
னல அதுமுழுமையும நீ பெறறுககொள' என றுசொனனு
ரசன், 'ஓ ! பாாமமணோததமரே ! எனனுடையகையிலவிழுநதஇ
லமானது நமககு ஸமமாயிருககடடும, சோநததாகவேஇருகக
ம நீாபெறறுககொளளும' என றுசொனனுன விரூபன், 'த
ரகளிலஉததமனே ! எஙகளை உஙகளமனததிலுணடானதை அறி
ருமபிய காமகரோதஙகளென று நீதெரிநதுகொள எஙகளால
வவிதமசெயயபபடடாய இபபயன சோநதிருககடடுமென று உ
லசொலலபபடடகாரணததால உனககும இவனுககுமஸமமான உ
களிடைககும இவனசிறிதுமகொடுககவேணடியவனலலன உ
ாகப பரீகைஷசெயயபபடடது காலம,தாமம,மிருதயு,காமம,கே
ம, நீஙகளிருவாகள ஆகியயாவருமஒருவரோடொருவரசோநதிரு

தைப பகுததுபபாாககுமபொழுது அறிவுளளஉனககுப [1]பரீக்ஷை
சயயபபடடதாகிறது. எலலாவறறிறகுமமேலுளளதும் பிறப்பி
ாதபரமமததினுடையதும ஒபபறறதும தவநதுவஙகளிலலாதது
பூழுககிலலாதஉருவமுளளதுமான ஸதானமானது உஙகளிருவாக
கும இருககட்டும நாஙகளஎலலோாகளும (எஙகளுககுள்ள) அ
அநதஉலகஙகளுககுச செலலுகிறோம நீ எநதஉலகஙகளைவிருப
ருயோ உனகாமததாலஜயிககபபட்ட அநதஉலகஙகளை அடை
னறுசொனனுன பிறகு, தாமம யமனமுதலியஅவாகள அரச
ம பாாமமணனையுமநோககி, 'நீஙகளிருவாகளும எஙகளுடை
ரஹ்மனறுசொலலபபடுவதும பரமமலோகமெனறுசொல்லபபடுவ
ான பததிலிருககிறீாகள உஙகளிருவாகளாலும நாஙகள ஜய
பபட்டோம உஙகளிருவாகளுடையவிருபபமும ஸநதேஹமின
விருமபியதைஅடைநததாயிறறு' என்றுசொனனுாகள ஜபிபப
ளடையுமபயனும, ஜபமசெயபவனுல நறகதியும பதவியும உலக
நும ஜயிககபபடுகினறமுறையும எனனுல உனககு நனறுகக கா
ககபபட்டன காயதரீமநதிரததைஜபிபபவன உததமஸதானததி
நககுமபரமமாவை அடைவான, அலலது, அகனிலோகததை அ
ான, அலலது, ஸூாயலோகததைஅடைவான அவன அநதஉ
ஙகளில தேஜோமயமானஉருவததுடன விளையாடிககொணடிரு
மபொழுது அநததேவாகளுககுளளகுணஙகளைககணடு ஆ
ால மோகமடைநது சிநதிததுககொணடிருபபான இவவிதமே
ரலோகததிலும வாயுலோகததிலும அவவுலகததிலுளள அநத
தவாகளினகுணஙகளை அடையவிருபபமுளளவனும ஆசையுடை
னும பூமிபோலகனமானதும ஆகாயமபோல லகுவானதுமானச
தைஅடைநதவனுமாகி வஸிபபான பிறகு, அவன அநதககுண
ளிலும ஆசையிலலாமல ஸநதேஹமினறிப பாமாதமாவை அ
ான அவன அழிவறறதான பாமாதமரூபததைவிருமபிககொ
விருமபவும அதிலேயே பாவேசிபபான மோக்ஷததிலும மோக்ஷமா
நபததைஅடைநதவனும ஆசையடஙகியவனும அஹஙகாரமற
றும பரமமமானவனுமான அவன தவநதுவஙகளிலலாதவனும ஸு
முளளவனும சாநதனும உபதரவமிலலாதவனுமாயிருபபான, ம
றபபிலலாததும ஒனறுனதும அக்ஷரமெனறுபெயருளளதும து
லலாததும ஜாையிலலாததும சாநதமும பாமமததினஸதான
ான அநதபபததததைஅடைவான [2]நானகுலக்ஷணஙகளையும விட

[1] வேறுபாடம [2] பரதயக்ஷம, அனுமானம, சபதம, மனமஎனப

ியதும, அபபடியே [1]ஆறுதோஷஙகளிலலாததும [2]பதினாறு வஸ
ுகளிலிருநதுவிலகியதுமான அநதபபுருஷரூபததை அடைநதபின
ருமநிறைநதரூபததையடைவான அலலது, ஆசையுளளபுததி
ன இதைவிருமபாமலிருபபானுகில எலலாபபோகததையுமஅடை
தககவனுவான எதைவிருமபுகிருனே அதை மனததால அடை
ன. அலலது, எலலாஉலகஙகளையுமநாகமபோலபபாாபபான ஆசை
லாதவனும எலலாவறறிலுமிருநதுவிடுபடடவனுமாய அநதப
ரூபததிலேயே ஸுகமாகஸநதோஷிபபான மஹாராஜனே! இவ
மாக ஜபிபபவனுககுளள இநதககதி எவவிதமிருககிறதோ இது
ழுதும உனககுசசொலலபபடடது. திருமபவும எதைக கேடக
நமபுகிருய?'' என்றுசொனனுா

நூறறுததொணணூறறெடடாவது அதயாயம.

மோக்ஷ தாமம். (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மர், ஜபப்ராம்மணனும்இக்ஷவாகுவும்மோக்ஷமடைந்
ததையும் ஜபத்தின்பலனையும்சொல்லியது.)

யுதிஷடிரா, ''பிதாமஹரே! அநதவிரூபன அவவிதமசொனன
ு, அநதபராமமணனும அரசனும அபபொழுது எனனமறு
ாழிகூறினுாகள? அதனை எனககுசசொலலவேணடும. அலலது
மாலசொலலபபடட உலகததிறகு அவாகளசெனருாகளே அவ
கததில அவாகளுககுஎனனஸமபாஷணை உணடாயிறறு? அவாகள்
ானசெயதாாகள?'' என்றுகேடக, பீஷமா சொலலததொடஙகினுா

'ஜபமசெயயும அநதபராமமணன விரூபனுடைய (அநதவச
) சரியெனறுஅஙகீகரிததுப பூஜிககததககவாகளான தாமததை
யமனையும காலனையும மிருதயுவையும ஸவாககததையும நனரு
பூஜிதது முதலில அவவிடததிலசோநதவாகளான மறறுமுளள
மமணசரேஷடாகளனைவாகளையும தலையாலவணஙகிப பூஜிதத
சனைநோககி, 'ஓ! ராஜரிஷியே! இநதஜபததினபயனுடனகூடி
ககியமானநிலையைஅடைநதுகொள நான உனனல அனுமதிகொ
கபபெறறுத திருமபவுமஜபிததுககொணடிருககிறேன மிகச
முளளஅரசனே! எனககு முநதியே காயதரீதேவியால, 'உனககு
விஷயததில எபபொழுதும சரததைஉணடாகடடும' எனறு வ

[1] பசி தாகமமெனற பராணதாமம இரணடும, சோகம மோகமமெனறமனே
மஇரணடும, ஜரை மரணமமெனற சரீரதாமம இரணடுமாம
[2] ஞானேநதிரியஙகளஐநது, காமேநதிரியஙகளஐநது, பராணவாயுககள
ு, மனமமொனறு, ஆகபபதினுறு

மளிக்கப்பட்டிருக்கிறது' என்றுசொன்னான் அரசன், 'ஓ! பா
மணரே! உமதுமந்தரஸித்தியானது இவ்விதம் பயனுள்ளதாயிரு
உமக்கும் ஜபிக்கவேண்டியதற்கு சாதனையிருக்குமாகில், அ
அடையும். என்னுடன்கூட ஜபத்திற்குரியப்பயனைப் பெற்றுக்கொ
ளும்' என்றுசொன்னான் பாரமமணன், 'இவ்விடத்திலெல்லே
ளின்ஸந்நிதியிலும் மிகப்பெரியமுயற்சிசெய்யப்பட்டது நம்மிரு
களுக்கும் எவ்வுலகத்திற்குச்செல்லத்தக்கதோ அதில் நாமிருவ
சேர்ந்து ஸமமானபயனுள்ளவர்களாகவே செல்லுவோம்' என
சொன்னான் அவ்விஷயத்தில் அவ்விருவர்களுக்குமுள்ள உறுதியை
தெரிந்துகொண்டு தேவர்களுக்குரசனான இந்திரன் திக்பாலகர்க
ளும் மற்றத்தேவர்களுடனுங்கூட அவ்விடத்திற்கு வந்தான் ஸ
பர்களும் விசவேதேவர்களும் மருத்துக்களும் மிகப்பெரிய [1]வ
பங்களும் ஆறுகளும் மலைகளும் கடல்களும் பலவிதமானதீர்த்த
ளும் தவங்களும் [2]காமங்களின்பயனைக்கூறும்விதியும் வேதங்க
ஸ்தோபங்களும் ஸரஸ்வதியும் நாரதரும் பர்வதரும் விசுவாவஸு
ஹாஹாவும் ஹூஹூவும் பரிவாரக்கூட்டங்களுடன்கூடிய சி
ஸேனனென்னும் கந்தர்வனும் நாகர்களும் ஸித்தர்களும் முனிக
அங்குவந்தார்கள் தேவர்களின்தேவரும் பிரஜைகளுக்குப்பதி
தேவர்களுக்கீசுவரரும் வேதரூபியும் அழிவற்றவருமான பிரமமா
வந்தார் ஆயிரந்தலையுள்ளவரும் அறிவிற்கெட்டாதவரும் தே
மான ஸ்ரீவிஷ்ணுபகவானும் வந்தார் பார்புவே! ஆகாயத்தில் தே
வாத்யங்களும் மருதங்கங்களும் வாசிக்கப்பட்டன அவ்விடத்
அந்தமஹாத்மாக்களுக்குத் திவ்யமான புஷ்பவருஷங்களுமுண்
யின் அங்கங்கு நான்குபுறங்களிலும் அப்ஸரமடந்தைகளின் கூட்ட
ளும் நர்த்தனஞ்செய்தன பிறகு, உருவமுள்ளஸ்வர்க்கமானது ப
மணனையும் (அரசனையும்) நோக்கி, 'பெரியபாக்யம்பெற்ற ப
மணரே! நீர் நல்லஸித்தியைப்பெற்றீர் அரசனே! நீயும் அதுபோ
ஸித்தியைப்பெற்றாய்' என்ற வசனத்தைச்சொல்லிற்று ஓ!
சனே! பிறகு, ஒருவருக்கொருவர் உபகாரத்தால் சேர்ந்தவர்கள
அந்தப்பாரமமணன் அரசன் இருவர்களுமே விஷயங்களைவிலக்கத்த
பொறிகளினலயத்தைச்செய்துகொண்டார்கள் அவர்கள் பிராண
யும் அபானனையும் வயானனையும் உதானனையும் ஸமானனையும்

---

[1] வேறுபாடம்

[2] 'ஜீவனுக்கும் பரமமத்திற்குமுள்ள அபேதத்தைச்சொல்லும் வே
தங்கள்,' என்பதுபழையஉரை

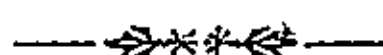
திலநிலைககுமபடிசெயது மனததை பாாணனிலநிலைககசசெய
காணடாாகள பிறகு, அவாகள பதமாஸனஞசெயதுகொணடு பு
ஙகளுககுககீழுளள மூககுநுனியைபபாாததுககொணடு மௌ
மளள அபபொழுது புருவஙகளுககும கணகளுககுமுளள ஸந
தானததில மனததைநிலைககசசெயதுகொணடாாகள பிறகு,அ
றசரீாஙகளுடனகூடியவாகளும உறுதியானபாாவையுளளவா
நம ஸமாதியிலிருபபவாகளும [1]ஆஸனததைஜயிததவாகளுமா
வாகள பாமமாநதாஸதானததில மனததை லயிககுமபடி செய
காணடாாகள பிறகு, மஹாதமாவானபாாமமணனுடைய பாமம
ாததைபபிளநதுகொணடு மிகபபெரிதானஜயோதியினஜவாலை
து (வெளிவநது) ஸவாககததிறகுசசெனறது அபபொழுது எல
திககுககளிலுமமிகபபெரிதான ஹா ! ஹா ! எனனுமசபதமுண
றது புகழபபடுமஅநதஒளியானது அபபொழுது பாமமதேவரிட
ாவேசிததது அரசனே! பாமமதேவரும உடனே எதிாகொண
சனறு ஓடடைஅளவுளளபுருஷவடிவமான அவவொளியை நலவா
றினா திருமபவும புனனகைசெயது, 'ஜபிபபவாகளுககும யோ
ளுககும ஸமமானபயனுணடெனபதில ஸநதேஹமிலலை. யோகி
ம ஜபிபபவாகளுககுமுளளபயன பாதயககூமாககககாணபபடுகிறது
கிலும, எதிாகொணடழைப்பது யோகிகளைவிட ஜபிபபவாகளுக
சேஷமான பயனெனறு நிசசயிககபபடடிருககிறது' எனறு இ
மயானவேறுஒருவசனததையும சொனனா பிறகு, அநதபாம
தவரானவா, 'எனனிடததிலவஸிககலாம' எனறுசொலலி வாயை
றநதாா உடனே, பாாமமணன துனபமிலலாமல இநதபாமமதே
ன வாயிறபுகுநதான பாாமமணசரேஷடன எவவிதமபுகுநதானோ
வவிதம அநதவிதிபபடி அரசனும அபபொழுது பகவானனபாம
தவரிடமபுகுநதான பிறகு தேவாகள பாமமதேவரைவணங
ஜபிபபவாகளுககுவேணடி (எதிாகொணடுவருவதெனனும) இ
யறசிசெயயபபடடது இதைஅறியவேணடியே நாஙகளவநதோ
வரிருவாகளும ஸமமாகவே உமமாலபூஜைசெயயபபடடவாகளு
மமானபயனுடனகூடியவாகளுமானாாகள யோகிககும ஜபிபப
ககும ஸமமானதும மிகபபெரிதுமானபயனனது இபபொழு
ணபபடடது எலலாஉலகஙகளையுநதாணடிய பிராததிககததக
ககுமுளளவிடததிறகு இவாகள செலலுவாாகள' எனறுசொ

[1] யோகததிறகுரியபலவகைஆஸனஙகள, 'ஜிதாதமானௌ' எனப
வறுபாடம, அதறகு, 'சிததததைஜயிததவாகள' எனபதுபழையஉரை.

ராகள பரமமதேவரானவா, 'பெரியஸமிருதியைபபடிககிறவனு யபபடியே சுபமான உபஸமிருதியைபபடிககிறவனுமாகிய அவவி ாகளும இநதவிதிபபடி எனஉலகததைஅடைவாாகள யோகததி கதியுளளவனுமிருககிறவனும சரீரததினமுடிவில இநதவிதிபப னனுடைய உலகஙகளை அடைவான, இதிலஸந்தேஹமிலலை, நா பாகிறேன, காாயஸிததிககாக அவாவாகளின இடஙகளுககுபபோ ாம' என றுசொனனா இவவிதமசொனனபின அநதபரமமதே ானவா அபபொழுது அவவிடததிலேயே அநதாததானததைஅடை ாா பிறகு, விடைபெறறுககொணடு தேவாகளும தமதமஇடததி நசசென்றாகள அரசனே! அவவிடததிலுளள அநதமஹாதமா ானைவாகளும தர்மததைபபுகழநதுகொணடு மிககஸநதோஷமுள னததுடன பினதொடாநதுசென்றாகள மஹாாாஜனே! ஜபி ாகளுககுளள இநதபபயனும இநதககதியும சாஸதிரபபடி செ பபடடன திருமபவும எதைககேடகவிருமபுகிறாய?" என சானனா

நூறறுததொணணூறறேழுனபதாவது அதயாயம்

மோக்ஷ தாமம (தொடர்ச்சி)

(கர்மம் ஞானம் ப்ரம்மம்இவைகளைப்பற்றி ப்ருஹஸ்பதிக்கும் மனுவுக்கும்நடந்த ஸம்பாஷணை)

யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே! ஞானயோகததிறகும வே ளுககும அகனிஹோதரமுதலியகியமததிறகும எனனபயன? ஜீவ வவிதமதெரிநதுகொளளவேணடும? அதை எனககுச சொ வேணடும" என றுகேடக, பீஷமா சொலலததொடஙகினா. "இ விஷயததிலும மனுபாஜாபதிககும மஹரிஷியானபருஹஸபதிக டநத ஸமபாஷணையான பழையஇவவிதிஹாஸததை உதாஹரி ராகள தேவரிஷிககூடடஙகளுள மிகசசிறநதவரும மஹரிஷ ானபருஹஸபதியானவா சிஷயராகி பாஜைகளுககுமிகவும பூ நம பாஜைகளுககுபபதியுமானமனுவைக குருவாகவணஙகிப பழை ான இநதபாசனததைக கேடகததொடஙகினா.

'பகவானே! காமகாணடமானது எதைஅறியவேணடியக னததிறகாக பாவருததிததிருககிறதோ, எதை ஞானததிறகுப னனறு பாாமமணாகள கூறுகிறாகளோ, எது மநதிரததிலுளள ஙகளாலவெளியிடபபடாததாயிருககிறதோ அதை எனககு உள டி உபதேசிககவேணடும ஸதோததிரஙகளையும சாஸதிரஙகளை

வதஙகளேயும மநதிரஙகளேயும அறிநதவாகளானமஹானகளால ப
கிமானயாகஙகளாலும பசுககளினதானஙகளாலும எநதபபய
டையககருதபபடுகிறதோ அபபயன என்ன? அஃது எவவிதமிரு
து? அஃது எவவிடததிலகிடைககும? பகவானே! பூமியும பூ
லுணடானபராணிகளும காறறும ஆகாயமும ஜலமும ஜலதை
டமாககொணடபராணிகளும ஸவாககமும ஸவாககததைஇ
ககொணடபராணிகளும எதிலிருநதுபிறபபடைநதனவோ மு
லுள்ள அநதககாரணததை எனககுஉபதேசிககவேணடும மன
ன எதை அடையவேணடி ஜஞானததைவிருமபுகிறனே அநதவஸ
ாக ஜஞானததைபபறறியபாவிருததியுணடாகிறது நான பு
மான அநதபபாவஸதுவை அறியவிலலை (ஆகையால், அறிய
) பொயயானபாவிருததியை நான எவவிதமசெயவேன? நான
ஸாமஙகளின்கூடடஙகளேயும யஜுஸுககளேயும சநதஸுககளேயு
க்ஷதரவிததையையும நிருகததையும வயாகரணததையும க
ஜோதிஷஙகளேயும சிக்ஷையையும கறறும, உலகஙகளுககுககாரண
னவஸதுவை அறியவிலலை ஆகையால், பூஜயானநீ இஃதனை
தயும எனககுப பொதுவானசபதஙகளாலும விசேஷசபதஙகள
ம உபதேசிககவேணடும பூஜயானநீ ஜீவனனது சரீரததிலி
ு எவவிதமவிலகுகிறதோ திருமபவும வேறுசரீரததை எவவித
டைகிறதோ காமததிறகுஎனனபயனிருககிறதோ ஜஞானததி
பயனெதுவோ இதையெலலாம எனககு உபதேசிககவேணடும
றுகேடடார மனு, 'எவனுககு எதுஎது பரியமுளளதே
வனுககு அதைஅதை ஸுகமெனறு சொலலுகிறாகள இஷட
லாததுஎதுவோ அதையே துககமெனறுகூறுகிறாகள 'இஷட
யிருபபது எனககுக கிடைககவேணடும இஷடமிலலாததுஎ
து வேணடாம' எனனுமஇவவாசையை நிறைவேறறவேணடிக க
களினவிதியானது நடைபெறறிருககிறது இஷடமும அனிஷட
ம எனககுவேணடாமெனற இநதநிலையை அடையவேணடி ஞான
னவிதியானது நடைபெறறிருககிறது வேதததிலகூறியகாமவழ
ஆசையுளளவனைபபறறினவாயிருககினறன இவவாசைகளிலிரு
விடுபடடவன பரமானபொருளை அடைவான ஸுகததைவிருமபு
ரிதன் பலவிதமானகாமவழியில பாவிருததிததுநரகததைஅடை
ன' எனறுசொனனா பருஹஸபதி, 'வேணடியதும வேண
ததும, முறையே ஸுகமும ஸுகமிலலாததுமாயிருககினறன

1 ஜயோதிஷம.

ஸுகததைவிருமபுவதும ஆககததைவெறுபபதுமாகிய) இதுத மனிதனுடைய) விருபபம. அதைக காமஙகளாலடைகிருன' என சொனனுா மனு சொலலதெதொடஙகினுா 'இவவிதஆசைககா ாமஙகளினவிதியானது நடைபெறறிருககிறது இவவாசைகளில் துவிடுபடடவன பரமானலஸதுவை அடைவான் காமவழியான ஆசையுளளபுததியுளளவாகளை ஸநதோஷிககசசெயயும, இவவா ளிலிருநது விடுபடடுப பரமானவஸதுவைஅடையவேணடும ஆ றறமனமுதலியவறறைககொணடுசெயயபபடுமகாமஙகளாலவிள றவனும மனததிலபாகாசமெனனுமசுததியை அடைநதவனுமா ாமததிலபாவருததிததவன மோக்ஷஸுகததைவிருமபததககவ பான ஆசையறறவாகள எநதப்பததைதை அடைகிருாகளோ பரம ஆநதபபதமானது காமஙகளுககுரியபயனிலிருநது விலகியதா ாஜைகள மனததாலும காமததாலும படைககபபடடிருககினற னம காமம இவவிரணடுமே உலகஙகளாலஅனுஷடிககபபடும வழிகளாகும காமமானது நிலையறறபயனுளளதானுலும சாஸ மானபயனுளளதாகவும (வேதஙகளில) காணபபடுகிறது அத னததாலகாமஙகளினபயனகளைவிடுவது காரணமாகிறதலலாமல (நிலலை விஷயமுமஅதனபோகமும ஆசையினவடிவஙகளாக வே லகூறபபடுகினறன இவவாசைகளிலிருநதுவிடுபடடவன பா துவைஅடைவான பலவிதமானகாமஙகளினபயனில ஸுகத னுடையவிருமபுமஅவிவேகியானமனிதன பாவஸதுவைஅடையம டான அநதவஸதுவானது காமஙகளுககுளளபயனிலிருநதுவில வேருனபயனனறோ? பரமானபரமமமானது ஆசையறறவாக னேறோ அடையததககதாகிறது? தனஉருவததாலமனிதாகளு ாயகனபோலவிளஙகுமகணணுனது இரவுபோனவுடன இருள மறைககபபடாதஉருவமுளளதாய (விலககததககமுளமுதலிய றை)ப பாாபபதுபோலப புததியானது விவேகமெனனுமகுணத கூடியதாய விலககததககஅசுபமானகாமததைப பாாககிறது ாகள ஸாபபஙகளையும தாபபததினமுனைகளையும கிணறறையும நதபின விலககிககொளளுகிருாகள அறியாதகாரணததால மூ கள அவைகளிலவிழுகிருாகள அறிவிறகுளளபயன எவவிதம தாயிருககிறதெனறுபாா விதிபபடிபாயோகிககபபடுமஎலலாம மும கூறியபடிககுளளயாகஙகளும இநதயாகஙகளிலுளளதக்ஷி ளும மிகுதியானஅனனதானமும (யாகதேவதையைபபறறிய) ம றகுளளதபானமுமாகிய இநதுஉறுபபுககளுமுளளகாமததைப

ளளதாககசசொலலுகிறாகள வேதஙகள காமததை மூனறுகுல
ளளதாககககூறுகினறன காமமானது மநதிரததையனறோ மூ
டடதாயிருககிறது அககாரணமபறறி மநதிரமானது முககுல
ளளதாகிறது (அதனமூலமான) விதியானது மூனறுகுணமுள
கிறது காமமானது அதைசசெயகிறவனமனததிலுளளகுண
ல மூனறுவிதமாகிறது. அநதககாமததின [1]பயனைபபுஜிககுமஜீ
ம அதுபோல முககுணமுளளதாகிறது அழகும பரிசுததி
ளள சபதஙகள, ரூபஙகள, ஸபாசஙகள, ரஸஙகள, கநதஙக
ன்ற காமததிறகுரியஇபபயனனைது நலவினையாலடையததகக [2]வே
லகததிலவிததிககும மனிதன [3]மரணததைஅடையாமலிருககு
ாழுமே ஞானததிறகுததிறமையுளளவனுவான மனிதன சரீர
ல எநதஎநதககாமததைசசெயகிறானோ அதனதனபயனைச சரீர
டன்கூடியவனுகியே அனுபவிபபான சரீரமே ஸுகததிறகி
கிறது சரீரமே துககததிறகுமஇடமாகிறது வாககால ஒ
பிதுகாமததைசசெயயினும அதைமுழுதும வாககாலேயே அனு
கிறுன மனததால ஒருசிறிதுகாமததைசசெய்யினும அ
வன மனததையடைநதே அனுபவிககிறுன காமஙகளினபயனி
றுதலுளளஇநதமனிதன பயனைவிருமபி எநதஎநதவிதமான குல
துடனகூடியகாமததைசசெயகிறானோ இவன அநதஅநதவிதமா
ணததால ஏவபபடடுச சுபமும அசுபமுமானகாமததினபயனை
கிகிறுன மீனைது பரவாஹததை அனுஸரிதது எவவிதமஓடு
தா அவவிதம மனிதன முதலிலசெயயபபடடகாமததைஅனுஸரி
ச செலலுகிறுன இநதஜீவனுனவன சுபமானகாமததினபயனி
கவுமஸநதோஷமடைகிறுன , பாபமானகாமததினபயனிலோ மி
மஸநதோஷமிலலாமலிருககிறுன இவவுலகமனைததும எதிலிருந
றபபடைகிறதோ, புததியுளளவாகள எதைஅறிநது சாநதி
டைகிறாகளோ, எதானது வேதவாககுககளாலும விளஙககசசெய
டியாததோ, எது பரமானபொருளோ அநதவஸது சொலலபபடு
ககேள பலவிதமானரஸஙகளிலிருநதும வாஸனைகளிலிருநது
பெடடதும சபதமிலலாததும ஸபாசமிலலாததும ரூபமிலலாதது

---

[1] ஸுகம, துககம, மோஹமஎனறஇமமூனறுபயனகளும முறையே ஸ
, ரஜஸ, தமஸஎனறகுணஙகளைபபறறியவையாகும இபபயனகளுககு
ரணஙகளானகாமஙகளும அவைகளைஉபதேசிககுமவிதிகளும அவவவற்றி
ளமநதிரஙகளும அவவவறறிலவிருபபமுளளமனிதாகளும அபபடியே
தககுணஙகளுளளவாகளாகிறாகளெனபதுகருதது

[2] வேறுபாடம   [3] வேறுபாடம,

ர்மேந்திரியங்களுக்கு விஷயமாகாததும் ஞானேந்திரியங்களுக்
புலப்படாததும் ஜாதியில்லாததும் ஒன்றுமான அந்தவஸ்துவான
ரஜைகளுக்குவேண்டிச் சப்தமுதலியஇந்துவிஷயங்களையும் உ
ண்ணிற்று அது பெண்ணுமன்று, ஆணுமன்று, நபும்ஸக
ன்று, ஸத்துமன்று, அஸத்துமன்று, ஸதஸத்துமன்று, பரம
ந்தஅறிந்தமனிதர்கள் எதைப்பார்க்கிறார்களோ அந்தஅக்ஷரவஸ
பானது நசிக்கிறதில்லையென்று தெரிந்துகொள்

இருநூறுவது அத்யாயம்

மோக்ஷதர்மம். (தொடர்ச்சி)

(ப்ருஹஸ்பதிக்கும்மனுவுக்கும்ஸம்பாஷணைத்தொடர்ச்சி)

அக்ஷரமானபரமாத்மரூபத்திலிருந்து ஆகாயமும், அவ்வா
யத்திலிருந்துவாயுவும் அந்தவாயுவிலிருந்துஅக்னியும் அந்தஅக்ன
யிலிருந்துஜலமும் ஜலத்திலிருந்துபூமியும் உண்டாயின பூமியில
ந்து ஸ்தாவரஜங்கமமானஉலகமுண்டாகிறது இவ்வுலகங்கள் (பா
திவமான) சரீரங்களால் ஜலத்தையே அடைந்து, ஜலத்திலிருந்து
க்னியையும் அதிலிருந்து வாயுவையும் அதிலிருந்து ஆகாயத்தை
பரமாத்மரூபத்தையும் அடைகின்றன பரமாத்மரூபத்தைஅறிய
வர்கள் அதிலிருந்து திரும்புகிறார்கள் அறிந்தவர்கள் பரமாத்மா
வுடைகிறார்கள் அந்தப்பரமாத்மாவானது சூடுள்ளதுமன்று, கு
ளிர்ந்துள்ளதுமன்று, மிருதுவுமன்று, கடினமுமன்று, புளிப்புமன்
துவர்ப்புமன்று, இனிப்புமன்று, கசப்புமன்று, சப்தமுள்ளதுமன
கந்தமுள்ளதுமன்று, ரூபமுள்ளதுமன்று அந்தப்பரமாத்மாவான
இவைகளை அறியத்தக்கஸ்வபாவமுள்ளதுமன்று சரீரமானது ஸ
ர்சத்தையும், நாவானது ரஸத்தையும், மூக்கானது மணத்தையும், செ
சப்தத்தையும், கண் ரூபத்தையும்அறிகின்றன ஆத்மாவைப்பற்
யோகத்தை அறியாதமனிதர்கள் அந்தப்பரமாத்மரூபத்தை அ
மாட்டார்கள் ரஸத்திலிருந்துநாவையும்,மணத்திலிருந்துமூக்கை
சப்தத்திலிருந்துசெவியையும், ஸ்பர்சத்திலிருந்துத்வக்கையும், ரூ
த்திலிருந்துகண்ணையும்விலக்கிக்கொண்டு அதன்பிறகு, அந்தப்பரம
வினஸ்வபாவத்தைப்பார்க்கிறான் எதற்காக எதைக்குறித்து எ
ச்தானத்தால் எந்தக்கர்த்தாவானவன் எவ்விடத்தில் எந்தமுய
யச்செய்கிறானோ, எதிலிருந்துபிடித்துக்கொண்டு எந்தக்காமத்தை

யகிறு3ஞ, அவையாவும எதைககாரணமாககொணடனவோ
காரணததைதத தனனுருவமாகஅடையததகக பரமாததமாவெனறு
ாலலுகிறாகள [1]எது வயாபகமான ஈசுவரூபமும அதைஉபாஸி
தகக ஜீவருபமுமாயிறமேரு, எது வேதததால பரதிபாதிககபபடு
3தா, எது உலகததில நிலைபெறறிருககிறதோ, எது எலலாவறறி
காரணமும [2]உணமையாகச செயவதுமாயிருககிறதோ அது கா
ாகும இதைதவிர்நதமறறவைவெலலாம காரியமாகும. ஒருமனி
நனறுகசசெயயபபடடபலகாமஙகளால சுபததையும அசுபததை
விரோதமிலலாமல எவவிதம அடைகிறுனே அதுபோல இநதஅறி
னபரமாதமருபமானது சுபஙகளும அசுபஙகளுமான சரீரஙகளில
காமஙகளாலகடடபபடடிருககிறது (மாததின நுனியில) நனறுக
ஙகுமதீபமானது தானவிளஙகிககொணடு எவவிதமௌ திரிலுள்ள
றுபொருளுககும பரகாசததைசசெயகிறதோ அதுபோல இசசரீ
தில ஜஞானமெனனுமதீபததால விளககமடையுமஐநதுஇநதிரி
களெனனுமமரஙகள தமமைவிட வேறுனபரகாசமுளளவைகளா
யிருககினறன ஓா அரசனைசசோநத திறமையுளளவாகளான
அமாததியாகள யுகதியுளளவாகளாய எவவிதம வெவவேறுபரமா
ததைசசொலலுவாாகளோ அபபடியே சரீரஙகளில ஐநதுஇநதிரி
களும ஜஞானருபியான பரமாததமாவின அமசஙகளாயிருககின
அநதபபரமாததமாவானவா அநதஇநதிரியஙகளைவிட மேலான
யிருககிறா அகனிககு ஜவாலைகளும வாயுவுககு வேகஙகளும
ாயனுககுக கிரணஙகளும ஆறுகளுககு ஜலஙகளும எவவிதமபோ
ம வருவதும இருபபதுமாயிருககினறனவோ அபபடியே ஆத
களுககுச சரீரஙகள போவதும வருவதும இருபபதுமாயிருக
றன ஒருமனிதன கோடாலியைஎடுததுவெடடுவதால கடடையி
ளபுகையையும நெருபபையும காணமுடியாததுபோலச சரீரத
யும வயிறறையும கையையும காலையும அறுபபதால அசசரீ
தவிட வேறுன ஆதமாவைக காணகிறாகளிலலை அநதககடடை
யேகடைநதுஅவறறிலுளளபுகையையும அகனியையும எவவிதம
முடியுமோ அதுபோல நலலபுததியுளளமனிதன ஜஞானமடை

[1] எது எலலாவறறையும வியாபிததததும எலலாவறறிறகும ஆதாரமுமா
கிறதோ, எது உலகததில மநதிரபபொருளாக நிலைபெறறிருககிறதோ,
எலலாவறறிறகும மூலமோ, எது சிறநத புருஷாாததததைககொடுப
ா அதுதான காரணவஸது

[2] 'பரம ஆதமகாரீ' எனபது வேறுபாடம, 'உயாநததும தானஒனறே
ாவறறையுஞசெயவதும' எனபது பழையஉரை.

து உபாயததால இந்திரியஙகளுககுபபுலபபடுமவிஷயஙகளுட
ூட ஒரேஸமயததில அநதபபரமாதமாவினஸவபாவததைக காண
ரன ஸவபனுவஸதையின இடையில தனனுடையசரீரததைபபூமிய
பிழுநததாகவும தனனைவிடவேறுனதாகவும எவவிதமபாாககிரு
வுதுபோலச செவிமுதலியபொறிகளுடனகூடியதும நலலமனமு
ாதும நலலபுததியுளளதுமான ஆதமாவானது ஒருசரீரததிலிரு
வுதைவிடவேறுனசரீரததிறகுச செலலுகிறது சரீரததுடனகூ
இநதபபரமாதமாவானது பிறபபு இறபபு வளாசசி குறைகளுடன
ாநதபபடடதனறு இநதஆதமாவானது [1]வேறுசரீரததைததே
ரசசெயயததககக காமமிருபபதால இநதசசரீரம (பிணமானது
ாணபபடாமலே வேறுசரீரததை அடைகிறது ஆதமாவினஸவ
ததைக கணமுதலியபொறிகளால காணமுடியாது அது போக
ரில சிறிதுமபறறுதலை அடைகிறதுமிலலை அபபொறிகளைககொ
தனககுளளகாரியததைசசெயதுகொளளுகிறதுமிலலை அநதபபொ
ள அநதஆதமாவைககாணபதிலலை ஆதமாவானது அபபொறிகளை
ாாககிறது (இருமபுமுதலிய) பொருள தனனை அடுதத ஜவலிக
அகனியினுடைய மிககதாபததாலுணடாகும அநதஅகனிஉரு
ததைஅடைவதும உணமையில அவவிதவேறுனரூபததையும குல
ததையும அடையாததுமாயிருபபதுபோலவே இநதஆதமாவினுடை
ரூபமானது சரீரததிலகாணபபடுகிறது அவவிதம மனிதன சரீ
ததைததளளிவிடடுப பிறாகளகாணககூடாத வேறுசரீரததில பாவே
ககிறுன தனசரீரததைமஹாபூதஙகளிலதளளிவிடடு வேறுசரீரத
அடைநதஉருவததையே பொறுககிறுன. (மாணமடையும) ச
பானவன நானகுபுறததிலுமுளள ஆகாயததையும வாயுவை
அகனியையும ஜலததையும அபபடியேபூமியையும (தனசரீரதத
அடைகிறுன செவிமுதலியஐமபொறிகளோ வேறுஇடமிலலாதை
ாாயக காமஙகளிலிருநதுகொணடு ஐநதுகுணஙகளையும ஆசாயிக
றன அவைகளில, செவியானது ஆகாயததினகுணமானசபதத
யும, மூககானது பூமியினகுணமானமணததையும, கணணுனது
னியினகுணமானரூபததையும, நாவானது ஜலததினகுணமானர
ததையும, வாயுவினகூறுனதவககானது ஸபாசமெனனுமகுணததை
அடைநதிருககினறன இவவைநதுகுணஙகளும மஹாபூதஙகளி
ககினறன இநதிரியஙகளுககுபபுலபபடததககக ஐநதுகுணஙக

[1] 'பலஸமஙியோகாத' எனபதுவேறுபாடம, 'ஸஙகததககஙகளைககெ
கும காமஸமபநதததால' எனபதுபழையஉரை

பபடியே இந்திரியஙகளுமாகிய எலலாம மனததைஅடுததுசசெ
கினறனவாம மனமானது புததியையும, புததியானது ஆதம
வயும அடுததிருககினறன (பொறிகள) சுபமாளுலும அசுபமாலு
ம எநதககாமம இவனுலசெயயபபடடதாயிருககிறதோ அதைவே
ீததபின வேறுசரீரததில எடுததுககொளளுகினறன ஜலதை
ருபபிடமாககொணடபிராணிகள பாவாஹமசெலலுவதை அத
ரிததுசசெலலுவதுபோலப [1]பெரியவைகளும சிறியவைகளுமா
ாணிகள மனததைஅனுஸரிததுசசெலலுகினறன நிலையறறபொ
பொருளானது எவவிதமஉணமைபபொருளபோலக கணகளுககு
பபடுகிறதோ, நுடபமானவஸது எவவிதம பெரியஉருவமுளள
ாலத தோனறுகிறதோ அவவிதமே தீரபுருஷன மிககதாபமுள
னபோலிருநதாலும உணமையில மோஹததிலவிழமாடடான, அ
டியே புததிககுவிஷயமானபரமாததமாவையும அடைவான

இருநூறறேழாவது அததியாயம

மோக்ஷ தாமம். (தொடர்ச்சி)

(ப்ருஹ ஸ்பதிக்கும்மனுவுக்கும் ஸம்பாஷணைத்தொடர்ச்சி)

வெளியிறசென்றஇநதிரியஙகளால வெகுகாலததிறகு முந
றியபபடடவிஷயஙகளைப பிறகு அநதஇநதிரியஙகள [2]லயதை
டைநதிருககும்பொழுது எதுஙனறுகநினைககிறதோ புததியுட
மபநததைஅடைநத அது பரமாததமாவாகும [3]ஒரேஸமயததிலு
வவேறுனகாலததிலும அருகிலிருநது அநுபவிககபபடட இநதி
ஙகளுககுரியவிஷயஙகளைமுழுமையையும பரகாசபபடுததிககொள
அபபடியே நிலையறறவைகளும வெவவேறுனவைகளுமான ஜா
ஸவபனம ஸுஷுபதிஎனறமூனறுஅவஸதைகளையும அறிநது

---

[1] 'விஷயமபுததிமுதலியவைகள' எனபது பழையஉரை

[2] 'ஜாகரதவஸதையில ஓர்இநதிரியமநஷடமாளுலும முதலில அதனு
னுபவிககபபடடதை ஆதமாநினைககிறது' எனபதுகருதது, அலலது
லலாஇநதிரியஙகளும லயததைஅடைநதஸமயமான ஸவபனவஸதையி
லலாவிஷயஙகளையும ஆதமாஅறிநதுகொணடிருககிறது' எனறுமாம

[3] 'யாதொருஆதமாவானது நானகுபுறததிலுமுளள இநதிரியஙகளு
ியவிஷயஙகளை முழுமையையும ஒரேஸமயததில அறிநதுகொளளாம
றையாகவே தகுநதகாலததில அவைகளை அறிநதுகொணடு ஸஞசரிககி
ா அநதஆதமாவானது அககாரணததால ஒனறுயும பரமாததமாவாயிரு
து' எனபது வேறுபாடம

காண்டு அவைகளில்ஸஞ்சரித்துக்கொண்டுமிருப்பதால் அந்தஆ
ாவானது ஒன்றாயும் பரமாத்மரூபியாயுமிருக்கிறது அந்தஆத்ம
ானது அந்தஜீவயோ அவஸ்தையிலுமுள்ள ரஜஸ் தமஸ் மூன்று
ாஸத்வமென்று வெவ்வேறானஉருவமுள்ள குணங்களைப் பற்ற
ின்றி அறிந்துகொண்டிருக்கிறது அந்தஆத்மாவானது அந்த
ுணங்களால் கட்டப்பட்டதன்று அஃது உலகத்தைக் கட்டுள
ாகச்செய்கிறது பரமாத்மாவானது இச்சரீரத்திலுள்ளமுக்குண
ளையும் அனுஸரித்துச்செல்லுகிறதன்று அவ்விதமே கட்டைக
ிருந்துகொண்டு அவைகளை எரிக்கும்அக்னியை வாயுவானது பர
க்கும்படிசெய்வதுபோலச் சரீரியான ஆத்மாவானது விஷயங்கள
றறுதலுள்ள இந்திரியங்களை பிரகாசப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிற
ந்திரியங்களை பிரகாசிக்கச்செய்யும்இந்திரியம்போன்ற ஆத்மாவி
ருவத்தைக்கண்ணுலகாணமுடியாது, தவக்காலும் அறியமுடியா
பது செவிமுதலிய ஸாதனமாகக்கொண்டு அறியப்படுவதுமன்று (எ
வத்தாலும் மனத்தாலும் ஆத்மாவை அறியவேண்டுமென்று வே
உபதேசிக்கிறதோ) அந்தவேதமும் மனமும் முடிவில்நாசமன
ன்றன அவ்விதம், ஆத்மாவை வேதாந்தவிசாரத்தால் இரண்டா
ல்லாததாகத் தெரிந்துகொள்ளுகிறான் செவிமுதலியகருவிக
ாமே தமதுஉருவத்தைக்காணத்தக்கவையல்ல யாவற்றையுமஅ
தும் யாவற்றையும்பார்க்கிறதும் ஜீவரூபியுமானபரமாத்மா அ
ந்திரியங்களைப்பார்க்கிறது இமயமலையின்பக்கமும் சந்திரமண
த்தின்பின்புறமும் எவ்விதமென்று மனிதர்களால்காணப்பட்ட
ில்லை அக்காரணத்தால் அவை இல்லாதனவாமோ? அவ்வாறே, எ
சசரீரங்களிலும் ஐந்துபூதங்களுக்கும்ஆத்மாவும் ஸூக்ஷ்மரூ
றிவைஉருவமாகக்கொண்டதுமான இந்தப்பரமாத்மா கண்கள
ருஸமயத்திலும்காணப்படாததாயினும் அக்காரணத்தால் இஃ
ல்லாததாகாது உலகமானது சந்திரமண்டலத்தில் பிரதிபிம்ப
தேதோன்றும் [1]ஜகத்தைக் களங்கமென்றுகண்டுகொண்டாலும் ஜ
ென்று [2]அறியாததுபோல, ஆத்மாவின் அறிவிருக்கிறது ஆ
ண்மையான அறிவுஉண்டாகவில்லை அந்தஆத்மஜ்ஞானமானது (
மானபயனில்லாததாகாது அறிஞர்கள் ரூபமுள்ளவருக்ஷத்தைத
தொடக்கத்திலும் முடிவுக்காலத்திலும் உருவமில்லாததால் (அவ

1 வேறுபாடம்

2 'ஆத்மாவானது ஜீவரூபமாய்த்தோன்றுகிறது, பரமாத்மரூபமா
த்தெரியவில்லை' என்பது கருத்து.

மில்லாததாகப்) புத்தியால் கண்டுகொள்ளுகிறார்கள். உதயாஸ்
ங்களை அறிந்துகொண்டு ப்ரத்யக்ஷமான ரவியின் கதியையும் தெ
கொள்ளுகிறார்கள். அப்படியே நன்றாகத்தெரிந்துகொண்டவ
தூரத்திலிருக்கும்ஆத்மரூபத்தைப் புத்திவிளக்குங்காரணத்தால்
ந்துகொள்ளுகிறார்கள். அருகிலிருப்பதும் அறியத்தக்கதுமான
ஞ்சத்தை ஜ்ஞானரூபமாகச்சொல்லப்படும்ஆத்மாவில் [1]லயிக்கச்
யவிரும்புகிறார்கள். உபாயமில்லாமல் ஒருபொருளும்ஸித்திக்கி
லை. ஜலத்திலுள்ளவைகளைக்கொண்டு ஜீவிப்பவர்கள் பலகயிறுக
ள்வலைகளால் மீன்களைப்பிடிப்பதுபோலவும், மிருகங்களால்மிரு
களும் பறவைகளால்பறவைகளும் யானைகளால்யானைகளும் பிடிக்
படுவதுபோலவும் அறியத்தக்கது அறிவால் க்ரஹிக்கப்படுகிறது.
பின்கால்களைப் பாம்புஒன்றுதான் பார்க்கிறதென்று காணப்படு
து. அதுபோல், ஸ்தூலசரீரங்களிலுள்ள ஸூக்ஷ்மசரீரத்திலிரு
தும் அறியத்தக்கதுமான ஆத்மாவை அறிவால்பார்க்கவேண்டும்.
திரியங்களை இந்திரியங்களாலேயே அறியமுடியாததுபோலவே
சரீரத்தில் கடைசியானபுத்தியானது தன்னை அறியத்தக்கதன்று.
தப்புத்தியால் (உண்மையில்) பரமாத்மரூபத்தைப்பார்க்கமுடி
து. அமாவாஸ்யா திதியில் சந்திரனிருந்தாலும் அடையாளமில்
மையால் காணப்படுகிறதில்லை. ஆனால், அதற்குநாசமென்பதில்லை.
போல், ஆத்மா இருப்பதாகத்தெரிந்துகொள். மண்டலம் நாச
டந்திருப்பதாலன்றோ அமாவாஸையன்று சந்திரன்காணப்படு
தில்லை. அதுபோல், சரீரத்தைவிட்டுவிலகிய இந்தஆத்மாவானது
ணப்படுகிறதில்லை. வேறுமண்டலத்தை அடைந்து சந்திரனவன
மபவும் விளங்குவதுபோல் ஆத்மாவானது வேறுசரீரத்தை
டைந்து திரும்பவும்விளங்குகிறது. பிறப்பும் வளர்ச்சியும் நாசமும்
தச்சரீரத்திற்குப்ரத்யக்ஷமாகக்காணப்படுகின்றன. சந்த்ரமண்ட
திற்குள்ளதான அந்தவளர்ச்சியும் அழிவும் சரீரத்திற்கல்லாமல்
சரீரத்திலுள்ள ஆத்மாவிற்கில்லை. அமாவாஸையன்று (காணப்
மற்போனாலும்) திரும்பவும் மண்டலமுள்ளவனாகிச் சந்திரன்தா
னாகக்காணப்படுவதுபோலப் பிறப்பும்வளர்ச்சியும் அழிவுமிருந்தா
அதுதானென்றுகாணப்படும். ராகுவானது சந்திரனை உண்மை
தொட்டதாயும்விட்டதாயும் காணப்படாததுபோலத் தேகமா
தேஹியான ஆத்மாவை விடுவதும் தொடுவதுமாயிருக்கிறதில்லை
ன்று தெரிந்துகொள். அந்தராகுவானது சந்த்ரனுடனும் ஸூர்ய

[1] வேறுபாடம்.

னுடனும் சேர்க்கை அடைந்தபொழுது எவ்விதம் காணப்படுகிறதோ அதுபோல ஜ்ஞானரூபியான அந்த ஆத்மாவானது சரீரத்துடன் சேர்க்கை அடைந்து காணப்படுகிறது. சந்திரனையும் ஸூர்யனையும் விட்டு விலகியபின் அந்த ராகுவானவன் எவ்விதம் காணப்படுகிறதில்லையோ அதுபோலச் சரீரத்தைவிட்டு விலகியபின் சரீரியான ஆத்மா காணப்படுகிறதில்லை அமாவாஸ்யையன்று (ஸூர்யனை) அடைந்த சந்திரன் பிறகு எவ்விதம் நக்ஷத்திரங்களுடன் சேருகிறானோ அதுபோல ஒரு தச்சரீரத்திலிருந்து விடுபட்ட ஆத்மாவானது காமங்களின் பயனால் வேறு சரீரங்களுடன் சேர்க்கை அடைகிறது

இருநூற்றிரண்டாவது அத்யாயம்

மோக்ஷ தர்மம் (தொடர்ச்சி)

—⊰✻✻⊱—

(ப்ருஹஸ்பதிக்கும் மனுவுக்கும் ஸம்பாஷணைத் தொடர்ச்சி)

ப்ரத்யக்ஷமான இந்த ஸ்தூலசரீரமானது ஸ்வப்னகாலத்தில் அடக்கமடைந்திருக்கிறது புத்தியென்னும் ஸூக்ஷ்மசரீரமானது சரீரத்தில் பற்றுதலில்லாமல் ஸஞ்சரிக்கிறது, இதுபோல ஸமமுண்டாகிறது ஸ்வப்னகாலத்தில் ஸூக்ஷ்மசரீரமான இந்திரியங்களுடன் கூடிய ஜ்ஞானரூபியான ஆத்மாவானது ஸுஷுப்தியில் அந்த ஸூக்ஷ்மசரீரத்தைவிட்டு விலகியிருப்பதுபோல மோக்ஷமுண்டாகிறது தெளிந்த ஜலத்தில் கண்ணுக்கு ப்ரதிபிம்பத்தைக் காண்பதுபோல தெளிந்த இந்திரியங்களுள்ள மனிதன் அறியவேண்டிய ஆத்மரூபத்தை ஜ்ஞானத்தால் அறிவான் அந்த ஜலமானது கலங்கியிருக்கும்பொழுது அம்மனிதனே எவ்விதம் உருவத்தைக் காண்கிறானில்லையோ அது போல இந்திரியங்கள் கலக்கமுள்ளனவாயிருக்கும்பொழுது அறியவேண்டிய ஆத்மாவைப் புத்தியால் அறியமுடியாது அவிவேகமானது அஜ்ஞானத்தாலுண்டுபண்ணப்படுகிறது அவிவேகத்தால் மனமதோஷமுள்ளதாகிறது மனம் குற்றமுள்ளதானால் மனத்தைச்சார்ந்த இந்திரியங்களும் மிக்க குற்றமுள்ளனவாகின்றன அஜ்ஞானமயியவனும் விஷயங்களில் முழுகியவனுமாயிருப்பவன் ஆத்மாவை அறியமாட்டான் அவனே பரிசுத்தமான புத்தியுள்ளவனானால் (அதிலுள்ள தோஷங்களைத்) தெரிந்துகொண்டே விஷயங்களிலிருந்து விலக்கமடைவான் இவ்வுலகில் மனிதனுக்குப் பாபத்தால் விஷயங்களிலுள்ள ஆசைக்குக் குறைவுண்டாகிறதில்லை எப்பொழுது பாபமானது நாசமடைகிறதோ அப்பொழுது விஷயங்களிலுள்ள ஆசை விலகும்

தொடங்கும் சுபங்களையும் அசுபங்களையும் உண்டுபண்ணத்தக்க
ள்ளத்திலிருப்பதுமான பாபமானது ஞானத்தால்கொளுத்தப்
ாகில் அந்தமனிதன் திரும்பவும் பிறப்பை அடையமாட்டான். வி
ங்களிலபற்றுதலாலும் அதில் சாசவத்தன்மையை அடைந்திரு
ாலும் அதற்குமாறுனஸுகத்தை மனத்தால்விரும்பிக்கொண்டு
வன் பரமாத்மாவை அடையமாட்டான் புருஷர்களுக்குப் பாப
மனாசமடைந்தபின் ஜ்ஞானமுண்டாகும் பிறகு கண்ணாடிபோ
தெளிவடைந்தபுத்தியில் ஆத்மாவைப்பார்க்கிறுன் மனிதன் வி
ங்களிற்சென்ற இந்திரியங்களால் துக்கமுள்ளவனுவான், அ
ிருந்து அடக்கப்பட்ட அவ்விந்திரியங்களாலேயே ஸுகமுள்ள
றுவான் ஆகையால், இந்திரியங்களென்னும்திருடர்களிடமிருந்
ஆத்மாவைப் புத்தியால் அடக்கி ரக்ஷித்துக்கொள்ளவேண்டும் இ
ந்திரியங்களைவிட மனம் முந்தியதாகும் அந்தமனத்தைவிடப் பு
பானது மிகப்பெரிது புத்தியைவிட ஜீவன் மிகப்பெரிது ஜீவ
விடப் பரமாத்மா மிகப்பெரிது அவ்யக்தமானபரமாத்மாவிலிரு
ஜீவனும், அந்தஜீவனிடமிருந்து புத்தியும், அந்தப்புத்தியிலிரு
மனமும் உண்டாகின்றன மனமானது செவிமுதலிய இந்திரிய
ுடன்கூடிச் சப்தமுதலியவிஷயங்களைச் சிறந்ததென்றுபார்க்கிற
சப்தமுதலிய அந்தவிஷயங்களையும் அவைகளுக்கிடமான எல்லா
துக்களையும் விலக்கிக்கொள்ளுகிறவனும், ஆமையானது தன் அங்
களை அடக்கிக்கொள்வதுபோல வெளியிற்சென்றஇந்திரியங்களை அ
க்கிக்கொள்ளுகிறவனுமானவன் [1]பரகருதியிலிருந்து உண்டான
களும் [1]மனமஸஞ்சரிக்கும் கிராமங்களபோன்றவைகளுமான அ
விஷயங்களை விலக்கிக்கொண்டு மோக்ஷத்தை அடைகிறுன் உ
மடைந்தஸூர்யன் கிரணங்களின் கூட்டத்தைவெளியிடுகிறதுபோ
வும் அந்தஸூர்யனுடையமண்டலம் காணப்படுகிறதல்லாமல் மன
லத்திலிருப்பவர் காணப்படாததுபோலவும் சரீரமானது காணத்
தாயும் சரீரத்தைவிட வேறுன ஆத்மாவானது எப்பொழுதும்கா
பபடாததாயுமிருக்கின்றன [2]அந்தஸூர்யனே அஸ்தமயத்தை அ
ும்பொழுது அந்தக்கிரணமண்டலத்தைத் தனனிடத்தில் அடக்
கொள்ளுகிறுன் 3 அதுபோல, உள்ளிலுள்ள ஆத்மாவானது சரீரத்
அடைந்து இந்திரியங்களென்னும்கிரணங்களால் அந்தஇந்திரியங்
அனுபவிக்கத்தக்க ஐந்துவிஷயங்களையும அடைந்து பிறகு அந்த

1 வேறுபாடம் 2 இங்கு அதிகபாடமான ஒருசலோகமவிடப்பட்ட
3 இங்கு அதிகபாடமான அரைசலோகமவிடப்பட்டது

வானது மறையுமபொழுது அநதஇநதிரியககூட்டஙகளைத தனை
நதிலஅடககிககொணடு செலலுகிறது கிரணதொகுதிகளில
மபோனவுடன அககாரணமபறறி இநதஸூரியன இலலாமறபே
து பாவிருததிமாாககததிறகுரிய தாமததைஅடைநதஇநதஜீவ
மததாலகாணபிககபபடடவழியில அநதககாமததால திருமபவு
ருமபவும இழுககபபடடவனுககு காமததிறகுரியபயனை அடை
ன விஷயபோகஙகளிலிருநதுவிலகுகிறஜீவனுககு ஆசைஒனறை
யிர விஷயஙகளவிலககமடையும இநதஜீவனுககுளள அநதஆ
ம பரமாதமாவைககணடதும விலககமடையும புததியானது காம
ளசசெயயக காரணமான விஷயஆசைகளைவிடடுவிலகியதாய எ
பாழுது மனததிலிருககிறதோ அபபொழுது அநதமனமும பரம
கஅடைநது அநதபரமததிலேயே லயததைஅடைகிறது புத
னது,தொடாததும கேளாததும புஜியாததும பாராததும மோ
தும ஆலோசனையிலலாததுமான பரமாதமாவைஅடைகிறது பர
மாவினிடமிருநது ஜீவனும அநதஜீவனிடமிருநது புததியும அநத
ததியிடமிருநது மனமுமஉணடாயின ஆதமாவினிடமிருநது புத
ணடாயிறறு ஞானரூபியானஆதமா அவயகதமெனறுசொலலபப
றது அநதஆதமாவினிடமிருநது புததியுணடாயிறறெனறு அ
றிநதவாகள நினைககிறாாகள பிறகு, அநதபபுததியிலிருநது மன
ணடாயிறறெனறுகருதபபடுகிறது அநதமனததிலிருநது ஐநதா
நதிரியஙகளினஉருவஙகள உணடாயின (இநதிரியஙகளைவிட
னம சிறநததெனறு நினைககபபடுகிறது அநதமனததைவிடப பு
யானது மிககசிறநதததாகிறது அநதபபுததியையுமவிட ஜஞா
பியானஆதமா சிறநததெனறு சொலலபபடுகிறது ஆகையா
வைகளைவிட ஆதமாவானது ஸூக்ஷமமாகிறது அநதஆதமா
டச சிறநததொனறுமிலலை இநதஇநதிரியஙகளயாவும மனததா
ஷயஙகளை அறிகினறன [1]இநதிரியஙகளினஉருவஙகள மனததி
முழுகியிருககினறன மனமானது ஸஙகலபததைஅடைநதிருககிற
ஙகலபமானது புததியைஅடைநதிருககிறது புததியானது
ன ஆதமரூபததைஅடைநதிருககிறது இநதிரியஙகளால மன
தககாணமுடியாது மனமானது புததியைஅறிகிறதிலலை புத
னது ஸூக்ஷமமானஆதமாவைஅறிகிறதிலலை ஸூக்ஷமமானஆ
வோ இவைகளைபபாாககிறது

---

[1] ‘ விஷயஙகள மனததில முழுகியிருககினறன மனமானது புததியை
டைநதிருககிறது புததியானது ஜீவனைஅடைநதிருககிறது ஜீவனன
மாதமாவைஅடைநதிருககிறது ’ எனபது பழையஉரை

இருநூறறுமூனறுவது அதயாயம

மோக்ஷ தாமம. (தொடர்ச்சி.)

(பருஹஸபதிக்தும்மனுவுக்தும் ஸம்பாஷணைத்தொடர்ச்சி.)

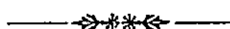
சரீரததைபபறறியதும மனததைபபறறியதுமான துககா
ாலதுனபமுணடாயிருககுமபொழுது எநதததுககததைவிலக
கககமுயறசிசெயய முடியவிலலையோ அநதததுககததைச சிநதிய
ிருககவேணடும சிநதியாமலிருபபதெனபது துககததிறகும
ாகும துககமானது சிநதிககபபடுமாகில (மனிதனைத) தொடா
கொணடிருககும, திருமபவுமவளாசசியடையும மனததிலுணடா
துககததை அறிவாலும சரீரததிலுணடானதுககததை ஔஷத
ாலும விலககிககொளளவேணடும இஃது அறிவிறகுள ஸாம
மாகும சிறுவாகளுககுஸமமானநிலையை அடையககூடா
றிவுளளவன யெளவனபபருவமும அழகும ஜீவிதஇருபபதும
ியஙகளினசோககையும ஆரோககியமும அனபாகளுடனவஸி
நிலையிலலாதனவெனறு தெரிநதுகொணடு அவைகளில ஆ
ாவயாமலிருககவேணடும தேசததிறகுபபொதுவானதுககத
றறிச சோகபபடுவதறகு ஒருவனதகுதியுளளவனலலன அ
விலககததககஉபாயததைபபாாபபாளுகில சோகபபடாமலபரிஹரி
வேணடும உயிரோடிருபபதில ஸுகததைககாட்டிலும துகக
ிகவும அதிகமெனபதில ஸநதேஹமிலலை அவிவேகததால
ிரியஙகளுககுவிஷயமானபொருளகளில ஆசைபறறியிருபபவ
நத துனபமும மாணமும உணடாகும ஸுகதுககஙகளிரண
ும எநதமனிதனவிலககிககொளளுகிறானோ அவன அழிவிலலாத
மததைஅடைவான அவவிதமானபணடிதாகள சோகமடையம
ாகள பொருளகளானவை கஷடததுடன சேருகினறன ர
பதிலும அவைகள ஸுகமிலலாதவை, துககபபடடாலும கிடை
றதுமிலலை, இநதபபொருளகளினநாசததைச சிநதியாமலிரு
வேணடும அறிவானஆதமாவானது அறியபபடுநதனமையை அ
ிருககிறதெனறு தெரிநதுகொள ஆகையால, மனம ஆதமாவை
சாநததாகததோனறுகிறது. மனமானது அறிவிறகுககாரணமா
இநதிரியஙகளுடன சோநததாலல அதிலிருநது விஷயஙகளைப
ிய அறிவு உணடாகும காமஙகளைபபறறிய வாஸனைகளுடன கூ
த்தியானது (அநதவாஸனைகளைவிடடு) மனனவருததியிலிருக
பாழுது தயானயோகமெனனும ஸமாதியால பரமமஅறியப

து இநதபுததியானது இநதிரியஙகளுடனகூடியதாயிருநதுகெ
டு விஷயஙகளைபபறறியே செலலுகிறது மலையினசிகாததிலிருந
மஓடுவதுபோலப புததியானது அஜஞானததிலிருநது ஞான
ததிலுமஓடுகிறது எலலாவறறிறகுமமூநதினதும நிாககுணமா
ம தயானமபணணததககதுமான பாமமரூபததை மனமஅடைகி
ாழுது உரைகலலில பொனனினநிறமவிளஙகுவதுபோல மன
ல பாமமமானது நனருகவிளஙகுகிறது மனமானது முதலி
தில லயமடைநததாயிருககும புததியுடனசோநது இநதிரிய
நககெதிரிலுளளவிஷயஙகளை அறிவிபபதும அதறகுமகாரணமா
ணஙகளை அபேகஷிபபதுமான மனமானது குணமிலலாதபாமமதை
றிவிபபதில ஸாமாதயமுளளதனறு மனததிறகுவழியான இந
திரியஙகளயாவறறையும மறைதது மனோவருததியிலிருநதுகெ
டு அமமனததையும ஒரேவஸதுவைபபாாககததககூாமையுள
கக செயதுகொணடு அநதபபாமாதமாவை அறியவேணடும ஸூ
மமானபூதஙகள லயமடையுமபொழுது அவைகளினகாாயங
ன ஸதூலபூதஙகள லயமடைகினறதுபோலப புததியானது த
ாயஙகளானஇநதிரியஙகளை லயபபடுததிககொணடு அஹஙகாா
ல லயமடைகிறது நிசசயமெனற தனகுணததுடனகூடியது
ாளிலஸஞசரிபபதுமான அநதபபுததியானது மனததில லயமடை
பொழுது மனமாகவே ஆகிறது தயானததிறசெனறமனமான
ஷயஙகளுடனகூட மூககுணஙகளுளளபாகருதியில எபபொழு
மடைகிறதோ அபபொழுது எலலாககுணஙகளையுமவிடடுவிட
ககுணமானபாமமததை அடைகிறது ஸூகஷமமானபாமமதை
றியுமவிஷயததில இவவுலகில ஸரியானதருஷடாநதமிலலை என
ஷயததில சொலலததகக பதபரயோகமிலலையோ அநதவிஷயதை
வன அறியமுடியும? தபானததாலும மனனமெனனுமயுகதியாலு
தமாதிகுணஙகளாலும ஜாதிதாமததாலும வேதாநதசரவணதத
ம பரிசுததிபெறறமனததாலும பாமமததைஅடையவிருமபுவே
மூககுணஙகளையுமவிடடுவிலகியவன அநதஜஞானவழியை வெ
லுளளவிஷயஙகளிலும அடைநதுகொணடிருககிறான பாகருதி
ளளகுணஙகள உணமையிலிலலாததால அறியவேணடிய அநதபா
ானது யுகதிகளுககெடடாததாகும புததியானது குணஙகளி
மலிருநதுகொணடு பாமமததைஅடையும, குணஙகளுடனகூ
நபபதால பாமமததினிடமிருநதுவிலககமடையும அகனியான
டைகளிலஸஞசரிபபதுபோலப புததியானது குணஙகளிலஸ

ிககததககசீலமுளளதாகும எபபொழுது ஐநதுஇநதிரியஙகளுட
ிவேலைகளிலிருநதுவிடபபடடவைகளாயிருககினறனவோ அபபெ
து (குணஙகளால) விடுபடடதும பாகருதியைவிடவேறுனதுமான
நதப பாபாமமமவிளஙகும இவவிதம எலலாஜீவாகளும பாகருதி
ிருநதுஉணடாகிறுாகள, பாகருதிவிலகியவுடன விலககமடைகிறு
'அபபொழுது ஸவாககததுககும போகிறுாகளிலலை ஜீவன
கருதிபுததி [1]விஷயஙகள இநதிரியஙகள அஹஙகாரம அபிமான
கிய இவைகளினகூடடம பூதமெனனுமபெயருளளதாகிறது இ
டடததின முதலானஸருஷடியானது பாதானமெனறமூலகாரண
ிருநது உணடாகிறது இரணடாவதுஸருஷடியானது இரண
வதுககளினசோககையால வெளியாகி இநதிரியமுதலிய [2]பொது
னபொருளகளை அடஙகிநடககசசெயகிறது தாமததைவிட மே
மசிறநததாகும அதுபோலத தாமமும அதாமததைவிடச சிறந
கும ஆசையுளளவன பாகிருதியைஅடைவான வைராககய
றறவன ஞானமுளளவனுவான

இருநூறறுநானகாவது அதயாயம

மோக்ஷ தாமம. (தொடர்ச்சி)

(ப்ருஹஸ்பதிக்கும் மனுவுக்கும் ஸம்பாஷணைத்தொடர்ச்சி)

எநதவஸதுவானது தருஷடாநதததுடன உபதேசிககமுடிய
தா அஃது எபபொழுதும உபதேசிககமுடியாததெனறே நினை
றன சரீரததைவிடவேறுனதும அருகிலிருககுமஸாரததை எ
நததிலும அறியாததுமான நிழலபோனற இசசரீரததில இந
தமாவானது இருககிறது அநதசசரீரததினநிழலானது சரீரமி
மலுணடாகிறதிலலை சரீரமானது அநத நிழலனறிஇருககிறது
துபோலவே மூலகாரணமிலலாமல இசசரீரமிருககமுடியாது இ
சரீரமிலலாமல காரணமானபாமாதமா இருககும பாமாதமாவை
டு இநதசசரீரமிராது இநதஆதமாவானது ஜீவாதமாவெனறும
மாதமாவெனறும பிரிககபபடடிருககிறது அதனை வாஸதவமெ
று சிலாஎணணுகிறுாகள மறறுஞசிலா பொயயெனறுநினைககிறு

---

[1] வேறுபாடம

[2] தனமாததிரைகளஐநது, காமேநதிரியஙகளஐநது, ஞானேநதிரியஙக
து, மனம, அஹஙகாரமஇவைகளபொதுவானபொருளகள

,ள அறிவுள்ளவனே! இரண்டுவிதமும் எனக்குஸம்மதமே மோ
ந்திறக்குக்காரணமானஞானமுண்டானால் இது ஸமாதானமுள்ள
தும் இந்திரியங்களை நன்றாய் அடக்கிக்கொண்டு முக்திபெற்ற
களால் அந்தஆத்மாவும் காணப்படுகிறது எவர்களுக்குமகாண
கூடியதல்லாத இந்தஆத்மாவானது மின்னல்போலவிளங்கும் ஆ
அந்தஆத்மாவானது பரமமனுக்கு நன்குகாணத்தக்கதாகவி
தெறது பரமாத்மாவானவர் சுத்தரும் ஸாக்ஷியாயிருப்பவரும் ஸ
ன்போலவிளங்குகிறவருமாயிருக்கிறாரென்று வேதம் உபதேசி
து இந்தவேதம் அழிவில்லாதது ஆகையால், பரமாத்மா ஒ
ரன்றே தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் அந்தப்பரமாத்மாவின் (
டிமுதலிய) செய்கையானது பயனைக்கருதிஉண்டாகிறதில்லை
தபுத்தியுள்ளவன், அவர் அவவிதமிருக்கிறாரென்று உண்மை
தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் பிராணவாயுவிற்கு அஃதுஇருக்கும்
களின்வேற்றுமையைக்கொண்டு பேதமிருப்பதுபோல அந்த
மாத்மாவுக்குப் பேதமிருக்கிறதென்று கூறப்படுகிறது இட
ன்வேற்றுமையாலுண்டான அவவிதபேதந்தான் அவரிடமிருக்கிற
அறிவுள்ளவனே! அந்த அந்தக்குணங்களின்விசேஷத்தால் பல
களுடன்கூடியவரும் அழிவில்லாதவருமான பரமாத்மாவை இவ
றிந்துகொள் அந்தப்பரமாத்மா எல்லாவற்றிற்குமாசுவரும்
லாமதாமாயிருப்பவரும் எல்லாவற்றையுமநடைபெறச்செய்கிறவ
எல்லாஉருவமுமுள்ளவரும் எல்லாச்சக்தியுமுள்ளவரும் எல்லா
றிற்குமகாரணத்திற்குமகாரணரும் எல்லோர்களுக்கும்பொதுவ
வரும் எல்லாமஹாத்மாக்களாலுமஉபாஸிக்கத்தக்கவரும் வாஸ
வரென்று பரஸித்திபெற்றவருமாயிருக்கிறார் அவரைஅறிந்து மோ
டையவேண்டும் எப்பொழுது ஊந்துவிஷயங்களுடன்கூடிய ஐ
இந்திரியங்களும் மனத்துடன்கூடஅடங்கியிருக்கின்றனவோ
பொழுது மணியில்கோக்கப்பட்டநூலைப்போல அந்தப்பரமாத்
வைப் பார்ப்பான் அந்தநூலே தங்கத்திலும் முத்துக்களிலும்
ளங்களிலும் வெள்ளியிலும் மண்ணாலசெய்யப்பட்டதிலுமிருப
போல அந்தபரமமமானது பசுக்களிலும் குதிரைகளிலும் மனிதா
லும் யானைமானமுதலிய மருகங்களிலும் புழுக்களிலும் பறவை
லும் [1]தனகாமங்களால் பற்றுதலுள்ள உருவமுள்ளதாயிருக்கி
இந்தஆத்மாவானது எந்தஎந்தசரீரத்திறகாக எந்தஎந்தகா

---

[1] உண்மையில் பரமமமேஜீவரூபமாயிருப்பதால் ஜீவர்களுக்குள்ளக
ங்கள் பரமாத்தினகாமங்களென்று சொல்லப்படுகின்றன

ந்செய்கிறதோ அந்த அந்தச்சரீரத்தால் அந்த அந்தக்காமத்தின
ினை அனுபவிக்கிறது ஒரேரஸமுள்ள பூமியானது ஓஷதிகளின்
தத்தை அனுஸரித்துச்செல்லுகிறதுபோல் உள்ளிலுள்ள ஆத்ம
ப ஸாக்ஷியாகக்கொண்டபுத்தியானது காமங்களை அனுஸரித்துச்
லலுகிறது விஷயங்களின் அறிவைமுன்னிட்டு அவைகளில் ஆசை
ணடாகிறது ஆசையைமுன்னிட்டுமுயற்சியும் முயற்சியைமுன்னிட
காமமும் காமத்தைமுன்னிட்டுப் பிறகு அதன்பயனும் உண்ட
ற்ன பயனானது காமத்தினஉருவமுள்ளதென்றும் காமம் அறியப
மவிஷயங்களினஉருவமுள்ளதென்றும் அந்தவிஷயம் அறியும்புத்
ினஉருவமுள்ளதென்றும் புத்தியானது ஸத்து அஸத்து இவை
ினஉருவமுள்ளதென்றும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் [1] அறிவ
நம் பயன்களும் அறியப்படும்விஷயங்களும் அப்படியேகாமங்களும
மடைந்து முடிந்தபின்னுள்ளபயன் எதுவோ அஃது அறியத்
கப்மாத்மரூபத்தில் நிலைபெற்ற ஞானமென்று தெரிந்துகொள்ள
ணடும் ஸமாதியிலிருக்கும்யோகிகள் எங்குமிருப்பதும் எப்பெ
துமுள்ளதுமான பரமாத்மரூபத்தை அறிகிறார்கள் [2] முக்குணங
ிலும் சென்றபுத்தியுள்ளமூடர்கள் புத்தியிலிருக்கும் அந்தப்ப
தமாவைப் பார்க்கமாட்டார்கள் இவ்வுலகில் பூமியினஉருவத்தை
- ஜலத்தினஉருவம் மிகப்பெரிது ஜலத்தைவிடத் தேஜஸ் மிகப
ரிது தேஜஸைவிட வாயுபெரிது வாயுவைவிட ஆகாயம்பெரிது
த ஆகாயத்தைவிட மனம் மிகப்பெரிது மனத்தைவிடப் புத்தி
ரிது புத்தியைவிடக் காலம் பெரிதென்றுசொல்லப்படுகிறது
வுலகமெல்லாம் எந்தவிஷ்ணுவினஉருவமோ அந்தவிஷ்ணுப
ன காலத்தையும்விடப் பெரியவர் அந்தத்தேவருக்கு ஆதியு
லை, நடுவுமில்லை, முடிவுமில்லை ஆதியும்நடுவும்முடிவுமில்லாத
ணத்தால் அவர் அழிவற்றவராயிருக்கிறார் அவர் எல்லாத்துக
களையும்தாண்டிச்செல்லுகிறார் துக்கமானது முடிவுள்ளதென்று
ல்லப்படுகிறது அவர் பரப்ரம்மமென்றும் (அடையத்தகுந்த)
னமென்றும் பரமபதமென்றும் கூறப்படுகிறார் (மனிதர்கள்)
ந்தப்பரமபதத்தை அடைந்தபின் காலத்திற்குள்ளாகும்நிலையிலிரு
விடுபட்டு மோக்ஷத்தை அடைந்தவர்களுமாகிறார்கள் இந்தமுக
கள், குணமில்லாதகாரணத்தால் அந்தக்குணங்களைவிட வேறான

[1] இங்கு அதிகபாடமான அரைச்லோகம்விடப்பட்டது
[2] 'விஷயங்களிற்சென்றபுத்தியுள்ளவர்கள்' என்பது பழைஉரை
3 '(அவரை அறிந்தபின' என்பது பழையஉரை

பரமமததைஅடைநது குணஙகளிலும பரமமருபமாய பாகாசிகங்
ளை நிவருததியெனறுசொலலபபடும தாமமானது முடிவில
மோக்ஷததிறகுக காரணமாகிறது [1]ரிககுககளும யஜுஸ்ஸுகளு
ஸாமஙகளும சரீரஙகளை அடைநதவைகளாகி நாவின நுனிகளில ந
பெறுகினறன அவைகள முயறசியாலஸாதிககததககவைகளும அ
வுளளவைகளுமாயிருககினறன பரமமமானது இவவிதம சரீரத
அடைநதபொருளாலுணடாகிறதெனறு கருதபபடுகிறதிலலை அ
பரமமமானது முயறசியாலஸாதிககததககதனறு அது ஆதியுட
வுமமுடிவுமுளளதனறு ரிககுககளுககும ஸாமஙகளுககும ய
ஸுகளுககும ஆதியானதுகூறபபடுகிறது ஆதியுளளவைகளு
முடிவுமகாணபபடுகிறது பரமமததிறகு ஆதியானது கூறபபடு
இலலை ஆதியிலலாததாலும முடிவிலலாததாலும அநகபரமமமான
அழிவிலலாததும விகாரமிலலாததுமாயிருககிறது விகாரமிலலா
பபதால துககமிலலாததாயிருககிறது துககமிலலாதிருபபதால
பரமமருபததில மானமஅவமானமுதலிய தவநதவஙகளிலலை [2]
ருஷடததை அடைநது உபாயமிலலாமலபோவதாலும [3]காமஙகள

[1] ‘இவறறின அதயயனமுதலியதாமஙகள’ எனபது பழையஉரை
[2] “முயறசியிலலாமலே மோக்ஷஸாதனமான ஞானம கிடைககுமெ
னிபபது ‘அதருஷடததையடைநது’ எனறுசொலலபபடுகிறது
நானகுவிதமாகும முதலில பாகருதிவேறு ஆதமாவேறுஎனறு சாஸதர
ரததால பரோக்ஷமான ஞானததையடைநது பிறகு தயானததை அப
யாமலே பிரதயக்ஷமானஞானம வநதுவிடுமெனறு ஸநதோஷமாயிருப
முதலாவதாகும இது பாகருதிதுஷடியெனறும அமபஸஎனறும சொ
படுகிறது பிறகு இமமடடிலபயனுணடாவதாயிருநதால ஆயாஸமினறி அ
வரும முககாகளாகககூடும ஸநயாஸவிதியும அபபொழுது பயனறறதா
ஆகையால, ஸநயாஸமிருநதாலபோதும, தயானமவேணடாம எனறிருப
இரணடாவதாகும இது உபாதானதுஷடியெனறும ஸலிலமெனறும சொ
லபபடும பிறகு ஸநயாஸமும ஒரு காலவிசேஷததிலமடடும மோக்ஷததி
காரணமாகும பரபரபபுடன வீணவருததமடைவதில பயனிலலையெ
ஸமாதானமசெயதுகொணடு மௌனமாயிருபபது மூனறாவதாகும
காலதுஷடியெனறும ஓகமெனறும சொலலபபடும பிறகு காலமும
பிறவியிலுளளபாககயவசததால பயனைககொடுககததககதாகும, ஆகை
பாககயமவேணடும, தயானம எதறகாகஎனறுநினைபபுடனிருபபது நான
தாகும இது பாககயதுஷடியெனறும வாஷமெனறும சொலலபபடும இ
நானகாலும மோக்ஷோபாயததிறகு இடையூறநேரும இவைகளில நானு
தான பாககயதுஷடியானது மூலததில அதருஷடமெனறுசொலலபபடுகி
இதுகொணடு முதலிலுளளமூனறையும தெரிநதுகொளளவேணடும” எ
பது பழையஉரை

[3] “காமஙகளைபபறறியவிபரீதஅபிபராயமெனறால உணமையான
கயமிலலாமல வேறுகருததாலுணடாகுமவைராககயமெனறுபொருள
ஐநதுவிதமாகும அவறறில, பொருளைததேடுவதிலதுனபமிருககிறது

றறியவிபரீதஅபிபராயததாலும மனிதாகள அநதபரமமததைஅக
ககூடியவழியைப பாாககிறாாகளிலலை விஷயஙகளிலுளளபறு
ாலும சாமவதமானபதததில ஸநதேஹததாலும மனததாலமே
யனைவிருமபிககொணடிருபபவன பரபரமமததை அடைகிறதில
ணஙகளிலவிருபபமுளள மறறுமசிலஜனஙகள இஙகுளளகுண
ளைபபாாதது விருமபுகிறாாகள குணமிலலாதகாரணததால பரம
ாவை விருமபுகிறதேயிலலை எநதமனிதன (வெளியிலுளள) தாழ
ணஙகளுடன இருககிறானோ அவன இநத (உததம)குணஙக
ரவிதமறிவான? பரமாதமாவின அமசஙகளான குணஙகளைககொ
நுமானததாலனறோ பரமாதமாவைத தெரிநதுகொளளவேண
சூக்ஷமமான மனததால அதை அறிகிறோம வசனததால அ
சொலல நாஙகள திறமையுளளவாகளலலோம மனததாலஅறி
ககபொருளானது மனததைபபோனற பௌதிகமாயிருககிற
ணபபடுமபொருளானது அதைககாணகிறதான ஆதமரூபமாகி
ஆதமஜஞானததாலபுததியையும புததியாலமனததையும மனத
பொறிகளின கூட்டததையும சுததமாககசெயதபின அழிவறறபர
ாவையடைகிறான ஆதமவிசாரததாலுணடான அறிவாலநிறை
னும தயானதகாலவேறுவருததிஇலலாதவனும அவவிதமேஆ
ள அறறவனுமாயிருபபவன [1]நிாககுண ஆதமாவை அடைகிறு
வாயுவானது கட்டைகளினஉளளிருககுமஅகநியை விடடுவி
துபோல உலகததிலஆசைபறறியிருபபவாகள பரமாதமாவைவி
லகுகிறாாகள மனமானது விஷயஙகளை ஆதமாவில லயிககச
மபொழுது [2]புததியைவிட மேலானபரமாதமாவையடைவதற

தெரிநதுகொணடு அககாரணததால அதிலுணடாகுமவெறுபபானது
லாவதாகிறது இதறகுப பாரமெனறுபெயா பிறகு அரசன திருடாமுத
வாகளால பொருளுககுநேருமநாசம பெரியதுனபமாயிருககிறதெனறு
தது அதிலுணடாகுமவெறுபபு இரணடாவதாகும இதறகு ஸுபாரமெ
பெயா மனிதன புஜிபபதாலும பொருளுககுணடாகுமநாசமானது துன
பிருககிறதெனறுநினைதது அதிலுணடாகுமவெறுபபானது மூனறாவதா
இதறகுப பாராபாரமெனறுபெயா பொருடசெலவாலுணடாகுமபோக
அழிவுளளதாயிருககிறதெனறுநினைதது அதிலுணடாகுமவெறுபபா
ானகாவதாகும இதறகு அநுததமாமபஸஎனறுபெயா. பிராணிகளைத
புபடுததாமல அவவிதபோகமஉணடாகாதாகையால போகததில ஹிம
யெனறதோஷமிருககிறதெனறுநினைதது அதிலுணடாகுமவெறுபபா
ஐநதாவதாகும இதறகு உததமாமபஸஎனறுபெயா இநதஐநதுவைரா
களும மோக்ஷோபாயததிறகுவிரோதமாகும இவைகள ஸாஙகயஸப
எனனும காநததில தெளிவாயககூறபபடடிருககினறன' எனபது ப
உரை * 1 வேறுபாடம 2 வேறுபாடம

ந்தவிஷயங்களை ஆதமாவைவிட வேருகபபாாகுமபொழுது எ
பாழுதும புததிககுககீழான உலகவாழககையைஅடைவதறகு
குதியுளளதாகிறது இநதவிதியைததெரிநதுகொணடு விஷயஙகம
தமாவில லயிககசசெயயததொடஙகியமனிதன பாமமரூபதன
டைகிருன புருஷன, இநதரியஙகளுககுபபுலபபடாதஉருவமு
வனும புலபபடாத காமஙகளுளளவனுமாயிருககிருன அவ
டிவுககாலததிலும இநதரியஙகளுககுபபுலபபடாத நிலைமை
டைகிருன இநதஆதமாவானது அநதஇநதரியஙகளேவளாச
டைநதாலும வாட்டமடைநதாலும காமமலலாதஉருவமுளள
ருககிறது இநதஆதமாவானது எலலாஇநதரியஙகளாலும நன
வபபடடதும சரீரததைஅடைநததும ஐநதுபூதஙகளையுமஆத
யககொணடதுமாயிருககிறது, ஆகிலும, அழிவறறஅநதபபாமா
வைவிடடுவிலகிக காமததாலும தனஸாமாததியததாலும செ
ததககதனறு மனிதன இநதபபூமியினமுடிவைபபாாககிறதிலலை
கிலும, இநதபபூமிககு முடிவிருககவேணடும (இவவிதமே துக
மபரைககும முடிவுஇருககவேணடுமெனறு) தெரிநதுகொள இ
லகிலஆசைபறறியிருபபவன பாமாதமரூபததையடையமாடடான
டவிலுளளஓடததைக காறறனது கரைசோசசெயவதுபோல (நல
மமானது) பாமாதமாவையடையசசெயயும ஸாரதியனவன ஒ
ாலஉலகைநிரமபசசெயது பிறகு கிரணஙகளினகூடடஙகளற
ம குணமிலலாதவனுமாவதுபோல, இநதஆதமாவானது ஞா
ளளதானபின [1]விசேஷஙகளிலலாததாயக குணமிலலாததும அ
லலாததுமான பாமமததைஅடைகிறது முனஅடையபபடாதது
ணயசாலிகளுககுரியசிறநதகதியும ஒருகாரணததாலுமுணடாகா
ம (மறறவைகளின) உறபததிலயஙகளுககுஇருபபிடமும அழிவி
ததும ஸநாதனமும மோககூஸவரூபமும விகாரமிலலாததும ஸதி
னதுமான பாமாதமாவை அறிநதவுடன வேதததிலபாஸிததிபெ
தும உததமமுமானமோககூததைஅடைகிருன' எனறுசொனனா
னறனா

---

1 'நிாவிசேஷவாந' எனபது மூலம 'அஹஙகாரமறறதாய' எனபது
பழயஉரை

இருநூறறைநதாவது அதயாயம்

மோக்ஷ தாமம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷமர், யுதிஷ்டிரருக்கு நிபந்தனரென்பவர் தமதுதாய்க்கு ஸம்ஸாரத்தை அரண்யமாகச்சொல்லியதையும் நாரதருக்கும் ஸாவித்ரிக்கும்நடந்த ஸம்வாதத்தையும் நாரதர்தவஞ்செய்து ஸ்ரீவிஷ்ணுபகவானைத் தர்சித்ததையும்சொல்லியது.)

யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே! அறிஞாகளிறசிறநதவரே! து நதாலுமசோகததாலும துனபமுளள ஸமஸாரசகாததில ஜனஙகளு து வெறுபபுணடாகவிலலையே, இது எனனகாரணம?" என கடக, பீஷமா சொலலததொடஙகினா

"அரசாகளிலுததமனே! இவவிஷயததிலும நிபநதனரென ணிககும அவா அனனையானபோகவதிககும நடநதஸமபாஷணை ான பழையஇவவிதிஹாஸததை உதாஹரிககிறாாகள புதாரானநி னரெனறமுனியானவா முயறசியறறவரும ஜீவனமிலலாதவரு வலையிலபறறிலலாதவரும காயாநதரமபுநிறைநதசரீரமுளளவரும த துனபததுடனிருபபதைககணடு அபபொழுது (அவா) தாயா பாகவதியானவள, 'ஏ! மூட! எழுநதிரு பொருளை அடையததக ழியிலபறறுதலிலலாதவனும மிதராகளானமனிதாகளுடனசேசமி தவனுமாகி எனனதூஙகிககொணடிருககிறாய? உனககுத தகபபனு மபாதிககபபடடபொருள எனனஇருககிறது?' எனறுசொனனை நதனா சொலலததொடஙகினா 'அனனையே! எனககுத தநதை லஸமபாதிககபபடடது மிகுதியாயிருககிறது இஃது இவவுல ளளதுககஙகளெலலாவறறிறகும இருபபிடமாயிருககிறது அதை தொலைககவேணடி முயறசிககபபோகிறேன அநதவிஷயததில ாகபபடாதே மிககரூரமானஇநதசசரீரமானது தநதையாலஅளி பபடடது ஸநதேஹமிலலை அநதததநதையையடைநதகாரணத லயே அழிவிலலாதபொருளிருககிறது பெரியஇநதஸமஸாரத ருககுமஒருவன பொருளவிருபபததுடன கொடியவிலஙகுகளா றைநததும செலலததகாததுமான பெரியஅரணயததிறகுசசெ ன அநதமனிதன மிககபயஙகரமும மிகபபுஷடிபபவையுமான ஸி ஙகளாலும வேஙகைகளாலும யானைகளாலும நானகுபுறததிலு ழபபடடஅநதஅரணயததைககணடு பயமடைநதான அநதஅர ததிலஸஞசரிககுமஅநதமனிதன இஙகுமஙகுமஓடிககொணடு பு

_தனைவிருமபித திககுகளனைததையும பாாததுககொணடு வின
கலடிஞன, பிறகு, அநதஅரணயமானது வளாசசியடைநது
னகுபுறததிலும வலையாலமறைககபபடடிருபபதைக கணடான
நதஅரணயததினநடுவில புறகளாலமறைககபபடடதும நிறைந
ாடிகளாலசூழபபடடு நானகுபுறததிலும நனறுகமறைககபப
துமான ஒருகிணறு இருநதது ஜனஙகளிலலாத அநதவனததி
நதபாாமமணன அநதககிணறறில விழுநதான, கொடிகளினகூ
ததாலசூழபபடட அநதககிணறறில தொததிககொணடான அவ
விடததில அதிகபலமுளள ஒருமஙகையால கைகளாலஙனகுஆலி
ாமசெயயபபடடுத தலைகீழுமகாலமேலுமாகத தொஙகினன அ
ணறறில ஏற மிகககடினமானஒருநாவலமாம கீழேஉணடாயிரு
து அநதககிணறறினகரையில பலவிதமானதும கொடிகளாலு
ஙகளாலுமநிறைநததும ஆகாயததையளாவியதுமான அநதமாதை
ம (அதில) மிகபபெரியஒருகனியையும கணடான பலஉருவங
ளளவணடுகள அநதமாததிலஇருநதன அபபொழுது அநதவ
ளசோததேனகளினதாரையானது அதிகமாயப பெருகதசொ
கிறது தொஙகிககொணடிருககும அநதமனிதன இடைவிடாம
நததாரையைககுடிததான ஸஙகடததிலிருநதுகொணடு அதை
டிககுமஅநதமனிதனுககு ஆசையானது ஒழிவடையவிலலை தி
பவுமதிருமபவும திருபதியடையாதஅநதமனிதன எபபொழுது
நததாரையையடைய விருபபமுளளவனுயிருநதான இவவித
நதபாாமமணன அநதககிணறறில மறுபடியும மிகவுமதுகக
டன வஸிததுககொணடிருககிறுன எனனுல அநதததனமான
காடுககததககதாயிருககிறது நீவிருமபுவாயாகில உனககுககொ
கிறேன' எனறுசொனனுா பிறகு, அநதபாாமமணா அநதபபொ
ாபபறறி பாாாததிககபபடடு அதைககொடுததபின முகதியையடை
ாா அவனும பொருளைபபறறியஸஙகலபததைவிலககிவிடடு உ
மமானகதியைபபெறருள அரசாகளினுததமனே! இவவிதம ஸ
ாாமெனறசகாததின ஸவரூபததையறிநதவாகள பெரியவைராக
ததையடைநது உததமமானபதததை அடைகிறாாகள்" என
சானனுா

யுதிஷடிரா, "ஸமஸாாமெனனுமசகாததின் ஸவரூபம இவவி
மனறு எனககு அறியககூடவிலலை அறிவுளளவரே! மஹாதப
ான அநதபாாமமணாால தகபபனுலஸமபாதிககபபடடபொருளெ
று சொலலபபடடஅது எது? அரணயமெனறுசொலலபபடட

து ? யானையென்பது எது ? அந்தக்கிணறு எது ? பிதாமஹரே
ரியமாமும் அதிலுள்ள தேனும் என்ன ? என்னுடைய இந்தஸந்தே
த்தை விலக்கவேண்டும் பொருள் என்றபத்தால் என்ன சொல்ல
கிறது ? அந்தப்பரமமணரால் பொருளானது எவ்விதமடையப்பட
து ? இந்தக்கதையிலுள்ள இது என்ன ?'' என்றுகேட்க, பீஷ்ம
சால்லத்தொடங்கினார் ''பாரத ! இந்தக்கதைமுழுதும் மோக்ஷத்தை
ந்தவர்களால் உதாஹரிக்கப்பட்டது (மனிதன்) இந்தக்கதை
ல் நல்லஅறிவையடைவான் ஸம்ஸாரபந்தமும் நசிக்கும் அரண்
ன்றுசொல்லப்பட்டது எதுவோ அது பெரியஸம்ஸாரமதான
திலநிலையுள்ளவைகளான துஷ்டயானைகள் நோய்களென்றுசொ
படுகின்றன ரூபத்தையும்மேனியையும்நசிக்கச்செய்கிறவளும் மி
யங்கரமுள்ளவளுமான ஸ்திரீயென்பது அறிவிற்சிறந்தவர்கள் கிழ
னமென்றுசொல்லுகிறார்கள் அந்தக்கிழத்தனத்தால் உலகமான
விங்கனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது அந்தக்கிணற்றிலிருக்கும்பெரி
மபென்பது காலமதான் மரமென்பது மிருத்யு அந்தமரத்தி
ந்தக்கனியானது தன்னாலசெய்யப்பட்டகாமங்களின்பயனும் அ
னே ! கறுத்தவைகளும்வெளுத்தவைகளுமான எலிகளென்
சால்லப்பட்டவைகள் இரவுகளும்பகல்களுமாகும் பன்னிரண்
லகளுடன்கூடியதும் ஆறுமுகங்களுள்ளஉருவமுள்ளதுமான யானை
னது வருஷமென்றுசொல்லப்படுகிறது பக்ஷங்களும் மாஸங்களு
துக்களும் முகங்களாகின்றன இது ஸம்ஸாரமென்னும்சக்ரத்தி
வரூபமென்று என்னாலசொல்லப்பட்டது அரசனே ! இவ்வித
டையப்பட்ட பொருள்போன்ற அந்தஸம்ஸாரஸ்வரூபத்தை நசி
மபடிசெய்துகொள் அரசனே ! இதைஅறிந்தபின் அந்தப்பரமம
டைய தாயானவள் பெரியவைராக்கியத்தையடைந்தாள் அ
ரமமணர் கூறியவிதிப்படி மிகவும்மேலான சிறந்தபதத்தையடை
ர இந்தமோக்ஷத்தையடையவேண்டியகாரணத்திற்காகப் பொ
தரிக்கவும் தரிக்கும்படிசெய்யவும்செய்தார் ஆகையால், சுத
னமோக்ஷத்தை நீ அடையவேண்டும் ஜயோதிரூபமானமோக்
னது தவத்தால்அடையத்தக்கது தேவர்களிற்சிறந்தவரும் தே
யின்புதாருமான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அந்தமோக்ஷரூபியாயிருக்
ர பெருமையைக்கொடுப்பவனே ! அந்தக்ருஷ்ணபகவானுடை
னுக்கிரஹத்தால் துக்கமில்லாதவனாவாய் அந்தக்ருஷ்ணபகவா
ருவரே உலகங்களுக்குக்கர்த்தாவும் ஞானிகளுக்குஉத்தமகதியு
ருக்கிறார் தேவர்களும் தேவர்களுக்குப்பதியான இந்திரனும் ரு

களும அவவிதமேஅஶ்வினிதேவாகளும போகததையும மோக்ஷ
தயுமஅறிநத (மறற) ஜனஙகளும இநத ஸ்ரீகருஷணரூபததை
ரணமடைநது தமதமபதததைஅடைநதிருககிறாகள அபபடி
டடஇநதகருஷணபகவான பராணிகளின உளளிலுளள ஆதமாவ
ழிவிலலாதபததஙதயுடையவருமாயிருககிறா உனககுஇவரைபப
யஉணமையானஅறிவுஉணடாகுமடடி இநதபபகவானுடையசிற
லையககேள பாபுவானஸ்ரீவிஷணுவானவா முனகாலததில நா
கருத தமஸவரூபததைககாணபிததத தாம எதைசசொனனே
தை நீதெரிநதுகொள தேவரிஷியும உணமையுளளவரும பரபு
சாபையுளளவருமானநாரதரானவா முனகாலததிலதீாததயாதத
சயதுகொணடு பூமிமுழுமையுமஸஞசரிததா அவா இமயமலைசா
லயடைநது பலமுறைவிசாரிதது அவவிடததில தாமரைமலாக
யும நீலோதபலஙகளாலுமநிறைநதுளள ஒருகுளததைககணடா
ரசனே ! அநதககுளககரையில எலலாஆபரணஙகளாலுமஅ
ரிககபபடடவளும காநதியாலவிளஙகுகிறவளும நீலோதபலஙகளை
காணடுவிளையாடுகிறவளுமான ஒருகனனிகையககணடா அநத
பணணனவள மஹாதமாவானநாரதரைககணடு, ‘ஓ ! நாரத
னறழைததாள நாரதரானவா அநதபபெணணின ஸமீபஞசென
னததிலவியபபடைநது நினறா அழகானஆடையுளளவளும பெரி
ரகயமபெறறவளுமான அநதககனனிகையானவள பாாததுககொ
ரடிருககும அநதநாரதரைககணடு புனனகையுடன பலதரமகொ
ரவிவிடடாள அநதமுகததிலிருநது புருஷஉருவமுளளதும
புளளிகளால நிறைநதஅஙகஙகளுளளதும எலலாஆபரணஙகள
மஅலஙகரிககபபடடதும ஸூரியனுககொபபானஉருவமுளளது
லயிலஒருமணியைததாஙகியதுமானஒனறு உணடாயிறறு இர
வும அதனஉருவததிறகுசசமமானவேறொனறும பலவித ஆபரண
ஞடனகூடியமூனறாவதும உணடாயின மஹாராஜனே ! பலவி
ான ஒளிகளுளளஅநதமூனறும அநதககனனிகையை வல
சயதுவிடடு நினறன பிறகு, பரமரிஷியானநாரதா அழகா
நதககனனிகையைநோககி, ‘மிககமஙகளமுளளவளே ! தாமரைப
கருமசநதிரனுககுமஸமமானமுகமுளளவளே ! ஏ ! மஹாதேவி
பாா ? உனனை நான அறியவிலலை குறறமிலலாதவளே ! உணமை
யசசொல’ எனறு முறறும வினவினா கனனிகையானவள, ‘ஓ
ரமரிஷியே ! கேள நான ஸாவிதரியெனறு பெயருளளவ
னககு க்ஷேமமுணடாகடடும நான எனனசெயயவேணடு

னமனததிலிருபபதுளதுவோ அதைசசொல' எனறு சொனனு
ரதா, 'ஓ! ஸாவிததிரியே! உனனை நான நமஸகரிககிறேன குற
லாதவளே! நான பயனுளளவனுனேன ஓ! தேவி! அழகு
வளே! நீ எனனுடையஇநதஸநதேஹததிறகுவிடையளிககவே
முதலினுணடானபுருஷஉருவமுளளஇது எனன? ஓ! மஹ
வி! சுடடிகளெனன? தலையில ஒளிஉருவமுளளதாயிருநத
ன?' எனறுகேடடார கனனிகையானவள, 'முனியே
லில உணடானது ருககவேதமும வேறொனறு யஜுாவே,
ம மூனருவது ஸாமவேதமுமாகினறன உனககு ஸநதேஹமவி
டும யாகததினபயனை அடைநதவேதஙகள (பிநது) புளளிகளு
ககூடியிருககினறன பேரொளியாயககாணபபடடது (பரமாதம
யாதியெனறு அறிஞாகளாலசொலலபபடுகிறது ரிஷியே! அது
ணுலும அறியததககது' எனறுசொலலிவிடடு அநதாததான
யடைநதாள புருஷஶரேஷடனே! பிறகு, பெரியபுததியுள
நாரதானவா ஆசசாயமடைநது நெடுநேரம தயானததுடனிரு
ம அதைஅறியவிலலை பிறகு, மிககககாநதியுளளவரும புருஷ
யுமான அநதநாரதானவா அநதஆசசாயததையறியவிருமபி ஸ
செயது வாககையுமஇநதரியஙகளையுமடககித துதிசெயயததொ
கினா பிறகு, நூறுவாஷஙகளநிறைநதவுடன, உலகஙகளைஉண
ணுகிறவரும உலகஙகளை உருவமாககொணடவருமானவிஷ
பகவான ரிஷியினிடமுளள மிகக அனபினுல எதிரிலதோனறினா
விதமவநதவரும உலகஙகளுககுபபதியும எலலாவறறினகாரண
குமகாரணரும எலலாததேவாகளினகிரீடஙகளிலுமுளளஸுவா
ததால சிவநதஇரணடுபாதஙகளுளளவரும கருடனுடையகா
ட அடையாளததாலவிளஙகுமமுழஙகாலுளளவரும பீதாமபரத
னவிளஙகுமபொனமாலைகடடிய இடையுளளவரும ஸரீவதஸமுள
ாபுளளவரும அழகானகௌஸதுபமணியணிநத கழுததுளளவ
புனசிரிபபுளளமுககமலமுளளவரும சலிககிறநீணடகணகளுள
ரும விலலைபபோலவளைநதஇருபுருவஙகளாலவிளஙகுகிறவரு
விதமானசிறநதாதநஙகளாலும வைரஙகளாலுமவிளஙகும மக
னடலமுளளவரும இநதரநீலமணிககொபபானமேனியுளளவரு
ளவளைகளாலுமகிரீடததாலுமவிளஙகுகிறவரும இநதானமுதலி
தவாகளாலும ரிஷிககூடடஙகளாலும துதிககபபடுகிறவருமான
தஸரீ ஹரியை நாரதானவா ஜயசபதததுடன தலையாலநமஸகரித
பிறகு, எலலாபபராணிகளுககுமஈஶவாரும லக்ஷமியுடனகூடிய

ருமான அநதவிஷ்ணுபகவான பூமியிலவிழுநதுநமஸகரிதத
ரைநோககி மேகததினதவனிபோலக கமபீரமானவாககுடன, ‘ரி
ய ! உனககு க்ஷேமமுணடாகடடும நலலநியமமுளளவனே ! வ
தபபெறறுககொள உனமனததிலிருபபதை ஸநதேஹமின,
கொடுககிறேன’ எனறுசொனனா அநதநாரதரிஷியும பாபபபு
யகததையும சகரததையும கதாயுதததையுமதரிததவரும ஹ
ததிலதோனறியிருநதவருமான அநதபபகவானை நோககி ஜயசப
துடன, ‘உலகஙகளுககுபபதியே ! அசசுதரே ! அனுகரஹிககவே
டும நானசொலலவிருமபியது உமமால அறியபபடடதுதான
ஹருஷீகேசரே ! ஆகையால அனுகரஹிககவேணடும ஹரி
நான அதைககேடக விருமபுகிறேன’ எனறுசொனனா பி
மஹாவிஷ்ணுவானவா புனனகையுடன நாரதரைநோககி, ‘வேத
ரின தலையில உனனாலகாணபபடட அநத உருவமுளள என்னை
நதவஙகளிலிருநதுவிலகியவாகளும அஹஙகாரமறறவாகளும பரி
தாகளும பரிசுததமான தருஷடியுளளவாகளுமான யோகிகள
பொழுதும பாாககிறாாகள இவவிஷயததில எதைவிருமபுகிற
அதை அவாகளிடம கேள ஓ ! தேவரிஷியே ! எநதயோகி
பராஜனாகளிறசிறநதவாகளோ, எவாகள என்னுடைய அவதா
னெனறுநிசசயிககபபடடவாகளோ அவாகளுடைய அனுகரஹத
என்னுடைய அனுகரஹமெனறு தெரிநதுகொள’ எனறுசொன
உலகஙகளைபபடைபபவரான அநதவிஷ்ணுபகவான இவவிதம செ
விடடுச சென்றா ஆகையால, இநதிரியஙகளுககீஸவாரும தே
கியினபுதாருமான ஸ்ரீவாஸுதேவரைசசரணமடை மஹரிஷிகள
தககோவிநதரைஆராதிதது முகதிபெறறிருககிறாாகள இவா
கஙகளைப) படைபபவரும ஸமஹரிபபவரும எலலாவறறினகார
திறகும காரணருமாயிருககிறா அரசனே ! என்னாலும இது ந
ரிடமிருநதே கேடகபபடடது அதை நீ தெரிநதுகொள,
ரானநாரதமுனிவா தாமாகவே சொனனா எலலாவிதமானஸம
துககததையும விலககககாரணரான விஷ்ணுபகவானை வேறுஇ
தில மனததைசசெலுததாமல எவாகள ஆராதிககிறாாகளோ
கள அடைவதறகு மிகவும அரிதான ஸாயுஜ்யததை அடைகி
னெனறு எபபொழுதும (பெரியோாகள) உளளததிலிருபபதை
வாயககூறுகிறாாகள” எனறுசொனனா

—·—

இருநூற்றுருவது அத்யாயம்

மோக்ஷதர்மம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், விஷ்ணு உலகங்களைப்படைத்தமுறையையும் நாரதரால் சொல்லப்பட்ட விஷ்ணுவின்அவதாரமுதலியபெருமையையும் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரர், "பிதாமஹரே! பேரறிவுடையவர்களில்பெரியவரே! தாகளிலமிகசசிறநதவரே! தாமரைமலர்போன்றகணகளுள்ள ம அழிவில்லாதவரும காததரும உதபததியில்லாதவரும எஙகு றைநதவரும பராணிகளின உதபததிலயஙகளுககுககாரணரும இ ரியஙகளுககு ஈஸவரரும கோவிநதரும வெலலபபடாதவரு ராயணருமான ஸ்ரீகேசவரைபபறறி உணமையாயககேடகவிரும் றேன" என்றுகேடக, பீஷமர் சொலலததொடஙகினார்

"இநதவிஷயமானது ஜமதககனியினகுமாரரானராமரும தே ஷியானநாரதரும வயாஸருமசொலலிககொணடிருககுமபொழு டகபபடடது அபபா! அஸிதரும தேவலரும பெரியதவமுள லமீகியும மாாகசணடேயரும ஸ்ரீகோவிநதரிடததில [1]பெரிய யததைச சொலலுகிறாகள அரசனே! ஸ்ரீகேசவருடையகுண ர் என்னுலவாணிககககூடியவையலல இநதரியஙகளுககுஈஸவரு ததிலுமபாருமான ஸ்ரீவாஸுதேவர் இவவிதமானவர் பாதாகளி கசசிறநதவனே! ஸ்ரீகேசவர் [2]பகவானென்றும [3]ஈஸவரரென்று ரபுவென்றும புருஷரென்றும ஸாவரென்றும [5]விபுவென்றும ப தமாக வேதததில கேடகிறோம மஹாபாஹுவே! யுதிஷடிர ணுலும, உலகததிலுளளபராமமணாகள, மஹாதமாவும சாாங ான லுமவிலலுளளவருமான ஸ்ரீவாஸுதேவரிடததில எநதககுண ளைச சொலலுகிறாகளோ அவைகளைககேள மனிதாகளுககுஇந ன! புராணஙகளை அறிநதஜனஙகள ஸ்ரீகோவிநதரிடததி தககுணஙகளைச சொலலுகிறாகளோ அவைகளெலலாவறறையு ட்டு நானசொலலுகிறேன பராணிகளுககுஆதமாவும மஹா

1 'ஆசசாயமானமாஹாதமயததை' எனபது பழையவுரை

2 'நிறைநதஐஸவாயமும ஞானமும யசஸும ஸ்ரீயும வைராககயமும த முளளவா' எனபது பழையவுரை

3 'அநதாயாமி' எனபது பழையவுரை

4 'அரசனபோலவெளியிலிருநதுரகூிபபவா' எனபது பழையவுரை

5 'வயாபகா' எனபது பழையவுரை

வுமான புருஷோத்தமானவர் ஆகாயம் வாயு ஜ்யோதிஸ் ஜல
மி என்றமஹாபூதங்களைப்படைத்தார் எல்லாப்ராணிகளுக்கும் ஈப
ரும் பரபுவும் மஹாத்மாவுமான அந்தப்புருஷோத்தமானவ
மியைப்படைத்தபின் ஜலத்திலேயே சயனம்பண்ணிக்கொண்டிரு
ர் எல்லாத் தேஜஸ்ஸுகளின்உருவமுமுள்ளவரும் சுபமான அந
லமென்றசயனத்தில் சயனித்திருப்பவருமான அந்தப்புருஷோத
எல்லாப்ராணிகளுக்கும் முதலிலுண்டானவரும் எல்லாப்பிராண
ளுக்கும் இருப்பிடமுமானஸங்கர்ஷணரை மனத்தால் [1]சிந்தி
ரென்றுகேள்விப்படுகிறோம் அவர் நிகழுமஉலகங்களையும் சென
ம வரப்போகிறதுமான இரண்டையுமதரிக்கிறார், அந்தஸங்கர்ஷ
ரப் படைத்தபின் எல்லாத்தேஜஸ்ஸுகளையும் விளங்கச்செய்கிற
ன பரதயும்னரைப் படைத்தார் பிறகு, எல்லாசசக்தியுமுள்ள
ம பெரியகாந்தியுள்ளவருமான அநிருத்தருண்டானார் ஆகாயத்தை
டைந்தவரும் ஜலத்தில்யோகநித்ரைசெய்பவருமான பரபுஎவரே
வரிடமிருந்து மிகப்பெரியதேஜஸ்ஸுள்ளவர்களும் ஸ்ருஷ்டிஸ்தி,
மஹாரமென்றகாரியங்களுள்ளவர்களுமான பரமமா விஷ்ணு மஹே
வரரென்ற அந்த மூன்றுதேவர்களும் உண்டானார்கள்

பிறகு, மஹாத்மாவும் மஹாபாஹுவுமான அந்தஸங்கர
ர உண்டானவுடன், நாபியில ஸூர்யனுக்கொப்பான ஒருதிவ்யமா
தமம் உண்டாயிற்று அப்பா! அந்தத்தாமரைமலரில் எல்லாப்ராண
ளுக்குமபிதாமஹரும் பூஜ்யருமான அந்தபரமதேவர் திக்குக்க
ளங்கச்செய்துகொண்டு உண்டானார் மஹாபாஹுவும் மஹா
ரவுமான அந்தபரமதேவர்உண்டானபிறகு, தமோகுணத்தி
ந்து முதலிலுண்டான மதுவென்னும் பெரியஅஸுரனுண்ட
ன க்ரூரனும் க்ரூரமானசெய்கையுள்ளவனும் க்ரூரமானபுத்தியை
டைந்தவனுமான அந்த அஸுரனை ஸ்ரீபுருஷோத்தமரானவர் பர
தேவருக்குப்பெருமையைச்செய்வதற்காகக் கொன்றார் அப்பா
துவென்னும் அந்தஅஸுரனைக்கொன்ற காரணத்தால் தேவர்க
ஸுரர்கள்மனிதர்களெனைவர்களும், பக்தர்களெனைவர்களையும் பர
ர்க்கும் பகவானை மதுஸூதனனென்று கருதுகிறார்கள் பிற
ரமதேவரானவர், மரீசி அத்ரி அங்கிரஸ் புலஸ்தியர் புலஹர் க்ர
க்ஷர் என்றஏழு [2]மானஸபுத்ரர்களைப் படைத்தார் அப்பா! அ
ளில் முதலிலுண்டானமரீசியானவர் மனத்திலிருந்துண்டானவரு

1 'ஸ்ருஷ்டித்தார்' என்பது வேறுபாடம்

2 மனத்தாலபடைக்கப்பட்டவர்கள்.

தேஜோரூபியும் சிறந்த பரமமஜ்ஞானியும் முதலிலுண்டானவ
ான கஶ்யபரென்னும் புத்ரரை உண்டுபண்ணினார் பரமதேவர
ா மரீசிக்கும் முதலிலுண்டான ஒருவரைத் தம்பெருவிரலிலிருந்
டைத்தார் பரதர்களில் மிக்கச்சிறந்தவனே! அவர் தக்ஷரென்று
ிததிபெற்ற ஸ்ருஷ்டிகர்த்தராயிருந்தார் பாரத! அந்தத் தக்ஷப்ரஜ
திக்கு முதலில் பதின்மூன்று கன்னிகைகளுண்டானார்கள் தி
யன்பவள் அந்தக் கன்னிகைகளுள் மூத்தவள் அப்பா! எ
ாத்தர்மங்களின் விசேஷங்களையும் அறிந்தவரும் பரிசுத்தமா
ாத்தியுள்ளவரும் பெரியபுகழுள்ளவரும் மரீசியின் புத்ரருமா
ஶ்யபரானவர் அந்தக் கன்னிகைகளனைவருக்கும் பதியாயிருந்தா
பரியபாக்யம்பெற்றவரும் தர்மங்களை அறிந்தவருமான தக்ஷப்ரஜ
தியே அந்தக் கன்னிகைகளுக்குத் தங்கைகளான பத்துப்பெ
ளையும் உண்டுபண்ணித் தர்மதேவதையின்பொருட்டு அளித்தார்
ாரத! தர்மத்திற்கு வஸுக்களும் அளவற்ற தேஜஸுள்ள ருத்
ளும் விஶ்வேதேவர்களும் ஸாத்யர்களும் மருத்வான்களுமான புத்
ள் உண்டானார்கள் அந்தப் பத்துப்பெண்களைத் தவிர அவர்களு
த்தங்கையர் வேறு இருபத்தேழு பெண்கள் பிறந்தார்கள் பெரி
ாக்யம்பெற்ற ஸோமன் அப்பெண்களனைவருக்கும் பதியானான் [1]ப
ப்பெண்கள் கந்தர்வர்களையும் குதிரைகளையும் பக்ஷிகளையும்
சுக்களையும் கிம்புருஷர்களையும் மத்ஸ்யங்களையும் கொடிசெடிக
ம் மரங்களையும் உண்டுபண்ணினார்கள் அதிதியானவள் தேவ
ிலமிக்கச்சிறந்தவர்களும் பெரியபலமுள்ளவர்களுமான ஆதித்ய
ளை உண்டுபண்ணினாள் கோவிந்தரானவிஷ்ணுவானவர் வாமன
ாரம்செய்து அவர்களுக்குத் தலைவருமானார் அவருடையபராக்ரம
ால தேவர்களுக்குள்ள ஸம்பத்தானது மிக்கச்செழிப்படைந்த
னுவின் குமாரர்களும் திதியின் குமாரர்களுமான அஸுரஸந்த
ளும் தோல்வி அடைந்தன தனுவானவள் விப்ரசித்தி முதல
ுஸுரர்களை உண்டுபண்ணினாள் திதியோ பெரியபலமுள்ள எல்ல
ுஸுரர்களையும் உண்டுபண்ணினாள் பிறகு, விஷ்ணுபகவான
ா உலகங்களுக்குப் பயத்தை உண்டுபண்ணுகிறவனும் எல்லாப்பி
ரிகளையும் அபஹரிக்கிறவனுமான ம்ருத்யுவைப்படைத்தார் ம
ுதனானவர் பகலையும் இரவையும் ருதுவுக்குத்தக்ககாலத்தை
ம் முற்பகலையும் பிற்பகலையும் யாவற்றையுமே படைத்தார் அந்த
கவானானவர் [2]ஜலங்களையடைந்து மேகங்களையும் அவ்விதமே ஸ

1 கஶ்யபரின்பத்நிகள் 2 'ஆலோசித்து' என்பது வேறுபாடம்

ஙகளையும ஜஙகமஙகளையும உணடுபணணினா அவா அதிகதே
டனகூடிய [1]பூமிமுழுமையையும படைததா யுதிஷடிா! பிற
பரியபாகயமபெறறவரும பரபுவுமான ஸ்ரீவாஸுதேவரே திரும
ம மிகசசிறநத [2]நூறுபராமமணாகளைத தமமுகததிலிருநதே பை
தாா. பரதாகளிறசிறநதவனே! ஸ்ரீகேசவா கைகளிலிருநது நூ
கதரியாகளையும தொடைகளிலிருநது நூறுவைஸயாகளையும பாத
ளிலிருநது நூறுசூததாகளையும படைததாா இவவிதம பெரி
வமுளள அநதபபகவான நானகுவாணஙகளையும உணடுபணணி
ன தாம வேதவிததைகளைவெளியிடடதககவரும அளவறறகாந
ளவரும எலலாபராணிகளையுமபடைபபவரும அதிபதியுமான
மதேவரைப படைததாா அநதபபகவான பூதஙகளுககும ஸப
தாககளுககும பரமதகணஙகளுககும அதிபதியானருதரரையு
டைததாா, பாபிகளைசசிக்ஷிபபவரும பிதருககளுககுபபதியும ஸ
யிருபபவருமான தாமாாஜரையும படைததாா எலலாபராணி
கருமஆதமாவானபகவானவா நிதிகளுககுபபதியானகுபேர
ம படைததாா, ஜலஙகளுககுாசனும ஜலததிலுளளபராணிகளு
பபதியுமானவருணனையும படைததாா பரபுவானவா எலலா
தவாகளுககுமபதியானஇநதரனையும படைததாா மனிதாகளுக
வவளவுஎவவளவுகாலம சரீரததைததரிககவேணடுமெனறஆவவி
நதே. அவவளவுஅவவளவுகாலம அவாகள ஜீவிததிருநதாாக
மனசெயயுமபயமஉணடாகவிலலை பரதாகளிறசிறநதவனே! இ
ளுககு ஆணபெணகளுககுரியசோககையெனனும தாமமான
லலை ஸஙகலபததாலேயே இவாகளுககுக காபபமுணடாயிற
றகு, தரேதாயுககாலததில தொடுவதால பரஜைஉணடாயிறறு
னே! அககாலததிலுளளவாகளுககும ஆணபெணகளுககுரியசோ
கையெனனுமதாமமானது இருககவிலலை அரசனே! ஆணபெ
ளினசோககையெனனுமதாமமானது பரஜைகளுககு தவாபரயு
திலுணடாயிறறு அரசனே! அபபடியே கலியுகததிலுளளஜன
ா தவநதவதாமததைஅடைநதாாகள அபபா! இவவிதம உலகை
ளைபபடைததஇநதவிஷணுவானவா பராணிகளுககுபபதியெனறு
வறறை நனகுகாபபவரெனறும சொலலபபடுகிறாா கௌநதே

---

[1] 'பருதிவீம' எனபது மூலம். 'பூமியிலுளளஎலலாபபிராணிகளையு
னபது பழையவுரை

[2] 'சதம' எனபது மூலம, 'அனநதமான' எனபது பழையவுரை
பராமமீமுதலியஎழுவா

ங்கத்தைத் திராபாபவாகனையும் சொல்லுகிறேன் அதைக்கேள
ளக்குக் கபபங்கட்டுகிறவாகளும் தென்தேசத்திறபிறந்தவாகளு
ன ஆந்தராகள புளிந்தாகள சபராகள சூசுபாகள மதாகாகள அனை
நும அவவிதமாகிறாாகள காமபோஜாகள காந்தாாாகள கிராத
ா பாபபாரகளென்னும வடதேசத்திலபிறந்தவாகளையும சொலலு
றேன அபபா! அரசனே! இவாகள பாபத்தைசசெயகிறவாகளுட
ாககு கழுகு சணடாளன இவாகளுககுச்சமமான தாமமுளளவ
நுமாகி இபபூமியில ஸஞசரிககிறாாகள அபபா! இவாகள கருத
ததில இபபூமியிலஸஞசரிககிறவாகளலலா பாதாகளிறசிறந்த
னே! தரேதாயுகமுதல அநதஜனஙகள வருததிஅடைகிறாாகள
கு, யுகத்தினமுடிவிலுணடானதும மிககபயஙகாமுமான அவவித
தயாகாலமநோநதவுடன (அஸுாாகள) ஒருவரையொருவா அ
அரசாகளாறாாகள தேவரான அநதபபகவானே அஸுாா
கொலலுவதறகாக இநதஉருவததைஎடுததுககொணடு பூமியில
சரிததாா பூமியானது (யுததமெனனுமயாகததிறகு) வேதி
னனுமநிலையைஅடைநதது இவவிதமிருககுமபொழுதே பூமியை
கிககவேணடி முறையே நாஸிமமமுதலிய ஸ்ரீவிஷணுவினஅவதா
கள உணடாயினவெனறுகூறபபடுகினறன புருஷோததமான
விஷணுவானவா பூமியிலுளள துககததைவிலககுவதறகாக, ப
ாஇநதானமுதலியவாகளாலதுதிககபபடடு அநதஅநதககாாயஙக
ககுததகக அவதாரததைசசெயது ஹிரணயகசிபுவெனறஅஸுானை
அவவிதமே ஹிரணயாக்ஷனெனறஅஸுானையும பெரியஅஸு
ாாவணனையுமகொனறுவிடடு இதோ மஹாயோகியான ஸ்ரீகிருஷ
ஞயிருககிறாா மஹாராஜனே! பெரியதேஜஸுளளவரும ஜனங
ாலவிருமபபபடுகிறவரும கமபீரபுததியுளளவருமான ஸ்ரீஹரி
னவா தமமுடையஅஙகததிலிருநது வெளுததுமகறுததுமான
ணடுமயிாகளை எடுததுஎறிநதாா உலகததைஉருவமாககொண
ரும உததமருமான இநதஸ்ரீவிஷணுவானவா இவவுலகில வஸு
வருககுததேவகியிடததிலபிறநது சரீரமுளளவாாகி உனககுஸம
தியாயிருககிறாா ஓ! புருஷபபுலியே! யோகிகளுககுாஸவாரும
ததுககெடடாதவரும சிநதிககமுடியாதவருமான ஜகதபதியான
ஆவிாபபவிததிருககிறாா இவா ஸாதாரணமனிதரோஅலலா அவ
கமுதல விசேஷமவரையிலுளளதும பலஅளவும பொருளுமுள

¹ இஙகு மூலததில நிரபேக்ஷாந' எனறிருககிறது, பழையஉரையில
யேக்ஷாந' எனறிருககிறது, அநதபபாடமே கொளளபபடடது

ரதுமான இவ்வுலகமெல்லாம் ஸ்ரீ ஹரியினுடையலீலையே இவ
ரசமுள்ளதென்றே தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் அழிவில்லா
தும் நித்யமுமான ஸ்ரீ ஹரியின் அந்தஉருவம் வேறுஇருக்கிற
வெவ்வேருனஉருவமானது உலகத்தைப்பற்றியதாகும் ஒப்ப
ரன அந்தஉருவத்தைத் தெரிந்துகொள் மோக்ஷமானது உன
யிக்கப்பட்டதாகும் அந்தஉருவம்தான் தசாஹகுலத்தினுதி
ரும் லக்ஷ்மியுடன்கூடியவரும் ஸ்ரீவத்ஸமென்னும்அடையாளமு
ரவருமான ஸ்ரீகிருஷ்ணனுகிறது இந்தப்பரமாத்மாவினுடையதே
மானது பூதங்களின்உத்பத்தியால்உண்டான உருவமுள்ளதன்று
டத்தில் தேஹமுள்ளவராயிருக்கிற இந்தவிஷ்ணுபகவான் மா
மயமானஹரியாகிருர் உன்னுடையபரலோகத்தை ரக்ஷித்துக்
ளவேண்டி ஸனுதனமானநித்யரூபத்தை த்யானம்பண்ணு எ
ளபக்தியில்லாதவர்களோ அவர்கள் நான்குவேதங்களாலும் அ
களின் அங்கங்களாலும் மீமாம்ஸையாலும் ந்யாயசாஸ்த்ரத்தா
இதிஹாஸங்களாலும் புராணங்களாலும் மனுமுதலியதர்மசாஸ்த
களாலும் இவரைப்பற்றிக்கூறும்எல்லாவேதாந்தங்களாலும் எவ்வி
திலும் நித்யரான இந்தப்பரமாத்மாவை அடையமாட்டார்கள்
ணிகளின் ஆத்மரூபியானபகவான் எல்லாப்ராணிகளிடங்களிலும்
வற்றின்புத்தியை அடைந்திருக்கிருர் ஆகையால், அறிவுள்
எப்பொழுதும் சோம்பலில்லாதவனுகி இந்தப்பரமாத்மாவையே
னம்பண்ணு குருக்களில்மிக்கசிறந்தவனே! பரமாத்மாவின்இ
அவதாரமானது இவ்விதமானது எல்லாவுலகங்களையும்கண்ட
ரிஷியானநாரதரானவர் இவ்விதம்சொன்னுர் அரசனே! பிர
நாரதரானவர் ஸ்ரீகருஷ்ணனுடைய சிறந்ததான சாஸ்வதத்தன
யை உள்ளபடிஅறிந்தார் மஹாபாஹுவே! பரதஸ்ரேஷ்டனே
இவ்விதம் இந்தவாஸுதேவர் மஹாபாஹுவும் ஸத்யமானபரா
முள்ளவரும் சிந்திக்கத்தகாதவரும் தாமரைமலர்போன்றகண்க
ளவருமான ஸ்ரீகேசவராகிருர் இவர் கேவலம் மானிடரல்லர்
இவ்விதமானபுருஷராயிருக்கிருர் இவரை எப்பொழுதும் யார
யத்தக்கவன்? அரசனே! உனக்கு இதனைச் சொன்னேன் திரு
வும் எதைக்கேட்கவிரும்புகிருய" என்றுவினவினர்

இருநூற்றேழாவது அத்யாயம்

மோக்ஷ தர்மம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், மரீசிமுதலியஸ்ருஷ்டிகர்த்தர்களையும் ஒவ்வொரு திக்கிலுமுள்ள ரிஷிகளையும் கூறியது)

யுதிஷ்டிரர், "பரதசிரேஷ்டரே! எவர்கள் முன்பு ப்ரஜைகளுக்கு பதிகளாகஇருந்தார்கள்? திக்குகளொவ்வொன்றிலும் பெரியபாக்யம்பெற்றஎந்தரிஷிகள் இருந்தார்கள்?" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லத்தொடங்கினார்

"பரதர்களில்மிக்கசிறந்தவனே! 'எவர்கள் ப்ரஜைகளுக்குப் பதிகள்? எந்தரிஷிகள் திக்குகளிற்கூறப்படுகிறார்கள்' என்று நீ என்னிடம்வினவியதைக்கேள் தானாகஉண்டானவரும் பூஜ்யரும் ஸநாதனருமானபரமமாஒருவர் ஆதியிலுள்ளவர் ஸ்வயம்புவான அந்த பிரம்மதேவருக்கு மரீசி அத்ரி அங்கிரஸ புலஸ்த்யர் புலஹர் க்ரது பாக்யபாக்யம்பெற்ற வஸிஷ்டரென்ற மஹாத்மாக்களும் அந்த ப்ரம்மாவுக்குஒப்பானவர்களுமான ஏழுபுத்ரர்கள் உண்டானார்கள் அவர்கள், ஏழுப்ரம்மாக்களென்று புராணத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் இதற்குமேல் ப்ரஜாபதிகளனைவர்களையுமே சொல்லுகிறேன் அத்ரிவம்சத்திலபிறந்தவரும் பரமதேவரைக்காரணமாகக்கொண்டவரும் ஸநாதனரும் பூஜ்யருமான ப்ராசீனபர்ஹிஸென்பவர் இருந்தார் ப்ரசேதஸினபுத்ரரான அவரிடமிருந்து பத்துப்பெயர்கள் உண்டானார்கள் அந்தப்பத்துப்பெயர்களுள் தக்ஷரென்றுப்ரஸித்தர் ஸ்ருஷ்டிகர்த்தரும் ஒருபுத்ரர் அவருக்கு உலகத்தில் 'தக்ஷர்' என்றும், 'க' என்றும் இரண்டுபெயர்களுண்டு மரீசியின்புத்ரர் கஸ்யபர் அவருக்கு இரண்டுபெயர்கள் கூறப்படுகின்றன சிலர் அரிஷ்டநேமியென்றும் மற்றும்சிலர் கஸ்யபரென்றும் கூறுகின்றார்கள் காந்தியுள்ளவனும் வீர்யமுள்ளவனும் ராஜனுமானஸோமன் அத்ரியின் ஔரஸபுத்ரன் அவன் தேவர்களுக்குரியயுகங்களில் ஆயிரம்யுகங்கள் தாங்கிக்கொண்டிருப்பான பரபுவே! பூஜ்யனான அர்யமாவும் இந்த அத்ரியின்புத்ரர்களான மற்றவர்களும் உலகங்களைப் படைப்பவர்களென்றும் கட்டளையிடுகிறவர்களென்றும் சொல்லப்படுகிறார்கள் மதியுள்ளவனே! சசபிந்துவுக்குப் பதினாயிரம்பார்யைகளுண்டு அப்பொழுது ஒவ்வொருபார்யையிடத்திலும் ஆயிரமாயிரம்புத்ரர் உண்டானார்கள் இவ்விதம் மஹாத்மாவான அந்தசசபிந்து

புககு [1] நூறுலக்ஷமபுதராாகளிருநதாாகள அவாகள வேறுஒருவ
மபரஜைக்ளுககுபபதியாகவிருமபவிலலை. முனனோாகளான பர
ணாகள, பரஜைகள சசபிநதுவிடமிருநது உணடாயினவென
சொலலுகிறாாகள அது வருஷணியினகுலததுககுக காரணமானத
பெரியதுமானபரஜாபதியின குலமாகும கீாததிபெறறஸருஷ்டிக
ராகள இவவிதம கூறபபடடாாகள பெரியயோகியும பெரியடனமு
ாவரும ஆதமரூபததைஅறிநதவருமான சசபிநதுவெனனும ரா
ஷியானவா பதினாயிரமபாாயைகளின நடுவிலிருநதுகொணடி
ரா யோகியான அவா ஸமாதியை அடைநது பிறகு ஸாயுஜயதன
பெறறாா இதறகுமேல மூனறுஉலகஙகளுககும ஈஸவாாகளான தே
களைசசொலலுகிறேன பகன அமசன அாயமா மிதரன வரு
ஸவிதா தாதா பெரியபலமுளள விவஸவான தவஷடா பூஷா இநத
விஷ்ணுஎனற இநதபபனனிரணடு ஆதிதயாகளும கஸயபரினபு
ளாகிறாாகள நாஸதயனெனறும தஸரனெனறும அஸவினீதே
ள இரணடுபோாகள இவாகள எடடாவதுபரஜாபதியான மா
தாணடரினபுதராாகள தவஷடாவினபுதரனும பெரியயசஸுள
னும காநதியுளளவனுமான விஸவரூபன அஜைகபாத அஹிாபபுத
பன விரூபாக்ஷன ரைவதன ஹரன பஹுரூபன தேவாகளுககு
ஷனதரியமபகன ஸாவிதரன ஜயநதன தோலவியடையாதபி
எனறஇநதபபதினொருவரும மூனறுஉலகஙகளுககும ஈசாகள
ருதராாகளெனறு சொலலபபடுகிறாாகள பெரியபாகயமபெறற எ
வஸுககளும முனனமே சொலலபபடடிருககிறாாகள இவவிதம
இநததேவாகள மனுபரஜாபதியினிடமிருநது உணடானவா
தாம அவாகள தேவாகளெனறும பிதருககளெனறும இர
வகையுளளவாகளாக முனபு கூறபபடடிருககிறாாகள [2] தேவ
ரின கூடடமானது தனிததனியாக ரிபுககளெனறும மருதது
ளெனறும சொலலபபடுகிறது இவவிதம இநதவிஸவேதேவாக
அபபடியே அஸவினீதேவாகளும சொலலபபடுகிறாாகள அந
தேவாகளுள ஆதிதயாகள க்ஷதரியாகளெனறும அவவாறே ம
துககள வைஸயாகளெனறும உகரமானதவததிலிருககும அஸவி
தேவாகள சூதராகளெனறும கூறபபடுகிறாாகள அஙகிரஸஸென
தேவாகள பராமமணாகளெனறு கூறபபடுகிறாாகளெனபது நிசச
இவவிதம எலலாததேவாகளுககுமுளள இநதநானகுவாணஙக
சொலலபபடடன இநததேவாகளைக காலையில எழுநதிரு

[1] 'சதஸஹஸராணிதச' எனபதுமூலம். [2] இஙகு அஸவிலோகம விடபபடட

தோத்தரம்செய்பவன் தன்னிடமுண்டானதும் [1]பிறராலசெய்ய ப்பட்டதுமான எல்லாப்பாவத்திலிருந்தும் விடுபடுகிறான்.

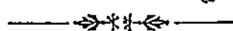
அப்பா ! யவக்ரீதர் ரைப்யர் அர்வாவஸு பராவஸு உசிக் குடைய புத்ரரான கக்ஷீவான் ஆங்கிரஸரான பலர் பாஹிஷத்தென்னும் மேதாதிதியின் புத்ரரான கண்வமுனி என்று மூன்றுலகங்களையும் படைக்கத்தக்க இந்த ஏழுரிஷிகளும் கிழக்குத்திக்கிலிருக்கிறார்கள். உன்முசர் விமுசர் வீர்யமுள்ள ஸ்வஸ்தயாத்ரேயர் ப்ரமுசர் இத்மவாஹர் பூஜ்யரான த்ருடவ்ரதர் மித்ராவருணர்களின் புத்ரரும் ப்ரதாபமுள்ளவருமான அகஸ்தியர் ஆகிய இந்தப்ரமமரிஷிகள் எப்பொழுதும் தெற்கு திக்கிலிருக்கிறார்கள். உஷங்கு தௌம்யரான கவஷர் வீர்யமுள்ள பரிவ்யாதர் ஏகதர் த்விதர் த்ரிதர் அத்ரியின் புத்ரரும் கலவியுள்ளவருமான துர்வாஸர் இந்த மஹாத்மாக்களான மஹரிஷிகள் மேற்குத்திக்கை அடைந்திருக்கிறார்கள். அத்ரி வஸிஷ்டர் மஹரிஷியான காச்யபர் கௌதமர் பரத்வாஜர் குசிககுலத்திலுண்டான விச்வாமித்ரர் மஹாத்மாவான ரிசீகரின் புத்ரரும் பூஜ்யருமான ஜமதக்நி இந்த ஏழுரிஷிகளும் வடக்குத்திக்கை அடைந்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு திக்கிலுமிருப்பவர்களும் தீக்ஷ்ணமான தேஜஸுள்ளவர்களும் உலகங்களைப்படைப்பவர்களும் மஹாத்மாக்களும் ஸாக்ஷிபூதர்களுமான இவர்கள் இவர்களும் சொல்லப்பட்டார்கள். இவ்விதம் மஹாத்மாக்களான இந்தரிஷிகள் தனித்தனியே திக்குகளிலிருக்கிறார்கள். இவர்களைக் கீர்த்தனம்செய்பவன் எல்லாப்பாவத்திலிருந்தும் விடுபடுகிறான். எந்தெந்தத்திக்குகளில் இவர்களிருக்கிறார்களோ அந்தந்தத்திக்கைச் சரணமடைந்தவன், எல்லாப்பாவங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறான், அவ்விதமே க்ஷேமமுள்ளவனுமாகிறான்" என்று கூறினார்.

---

[1] 'பிறனுடைய சோகத்தையாலுண்டானது' என்பது பழையஉரை

[1]இருநூறறெட்டாவது அதயாயம

மோக்ஷ தாமம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷமா், யுதிஷடிரருக்கு ஸ்ரீவிஷ்ணுபகவானுடைய வராஹாவதாரத்தைச்சொல்லியது)

யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே! பராஜஞாகளிலபெரியவரே! ய ,த்தில உணமையானபராகரமமுளளவரே! அழிவிலலாதவருமா ச ,ரருமான ஸ்ரீவாஸுதேவரைபபறறிய மிகபபெரிதானபராகரமதை மும அவா முனசெயதசெயகையையும முழுதுமகேடக விரு தேன புருஷாகளிறசிறநதவரே! அவையனைததையும உளள ா எனககு உபதேசிககவேணடும பெரியபலமுளளவரே! ப பானவாஸுதேவா எநதககாயததைநடததவேணடி விலஙகுகள் னமததைஅடைநது எவவிதம உருவததைததரிததிருநத துதைசசொலலவேணடும" எனறுகேடக, பீஷமா சொலலததொட ன்றா

"முனகாலததில வேடடைககுசசெனறநான மாாககணடே நுடையஆசரமததிலிருநதேன, அவவிடததில ஆயிரககணக டடகாாநதிருககுமரிஷிககூடடஙகளைக கணடேன பிறகு அநதா ளை எனககு மதுபாககததுடன மாயாதைசெயதாாகள நான அ மாயாதையைப பெறறுககொணடு ரிஷிகளைச சநதோஷிககச ேதன் அவவிடததில கசயபரெனறமஹாஷியால இநதககதை செ யபபடடது மனததிறகு மிகுநதஸநதோஷததை உணடுபண ககக சிறநதஅநதககதையை இபபொழுது ஒரேமனததுடனகே முனகாலததில தானவாகளுளமுகயாகளும கோபலோபஙகளு வாகளும பலததாலகொழுததவாகளுமான நாகனமுதலிய நூற ணககான பெரியஅஸுராகளும அவவிதமே யுததததிலமிகக ழபபுளள மறறுமுளளபலஅஸுராகளும தேவாகளுடைய மிக நமமான அநகஸமபததில பொறாமையுளளவாகளாயிருநதாா அபபொழுது மிகவுமபயஙகராகளான நாகனமுதலியஅஸுரா தேவாகளை அடககவேணடி ஹிரணயாகஷனையடைநது பெரியமுய

[1] இநதஅதயாயததிறகு அநதாபபூமிவிகரீடனமெனறுபெயா ' ணிகளினஉளளததிலஉலாவிககொணடிருககும காமமுதலியவைகளை வ் நததககவுபாயததை உபதேசிககுமகாரணததால இபபெயாவநதது' என பழையஉரை ஜலததினுளளேசெனறபூமியை எடுககவேணடிச செ வராஹாவதாரமெனனும லீலையைககூறுவதால இபபெயாவநததென பொருளகொளளலாம.

சசெயதாாகள அபபொழுது மிகவுமபயஙகரனுன ஹிரணயாக்ஷ
னவன லக்ஷமவாஷஙகள காறறைபபுஜிததுககொணடிருநதான
கு, பரமமதேவரிடமிருநது சிநதிககததகாதனவும ஒபபறறனவு
ன வரஙகளை நூறறுககணககாகவும ஆயிரககணககாகவும பெற
ா அாசனே ! பிறகு, தானவாகளாலபீடிககபபடுகிறவாகளும
ாகாஙகுதுனபபபடுகிறவாகளுமான தேவாகளும அபபடியே தேவ
கெளும ஸுகததையடையவிலலை அநததேவாகள பூமியானது
ஙகரமான உருவமுளளவாகளும பெரியபலமுளளவாகளுமான
ஸுராகளாலநிறைநததும மிகததுனபமுளளதும பாாததாலபீடிக
படுவதும ஸநதோஷமிலலாததும துககமுளளதும கடலில மிக
முழுகுவதுமாயிருபபதைககணடாாகள அபபொழுது பூமி
வியானவள யாவறறையுமெடுததுககொணடு பாதாளததிலவஸித
ககொணடிருநதாள பிறகு, மூனறுஉலகஙகளும, எஙகுமபயிாக
டஙகளும வேதாதயயனமும யாகமுமிலலாதவையாயின பிறகு,
வாகள மிகவுமபயநது பரமமதேவனை நோககி, ‘பரமமாவே !
ஸுராகளாலசெயயபபடுமதுனபததை நாஙகள எபபடிப பொறுப
ாம ? பகவானே ! இநதபபூமியானது ஹிரணயாக்ஷனுலபிடிககப
டது ஜலமிருததலால செலலததகாதஅவவிடததிலசெலவதறகு
கள திறமையுளளவாகளாயிலலை’ எனற இவவசனததைச சொன
கள பூஜயானபரமமதேவரானவா அநததேவாகளை நோககி,
ரியதேஜஸுளளஇநதஅகஸதயரானவா அநதஜலததை வேக
கேகுடிபபாா அநதரிஷியையே கருணையுளளவராயச செயது
ளளவேணடும’ எனறுசொனனாா அநததேவாகளும அவ
மேசெயகிறோமெனறுசொலலிவிடடு ஸநதோஷததுடன அகஸ
முனிவனை நோககி, ‘பரமமரிஷியே ! உலகஙகளை நீா ரக்ஷிககவேண
இநதஜலததை நசிககுமபடிசெயயும’ எனறுசொனனாாகள
யரானஅநதஅகஸதயமுனிவா, ‘அவவிதமே ஆகடடும’ எனறு
லலிவிடடு, பரளயகாலததிலுளளஅகனிககுஒபபான காநதியுடன
ககூடடததைதயானமசெயதுகொணடு க்ஷணததில அநதஜலத
க குடிததாா கடலானது வறறுமபடிசெயயபபடடவுடன ரிஷி
ரேஷடாகளுடனகூடியதேவாகள,பரமமதேவரைநமஸகரிதது, ‘பா
வ ! அகஸதயமுனிவரால ஜலமானது சோஷிககுமபடிசெயயப
டது திருமபவும நாஙகள எனனசெயயவேணடுமெனபதைச
லலவேணடும’ எனறுகேடடாாகள பரமமதேவரானவா அநதத
வாகளைநோககி, ‘இநதவிஷயததில எனனுல ஒருவிதி உணடு

பணணபபட்டிருககிறது வரமும பலமும மதமுமநிறைநதவாக(
மிகவுமமூடாகளுமான அநதஅஸுராகள, இநதிரியஙகளுககுபட
படாதவரும தேவாகளாலுமஎதிாககததகாதவரும தேவருப
வராஹரூபமுளள ஸ்ரீவிஷ்ணுபகவானை அறிகிறாகளிலலை இ(
பகவானுனவா எவவிடததில கரூாகளும அதமாகளுமான அ
அஸுராகள பூமியினஉளளிலிருநதுகொணடு ஆயிரககணககாக
ககிறாகளோ அவவிடததிறகு வேகமாயசசெனறு (அவாகளை
கொலலபபோகிறா' எனறுகூறினா அதைககேடடுத தேவஸ(
டாகள ஸநதோஷிததாாகள

பிறகு, பெரியதேஜஸுளள ஸ்ரீவிஷ்ணுவானவா வராஹ
ததையடைநது பூமிககுளபுகுநது அஸுராகளை எதிாததுச சென
மனிதவடிவமலலாதஉருவததைககணடவுடன, அஸுராகளனைவ
சோநதுகொணடு வேகமாயஅலக்ஷயமசெயது [1]காலததாலமே
மடைநது நினறாாகள பிறகு, அநதஅஸுராகள அருகிலஓடி
ஹததை ஸமமாயபபிடிததாாகள, மிககசோபததுடன அநத
ஹததை நானகுபுறததிலும பிடிததுஇழுததாாகள பாபுவே!
பொழுது பெரியசரீரமுளளவாகளும பெரியவீரயததாலும பல
லும உயாநதவாகளுமான அநதஅஸுரஸரேஷடாகள அநதவரா(
திறகு ஒனறையுமசெயயத திறமையுளளவாகளாகவிலலை பி(
அநதஅஸுரததலைவாகள வியபபையும அபபடியே பயதது(
அடைநதாாகள ஆயிரககணககானஅவாகள தமமை ஸந(
நிலையைஅடைநததாகவும நினைததாாகள பரதாகளிலமிகசசி(
வனே! பிறகு, தேவாகளுககுமேலானதேவரும யோகரூபியும யோ
ததைநடததுமஸாரதியுமான அநதபபகவான [2]தைதயாகளையும [3]த
வாகளையும கலஙகசசெயது அபபொழுது யோகததையடை
பெரியகூசசலையுணடுபணணினா அநதஒலியால எலலாஉலகஙக(
பததுததிககுகளும மிககஒலியுளளனவாயின அநதபபெரியக
வினஒலியால உலகஙகளுககுக கலககமுணடாயிறறு எலலாத
குககளும இநதரனமுதலியதேவாகளும மிகுநதபயமடைநதாா
ஸதாவரமும ஜஙகமமுமான உலகமானது அநதஒலியால
பொழுது மூாசசையடைநது சிறிதுமஅசைவிலலாததாயிருந(
பிறகு, அநதஅஸுராகள அனைவாகளும அநதஒலியால பயமடை

[1] ஒருசொல விடபபடடது
[2] திதியினகுமாராகளானஅஸுராகள
[3] தனுவினகுமாராகளானஅஸுராகள.

ாகளும ஸ்ரீவிஷ்ணுவினதேஜஸால மிகவுமமூாசசையடைநதவா
நும உயிாபோனவாகளுமாகவே விழுநதாாகள பயநததேவா
ாபபாாததுப பிதாமஹாான பாமமதேவா, ‘ஓ! தேவஸ்ரேஷடா
ளா! பயமடையாதீாகள யோகேஸவாாான அநதபபகவானனவா
ாஹருபததையடைநது கூசசலிடடுககொணடு இஙகுவருகிறாா
ாறுசொனனாா இவவிதமசொலலிவிடடுப பிறகு பிதாமஹாான
மமதேவரும தேவாகளும ரிஷிகளும முகதியை அடையவேணடி
[1]விஷணுவை நமஸகரிததாாகள பிறகு, பெரியதேஜஸுளள
நும வாாஹருபியுமான ஸ்ரீஹரியானவா பாமமதேவாை ஸநதோ
பபடுததிவிடடுப பாதாளமசெனறு, தேவாகளுககுவிரோதிகளான
ஸுராகளுடைய மாமஸஙகளையும மேதஸுகளையும எலுமபுககூட
ஙகளையும குளமபுகளாலபிளநதாா பெரியயோகியும உலகஙகளைப
டைககிறவரும உலகஙகளுககுஆதமாவுமான ஸ்ரீபதமநாபாானவா
ரிய அநதசசபதததால ‘ஸநாதனனெனறுகூறபபடடாா பிறகு
ேவாகளெலலாரும பிதாமஹரிடம ஓடினாா அவரிடமபோய உல
களுககுபபதியும மஹாதமாவுமான பாமமதேவாைநோககி, ‘தேவ
! இநதசசபதம எவவிதம உணடாயிறறு? பாபுவே! இதை
ஙகள அறியவிலலை இது எனன? இநதசசபதமானது யாருடை
து? இநதசசபதததால உலகமானது தடுமாறிநிறகிறதே? அத
டையதேஜஸால தேவாகளும அஸுராகளும மூாசசையடைந
நககிறாாகளே’ எனறுகேடடாாகள ஓ! மஹாபாஹுவே! இவ
ருமிருககுமபொழுது வாாஹருபததையடைநத ஸ்ரீவிஷணுவானவா
ஷிகளால துதிககபபடடுக கிளமபினாா மிககதைாயசாலிக
ன ஹிரணயாகஷனுககும ஸ்ரீவிஷணுவுககும எலலாவுலகஙகளுக
வுமகலஙககககாரணமும சிறநததுமான யுததமஉணடாயிறறு பூமி
ாஉளளிலிருககும ஹிரணயாகஷனை ஸ்ரீஹரியானவா கொனறாா
ததககேடடுப பெரியதேஜஸுளள பாமமதேவாானவா (தேவா
ாநோககி) இனிமையாகச சொலலததொடஙகினாா

‘அஸுரபதிகளைககொனறுவிடடுப பெரியசரீரமுளளவரும பெ
பலமுளளவரும யோகிகளிலபெரியவரும உலகஙகளுககுஆதமா
உலகஙகளைபபடைபபவரும எலலாவுலகஙகளுககுமாஸவாரும
ாகியும முனியும ஆதமாவுககுஆதமாவுமான தேவாானவா இதோ
நககிறாா ஸதிாமாயிருஙகள எலலாஇடையூறுகளையும விலக

[1] ‘இஙகு, ‘ஸநாதநஃ’ எனபது, ‘ஸநாதநஃ’ எனறு ஆயிறறு’ எனபது
பழயவுரை

கததககவரும அளவறறகாநதியுளளவருமான ஸ்ரீவாஸுதேவா
சசிறநதது்ம பிறாலசெயயமுடியாததுமான இககாயததைசெ
துவிட்டு இதோ இருககிறா பெரியபாகயமபெறறவரும பெ
காநதியுளளவரும பெரியயோகியும புராணரும புருஷாகளிலஉ
மருமான ஸ்ரீபதமநாபானவா தமஉருவததையடைநதிருககி
தேவஸரேஷடாகள தாபபபடவேணடாம, பயபபடவேணடா
சோகபபடவேணடாம இநதபபகவானுனவா, விதியும பெரு
யுளளவரும (உலகஙகளுககு) நாசததைசசெயயததகக காலமுப
றா உலகஙகளைததரிககிறவரும மஹாதமாவுமான அநதத
ால ஒருநாதம விடபபடடது மஹாபாஹுவான அததகைய
தபபகவான எலலாவுலகஙகளாலும நமஸகரிககபபடடவரும
விலலாதவரும தாமரைமலாபோனறகணகளுளளவரும எலலா
ணிகளுககும முதனமையானவரும ஈஸவரருமாகிறா'' எனறுசெ
ஞா

இருநூறறுஒனபதாவது அதயாயம

மோக்ஷ தாமம் (தொடர்ச்சி)

—— ——

(பீஷ்மர் வாஸுதேவரின்பெருமையைச்சொல்லியது)

யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே! பிராஜஞாகளில பெரியவரே!
மபவுமே மஹாதமாவான கேசவருடையமஹிமையை உணமைய
நீா சொலலவேணடும பாரதரே! இநதஸ்ரீவாஸுதேவரை இவவி
பாாததும கேடடும நான தருபதியடையவிலலை மஹாபாஹுவே
ஆகையால, எனககு இதை நீா சொலலவேணடும" எனறுகேட
பீஷமா சொலலததொடஙகினா

"அரசனே! பாவஙகளைவிலககுவதான ஸ்ரீவாஸுதேவருடை
இநதககதையைக கேள முனகாலததில நாரதா எனககுச செ
லியகதையை நான உனககுச சொலலுகிறேன தேவரிஷியான நா
ானவா முனகாலததில ஸ்ரீஹரியினுடையததவததை அறியவேண
மெனறு சிநதிததுககொணடு சுபமும திவயமுமான இமயமலை
மூசசுவிடாமலும ஆஹாரமிலலாமலும கனறுகடனததையடக
கொணடும இநதரியஙகளைவெனறு நூறுதேவவாஷம ஸஞதனம
ாமமததை தயானமபணணிககொணடிருநதாா பிறகு, முனிஸ
ஷடரான அநதநாரதரைபபறறி ஆகாயததில மேகததினஒலிபோ

பீரமானதும திவயமானதும வெளியிலுள்ளதும, ‘ முனிஶரேஷ
ஙளிலுததமனே ! நீ எதறகாக தயானததைஅடைநதுகொணடிருக
்ய ? நான உனககு ஞானததையோ தாமமுதலியவறறையோ
ரிககிறேன நீ எனனிடம வேணடிககொள ’ எனறதுமான அச
வாககானது உணடாயிறறு அதைககேடடு அவா ஆலோசிததுப
்பபுள்ளமனமுளளவராகி, ‘ இது ஏதாயிருககலாம ? ’ எனறு சிந
்து வேறுன அநதபபுருஷரைககுறிதது, ‘ நீ யாா ? நீ நடுவிலிருநது
்ணடு எனனைபபறறி வாாததைசொலலி அணடததைப பிளக
்ய வேறுஉருவம உனககுககாணபபடவிலலை நீ இவவிதமா
நதுகொணடிருககிறாய ’ எனறுசொனனா அநதபபுருஷரான
, திருமபவும அநதநாாதமுனியைநோககி, ‘ நான, மிகபபெரியவ
் அனநதன மூடாகள எனனை அறியமாடடாாகள ஞானிகள
டில எனனை அறிவாாகள ’ எனறுசொனனா ஸ்ரீமானனநாரத
ுனிவா நமஸகரிதது வணககததுடன அநதபபுருஷரைநோககி,
் உமமைத தெரிநதுகொளளவிருமபுகிறேன உமமுடையஉண
்மை எனககு உபதேசிககவேணடும ’ எனறுசொனனா அநத
தருடைய அநதவசனததைககேடடபின உலகபதியானவா நார
்ரநோககி, ‘ஞானததால எனனைததெரிநதுகொள வேறுவிதமாயத
ரிநதுகொளள உனககுச சகதிகிடையாது ’ எனறுசொனனா
்தா, ‘ ஓ ! அனநதரே ! உமமுடையஉருவததைத தெரிநதுகொள
்தகக அநதஞானம எவவிதமானது ? நீா எனனிடம அனுகாஹ
ளவாானுல அதை எனககு உபதேசிககவேணடும ’ எனறுகேட
் உலகபதியானவா, ‘ஓ ! முனியே ! அநத உருவததைபபறறிய
னமானது வேறறுமையிலலாததும பெரியதும [1]மஙகளகரமும
நததுமானது அநதஞானததைககொணடு நீ உனககு வேணடிய
்னததைத தெரிநதுகொள அநதஞானமானது இவவுலகில
்றநதுகொணடிருககிறது அது சுததமானது மறறது பொய
்ரிகளிலமிககசிறநதவனே ! சுருககமாய இதுமுழுதும உனககுச
்லலபபடடது ’ எனறுசொனனா நாாதரானவா, ‘ லோககுரு
! உமமுடையஉணமை எதுவோ அதை நீா எனககு உபதேசிகக
ணடும அழிவிலலாதவரே ! உமமைததெரிநதுகொளள விருமபு
றன நீா எவவிதமாயிருககிறீா ? ’ எனறுகேடடாா பிறகு
லாபராணிகளுககுமீசசான பகவானனவா சிரிததுககொணடு
கததினஒலிபோலக கமபீரமானவாககால, ‘ ஓ ! முனியே ! என

[1] ஒருசொலவிடபபடடது

கு வாயுமிலலே, செவியுமிலலே, நாவுமிலலே, மூககுமில
கணணுமிலலே, தவககுமிலலே, அவவிதமிருககுமபொழுது சரீர
லாதநான எனனைபபறறி எவவிதம சொலலுவேன?' எனறுசெ
ஞா அதைததெரிநதுகொணடு ஆசசாயமடைநத நாரதமுனிய
வா அநதஉலகபதியை நமஸகரிததது, முதலில நீா உமமைபபற
'நான அனநதன, மிகபபெரியவன, நானபலவிதமாயிருபபவ
னறு பரீதியுடன எனககுச சொனனது எபபடி?' எனறுே
டாா பகவானுனவா திருமபவும அநதரிஷியைநோககி, 'ஓ! நா
உனககும இநதிரியஙகள இருககினறன நீ உனஆதமாவைத ெ
நதுகொளளததிறமையுளளவனுனல இதை எனககுச சொல
முனியே! உனனுடையஆதமா உனககு அறியபபடடதாகுமா
அதனுல எனனையும நீ அறிவாய நமமிருவாகளுககும ஸாதனமெ
றே' எனறுசொனனுா இவவிதமசொலலிவிடடுத தேவரான
வான பிறகு ஒனறுமசொலலாமலிருநதாா
அநதநாரதமுனியும, 'இநதபரபுவானவா எஙகேபோனுா?' எ
நெடுநேரம ஆசசாயமுளளவரும வருததமுளளவரும மிககம
மடைநதமனமுளளவருமானுா 'தேவானபகவான, 'நான அ
தன, மிகபபெரியவன' எனறு எனனை நோககிச சொனனுா ஆ
யால, எலலாவறறிலும எது அனநதமும மிகபபெரிதுமாயிருக
கெனறு நான அறியவேணடும இநதபபூமியானவள யாா? இ
அனநதையெனறபெயருளளவளாயிருககிறுள இநதபபூமியில
ணிகள உணடாகினறனவும லயிககினறனவுமாயிருககினறன ஆ
யால, அநதபபூமியானவள நிசசயமாயப பெரியவளதான ஆ
யால, இநதபபூமிதேவியைக கேடகிறேன இநதபபூமியான
நிசசயமாய எனககுச சொலலுவள' எனறு நிசசயமசெய
ஸ்ரீமானுன அநதநாரதமுனிவா இவவிதம தமககுளநிசசயமசெ
கொணடு பூதலததில பரவேசிததுப பூமியை நமஸகரிததது, 'ஓ!
தேவியே! நீ ஆசசாயமாயிருககிறுய, பாககியமுளளவளுமாயி
கிறுய நீ பெரியவள அழகுளளவளே! நீ எவவிதமிருக
யோ அவவிதமானஉனனை இபபொழுது நான தெரிநதுகொ
விருமபுகிறேன' எனறு சொனனுா அதைககேடடுப பூமிே
யானவள சிரிததுககொணடு, 'ஓ! பராமமணரே! நான பெரிய
மலலேன மிகபபூஜயரே! அனநதையுமலலேன எனககுககா
மான கநதஸவரூபததைககேளும' எனறுசொனனுள பிறகு, ந
முனிவா அநதககநதமெனனுமதததவததை நமஸகரிதது இ

-டாா அது, 'எனககுமகாரணமானஜலமானது எனனையுமவிட
பெரிது' எனறுசொலலிறறு அநதநாரதமுனிவா ஸமுதரததி
மசெனறு நமஸகரிதது, 'அழிவிலலாதஸமுதரமே! நீ ஆச
மாயிருககிறுய நீ பாககியமுளளவனும மிகபபெரியவனும
நதனுமாயிருககிறுய நீ எவவிதமானஉருவமுளளவன? உனனை
தெரிநதுகொளளவிருமபுகிறேன' எனறுசொனனா நதிக
நாதனுன ஸமுதரமானது இவவசனததைககேடடு நாரதமுனியை
கி, 'எனககுககாரணமான ரஸஸவரூபமானது மிகவுமபெரி
று தெரிநதுகொளளும விதவானே! முனிவாகளில மிகவும
ரே! ஆகையால, நீா மிகபபெரிதான அநதரஸஸவரூபததைக
நம' எனறுசொலலிறறு பிறகு, முனிவா யோகசகதிக
ககபடி அநதஜலததினகாரணததைததெரிநதுகொணடு ஜலத
ததவததிலிருநது ஜலரூபியானரஸததை நமஸகரிதது, 'அழி
ாத ரஸமே! நீ ஆசசாயமாயும பாககியமுளளதாயுமிருககிறுய
கபபெரிதும அனநதமுமாயிருககிறுய நீஎவவிதஉருவமுளள
று உனனைககேடக விருமபுகிறேன' எனறுசொனனா
, ரஸஸவரூபமுளள அநதததவமானது முனிவரைநோககி,
மமணரே! எனககும காரணமும தேஜோரூபியுமான அக
ைக் கேளும மிகபபூஜயரே! நான மிகபபெரிதுமலலேன,
நதமுமலலேன' எனறு பலதரமசொலலிறறு பிறகு, வியப
மனமுளளமுனியானவா யஜஞரூபியும பூஜிககததககஸதான
எலலாபராணிகளாலும நமஸகரிககபபடடவருமான அகனியை
கரிதது, 'அழிவிலலாதவரே! நீா ஆசசாயரும பாககியமபெறற
ாயிருககிறீா நீா அனநதரும மிகபபெரியவருமாயிருககிறீா
வவிதஉருவமுளளவரெனறு உமமைததெரிநதுகொளள விரும
றன' எனறு கேடடாா பிறகு, அகனிபகவானுனவா சிரிதது
ொணடு முனிவரைநோககி, 'பராமமணரே! நான மிகபபெரிய
லலேன மிகசசிறநதவரே! அனநதனுமலலேன முனிகளிற
வரே! எனககுக காரணமானரூபமஎதுவோ அதைககேளும'
சொனனா பிறகு, பேசுகிறவாகளிறசிறநதவரான அநநாரத
ா, யோகமுறைபபடியே அறியபபடட அநதரூபததிலபரவே
ரூபாதமாவைநமஸகரிதது, 'அழிவிலலாதரூபாதமாவே! • நீ
ாயமானவனும பாககியமபெறறவனுமாயிருககிறுய நீ அனநத
மிகபபெரியவனுமாயிருககிறுய நீ எவவிதஉருவமுளளவனெ
உனனைத தெரிநதுகொளள விருமபுகிறேன' எனறுகேடட

னா ரூபாதமாவானது சிரிததுககொணடு அநதமுனிவரைநோ
'பராமமணரே! வாயுவானது எனககுககாரணமாயிருககிறது மு
களிறசிறநதவரே! அதைக கேளும அநதவாயுவானது என
விட மிகபபெரிதும அனநதமும அதிகபலமுளளதும சகதியுள
மாயிருககிறது' எனறு விடைஅளிததது முனிகளிலமிகசசிற
வரும யோகஸிததிபெறறவரும் பெரியயோகியும ஞானம வி
ஞானமஇவைகளினகரையையடைநதவரும பூஜயருமான அநத
ரானவா வாயுவைநமஸகரிதது, 'அழிவிலலாதவாயுவே! நீ ஆச
மாயும பாககியமபெறறவனுயுமிருககிறாய நீ அனநதனும மிகபபெ
வனுமாயிருககிறாய நீ எவவிதஉருவமுளளவனெனறு உன
தெரிநதுகொளள விருமபுகிறேன' எனறுகேடடனா பிறகு,
வானது முனிகளிறசிறநதநாரதரைநோககி, 'பூஜயரே! இபபொ
எனககுககாரணமான ஸபாசாதமாவைக கேளும அது என
மிகபபெரிதும அனநதமும சகதியுளளதுமாயிருககிறது' எ
சொலலிறறு பிறகு, இநதவாயுவினவசனததைககேடடு அநத
ரானவா ஸபாசாதமாவைநோககி, 'அழிவிலலாத ஸபாசாதமா
நீ ஆசசாயமுளளவனும பாககியமபெறறவனுமாயிருககிறாய நீ
நதனும மிகபபெரியவனுமாயிருககிறாய நீ எவவித உருவமுள
னெனறு உனனைததெரிநதுகொளள விருமபுகிறேன' எனறு கே
னா அநத நாரதருடைய வசனததைககேடடு ஸபாசாதமாவா
முனிவரை நோககி, 'பராமமணரே! நான மிகபபெரியவனுமலலே
மிகசசிறநதவரே! அனநதனுமலலேன முனிகளிற சிறநதவ
எனனைவிட மிகபபெரிதும எலலாவுலகஙகளையும வயாபிதத
அழிவிலலாததும எனககுககாரணமுமான அநத ஆகாசத
கேளும' எனறு சொலலிறறு வாககியஙகளைககேடபதில ஸமாத
ஸ்ரீமானுமான நாரதரானவா அநத வசனததைககேடடு ஆகா
னருகிறசெனறு நமஸகரிதது அஞசலிசெயதுகொணடு, 'அழி
லாதஆகாசமே! நீ ஆசசாயமும பாககியமபெறறவனுமாயிருகக
நீ அனநதனும மிகபபெரியவனுமாயிருககிறாய நீஎவவிதஉருவமு
வனெனறு உனனைததெரிநதுகொளள விருமபுகிறேன' எ
வினவினா ஆகாசமானது சிரிததுககொணடு அநதமுனிப
டரைநோககி, 'ஓ! பராமமணரே! நான மிகபபெரியவனலலேன
மானது எனககுக காரணமாகிறது முனிகளிறசிறநதவரே!
எனனைககாடடிலும மிகபபெரிது அதைககேளும' எனறு
லிறறு பிறகு, ஆகாயததிலபுகுநது உயிரமெயயெழுததுககளு

டியதும் பலகாரணஙகளாலஅலஙகரிககபபடடதும மிககாஹலய
ம (உலகததிறகுக) காரணமும அழிவிலலாததும வேதமெனறு
பபடுவதுமான சபதாதமாவைக கணடாா கணடு, 'அழிவிலலாத
தாதமாவே ! நீ ஆசசாயமும பாகயமபெறறதுமாயிருககிருய
அனநதமும மிகபபெரிதுமாயிருககிருய நீ எவவிதஉருவமுடை
யெனறு உனனைககேடக விரும்புகிறேன ' எனறுகேடடனா
தாதமாவானது முனிஶரேஷடரான நாரதரைநோககி, 'முனிகளிற
நதவரே ! எனனைககாரணமாககொணடு பரமமதேவரானவா
வையுமஅறிநதிருககிருா நான பரமமதேவரினபுததிஸதானததை
டைநதிருககிறேன ஆகையால, தாமரைமலரிலபிறநதவரான
மாவானவா எனனைவிட மிகபபெரியவரும பெரியபுததியுளள
மாயிருககிருா முனிகளிறசிறநதவரே ! எலலாககாரணஙகளுக
காரணரான அநதபரமமதேவரைக கேளும ' எனறுசொலலிறறு
கு, முனிஶரேஷடரான நாரதா பரமமலோகமசெனறு ரிஷிஶரேஷ
களால ஸேவிககபபடுகிறவரும மஹாதமாவும திகபாலாகளாலும
வககூடடஙகளாலும ஸமுததிரஙகளாலும நதிகளாலும ஐநது
ஙகளின தததுவஙகளாலும மலைகளாலும கநதாவாகளாலும
ஸரஸுகளாலும ஜயோதிககூடடஙகளாலும ஸதுதிகளாலும
தாமஙகளாலும காஹஙகளாலும ஸதோபஙகளாலும வேதஙக
லும [1]ஆராதிககபபடுகிறவரும உலகஙகளுககுபபதியும பாததி
பாரும நானகுமுகஙகளாலஅலஙகரிககபபடடவரும உலகஙக
குருவாரும ஹிரணயகாபபருமான பரமமதேவரை நமஸக
து வணககததுடன கைகடடிநினறு அவரைநோககி, ' அழிவில
பரமமதேவரே ! நீா ஆசசரியராயும பாகயமபெறறவராயுமிருக
ா நீா அனநதரும மிகபபெரியவருமாயிருககிறீா நீா எவவித
வமுளளவரெனறு உமமைத தெரிநதுகொளள விருமபுகிறேன '
றுசொனனா அதைககேடடு எலலாஉலகஙகளுககுமபிதாம
நும பூஜயருமான பரமமதேவரானவா சிரிததுககொணடு நாரத
ரிவரைநோககிக காமஙகளுககுமூலமான (அஜஞானததை) விலக
தகக இவவசனததைச சொலலததொடஙகினா ' பராமமணரே !
ா மிகபபெரியவனுமலலேன மிகபபூஜயரே! அனநதனுமலலேன
ககும எலலாஉலகஙகளுககும பதியாயிருபபவரும மிகபபெரிய
ம எலலாஉலகஙகளையும ரக்ஷிககிறவருமாயிருபபவா நநதகோப
குலததில கோபகுமாராகளாலசூழபபடடுக கோபாலவேஷததுட

[1] இரடடிததவருதலால இஙகு ஒருசொல விடபபடடது

ளிருககிறா. அவா என உருவததையடைநது உலகஙகளின ஸ்
டியைசசெயகிறா ஸ்ரீமானனஅவா ஈசானஉருவததையடை
ஸமஹரிககிறா இநத ஸ்ரீவிஷ்ணுவானவா தமஉருவததுடனிரு
கொணடு எபபோதும பரிபாலிககிறா அநதஹரியானவா எனக
காரணா ஓ ' முனிஸ்ரேஷடரே ' அநதஹரியைக கேளும அ
அனநதரும மிகபபெரியவருமாகிறா ' என்று சொனனா

பிறகு, ரிஷிகளில பெரியவரும பூஜயருமான நாரதரானவா
மமலோகததிலிருநது இறஙகி நநதகோபரினகுலததிலிருபபவ
உலகஙகளுககுபபதியும, சிறுவாகளுககுரிய விளையாடடில பறறு
வரும, கனறுககூடடஙகளால அலஙகரிககபபடடவரும, (அவைக
ஊடடவிடடபின கடடுகிறவரும, புழுதிகளால அழுககடைநத
முளளவரும, சிறநதவரும, ஓடுகிறவாகளும நகைககிறவாகளும
தாடுகிறவாகளும கையைககொடடுகிறவாகளும வேணுகானம
கிறவாகளுமான பலபோகளால நானகுபுறததிலும சூழபபட
மான இநதகருஷணரூபியாயிருககும விஷணுபகவானைககணடு ந
கரிதது இநதபபகவானைநோககி, ' நீா ஆசசாயரும பாகயமபெ
வருமாயிருககிறீா , அனநதரும மிகபபெரியவருமாயிருககிறீா, (
றறையும) அறிகிறவரும அழிவிலலாதவருமாயிருககிறீா உம
எவவிதஉருவமுளளவரொனறு தெரிநதுகொளள விருமபுகிறே
எனறுகேடடாா பிறகு, பகவானனவா நகைதது நாரதரைநோக
சொலலததொடஙகினா ' எனனைவிட மிகசசிறநதது ஒன
இலலை எலலாம எனனிடததில நிலைபெறறிருககினறன என
விட மிகபபெரியது வேறொனறுமிலலை நானே மிகபபெரிய
ஆகாயததிலிருநதுகொணடும முதலில நானே உனககுசசெ
னேன ஒருமனிதனும எனனை அறிகிறானிலலை எனனுடையமா
யை மீணடுசெலவது கடினம வேறிடததிலபறறிலலாதபகதியு
யோகிகள எனனை அறிகிறாாகள நீ எனககுப பிரியனும பகத
யிருககிறாய நீ எனனுடையததவததைப பாா எநதஞானத
ததவததை அறிவாயோ அநதஞானததை உனககு அளிககிறே
[1] எனனை அறிய உபாயமானயோகததில பறறுளளமனமுடைய
ளும பகதியுளளவாகளுமான மறறவாகளுககும திவயஜஞானத
கொடுககிறேன அநதஞானததால அவாகள எனனுடையபதத
யடைகிறாாகள ' எனறுசொனனா இவவிதமசொலலிவிடடு,
ஹரியானகருஷணபகவான நநதகோபருடையவீடடில சோந

[1] ஒருஸலோகம விடபபடடது

சனே ! மிகஉததமமான விஷ்ணுவின இநதததத்வம உனககுச
ரலலபபடடது மிகபபூஜயனே ! நீ, 'ஸ்ரீகருஷ்ணு'' என றுஜபித
கொணடு நீணடகணகளுளள இநதபபகவானைப பஜனமபணணு
ரனையும அவவாறே உனனையும மோஹிககுமபடிசெயதுகொணடு
தபபகவான எனனுல சொலலபபடுகினறவைகளைக கேடகிறா
றாபாஹு—வே ! தாமாதமாவான பகவான பசதாகளைரக்ஷிககிறா
இல) வேறுவிதமிலலை'' என று சொனனா

இருநூறறுபபததா்வது அதயாயம

மோக்ஷ தாமம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸ்ரீ விஷ்ணுவானவர், மனிதன் மரணகாலத்தில் ஜபிக்கத்தக்க மந்திரத்தை நாரதருக்கு உபதேசித்தது.)

யுதிஷ்டிரா, ''பிதாமஹரே ! பராஜஞாகளிறபெரியவரே ! எல
சசாஸதிரஙகளிலும ஸமாததரே ! ததவததைவிசாரிபபவாகளும
ாக்ஷததை விருமபுகிறவாகளுமாயிருபபவாகளுககு மரணகாலத
ம ஜபிககவேணடியது எது ? குருககளிலமிகசசிறநதவரே ! மரண
லமவருமபொழுது எதைநினைபபவன உததமமானஸதிதியைப
றுவான ? இதை உணமையாயக கேடகவிருமபுகிறேன'' என று
டக, பீஷமா சொலலததொடஙகினா

''குறறமறறவனே ! உனனுல கேடகபபடட கேளவியானது
ணுககமானதும நனமையானதும உனககுததகுதியானதுமாயி
ககிறது. அரசனே ! முனகாலததில நாரதாலகேடகபபடடதைக
னததுடனகேள நாரதானவா முனகாலததில ஸ்ரீவதஸமௌன
டையாளமுளளவரும உலகததிறகுககாரணரும உலகததிற
ரக்ஷியும அழிவிலலாதவரும தேவருமான ஸ்ரீநாராயணரைக கேட
தொடஙகினா 'அழிவிலலாததும பரகிருதியைவிடவேறுன
ம குணஙகளிலலாததும உததமமானபதமும பரமதேவருககு
ரணமான தாமரைமலருககு உறபததிஸதானமுமான பரபரமம
தத தெரிநதுகொளளவேணடுமென று சொலலுகிறாகள சென
வகளுககும வருபவைகளுககும ஈசரான பகவானே ! நமபிகை
ளவாகளும இநதிரியஙகளைவெனறவாகளும பகதியுளளவாகளு
மாக்ஷததை விருமபுகிறவாகளுமான யோகிகளால நீர எவவித
பானமபணணததககவராகிறீா ? மனிதன ஒவவொருநாளும கா

யிலஎழுநதிருந்து எநதஜபததைஜபிககவேணடும? பெரியதேஜஸ
ளவரே! மரிககுமபொழுது விசேஷமாய எதை ஸமரிககவேணடு
ஸமாதியிலிருநதுகொணடு எவவிதம தயானமசெயயவேணடு
ஸனாதனமானததவததை நீர சொலலவேணடும' என று கேடட
நாரதாசொலலியதைககேடடு, தேவாகளுககுஈசரும வரஙகளை அ
பவரும பிரபுவுமான ஸ்ரீவிஷ்ணுபகவான அவரைநோககிச செ
லததொடஙகினா

'மனிதன மரணகாலததில எதைஜபிதது என னுடைய
ததையடையததககவனுகிறானோ அநததிவயமான அனுஸமருதி
இபபொழுது உனககுசசொலலுகிறேன நாரத! முதலில ஓஙகா
தையுசசரிததுப பிறகு என்னை நமஸகரிதது ஒரேமனமுளளவ
பரிசுததனுமாயிருநதுகொணடு, 'ஓமநமோபகவதேவாஸுதேவா
என னும இநதமநதிரததை ஜபிககவேணடும' என றுசொன
இவவிதமசொலலககேடட நாரதானவா நமஸகரிதது அஞசலிசெ
துகொணடு எலலாததேவாகளுககுமஈசரும வயாபகரும ஸாவாத
வும பரபுவுமான ஸ்ரீ ஹரியைநோககிச சொலலததொடஙகி
'அழிவிலலாதவரும சாஙவதரும உலகஙகளைபபடைககுமதேவ
புருஷாகளிலஉததமரும குறைவிலலாதவரும பரமபதரூபியும
ஸ்ரீ ஹரியை அஞசலிசெயதுகொணடு சரணமடைகிறேன புரா
நும பரபுவும அழிவிலலாதவரும உலகஙகளுககுஸாக்ஷியும தாமரை
கணணரும அடியாாகளுககனபரும ஈசருமான ஸ்ரீவிஷ்ணுவை
சரணமடைகிறேன உலகஙகளுககுநாதரும ஆயிரமகணகளுடை
வரும ஆசசரியரும பரமபதரூபியும சென றதுவருவதுநிகழவ
இவைகளுககுபபரபுவுமான ஸ்ரீவிஷ்ணுபகவானை நான சரணமடை
கிறேன எலலாஉலகஙகளையுமபடைபபவரும முடிவிலலாதவரும
லாவிடததிலுமமுகமுளளவரும இநதிரியஙகளுககுஈசரும உணமை
பொருளும அழிவிலலாதவருமான ஸ்ரீபதமநாபனைச சரணமடை
கிறேன ஹிரணயகாபபரும பூகாபபரும அமருதரும பாததிலுப
நும பரபுவுககுமபரபுவும ஆதியுமநதமுமிலலாதவரும ஸூரிய
னுடையஒளிபோன றஒளியுளளவருமான அநத ஹரியைச சரணம
டைகிறேன ஆயிரமதலையுளளவரும மஹரிஷியும உணமையாயபரா
ககபபடுகிறவரும ஸூக்ஷ்மரும அசைவறறவரும சிறநதவரும அ
ளிப்பவருமான புருஷரைச சரணமடைகிறேன புராணரிஷி
யோகரூபியும ஸனாதனரும எலலாததததவஙகளுககுமஇருபபிட
நிலைபெறறவரும ஈசருமான நாராயணனைச சரணமடைகிறே

ா எலலாபராணிகளுககுமபரபுவோ, எவரால இவவுலகெலலாம
ரபிககபபடடிருககிறதோ மேலானவாகளுககும கீழானவாகளுக
குருவும தேவருமான அநதவிஷணுபகவான எனககு அனுகர
ஹமசெயயவேணடும ஸனுதனரும தாமரைமலரைககாரணமாகக
ணடவருமான பரமமதேவா எவரிடமிருநதுஉணடானரோ பர
தேவருககுக காரணரும விஸவரூபியுமான அநதவிஷணுபகவான
எனககு அனுகாஹமசெயயவேணடும முனபு பரளயமவநதபொழுது
ஸதாவரஙகளும ஜஙகமஙகளும நாசமடைநது பரமமாமுதலானவா
லயமடைநது மேலானதும கீழானதுமான உலகமநாசமடைநது
துபூதஙகளவரையிலுமுளளஉலகததிறகு அழிவுணடானபொழு
பாகிருதிஸமபநதமிலலாதவரும மஹானும விஸவரூபியுமான
தபபகவான ஒருவராயிருநதாரோ அநதவிஷணுவானவா எனககு
அனுகரஹமசெயயவேணடும [1]நானகுகளாலும நானகுகளாலும
ரணடுகளாலும ஐநதுகளாலும திருமபவுமஇரணடுகளாலும எவா
ஹோமமசெயதுதருபதிசெயவிககபபடுகிறாரோ அநதவிஷணுவான
எனககு அனுகாஹமசெயயவேணடும பாஜனயரூபியும பூமியும
ககதியும காலமும தாமமும கரியையும அகரியையும குணஙகளுககு
நபபிடமுமான அநதபபொனவாணமுளள வாஸுதேவரானவா
எனககு அனுகாஹமசெயயவேணடும அகனி சநதரன ஸூரயன
நக்ஷததரஙகள பரமமா ருதரா இநதரன யோகிகள இவாகளுடைய
காநதிகளை எவா விளஙகசசெயகிறாரோ அநதவிஷணுவானவா எனககு
அனுகாஹமசெயயவேணடும யோகஙகளுககு ஸதானமாயிருபப
வரே! எலலாவறறிறகுமஸதானமாயிருபபவரே! வாமனிபபவரே!
உமககு நமஸகாரம ஓ! யஜஞகாபபரே! ஹிரணயாஙகரே! [2]ஐநது
யஜஞரூபியே! உமககு நமஸகாரம [3]நானகுமூாததியுளளவரே
அநதாமரே! லக்ஷமீநிவாஸரே! பெரியோாகளாலபூஜிககபபடடவரே!
எலலாவறறிறகுமிருபபிடமானவரே! பாதானததைபுணடுபணணின
வரே! வாஸுதேவரே! உமககு நமஸகாரம பிறபபிலலாதவரும
முனபபிலலாதமாககரூபியும மூாததியிலலாதவரும உலகததைத
திருமேனியாகவுடையவருமானவரே! விசிதரமான உலகஙகளைட

[1] ஆஸராவய, அஸதுஸரௌஷட, யஜ, யேயஜாமஹே, வஷட எனற
துமநதரஙகளை இவவிடததில முறையே பொருளகளாககொளக.

[2] தேவயஜஞம, பிதருயஜஞம, மனுஷயயஜஞம, பரமமயஜஞம, பூத
யஜஞம எனபன

[3] ஸஙகாஷணா பரதயுமனா வாஸுதேவா அநிருததா

படைபபவரே! [1]ஐநதுகாலஙகளையுமஅறிநதவரே! ஞானககட
உமககு நமஸகாரம காணபபடுமஉலகமானது அவயகத
யிருநது பிறபபடைநதிருககிறது அநதஅவயகததைவிட எ
மேலானவரும அழிவிலலாதவருமாயிருககிறாரோ எவரைவிட வே
ரமிலலையோ அவரை நான சரணமடைநதவனாயிருககிறேன
நானமலலாதவரும, மஹானும, அறிவுளளவனும உதபததியிலல
வனுமான [2]புருஷனலலாதவரும, இவவிரணடிறகுமமிகவுமமேல
வருமாய எவா இருககிறாரோ அவரைச சரணமடைநதவனாகிறே
ரமமா ஈசானாமுகலியவாகள எநதபாபுவைபபறறி எபபொழு
நதிபபவாகளாயிருநதும நிசசயததைகதெரிநதுகொளளவிலலை
அவரைச சரணமடைநதவனாகிறேன இநதரியஙகளைவெனறவாக
ஞானததையும தயானததையும மிகபபெரியனவாககொணடவாக
மான மஹாதமாககள எவரையடைநது திருமபுகிறாகளிலலை
அவரைசசரணமடைநதவனாகிறேன எநதபாபுவானவா உலகமை
ததையும தமதுஓா அமசததால வயாபிததுககொணடிருககிறாரோ
ததகாதவரும குணஙகளிலலாதவரும நிதயருமான அநதபாபுவை
சரணமடைநதவனாகிறேன எவா சநதரன ஸூரயன அகனி எ
தேஜாரூபியாயும நக்ஷதரமெனறதேஜாரூபியாயும ஆகாயத
ளஙகுகிறாரோ அநதமஹாதமாவானவா அனுகாஹிககவேண
குணஙகளுககுஆதியும குணமிலலாதவரும முதலிலிருபபவரும ல
தியுடனகூடியவரும உதபததியிலலாதவரும அறிவுளளவரும ஸூ
வரும எலலாவிடததிலுமிருபபவரும யோகியுமான அநதமஹாத
வானவா அனுகாஹிககவேணடும ஸாஙகயாகளுமயோகிகளும ம
முளளஸிததிபெறறபெரியரிஷிகளும எவரைஅறிநது முகதிஅடை
றாகளோ அநதமஹாதமாவானவா அனுகாஹிககவேணடும இந
ஙகளுககுபபுலபபடாதவரும நியநதாவும சிநதைககுடடாதவ
காயகாரணஙகளைவிடவேறானவரும (ஓரிடததிலும) இருபபிலல
வரும பாகருதியைவிட மிகசசிறநதவருமான அநதமஹாதமாவான
அனுகாஹிககவேணடும எவா க்ஷேதரஜஞராயிருநதுகொணடு ஐந
இநதிரியஙகளெனற) முகஙகளால ஐநதுவிதமாய பாகருதியை அனு
விககிறாரோ, மஹானெனஎவா குணஙகளையுமனுபவிககிறாரோ அ
மஹாதமாவானவா அனுகாஹிககவேணடும ஸூாயனுடைய

---

[1] அதயதனமஅனதயதனமஎனறு இறநதகாலமஇரணடு, நிகழகா
னறு, அதயதனமஅனதயதனமஎனறு வருஙகாலமஇரணடு ஆக ஐநது

[2] ஜீவன

ல சநதரனிருககிறுன அநதசசநதரனுடையநடுவில ஐநதுபூதஙக
விட வேருன எநததேஜஸ விளஙகுகிறதோ அநததேஜோரூபி
ா மஹாதமா அனுகரஹிககடடும ஓ! ஸாவரூபியே! எலலா
ததிலும கணகளும தலைகளும முகஙகளுமுளளவரே! எலலா
ததிலும உமககு நமஸகாரம விகாரமிலலாதவரே! உமககு
ஸகாரம நீர ஸாக்ஷியும க்ஷேததரமெனறசரீரததிலநிலைபெறறஇருப
ளவருமாயிருககிறீர இநதரியஙகளினவழியைககடநத உருவ
ளவரே! உமககு நமஸகாரம நீர காணபபடும அடையாளஙக
ல அறியபபடுகிறவரலலீர உமமை எவாகள அறியவிலலையோ
ாகள ஸமஸாரததில ஸஞசரிபபாாகள காமததிலிருநதும கோப
லிருநதும விடுபடடவாகளும நேசமும பகையுமறறவாகளும
தாகளைபபூஜிபபவாகளும மறுபிறபபிலலாதவாகளுமான பாரம
ாகள உமமை அறிகிறுாகள ஏகாநதபகதியுளளவாகளும ஸுகம
கமுதலிய தவநதவஙகளிலிருநதுவிடுபடடவாகளும நிஷகாம
பககாமஙகளைசசெயகிறவாகளும ஞானததீயாலகாமஙகளைஎரிதத
களும விசேஷமாயதயானமசெயகிறவாகளுமாயிருபபவாகள உப
அடைகிறுாகள சரீரததிலிருபபவரும சரீரமிலலாதவரும எலலா
ணிகளிடததிலுமஸமமாயிருபபவருமான உமமைப புணயபாவங
லிருநதுவிடுபடடவாகளான பகதாகள அடைகிறுாகள மாயை
புததியும அஹஙகாரமும மனமும ஐநதுபூதஙகளும இநதிரி
களும உமமிடததிலிருககினறன அவைகளில நீர இருககினறீர
ணமையில) அவைகளில நீர இலலை அவைகளும உமமிடததி
லை எவாகள ஐககியததையும பேதததையும பலவாயிருததலையுப
ரிநதுகொளளுகிறுாகளோ அவாகள பரததையடைகிறுாகள நீ
லாபராணிகளிடததிலும ஸமமாயிருககிறீர உமககுப பகையுளள
னுமிலலை நேசமுளளவனுமிலலை நான மனமவேறிடததிலசெ
த பகதியுடன ஸமமாயிருககுநதனமையை விருமபுகிறேன ஸத
மும ஜஙகமமுமான இநதஉலகமயாவும நானகுவிதமான பராணி
டமும உமமால (உணடுபணணபபடடு) நூலிலமணிககூடடஙகள
ால அவை உமமிடததிலேயே கோககபபடடிருககினறன நீ
டககிறவரும புஜிககிறவரும கூடஸதரும அததவமும தத
னறுபெயருளளவருமாயிருககிறீர அகாததாவும காரணரு
யைவிலலாதவரும சரீரததிலவேருனவருமாயிருககிறீர உமககு
தஙகளில ஸமபநதமிலலை நீர பூதஙகளெனறபொருளகளின குண

கனைவிட மேலானவா அஹஙகாரததுடனும புததியுடனும மூல
குணஙகளுடனும உமககுஸமபநதமிலலை மோக்ஷததிறகுரிய த
மூமிலலை முயறசியுமிலலை பிறவியுமிலலை எஙகுமிருபபவரே! உ
ரணஙகளிலிருநது விடுபடவேணடி உமமைச சரணமடைநதி
கிறேன ஓ! ஜகநநாதரே! நீா ஈஸவராயிருககிறீா ஆகையா
சிறநதவரெனறு கூறபபடுகிறீா தேவரே! தேவாகளுககீசே
பகதாகளுககு எதுஹிதமோ அதை நீா சிநதிககவேணடும விஷ
களுடனும இநதரியஙகளுடனும எனககுத திருமபவும சோக
வேணடாம மணமானது பூமியையடையடடும அவவிதம ரஸ
னது ஜலததையடையடடும ரூபமானது அகனியையடையட
ஸபாசமானது வாயுவையடையடடும சபதமானது ஆகாயத
படையடடும மனமானது அஹஙகாரததையடையடடும இந
யஙகளும தமதமகாரியஙகளிலசெலலடடும பூமியானது ஜலத
படையடடும ஜலம அகனியையும அகனி வாயுவையும வாயு ஆ
ததையும ஆகாயம மனததையும அடையடடும எலலாபராணிகளு
தும அவிவேகததையுணடுபணணும மனமானது அஹஙகாரத
படையடடும ஓ! அசசுதரே! பிறகு, அஹஙகாரமானது புததியை
புததியானது பரதானததையும அடையடடும பரதானமானது
நிலையையடைநது குணஙகளினஸமமானநிலையிலிருககுமபோது
ரஇநதிரியஙகளிலிருநதும குணஙகளிலிருநதும பூதஙகளிலி
தும நான விலகுவேன (உலகஙகளுககுப) பிதாவே! [1]பரகிருதி
நதமறறதான உமது பரமபததை நான விருமபுகிறேன எனக
டமமுடன ஏகீபாவமுணடாகடடும எனககுத திருமபவும பிற
வேணடாம உமமிடததில புததியுளளவனும உமமிடததிலசெ
ராணனுளளவனும உமமிடததில பகதியுளளவனும உமமை மிகு
மாககொணடவனுமான நான மரணமவருமபொழுது உமமை
னைககவேணடும முனசரீரததால ஸமபாதிககபபடட நோய
னனை அடையடடும துககஙகளும துனபபபடுததடடும எனனுவ
கடன எனனைவிடவேணடும தேவாகளுககீசரே! உமமைததி
ரிககிறேன எனககுத திருமபவும பிறவிவேணடாம ஆகையா
ரமஙகளெனற கடனைது எனககு வேணடாமெனறு சொலலு
றேன முனபிறவியில சோககபபடட வயாதிகளயாவும எனனை வந

1 'நிஷகேவலம்' எனபது மூலம

ுடையடடும நான கடனிலலாதவனுகி ஸ்ரீவிஷணுவின அநதப
பததைத அடையவிருமபுகிறேன' எனறு சொனனா
ஸ்ரீபகவான சொலலததொடஙகினா 'ஈநதுகாமேநதரியஙகளை
ஈநதுஞானேநதரியஙகளையும நனறுய அடககிப பததுஇநதிரியங
ாயும மனததிலும மனததை அஹஙகாரததிலும அஹஙகாரத
ப புததியிலும புததியை ஆதமாவிலும எவன லயிககசசெயகிறு
) பூஜயனுன அநதபபுருஷனுககு நானும எனககு அவனும எப
ாழுதுமிருககிறவாகளாகிறேரும நான அவனுககுக காணுமல
ாகிறவனலலேன அவனும எனககுக காணுமலபோகிறவனலலன
தியையும பொறிகளையும அடககிககொணடு பாாககவேணடுமெ
ததிலும பரமானபொருளைப புததியால அறிநதுகொளளவேண
இவவுலகமெலலாமவியாபிததிருககிற நான எவனுககு, 'இவா
ானுடையவா' எனறு புலபபடுகிறேனே அவன தனபுததியால
மாவிலபறறுதலடைநது பரமாதமாவைநினைபபான பிறகு, புத
யையுமவிட மேலானஸவருபததை அறிநது திருமபவும பிறவியை
டையமாடடான மரணஸமயமவருமபொழுது எவன எனனை
விதமநினைககிறுனே அவன பாவமானஒழுககமுளளவனுனலும
நதகதியைப பெறுவான விஷணுவைபபறறியதும திவயமுமான
நமோபகவதேதஸமை தேஹிநாமபரமாதமநே நாராயணுய பகதா
 ஏகநிஷடாய சாஶவதே' எனகிற இநத அநுஸமருதியை, படுததி
தாலும எழுநதிருநதாலும மிகவுமகவனததுடன படிககவேண
, எஙகிருநதாலும நனறுய அபயஸிககவேணடும பௌாணமாஸி
யும அமாவாஸயையிலும துவாதசியிலும விசேஷமாயபபடிகக
ணடும ஶரததையுளளவாகளான எனனுடைய பகதாகளையு
சேஷமாயககேடகுமபடி செயயவேணடும அவவிதமனிதன யாகமு
னம தவம எனறகாமஙகளை அஹஙகாரததையடைநதுசெயதாலும
னபயனையும மறுபிறவியையும அடையமாடடான பிதருககளை
 தேவாகளையும பூஜிபபவனும ஜபிபபவனும ஹோமமசெயகிற
லும பலியைககொடுககிறவனும அகனியைஜவாலைசெயகிறவனு
ன எவன எனனைநினைககிறுனே அவன சிறநதகதியையடைவான
ாணிகளுககு யாகமும தானமும தவமும பரிசுததமானவை, ஆசை
ல, ஆசையறறவனுகி யாகததையும தானததையும தவததையும
யயவேணடும ஓ! நாரத! சிரததையுளளவனும எனனுடைய

1 இஙகு ஒருசொல விடபபடடது

பகதனுமான எவன நமஸகாரமெனறுமடடில சொலலுகிறு
சணடாளனுனலும அவனுககுஅழிவிலலாதஉலகமஉணடாகும ப
தையுளளவாகளும அடஙகியமனமுளளவாகளும எனனை அடுத
களுமான எநதபபகதாகள விதியைமுனனிடடு எனனைப பூஜிககி
களோ அவாகள எனனை அடைகிறாகளெனபதில ஸநதேகமு
டோ ? இவவுலகில காமஙகள உறபததியும நாசமுமுளளவைக
கும எனனிடததில பகதியுளளவன மோக்ஷமடைவான தே
ரிஷியே ! ஆகையால, நீ எபபொழுதும சோமபலிலலாமல எனனை
தயானமபணணு , அதனுல, ஸிததியையடைவாய, எனனுடைய
ததையும காணபாய அறிவிலலாதவனுககு ஞானததையும தாே
தேசததையும அளிககிறவனுடையபயனுககுப பூமிமுழுமையை
தானமசெயவதாலுணடாகும பயனும சரியானதனறு ஆகைய
பிறவியெனனுமபநதததாலுணடாகுமபயததை விலககததககவ
ததை ஸாதுககளுககு அளிககவேணடும மனிதாகளிறசிறநதவே
இவவிதம அளிபபதால ஸரேயஸையும வீாயததையும அடைவா
எவன பததுலக்ஷம அஸவமேதயாகஙகளைச செயகிறனே அவ
எனனுடையபகதாகளால எநதபபதம அடையபபடுகிறதோ அ
பதததை அடையமாடடான ' எனறு சொனனா

நலலவாதமுளளவனே ! இவவிதம முனகாலததில நாரதே
னுமஅநததேவரிஷியால வினவபபடட இநதபபகவான எதை
தேசிததாரோ அது உனககுச சொலலபபடடது நீயும ஓரே
முளளவனயிருநதுகொணடு குணஙகளைககடநதுநிறகும அந
தககபொருளை தயானமபணணு , அழிவிலலாதபரமாததமாவை
மனததுடனும பஜனமபணணு ஸ்ரீநாராயணாலசொலலபப
திவயமான இநதவசனததைக கேடடபின நாரதானவா தேவரி
திலமிககபகதியுளளவராகி ஒரேஉறுதியானநிலையையடைநதா
யும தேவருமான ஸ்ரீநாராயணரைப பததுவாஷஙகள வேறுகாாய
ஙிலலாமல பஜிததுககொணடு இதைஜபிபபவன ஸ்ரீவிஷ்ணு
வுடைய அநதபபாமபதததையடைவான எவனுககு ஸ்ரீஜ
தனிடம பகதியிருககிறதோ அவனுககுப பலமநதாஙகளால எ
பயன ? ' நமோ நாராயணய ' எனறமநதாமானது எலலாபபயன
யுமகொடுககததககது ரஹஸயமும சிறநததுமான இநதஅ
மிருதியைககறறு (மனிதன) நிலைபெறறஅறிவை அடைவான அ
துககஙகளைததளளிவிடடு ஸஙகடததிலிருநதுவிலகி ஆசையிலல

ம தாபமில்லாதவனும ஸுகமுள்ளவனுமாயிருப்பான" என்று
ரன்னா

இருநூற்றுப்பதினோராவது அத்யாயம்
மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், கருடனால் தமக்குஉபதேசிக்கப்பட்ட ஸ்ரீவிஷ்ணுவின்
மாஹாத்மியத்தைச்சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரா, "தேவாகளிலும அஸுராகளிலும மனிதாகள்
ம ரிஷிஸ்ரேஷ்டாகளிலும அறிவுள்ளவன ஸ்ரீவிஷ்ணுவின அநத
ன்மையைச சொல்லியபடி அறிநதிருககிறான? இவையனைததை
நீா எனககுச சொல்லவேணடும உணமையில எனககு தருபதி
டாகவில்லை பகதாகளில மிகசசிறநதவரே! நீா யாவற்றையும
றிநதவராயிருககிறீரெனபது எனது கருதது" என்றுகேடக, பீஷ
சொல்லததொடஙகினா

"அரசனே! உன்னால நான எநதவிஷயததைப்பறறிக கேட
படடேனோ அநதவிஷயததில எனககு முனகாலததில நடநத
கேள அரசாகளிலுததமனே! முனகாலததில கருடனுககும
ககும ஸமவாதமஉணடாயிறறு ஓ! பாரத! முனபு நான கஙகா
யினதீவிலுடகாாநதுகொணடு தவததையடைநது ஸ்ரீவாஸு
வரை முகயகதியாககொணடு பததுவாஷஙகள அவரையே தயா
தது ஸதோததிரமசெயது நமஸகரிதது யாகமசெயதுவநதேன,
பிவிலலாதவனே! உலகஙகளைப்பரிசுததிபணணுகிறவளும என்னை
றபெணணினமாதாவுமான அநதககஙகாதேவியும என்னைரக்ஷிகக
ணடி என்னருகில உடகாாநதுகொணடிருநதாள அநதஸமயத
ஆசசாயரும ஸ்ரீமானும எலலாவேதஙகளினஉருவமுமானவரும
வும பறவைகளிலமிககசிறநதவரும மேருமலையையும மநதாமலை
யுமபோனறவரும பரிசுததமானபுததியுள்ளவரும பெரியபுகழுள்ள
ருமான கருடபகவான கஙகையைப்பாாககவேணடி வநதாா அப
வநத மஹாதமாவானஅவரை நான எதிாகொணடுசென்று பாா
ததது முறைப்படி நமஸகரிதது அஞசலிசெயதுகொணடு நின
ன ஸ்ரீமானை அநதக கருடபகவானும பெரியபாககியமபெறற
காதேவியை மகிழவிதது அவளாலபூஜிககபபெறறு அருகில ஆஸ
திலஉடகாாநதாா பிறகு, பேசிககொணடிருககையில, நான

அநதககருடனைநோககி, 'ஓ! வேதரூபியே! வினதையினகுமார
பெரியவீரியமும பலமும பெறறவரே! இநதரியஙகளுககுசுவா
நாராயணருமான ஸ்ரீ ஹரியை எபபொழுதும வஹிததுவரும
அநதஜஞாததனா எவவிதஉருவமுளளவரெனபதைச சொலல
வீா மிகபபூஜயரே! அவருடையஉணமையானநிலையை நீா எ
கும சொலலவேணடும' எனறு பராாததிகக, வைனதேயா செ
லததொடஙகினா

'ஓ! பீஷம! இவவிஷயததில முனகாலததிலநடநததை
முறைபபடி கேள மிககபூஜயாகளும மானஸஸரஸினஉததரத
திலவஸிபபவாகளும ஸிததிபெறறவாகளும பாாஜஞாகளிலசிறந
களும ஸ்ரீவாஸுதேவரைமுககியாககொணடவாகளுமான
ரிஷிகள எனனைநோககி, 'ஓ! பகஷீநதிரனே! வாஸுதேவ
உணமையான பரமபதததை நீ அறிகிருய உனககுஸமமாய
ருககு அருகிலிருபபவனும பரியமாயிருபபவனுமிலலை ஆ
யால, அதைசசொல' எனறு கேடடாாகள நான அவாகளவச
தைககேடடபின பூஜயரான ஸ்ரீ ஹரியை நமஸகரிதது எனக
ஸ்ரீமநநாராயணருககுமநடநததை உளளபடி சொலலததொட
னேன 'முனிஙரேஷடாகளே! கேளுஙகள முனகாலததில ந
ஸோமலதையை அபஹரிததுககொணடு ஆகாயததிறசெல
பொழுது அவவிடததில, 'பெரியகையுளளவனே! நலலது! நல
உனனைககணடதால நான ஸநதோஷமடைநதேன பகஷீநதர
கருடனே! இபபொழுது எனனிடததிலிருநது வாததைபபெற
கொள நான (உனனுடைய) உணமையானபகதியைததெரி
கொணடு உனனைபபறறி உததமமானவசனததைசசொலலுகிறே
எனறவசனததைககேடடேன அபபொழுது திருமபவும ப
ஞனவா எனனைநோககி, 'நான பெரியவீரியமபெறற ரிஷி என
நீ அறியவிலலை மூட! எனனைபபறறி அஸூயைபபடுகிருய' எ
உறுதியாயசசொனனா முனிவாகளிறசிறநதவாகளே! அ
கேடடுக காவமடைநதநான தேவககூடடஙகளினநடுவில, 'ரிஷி
முதலில நீா எனனிடததிலிருநது வாததைபபெறறுககொள
அதனபிறகு நான உமமிடததிலிருநது வாததைபபெறறுககொ
கிறேன' எனறுஇவவிதமசொனனேன அதனால பூஜயரும ஸ்ரீ
னும ஸ்ரீவதஸமெனறஅடையாளமுளளவருமான தேவரான
'பகஷீநதரனே! இபபொழுது[1] முதல நீ எபபொழுதும என

[1] 'பரபகுதி' எனறு பாடஙகொளளபபடடது

னமாயிருககவேணடும பறவைகளுககீசனே ! இபபொழுது
னிடததிலிருநது இநதவாததை நான பெறறுககொளகிறேன'
றுசொனனா நான அவரைபபாாதது, ' அவவிதமேஆகடடும'
றுசொலலி அஹஙகாரமிலலாமலிருபபவரும வயாபகரும மாயை
ளவருமான ஸ்ரீ ஹரியை ஜயிககவேணடுமெனற விருபபததுடன,
ஷிபரேஷடாகளிலுததமரே ! இபபொழுது நான உமமிடததி
ருநது வரததைபபெறறுககொளகிறேன நான உமககுமேலிருகக
ணடும எனககு இநதவரததைக கொடும' எனறுகேடடேன
வும ஸ்ரீநாராயணருமான ஹரி சிரிததுககொணடு, ' பகஷீபரவ
ர ! அபபடியே ஆகடடும எபபொழுதும நீயே எனககு தவஜ
வுமிரு பகஷீநதரனே ! எபபொழுதும எனககுமேல நீ இருகக
' எனறுசொனனா இவவிதமசொலலியபின, பூஜயரான தேவ
வா சஙகததையும சகரததையும கதாயுதததையுமதரிபபவரும
ரமகாலகளுளளவரும ஸ்ரீமானும ஆயிரம ஸஹஸ்ராயாகளுககு
ானவரும ஆயிரமதலைகளுளளவரும ஆயிரமகணகளுளள
ம மஹானும ஆயிரமகிரீடஙகளுளளவரும சிநதிககததகாத
ம ஆயிரமமுகஙகளுளளவரும பாபுவும மினனலகூடடத
துபபானவைகளும திவயமுமான பலவிதஆபரணககூடடஙக
விளஙகுகிறவருமான புருஷராக ஓரிடததில தோனறினா அநத
யானவா ஓரிடததில நானகுகைகளுளளவராகத தோனறினா,
டததில சிநதிககததகாத ஜயோதிருபமாயததோனறினா, ஓரி
ில எனதோளிலிருநதுகொணடிருநதாா இவவிதம எனககு
ஙகுமதேவரானவா அவவிடததிலேயே அநதாததானததை
நதாா முனிபரேஷ்டாகளே ! பிறகு, வியபபுறறவனுனநான
டததமமானகாாயததைசசெயது எனனுடனகூட எனஅனனை
இநதக கதருவினிடததிலிருநதுவிடுவிததுத திருமபவும,
தி எனனைசசொனனவா யாா ? எனனுல சிநதிககககூடாத
யாா ? அநதபபகவான எவவிதமாயிருககிறாா ?,' எனறு அவ
யநினைததுககொணடிருநதேன பிறகு, தேவாகளுககுததேவ
எனதோளில உடகாாநதிருபபவருமான தாமரைககணணரை
ாயததுடன நான கணடேன ' இஃது எனன ' -எனற
தியுளளவனும வியபபடைநத மனமுளளவனுமான நான
எநதஎநதஇடததிறகுச செலலவிருமபினோ ?, அநதஅநத இட
கு அவருடைய எணணபபடி பரவசனுகிச சென்றேன, திரும

பவும பெரியபாகயமபெறறவாகளும ஒருகலபம ஜீவிபபவாக
இநதிரனுடனகூடியவாகளுமான பாமமாமுதலிய தேவாகளால
கபபடுகிறவனும அவாவாகளால வெவவேறுகபபூஜிககபபடுகி
னுமான நானும ஸாவரூபியான அநதபபகவானைச சுமநதுகொ
ஜலததினுள சென்றேன ரதனமயமும சுபமும திவயமுமான
கடலினவடகரையில மஹாதமாவான அநத ஸ்ரீ ஹரியினு
வைகாணமெனனும ஆலயததிறகுச சென்றேன அது திவய
தேஜோமயமும, செலவம நிரமபியதும, தேவாகளாலுமசிநதி
தகாததும, பலவிடஙகளிலிருபபவைகளும தேஜோமயமும
மயமுமான தூணகளுளளதும, காநதியுளளஸவாணததால எ
அலஙகரிககபபடடதும, திவயமான ஒளியுளளதும, வாதயஙகளா
கானஙகளாலும விளஙகுவதுமாயிருநதது நான அவவிடததில
ததைககேடடேனேயொழிய வேறுமனிதனையும இடதை
காலகளவைதத அடையாளததையும எவவிடததும காணேன
விடததில நான நடுககமடைநது அஞசலிசெயதுகொணடிருநதே
பிறகு, பாமமாமுதலியதேவாகளும அவவிதமே திகபாலாக
ஸனநதனாமுதலியமுனிவாகளும அவவிடததையடுததுபபிழைப
களான மறறுமுளளவாகளும அநதஆலயததிறகு வநதாாகள
பொழுது, தேவஸ்ரேஷடாகளும கநதாவஸ்ரேஷடாகளும ஸபை
வாயிறபடியில பாமமதேவரைமுனனிடடுககொணடு அஞசலிசெ
கொணடிருநதாாகள பிறகு, அசசமயததில பாறகடலினதி
களால விழிததுககொளளுமபடிசெயயபபடடுவிளஙகுகிறவாே
ஸ்ரீ மஹாவிஷணுவானவா அவவிடததில விளஙகினா ஆயிரம
களினவரிசைகளையுடையவனும ஸூகஷமமாயிருபபவனுமான
சேஷனையும அவனமேல நீணடு உருணடவைகளும பருமனுள
களும ஸமமாயிருபபவைகளும தோளவளைகளாலும கஙகண
லும விளஙகுகிறவைகளுமான நானகுகைகளையுடையவரும பீ
பாமதரிததவரும கௌஸதுபமணியாலவிளஙகுகிறவரும ல
தேவிவஸிககிறமாாபையுடையவரும சிறிதுதிறநதகணணுளள
எலலாவறறினகாரணததிறகும காரணருமான அநத ஸ்ரீஜனா
ரையும நான ஆகாயததில ஸநதோஷததுடனகணடேன அவா
கடலினமேறபாகததிலுளள சிறநதகறுததமேகமபோலத தோ
னா அஙகு ஒருவனும பேசுகிறதிலலை [1] ஒருவனையொருவன செ

[1] கூறியதகூறலால, இஙகு மூனறுசொறகள விடபபடடன

ரமிலலை பரமமாமுதல ஸதமபமெனனும ஜநதுவரையில
ரிககககூடாதெனறு கோபததுடன புருவஙகளைநெரிததுக
ணடு, கோணலானகணணுளள பலவிதபபூதககூடடஙகள அஙகு
நதன பிறகு, சிநதிககததகாத ஸ்ரீமானஹரியானவா பரமம
பரைபபாாததது உலகஙகளுககு ஹிததததைசசெயயுமவிருபபத
ன, 'நீஙகள போகலாம' எனறுசொலலி அவரைபபுறபபடுமபடி
துவிடடுப பிறகு, எனனைநோககி, 'கருட!' எனறுசொலலி
ததா உடனே, நான எதிரிலசெனறு நமஸ்கரிதது அஞசலி
துகொணடுநினறேன அவா எனனை, 'வா' எனறுசொலலி
டு வடகிழககானவழியில செலலததொடஙகினா அவா மிகவும
துவாகவே போகிறவாபோலக காணபபடடாா நான, பதினு
லக்ஷம பததுலக்ஷம அபபடியே கோடியெனனும யோ
தூரம எபபொழுதும அஙகஙகு செனறுகொணடேயிருநதேன
நு, 'ஓ! தேவரே! உணமையில நான பகதன கஷடப
றேன எனனை ரக்ஷிககவேணடும' எனறுசொனனேன அநத
வானவா திருமபவும, 'கருடனே! வா' எனறுசொன
பிறகு, நானும திருமபவும ஆகாயததிலஓடிககொணடு சென
ன. பிறகு, நூறுகோடியோஜனைதூரம மறைவுளள கோர
இடததிறகு வநதா அவவிடததில இருளஉருவமுளள
களும மலைபோலவிளஙகுகினறவைகளும ஒரேவிதமான பத
ளபோனறவைகளுமான பூதஙகளைக கணடேன. உடனே
பயமடைநதவனுனேன பிறகு, கோரரூபியான ஒருகிஙகரன
றுயோஜனைநீளமுளள எனனைக கையிலஎடுதது அவவிடததி
நது மணணுஙகடடியைபபோல வீசியெறிநதான அபபொழுது
அநதஇருளைவிடடுவிலகி ஆகாயததையடைநதேன அவவிடத
இடியினஓசைககொபபான ஹுஙகாரதவனியானது செவியி
கேடகபபடடது உடனே நான பலபூதஙகளால சூழபபட
ன பிறகு, நான, 'தேவாகளினதேவரே! தாமரைககணணரே!
வரே! நீா எனனை ரக்ஷிககவேணடும' எனறு சொனனேன
பொழுது அவவிடததில ஸ்ரீவிஷணுவும எனனைபபறறிச சொன
பயஙகரனுனஒருவன எனனையெடுதது ஒருகுகையினதவா
ல எறிநதான ஒருக்ஷணததில நான அகனியைவிலகிசசெனறு
மணடலததைககணடேன அவவிடததில ஆகாயததில எனனை
யவேணடுமெனறவிருபபததுடன வநதவனைககணடு நான துக

கத்துடன் கதறிக்கொண்டு நின்றேன் ஒருக்ஷணத்தில் தன்பக்ஷ
விருக்கிறவர்களை விளங்கச்செய்கிறவரும் பயங்கருமானபரமாத்ம
னால் கண்டுகோபிக்கப்பட்ட பயங்கரனை ஒருவன் என்னை விட்டெ
தான் அங்கு ஆயிரமஸ்ஸூர்யர்களுக்கொப்பான பலகருடக்கூட
தைச் கண்டேன் பிறகு, அவர்கள் என்னைக்கண்டு, ‘அந்தோ!’ அ
ஆயுளுள்ளதும் மிகப்பலவீனமுள்ளதுமான பக்ஷியானது வந்திரு
றது’ என்று என்னைக்குறித்து மனத்திலவியப்படைந்து சொன்
கள் நான் அவ்விடத்தில் ஆயிரமயோசனைநீளமுள்ளவரும் ஆயிரம
தயர்களுக்குஒப்பானஒளியுள்ளவரும் ஆயிரம்கருடர்களின்மேல்
க்கொண்டவருமான ஸ்ரீமந்நாராயணனைக் கண்டேன் பெரியபல
ளவர்களான அந்தக்கருடர்கள், ‘ஓ! தேவரே! இது மிகவும்விநீ
சரீரத்தால் எங்கள்குலத்திலஉண்டானதுபோன்றதும் மிகஅல்ப
முள்ளதும் மிகஅல்பசரீரமுள்ளதுமான இது என்னபக்ஷி இவ்வி
தில் வந்திருக்கிறது?’ என்று சொன்னார்கள் அதைக்கேட்டு,
காவமழிந்தவனும் பயமுள்ளவனும் லஜ்ஜையுள்ளவனும் வி
மடைந்தவனும் நடுக்கமடைந்தவனுமானேன் பிறகு, திரும்ப
‘கருட! வா’ என்றசப்தத்தையேகேட்டேன் உடனே, நான்
லத்தொடங்கினேன் பிறகு, திரும்பவும் நூறுபார்த்தயோ
தூரம்சென்று அவ்விடத்தில் உத்தமமானஸ்தானத்திலிருக்கும்
மதேவரைக்கண்டேன் அன்றியும், அவ்விடத்தில் நூறுகோ
மதேவர்களையும் கண்டேன் ஸ்ரீவிஷ்ணுபகவானனவர் திரும்ப
‘வா’ என்று கம்பீரமாகச்சொன்னார் பிறகு, ஒருபெரியகூட்டத்
[1] கண்டேன் விளாம்பழத்திறகொப்பானதும், இருளாலமிகச்சூ
பட்டதுமான பலஅண்டத்தைக்கண்டேன் ஸ்ரீமானன ஹரியான
அந்த அண்டத்திலிருந்துகொண்டு ஓர்அண்டத்தைப் பேதித்
திரும்பவும் ஒருபெரியபூதமானது என்னைப்பிடித்து எடுத்தெ
தது அதன்இடையில் ஏழுஸமுத்திரங்களையும் பரமமதேவனை
அவ்விதமேதேவர்களையும் எங்கள்கருடக்கூட்டத்தையும் (எங்
தாயையும் அந்தஅந்தவிடத்தில் கண்டேன் உண்மையைத்தே
விருப்பமுள்ளநான் இவ்விதம் அனுபவமடைந்தேன் முனிக
மிகச்சிறந்தவர்களே! என்னைப் பலலக்குக்குஒப்பாகத் தெரிந்துசெ
ளுங்கள்’ என்று இவ்விதம் முன்காலத்தில் எனக்கு எதுஉண
னதோ அதை பராமமணர்களுக்குச் சொன்னேன் மிகப்பூஜ்ய

1 இரண்டுசொற்கள் விடப்பட்டன

பீஷ்ம! அஃதனைததையும உனககு நியாயபபடி சொனனேன
கிகள, சிறநதஞானததைககணடு அநத ஸ்ரீஹரியைககாணகிறா
ஞானததால அடையததககு இநதப பரமபுருஷரானவா வேறு
மாயஅடையககூடிய உருவமுளளவரலலா பூஜயரானஸ்ரீஹரி
ாவா ஒரேநிலையுளளபகதியால அடையததககவராவா' எனறு
னனா பூஜயருமு பகதிகளுககாசருமு பாபுவுமான வைன
பா இவவிதமசொலலிவிடடு எனதாயாரான கஙகாதேவியைக
டுககொணடு அவவிடததிலேயே அநதாததானததையடைந
அரசஸரேஷடனே! ஆகையால, ஸாவரூபியும பரதானததை
ாடுபணணினவருமான ஸ்ரீவாஸுதேவா ஞானததாலும பகதி
யும எளிதிலஅடையததககவா வேறுவிதமாக அடையததகக
லலெனபது எனஅபிபராயம" எனறுகூறினா

இருநூறறுபபனனிரணடாவது அதயாயம

மோக்ஷதாமம. (தொடர்ச்சி)

(ஒருகுருவானவர் தம்சிஷயனுக்கு ஆந்மதத்வத்தைஉபதேசித்தது)

யுதிஷ்டிரா, "தநதையே! பரதகுலததிலுதிததவரே! நீா
க்ஷததிறகுரிய முககியமானயோகததை எனககுஉபதேசிககவேண
! பேசுகிறவாகளிறசிறநதவரே! அதை நான உணமையாயத
ிநதுகொளளவிருமபுகிறேன மிகபபூஜயரே! ஞானததினஉண
பில நிலைபெறவேணடித திருமபவும நான வாஸுதேவனெனறு
பாவாயநத சிநதிககததகாத பொருளைபபறறி உமமிடம கேட
றன ஆகையால சொலலவேணடும" எனறுகேடக, பீஷ்மா
லலத தொடஙகினா

"இவவிஷயததிலும மோக்ஷததைபபறறியதும ஒருகுருவுடன
யனுககுணடான ஸமபாஷணையுமான பழையஇவவிதிஹாஸததை
ா ஹரிககிறாகள மேதாவிகளிலசிறநதவனும க்ஷேமததைவிரு
கிறவனும மிககஅடககமுளளவனுமான ஒருசிஷயனானவன இந
பஙகளைவெனறவருமு ஸதயஸநதருமு மஹாதமாவும தேஜஸுக
ா கூடடமபோனறவருமு ரிஷிகளிலமிககசிறநதவருமு உடகாந
பபவருமு பராமமணருமான ஓாஆசாாயரையடைநது அவா அடி
வணஙகிக கைகூபபிநினறுகொணடு கேடகததொடஙகினன.

'பூஜயரே! எனனுடையபணிவிடையால நீா ஸநதோஷமுளள
யிருபபீராயின எனககுஇருககிற ஒருபெரியஸநதேஹததை நீா வி
துரைககவேணடும நான எதிலிருநது உணடானேன நீா
விருநதுஉணடானீா இவவிஷயததில எது மேலானதோ அ
னறாக நீா சொலலவேணடும பராமமணாகளில மிகசசிறநதவ
எலலாபராணிகளும ஸமமாயிருககுமபொழுது, நனகுநடை
கினறஉதபததிகளும விநாசஙகளும வெவவேறுவிதமாகஉணடா
றனவெனபது எவவிதம? வேதஙகளில [1]வெவவேறாயுளளவாகய
உலகததிலுளளபொதுவானஸமருதிவாகயமும எவவிதம? அறிவு
வரே! இவறறையெலலாம உளளபடிவிரிவாகஉரைககவேண
எனறுகேடக, குரு சொலலததொடஙகினா
'பாாஜஞாகளிலபெரியவனான ஓ! சிஷய! வேதாஹஸய
எலலாபராணிகளினசரீரததிலுமுளளதும வேதஙகளுககுநிதிபே
றதுமான இபபெரியததவததைக கேள ஸ்ரீவாஸுதேவா
உலகததிலுளள இவவெலலாஉருவமுமுளளவரும வேதததினமு
னபரணவரூபியும ஸதயம தானம தவம யாகம பொறுமை அட
நோஙமஇவைகளாலஅடையததககவருமாயிருககிறா.ஸனாதனபு
ரான ஸ்ரீவிஷணுவையே (உலகஙகளின) உதபததியையும பாளயத
யுமசெயவதுமஸூகஷமரூபியும சாஙவதமுமானபாமமமெனறு
மறிநதவாகள கருதுகிறாகள இபபடிபபடட இநதபாமமமானது
ஷணிகுலததிலுதிததாயிருககிறது அதைபபறறியஇதிஹாஸத
எனனிடததிலிருநதுகேள பிராமமணன பராமமணாகளால உப
சம பெறததககவனாகிறான கூஷததிரியன கூஷததிரியாகளால கேடபிக
ககவனாகிறான வைஶயன வைஶயாகளால கேடபிககததககவ
றான பெரியமனமுளள சூதான சூதராகளால கேடபிககததகக
கிறான தேவாகளுககுததேவரும ஒபபறறதேஜஸுளளவருமான
விஷணுவினுடையதும மஙகளமும உததமமும ஸ்ரீகருஷணவெ
னும ரூபமுளளதுமான மஹிமையை நீ கேடகவேணடும ஸ்ரீவிஷ
வின பரமபதமானது அழிவறறதும சிறநததும நிதயமும அடைய
ஙகளிலலாததும அழுககிலலாததும மாணமிலலாததும சோபை
ளதுமான மோகூமாயிருககிறது ஸமஸாரதசையில அதுவேறறு
யுளளதுபோலிருககிறது வேறறுமையுளளதும முககுணஙகளோ
உணடுபணணுகிறதுமான பாதானமெனனுமமாயையானது அ

[1] ஒவவொருஜாதிகளுககுமடடில ஒவவொருகாமததைப பகுததுகூ
வதாயுளளது எனறுபொருள

ாதமஸவரூபததில எபபொழுதும பறறுளளதனறு அதில
றுளள இநதஜீவனெனனுமபுருஷன வேறானவன எபபொழுதும
ஷனால அடையபபடடதும வயாபகமும உலகததிறகுககாரண
காலரூபமுளளதுமான பரதானமானது, மிககசகதிபெறற
விஷணுரூபததால விகாரமுளளதாகச செயயபபடடு வெவவே
ரபலபூதஙகளை உணடுபணணுகிறது புருஷனானவன ஸாகஷியா
நதுகொணடு உணமையிலலாத அநத பரதானததைபபாாதது
றறுமையிலலாதவனானும அநதபரதானததிலபுகுநது அதன
ரககைககுததககபடி வேறுபடடலகஷணமுளளவனாய நடைபெறு
ன ஆதியுமநதமுமிலலாததும இருபபதையுமஇலலாமலபோவ
யும தனலகஷணமாககொணடதுமான பரதானமெனனும கால
ரமானது மூனறுஉலகததிலுமுளள எலலாபராணிகளிடஙகளிலும
ளைபோலச சுறறிககொணடிருககிறது புருஷாகளிறசிறநதவனே'
தபரமமமானது அழிவிலலாததும ஸூகஷமரூபியும மோகஷரூபி
சாஸவதமுமாயிருககிறதோ அதைப புருஷோததமானஸ்ரீகேச
ானறு சொலலுகிறாாகள அழிவிலலாததும சிநதிககததகாதது
ன அநதரூபமானது *வேறறுமையுளளரூபததுடன காணபபடு
து காலமெனறுசொலலபபடுவதைப பாா அஃது எபபொழு
சூடுளளதுமனறு, மிககக்குளிருளளதுமனறு இநதககுணங
அதனிடததிலிலலை ஆகையினால, (அநதககாலம), அபபடி
ளிருமவெபபமுமஇலலாமல) பிரவாததிககிறது 'இதோ குளிர
மவநதது, இதோ உஷணகாலமவநதது' எனறு ஸூாயோதயத
பபறறி எலலாபபிராணிகளும சொலலுகினறன 'குணஙகளைத
காலததைபபறறி வருவதுமபோவதுமாயிருககினறன எககால
பரகருதியிலிருபபவனும காலததுடனகூடியவனுமான மனித
(அனுபவிககபபடுவதும) குணஙகளால (உணடுபணணபபடுவது
) ஸுகமும துககமும தததவஜஞானததில ஸமாததனாயிருபப
அடையா மூலபரகருதியானது எபபொழுதும புருஷனால
ரயிககபபடடு (உலகஙகளை) உணடுபணணுகிறது அழிவிலலாத
ாதமாவானவா பிதருககளையும தேவாகளையும ரிஷிகளையும யகஷ
ளையும ராகஷஸாகளையும நாகாகளையும அஸுராகளையும மனிதா
யும மனததாலபடைககிறாா அதுபோலவே வேதஙகளையும
ஸதாஙகளையும பரளயகாலததில பரகருதியையடைநதவைகளும

* , I 'ஸகாலா' எனறு பாடஙகொளளபபடடது

சாஸவதமுமான உலகததிறகுரியதாமஙகளேயும கலபததின ஆதிகா
தில திருமபவும படைததா ஒவவொருவாஷததிலும ருதுககட
ருதுககளுககுததகக பலஉருவஙகளுளள அடையாளஙகள அ
அநதவிதஙகளாகவே காணபபடுவதுபோல யுகஙகளின ஆதிகால
ளில வஸதுககள காணபபடுகினறன கலபததின ஆதிகாலஙகட
எபபொழுது காலததினசோககையால எதுளது [1]கோனறுமோ
பொழுது அது அதுவும வயவஹாரததிறகுககாரணமாயுணடா
ஞானமாகும அவவித அறிவை உணடுபணணவேணடி அத்தற
காரணரூபமாக இநதவேதம கூறபபடுகிறது இநதவேதஙகள
யயனமசெயயாத காரணததால மறைவடைநதனபோலாயின பா
காலததில எலலாபபிராணிகளும நசிபபதால பலவிதமானசாஸ
களும நாசமடைநதனவாகும ஆயினும, ஜீவாகளினஸவரூபம நி
மாகையால வேறுஅணடம இருககுமபொழுது சாஸதரஙகட
நிதயமாயிருககலாம மஹாபரளயகாலததில மறைவடைநதவே
களேயும இதிஹாஸஙகளேயும உலகநடையின அதிகாரத தெவ்ஹி
வாகளும பெரியரிஷிகளுமான பராமமணாகள தவததால முத
பரமமதேவரால அனுகாஹிககபபெறறு பரமமதேவரினகடடளை
அடைநதாாகள பூஜயரானபரமமதேவா வேதஙகளேயறிநதுசெ
ஞா வேதாஙகஙகளே பருஹஸபதியும உலகததிறகிதமான
சாஸதரததைச சுகாருமகூறினாகள ஸஙகீதசாஸதரமெனனும
தாவவேததை நாரதரும தனுாவேததைப பாதவாஜரும [2]தே
களுடையதும [3]ரிஷிகளுடையதுமான சரிதரததைக காகக
வைதயசாஸதரததை கருஷணுதரேயரும அறிநதாாகள கௌ
ரானவா நயாயசாஸதரமுழுமையையும உணமையாய அறிந
வேதஙகளேயறிநதவரும பரமமததையறிநதவரும பரபுவுமான
வயாஸரானவா வேதாநதததையும காமயோகததையுமறிந
பருகுவானவா சிலபசாஸதரததை அறிநதாா அநதஅநத வா
ளால பலதாககசாஸதரஙகளும கூறபபடடன எது யுகதியுட
ஆகமததுடனும ஸதாசாரததுடனும கூறபபடடதோ அஃது ஆ
கபபடுகிறது உதபததியிலலாத அநதபபரபரமமததைத தேவாக
ரிஷிகளும அறிகிறாாகளிலலே பூஜயரும உலகததையுணடுபணண
வரும பரபுவுமான ஸ்ரீநாராயணரொருவா அநதபரமமததைஅ
றா ஸ்ரீநாராயணரிடமிருநது ரிஷிககூடடஙகளும முகயாகள

1 வேறுபாடம 2 3 ஜயோதிஷம

வாகளும அஸுராகளும முனகாலததிலிருநதாராஜரிஷிகளும தக
ளுககுமருநதுபோனற பரமபரமமததையறிநதாாகள வயாஸமஹ
யிடமிருநது எனனல எது அடையபபட்டதோ அதை நான
கககுசசொலலுகிறேன பாகருதியானது எபபொழுது ஈசனென
புருஷனல ஆலோசிககபபட்டபொருளகளை உணடுபணணத
டகருகிறதோ அபபொழுது (தாமம அதாமமெனற) காரணஙக
டனகூடிய உலகமானது இநதபாகருதியினிடததிலிருநது முத
உணடாகிறது ஒருவிளககிலிருநது வேறுவிளககுகள ஆயிரக
ககாக உணடாவதுபோல பரகருதியானது (உலகஙகளை) உணடு
ணுகிறது தனபெருமையிலிருநது குறைவடைகிறதிலலை அவயக
மனனும பாகருதியிலிருநது காமததைககாரணமாககொணடு புத
யனனும மகததவமுணடாகிறது அது அகஙகாரததையுணடு
ணுகிறது அகஙகாரததிலிருநது ஆகாசமெனனும சபததனமாத
புணடாகிறது அநதசசபதததிலிருநது ஸூககுமமானஸபாசமுண
றது அநதஸபாசததிலிருநது ஸூககுமருபமும அநத ஸூககு
பததிலிருநது ஸூககுமாஸமும ரஸதனமாததையிலிருநது கந
னமாததையுமுணடாகினறன இநதவடடும மூலகாரணஙகளா
றன உலகமானது இவைகளில நிலைபெறறிருககிறது இவைகளி
நதுஉணடானவைகளான ஐநதுஞானேநதரியஙகள ஐநதுகாமே
ரியஙகள ஐநதுவிஷயஙகள மனமெனறு இநதபபதினறும காரியங
கினறன செவியும தவககும கணகளும நாவும மூககும ஞானேந
யஙகள காலகளும பாயுவும உபஸதமும கைகளும வாககும கா
நதிரியஙகள சபதமும ஸபாசமும ரூபமும ரஸமும கநதமும விஷ
கள அவைகள சிதததினஸஙகலபததால உணடாகினறன அவை
ல மனமானது எலலாவிடததிலுஞ்செலலுவதும வயாபகமுமாகி
பததுஇநதரியஙகளும அவைகளினபறறுதலுககுககாரணஙக
விஷயஙகளும இவவிதமசொலலபபடடன மனமானது இருக
ா இலலையாஎனறு இரணடுவிதமாயப பறறுதலெனனுமவிகலபத
இருககிறதெனறுசொலலபபடுகிறது புததியானது நிசசயமென
குணமுளளது அஹஙகாரமானது அபிமானததுடனகூடியது
மானது சரீரததையடைவதறகு உபாதானகாரணமான அவயகதத
பாவருததிககசசெயவதலலாமல தான உபாதானகாரணமாகிறதி
இநதநாவானது ரஸததையறிவதறகு உபயோகபபடுகிறது அது
லவே வாககானது பேசுவதில உபயோகபபடுகிறது. மனமானது

பலவிதமான இநதரியஙகளுடன சேரககையடைவதும எலலா இந்
யஙகளையும விடடுவிலகுவதுமாயிருககிறதென்று தெரிநதுகொ
வேணடும வெவவேருனதேவாகளுடனகூடிய இநதப [1]பதிஞ
சரீரஙகளில(பரமாதவை)உபாஸிபபவனும அறிவுகளுககுககாதத
மான ஜீவனை உபாஸிககினறன எலலாபராணிகளிலுமுளள அவ
தரியஙகளுள எபபொழுதும நாவானது ஜலததினகாரியமும ம
தையறியுமமூககானது பூமியினகாரியமும செவிகள ஆகாயத
காரியமும கணணனது தேஜஸினகாரியமும தவககு வாயுவினக
முமாகத தெரிநதுகொளளவேணடும மனததை ஸதவகுணத
காரியமென்றும ஸதவமானது அவயகததினகாரியமென்றும
கிருாகள ஆகையால, அறிவுளளவன எலலாபபூதஙகளுககும கா
மான அவயகததிலிருககும ஈசுவரனை அறிநதுகொளளவேண
ரஜோகுணமிலலாத எநததேவரைப பரமபதமென்றுகூறுகி
களோ அவரை அடைநதுநிறகும அவயகதமுதலிய இபபொருளகள
வைகள சராசரஙகளுடனகூடிய உலகமனைததையும வஹிககின
இநதபபொருளகளுடனகூடியதும ஒனபதுதவாரஙகளுளளதும
யமுமான சரீரமெனனுமபுரததை வயாபிததுககொணடு வயாபக
பரமாதமா சயனமசெயகிறா புரததிலசயனமசெயகிருரென்ற
ணததால அவா புருஷரென்றுசொலலபபடுகிருா அவா ஜரையில
வரும மரணமிலலாதவரும காரயரூபியென்றுமகாரணரூபியென
இரணடுவிதமாய உபதேசிககபபடுகிறவரும வயாபகரும கு
ளுடனகூடியவரும ஸூக்ஷமரும எலலாபபூதஙகளினகுணங்க
கும ஆசரயருமாயிருககிருா சிறிதோ அலலதுபெரிதோ தீபமா
எவவிதம பரகாசஉருவமுளளதோ அவவிதம எலலாபராணிக
களிலும புருஷனை ஞானரூபியென்று தெரிநதுகொளளவேண
செவியானது கேடகவேணடியதைக கேடகுமபடிசெயவிககிற
அநதபபுருஷன கேடகிருன, அவன பாரககிருன இநதசசரீரமா
அவனுககுஸாதகமாயிருககிறது எலலாககாரியஙகளையும செயகிற
அவன கடடையிலிருககும அகனியானது அககடடைபிளககப
தால காணபபடாததுபோலவே சரீரததிலிருககும ஆதமாவா
யோகமெனனுமுபாயமிலலாமல காணபபடுகிறதிலலை உபாயத்
கடடையைககடைநதால அகனியானதுகாணபபடுவதுபோலவே

1 'இநதரியஙகளபததுபூதஙகளைநது மனமஒன்றுஆகப பதினறு'
பது பழையவுரை இநதரியஙகளபதது பராணனகளைநது மனமஒன்று
றும கொளளலாம

ிலிருககுமாதமாவும யோகததாலேயே காணபபடுகிறது ஆறு
ிலஜலஙகளும ஸூாயனிடததிலகிரணஙகளும சோநதுகொணடு
ாடாநதவைகளாக எவவிதம செலலுகினறனவோ அவவிதம
ிகளுககுச சரீரஙகள செலலுகினறன ஆதமாவானது கனவுடன
ாககையடையுமபொழுது சரீரததைததளளிவிடடு ஐநதுஇநதிரி
ிகளுடனும செலலுவதுபோலவே வேறுசரீரததிலசெலலுகிற
னறு அறியவேணடும யாவும காமததால வயாபிககபபடுகின
, காமததாலே உணடாகினறன தனனாலசெய்யபபடடதும
கபலமுளளதுமான காமததால ஆதமாவானது வேறுசரீரததில
ணடுபோகபபடுகிறது அநதஆதமாவானது ஒருசரீரததைத
ளிவிடடு அதிலிருநது வேறுசரீரததைஅடைகிறதுபோலத தன
ஙகளாலபிறபபடையும அநதபராணிககூடடததைப்பறறியுமகூற
றன

—————

இருநூறறுடபதினமூனறுவது அதயாயம

மோக்ஷதாமம (தொடர்ச்சி)

——————

(ஒருகுருவானவர் தம்சிஷயனுக்கு ஆத்மதத்வத்தை
உபதேசித்தது தொடர்ச்சி)

ஸதாவரஙகளும ஜஙகமஙகளுமான நானகுவிதபராணிகளும
க்ஷமமான பிறபபுடையவைகளெனறும ஸூக்ஷமமான இறப
டையவைகளெனறும கூறுகிறாாகள மனமானது அவயகதமான
க்ஷணமுளளதெனறும பாககுருதியினஸவருபததைத தனஉருவம
கொணடதெனறும தெரிநதுகொளளவேணடும பெரியஅரசம
னது அரசமாததினவிததிலுளளிருநததும அவபகதமாய உண
னதுமாககாணபபடுவதுபோல அவபகததிலிருநது உலகததில
படததியுணடாகிறது காநதமணியினஸமீபததிலிருககும இரு
னது (அநதமணியை) அனுஸரிததுசசெலவதுபோல அவயகத
லிருநதுணடான புததியானது ஆதமாவைஅனுஸரிததுசசெல
றது அதுபோல மனமானது அநதபபுததியைஅனுஸரிதது
சலலுகிறது அறிவிலலாதஇருமபானது காநதமணியையனுஸரி
சசெலவதுபோலப பூாவவாஸனையைக காரணமாககொணடகாம
ாலுணடாகும தாமாதாமஙகளெனனுமபொருளகளும இவை
பானறமறறவையும தேகததையனுஸரிததுசசெலலுகினறன அ
றே அஜஞானததாலுணடானபொருளகள, காததாவானஜீவனு

- —

ருககாரணமானபரமமததையனுஸரிததுச செலலுகிறவைகளும ...
விலலாதவைகளும அறிவுளளஜீவனுககுக காரணமானபரமம...
னிடமிருநது வெளிவநதவைகளுமாயிருககினறன முதலில ...
ஙனததவிரப பூமியும ஆகாயமும ஸவாககமும பிராணிகளும [1]...
களும [2]தேவாகளும அஸுராகளும மறறும ஒனறுமிலலை அ...
கள ஜீவனையடையவுமிலலை ஜீவனுககு இவைகளுடன சோக...
யானது அஜஞானததாலுணடாகிறதெனறு (வேதஙகளில) கூ...
படடிருககிறது இநதசசோகதை [3]அனுதியும அஜஞானமு...
வரையில அழிவிலலாததும எலலாஜீவாகளிடமுமிருபபதும ம...
தைக காரணமாககொணடதும உறுதியானலககணமிலலாத...
ஜனமாநதரவாஸனையெனற காரணததால வேறுபடுகிறதுமாயி...
கிறது அநதஜீவருபமானது முனவாஸனைஎனறகாரணததுட...
கூடிககொணடு காயஙகளைச சோசசெயதுகொளளுகிறது அந...
காமததால இநதவாஸனை தொடாநதுவருகிறது இஃது முதலு...
முடிவுமிலலாத பெரியசகரமாயிருககிறது [4]அவயகதமானவாஸ...
யைக குடமாகவும வயகதமானசரீரமுதலியவைகளை ஆகளாக...
ஞானமகாமமுதலிய காயஙகளைச சுறறிலுமுளளவடடையாக...
ஆசையெனறபசையுளளரஜோகுணததை அசசாகவுமகொணட ...
ஸாரசகரமானது க்ஷேததாஜஞனனஜீவனால ஏறபடடு உறுதியாயி...
கிறது எணணெயெனனுமஸநேகமுளளதாயிருபபதனுல எள...
னது செககாகளால பீடிககபபடுவதுபோல இவவுலகமயா...
ஆசையெனனுமஸநேகமுளளதாயிருபபதனுல அஜஞானததாலு...
டாகுமபோகஙகளால ஆகாமிதது இநதஸமஸாரசகரததில பீடிக...
படுகிறது [5]இநதஉலகமானது போகவிருபபததாலுணடான ...
மானததால பிடிககபபடடுக காமததைசசெயகிறது அநதகக...
மானது அஜஞானததிறகும சரீரததிறகும சோககையுணடாவ...
துககாரணமெனறு உபதேசிககபபடுகிறது [6]காரணமானது க...
பததைப [7]போய அடைகிறதிலலை அதுபோலக காயமும ...

---

1 'பராணனகள' எனபது பழையஉரை.

2 "ஸுராஸுரா" எனபது மூலம, 'தேவஇயறகைககுரியநறகுண ஙகளும அஸுரஇயறகைககுரியதுாககுணஙகளும' எனபது பழையஉரை

3 வேறுபாடம

4 அதிகபாடமானஒருஸலோகம விடபபடடது

5 இஙகு அதிகபாடமானமூனறரைஸலோகம விடபபடடன

6 இஙகு அதிகபாடமான அரைஸலோகம விடபபடடது

7 'காயமும காரணமும பசுவும குதிரையுமபோல வெவவேறுனஉ ...வமுளளவைகளெனறு தாாககிகாகள கருதுகிறாாகள சிலா காயகாரண...ஙகளுககுப பேதமும அபேதமும உணடெனறு கூறுகிறாாகள இவவிரண...ாஸதரீயமலலவெனறு இவவிடததிலுளள கருதது' எனபது பழையவுரை

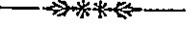
தைதையடைகிறதிலலை இககாாயஙகள காரணததிலிருககினறன
தாகாரணஙகளுடனகூடிய காலமானது (அவைகளைவெளிபணணக
ரணமாகிறது எபபொழுதும புருஷனால அடையபபடட பா
திகளும விகாரஙகளும காமமெனறகாரணததால ஏவபபடடவை
ாகி ஒனறையொனறு தொடாநதுகொணடிருககினறன மூல
ாததிலிருநது நழுவியஜீவன, ஸததவம ரஜஸ தமஸஎனற குண
ளுடனகூடின (இநதிரியம மனமுதலிய) பொருளகளுடனகூடிய
னும (மறுபிறபபுககுக) காரணமான காமம அவிததை வாஸனை
வைகளின பலததுடனகூடியவனுமாகிய புழுதியானது வாயுவால
பபடடுச செலலுவதுபோல கேஷததரஜஞன பரமாதமாவை
ஸரிததுச செலலுகிறுன அநத ஆதமாவானது மனமுத
அநதபபொருளகளுடன சோகததையடைகிறதிலலை அநதப
ாருளகளும மஹாதமாவான அநத ஆதமாவுடன சோகதை
டைகிறதிலலை அறிவுளளவன புழுதிகளின சோகமையிலலாத
த வாயுவானது எவவிதம புழுதிகளுடன கூடியதாயிருககிறதோ
துபோல மனததுககும ஆதமாவுககுமுளள இநதவேறறுமை
த தெரிநதுகொளளவேணடும மனமுதலியவைகளுடனகூடிய
ன அநத ஜீவன அபயாஸததால திருமபவும ஸவபாவமான ஆத
பததை அறியமாடடான ஆதமவிஷயததிலுணடாகும இநத
தேஹததைச சிறநததானவேதமானது அறுததிருககிறது [1]சகா
ததிலகஷணததைச செயதுகொணட அரசனுககுத தனககுரிய
மததைச செயயுஙகாலததிலுளள அறிவுபோல ஸஙகமபெறவும
கததைவிலககவும உபாயஙகளை உபதேசிககும காமவிதிகளில
லிருககவேணடும தீயில எரிககபபடட விதைகள திருமபவும
ாயாததுபோல ஞானததால எரிககபபடட [2]கிலேசஙகளுடன
மபவும ஆதமா சோகதையடைகிறதிலலை

---

[1] மகுடநதரிதத அரசனுககுரிய ராஜஸூயயாகமெனனுநதாமததில பா
ததித்த விவேகியானஅரசன அககாலததில சரீரததிலுளள ராஜலகஷணங
ஆதமாவுககிருபபதுபோலப பாவிபபவனனுலும அசசரீரம போனபின
டாகும அநத யாகததின பயனை அடையுமகாலததில அநதலகஷணஙகள
ாவுககிலலையெனறு உணமையை முனனமேயே தெரிநதுகொளவது
லக காமஙகளைசசெயயுஙகாலததில ஆதமாவுககுச சரீராதிகளுடனசோக
ிருபபதுபோலபபாவிபபதிலும அககாமஙகளின பயனையடையும காலத
அவவிதசசோகதை ஆதமாவுககிலலையெனபது உணமையெனபதிலும
ாணடஙகளுககுக கருதது எனறு தெரிநதுகொளளவேணடும
[2] அவிததை அகஙகாரம ராகம தவேஷம மரணபயம இவைகள கிலே
ள.

இருநூறறுபபதினைகாவது அதயாயம.

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி)

(ஒரு குருவானவர் தம் சிஷ்யனுக்கு ஆத்மதத்வத்தைக் கூறியது தொடர்ச்சி.)

பாவருததிதாமததிலிருபபவாகளுககு (வேறுவிருபபமி
மல) பாவருததியெனனும தாமம காணபபடுவதுபோல ஞான
டையிலுளளவாகளுககு வேறுபொருளில விருபபமிராது வே
களையறிநதவாகளும வேததததில கூறபபடட விதிகளில நிலபெ
வாகளும தூலபாகள அவாகள மோக்ஷமெனனும பயன பெ
யிருபபதால அதனைககருதி மிகசசிறநத ஞானவழியை விரு
கிறாாகள சிலா வேதததின கருதது ஞானவழியில நிலைபெறறி
பதையறியவிலலை ஸாதுககளால ஆசரிககபபடடிருபபதால இ
ஞானவழியானது இகழததககதனறு எதையடைநது பாகதிலெ
னும மோக்ஷததையடைகிறாோ அஃது இநத ஞானமாகிறது.
ரததில அபிமானமுளளவன அவிவேகததால ராஜஸ தாமஸ
ளான காமம கோபமுதலிய குணஙகளுடனகூடி எலலாபபொ
களையும அடையமுயலவான ஆகையால, சரீரததைவிடடுவில
தாகிய மோக்ஷததை அடையவிருமபுகிறவன அசுததமானகா
தைச செயயாமலிருககவேணடும, காமஙகளாலுணடாகுமசி
சுததியெனற மோக்ஷவழியைசசெயதுகொளளவேணடி அழக
உலகஙகளை அடையவிருமபாமலிருககவேணடும புடமபோட
பொனனுனது இருமபுடனசேரககபபடடால விளஙகாமலபோவ
போல மனததிலுளள அழுககுபபோகாதவனிடம உபதேசிககபப
ஞானமானது விளஙகாது ஆதமாவினகுணததையடைநதசிலா
ஸாரசகாமெனறபநதததிலிருநது விடுபடடவாகளாகிறாாகள ம
வாகள கஷடமான தவநதவஙகளுடனகூடியவாகளும அபபடி
துககததையே பெரிதாயடைகிறவாகளுமாயிருபபாாகள அவா
தம [1]காமததிறகுஒதததானபிறவியில திருமபவும திருமபவும பி
றெவாகளும எபபொழுதும கோபததாலும லோபததாலும மதத
லும பிடிககபபடடவாகளும அறிவறற மனமுளளவாகளுமாயி
ாாகள மாததினநீணடநிழலானது நிலையுளளதாயிலலாததுபோ
ஸமஸாரததிலுளள) குணஙகளும நிலைககததககவைகளாயிருககி

[1] ஒருசொல விடபபடடது

வெனறு அறிஞாகள அறிகிறாாகள போாசையால காமததையும
ாபததையுமதொடாநது தாமவழியைமீறிசசெனறு அதாமததைச
பகிறவன மூலததுடன நாசமடைகிறான சஞசலமான மனமுள
ான உறுதியானஞானததையடையாமல சஞசலமானபொருளகளை
டவான ஆகையால, சபதமுதலியவிஷயஙகளை மிகக ஆசையுடன
ாடயமுயலாமலிருககவேணடும (அனறியும) கோபமும ஸந
ாஷமும துனபமும ஒனறையொனறு அடுததுஉணடாகும யாவற
யுமஅறிநத மனிதன குணஙகளை அடையவேணடும கோபம ஸந
ாஷம ஸுகம துககம விருபபு வெறுபபுமுதலானதவநதவஙகளை
லலவேணடும ஸததவம ரஜஸ தமஸஎனற குணஙகளுளளதும
துபூதஙகளையுமஉருவமாககொணடதுமான சரீரததில இநதமனி
எதைத துதிககிறான ? இகழசசியாயபபேசிககொணடு எதை நிந
கிறான ? அறிவிலலாதவாகள ஸபாசம ரூபம ரஸமுதலியவைகளில
றுதலையடைகிறாாகள மாறுபடடஞானததால தம சரீரததைப
மியிலிருநதுணடானகாாயமெனறு அறிகிறாாகளிலலை மணணால
யயபபடடவீடானது மணணாலேயே எவவிதமபூசபபடுகிறதோ
நபோலப பூமியிலிருநதுணடான இசசரீரமானது பூமியினகாாய
ன அனனததால நாசமினறி ஜீவிககிறது தேனும எணணெயும
லும நெயயும மாமஸஙகளும உபபும வெலலமும தானயஙகளும
ிகளும கிழஙகுகளும ஜலததுடனகூடிய பூமியினகாாயஙகள
ணயததையடைநதமனிதன எவவிதம உதஸாஹததையடையாம
ம ருசியிலலாததும சரீரயாததைககுரியதும அலபமுமான ஆஹா
தைபபுஜிததுககொணடிருபபானோ அவவிதமே ஸமஸாரமென
ம அரணயததையடைநதமனிதன விசேஷமானபராமமுளளவனும,
ரயாளியானவன மருநதையுணணுவதுபோலச சரீரயாததைககு
டிய வேணடியஆஹாரததை உணணுகிறவனுமாயிருககவேண
ஸமஸாரமாககததால விஷயஙகளையடையவேணடிச செலப
ா, வழியைவிடடுமீறி ஸஞசாரஞசெயபவன துஷடமிருகஙகளுககு
ரயாவதுபோலாவான ஆகையால, விஷயஸுகததைககருதிக
ாணடு செலலாமலிருககவேணடும, சென்றால், தபபுவழியிற
லவான ஆகையால, துனபமிலலாதவழியையடைநது அதைத
ாடாசசியாய ஸமரிககவேணடும அரணயததில பலஇலைகளும
ரிகளுமுளளவைகளான பலமரஙகளிருககினறன அவறறைப
ிககும முனிவாகளும இருககினறனா ஆகையால, அரணயமா
து மிகசசிறநததாகிறது சாஸதரஙகளாலும யுகதிகளாலும புக

பூராலும பராகரமததாலும ஸதயததாலும சுததியாலும ரோஷை
லும [1]தயாகததாலும தேஜஸாலும நனனடககையாலும பொறு
யாலும தைரயததாலும புததியாலும மனததாலும ஆலோசனை
லும முறையாக எலலாபபொருளகளையும கிடைததமடடில அனுப
கவேணடும சாநதியைவிருமபுமமனிதன கமபீரமானபுததியுடன
தரியஙகளை நனறுயடககவேணடும ஜநதுககள ஸதவததாலும
ஸாலும தமஸாலும அவிவேகததைசயடைநது அஜஞானததால உ
போல மிகவும சுறறிககொணடிருககினறன ஆகையால, அஜஞ
ததாலுணடாகும குறறஙகளை நனறுயப பரீகைஷசெயயவேண
அஜஞானததாலுணடாகும அஹஙகாரததை எபபொழுதும வி
வேணடும மஹாபூதஙகளும இநதிரியஙகளும ஸதவம ரஜஸ த
எனற குணஙகளும சரீரததிறகுககாரணமெனறு தெரிநதுகொ
ஆகையால, இவைகள பகவானலல அநதபபகவானையும அரு
செலலககடினமான மருநதுபவையும உபாயததுடனசொலலுகிறே
ஈரவருடனகூடியமூனறுஉலகமும அஹஙகாரததில நிலைபெறறி
கினறன ஒரேநிலையுளளகாலமானது இவவுலகில அநத அநதரு
களுககுரிய குணஙகளைக காணபிககிறதுபோல பராணிகளிடஙக
அஹஙகாரமானது [2]காமஙகளைசசெயவிககக காரணமாயிருககிற
னறு தெரிநதுகொளளவேணடும தமஸானது அவிவேகததையு
பணணுவதும கறுததததும அஜஞானததிலிருநதுணடானதுமாய
பபதெனறு தெரிநதுகொளளவேணடும பிறகு, பெரிய அஹங
மானது பரகருதியினகுணஙகளிலிருநது உணடாயிறறு அஹங
ரததிறகுபபிறகு திருமபவும பரகருதியினகுணஙகளிலிருநது பூ
கூடடமஉணடாயிறறெனறு கூறபபடுகிறது அநதககுணஙகளை
கேள அநதமூனறுகுணஙகளைததும இனபததுடனும துன
துடனுமகூடியவைகளெனறு தெரிநதுகொள ஸதவம ரஜஸ த
எனற குணஙகளினகாரயஙகளைத தெரிநதுகொள, தெளிவு
தோஷததாலுணடாகுமபரியம ஐயமிலலாமை தைரயம நினைபபுஇ
கள ஸதவகுணததினகாரயஙகளெனறறியவேணடும ராஜஸகுண
களையும தாமஸகுணஙகளையும கேள ஸநதோஷமிலலாமை பெ
மை அதைரயம விஷயமுதலியவைகளிலதருபதியிலலாமை
இவைகள ரஜோகுணததினகாரயஙகள பிறகு, தமோகுணகார
களையும கேள அவிவேகம-மயககம தூககம தூககம சோம
அஜாகரதை வருததம காரயஙகளிலதளாசசியாயிருபபது இ

[1] 'வைராகயம' எனபது பழையஉரை [2] வேறுபாடம

ாகுணததினகாயஙகள காமமு க்ரோபம அஜாகாதை போாசை
ேவகம பயம சோாவு வருததம சோகம ஊககமிலலாமை அபி
ாம காவம நாஸதிகயம இவைமுதலானதோஷஙகளினபலாபலத
பரீகைஷசெயது இவைகளில ஒவவொனறும மறறவைகளைத
டாநதிருபபதையும மனததில இவைகளுககுளளநிலையையும கவ
துபபாாககவேணடும இவவுலகம எதில நிலைபெறறிருககிறதோ
இருககுமபொழுது நலலஅறிவுவெளியிலசெலலுகிறதோ அநத
றஙகாாமானது எலலாபபூதஙகளையுமவிட மேலானதெனறு எப
ழுதும பாாககவேணடும ஸூகஷமமானதனபுததியால எப
ழுது இவவிதமபாாககிறவனுகிறுனோ அபபொழுததான அதன
வம நிாமலமாயத தானுகததோனறும' எனறுசொனனா
சிஷயன, '(முனனோாகளால) எநததோஷஙகள மனததால
கபபடடன? எவைகள புததியால பலஹீனமாககபபடடன?
வகள திருமபவும திருமபவும வருகினறன? எவைகள அவி
கததால [1] அசைவறறனபோலிருககினறன? அறிவுளளவன
தியாலும யுகதிகளாலும எவைகளின பலாபலததைககவனிகக
ணடும? பாபுவே! இவையாவறறையும நான அறிநதுகொளளும
எனககு உபதேசிககவேணடும அறிவுளளவரே! கேடகவிருப
ளளானபொருடடு இதைப புததியிலநிசசயிததபடி சொலல
ணடும அறிவுளளவாகள ஒவவொருதோஷததிலும தொடககத
லும முடிவிலும அதனநீககததிலும எவவிதம யுகதிசொலலப
மோ அவவிதமகூறுவாாகளே' எனறுகேடக, குரு சொலலததொட
னா 'தோஷஙகள மூலததிலஅறுககபபடுவதால விசேஷமாயச
திபெறறமனமுளளவனுயிருபபவன முகதியடைவான இருமபா
ா இருமபாலுணடுபணணபபடடவிலஙகை எவவிதமஅறுததுவிட
தானும முனையறறுபபோகிறதோ அதுபோல ஞானவாஸனை
ளபுததியானது கூடபபிறநதவைகளும ரஜோகுணததாலுணடா
வைகளுமான தோஷஙகளை நாசமசெயது அவைகளுடனகூடத
னும நாசமடைகிறது கூடபபிறநதவைகளான தாமஸதோஷங
ால அழுககுளளபுததியுடையவன நாசமடைவான பரிசுதத
னபுததியுளளபாாமமணன ஸதவகுணததிலிருநதுகொணடு ஸம
களிலுணடாகும ராஜஸதாமஸதோஷஙகளைப புததியாலேயே
ககிககொளளவேணடும நலலபுததியையடைநது பரிசுததமான
முளளவனுயிருபபவன மனததால அநதபபுததியையும விலகக

[1] 'பயனறறவைகளபோல' எனபது வேறுபாடம.

வேணடும ராஜஸமுதலிய அநதத தோஷமெலலாம சரீரிகளு
(சரீரததையடைய)க காரணமாகிறது அறிவுளளவனுககு ஸ
குணமானது பரமபததையடையக காரணமாகிறது ஆகைய
புததியுளளவன ரஜோகுணததையும தமோகுணததையும வி
வேணடும ரஜஸாலும தமஸாலும விடபடடஸததவகுணமானது
டறறிவிலலையயடையும ராஜஸதாமஸஙகளான உணவுகளையும
பொழுதும விலககவேணடும அவிவேகததிலிருநது விலகச
யாததவைகளான அநத ஆகாரஙகள பரமபததை அடையவிடா
திரததுடனகூடிய யாகததிலுளள மாமஸமுதலியவைகளிலும
மூணடெனறு சிலர கூறுவாரகள (அது சரியனறு) அநதமாமஸ
வியவைதாம பரிசுததமான தாமததைப பரிபாலிககவும சிததசு
வழியாக வைராகயததைபபெறவும காரணமாகினறன ரஜோகு
துடனகூடிய மனிதன போகஙகளுளளவைகளும பொருளகளு
வைகளுமான காரியஙகளைசசெயவான, போகஙகளைததையும இ
விடாமல அனுபவிககமுயலவான தமோகுணததால (பிறருக
துனபததையுணடுபணணுவதில உதஸாஹமுளளவனும சோமப
னும உறககததுடனுமகூடியவனுமாயிருநதுகொணடு பேராசை
ளவைகளும கோபததாலுணடானவைகளுமான காரியஙகளைச செ
வான ஸததவகுணததிலிருபபவன ஸாததவிகமும பரிசுததமுமான
ருளகளையடைவதறகுப பாரபபான ஸததவகுணததையடைநத
மனிதன பரிசுததனும ஸமபததுளளவனும ஸாரததையுமவிதவ
முளளவனுமாயிருபபான' எனறுசொனனா

இருநூறறுபபதினைநதாவது அதயாயம

மோக்ஷ தாமம (தொடர்ச்சி)

—— ✳ ——

(பரமாத்மஜஞானமில்லாதவர்கள் படும்துன்பத்தையும் அத்துன்பம்விலகத்தக்கஉபாயத்தையும் சொல்லியது)

[1]'பரதாகளிறசிறநதவனே ! ரஜோகுணததாலும தமோகு
தாலும [2]மோஹம உணடுபணணபபடுகிறது கோபம லோபம

---

1 'குருசொலலததொடஙகினா' எனறபாடம ஸரியனறு 'பரதாக
எனறுஅழைதது, உபதேசிககபபடுமவசனம குருவினஉபதேசமாதலபெ
தாது

2 உணமைபபொருளினஉருவம மறைதல, அது வேறுபொரு
உருவமாயததோறறுதல இவவிரணடும மோஹமெனறுகூறபபடும இ
களில முதலிலுளளது ஆவரணசகதியினகாரியமெனறும இரணடா
விக்ஷேபசகதியினகாரியமெனறும இவவிரணடுசகதிகளும முறையே
ரஜஸஎனறபதஙகளால கூறபபடுகினறனவெனறும தெரிநதுகொளக

யமஇவைகளைவிலககிககொளவதால மனிதன பரிசுததனுவான பரி
தாகளானவாகள சிறநதவரும பரமாதமாவும தேவரும அழிவிலலா
ரும குறைவிலலாதவரும ஸூக்ஷமமானஸததியுளளவரும தேவா
'லமிகபூஜயருமான அநதவிஷ ணுவை அறிகிறாாகள அநதவிஷ ணு
ரமாயையால மறைககபபடட அஙகஙகளுளளவாகளும ஞானததி
நது நழுவினவாகளும போகஙகளிலலாதவாகளுமான மனிதாகள
கு புததியிலுளளபெரிய அவிவேகததால ஆசையையடைகிறாாகள,
செயிலிருநது கோபததையடைநது அதனபிறகு லோபததையும
ாஹததையுமடைகிறாாகள அவறறிலிருநது அபிமானததையும
பததையும அகஙகாரததையும அடைகிறாாகள அநத அகஙகா
திலிருநது காாயஙகள உணடாகினறன காாயஙகளால ஸநேஹப
றையும ஸநேஹததிலிருநது பிறகு சோகததையும அடைகிறா
அதனபிறகு துககததிறகுககாரணமான முயறசியுளளவாகளும
பதிலும கிழததனததிலும முயறசிசெயதுகொணடவாகளுமாகி
கள பிறபபில சுகலததாலும சோணிததாலுமஉணடானதும
ூதராஙகளினகசிவுளளதும உதிரததின உதபததியால கசடுளள
ான காபபவாஸததையடைகிறாாகள ஆசைகளுககுவசபபடடவ
ம அவைகளால கடடபபடடவனும அவைகளையேதொடாநது
ாருபுறததிலும ஸஞசரிபபவனும நாககககுழியிலிருபபவனும
செயெனறகயிறுகளால கடடபபடடவனும புணயபாவஙகளால
பபடட அஙகஙகளுளளவனுமாகி அவன புழுவைபபோலப பிறக
ன கொசுககளாலும மூடடுபபூசசிகளாலும கடிககபபடடவ
ம சிதரவதைபோனற துனபமுளளவனும பலவிதநோயகளால
றநதவனுமாகிவருநதி யெளவனபபருவததை அடைகிறுன பிறவி
ஈகருததகக காமஙகளுககிடுபடடுச செலலுகிறவனுன அநதமனி
பெணணெனகிறநாகததைப பெறறுககொணடு தனதனஸஙகத
அடையவேணடுமெனற ஆசையால திருமபவும கயிறு
ாலக காமததை நீளவிடுகிறுன படடணததிறகும நிலத
குமவேணடிப படுமதுனபம சொலலமுடியாது அநதஸம
தில (அவனை) இகழநதுபேசும மனிதன யாா? அவன
வும நரகததில தபிககசசெயயபபடுவான அதிலிருநது கிழத
ததிறகுச செனறுல அதிலும திருமபவும காமததைசசெயத
ாடஙகுவான பிறகும பகவான துதிககபபடுவேரோவெனில (அஃ
லை) உனககு அதிகமாய எனனசொலலபபோகிறேன? ஸமஸா
னற யநதரததை நடைபெறசசெயகிறவாகள பெணகளெனறு

தெரிநதுகொளளவேணடும அவாகள பாகருதியெனனும மாலை
னுடைய க்ஷேததாஙகளாயிருககிறாாகள அநதக்ஷேததரததில மனி
கள க்ஷேததரஜஞருபியாயிருககிறாாகள ஆகையாலதான, மனித
ஸாமானயமாயும விசேஷமாயும அவாகளை விலககவேணடும [1]க
யைபோனறகோரமான உருவமுளளஇநதபபெணகள அவிவே
களை மயககுவாாகள ஆகையால ஸநாதனமாயிருககுமஇநதிரி
களினஉருவமானது ரஜோகுணததில மூழகியிருககிறது பெ
வடிவமுளளதான ஆசையெனனுமகாரணததிலிருநது பிராணி
ஜனிககினறன தனதேகததிலிருநதுஉணடானவைகளும மன
னெனறு பெயரிலலாதவைகளுமானகிருமிகளை அஙகததிலிரு
விலககுவதுபோலத தானலலாதவைகளும மனிதனெனறுபெயரு
வைகளுமானமககளாகியகிருமிகளையும விலககவேணடும இயறகை
னுலோ காமவசததினுலோ சரீரததிலுளளசுகலததிலிருநதும
வையிலிருநதும ஜநதுககள உணடாகினறன புததியுளளவன
றறைஉபேக்ஷிககவேணடும ரஜோகுணமானது தமோகுணததில
ததைஅடைகிறது ஸததவகுணமும ரஜோகுணததில லயபபடடிரு
றது (இவவிதமானலயஸதானமும) புததிககுமஅகஙகாரததிற
காரணமுமான அஞஞானமானது ஞானஸவருபததில லயப
கிறது சரீரிகளுககு (சரீரமுணடாகுமவிஷயததில) அவவித அ
ஞானததைக காரணமெனறுகூறுகிறாாகள அநதஅஞஞானத
கும மூலமானஞானமானது ஜீவனெனறுபெயருளளதாயிருககிற
காலததுடனகூடியகாமததால ஸமஸாரததில சுழலுதலுணடாகிற
இநதஜீவன கனவில சரீரமுளளவனபோல மனததால எவவிதமவி
பாடுகிறுனே அதுபோலக காமஙகளைஉளளிலகொணடகுணஙகள
(தாயின) காபபததில காணபபடுகிறுன (காபபததிலிருககுமவ
காரணபூதமானகாமததால எநதஎநதஇநதிரியததைநோககி ஆ
புறறமனததினுலஏவபபடுகிறுனே அநதஅநதஇநதிரியமானதுஅ
காரததிலிருநது (இவனுககு) உணடாகிறது விஷயபாவனையுட
கூடியமனமுளளஇநதஜீவனுககுச சபதஙகளிலுளளஆசையால செ
புணடாகிறது அதுபோல ரூபததிலுளள ஆசையால கணணு
மணததைஅறியுமஆசையால மூககும ஸபாசததிறகாக [2]தவக
அதுபோலச சரீரமநடைபெறவேணடிய பிராணன, அ

[1] தனபமசெயயும ஒருபெணதேவதை 'பகைவாகளைககொலவதறக
மநதிரததினுலபடைககபபடட ஒருசகதி' எனபது பழையஉரை

[2] வேறுபாடம

ர, வியானன, உதானன, ஸமானனஎனனும ஐநதுவித ரவாயுவுமுணடாகினறன மனிதன நனருகஉணடானவை ம 'காமததாலுணடானவைகளும ஆதியிலுமமுடிவிலுமமததியி துககமுளளவைகளும சரீரதநைசசோநதவைகளும மனததைச ரநதவைகளுமான அஙகஙகளுடன [1]பரமமததினலசூழபபடடுப நகிருன (சரீரததை) அடைவதால துககமுணடாகிறதெனறு ரிநதுகொளளவேணடும அநதததுககமானது (சரீரததில) அபி ஈததாலும சரீரததைவிடுவதெனனுமமரணததாலும வளாசசி டகிறது அககாரணஙகளிலிருநது உணடாகுமதுககததைத டசெயதுகொளளவேணடும அதன தடையை அறிநதவன திபெறுவான இநதிரியஙகளுககு உறபததிலயமஇரணடும ராகுணததிலதானஎனறு பரீகைஷசெயது சாஸதிரமெனனுமகண ல உளளபடிஅறிநதுகொணடு ஸஞசரிககவேணடும ஞானேந யஙகள இநதிரியஙகளுககுரியவிஷயஙகளை (அடைநதாலும) சயறறமனிதனைப பறறுகிறதிலலை பொறிகள [2]விலகிபபோ ஜீவனுனவன திருமபவும சரீரததை யடையததககவனுக டான

இருநூறறுபபதினருவது அதயாயம

மோகூஷ தாமம (தொடர்ச்சி.)

—⊰✻✻⊱—

(பரமாத்மாவை அறிவதற்குஉபாயமான பிரம்மசாயமுதலியவற்றை விளக்கியது.)

இநதிரியஙகளை வெலலுமவிஷயததில உபாயததை உளளபடி ரலலுகிறேன அரசனே ! சாஸதிரமெனனுமகணணால ததவஜஞா தையடைநது (சமமுதலியகுணஙகளை) அநுஷடிபபவன உதத தியைப பெறுவான எலலாபபிராணிகளுளளும மனிதன மிகச நதவனெனறு சொலலபபடுகிருன மனிதாகளுள பிராமமணாகளை பிராமமணாகளுள மநதிரஙகளைககணடரிஷிகளேயும மிகசசிறநத களெனறு கூறுகிருாகள அநதபபிராமமணாகள எலலாபபிராணி களுககும ஆதமாவைபபோனறவாகளும எலலாவறறையுமஅறிநதவா நம எலலாவறறையுமகணடவாகளும வேதஙகளையும சாஸதிரங யுமஅறிநதவாகளும ததவாததஙகளிலநிசசயமடைநதவாகளு பிருபபாாகள கணணிலலாதஒருவன வழியில கஷடஙகளையடை

---

[1] 'சரீரததுடன' எனபது வேறுபாடம [2] வேறுபாடம.

வதுபோல ஞானமிலலாதவன உலகததில கஷடஙகளை அடைவா
ஆகையால, [1]ஞானததையடைநதவாகள மேலானவாகளாகிறாக
தாமததிலவிருபபமுளளவாகள சாஸதிரததிலசொலலியபடி அநத
ததநதாமஙகளை உபாஸிககிறாகள அவாகளுககு [2]மனமொழிெ
களின பரிசுததி, பொறுமை, ஸதயம, தைாயம, மறதியிலலாச
இநதககுணஙகளைததவிர வேறு [3]பொதுவானபொருளிலலை த
மறிநதவாகள எலலாததாமஙகளிலும சுபமானகுணஙகளை அறிவி
றாகள [4]பிரமமததினஸவரூபமபோனற இநத பாமமசாயமெ
கூறபபடுகிறதாமமானது எலலாததாமஙகளையுமவிடமேலானது
ஞல பாகதியெனனுமமோக்ஷததை அடைகிறாகள அநதபா
ரூபமானது விஙகசாீரததினபறறுதலிலலாததும சபதமுமஸபாச
மிலலாததும செவியெனனுமஉபாதியால சபதததைபபறறிய அ
ரூபமும கணணெனறஉபாதியால ரூபஙகளினஅறிவுமாயிருககிற
வாககாலசொலலததககவிஷயமுளளதும (இநதிரியஙகளின) ஸமப
மிலலாததும மனததிலுளளதும கலமஷமிலலாததுமானபரமம
பததைப புததியால நிசசயமசெயயவேணடும (பரமமசாயத்தி
ஒழுஙகாகநடபபவன பரமமலோகததையடைவான நடுநிலைமை
ளவன தேவாகளையடைவான தாழநதநிலைமையை அடைநத
அறிவுளளபிராமமணஸரேஷடனுககுபபிறபபான பாமமசாயததைய
ஷடிபபது மிகககடினம அதறகுததககஉபாயததை எனனிட
கேள பிராமமணன மிககக்கோபமுளளதும வேகமுளளதுமானப
ததை அடககவேணடும, பெணகளைபபறறியகதைகளைக கேட
கூடாது, ஆடையிலலாதபெணகளைப பாாககககூடாது எவ
னாவது இநதபபெணகளைககணடால வனமையறறவாகளுககு ரஜே
துணகதால காமம உணடாகும காமமுணடானவனுல கரு
மெனனுமவிரதததைச செயயவேணடும ஒருநாளைககுமூனறுமு
ஜலததில முழுகவேணடும ஜலததிலமுழுகிககொணடே மனத
அகமாஷணமெனனுமமநதிரததை மூனறுமுறை ஜபிககவேணடு
பணடிதனுனவன இவவிதம உளளிலஉணடான ரஜோகுணஸவ
னானபாவததை அறிவுடனகூடியதும நீணடஆலோசனையுளள
பானமனததால எரிககவேணடும மலததுடனகூடிய குணபபெ

---

[1] 'பரமமததைஅறிநதவாகள' எனபது பழையஉரை

[2] 'காமமிலலாமை மனததினசுததி, பொயசொலலாமை மொழிய்
சுததி, கொலலாமை மெயயினசுததி'எனபது பழையஉரை

[3] மோக்ஷம எனபது பழையஉரை

[4] பரமமததையடைய ஸாதனமான எனபது கருதது.

மையானது இடைவெளியிலலாமலகடடபபடடிருககிறதுபோலச
ரதததை அடைநதஆதமாவானது சரீரமெனற பநதமுளளதெனறு
ரிநதுகொளளவேணடும தூாககநதமான மலததுடனகூடியதும
டையிலலாததுமானஒனறில கடடபபடடிருநதஒருஜநது எபபடி
ககுமோ அபபடியிருபபதாகவே தேகததிலபுகுநதுஅமைககப
டிருககிறஆதமாவையும அறியவேணடும மலஙகளாலநிறைநத
, ஶலேஷமஙகளின அமசஙகளாலநிறைககபபடடிருககிறதுமான
தபபாணடததை மனிதன பாாககவிருமபமாடடான, தொடடுய
னெனபது எஙகே? மலஙகளாலநிறைநததும வெளியிலவோவை
லசூழபபடடதும அருவருககததககதுமான ஆணபெணகளுடைய
மெனனுமபாணடமானது நரகமெனபது அறிவுளளவாகளுடைய
ளகை ஓடடைககுடததிலுளளஜலமானது நிசசயம ஒழுகிப
வதுபோலப பிராணிகளினசரீரஙகளினுளளிருககுமஜலமானது
குகிறது ஶலேஷமமும கணணீரும மூததிரததினபிநதுவும
மும சுகலமும பிசுககுளளகபககூடடததின பெருககமுமுண
னறன மனமே! (இவைகளிலிருநது) விடுவி ரஸஙகள
ககூடடஙகளினவழியாக மனிதாகளினவாததததையும பிததத
யும கபததையும உதிரததையும தோலையும மாமஸததையும
மையும எலுமபையும மஜஜையையுமுடைய சரீரததைத திரு
செயகினறன ஐநதுஇநதிரியஙகளுககுமுரிய சகதியை அளி
வைகளான [1]பததுநாடிகள இசசரீரததில இருககினறனவெனறு
ரிநதுகொளளவேணடும அநதபபததுநாடிகளிலுமிருநது ஸூ
மானவேறுநாடிகள ஆயிரககணககாக உணடாகினறன இவ
ம ஆறுகள கடலைததிருபதிசெயவதுபோல, ரஸமெனனும ஜல
ள இநதநாடிகளெனனுமநதிகள தேகமெனனுமகடலைக கால
றகுததககபடி திருபதிசெயகினறன அவைகளுள், ஹருதய
றமாமஸபிணடததினநடுவில மனததைததரிபபதான ஒருநாடி
ரது காமததாலுணடாகுமமனிதாகளினசுகலததை எலலாஅங
ளிலிருநதும விடுகிறது எலலாஅஙகஙகளிலுமபடாநதவைக
அநதமனோநாடியைததொடாநதவைகளுமான நாடிகள பிரகாச
னனுமகுணததைத தாஙகிககொணடு கணகளிறசெலலுகினறன
லமறைநதிருககுமநெயயானது மததுககளால கடைநது வெளி
படுகிறதுபோலச சுகலமானது சரீரததிலுளளஸஙகலபததா

---

1 முனகூறியவாதமுதலிய பததுபபாகஙகளைத திருபதிசெயதவைக
ரபததுநாடிகள

னுணடானமததுககளால கடைநது வெளியிடபபடுகிறது இ
தம கனவிலும மனததிலுளள ஸஙகலபததாலுணடாகுமகாப
னது உணடாகிறபொழுது இநதமனிதனுடைய மனோவஹந
கள (ஸதிரீசரீரததின) பறறுதலிலலாமலேஉணடாகும சுக
தைச சரீரததிலிருநது வெளியிடுகினறன பூஜயரான அதரிப
ரிஷிபானவா அநதசசுகலததினஉறபததியை அறிகிறா [1]புரு
களினபீஜமான சுகலமானது இநதிரனைத தேவதையாககொ
டது ஆகையால, அது இநதிரியமெனறு சொலலபபடுகிற
சுகலமானது (வேறுஇடததிறகுச) செலலுவதே பிராணிகளினஜ
ஸஙகரததிறகுககாரணமெனறு தெரிநதுகொளளுகிறவாகள காமப
வாகளும தோஷஙகளைஎரிததவாகளுமாகிச சரீரோறபததியைஅ
யமாடடாாகள சரீரமநடைபெறவேணடியதறகுரியகாமததைமட
செயகிறவனும (யோகசகதியுளள) மனததாலேயே முககுணஙக
ஸமமாயிருககும நிலைமைககு வருமபடிசெயது முடிவுககாலத
[2] பிராணனகளை மனோவஹநாடியில செலலுமபடி செயகிறவனும
ருபபவன முகதிஅடைகிறான மனநதானபலவிதமாயுணடாகிற
னும அறிவானது மனததிறகு உணடாகவேணடும அவவிதமஹ
மாககளினமனமானது மநதிரஸிததியுளளதும பிரகாசமுளளதும
யமும ரஜோகுணமிலலாததுமாகிறது ஆகையால, அநதமனத
நாசமசெயயவேணடிச சுததமானகாமததைச செயயவேணடும
ரததிறகுக காரணமானது இநதககாமததிலுணடானதாயிருககிற
அறிவுளளபுததிமானவன அவவிதககாமததைநினையாமலும
யாமலுமிருககவேணடும ரஜஸையுமதமஸையுமவிடடபின (மனித
இவவுலகததில தாழநததிதியைஅடையமாடடான இளமைபபரு
தில அடையபபடுமஅறிவானது கிழததனததால வலியிலலாததிலே
அடைநததாகலாம நனறுகபபககுவமானபுததியுளளவன முன
ளபாககியததால மனததிலுளளபலததை அடைகிறான மனிதன
விதம மககளிடததிலும மனைவிகளிடததிலும ஞாதிகளிடததி
ஸமபநதிகளிடததிலும உறவினாகளிடததிலும மனததில ஆசை
அடைகிறான, வியாதிமுதலியவைகளால பீடிககபபடடு அஙகு
குமளவு அலபஸுகததையுமஅடையாமல பலதுககஙகளாலகஷ
படடுப பிறகு வெறுபபைஅடைநது ஞானமெனனுமமாததைஅ

1 'தரிபீஜம' எனறு பாடஙகொணடு, 'அனனஙகளினரஸம, மனோ
நாடி, காமம இநதமூனறையுமகாரணமாககொணடசுகலமானது' என
பழையஉரை 2 வேறுபாடம.

பிறகு ஸ்வர்க்கத்தைப்பெறுவான் மிகவும்கஷ்டமானவழியைத்
னடியபின் உறுதியான நற்குணங்களுள்ள இடத்தைப்பாப்பத்
லத தோஷங்களைவிட்டு விலகிச்சென்றவன் மோக்ஷத்தையடை
ன

இருநூற்றுப்பதினேழாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி)

(வைராக்யமுதலியமோக்ஷகாரணங்கள்.)

பிராணிகள் முடிவில் கஷ்டமானவிஷயங்களில் பற்றுதலுள்ள
ளாயிருந்துகொண்டு கஷ்டப்படுகின்றன இவைகளில்பற்றுத
லா தமஹாத்மாக்கள் உத்தமமானகதியை அடைகிறார்கள் புத்தி
ளவன் உலகமானது ஜனனம், மரணம், கிழத்தனம், துக்கங்கள்,
யகள், மனத்திலுள்ள துன்பங்கள் இவைகளால் நிரம்பியிருப
தக்கண்டு மோக்ஷத்திற்காக முயலவேண்டும், வாக்காலும், மனத்
லும், சரீரத்தாலும்பரிசுத்தனும் அகங்காரமில்லாதவனுமாயிருக்க
ண்டும், மிக்க அடக்கமுள்ளவனும் அறிவுள்ளவனும் பிச்சை
ப்பவனும் விருப்பமில்லாதவனுமாகி ஸுகமாகஸஞ்சரிக்கவேண
மோக்ஷத்தையடைந்தவர்களுக்கு ஸம்ஸாரபாசங்கள் அடங்கிய
ளாயிருக்கின்றன அந்தப்பாசங்களைவெளியிடத்தக்க (அஜ்ஞா
தின) ஸ்வரூபத்தை அறிவது கடினமென்றுதெரிந்துகொண்டிருந்
லும் அவிவேகமுள்ளமனிதன் அந்தக்ஷணமே அபிமானத்தை
டவான் இவ்விதம்பாப்பதும் பந்துக்களிடத்திலஸ்நேகசிந்தை
ரதும் பேதரூபத்துடனிருப்பதுமான ஆத்மாவை நான் உள்ள
இல்லாததாகநினைக்கிறேன் அன்றியும் பிராணிகளிடம் தயை
டுவதாலும் மனத்திற்கு அபிமானமுண்டாகிறதென்று தெரிந்து
ள்ளவேண்டும் உலகமானது காயத்தின்பயனென்றுதெரிந்து
ண்டு பிராணிகளிடம்-தயைசெய்வதிலும் உபேக்ஷசெய்யவேண
நல்வினையோ தீவினையோ எது செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ அதை
கம) அடையும் ஆகையால், புத்தியாலும் செய்கைகளாலும்
வினைகளையே செய்யவேண்டும் ஹிம்ஸையில்லாமை உண்மை
ப்பது எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலும்நேர்மை பொறுமை அஜாக
யில்லாமைஇவைகள் எந்தமனிதனிடமிருக்கின்றனவோ அவன்

ஸுகமுளளவனுயிருபபான [1]சிறநததும எலலாபபிராணிகளுக(ஸுகததையளிபபதுமான இநதததாமமானது துககததிலிரு விலகுவிபபதெனறு தெரிநதுகொளளுகிறஉணமையை அறிநத ஸுகமுளளவனுவான ஆகையால, புததியால ஸமாதானமு மனததைப பிராணிகளிடம வைககவேணடும கேடு நினைக கூடாது ஒனறையும விருமபககூடாது [2]தகாததையும இகழசசிய தையும நிநதிககககூடாது அனறியும பழுதிலலாதமுயறசியுட மனததை ஞானததில பிரவேசிககசசெயயபவேணடும நனமொ கூறுவதால அழகானஞானம உணடாகததொடஙகும கூறதத வசனததைப பகுததறிநதுகொணடு தாமததினஸெளககூமததை தெரிநதுகொணடு உணமையுளளதும கேடிலலாததும பிறாகுற தைவெளியிடாததுமான வசனததைச சொலலவேணடும வஞ சிலலாததும குரூரமிலலாததும கேடிலலாததும பிறாகுறறததை ளியிடாததும இவைபோனறதுமான வசனததைச சலிததலில மனததுடன மிதமாயப பேசவேணடும ஸமஸாரததினநிலையா சொலலால நிலைபெறுகிறதனறே? வைராகயததுடன பேசுவனு நலலபுததியால அனுகாஹிககபபடட மனததுடன தமோகுணத லுணடான (தனனுடைய) காமததைச சொலலிககொளளல ரஜோகுணததையடைநத கருவிகளுடன காமஙகளையடைகிற இவவுலகில துககததையடைநது நரகததிறகுரியவனுவான ஆ யால, மனததாலும வாககாலும சரீரததாலும தனககுததைரியத உணடுபணணிககொளளவேணடும விபரீதமானதிககெனறு அ துகொணடும (அதிலசெலலுகிறவனுடைய) நிறைநதசுமையா திருடாகளால அபஹரிககபபடுவதுபோல ஸமஸாரததைஅறி கொணடும (அதிலசெலலுகிற) அறிவிலலாதவாகள (ஆசைகள அபஹரிககபபடுகிறாகள ஸமஸாரமாககததை அடைநதிரு வன விபரீதவழியைவிடவேணடும அவவிதவிபரீததிககில (செ வனே) திருடாகளைககொனறபின எவவிதம சுபமானதிககைஅ கிறனே அதுபோல (ஸமஸாரததிலிருபபவன)ராஜஸதாமஸஙகள காமஙகளைவிடடபின கேஷமததையடைவான சேஷடைகளைவி வனும ஆசைபபடததகக எலலாபபொருளகளிலிருநதுமவிடுபட னும ஜனஙகளிலலாதவிடததில ஸஞசரிபபவனும லகுவானஆ

---

1 அதிகபாடமானஇரணடுஸலோகம பொருததமிலலாமையால வி படடன.

2 'தகாததை விருமபககூடாது செனறதையும வருவதையும பற நிநதிககககூடாது' எனபது பழையஉரை

ளவனும (மனததினஏகாகரபாவமெனற) தவமுளளவனும இந
பஙகளையடககினவனும ஞானததாலகிலேசஙகளைஎரிததவனும
ரதிககுரிய அஙகஙகளை அனுஷடிபபதில உறசாகமுளளவனுமான
தியுளளமனிதன அசைவறறதானமனததால மேலான அநதபர
நதை ஸநதேகமிலலாமல அடைகிறான தைரியமுளளவனும
தியுளளவனுமானமனிதன ஸநதேகமினறிப புததியை அடககிக
ளளவேணடும புததியாலமனததையும தனனுடையமனததால
யஙகளையும அடககிககொளளவேணடும அசைவறறதான
ததை அநதபபாமாதமாவிடததில லயிககும்படிசெயது ஸமாதி
உறசாகததுடனிருபபவனுககு அநதபரமமமானது நனகு
ஙகும எலலாபபொருளகளின உடபொருளுமானபிரமமததில
பெறறிருபபதை ஏகாநதநிலையனறு தெரிநதுகொள காரண
ரூபமானபரமமததினவிசேஷநிலையைககூட விசேஷஙகளிலலாத
நபரமமரூபமாக (பபெரியோாகள) அறிகிறாாகள அலலது, அவ
மானபரமாதமரூபததில நிலைபெறறிருககசசகதியறறவனுயிருப
றகில ஸமாதியிலபுததியுளளவனுகி வருஙகாலததில தததவததை
ரியிடததககயோகமுறையைச செயயததொடஙகவேணடும. இந
பஙகளையடககிககொணடவனும மனததைததனவசமாகசசெயது
ணடவனுமான இநதயோகிககு அநதஇநதிரியதேவதைகள பிர
ககிறாாகள அவாகள ஸநதோஷமுளளவாகளாகி அநதாபவா
பறறிச செலலுகிறாாகள அநததேவதைகளுடன ஒனறுசோ
னமுளளவனுககு அநதபரமமமானது நனகுவிளஙகும காலககிர
தில ஸதவகுணமுமவிலகியவுடன அவன பரமமபாவததிறகுத
வனுகிறான யோகியானவன பிறருககுவெளியாகுமநிலைமையில
ககூடாது யோகஉபாயஙகளைத தொடஙகவேணடும, யோக
யததிறகுரிய ஆசாரம எதுஎதுவோ அதைஅதைச செயதுகொ
வேணடும, அவல, சுணடல, பிணணுககு, காயகள, பிடடு, மா,
ருககு, கனி, பகஷணம இவைகளைப பரியாயமாக உபயோகபபடுத
கொளளவேணடும, ஸாததவிகனுயிருநதுகொணடு எது யோகாப
ததிறகு அனுகூலமாயிருககிறதோ அதைபபரீகஷிததுத தேசத
நமுததாலததிறகுமதகக ஆகாரநியமததை அனுஸரிககவேணடும
ததிறகுவேணடி (யோகததிறகு) இடையூறு செயயககூடாது
ரியைபபோல ஞானததை மெளளமெளள வளரசசெயயவேண
அவவிதம ஞானததாலவிளஙகசசெயயபபடும பரமமமானது
யனபோல நனகு பிரகாசிககும ஞானரூபியான ஆதமாவை

அடுததிருககுமஅஜஞானமானது (ஜாகரமுதலான) மூனறுஅ
தைகளைப பிடிததுககொணடிருககிறது ஞானரூபியான ஆதம
னது புததியாலதொடரபபடடு அஜஞானததாலுணடாகுமமய
தால பிரகாசமறறதுபோலிருககிறது மூனறுஅவஸதைகளை
வேறாயிருககும ஆதமாவை அநதஅவஸதைகளுடன பறறுதலு
தாகநினைபபவனும சாஸவதமானசுததஆதமாவைத தூஷிபபவ
னவன அநத ஆதமாவை அறியமாடடான மூனறுஅவஸதைகளை
வேறானநிலையும அநதஅவஸதைகளுடன பறறுதலுளளநிலையு
அவவிரணடனுள மோகஷததிறகுரியநிலையைஅறிநதவனும ஆ
றவனுமானமனிதன முகதியடைகிறான காலததைவெனறவன
தனததையுமமரணததையுமவெனறு அழிவிலலாததும மாறுப
றதும மோகஷரூபமும ஸநாதனமுமானபரமமததை அடைகிறான

இருநூறறுபபதினெடடாவது அதயாயம

மோகஷ தாமம (தொடர்ச்சி)

—⟿✻✻⟿—

(பரமாத்மாவைஅறியும்வகை.)

கலமஷமிலலாமல எபபொழுதும பரமமசாயமெனறயே
தைசசெயயவிருமபுகிறவன நிததிரையிலுளள குறறததைக
கொணடு நிததிரையை முழுமையும விலககிககொளளவேண
மனிதன நிததிரையில ரஜோகுணததாலும தமோகுணதத
கிழாககசசெயயபபடுகிறான, தனனினைபபிலலாதவனாகி வே
ரததையடைநதவனபோல ஸஞசரிககிறான ஆதமாவைவிசாரிப
காக இடைவிடாமல ஞானபபயிறசியுடனிருநதால மனிதன வி
துககொணடிருபபான விசேஷமாய ஞானததிலவிடாமுயறசி
தால அநதமனிதன எபபொழுதும இரவினறி விழிததுக
டிருபபான இவவிஷயததில, 'கனவில விஷயஙகளுடனகூடி
போலுளள (தேகமுதலிய) இபபொருள எதுவாயிருககலாம?
ருகலயததையடைநத இநதிரியஙகளையுடைய மனிதன சரீர
வனபோலிருககிறானே' எனறு சிலர் வினவுகிறாரகள இவவின
விடை கூறபபடுகிறது யோகிகளுககுததலைவரான ஸ்ரீ ஹரி
இவவிஷயததை எவவிதம அறிகிறாரோ அவவிதம இதை யுகதி
பொருததமானபொருளுளளதாக மஹரிஷிகள கூறுகிறாரகள
திரியஙகளுககுணடானஸரமததால கனவுணடாகிறதெனறு

கள (அபபொழுது) மனமானது எலலாவிஷயஙகளையும
டநததாயிருககிறது இநதிரியஙகள அநதமனோருபஙகளென று
லலுகிறாகள அநதஇநதிரியஙகள அவவிதநிலையை அடைந
கினறன சில எபபொழுதுமுளளமூனறுஅவஸதைகளும
மையலலவெனறுசொலலுவது கூடாது முதலாவதானஜாக
வதையிலிருககும இநதஜீவன எபபொழுதும மூனறுஅவஸதை
ம [1]அறிகிறான வேறான இரணடுஅவஸதைகளை அடைநதபின
ததிலும அறிவுளளவனாயிலலை ஸவபநாவஸதையை அடைநத
ஜீவன ஸவபநமெனறுமடடில தெரிநதுகொளளுகிறானெனறும
லலுகிறாகள அது யுகதிககுசசரியானதனறு மூனறு அவஸ
ம மோஹருபமானவை ஆதமாவானது மூனறுஅவஸதையி
தும எபபொழுதுவிடுபடுகிறதோ அபபொழுது (உணமையில)
ாதஅவஸதைகளுளளதாகச செயயபபடடேனெனறு தெரிநது
ளுகிறது ஸவபநததில மனததிறகு வயமிலலாதிருபபதால
ல அநதஅநதவிஷயமிருககிறது வேறுகாரியததிலபறறுதலுளள
முளளவனான ஜாகராவஸதையிலுளளமனிதனுககும ஸஙகலப
டாகிறது அபபொழுது எவவிதம மனததில விருமபபபடு
கமிருககிறதோ அதுபோல ஸவபனாவஸதையிலுளளபோகம
நதைஅடைநதிருககிறதெனறு திருஷடாநதம கூறுகிறாகள
சபறறியமனமுளளவன கணககிலலாத ஜனமஙகளினவாஸனை
அநதபபோகததையடைவான உததமபுருஷனானஅநதஆதமா
ததில மறைநதிருககுமயாவறறையும அறிகிறான ஸதவமராஜஸ
ஸனறகுணஙகளுள எநதககுணமானது இநதபபிராணியின
ததால வெளியாகுமபடி செயயபபடடதோ, மனம எவவித
வனையுளளதாயிருககிறதோ அதைஅதைப பிராணிகள விருமபு
றன பிறகு, உடனே பயனைஉணடுபணணததககஅவவிஷயததைக
ணததிறகுததககபடி ரஜோகுணஙகளாவது தமோகுணஙகளா
ஸதவகுணஙகளாவது தொடருகினறன பிறகு ரஜோகுணத
லும தமோகுணததாலுமஉணடானமனோபாவஙகளால ஸமபந
லாத்வைகளும வாதமும பிததமும கபமுமமேலிடடவைகளு
சரீரஙகளைப பாககிறாகள, அவவிதமான சரீரததைவிலககு
கடினமெனறும சொலலுகிறாகள தெளிவுளள இநதிரியங
ால எநதஎநதவிஷயததை மனததிலுளளதாக ஸஙகலபிககிறு
அதைஅதை ஸவபநமிலலகியபினனும மனம [2]ஸநதோஷமுள

[1] 'வேததி' எனறு பாடம கொளளபபடடது [2] வேறுபாடம.

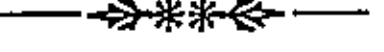
ளதாகப பாரககிறது மனமானது ஆதமாவினமகிமையால
லாபபிராணிகளிடததிலும தீபமபோல வியாபகமாயிருககிறது
லாததேவதைகளும ஆதமாவிடததிலிருககினறனவெனறு
ஆதமாவைத தெரிநதுகொளளவேணடும (ஸவபநததிறகு) வஸ்
மானிடஉருவமுமான ஸதூலசரீரததை மனததிலமறைநதிருககுப
செயதுகொணடு ஸதூலஸூக்ஷமஙகளுககுக காரணமும இநதி
களுககுப்புலபபடாததுமான இநதககாரணசரீரததில ஸாக்ஷிரூப
ஸுஷுபதியை அடைகிறான (அபபொழுது) இநதஆதமாவா
தோறறபபடும வேறறுமைததனமையைவிடடுவிலகி ஜஞானரூபி
மடடில காணபபடுகிறது அநத ஆதமாவை எலலாபபிராணி
டையமனததிலுமிருபபதும மனததிறகுமஸதவமுதலியகுணஙக
குமமேலானதுமாக அறிகிறாகள எவன ஸஙகலபததால ஈஸவ
குரிய (அணிமாமுதலிய) குணததை மனததால அடையவிருப
றானோ அவன மனததினபரிசுததியால அநதககுணததை அ
வான எலலாததேவதைகளும மனததிலிருககிறாகள இவ
மானமனததைத தவததால ஸூரியனைபபோலத தமஸைவிடடுவி
இருபபதாகச செயயவேணடும மூனறுஉலகஙகளுககும காரண
ஜீவன தமோகுணததினமுடிவில மஹேஸவரனை அடைகிறான
மானது தேவாகளாலும தவததைககெடுககும தமோகுணமா
அஸுராகளாலும ஆஸ்ரயிககபபடடிருககினறன இநதபரமமமா
தேவகுணஙகளாலும அஸுரகுணஙகளாலும மறைககபபடடிரு
றது அநதபரமமததை ஞானஸவரூபமெனறு சொலலுகிறாகள
வம, ரஜஸ, தமஸ எனபவைகள தேவாஸுராகளின குணஙகளெ
அறிவிககிறாகள (அவைகளில) ஸதவததைத தேவாகளின
மெனறும மறறஇரணடுகுணஙகளையும அஸுராகளைசசேரநத
ளெனறும தெரிநதுகொளளவேணடும ஸதவமும மனமும புதி
தேவாகளெனறு சொலலபபடுகினறன [1]மறைநதிருககுமஆதம
னது கசடுகளால நனகுவிலககபபடடால தனனிலையிலிருபபதா
உலகஙகளுககுரிய ஸுஷுபதிமுதலியவாகசசொலலபபடடவை
டுகளெனறு கருதபபடுகினறன. அவைகளைவிடடுவிலகியதும பரி
தமும சரீரததிலஉளளிலுமவெளியிலுமிருபபதும எபபொழு
ஆனநதரூபமும அழிவிலலாததுமாயிருநதுகொணடு அநதபபா
மாவை அடையவேணடும மிகவும கலமஷமறறபரமமசாயமா

[1] இஙகு, மூலபுஸதகததில சிலசொறகளிலலாததால ஒருஙலே
விடபபடடது

மவிதமுபதேசிககபபடடது எலலாவறறிலுமபறறுதலிலலாததும
த்ணுவெனபபெயருளளதும சிநதைககெடடாததும உலகததில
சரியமுமான அநதபபரமபதமானது அறிவால எஙகும விளஙகு
ஞ தியானததினுல தெளிநதபுததியுளளவாகளானஎவாகள ஞா
நபியும நாசமிலலாததும ஜோதிருபியும குறைவிலலாததுமான
நதபபரமமததை அறிகிறாகளோ அவாகள சிறநதகதியைப பெற
ாகள யுகதியுடன இவவளவுவரையில உபதேசிககமுடியும ஞா
கணணுலாவது [1]பாதயாஹாரததாலாவது இநதிரியஙகளுககுட
பபடாதபிரமமததைத தெரிநதுகொளளககூடும

இருநூறறுபபததொனபதாவது அதயாயம

மோக்ஷதாமம. (தொடர்ச்சி)

(பரமாத்மாவை அறியும்வகைததொடர்ச்சி.)

உததமமானரிஷியால வயகதமெனறும அவயகதமெனறும உப
சிககபபடடததவமாகிய [2]அநநானகையும எவன அறியவிலலையோ
வன பரபரமமததை அறியமாடடான வயகதததை மிருதயுவின
றியெனறும அவயகதததை அழிவிலலாதபதமெனறும அறிநது
ளளவேணடும நாராயணரெனனும ரிஷியானவா நிவருததி
ாககததிறகுரியதாமததைக கூறினா ஸதாவரஜஙகமஙகளுடன
டியமூனறுஉலகமும அநதநிவருததிதாமததிலதானநிலைபெறறிரு
ம நிவருததிமாாககததிறகுரியதாமமானது இநதிரியஙகளுககு
படாததும சாஸவதமுமான பரமமமாகும பரவருததிமாாகக
றகுரியதாமததைப பிரமமா கூறினா பரவருததியானது திரும
பிறபபுளளதாகும நிவருததியானது உததமகதியான மோக்ஷ
கும நிவருததிமாாககததைபபெரிதாககககொணடவனும ஞான
தினஉணமையில முயறசியுளளவனும எபபொழுதும சுபாசுப
ளப பகுததுபபாாபபவனுமான முனியானவன அநதபபரமகதி
பப பெறுவான அநதவிஷயததில அவயகதமெனனுமபிரதான
வன இவவிரணடையும அவயகதமபுருஷன இவவிரணடைவிட வேற
தும மிகபபெரிதுமாயிருபபது எதுவோ அநதபபரமாதமாவையு

---

[1] இநதிரியஙகளை உளளததிலஅடககி ஒரேமனருபமாயிருககுமபடி
சயதல, இநதிரியஙகளை ஒருவழிபபடுததல

[2] பரகருதி புருஷாகளுககுரியஒறறுமை வேறறுமை இரணடும, ஜீவா
மா, பரமாதமாககளுககுரிய ஒறறுமை வேறறுமைஇரணடுமாகிய நானகு

வுறிநதுகொளளவேணடும ஸமாததனுயிருபபவன அநத விே
ததைத ஈனருகத தெரிநதுகொளளவேணடும பாகருதியும ஜீவ
ாகியஇவவிரணடும ஆதியும அநதமுமிலலாதவைகள இரணடு
வுடையாளமிலலாதவைகள இரணடும அழிவிலலாதவைகளு
தாடாநதிருபபவைகளும பெரியவைகளைவிட மிகபபெரியவைகவு
ாயிருககினறன இரணடுககும இது இவவிதம பொதுவான
வறுவிசேஷமிருககிறது பிரகிருதியானது காரியஙகளைஉண
ணணும தனமையுளளதும அவவாறேமூனறுகுணஙகளையும உரு
ாககொணடதுமாயிருககிறதெனறும புருஷனுடைய லக்ஷண
ாது இதைவிடவேறானதும பிரகிருதியினுடையகாரியஙகளுக
ாக்ஷியும குணஙகளிலலாததுமாயிருககிறதெனறும தெரிந
காளளவேணடும க்ஷேததரஜஞனெனனும ஜீவனைக காததாவாகவு
ுணஙகளாலமறைககபபடடவனாகவும கூறுகிறாகள [1]ஜீவன ஈஸவ
னனற இநதபபுருஷாகள பிரதயக்ஷமாகபபாககததகாதவாகளு
ுனுமானததிறகுரிய அடையாளமிலலாததால பறறுதலிலலாதவ
ளுமாயிருககிறாகள (ஜீவன) பிரகிருதியினஸமபநததைதயேஅடை
ாளமாயும பிறபபிறககுககாரணமாயும உடையவன காததாவா
வன காமஙகளையுணடுபணணககாரணமானகருவிகளால எநதஎந
ரமததை எவவிதமசெயகிறானோ அநதஅநதக [2]காமததுடன அவ
ம காணபபடுகிறான 'நான யார? இது எனன? அது எனன
னறு பலபெயாகளால கூறபபடுகிறான என்னுடையசரீரமெனறு
சாலலுகிறான ஆகையால, (ஜீவன) அறிவிலலாதவனும எபபொ
ும மறைககபபடடவனுமாயிருககிறான தலைபபாகையுளளவ
னறு வஸதிரஙகளால மறைககபபடடிருபபதுபோல இநதஜீவனு
ன ஸததவமரஜஸதமஸஎனகிற மூனறுகுணஙகளாலும மறைககபப
ருககிறான அநதபபுருஷனனவன யோகததோனறுமபரமாத
ஸதுவை எபபொழுது வேறறுமையிலலாமல தெரிநதுகொள
றானோ அபபொழுதுதான இவன பறறுதலிலலாதபரமாதமாவாக
ுகிறான ஆதமாவானது பேதததைஅறிவிககும காமயோகததி
லவிடததில வஸ்துககள ருதராமுதலியகூடடஙகளில தனககுள
ுனுபவததாலும போகததாலும பலவிதமாய வேறறுமைபப
றது இவவிதம பலவிதமாயிருககும இநதபபரமாதமாவானது
றகு சுருககமாய ஒரேரூபததுடனிருபபதாகக காணபபடுகிறது

1 இஙகு அதிகபாடமானஒருஸலோகம விடபபடடது

2 வேறுபாடம

கையால, இநதககாரணஙகளால மறைநதிருககும நானகையுட
...துகொளளவேணடும இநதஜீவன நனறுய அவவிதஅறிவுள
...ூல முடிவுககாலததில மோஹததையடையாமலிருபபான
... லாகததிலுளள ஸமபததை அடையவிருபபமுளள ஜீவக
...சுததனுகி மனததாலும சரீரததைபபறறிய கடமையானநியம
...ாலும கஷடறறதவததைச செயயவேணடும மூனறுஉலகஙக
...ம உளளிலிருநதுவிளஙகுவதானதவததால சூழபபடடிருககிற
...ன ஸூரியனும சநதிரனும தவததால ஆகாயததில விளஙகுகிற
...ா மறறுமுளளதாமததினபொருநிலையும தவமெனறு சொலலபப
...து பிரகாசமானது தவததினுடையதாகும உலகததில ஞான
...னது தவமெனறுசொலலபபடுகிறது எநதககாமம ரஜஸையு
...மையும விலககததககதோ அது தவததிறகுரிய முககியலக்ஷண
...கும [2]பிரமமசாயமும கொலலாமையும சரீரததிறகுளளத
...மனறு சொலலபபடுகினறன நாவையுமமனததையும நனறுகஅட
...தலாவது மனததாலசெயயுமதவமெனறு சொலலபபடுகிறது சா
...ரவிதிகளைஅறிநதபிராமமணாகளிடமிருநது ஆகாரததைபபெறறு
...ாளவது சிறநததாகும ஆகாரததினநியமததால இநதஜீவனுக
...ஜாகுணததாலுணடாகுமபாவமானது விலகும இநதஜீவனுடை
...நவிகளும விஷயஙகளில வைராககியததை அடையும ஆகையா
...நதசசரீரததிறகு வேணடியமடடில பெறறுககொளளவேணடு
...டிவுககாலததில பரபரபபிலலாமல மெளளப பெருமுயறசியுட
...வததைச) செயயவேணடும இவவிதமுயறசியுடனகூடிய மன
...ால ஞானமுணடாகும இநத ஜீவனுனவன [3]ரஜோகுணத
...ருநது விலகினவனுனல ஸூக்ஷ்மசரீரமுளளவனுகிச சபத
...போல ஸஞசரிபபான வைராககியததால பிறபபுளள ஸதூலஸூக்
...சரீரஙகளால தடுககபபடாதமனமுளளவன காரணசரீரததிலிரு
...ன சரீரமுளளவரையில தவறுதலினறித (தவஞசெயவதா
...னறுசரீரஙகளுமவிலகி மோக்ஷமடைவான பிராணிகளினபிற
...ம இறபபும எபபொழுதும (அஜஞானமெனனும) காரணமுள
...வயாயிருககும பரமாததமாவைபபறறிய ஞானமுணடாகுமபொழு
...ான ஜனனமரணநியமம [5]தொடராமலிருககும எவாகள சரீரமு

---

[1] இஙகு அதிகபாடமானஅரைஸலோகம விடபபடடது

[2] இஙகு அதிகபாடமானஒனறரைஸலோகம விடபபடடது

3 ஸதூலசரீரததைவிடடுவிலகினவனெனறுபொருள

4 வேறுபாடம 5 வேறுபாடம

வியஅனுதமாவில ஆதமாவெனற விபரீதஞானததிலிருககிறாகடு
அவாகள உலகபபொருளினஉறபததியிலும அழிவிலும செனறபு
யுளளவாகளாயிருபபாாகள தைரியததால சரீரஙகளை உறுதியு
வைகளாகசசெயதுகொணடவாகளும புததியாலஅடககபபடட
மூளளவாகளும இநதிரியஙகளுககிருபபிடமான ஸதூலசரீரத
விடடுவிலகினவாகளுமானசிலா ஸூகஷமமாயிருபபதால அநத
திரியஙகளை உபாஸிககிறாாகள அவையாவறறையும சாஸதிரப
அறிநது [1]அவறறையே தியானமசெயகிறாாகள தியானமபணணு
புததியுளளவனுனஒருவன பாமாதமாவைததவிர வேறுஇடமிலலா
மீதகஙகளினமுடிவிலுளளபரமாதமாவை அனுஸரிததுககொணடி
பான ஒருவன [2]தாரணையுடனகூடியவனுயிருபபான சிலா [3]பரம
மாவை உபாஸிககிறாாகள சிலா விதைகளில அகஷரமெனறுகூ
படடவரும பாருமானதேவவைத தொடாநது தியானமசெயகிறாாக
நவததால பாவஙகளைளரிததசிலா முடிவுககாலததில அவரை உ
ஸிககிறாாகள மஹாதமாககளானஇவாகளனைவரும உததமமானக
யைஅடைகிறாாகள அநதஉபாஸனஙகளுககுளள ஸூகஷமமா
வேறறுமையைச சாஸதிரககணணுல அறிநதுகொளளவேணடும
ணசரீரமெனனுமபிரகிருதியைக கடைசியிலுளளதாக அறியவே
மும அபிமானமவிடடுவிலகியவனும துறவியும தாரணையிலபறறுள
மனமுளளவனுமாயிருபபவனை ஆகாசமெனனுமபரமாதமாவுககு
நதபடியிலிருபபவனுகத தெரிநதுகொளளவேணடும உபாஸ
ரில நலபறறுளளமனமுளளவாகள மானிடஉலகததிலிருநது
டுகிறாாகள பிறகு, ரஜோகுணமறறவாகளும பிரமமமானவாக
ாகி உததமமானகதியை அடைகிறாாகள இவவிதம ஒரேபிரமமதல
யுடையககாரணமான உபாஸனுமுறையை வேதமறிநதஜனஙகள கூ
கிறாாகள அறிவுககுததககபடி உபாஸிககுமஅனைவரும உதத
தியை அடைகிறாாகள அவாகளுககுக கசடறறதும தெளிவு
ாதுமானஞானம உணடாகிறது அவாகளும உததமமான உலக
ளை அடைகிறாாகள ஞானததினபலததிறகுததககபடி சுததிபெ
கிறாாகள ஆசையறறவாகளும ஞானததால திருபதியடைநதவாக
ாயிருபபவாகள பரிசுததாகளாகி உறபததியிலலாதவரும அ
கதமெனறு பெயருளளவரும தேவலோகததிலிருபபவருமா

[1] வேறுபாடம
[2] சாஸதிரபபடி ஓரிடததில மனததை நிறகவைபபது
3 ஸகுணபரமமம

ஷிஷ்ணுபகவானை நலல எணணததால அடைகிறாகள அவாகள
தியிலிருககும ஸ்ரீ ஹரிஸ்ய அறிநதுகொணடு அழிவிலலாதவாக
ஷித திருமபவும ஸமஸாரததை அடைகிறாகளிலலை குறைவறற
ம அழிவறறதும உததமமுமான அநதபபததததையடைநது ஆனநத
டகிறாகள இநதஞானமெனபது இவவளவுகான இவவுலக
னது இருபபதும இலலாததுமாயிருககிறது உலகமனைததும
ரசயாலகடடபபடடு உருளைபோலச சுறறிககொணடிருககிறது
மணைததணடில உளளிருககும அதனநூலானது எவவிதம எலலா
ததிலுமிருககிறதோ அதுபோல ஆசையெனனுமநூலானது முத
மமுடிவுமிலலாமல எபபொழுதும சரீரததை அடைநதிருககிறது
ககுமமனிதன ஆடையில நூலை ஊசியால எவவிதமஓடடுகிறானே
விதம ஸமஸாரமெனனுமநூலானது ஆசையெனனுமஊசியால
டபபடுகிறது, அஙகுமிஙகுமஎடுததுசசோதது ஓாஉருவததை
உணடுபணணுகிறது எவன காரியததையும காரணததையும
ததனரானபுருஷரையும உளளபடி அறிகிறானோ அவன ஆசையறறு
ாக்ஷமடைவான அவன வியாபகமும நிலையுளளதுமான ஆதமா
ாஉணமையானஸததியை எபபொழுதும அடைகிறன (இவவி
) பகவானனநாராயணரிஷியானவா உலகததிறகுநனமையும மோ
ததிறகுககாரணமுமான இநதவிருததிதாமததைப பிராணிகளிட
லுளள அருளால உபதேசிததாா" எனறுசொனனா

இருநூறறிருபதாவது அதயாயம

மோக்ஷதாமம (தொடாச்சி)

—⁂—

(பஞ்சசிகா ஜனகருக்கு நாஸ்திகமதமுதலியவற்றைக்
கண்டித்துச் சொல்லியது)

யுதிஷடிரா, "ஈனனடககைகயை அறிநதவரும ஜனககுலததி
ததவரும மிதிலைககு அதிபதியும மோக்ஷதாமஙகளை அறிநத
ம புததிமானுமானஜனதேவா போகஙகளைததளளிவிடடு எவவித
ககையால மோக்ஷததைஅடைநதாா?" எனறுகேடக, பீஷமா
ாலலததொடஙகினா

"மோக்ஷதாமஙகளையறிநத அநத ஜனதேவன எநத நடககை
ல பெரிய ஸுகமான மோக்ஷததை அடைநதானோ அவவிஷயததி
ம பழைய இவவிதிஹாஸததை உதாஹரிககிறாகள அரசனே! ஜன
வனெனனும ஜனகன மிதிலாபுரியில சரீரமபோனபினகாலததி

லுள்ள விஷயங்களை நன்ருய ஆலோசிபபதில முயறசியுள்ளவனுயி
தான அவனுடைய வீட்டில பலவிதமான பாஷண்டமதங்க
கண்டிபபவாகளும வெவவேருன தாமங்களைக காணபிபபவா
மான நூறு ஆசிரியாகள எபபொழுதும வசித்துககொண்டிருந
கள அவன அநத ஆசிரியாகள சொலலுகிறபடி இறநதபின ஆ
இருககினறதென்ற நிசசயததிலும மறுபிறபபைபபறறிய நிசசய
லும மிகக ஸநதோஷபபடுகிறதிலலை அவன வேதமாாககததிலிரு
கொணடு ஆதமதததவவிஷயததில மிகவும விசேஷமாக ஸநதோ
படுவான அபபொழுது பஞசசிகரென்று பெயருளளவரும கபிலை
புததிரருமான பெரியமுனிவா பூமிமுழுமையும சுறறிஸஞசரித
கொணடு பிறகு மிதிலைககுசசெனருா அவா ஸாயாஸதாமஙகளை
தககும ததவஜஞானததின நிசசயததிறகுமுளளபயனை நனகு
சயம செயதுகொணடவா, தவநதுவஙகளை விட்டு விலகியவா, ஸந
மறறவா ரிஷிகளுள அவா ஒருவரை மனிதாகளவிஷயததிலவிருப
றவரென்றும நிலைபெறறதும அழிவிலலாததும அடையமிகவரி
மான மோக்ஷஸுகததைத தேடுகிறவரென்றும சொலலுகிருா
ஸாஙகியாகள அவரை உததமரிஷியான கபிலபிரஜாபதியென்று
லவாாகள கபிலா நேரில அநதபபஞசசிகா உருவததுடனவநது ஆ
ரியததை உணடுபணணுகிருா அவரை ஆஸுரியினமுதலசிஷயா
சிரஞ்சீவியென்றும கூறுகிருாகள அவா [1]ஐநதுபிரவாகஙகளுளளவி
தில ஆயிரமவருஷமசெயயததககஸதரயாகததைச செயதுகொ
டிருககிருா ஐநதுபிரவாகமுளளவிடததில ஸநானமசெயதவ
ஐநதுநாளசெயயவேணடிய [2]பஞசராததிரமென்றயாகததில ஸமா
ரும ஐநதுகோசஙகளைபபறறிய உபாஸனஙகளைசசெயதவரும [3]ஐ
குணஙகளுளளவரும பஞசசிகரென்று சொலலபபடுகிறவரும
அவா கபிலமதததைசசோநத பெரியமுனிககூட்டமஉடகாாநதி
குமஇடததினருகிலவநது புருஷாகளிடமிருபபதும இநதிரியஙக
குபபுலபபடாததும பரமாாததமுமானபிரமமததை அறிவிததா
ரயாகமசெயதபின தவததால திருமபவும நனகுவினவபபட்டஆஸ
யானவா திவயதிருஷ்டியால க்ஷேததரக்ஷேததரஜஞாகளைபபற
பகுததறிவை அறிவிததா ஆஸுரியானவா அநதமுனிககூட்ட
தில ஒரேஅக்ஷரமானதும பலஉருவமுளளதாககாணபபடுவ

1 ஞானேநதிரியஙகளெனனும ஐநதுபிரவாகஙகளுடனகூடின ம
என்ற இடததில மானஸயாகமசெயதாரெனபது பொருள
2 'பஞசராாதரவிசாரத' எனபது மூலம
3 சமம, தமம, உபரதி, திதிக்ஷை, ஸமாதானம

ிவிலலாததுமானபாமமததை [1]அறிவிததாா அநதஆஸுாரியி
டையசிஷயாான பஞசசிகமுனிவா மானிடப்பெணணினபாலால
ாககபபடடவா கபிலையெனறு பிரஸிததிபெறறவளும குடுமபததி
ாளவளுமான ஒருபிராமமணபபெண இருநதாள அவா அநதப
ணணுககுப புததிராயிருககுமதனமையையடைநது அவளிடம
ாயபானமசெயதாா அதனல அவா காபிலேயரெனறபிரஸிததி
யும ஞானநிலையுளளபுததியையும அடைநதாா இவவிதம கபில
ா புதாானபஞசசிகமுனிவரினஉறபததியையும அவருககுளளகா
லயரெனற பிரசிததியையும எலலாவிஷயஙகளையுமபறறியமிககஉத
மான அறிவையும எனககுப [2]பகவான சொனனா அநதபபஞச
ரானவா அருகிலவநது தாமமறிநதவாகளுள மிகசசிறநதவனும
ாகவமசததிலபிறநதவனுமான ஜனதேவன ஆசிரியாகளிடம ஸமா
ாயிருபபதைததெரிநதுகொணடு பலயுகதிகளால நூறுஆசிரியா
ாயுமமோகிககுமபடிசெயதாா அரசனே! புததிமானன பஞச
முனிவா அநத ஆசிரியாகளனைவரையும விலககவேணடுமெனறு
முளளபுலயுகதிகளை அவாகளுககுச சொலலினா ஜனகனே
லயினபுததிராான பஞசசிகரைககணடதால அவரிடம மிகுநத
தியுடன நூறுஆசிரியாகளையுமதளளிவிடடு அவாபினசெலலலா
ா தாமபபடிநமஸகரிததவனும மிகவுமஸமாததனுமான அநத
ாதேவனபொருடடு [3]ஞானகாணடததில அறிவிககபபடுவது
வோ அநத உததமமானமோகூததை அவரும சொனனா ஜன
திலஆசையிலலாதிருககும முறையைசசொலலியபின அவா கா
பிறபபைபபறறிய வைராககயததை உபதேசிததாா காமததைபபற
வைராககயததை உபதேசிததபின எலலா உலகஙகளையுமபறறிய
ாகயததையும உபதேசிததாா காமஙகளைசசெயவதும காமங
னபயனுணடாவதும எதைககாரணமாககொணடவையோ அவ
மும நமபததகாததும நாசமுளளதும சஞசலமும நிலையறறது
னமோஹததையும சொலலததொடஙகினா 'விநாசமானது பா
கூமாயிருபபதாலும பிரதயகூபபிரமாணமானது உலகஙகளை ஸா
யாககொணடதாயிருபபதாலும ஆகமபபிரமாணததால சரீ
தைவிட வேறுஆதமா இருககிறதெனறு சொலலுகிறவாதியு
ாலவியடைகிறன எபபொழுதும ஆதமாவிறகுததுனபமும ம

1 அதிகபாடமானஅரைஸலோகம விடபபடடது
2 'மாாககணடேயா, அலலது ஸநதகுமாாா' எனபது பழையஉரை
3 வேறுபாடம

ணமும கிழததனமும நோயும இயறகையே ஆகையால், .
வேகததால (சரீரததைககாடடிலும) ஆதமாவை வேறாக நி
பது தபபானமதமாகும மேலும, எது உலகததில யுகதிககு ஏ
தாயிருககவிலலையோ அதையுமசொலலுவதுணடு இநத அ
கிழததனமிலலாதவனும மரணமிலலாதவனுமாயிருககவேணடு
று சொலலுகிறாாகள இவனும அபபடியே நினைததுககொள
ருன அதுபோல ஆகமமும ஆதமாவேறுஎனறு கூறுகிறது இ
கிறதெனறும இலலையெனறும இவவிதஸநதேகததில தககசாரண
லாதிருககும்பொழுது எநதஅனுமானததைபபறறிககொணடு உ
திலுளளவியவகாரததிறகு நலலநிசசயததைச சொலலமுடியும?
மம அனுமானமெனஇவவிரணடுககும பிரதயக்ஷமனறோ மூ
யிருககிறது? ஆகமமானது பிரதயக்ஷததால பாதிககபபடுகி
அனுமானததால உணடாகுமநிசசயமோ சிறிதுமஇலலை ஏ
ஒருவிதமான இநதஅனுமானததில சிநதைபபடுகிறவனுலும ஸ
கததககதொனறுமிலலை ஆகையால சரீரததைவிட ஜீவனெனப
வேறிலலையெனறு நாஸதிகாகளினமதததில கூறபபடுகிறது
மாததினவிததில அதறகுளளகாரணமும பசுவினஆகாரததில
வேறான பாலும நெயயும வாஸனையுளளபலவஸதுககளினபாக
மதசகதியும இரணடுகடடைகளினசோககையால தீயினஉற
யும தாககமததில ஆதமாமனமஇவைகளினசோககையால
டாகுமஸமிருதிஎனற ஞானமும இருமபைஅசையசசெயயுமக
மணியும ரவியினஒளியுடனசோநது தீயைஉணடுபணணுமஸ
காநதமெனனுமமணியும தீயில நீரைககுடிககுமதிறமையுமிரு
போலசை சரீரமே ஆதமாவாக இருககலாம ஆனாலும, மரண
குபபின சரீரததில நானகுபூதஙகளுககுநாசமுணடாவதும தேவ
களினபிராாததனையும மரிததுமமுனசெயதகாமஙகளபயன
போவதும ஒருபிறபபிலசெயயாதகாமஙகளினபயனுணடாவது
ரததைவிட ஆதமாவேறுஎனறவிஷயததில பிரமாணமெனபது
யம கீழசசொனன திருஷடாநதஙகள பிரமாணஙகளாகிறதிலலை
தச சிலதிருஷடாநதஙகளெலலாம ஜடவஸதுவைபபறறியவை
யிருககினறன ஜடமலலாதவஸதுவிறகு ஜடவஸதுவுடனகூட (க
காரணஙகளுககுளள) ஒறறுமை பொருததமுளளதனறு
அவிததை, காமஙகள, சேஷடை, தோஷஙகள இவைகளை வே
தலையும லோபததையும மோகததையும மறுபிறபபிறகுகக
மெனறு கூறுகிறாாகள. அவாகள அவிததையை க்ஷேததிர

அபபடியே முனசெயயபபடடகாமததைப பீஜமெனறும ஆசை
உணடுபணணுவதை ஸநேகமெனறும சொலலுகிறாகள
அவாகளுடையமததததில மறுபிறபபிறககு காரணமாகும
த அவிததைமுதலியவை [1]ஸூகூஷமமாயிருககுமபொழுது
தனயமறறதும மரணதாமமுளளதுமான சரீரமானது நாச
டநதால அதிலிருநது வேறுசரீரமுணடாகிறது அவிததைமுத
வை ஞானததாலநாசமடைநதால அது அழிவிலலாத மோகூ
னறும சொலலுகிறாகள (இதுவும ஸரியனறு) ஸவரூபததாலும
தியாலும [2]சுபகாமஙகளாலும அவறறின பயனகளாலும இது
யிருககிறபொழுது இதில அதுதான எனற [3]பிரதயபிஜஞை
றஞானம எவவிதம உணடாககககூடும? விருமபபபடாதபயனுண
துமு எவவிதம கூடும? இபபடியிருநதால தானததாலும கலவி
லும தவததாலும பலததாலும எனன பிரியமுணடாககககூடும?
த எநதககாமம செயயபபடுகிறதோ அது அதுஅனைததும வேறு
வனை அடைகிறதே இவவிதமிருநதால இவன இவவிடததி
யே வேறு ஒருவன செயதகாமஙகளால துககமுளளவனுகவும
கமுளளவனுகவும ஆககககூடுமெனபது நிசசயமாயத தெரியக
மே. கூஷணிகஜஞானரூபியான ஆதமாவானது தான நசிதது
னமேலும வெவவேறான ஆதமாவை உணடுபணணுகிறதெனறு
னனுல உலககைகளால சரீரததை அடிககுமபொழுது வேறுசரீ
உணடாவதைக காணேமே ஆகையால இநதமதம ஸரியான
று திதிகளும ருதுககளும வருஷமும சீதமும உஷணமும
நபபும வெறுபபும எவவிதம சென்றது காணபபடுகிறதிலலையோ
துபோல மோகூமுமாகும கிழததனததாலும நாசததையுணடு
ணணும மருதயுவாலும சூழபபடடவனுககு வீடடினுடையவஸது
யபோலப பலவீனமாயிருபபது முநதி முநதி நாசமடையும இந
யஙகளும மனமும வாயுவும உதிரமும மாமஸமும எலுமபும வரி
யாகவே நாசமடைகினறன, தமகாரணததையும அடைகினறன
கயாததிரை நடபபதும தானதாமஙகளின பயனுணடாவதும
தறகுளளவேதவசனஙகளும லோகவியவகாரஙகளும நசிககுமே
னறு இவவிதமான பலயுகதிகள மனததிலுணடாகினறன. [4]'இது
மையானது, இதுஉணமையானது' எனறு யாதொனறும காண

[1] வேறு பாடம [2] வேறுபாடம
[3] முனகணடதைபபினனும காணுமபொழுது முனகணடதாகவுமறிவது.
[4] வேறுபாடம

படுகிறதிலலை இவவிதம ஆலோசிபபவாகளும அநத அநதவிவ
ஷைபபறறி ஓடுகிறவாகளுமான அவாகளினபுததியானது ஓரிடத
பிரவேசஞசெயகிறது ,' மாததைபபோல அதிலதானே ஜீாணம
கிறது இவவிதம நனமைகளாலும தீமைகளாலும கஷடபபடும
ஷுகளயாவும யானைககாராகளால யானைகள இழுககபபடுவதுபே
வேதஙகளாலஇழுககபபடுகினறன ஆசையானது ஆசைபபடும
துககளைபபுஜிபபதால ஒருபொழுதும சமனமடையாது அககின
னது நெயயாலவளருவதுபோலத திருமபவுமே வளரும பெ
பாலும இநதஜனஙகள அறிவறறுப பொருளகளையும மிகவும
கததைததாததகக வேறுவிஷயஙகளையும விருமபுகிறாகள அ
கள ஸுகததைவிடடு மிகபபெரிதானதுனபததைஅடைநது மற
வினவசமசெலலுகிறாகள நிலையறறஉயிருளளவனும நசிககிற
மாயிருககிறவனுககுப பநதுககளாலும மிததிராகளாலும மறறப
ருளகளாலும யாதுபயன ? எவன யாவறறையுமேவிடடுசசெலலு
ஞே அவன க்ஷணததிலசெனறு திருமபாமலுமிருபபான பூமி
ஆகாயமும ஜலமும அகனியும வாயுவும எபபொழுதும சரீரதை
பாதுகாககினறனஎனற இவவிஷயததைத தெரிநதுகொணட
ஆசை எவவிதம உணடாககூடும ? நசிககுமதனமையுளள இவ
குச செயயவேணடியகாமமஇலலை' எனறுசொனனா இவவிதம
டமிலலாததும வேறுகருததிலலாததும மிகவுமஸுகமுளளதும ,
னைஸாக்ஷியாககொணடதுமான வசனததைககேடடு ஜனமே
னெனனுமஅரசன வியபபுறறுப பினவருமாறு திருமபவும வின
தொடஙகினன

---

[1]இருநூறறிருபததிரணடாவது அதயாயம

மோக்ஷதாமம. (தொடர்ச்சி)

——※※——

(பஞ்சசிகர் கர்மபலன்களை ஜனகனுக்குச் சொல்லியது.)

அரசனனஜனகன உததமமானபஞசசிகரிஷியால அறிவி
படடுத திருமபவும சரீரததைவிடடு விலகியபொழுதுளள பிறப
யும பிறபபிலலாத மோக்ஷததையுமபறறிக கேடகததொடஙகின

---

[1] இருநூறறிருபததோராவதுஅதயாயம, ஒருபுஸதகததிலமடடுமேக
படுவதாக மூலபுஸதகததில கூறியிருபபதாலும அதிலபெருமபாலும (
பினஅதயாயஙகளிலுளள பலஸலோகஙகளே ஒருமாதிரி சொககபபட
ககாணபபடடதாலும விடபபடடது

ஜயரே ! சரீரததைவிடடபின ஒருவனுககும விசேஷமான அறிவு
லாமலபோனல இவவிதமிருககுமபொழுது அஜஞானமதான
னசெயயககூடுமே? ஞானமதான எனனசெயயககூடுமே? பிராம
ஶரேஷடரே ! இதைப பாரும யாவும விநாசததில முடிவுபெ
ஜாகரதையுளளவனே அஜாகரதையுளளவனே எனனவிசேஷத
ச செயயபபோகிறுன ? பஞசபூதஙகளிலபறறுதலிலலாமையோ
லது விநாசததையடையததகக அவைகளிலபறறுதலோ எதற
த தததவஜஞானததை உணடுபணணிககொளளவேணடுமே ?
லெ உணமையானநிசசயம எது?’ எனறு கேடடான அஜஞானத
மறைககபபடடவனும நோயாளிபோலமயககஙகொணடவனு
ா ஜனதேவனைத திருமபவும நனமொழிகளாலஸமாதானம
து அறிவுளளபஞசசிகா சொலலததொடஙகினா ‘இநத மோக்ஷ
யததில விநாசததிலமுடிவெனபதிலலை, விசேஷஜஞானததில
வெனபதுமிலலை சரீரம இநதிரியஙகள மனமஇவைகளின இச
கையானது காமஙகளிலஒனறைஒனறுஅடுததிருநதாலும வெவ
றகவிருககிறது ஆகாயம வாயு அகனி ஜலம பூமியெனறஐநது
ஙகளும அநதசசரீரமுதலியவைகளுககுக காரணமாயிருககின
. அநதஐநதுபூதஙகள இயறகையாலசோநது நிலைபெறறிருக
றன ஸவபாவததால விலகிசசெலலுகினறன சரீரததிலுளள
டவெளி ஆகாயமும, பிராணன வாயுவும, சூடு அகனியும, ஈர
ளது ஜலமும, கடினமானவை பூமியைசசோநதனவுமாயிருக
றன இவவிதம ஐநதுபூதஙகளின சோககையான இசசரீரமும
திதமாயிருககிறது. நானஎனறபதததினபொருளும பிராமமணா
ககுஉ தததமானதும புததியின உருவததுடனசோநததும வாககு
கநுளடடாததும நிதயமாயிருபபதும எதுவோ அது இவவிதம
நதுகொளளததககதாகும ஞானமானது அறிவு அறியததக
அபபடியே அறிவிறகுககாரணமஎனறு மூனறுவிதமாயச
லபபடுகிறது காமஙகளைததிறகும காரணமானவைகளின
ககம, புததி ஜாடராகனி பிராணவாயுஎனறு மூனறுவிதமாகும
மூனறிலிருநதும இநதிரியஙகளும அவைகளுககு விஷயஙக
சபதமுதலியவைகளும அநதவிஷயஙகளினஅறிவும சேதனை
னுமபுததிவிருததியும மனமும பிராணனும அபானனும மற
ரியஙகளும வெளியாகினறன பிராணனமுதலியவைகளின
யஙகளும ஞானேநதிரியஙகளினகாரியஙகளும ஆதமாவில சேரக
யஅடைநதவையலல அவைகள ஆதமாவினபுததிரனபோனற

மனததைக காரணமாககொணடவைகள பரனை அநதபபுருவ
அறிவேவடிவமாயிருககிருன செவி தவககு நா கண மூ
எனற இநதஐநதுஇநதிரியஙகளும மனததைககாரணமாககொ
டுசெலலுகினறவைகளும அதறகுடபடடவைகளுமாயிருககினற
அவைகளில சேதனையெனனுமபுததியானது ஆதமசைதனயதத
னிருநதுகொணடு [1]மூனறுவிதமாய நிலைபெறறிருககிறது அந
புததியை ஸுகமெனறும துககமெனறும ஸுகதுககமலலாதெ
றும கூறுகிருாகள சபதம, ஸபாசம, ரூபம, ரஸம, கநதம எ
ஐநதும அவைகளுககிருபபிடமான திரவியஙகளுமான ஆறும மா
வரையில ஞானததை உணடுபணணககாரணமாக இருககினற
காமவழியும அதைவிடுகிறஸநயாஸவழியும எலலாவறறிலுமு
ததவபபொருளின நிசசயமும அநதஇநதிரியஙகளை அடுததிருக
றன அவைகளில ததவநிசசயமெனபதை உததமமெனறும மோச
திறகுககாரணமெனறும ரஜோகுணததைக கடநதுநிறகும
வெனறும கூறுகிருாகள எபபொழுதும ரஜோகுணததில
லும மனமானது வைராகயததால அநதஅததவவழியிலிருக
அநதமனமானது தெளிவடைநதால புததியானது அழிவறற
வியாபகமுமான பிரமமததை நனருயததெரிநதுகொளளும கு
களினசோககையான இநதசசரீரததை, 'நான' எனறெணணகது
பாககிறவனும நலல அறிவிலலாதவனுமாயிருககிறவனுககு (
விலலாத துககமானது குறையாமலேஇருககும ஆகையால, '
வுளளபுததிமானனவன இநதசசரீரமுதலியவைகளில பறறுத
லாமலிருககவேணடும காணபபடுவன எலலாம ஆதமாவ
ஆகையால, அது நானெனறவஸதுவாகவாவது எனனுடையதெ
வஸதுவாகவாவது இருககவிலலை ஆகையால, தோனறுமது
களினதொடாசசியானது எதை ஆதாரமாககொணடதாயிரு
கூடும? இவவிஷயததில மனததைச சநதேகமிலலாமல தெளிவ
தான [2]மோக்ஷசாஸதிரமானது மிகஉததமமாகும உனனுடைய
க்ஷததிறகுககாரணமாக எது சொலலபபடபபோகிறதோ அ
கேள மோக்ஷததிறகாக முயறசிசெயயுமவருககும காம
லியவறறைவிடுவதுதான சிறநததாகும விலகாததுனபதது
கூடியவைகளான பிரபஞசஙகளின சோககையானது துனபத

[1] 'வேணடுமெனறும வேணடாமெனறும இரணடுமிலலாததென
மூனறு விதமாகப புததிககு உபயோகமுணடாகினறது' எனபது ப
உரை இதனடுதத ஸலோகததில சொலலியபடி மூனறு விதமெனறு
வது நலம [2] வேறுபாடம

டுபபதும கெடடதுமாகும திரவியததை விடுவதறகாககூறப
மகாமஙகளும போகஙகளைவிடுவதறகாக விதிககபபடும விரதங
ம ஸாகததைவிடுவதறகாகவிதிககபபடும தவமும யோகமும
ாததையுமவிடுவதில முடிவடைகினறன தாககததை விலககிக
ளளவேணடியதறகாக இரணடாவதிலலாமல எலலாவறறையும
வேணடுமெனற தியாகவழியானது இவவிதம உபதேசிககபபட
' தியாகமிலலாவிடடால துனபமுணடாகும புணணியமானது
ாதுப பாவமுமவிலகித தவததைககாரணமாககொணட உறுதியு
பயனுமபோனால கிழததனமமரணமபயம இவைகளிலிருநதுவிடு
டு மனிதன ஆகாயமபோல விசேஷமறறவனுகிப படுததிருபபான
ியிலிருபபவைகளும மனததை ஆறாவதாககொணடவைகளு
ா ஐநதுஞானேநதிரியஙகளைசசொலலியபின ¹மனததை ஆறாவதா
கொணடஐநதுகாமேநதிரியஙகளையுமசொலலுகிறேன கைகளைக
ஙகளைசசெயயும இநதிரியஙகளெனறு தெரிநதுகொளளவேண
கமனததிறகுரியஇநதிரியம காலகள காபபததைஉணடுபணணு
றகும ஆனநததிறகும உரியஇநதிரியம சேபஸ விடுவதற
ள இநதிரியமபாயு வெவவேறானசபதஙகளைசசொலலுவதறகாக
ுகு ²இநத ஐநதுஇநதிரியஙகளுடனகூடியிருபபது மனமெனறு
விககிறாகள இவவிதமான இநதபபதினேரிநதிரியஙகளையும
தியால ³சீககிரம விலககிககொளளவேணடும காதுகளசபதம
ம இநதமூனறும கேடகிறதறகுககாரணமாயிருபபன அபப
ய தொடுவதிலும அதுபோலப பாாபபதிலும அதுபோலவே
வபபதிலும மோபபதிலும மும்மூனறுணடு இவவிதம இநத
துமூனறுகளான ஸாதனஙகள அநதஅநதஅறிவிறகுக காரணங
கினறன மூனறுவிதமான இநதஸாதனமானது அநத ஞான
த உணடுபணணுவதறகாகவே முறையே வநதுகொணடிருக
து ஸாதவிகம ராஜஸம தாமஸமெனறு அநதஸாதனஙகள
ாறுவிதம. அவைகளிலிருநது எலலாவறறையுமஸாதிககததகக
ாறுவிதமான அனுபவஙகளுணடாகினறன ⁴ஸநதோஷம, பிரீதி,

---

1 ' பிராணனை ' எனபது வேறுபாடம

2 வேறுபாடம   3 வேறுபாடம

4 இஷடமானவஸதுவைக கேடபது பாாபபது அடைவது அனுப
பது இவைகளிலுணடாகும சிததவிருததிகள முறையே ஸநதோஷ
வியானனகுமாகும அனுபவிததிலும அனுபவியாததிலும ஒரேவிதமான
ததினநிலை உபசாநதியாகும

ஆனநதம, ஸுகம, மனததிறகுஉபசாநதி இவை காரணமி
மலோ ஒருகாரணததிலிருநதோ உணடாவது ஸாதவிககுணமா
ஸநதோஷமிலலாமை பரிதாபம போாசை சோகம பொறுமைஇ
கள ரஜோகுணததின அடையாளஙகளாகும அவைகள ஸவபா
தாலும சிலகாரணஙகளாலும காணபபடுகினறன அவிவேக
மோகமும அஜாகாதையும தூககமும சோமபலும மறறுமபலவி
மான தமோகுணததிலிருநது உணடானகுணஙகள இயறகையா
காரணஙகளாலும உணடாகினறன அவைகளில சரீரததிலோ ம
திலோ ஸுகததைததருவதாயிருககிறது ஸததவகுணததாலுண
பொருளெனறு அதை அடையவிருமபவேணடும தாபமுளள
தனககு வெறுபபைசசெயகிறதுமாயிருபபதை அநதககாரணத
ரஜோகுணம உணடாயிருககிறதெனறு நினைககவேணடும .
போலச சரீரததிலோ மனததிலோ எது மோகததுடனகூடிய
இனனதெனறுஊஹிககததகாததும அறியததகாததுமாயிருககிற
அதைத தமோகுணமெனறு நிசசயிககவேணடும ஆகாயத
அடைநதசெவியம செவியை அடைநதிருககுமசபதமும ஆகாய
லுமபூதஉருவநதான சபதததை அறியுமபொழுது ஆகாயம
இவவிரணடும வேறாக அறியபபடுகிறதிலலை, அறியபபடாமலி
பதுமிலலை இதுபோல தவககும கணகளும நாவும ஐநதாவ
மூககும முறையே ஸபாசம ரூபம ரஸம மணம இவை
தாம அவைகளும சிததததைவிட வேறலல அநதசசிததமும
மதான ஐநதுவிஷயஙகள ஐநதுஇநதிரியஙகள இவைகளுககு
கேடபதுமுதலியகாரியஙகளில ஒரேஸமயததில வியாபிககுமதிற
சிததததுககிருபபதால இநதபபததிலும அதுஇருககிறது சித
தைப பதினோாவதாகத தெரிநதுகொள புததிஎனபது பனனி
டாவதாகும இநதபபனனிரணடினகாரியஙகளும ஒருஸமயமில
லிருபபது (அதாவது விசேஷஞானமிலலாதிருபபது) தமோகு
தாலுணடானநிததிரையாகும அபபொழுது ஆதமாவிறகுநாசமி
அவைகளினகாரியஙகள ஒருஸமயததிலிருககுமபொழுது உண
வது உலகவியவகாரமாகும இநதிரியஙகளை விலககிசசெனறு,
ஜாகரததசையில முதலிலஅநுபவிககபபடட விஷயஙகளினவாச
வநதிருபபதால அநதவிஷயஙகளைககணடு சிநதிததுககொணடு
றுகுணஙகளுளளவனுககே கூறறுகிறன (இது ஸவபநம) த
குணததாலஅடிககபபடடசிததமானது விரைவாக [1]லயததைஅ

[1] வேறுபாடம

சரீரததில நிலையறறதானளநதஒழிவைசசெயகிறதோ அதைத
ாகுணததாலுணடான நிதாாஸ்கமெனறு சொலலுகிறாாகள
ததாலுபதேசிககபபடடதும துககததை [1]அனுபவியாததுமான
மோக்ஷததிலும பொயயானதும அவயகதமுமான தமஸ்டன
பஸஷபதியிலபோலிருககும இவவிதம விலககபபடடதும
ாமஙகளைககாரணமாககொணடதுமான இநதபாபஞசமானது
ஞானமுளள)சிலருககு உறுதியாயிருககிறது, (ஞானமுளள)சில
நு விலகுகிறது நானஎனனும இபபொருளானது வேறுஇடததில
புளளதனறு எவனுககு இது எபபொழுதும உறுதியாயிருக
தா அவனே அறிவுளளவன இதைவிடவேறானசரீராமமானது
ாபராணிகளிடததிலும எபபொழுதும உறுதியாயிருககிறது
அனுமானததாலஅநததராமததை விலககிககொளளவேணடும
தன ஞானததால மோக்ஷமடைகிறான தாமபுததியுளளவன
முளளவனுவான உலகமானது தாமததால நிலைபெறறிருககச
யபபடுகிறது யாவும தாமததில நிலைபெறறிருககினறன தாம
து எலலாஇஷடஙகளையுமஉணடுபணணுவதும யாவறறிறகும
மாயிருககிறது உலகில யாவும காணபபடுகினறன எவ
திலும அது எலலோருககும இஷடமாகிறதிலலை ஆகையால,
றறையுமதியாகமசெயதால பரமாதமாவினஅருள உணடாகிறது
களிலகாணபபடும பொருளைவிடக காணபபடாததும ஒபபறற
ஒருவஸது எஙகுமிருககிறது ஆதமவிசாரமசெயகிறவாகள
பூதஙகளின சோகையான இசசரீரததை க்ஷேததிரமெனறு
லுகிறாாகள மனததிலிருநதுகொணடு விளஙகுமபொருளெது
அது க்ஷேதராஜஞனெனறு சொலலபபடுகிறது அஜஞானமென
வபாவததால சோநதுகொணடிருககும எலலாபராணிகளிடஙக
அவறறிறகுளளகாரணஙகளிலும இவவிதமிருககுமபொழுது
மாவிறகு) நாசமெனபது எது? (பிரபஞசமானது) எவவிதம நிலை
தாயிருககககூடும? கடலிலசெனறநதிகளானவை தமநிலையை
கவைததுககொளளமுடியாமல தமஉருவஙகளையும பெயாகளை
டுவதுபோலப பிரபஞசததிறகு நாசமுணடாகிறது எலலாவிட
ம ஜீவனெனவன வேறுவஸதுவுடனசோநது காணபபடுகிறான
தமிருககுமபொழுது அநத வஸதுககளைவிடடு விலகியபின
பவும விசேஷஅறிவு எவவிதமிருககககூடும? அஜாகரதையிலலா
ததமாவைததேடுகிறவனும மோக்ஷததுககுககாரணமான இநத

[1] வேறுபாடம

வித்தையைத்தெரிந்துகொள்ளுகிறவனுமானவன் ஜலத்தால் நளி
கப்பட்டதாமரை இலைபானது அதனுடன் பற்றுதலில்லாமலிருப
போல வேண்டாதவைகளான காமங்களின்பயன்களுடன் ப
தலில்லாமலிருப்பான இந்தமனிதன் பிராஜைகளைக் காரணமா
கொண்டவைகளும் தேவர்களைப்பற்றியவைகளும் உறுதியு
வைகளுமான பலபாசங்களிலிருந்து விடுபட்டு ஸுகதுக்கங்க
விடுகிறபொழுது [1] லிங்கசரீரமற்றவனும் முக்திபெற்றவனுமாகி
தமகதியை அடைகிறான். வேதப்பிரமாணத்தால்வெளியான ச
மாதிகளான மோக்ஷஸாதனங்களால் புண்ணியமங்கித்துப் பாவ
நீங்க அவைகளைக் காரணமாகக்கொண்டபயனும் நசிக்க மூ
இறப்புப்பயங்களற்றவனுகிப் படுத்திருப்பான் இவ்விதம் மஹத்
னுமஸகுணப்பிரமமத்திலும் வைராக்யமடைந்தவர்களாகிப் ப
தலில்லாததும் லிங்கசரீரமில்லாததும் எங்குமவிளங்குவதும
பரமாதமாவை அடைந்து அனுபவிக்கிறார்கள். ஊர்ணநாபி
னும் (எட்டுக்கால்)பூச்சியானது நூலால்கட்டப்பட்டவீட்டில்
றிக்கொண்டு எவ்விதம்நிற்கிறதோ அதுபோல அவித்தையால
ந்தப்பட்டஜீவன் நிற்கிறான். அந்தப்பூச்சியானது அந்த
டைவிடுவதுபோல முக்திபெற்றவன் துக்கத்தைவிடுகிறான். அ
துக்கமானது மலையில்விழுந்தமண்கட்டிபோலச் சிதறுகிறது (
வெனனும் விலங்கானது பழையதானதன்கொம்பைத்தள்ளிவிட
பாராமல்செல்லுகிறதுபோலவும் பாம்பானது தன் பழையதோ
தள்ளிவிட்டுப் பாராமல்செல்லுகிறதுபோலவும் முக்திபெற்றவன்
க்கத்தைவிட்டுச் செல்லுகிறான். ஜலத்தில்விழுகிறமரத்தைத் த
விட்டு அதில் பட்டுக்கொள்ளாமல் பக்ஷியானது ஓடுவதுபோல இ
முக்திபெற்றவன் லிங்கசரீரமற்று ஸுகதுக்கங்களைத்தள்ளிவிட
சிறந்தகதியை அடைகிறான். [2]பலவிதமான எல்லா ஸங்கலபங்களிலி
தும் விடுபட்டவன், 'நானே எல்லாஉருவமுமாயிருக்கிறேன் ந
எல்லாப்பொருளிலுமிருக்கிறேன். நானே உள்ளிலுமிருக்கிறே
நானே ஜீவன்' என்ற இந்தக்கவியைப் பாடிக்கொண்டிருப்ப
அன்றியும், மிதிலாபதியானஜனகனுல் தன்னகரமானது தீயால் சூ
ப்பட்டபோது, 'இதில் என்னுடைய உமியும் எரிக்கப்படவில
என்று பாடப்பட்டிருக்கிறது. அரசனும் தானே இவ்விதம்செ

[1] பிராணன் ஐந்து, இந்திரியம் பத்து, மனம் புத்தி இரண்டு, ஆக
னேழும் சரீரமென்னப்படும்.

[2] அதிகபாடமான அரைஸ்லோகம் விடப்பட்டது.

ன' என றுசொனனா பஞசசிகரால சொலலபபடடதும மோக்ஷ
பபறறிய துமான இவவுபதேசம முழுமையையும தானநனகுகவன
பபாா தது அதனகருததைநிசசயம்செய துகொணட விதேகா
ா சோகஙகளைவிடடு உததமமான ஸுகமுளளவனுகிக களிபபுறறிரு
ான அரசனே ! மோக்ஷததைநிசசயமசெயவதான இவவுபதேச
ப படிககிறவனும எபபொழுதும சிநதிககிறவனுமானவன கபி
ாசிஷயரான பஞசசிகாசாாயரை அடைநத மிதிலாபதியான ஜன
வனபோலத துககஙகளை அனுபவிககமாடடான, துககமிலலாத
தி முகதியையுமபெறுவான" என றுசொனனா

இருநூறறிருபததுமூனருவது அதயாயம

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி)

(மிதிலையெரிந்ததும் ஜனகன் கவலையற்றிருந்ததும்)

யுதிஷ்டிரா, " அறிஞாகளில பெரியவரே ! தாமபுததியுளள
திலாபதியானவன மிதிலாபுரிஎரிககபபடடதைககணடும தான
ககபபடுகிறவனலலனென றுசொனனது எனனகாரணம?" என று
டக, பீஷமா சொலலததொடஙகினா

" அரசபபுலியே ! மிதிலை முனகாலததில எதறகாகஎரிககப
டதெனபதைக கேள பெரியபுததியுளளவனே ! அநதமிதிலை
னது தீயால எரிககபபடடது அதை எனனிடமிருநதுகேள
ா தேவனெனனுமஅநதஜனகன மனததில நனருகவிசாரிததுக
ஙகளைத தியானமபணணிககொணடு ஸாவபாவமபெறறு அநத
ணததுடன ஸஞசரிததுககொணடிருநதான ஆதமாவை அறி
னும அறிவுடையோாகளிறசிறநதவனுமானஜனகன யாகமசெ
பொழுதும தானமசெயயுமபொழுதும ஹோமமபணணுமபொழு
ம இநதபபூமியைபபாதுகாககுமபொழுதும பரமாதமமயமான
லமையுடன இருநதான எலலாஉலகஙகளுககும ஈசரான பிர
னவா தாமே அநத ஜனகனமனததிலுளள ஸஙகலபததை அறி
ருபபஙகொணடாா பெரியபுததியுளள அவா பிராமமணஉரு
துடன அநதமிதிலையில சிறிது வேணடாதகாரியததைசசெ
ா அவா பிராமமணஸ்ரேஷடாகளாலபிடிககபபடடு அரசன
அறிவிககபபடடாா அரசன அககுறறததைககாரணமாககருதி
' பிராமமணரே ! எவவிதததிலும உமககுத தணடனையை நான

திககமாடடேன எனனுடையபூமியின எலலைஅளவான எனரா
ததைவிடடு வெளியிறசெலலும' எனறு சொனனன அதைககே
ப பிராமமணரும அரசனிடமசெனறு, 'அரசனே! சொனனப
சயகிறேன எனககுததெரியுமபடி சொல உனனுடைய பூமிக
லலை எது? எனககு இபபொழுது நியாயமாககசொல' என
கடடார அதைககேடடு மிதிலாபதியான அரசன அதைத ததவ
ானததுடனதெரிநதுகொணடு வெடகததாலமுகமகவிழநது பிரா
ணரைநோககி ஒருபேசசுமபேசாமலிருநதான பிராமமணரா
ா, 'ராஜேநதிரனே! சொலலு உனராஜயததிலிருநது அரதத
டடவனுகிச செலலுகிறேன' எனறு பரபரபபுடன அரசனைநோ
த திருமபவுமதிருமபவும வினவினா பிறகு அரசன பினவருமா
லோசனைசெயதுகொணடு பிராமமணஸரேஷடரைநோககி, 'ஓ
ராமமணரே! இநதபபூமியில எனககு இருபபிடமுமிலலை அலலது
மிமுழுமையும எனனுடையது நீா செனறுலுமசெலலும, நின
மநிலலும எனனுடையபுததி இவவிதநிசசயததுடனிருககிறது
னறுசொனனன மிதிலாபதியான அநத அரசனால இவவிதமசொ
பபடட அநதபபிராமமணோததமா மஹாதமாவும மநதிரிகளாலசூ
படடவனுமான அநத அரசனைநோககி, 'நீ எபபொழுதும இவவித
நபதமாபருடைய பக்ஷததில நிலையுளளவன அநதோ! நீ மிகவு
நதாாததனுயிருககிறாய நான போகிறேன உனககு க்ஷேமமுண
ாகடடும' எனறுசொனனா இவவிதம சொலலிவிடடு, பிராமமண
னககுடையஎணணததைப பிராமமணஸரேஷடாகளுககு அறிவிக
வணடுமெனறவிருபபததுடன செனறாா பகவானுனவா தாம அந
னகனுடைய மிதிலையைத தீயால எரிததாா மிதிலாபுரிஎரிகக
வைதைககணடும ஜனகாாஜன சலிககவிலலை ஜனஙகளகேடகு
பாழுது அநத அரசன, 'அநதோ! எனனுடையதனம அழிவிலல
து எனககு வேணடததககது ஒனறுமிலலை மிதிலாபுரி எரிகக
வதால எனனுடையதொனறும எரிககபபடவிலலை' எனறஇவவ
ததைச சொனனன இவவிதமசொலலுகிற அநத அரசனுடைய ம
திலுளளஎணணததைககேடடுககேடடுப பிராமமணோததமானவ
நதமிதிலாபுரியைத திருமபவும பிழைககுமபடிசெயதாா, த
மயுமகாணபிததாா திருமபவும, 'ஓ! நராதிபனே! தாமததி
ணமையானஎணணமிருககடடும உனனுடையபுததி அாததத
ருககடடும விஷயஙகளில வைராகயமுளளவனுகி ஸதயததிலி
னககு க்ஷேமமுணடாககடடும நான போகிறேன' எனறுசொல

வனுககு வரததையுமஅளிததா இவவிதம அநத அரசனேநாககி
ாலவியபின பகவானுனவா அவவிடததிலேயே அநதாததானதை,
டைநதா அரசனே! இநதஜனககனகதையை உனககுச சொ
ன திருமபவும எதைககேடகவிருமபுகிருய?" எனறுகேடடா

இருநூறறிருபததுநானகாவது அதயாயம

மோகூததாமம (தொடர்ச்சி)

——————

ல்லறத்திலிருந்தே முக்திபெறுவதற்குஉதாரணமான ஸுவர்ச்சலைகதை

யுதிஷடிா, "பிரபுவே! ஒருவன, மனைவியுடன நியமமுளள
ந இலலறததிலிருநது எலலாஸஙகஙகளையும தாணடினவனுட
வநதுவஙகளனேததையும விலககிககொணடவனுமாயிருபபானுகி
வனே எனககுச சொலலவேணடும பிராஜஞாகளிறபெரியவரே
வவிதமஹாஞனபுருஷன அரியன" எனறுகேடக, பீஷமா சொ
தொடஙகினுா

"அரசனே! நீ எனனிடமவினவியதும ஸமஸாரபயததிற
நதுபோனறதும பரிசுததமுமான இநதஇதிஹாஸததை நடந
கேள எலலாசசாஸதிரஙகளின அாததததிலும ஸமாததருப
ாமுளளவரும தாமமுளளவரும எபபொழுதும தேவாகளையு
மமணாகளையுமபூஜிபபவருமான தேவலரெனுமஒருபிரமமரிஷி
நதா அவருககு அதிககுளளமாயிராதவளும அதிககிரு
யிராதவளும அதிகஉயரமாயிராதவளும நலலகீாததியுளளவளு
கானலகூணமுளளவளுமான ஸுவாசசலையெனுமஒருபெண
நதாள அபபெண விவாகததிறகுரியஸமயததையடைநததும
தையான ரிஷியானவா அதைபபறறி, 'வேதததைககறறவரும வித
மும குடுமபமிலலாதவரும பிரியமாயபபேசுகிறவரும பெரியதவம
றவருமான சிறநதபிராமமணா இவளுககு எஙகிருநது பதியாகக
டபபாா?' எனறு சிநதிததுககொணடிருநதாா இவவிதம சிநதித
கொணடிருககுமஅவரைபபாாதது ஸுவாசசலையானவள, 'அறி
களிறசிறநததநதையே! பொடடையும பொடடையிலலாதவருமா
பபவருககு எனனேககொடுககவேணடும அறிவுளளவரே! எபபொ
ம இவவிதம நினேததுககொணடிரும ரிஷியே! இது எனனுடை
ருபபம' எனறு ரஹஸயததிலசொனனுள தநதையானவா, 'குழ
ய! இபபொழுது உனனுடையவிருபபமானது நிறைவேறறககூடி

தனறெனறு எனககுத தோனறுகிறது பொடடைததனமையெ
றும பொடடையிலலாமையெனறுமசொலலுமஇது எனககு விகார
பிருககிறது அழகியகணணுளளவளே ! பிததுககொணடவளபோ
அமஙகளமானவாாததையைப பேசுகிறுயே' எனறுசொனனா
வாசசலை, 'நான பிததுபபிடிததவளலலேன இபபொழுது ஸரி
னபுததியைமுனனிடடு உமககுச சொலலுகிறேன அவவிதம
திஇருபபாாகில வேதஙகளை அறிநதஅவா எனனைககாககடடும
என்னை எநதபபிராமமணருககுக கொடுககவிருமபுகிறீரோ அவ
இவவிடததிறகு அழைததுவாரும அவாகளுள எனனுடைய
டமபோல அவவிதமானபிராமமணரைப பதியாக ஏறறுககொள
கிறேன' எனறுசொனனள ரிஷியானவா, 'அபபடியே ஆகடடு
எனறு அககனனிகைககுசசொலலிவிடடுச சிஷயாகளைநோககி, '
பாகளே! வேதததையறிநதவாகளும பிறபபிலுமகுலததிலும பரி
தியுளளவாகளும தாயவழியிலும தகபபனவழியிலும பரிசுத
ளும ஆசாரததிலசுததியுளளவாகளும அழகுளளவாகளும நோய
வாகளும நலலபுததியுளளவாகளும சீலமும பலமும குணமும
வாகளும கோததிரஙகளினகலபபிலலாதவாகளும வேதாததியய
திறகுரிய விரதஙகளுளளவாகளும பிரமமசாயமமுடிததவாக
தாயதநதைகளுடனகூடினவாகளும எனகனனிகையை விவாக
பயவிருபபமுளளவாகளுமான பிராமமணாகளைபபாாததுச சீக்கி
அழைததுவாருஙகள' என்றுகடடளையிடடாா அதைககேடட
னே சிஷயாகள ஆஸரமஙகளிலும அஙகுமிஙகுமுளளகிராமஙகளி
விரைநதுசெனறு பிராமமணாகளிடமதெரிவிததாாகள அசசே
அநதபபிராமமேணாததமாகளான பலமுனிவாகளும ரிஷியினபெ
மையையும கனனிகையினபெருமையையும தெரிநதுகொணடு
லரினஆஸரமததையடைநதாாகள சிறநதவரும (ஸுவாசசலை
தநதையுமானதேவலா அபபொழுது முனிவாகளையும முனிகும
களையும நியாயமபோலக கெளரவிதது விதிபபடி பூஜிததுக கனனி
நோககி, 'பெணணே! இஙகுவநத இநத முனிவாகள ஸநததிக
ததில விருபபமுளளவாகளும வேதஙகளுமவேதாஙகஙகளும
தவாகளும நறகுலததிலுதிததவாகளும கொணடாடததகக
முளளவாகளுமாயிருககிறாாகள கலயாணி! நீ இவாகளுள
விரதமுளளஎநதவரனை விருமபுகிறுயோ அநதககுமாரனை இப
மூது வரிததுககொள அழகியே! அவனபொருடடு நான உன
கொடுககிறேன' எனறுசொனனா 'அபபடியே ஆகடடும' என

ரலவிவிடடு அபபொழுது அழகுளளவளும உருககினதஙகம
ானற மேனியுளளவளும எலலாலக்ஷணமுமபொருநதியவளும
ாதியுளளவளுமான ஸுவாசசலேயானவள பிராமமணாகளின
பயையபபாாததுத தவததையே பொருளாககொணடஅவாகளே
ஸகரிதது ‘ இநதஸபையில பொடடையும பொடடையிலலாதவரு
ாபிராமமணாிருபபாாாகில, அவா எனககு வரா’ எனறவசனத
ச சொனனுள அதைககேடடு அஙகுளளமுனிவாகள ஒருவரை
வாபாாததுககொணடு ஒனறும பேசவிலலே வெவவேறுனதேசங
லவசிபபவாகளும ரிஷிகளில மிகசசிறநதவாகளும பெரியபாககி
ெபறறவாகளுமான பிராமமணாகள கனனிகையை அறிவிலலாதவ
ளறு நினைததுத தேவலமுனிவரை மனததில இகழநதுகொணடு
பிதது வநதபடியே திருமபிசசெனறுாகள கனனிகையான
வாசசலேயெனனும பெணணும தகபபனவீடடில இருநதுகொண
நதாள பிறகு, ஒருஸமயததில பிராமமணாகளுககுனனமைசெய
நும விதவானும நீதியிலஸமாததரும [1]ஊஹாபோஹஙகளின
றையைஅறிநதவரும பிரமமசாயமுளளவரும வேதஙகளேககறற
ம வேதததின உணமையைஅறிநதவரும தாமானுஷடானததில
ாததரும ஆதமததவததைடபகுததறிநதவரும தாயதநதையுளள
ம நறகுணககடலும ஶவேதகேதுவெனபபிரஸிததிபெறறவரு
ரிஷியானவா இநதவரலாறறைககேடடுஆதரவுடனகனனிகையை
மபி வேகமாக அவவிடததில தேவலரிஷிமவநதுசோநதாா உத
கரினபுததிரரும பெரியநியமமுளளவருமான ஶவேதகேதுவைக
டு நியாயபபடி நனகுபூஜிததபின தேவலாானவா, ‘பெரியபாக
பெறறபெணணே ! இதோ ரிஷிபுதாா வநதிருககிறுா அறி
ாவாகளில பெரியவரும வேதஙகளிலுமவேதாஙகஙகளிலுமகரை
—வருமானஇவரை வரிததுககொள’ எனறுசொனனுா கன
கயானவள அதைககேடடுக கோபமகொணடு ரிஷிபுததிரரை
நதுபாாததாள பிரமமரிஷியானஶவேதகேது அநதககனனி
யநோககிச சொலலததொடஙகினுா ‘கலயாணி ! நான வந
ககிறேன நான இவவுலகில உணமையில பொடடையாயிருக
ன எபபொழுதும அவவிதமே நினைததுககொணடிருககிறேன
போல ஸநதேகமினறி நீணடகணணுளளவனுமாக எனனே
துகொள பெணமணியே ! எனனேவரிததுககொள குறறமில
வளே ! நான உனனே வரிககிறேன இவவுலகமானது எந

[1] ஸபாபாவம 14 - ம பககம குறிபபிறகாணக

தககணணுல எபபொழுதும பாாககவும அடையவும அது
லததொடவும மணததைஅறியவும பேசவும செயகிறதோ,
தககணணுல காமஙகளசெயவிககபபடுகினறனவோ, எநதககண
மனமஸஙகலபிககவும புததியானது உணமையைஅறியவும
கிறதோ அவவித ஆதமஞானககணணிலலாதவன பிறவிககுருட
னறுசொலலபபடுகிறுன எநதஞானககணணிருககுமபொழுது
ததும கேடடும தொடடும மணததையறிநதும ருசியைஅறி
இவவுலகம செலலுகிறதோ, அதுபோல எபபொழுதும எ
கணணுடன்கூடியிருககிறதோ அநதககணணுனது எனககி
ஆகையால, நான குருடன கலயாணி! அககாரணததால
இபபொழுது எனனை வரிததுககொள உலகதிருஷடியுடன
நைமிததிகமுதலியகாமஙகளை நான செயகிறேன அவையாவை
ஆதமதிருஷடியுடன எபபொழுதும பறறுதலிலலாமலிருககு
செயதுகொளளுகிறேன காரியமானபிரபஞசததையும அதறகு
ணமானபரமாதமாவையும பாவிததுககொணடு நான சுமையில
வனும சாநதனுமாயிருககிறேன காமததைசசெயவதால மிருதய
விலககிககொணடு விததையால மோகஷருபமும முநதியே அ
யபபடடதுமான அநதஆதமருபததைபபாாததுககொணடு இ
கில பொறுமையிலலாமல வஸிககிறேன கலயாணி! உனனுடைய
ணபபடி நீ விலககுவாஙகபபடடவள உனககு நான பாததா
றேன நீ எனனை வரிததுககொள' எனறு சொனனா பிறகு
வாசசலயானவள பிராமமணோததமரான அநதஸவேதகேது
பாாதது, 'அறிவுளளவரே! நீா மனததால வரிககபபடடவா
மறறககாமஙகளைச செயயவேணடியவா எனது பிதா எ
வேணடி எனதநதையைக கேளும இது வேதததில கூறிய
யினமுறையாகும' எனறுசொனனுள அதை அறிநது அவள த
யும முனிகளிலமிககசிறநதவருமானதேவலா அவவிதமே உத
ருடனகூட அநதஸவேதகேதுவை நனகுபூஜிதது முனிவாக
எதிரில தாரையை முனனிடடுக கனனிகையை அளிததாா
விடததிலிருபபவாகள அநதஸவேதகேதுவைககணடு, 'ஹ
புணடரீகததிலவஸிபபவரும எலலாபபிராணிகளுககும ஆதமபூ
மதுவெனனும அஸுரனைக கொனறவருமான ஸ்ரீஹரியா
ஸவேதகேதுஉருவமாகி இதோ நிறகிறா' எனறுசொலலிகெ
டாாகள முனிகளிற சிறநததேவலா, 'தேவரான ஸ்ரீமாதவா
செயயவேணடும எனனுடைய இநதபபெணணுனவள உம

ரியாயிருககடடும உமமுடன சோநது தர்மஙகளைசசெயயும
ரியாக அழகுளளகனனிகையை உமககு அளிககிறேன' என
லவி அநதஸவேதகேதுவுககுக கனனிகையைக கொடுததா
யகோததிபெறற ஸவேதகேது அநதககனனிகையைபபெறறுக
ணடு நியாயபபடிவிவாகஞசெயது அதில விதிபோலததொடஙகி
ஹததிறகுரியதும மிகவுததமமுமான அனுஷடானததை முனிக
முடிவுபெறசசெயது கிருஹஸதாஸரமததில வஸிததுககொண
நதார கிருஹஸதாஸரமததிலவஸிபபவரும அறிவுளளவருமான
ஸவேதகேது பாாயயான அநதஸுவாசசலையைநோககி,
குளளவளே! வேதஙகளிலசொலலபபடட காமஙகளைததை
எனனுடையஸஹதாமசாரியானநீ எனனுடனகூட நியாயபபடி
நான எனகிறஎணணததுடன ஈான இருககிறேன அது
லவே நீயும இருககிறாய ஆகையால, காமஙகளைச செய, நானும
னுடன செயகிறேன அதறகுபபிறகு நீ எனனுடையதனறெனற
ணததுடன அநதககாமஙகளை ஞானமெனனுமதீயில லயிககச
து பஸமமாகுமபடிசெயயவேணடும இவவிதம எபபொழு
உனனாலும எனனாலும செயயபபடவேணடும [1]சிறநத
னை எதைஎதைச செயகிறாரோ அதைஅதையே மறறவாகளும
பததொடஙகுவா ஆகையால, உலகமஸிததிபெறவேணடியும
குஸிததியுணடாகவேணடியும காமஙகளைச செயயவேணடும'
சொனனா இவவிதமசொலலியபின பிராஜஞாகளிறபெரிய
எலலாஅறிவுகளுககும ஒரேஇடமுமான அநதஸவேதகேது
வா புததிககுமகேஷதாஜஞனுககுமுளளஒறறுமைபோலத தம
சரியான அநதமனைவியைஅடைநது அவளிடததில புததிரா
ணடுபணணி யாகஙகளால தேவாகளுககுத திருபதிசெயத
எபபொழுதும ஆதமஜஞானததைப பெரிதாககொணட
துவநதுவஙகளிலிருநது விடுபடடவரும அபிமானிககததகக
நளகளை விடடவருமாயிருநதா ஸநதோஷததுடனகூட இவ
லஸஞசரிபபவாகளும ஸாககிபோனறவாகளுமான அநதபபதி
ாரியையும வேறுஉலகததை அடைநதவாகளபோலிருநதாாகள
, ஒருஸமயததில ஸுவாசசலையானவள பாததாவான ஸவேத
வைநோககி, 'ஓ! பிராமமணோததமரே! நீா யாா? அதை
குச சொலலவேணடும' எனறுவினவினள பூஜயரும பேசும
மயுளளவருமான ஸவேதகேது அநதஸுவாசசலையைநோககி,

[1] ஒருசொல விடபபடடது

நான உனனால அறியபபடடவனுயிருககிறேன சநதேகமில
பிராமமணோததம'' என று எனனை அழைததுவிடடுத திருமப
எனனகேடகிருய ?' என றுசொனனுா அநதஸுவாசசலயானவ
மஹாதமாவான அநதஸவேதகேதுவைநோககி, 'மனததிலப
திருககுமஆதமாவைக கேடகிறேன' என றுசொனனுள அவ
கேடடு ஸவேதகேது அவளைநோககி, 'பெணணே! அவா ே
மாடடாா' என று விடைஅளிததாா 'ஆதமாவைப பெயருமபிற
முளளதாக நினைபபாயாகில அது பொயயாகும பிறபபிருக
பொழுது சரீரமெனனுமபநதமுமிருககிறது இசசரீரததில, 'நா
எனனுமஇநதஎணணமானது உனனிடததிலும நிலைபெறறிரு
றது 'நீயும நான, நானும நான, யாவும நான' எனபதே (உ
மையில இருககிறது உணமையானஅநதபபொருளானது இர
சரீரததிலிலலை எதறகாகக கேடகிருய ?' என றும சொன
பிறகு, தாமஙகளைசசெயயும அநதஸுவாசசலயானவள சிரித
கொணடு ஸநதோஷமடைநதாள அரசனே! அசசமயததில சி
துககொணடு பாததாவைநோககி, 'பொருததமிலலாதபலசொ
ளால யாதுபயன ? பிரமமரிஷியே! எபபொழுதும காமககூடட
ளால ஞானததைஇழநதவராயிருககிறீா அறிவிறபெரியவரே! ந
எவவிதம உமமைததொடாநது நியமமுளளவளாயிருககிறேனே
விதம நீா அநதஞானததை எனககு உபதேசிககவேணடும' என
சொனனுள ஸவேதகேது சொலலததொடஙகிஞா 'சிறநதமணி
எதைஎதைச செயகிருனே அதைஅதையே மறறுமுளளஜனஙக
செயயததொடஙகுவாாகள அநதககாரணததால இவவுலகமநிலை
றிருககிறது, இலலாவிடில ஸஙகீாணமாயவிடும தாமமானது
கீாணமாஞல ஜாதியும ஸஙகரததையடையும ஸஙகாமுணடா
(பெரியது சிறியதைவிழுஙகுவதான) மீனகளுககுரியநியாயம ந
பெறும கலயாணி! இவவுலகைபபடைததவரும மஹாதமாவு
ஸ்ரீ ஹரிககு அது அநிஷடமாகும அழகியே! உலகஙகளினஇ
படைபபானது உததமானகடவுளின விளையாடடாகும உலகத
எவவளவுமணலகள இருககககூடுமோ அவவளவேஇநதஸ்ரீ ஹரி
விபூதிகளும உணடு, மாயைகளும அவவளவு உணடு, இநதமா
ளினசககிகளும அவவளவு உணடு இவவிதம, 'பெருஙகாடடில
மாஅகபபடடதாயிருககிறது அதில பிறபபுஇறபபெனனும ஸம
ததை அறிவெனறகததியால வெடடிவிடடு எவனசெலலுகிரு
அவனே அறிவுளளவன அவன எனககு நேசமுளளவன அ

மேன ஸநதேகமிலலே' எனறு அநதஸ்ரீ ஹரியின உறுதிமொழி
டாகளும கெட்டபுததியுளளவாகளும தாமஙகளுககுஸஙகாததைச
யகிறவாகளும உலகமரியாதையைமாறறுகிறவாகளுமானநீசாகள
ஸூரபபிறவியைஅடைநது நாகததிலசெலலுகிறாகளெனறு தேவ
ரகடடளை ஆகையால, பூஜையயானஉனனாலேயும உலகததில
ஸநதேகமிலலாமல அது காபபாறறததககுநதது உலகமரியாதை
யககாபபாறறவேணடி நான இவவிதமிருநதுகொணடிருககிறேன
னறுசொனனா ஸுவாசசலே, 'முனிகளிறசிறநதநாதரே ! இவ
உலகில எது சபதமெனறுசொலலபபடுகிறது ? ஆததமெனபது
து ? இவைகளை வெவவேறானலக்ஷணததுடனும ஸவருபததுட
ம சொலலவேணடும' எனறுகேடடாள ஸவேதகேது, 'எழுத
துகளை மாறுதலுடனுசசரிபபதால வெளியாவது எதுவோ
அதைச சபதமெனறறியவேணடும அநதசசபதததால அறிவிககட
வது எதுவோ அது ஆததமெனறுசொலலபபடுகிறது' எனறு
சொனனா ஸுவாசசலே, 'இநதசசபதததிறகும ஆததததிறகும
ஸமபநதமிருககிறதா ? இலலையா ? சபதமுளளவிடததில ஆததமு
ணடாகுமாகில அவைகளுககுளளஸமபநததைதை உளளபடி எனககுச
சொலலவேணடும' எனறுகேடடாள ஸவேதகேது, 'சபதததிறகும
ஆததததிறகும நிதயமானஸமபநதமேஇலலை தாமரைஇலையில நீர்
நிறகிறதுபோல அநதஸமபநதமிருககிறதெனறு தெரிநதுகொள'
எனறுசொனனா ஸுவாசசலே, 'சபதததினநிலையானது ஆததத
தைபபறறியதனறோ ? அநதநிலையானது ஸமபநதமிலலாமல இராதே ?
ஞானிகளிலபெரியவரே ! உததமரே ! ஆதததிலஸமபநதமிலலாம
லிருககுமாகில அதைச சொலலவேணடும' எனறுகேடடாள ஸவே
தகேது, 'அநதஸமபநதமானது விசேஷமாயிருககுமானால ஆததத
தை அறிவிககுமதனமையெனறஸமபநதம இருககிறதெனறு சொலல
லாம எபபொழுதும சபதததைஉசசரிபபதால ஆததம அறியப
படுகிறது' எனறுசொனனா ஸுவாசசலே, 'ஆததமானது சப
தததிறகுஇருபபிடமெனறு எனககுச சொலலபபடடது அவவித
மான ஆததமானது சபததததுடனபறறுதலுளளதாயிருநதும பறறுத
லிலலாததாயிருககிறதெனறு இவவிஷயததில கூறுவது விரோதமா
யிருககிறது' எனறுசொனனாள ஸவேதகேது, 'இவவிஷயததில
விரோதமாயசசொலலபபடவிலலை உலகமானது ஆகாயமினறி இருக்க
முடியாது ஆகிலும, அதில ஸமபநதமேஇலலை இதுவும அதுபோ
லெனறுதெரிநதுகொளளவேணடும'எனறுசொனனா ஸுவாசசலே,

நானெனனும இநதபபதமானது எபபொழுதும ஆதமாவை
றறிககொணடதாயிருககிறதெனபது தெளிவாயிருககிறது ச
ஙகள அநதஆதமவஸதுவைபபறறியவையாயிருககிறதிலலையென
டறுவது பொயயாகவேணடும' எனறுசொனனாள ஶவேதகேத
நலலவிரதமுளளவளே ! நானெனறசபதமானது அஹஙகாரததை
றறியதாகும, ஆதமவஸதுவைப பறறியதனறு குணஙகளுட
டியபொருளை அறிவிககுமதிறமையுளள சபதஙகள சிநதைககெ
ாததும பரமுமான ஆதமபபொருளைப பறறியவைகளல
னறுசொனனா ஸுவாசசலை, ''முனிகளிறசிறநதவரே ! இ
ிரணடில அஹஙகாரமெனபது எது ? ஆதமாவெனபது எது
)வவிதமிருககுமாகில நியாயபபடி அதை எனககு உபதேசிக
வணடும' எனறுகேடடாள ஶவேதகேது, 'மணணால உண
ணணபபடடபொருளில எவவிதம கடததனமை இருககிறதோ
ுவவிதம இநத ஆதமவஸதுவில அஹஙகாரமெனனுமபொரு
றபிககபபடடிருககிறது சிநதைககெடடாததும பரமுமாயிருபப
ணமையானஆதமபபொருளாகும 'நீ, நான, இது' எனபன
லலாம பரமானஆதமவஸதுவில நமமால கறபிககபபடடிருககி
ன ஆகையால சபதஙகள ஆதமாவில பறறுதலுளளவைகள
வனபதில விரோதமேஇலலை பயநதஸவபாவமுளளபெணணே
ாகையால, எலலாவிததததாலும மனததுடனகூடியவாககுகள ஆ
ாவிலிலலை ஆகாயததைஅடைநதஉலகமானது (உணமையில) ப
ுதலிலலாவிடடாலும பறறுதலுளளதாகக காணபபடுவதுபோ
ஆதமாவைபபறறியகாரியமுமிருககிறது யாவும ஆகாயததில ப
ுதலுளளவைகளலல காரியமும எபபொழுதும ஆதமாவில பறறு
ுளளதனறு பரிசுததமானஅநதபபரபரமமமானது உபமானப
ாபபொருளாதலால அறிவிககககூடியதனறு, காணபபடுகிற
னறு ஆகிலும, அது அவவிதம காணபபடுகிறதெனறு எ
ருதது' எனறுசொனனா ஸுவாசசலை, 'ஆகாயமானது விக
ிலலாததும மூரததியிலலாததும அவயவமிலலாததும எஙகுமிரு
துமாக எபபொழுதும காணபபடுகிறது நீாகூறிய சைத
உருவமானஆதமாவானது காணபபடுகிறதிலலையே' எனறு கே
டாள ஶவேதகேது, 'ஆகாயததிலிருககுமவாயுவைத துவக

1 இஙகு மூலபுஸதகததிலுளளபிழைகளைப பழையபுஸதகததிலுள
டதாரணததைபபாாததுத திருததி இவவிதம எழுதபபடடது பரமமவித
ரணமெனறகிரநததததில 104, 105-ம பககஙகளில பாாகக

நதிரியததால திருமபவுமதிருமபவும தொடடறிகிருன அ
ளளமணததை மோநதுபாாககிருன அதுபோல அதிலுள
ஜஜலையும இருளையும கிரணககூடடததையும மேகககூடடததை,
மழையையும நக்ஷததிரககூடடததையும கணணுல காணகிருன
காயமோ, காணபபடுகிறதிலலை ஸதரூபமானபரமமமோ ஆகாச,
றகுமஆகாசமெனறு நிசசயிககபபடடிருககிறது அநதபரமம,
ல இவைகளெலலாம கலபிககபபடடிருககினறன அநதபபரமாதம
கயரும ஸ்ரீவிஷணுவுமாயிருககிருா குணஙகளைககூறுமபெயா
றகளானவை பரமாதமாவினிடததில ஆரோபிககபபடுகினறன
குமநிறைநதபரமாதமாவானவா கணணுலும மனததாலும வேத
நவிகளாலும அறியபபடுகிறவரலலா, வாககாலும சொலலககூ
ரலலா, ஸூக்ஷமமானபுததியால சிநதிககபபடுகிருா பெரி
டமும சிறியகுடமும பூமியில நிலைபெறறவைகளாயிருபபதுபோல
ணபபடும பிரபஞசமுழுதும மிசசமினறி அநதபபரமாதமாவின
நிலைபெறறிருககினறது அது பெணணுமனறு, ஆணுமனறு
லியுமனறு அது ஞானமெனறையே உருவமாககொணடது
தில எலலாம நிலைபெறறிருககினறன பூமியினசிலபாகததினசே
கயாலும சிலவஸதுககளினபாகஙகளினசேரககையாலும ஜல
ருசியினவேறறுமை தோனறுகிறதுபோல பாகருதியினஸமப
தால ஆதமாவிறகு வேறறுமை தோனறுகிறது தணணீரை
டபபவன திருபதிஅடைவதுபோல (மனிதன) அநதபபரமாத
வை அறிவிககுமவேதவாககியஙகளைதெரிநதுகொணடு எபபெ
தும எலலாஅறிவையும அடைவான அநதஅறிவால அநத ஆதம
கமானது பெருகும' எனறுசொனனுா ஸூவாசசலை, 'சி
கருளடடாதபரமாதமா வேதததாலஅறியததககவரெனறு பெ
ஞிகாகள கூறுகிருாகள இநதசசொலலால எனனஸாதிககததக
குமெனறு எனககுத தோனறுகிறது உலகததில பொருளி
கசபதம எவவிதமிருககிறதோ அவவிதமே இதுவுமஇருககல
னறு எனககுத தோனறுகிறது குறறமிலலாதவரே! இவவிதப
ததை நியாயபபடி எனககு நீர உபதேசிககவேணடும' எனற
னனுள ஶவேதகேது, 'பரிசுததமானபரமாதமவஸது வேத
லஅறியததககதெனறுகூறும சிறநதவேதமானது உணமையே
தமானது விரோதமாயிருபபதால பரமாதமாவை, 'இது' எனறு
தேசிககிறதிலலை அதறகு அருகிலுளளஅடையாளஙகளிலிரு
கொணடு உபதேசிககிறது உததமியே! உலகததிலுளளசபத

ழம பொருளறறதாயிருபபதிலலை ஒனறோடொனறுபொருததட
ாதசபதஙகளைப பொருளிலலாதவைகளெனறு உலகததிலுளள
ள கருதுகிறாாகள பாமாதமாவைபபறறியசபதஙகள அபபடிய
யவைகளலல அழகுளளவளே! அதுபோல (பரமாதமாவிற
ாகருகளுககு விஷயமிலலாதிருககுநதனமை யுகதமாகும ஸ
ததைஉபதேசிபபதாலும வழிபைஸ்ஸெனஞசெயவதாலும ஏ
ஷணமுறையுடனும மறறவைகளைவிலககுமமுறையுடனும அவ
றிவிபபதாலும பரிசுததானபரமாதமா வேதததால அறியத
வாாகிறாரெனபது எனனுடைய உறுதியானஎணணம நலலஆ
ளளவளே! தெளிவானஞானமானது ஆதமாவைபபறறியதி
ததாலுணடாகிறதெனறு தெரிநதுகொள அநதஞானததால ஏ
மகதியை அடைகிறாாகள [1]இநதபபரமாதமாவினுடையஸவ
ானது பலஉருவமுளளதாகக காணபபடுகிறது அழகுளளவளே
ாயு அநதபபரமாதமாவை அறிகிறதிலலை சூரியனும அவரை அ
றதிலலை அகனியுமஅவரை அறிகிறதிலலை அநதபபரமாதமாவ
உலகம நிறைநதிருககிறது அநதபபரமாதமா இநதமனததிலஇரு
கொணடு விளஙகுகிறாா ஆதமஜஞானமெனபது இவவளவுதா
இவவளவைததான நான அறிகிறேன நமமிருவருககும அதில வே
றுமையிலலை ஆகையால, வேறறுமையானது அஜஞானததாலஅு
ாததிலுணடுபணணபபடடிருககிறது' எனறு சொனனாா இ
தம பாததா உணமையாக உபதேசிககக கேடடு ஸநதோஷமு
வாசசலை எபபொழுதும (அவருககுப) பணிவிடைசெயகிறவ
ததவஜஞானததை அடைநதவளுமாயிருநதாள ஓ! அரசனே! ப
ாவானஸவேதகேதுவும அவளைஉதவியாககொணடு நிததியமை
திககாமஙகளைநடததி எஙகுமநிறைநதுவிளஙகுகிறவரும மஹ
ாவும பரமாதமாவுமான ஸ்ரீகோவிநதரிடம காமஙகளை அாபபண
செயது பரமாதமமயமானபாவனையுடன நெடுஙகாலமிருநது உத
தியைபபெறறாா அரசனே! கிருஹஸதாஸரமததையடைநது
திகள உததமகதியை அடைநதாாகள நீகேடடபடியால இ
னககு உபதேசிததேன" எனறுசொனனாா

---

1 ஒருஸலோகம விடபபடடது

இருநூறறிருபததைநதாவது அதயாயம

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி)

—— ——

(அடக்கமுள்ளவனுடைய லக்ஷணமும் அடக்கத்தின் சிறப்பும்.)

யுதிஷடிரா, "ஓ! பாரதரே! எதைச செயகிறவன ஸுகம ருவான? எதைச செயகிறவன துனபம அடைவான? எதைச செய வன ஸிததிபெறறு உலகில பயமிலலாதவனுகி ஸஞசரிபபான?" று கேடக, பீஷமா சொலலததொடஙகினா

வேததததைககணட பெரியோாகள எலலா ஜாதிகளுககும விசே ாகப பிராமமணனுககும [1]தமமஒனறையே மிககசிறநததெனக பகிறாகள தமமிலலாதவனுககுக *காமஙகளின ஸிததியானது ளபடி உணடாகிறதிலலை காமமும தவமும தேவாகளும யாவும நதில நிலைபெறறிருககினறன தமமானது தேஜஸைபபெருககச பயும தமமானது பரிசுததமெனறு சொலலபபடுகிறது தமமுளள ஷன பாவமிலலாதவனும பயமிலலாதவனுமாகிப பெருமையை டவான தமமுளளவன ஸுகமாக உறஙகுவான, ஸுகமாக விழித கொளளுவான, ஸுகமாக உலகில உலாவுவான அவனமனமும ளிவுளளதாயிருககும தேஜஸானது தமததால நிலைபெறறிருக து கொடுமையுளளவன தமததைமீறிச செலலுவான அவன வவேறான காமமுதலிய பலபகைகளை எபபொழுதும மனத காணுவான மாமஸஙகளை உணணும கொடிய விலஙகுகளிட நது பயம உணடாவதுபோலத தமமிலலாதவாகளிடமிருநது ாணிகளுககு எபபொழுதும பயமுணடாகும அவாகளை அடகக ணடியதறகாக பரமமதேவா அரசனைப படைததா எலலா ரமஙகளிலும தமமே சிறநததாகும [2]அவவாஸரமஙகளில தாமத அடையபபடும பயன எதுவோ அது தமமுளளவனிடம அதிக உணடாகுமெனறு உபதேசிககபபடுகிறது எநதககுணஙகளின டம தமமாகுமோ அநதககுணஙகளுககுரிய குறிகளைக கூறுகி ன அவைகளாவன—கிருபணத தனமையிலலாமை, பரபரபபில மை, ஸநதோஷம, ஸரததை, கோபமிலலாமை, நோமை, எபபொ தும அதிக வசனம பேசாமை, காவமிலலாமை, பெரியோாகளைப பூஜிபபது, அஸூயையிலலாமை, பூததயை, கோடசொலலாமை

---

1 540-ம பககம குறிபபிறகாணக

2 அதிகபாடமான அரைஸலோகம விடபபடடது

ஊாவமபு, பொய, புகழாமை, இகழாமை இவைகளாம [1]மோக்ஷ
விருபபமுளளவனும அனுபவஸமயஙகளில வருஙகாலததை
பாதவனும பகையைச செயயாதவனும உணமையான உபசாரமு
வனும நிநதையிலும ஸதுதியிலும ஸமமாயிருபபவனும நனனட
யுளளவனும நலலசீலமுளளவனும தெளிநதபுததியுளளவனும
யமுளளவனும பரிசுததனுமாயிருபபவன இவவுலகில பூஜை
பெறறு இறநதபினனும ஸவாககததை அடைகிறான, எலலாபபிர
களுககும அரிதான பொருளை அளிபபவனும ஸுகமுளளவ
கிக களிபபான எலலாபபிராணிகளுககும நனமையைச செய
முயறசியுளளவனும மனிதரைப பகையாதவனுமாயிருககிற
பெரியமடுவைபபோலக கலககமடையாமல மிகக அறிவுளளவ
திருபதியுளளவனுமாகித தெளிநதிருபபான பிராணிகளிடமிரு
எவனுககுப பயமிலலையோ எலலாபபிராணிகளுககும எவனிடம
துபயமிலலையோ புததியுளளவனும தமமுளளவனுமான அநத
ஷன எலலாபபிராணிகளாலும பூஜிககததககவனாகிறான பெரிய
தில ஸநதோஷமடையாமலும பெரியகஷடததில சோகபபடாம
எபபொழுதும விசாலமான புததியுடனிருககும பிராமமணன
முளளவனெனறு சொலலபபடுகிறான நலல காமஙகளுளளவ
சாஸதிரஜஞானமுளளவனும பரிசுததனும எபபொழுதும கம
ளவனுமாயிருபபவன அநதக கமததிறகுரிய பெரியபயனை அ
விபபான அஸூயையிலலாமை, பொறுமை, சாநதி, ஸநதோ
பரியவசனம, ஸதயம, கொடை, மரமமிலலாமலிருபபது இ
துஷடபுததியுளளவாகளுடைய வழியலல காமம, கோபம, லோ
பிறனிடம அஸூயை, தறபுகழசசி, ஸநதோஷமிலலாமை,
அவிவேகம இவை கெடடபுததியுளளவாகளின வழியாகும பி
மணன காமததையும கோபததையும தனவசததில அடககிககொ
பிரமமசாரியும இநதிரியஙகளை வெனறவனும கொடிதான அவ
கததைவெனறு மிகக கூரமையான நியமமுளளவனுமாகிக காலத
எதிபாாததுககொணடு அபாயமிலலாதவனபோலத தைரியதது
உலகஙகளில ஸஞசரிககவேணடும" எனறு சொனனாா.

---

[1] வேறுபாடம

இருநூறறிருபததாறுவது அதயாயம

மோகஷதாமம. (தொடர்ச்சி.)

——❧✱❧——

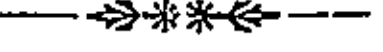
(தவம் உபவாஸமுதலியவற்றின் முறையும் பயனும்)

யுதிஷடிரா, "ஓ! பிதாமஹரே! பிராமமணாகள விதிகளில யபயனில விருபபஙகொணடு விரதத துடனகூடியவாகளாகித வதைகளுககுஇடடுமிசசமான மாமஙமுதலிய ஆகாரததைப புஜிக ாகளே அது எபபடி?" எனறு கேடக, பீஷமா சொலலலாஞா "யுதிஷடிர! வேதமலலாதவிடததில (அதாவது காநிரமஙகளில) யவிரதமுளளவாகளாகிபபுஜிபபவாகள தமககுஇஷடமான காரி தைசசெயயும குறறமுளளவாகளாவாாகள வேதததில கூறிய நஙகளிலிருநதுகொணடு புஜிபபவாகள காமஙகளின பயனில ாசைகொணடவாகளாகிறாாகள" எனறுசொனஞா யுதிஷடிரா, 'மஹாராஜரே! அவிவேகிகள உணணுமலிருபபதைத தவமெனறு வகிறாாகள இது தவமா? அலலது, எது தவமாகும?" எனறுகே , பீஷமா சொலலததொடஙகிஞா "ஸாதாரணஜனஙகள ஒருமாத பது ஒருபகஷமாவது உணணுமலிருபபதைத தவமெனறு ாககிறாாகள ஆதமவிததைககுவிரோதமானஉபவாஸததைத தவ னறு ஸாதுககள கருதுகிறதிலலை ஸநயாஸமெனனுமதியாகமும ணிகளுககுஉபகாரமசெயவதும உததமமானதவமெனறு உபதே கபபடுகினறன ஓ! பாரத! குடுமபததிலிருபபவனுனுும தாமத பெரிதாககொணட அநதபபிராமமணனவன எபபொழுதும வாஸமுளளவனும எபபொழுதுமபிரமமசாரியும எபபொழுதுப ரியும எபபொழுதுமதெயவமும எபபொழுதுமதூககமிலலாத வும எபபொழுதுமமாமஸததைபபுஜியாதவனும எபபொழுதுப சுததியுளளவனும எபபொழுதும அமருததததைப புஜிபபவனும பொழுதும விஷததைபபுஜியாதவனும எபபொழுதுமவிகஸத பபுஜிபபவனும எபபொழுதுமஅதிதிகளிடமஅனபுளளவனுப பொழுதும சிரததையுளளவனும எபபொழுதும தேவாகளையுப ரமமணாகளையும பூஜிபபவனுமாயிருபபான" எனறுசொன யுதிஷடிரா, 'எபபொழுதும உபவாஸமுளளவனுயிருபபது படி? எபபொழுதும பிரமமசாரியாயிருபபது எபபடி? விகஸத பபுஜிபபவனுயிருபபது எபபடி? எபபொழுதும அதிதிகளிடத பிரீதியுளளவனுயிருபபது எபபடி?" எனறுகேடக, பீஷம

சொலலததொடஙகினா "காலைஆகாரததிறகும மாலைஆகாரத
குமஇடைநோததில திருமபவுமபோஜனமசெயயாமலிருபபவன
பொழுதும உபவாஸமுளளவனுகிறன ருதுகாலததிலமடடும
யையிடமசெலலுகிற பிராமமணன எபபொழுதும பிரமமசாரி
றன எபபொழுதும ஞானமுளள அவன ஸதயவாதியாகிற
வி ஞனமாமஸததைபபுஜியாமலிருபபவன எபபொழுதும மாம
தைபபுஜியாதவனுகிறன எபபொழுதும தானமசெயகிறவன
பொழுதும பரிசுததியுளளவனுகிறன பகலிலஉறஙகாமலிருபப
எபபொழுதும தூககமிலலாதவனுகிறன ஓ! யுதிஷடிர! வே
காரகளும அதிதிகளுமபோஜனமசெயதபின எபபொழுதும பு
கிறவன அமருதமெனனறையே புஜிககிறவனெனறு தெரிநதுகொ
அவாகளபோஜனமசெயயாமலிருககுமபொழுது புஜிககுமபிரா
ணன விஷததைப புஜிககிறன அதிதிகளுககுஅனனமளியா
போஜனமசெயயாதவன எபபொழுதும அதிதிகளிடமபிரீதியுள
னுகிறன தேவாகளுககு அனனமளியாமல புஜியாதவன தேவ
யாகிறன தேவாகளுககும பிதருககளுககும வேலைககாராகளுக
அதிதிகளுககும அளிததமிசசததை எவன புஜிககிறனே அவ
விகஸததைப புஜிககிறவனெனறுகூறுகிறாகள அவாகளுககுப்ப
மதேவருடனகூட அவரிருககுமிடததில முடிவிலலாத உலகங
உணடாகினறன அபஸரஸதிரீகளுடன தேவாகள அவனருகிலவ
சுறறிககொளவாாகள எவாகள தேவாகளுடனும பிதருககளுடனு
புஜிககிறாகளோ அவாகள புததிராகளுடனும பௌததிராகளு
னும ஸநதோஷமடைகினறனா அவாகளுககு மிக உததமமான
உணடாகும" எனறு சொனனா

இருநூறறிருபததேழாவது அதயாயம

மோக்ஷதாமம (தொடாச்சி)

(ஸநத்குமாரர் முனிவர்களுக்குப் பகவத்ஸ்வரூபத்தை உபதேசித்தது

யுதிஷடிரா, "அரசரே! உலகததில சிலா இரணடுவிதமும சி
மூனறுவிதமும சிலா பலவிதமுமாகசசொலலுகிறாகள நமபிக
பிலலை வேறு வழியும காணபபடவிலலை அநதபரமமமும கா
படுகிறதிலலை சாஸதிரஙகளும பலவிதமாயிருககினறன சொல
படுகினறவையும வெவவேறு விதமாயிருககினறன பிதாமஹ

எதைப பிடிததுககொணடிருபபேன ? அதை எனககுச சொல
ணடும” எனறுகேடக, பீஷமா சொலலததொடஙகினா தம
ாமததில முயறசியுளளவாகளும சாஸதிரஙகளில விசேஷ
ாததியமபெறறவாகளும மஹாதமாககளுமான பணடிதாகள
ததிலிருககிறாாகள அவாகளில யாா விதவான, யாா தத
ஞானி எனபதில எலலோருடைய உணமையையும தெரிநது
ணடு எவவிதம விருபபமோ அவவிதமிருககவேணடும இவ
யததில முனகாலததில நடாததும ஞானநிஷடையிலுளள
தியுளளவாகளான ரிஷிகளின பெரியவிவாததததுடன கூடி
மான பழைய இதிஹாஸமிருககிறது இமயமலைசசாரபில மிகக
மையான நியமமுளள பலரிஷிகளிருநதாாகள அவாகளில
யிரமபெயாகள கூடடமாகக கூடியிருநதாாகள அககூடடத
சிலா உலகததை நிலையுளளதெனறும சிலா ஈஸவாஞுடன
பதெனறும ஈஸவரனிலலையெனறும மூலமானகாரணமிலலையென
இவவுலகமெலலாம இவவிதமேஇலலையெனறும சொலலததொ
ஙிஞாகள சில பிராமமணாகள ஸவபாவமெனறும சிலா காம
ாறும மறறுமசிலா மனிதாகளினமுயறசியெனறும சிலா தெயவ
ாறும ஸவபாவமுதலியதே அதுதானெனறும கூறிஞாகள அர
ா ! பலவிதமாகநூறுயுகதிகளுடனகூடியவாகளும பலசாஸதிரங
நடைபெறசசெயதவாகளுமான பிராமமணாகள ஸவபாவததால
வரைஒருவா வெலலவேணடுமெனற விருபபஙகொணடவாகளா
ள பிறகு வாதிபாதிவாதிகளுடனகூடியதும பாததிரஙகளை
தணடஙகளையுமஅடிககஸாதனமாககொணடதும மாவுரிகளை
தோலகளையும வஸதிரஙகளையும கிழிபபதுமான பெரியசண
பானது ரிஷிகளுள உணடாயிறறு பிறகு கோபததையடை
சிலபிராமமணோததமாகள சாநதாகளாஞாகள அனைவரும
ஷடரை நோககி, ‘நீா ஸஞதனமான பிரமமததை எஙகளுககு
தசிககவேணடும’ எனறுகேடடாாகள பிரபுவான அநத வசி
ரும அநதரிஷிகளைநோககி, ‘பிராமமணஸரேஷடாகளே ! நான
யவிலலை’ எனறு விடைகூறினா அநதப பிராமமணாகளனை
ம நாரதமுனிவரைநோககி, ‘பெரிய பாககியமபெறறவரே ! நீா
ளுககு உபதேசிககவேணடும நீா உணமையை அறிநதவாா
கிறீா’ எனறுகேடடாாகள பிறகு, பூஜயரான அநதநாரத
வா அநதபபிராமமணாகளைநோககி, ‘பிராமமணாகளே ! நானும
யவிலலை நாம சோநதுகொணடு எவவிடததிறகுச செலலு

வோம? இவவுலகில யார அறிவுள்ளவர? எவரிடததில அவி
யிலலாமல ஆசசரியமானமோக்ஷம இருககிறது” எனறு கேட
அநதபபிராமமணாகள, ‘ஓ! பிராமமணாகளே! ஸநதனனுமட
யினஇருபபிடமசெனறு கேளுஙகள அவா சொலலுவாா’ எ
அசரீரியினுடைய அநதசசொலலைக கேடடாாகள பிராம
ஸரேஷடாகளுள மிகபபூஜயரும வேதாாசிகளால அலஙகரி
படடவருமான விபாணடகனெனனுமஒருமுனிவா அநதஅசரீ
ஷரைநோககி, நீயாா? பலஆாததஙகளைபபறறியகலகததினிடை
வாாததைதசொலலிககொணடு காணபபடாமலிருககிறீா’ எனறு
டாா பிறகு, அநதபபூஜயரான அசரீரியானவா அநதவிபா
கரைநோககி, ‘ஓ! மஹாமுனிவரே! நீா பணடிதா வேதம
வாகள எவரை எபபொழுதும ஒரேஉருவமுளளவரும அழிவில
வருமான புராணரிஷியெனறுகூறுகிறாாகளோ அநதஸநாதனென
ரிஷியெனறு எனனை அறிநதுகொளளும’ எனறஇவவசனத
சொனனாா தாமபுததிர! மஹாதமாவான இநதவிபாணடகரா
திருமபவும அநதஅசரீரபுருஷரைநோககி, ‘ஸவரூபததைபப
நிலையைசசொலலும ரிஷிகளிறசிறநதவரே! எஙகளுககு நீா ஒ
இருககிறீா காரணஸவரூபமானது ஸததா? இலலையா? அல
வேறுஎவவிதமிருககிறது?’ எனறுகேடடாா பிறகு, மஹாதம
அசரீரியுமான ஆதிபுருஷரானவா மிகவுமகமபீரமாயப பே
கொணடு சொலலததொடஙகினாா • ‘மனததால தமஸவரூபத
தெரிநது அனுபவிததவரான அநதபபுருஷா முனிவாகளைப பாா
‘எனககுச செவிகளும முகமும வாயுமிலலை காலகளும கைக
காலநுனிகளுமிலலை’ எனறு ஸதயஸவரூபததைச சொனனாா பி
முனிவாகள, ‘ஓ! ரிஷியே! இபபடிபபடட உமககு நினைககும
மையுளள மனமும (மறற அஙகஙகளும) இலலாவிடடால எப
இவவசனததைப பேசுகிறீா?’ எனறு கேடடாாகள பிறகு பிர
ஞ்ஞததமாகள அதறகு மறுமொழியைக கேடகவிலலை
காஙகு ஆகாயததைப பாாககிறவாகளும நகைககிறவாகளும
அநத ரிஷிஸரேஷடாகள ஆசசரியமெனறெணணிக கூட
ளுடன ஸநதகுமாரரால விளஙகுவதும உததமுமான இமய
யைநோககிச சென்றாாகள அநத மலையில ஏறி, தியானததிலிரு
கொணடு வேதஙகளின முடிவிலிருபபவரும பூஜயருமான ஸ
குமாரதேவரைக கணடாாகள அரசாகளுடசிறநதவனே! பிறகு
வருஷமநிறைநதபின பிராமமணாகள பிரகிருதியிலிருபபவரும

ல பெரியவருமான ஸனதகுமாரரைககணடு நமஸகரிதது நினறா
ஞானததால பாவஙகளை விலககினவரும பூஜயருமான ஸநதகு
ாரனவா வநதமுனிகளைநோககி, 'ஓ! முனிககூடடஙகளே! அச
ருஷருடைய அநதவசனமானது எனனால அறியபபடடது
ரேஷடாகளே! இபபொழுது வேணடியதை இஷடமபோலக
ஙகள' எனறுசொனனா முனிகளிறபெரியவரும பிராமம
ததமரும ஞானததிறகுநிதியும மிகபபரிசுததருமான அநதஸநத
ாரரைநோககி முனிவாகள கையை அஞசலிபநதமசெயதுகொ
, 'ஓ! குமாரரே! ஞானநிதியும சிறநதவரும விஸவரூபியுமான
ர நாஙகள எவவிதம பூஜிபபோம? பகவானே! எஙகளுககுச
து அறிவை அநுகரஹிககவேணடும முனிகளிறபெரியவரே!
ஙகள தேஹககொபபாகவிளஙகும மோக்ஷஸாதகததினபொ
டு விஸவரூபமான எநதவஸதுவை அடையவேணடுமெனறு
கிறாகளோ அநதவஸதுவைபபறறிச சொலலவேணடும மஹா
ாவரே! அதுஎனன?' எனறு கேடடாாகள பலவாயிரம
களுளளவாகளுள ஸதயமானகாரணவஸதுவை அறிநதவரும
லபரறுதலுளளவரும மஹாதமாவும பூஜயருமான அநத
தகுமாரா அநதமுனிகளாலவினவபபடடுப பரமாதமாவின ஆஜ
யுடன, 'பரிசுததவஸதுவான அநதபபரமாதமாவைபபறறிககே
கள' எனறு சொலலததொடஙகினா 'ஓ! பிராமமணோததமா
ா! அசரீரபுருஷா முனபு உஙகளிடததில எவவிதமசொனனாரோ
வாகயமானது அவவிதம உணமையே சொலலியதை நீஙகள
யவிலலை கேளுஙகள (உலகததிறகு) உயாநததானகாரணமி
றது எவவிதமஅறியபபடுகிறதெனறால ஒவவொருநாளிலும
கவிசேஷமானது காணபபடுகிறது அவவித பாகததுடனகூடிய
றறையும சோததுவைபபது காரணமாகிறது எலலோருககும
ணிலுளளபுருஷனெனவன இவவிஷயததில [2]திருஷடாநதமாகி
கணணுளளவாகளுககு கணணாடியிலகாணபபடுவது திருஷ
தமாகலாம (மறறவாகளுககும) ஞானததில அநதஸவரூபம
க்ஷியாயிருககிறது அநதஆதமாவே யாவறறையும அறிகிறதும
லலாததும சலனமிலலாததுமாயிருககிறது (உணமையில) பற

1 சரீரமுதலியவைகடகுணடாகும ரூபரஸாதிகளினவேறறுமை பாகவி
தம எனறு சொலலபபடுகிறது
2 கணணைவிட அதறகுஸாக்ஷியாயிருபபது எவவிதமவேறனதோ அது
ல உலகததைவிட அதறகுஸாக்ஷியாயிருபபது வேறெனறு அறியவேண

றுதலுடனிலலாமலிருநதாலும, ' நான எஙகு இருககிறேன?
யாருடையவனலலேன? நான எதனுடன'சோநதிருககிறேன?' எ
தெரிநதுகொளளுகிறது அது பலயுகஙகளுககுபபினகாலதறி
வியாபிததிருககிறது அநதஆதமா வெவவேறிருபபதாகத தோ
கிறது அது உணமையனறு ஒனறுயிருககுமவாயுவானது
தம பலவிதமாயசசொலலபபடுகிறதோ அவவிதம சொலவ
இடததினவேறறுமை காரணமாகிறது அது எவவிதமெனறால
யிடததிலும மானிடததிலும மனிதனிடததிலும பிராமமணன
திலும மூஙகிலிலுமஇருபபதானவாயுவானது வெவவேறாகி
ஆகிலும, அது ஒனறே அதுபோல இநதஆதமாவானது பர
மாவாயிருநதும வேறானதுபோலத தோனறுகிறது இவவிதம
ஆதமாவே யாவறறையும அடைநதிருககிறது பாபபதும வே
துமாயிருககிறஆதமாவானது மோநதுபாககிறதுமிலலை, பேசுகி
மிலலை சரீரமெனனுமசகாததிலிருபபதும பெரியஉருவமுள
மான அநதஆதமாவிறகு நானகுபுறததிலுமுளளபததுஇநதிரி
ளும ஸூரியகிரணஙகள எவவிதம வெளியிலவநது அநதஸூ
னைத தொடாநதுசெலலுகினறனவோ அவவிதம அநதபபிரபு
ஆதமாவைத தொடாநதுசெலலுகினறன ஸூரியனானவன
வொருநாளும அஸதமயததைஅடைகிறான, திருமபவும திககுக
உதயமாகிறான உதயமஅஸதமயமெனறஅவவிரணடுமே ரவியி
ததிலிருபபவைகளலல அதுபோலச சரீரியானஆதமாவைத
நதுகொளளுஙகள 'பொனபோல ஜோதிரூபமாக விளஙகும
யுளளதும புததியிலிருபபதுமான ஆதமாவெனனுமஅநதத
தைத தனமனததாலேயேஅறிநது பரமபதமெனனுமமோக்ஷ
அடையவேணடும வணடானது முநதிமுநதிககறகபபடடசு
தலையே அனுஸரிததிருபபதுபோல ஆதமாவுமிருககிறது எ
ஆதமாவைப பொயயானஅபிமானமுளளதெனறு தெரிநதுகொ
கிறானோ அவன அவிவேகததையும குறைவையும அடையமாட
இநதஆதமாவைக கணணாலகாணபவன ஒருவனுமிலலை க
வெளுபபிலலாததும உணமைபபொருளும புததியாகியகுகையி
பபதும அறிவெனனுமதேவியினகையிலிருபபதுமான அநதஆ
ரூபததை மனததிறகுஅடஙகியபுததியால அறியவேணடும ய
செயகிறவனும மநதிரததாலபூஜைசெயகிறவனுமான பிராமமணே
மனும பிரமமததைஅறிநதவனுககொபபான நிலையிலஇருபபவ

1 ஒரு ஸலோகம விடபபடடது

, மற்றவர்களைப்பற்றி என்ன? தாமமுள்ளவனல்லாதவனும் அத
ளள்ளவனல்லாதவனும் 'த்வந்த்வங்களைவிட்டுவிலகியவனும் மாத
மில்லாதவனும் ஞானத்தில் திருப்தியுள்ளவனுமாயிருப்பவன்
க்ஷத்தில் புத்தியைச்செலுத்திக்கொண்டு ஸுகமாக உறங்கு
ா ஸந்தேகமில்லை பிரபுவான இந்தப்பரமாத்மாவானவர் இவ
ம மாயையால் உலகங்களின்படைப்பைச் செய்கிறார் இந்த ஆத்
ானது அவிவேகமடைந்தபுத்தியுள்ளதாகித் தன்கருமகாரண
ாபரமாத்மாவை அறிகிறதில்லை அந்த ஆத்மாவானது தான்
பதும் பார்க்கப்பட்டவைகளைத் தியானம்செய்வதும் மனனஞ்
'வதும் அறிவதுமாயிருக்கிறது உலகங்களைப் படைத்தவரும்
வில்லாதவருமான பரமாத்மாவை அறிகிறவன் யார்? எவ்வளவு
லலக்கூடுமோ அவ்வளவு என்னால் சொல்லப்பட்டது முனி
ரஷ்டர்களே! நீங்கள் போகலாம்' என்றுசொன்னார் இவ
ம உபதேசித்தவரும் ஞானக்கடலினுண்டானவருமான ஸநத்குமா
க்கண்டு வணங்கியபின் அந்தப்பராமமஹேத்தமர்கள் மகிழ்ச்சி
ன திரும்பிச்சென்றார்கள் குந்தியின்குமாரனே! ஆகையால்,
ம ஞானயோகத்தைப் பெரிதாகக்கொள் அரசர்களிற்பெரிய
ன! ஞானமானது இவ்விதம் எல்லாத்துக்கங்களையும் நசிக்கச்
பயத்தக்கதாகும் இது முன்காலத்தில் பெரியமுனிவர்களுள்
தமரும் மஹாத்மாவும் புராணபுருஷருமான ரிஷியால் பெரிய
கங்களுக்கிருப்பிடமானமனிதர்களைக் காப்பாற்றவேண்டி உண்டு
ணப்பட்டது அது நிச்சயம்" என்றுசொன்னார்

---

[1]இருநூற்றிருபத்தோன்பதாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதர்மம் (தொடர்ச்சி)

னம்மோக்ஷஸாதனமென்பதையும் அதைஅடையும்வகையையும்பற்றி
இந்திரனுக்கும் ப்ரஹ்லாதனுக்கும் ஸம்பாஷணை)

யுதிஷ்டிரர், "ஓ! பாரதரே! இவ்வுலகில் சுபமானதும் அசுப
னதும் காமமென்பது மனிதனைப் பயனுடன்சேரும்படி செய்
து அந்தக் காமத்திற்கு மனிதன் (உண்மையில்) கர்த்தாவாகி

---

[1] இருநூற்றிருபத்தெட்டாவது அத்யாயமமுழுமையும் இருநூற்றிரு
துனாலகாவது அத்யாயத்திலுள்ளகதையாகவே இருப்பதால் விடப்பட
ு

ருணு, அலலது, இலலையா எனபது ஸநதேகம பிதாமஹரே! இ
உணமையாக உமமிடததிலிருநது கேடகவிருமபுகிறேன" எ
கேடக, பீஷமா சொலலததொடஙகினா

"யுதிஷடிர! இவவிஷயததிலும பாஹலாதருககும இநதிர
குமநடநதஸமபாஷணையான பழைய இவிஹாஸததை உதா
ககிறாாகள விஷயபபறறிலலாதவரும பாவஙகளைவிலககியவரு
குலததிலபிறநதவரும பலகலைகளுளளவரும சோமபலிலலாதவ
அகஙகாரமிலலாதவரும ஸததவகுணததிலிருபபவரும இநதிரியங
அடககியவரும இகழசசியையும புகழசசியையும ஸமமாககொ
வரும அடககமுளளவரும சூனயமானவீடுபோனறசரீரமுளளவ
தாவரஙகளுமஜஙகமஙகளுமானபிராணிகளின பிறபபையுமஇறப
யுமஅறிநதவரும வெறுபபுளளவைகளிலகோபமிலலாதவரும வி
புளளவைகளிலஸநதோஷமிலலாதவரும பொன மண இரணடி
ஸமமானபாாவையுளளவரும ஆதமஸவரூபததிலும மோக்ஷததி
ஞானததிலும தைரியமகொணடவரும நிசசயமடைநதவரும பிரா
களுககுமுனனுளளதையும பினனுளளதையும அறிநதவரும ய
றையும அறிநதவரும எலலாவறறையும கணடவரும இநதிரி
களுககுபபுலபபடாத உருவததுடன எஙகும நிறைநதுவிளங
மஹாதமாவான ஸ்ரீகோவிநதரிடம மனததை நனகுசெலுததி
ரும எலலாபபிராணிகளுககும பிரியததைச செயகிறவரும பாவ
ரும பகதியுளளவரும எபபொழுதும நாராயணரை மிகவே
ககொணடவரும பரமாதமாவைத தியானமசெயகிறவரும
ணயகசிபுவினபுததிரரும இநதிரியஙகளை அடககினவரும
வருமிலலாவிடததில உடகாாநதிருபபவருமான பாஹலாதரி
சென்று அவாபுததியை அறியவேணடுமெனற விருபபஙகொ
இநதிரன இவவிதம சொலலததொடஙகினன 'எநதககுண
களுளளமனிதன உலகததிலுளளமனிதாகளுககு ஸமமதனுகி
பானோ அநதககுணஙகள யாவும உமமிடததில நிலைபெறறி
தைக காணகிறேன ஆனால உமதுபுததியானது இபபொழுது
குழநதைகளுககுபபோலக காணபபடுகிறது ஆதமாவை அறி
கொணடிருககும நீா இவவுலகில எதை ஶ்ரேயஸஎனறு நினைக
றீா? பிரஹலாதரே! கயிறுகளால கடடபபடடும உமதுபதததிலி
தநழுவியும பகைவாகளுககுவசபபடடும ஸமபததிலிருநதுவிலகி
சோகபபடுமநிலைமையிலிருககும நீா சோகபபடாமலிருககிறீா
யினவமசததிலபிறநத பாஹலாதரே! நலலஅறிவை அடைநததா

லது தைரியமுளளவராயிருபபதாலோ உமககுளளகஷடததைக
டும துககமிலலாதவராயிருககிறீா ?' எனறுகேடடான இவவிதம
திரனலகேடகபபடடவரும தீரரும நிசசயமுளளவருமான
லாதா மௌனமையான சொலலால தமபுததியை நனகு வெளி
டுச சொலலததொடஙகினா 'பிராணிகளுககுளளபிரவிருததியை
நிவிருததியையும அறியாதவனுககு அவிவேகததால தடை உண
தும அவறறை அறிநதவனுககுத தடை உணடாவதிலலை எல
 பிராணிகளிடமும ரகஸயமாயிருபபதும தியானம பணணததக
ம அழிவிலலாததும எபபொழுதுமிருபபதும தடுககததகாததும
மானமறறதும எலலா உருவமுமுளளதும பாததிலுமபரமுமான
மமானது எலலாவிடததிலும மறைவுளளதாயிருககிறது அதி
நது இவவுலகம உணடாகிறது அநதபரமமமஉருவமுளளதா
நதும உலகம பலலக்ஷணஙகளுடன கூடியிருபபதைபபாா உலகஙக
பபடைததவரும விஷ்ணுவெனறு சொலலபபடடவருமான அந
பரமாதமா பாதுகாககிறாா 'எலலாபபொருளகளினஉணமையும
வாறே எலலாவறறின இனமையும இயலபாக உணடானவை
தும போகினறவைகளுமாயிருககினறன மனிதனசெயதுகொள
ககக பயனஒனறுமிலலை மனிதன செயயததககபயன இலலா
ருககுமபொழுது ஒருவனுமதான ஒனறைச செயகிறவனு
லலை தானே செயகிறவனுயிருபபானுகில அவனுககு ஒருஸமய
மானம உணடாககககூடும எவன நனமையையோ தீமை
யோ தான செயகிறதாக நினைககிறானே அவனுடையபுததி
றமுளளதெனறும உணமையை அறியாததெனறும எனனு
ய கருதது ஓ ! இநதிரனே ! மனிதன தனககுளள க்ஷேம
தசசெயதுகொளள நிசசயம காததாவாயிருபபானுகில அவனு
ய முயறசிகள பயனுளளவைகளாகும ஒருஸமயததிலும பயனற
வையாயிருககலாகா முயறசிபபவாகளுககும விருபபமிலலாதது
டாகிறதும விருமபுவது உணடாகாமலிருபபதும காணபபடுகின
 , ஆகையால புருஷன செயதுகொளளததகக பயன ஏது? முயற
லலாமலே சிலருககு வேணடாதது உணடாவதையும வேண
து உணடாகாமலிருபபதையும காணகிறோம ஆகையால, அது
பாவததால உணடாகிறது மிகக அழகுளளவாகளும மிகக
திசாலிகளுமான சிலா குரூபிகளும அலபபுததியுளளவாகளு
பிருபபவாகளிடமிருநது பொருளவரவை விருமபுகிறவாகளா

1 சிலசொறகள இலலாததால இஙகு அரைஸலோகம விடபபடடது.

கக காணபபடுகிறாாகள சுபமும அசுபமுமான குணஙகள்யா
ஸவபாவததால ஏவபபடடு வருகிறபொழுது அதில அநத ம
னுககு அபிமானிககததககக காரணம எனனவிருககிறது? ஸவபா
தாலேயே [1]யாவும உணடாகினறனவெனறு எனககு நிசசயம
தோனறுகிறது எனனுடையபுததியானது [2]ஆததமாவில நிலை
றிருககிறது அதைவிட வேறுவிதமிலலை இவவுலகில சுபாசுப
பயனை அடைவது காமததாலஉணடாவதெனறு சிலா கருதுகிறா
காமஙகளுககுரிய விஷயமனைததையும நான கூறுகிறேன அ
ளே [3]பாயஸததைப புஜிககும ஒருவன எவவிதம அனனமி
பதை அறிவிககிறானோ அதுபோலக காமஙகளயாவும ஸவபா
தையே அறிவிககும அடையாளமாகும காரியஙகளையே அறி
காரணமும பரமுமான பரமமததை அறியாதவனுககு அவிவே
தால (மோக்ஷததிறகுத) தடை உணடாகும பிரமமததையே அற
வனுககுத தடையிலலை இவவுலகததிலுளள பொருளகள யா
ஸவபாவததால உணடாகினறனவெனறு உறுதியாயத தெரி
கொணடவனுககுக காவமாவது அபிமானமாவது எனன செயய
டும? தாமததினமுறைகளையுமபிராணிகளுககுளள அநிதயததன
யையும நான அறிகிறேன ஓ! இநதிரனே! ஆகையால, நான சோ
படாமலிருககிறேன இவவுலகமனைததுமே முடிவுளளதாகும
மதயிலலாதவனும அஹஙகாமறறவனும ஆசையறறவனும பநத
விருநதுவிடுபடடவனும துனபமிலலாதவனுமானநான விலகிஇரு
கொணடு பிராணிகளின இறபபையும பிறபபையும பாாககிறேன
இநதிரனே! ஞானததையடைநதவனும அடககமுளளவனும ஆ
பறறவனும ஸஙகலபமிலலாதவனும யோகநிலையை அடைநதிரு
தால (பிரமமததைப) பாாககிறவனுமான எனககு வருததமில
காரணததிலும காரியததிலும எனககு விருபபுமிலலை, வெறு
மிலலை இபபொழுது எனககு விரோதததைச செயகிறவனை ப
வனையும காணேன ஓ! இநதிரனே! ஸவாககததிலும பாதாள

---

1 'மோக்ஷம ஆததமஜஞானமயாவும இயறகையால உணடாவன' என
பழையஉரை

2 இதைககாடடிலும வேறாகததைரியமாவது நலலஅறிவாவது என
இலலையெனறும கொளளலாம

3 பாயஸததைப புஜிததேனெனறு ஒருவன சொலலுமிடததில அ
நம மூலமாய அனனமிருககிறதெனறு தோனறுவதுபோலக காமதத
பயன உணடாகிறதெனறு சொலலுமிடததிலும அககாமததிறகும மூலம
ஸவபாவமிருககிறதெனறு தெரிநதுகொளளவேணடுமெனபது கருதது.

ம பூமியிலும் நான் விருப்பமுள்ளவனல்லேன். அறியவேண்டி
லும் அறிவிலும் அறியாமையிலும் (எனக்கு) வேற்றுமையில்லை
ாறுசொன்னார் இந்திரன், 'ஓ! பாஹலாதரே! இந்தப்புத்தியானது
த உபாயத்தால் அடையப்படுமோ, எந்த உபாயத்தால் சாந்தி அடை
படுமோ அந்த உபாயத்தைக் கேட்குமெனக்கு நீர் நன்றாகச் சொ
'வண்டும்' என்றுகேட்க, பாஹலாதர் சொல்லத்தொடங்கினா
ந்திரனே! ருஜுவாயிருப்பதாலும் அஜாக்ரதையில்லாதிருப்பத
ம மனத்தெளிவினாலும் புத்தியுள்ளவனாயிருப்பதாலும் ஆசாரியர்
க்குச்செய்யும்பணிவிடையாலும் மனிதன் [1]பெருமையை அடை
ன, ஸ்வபாவத்தால் நல்லபுத்தியை அடைகிறான், ஸ்வபாவத்தா
திவை அடைகிறான், எதைஎதைப் பார்க்கிறானோ அவையாவும்
பாவத்தாலேயே உண்டாகின்றன துறவியானவன் வேற்றுமை
யே அறியமாட்டான் குருவின்முகத்திலிருந்து வேதாந்தவாக்
தைக்கேட்டு அவ்வாக்கியத்தின்பொருளைப்பற்றிய அறிவை மனத்
பாரத்துக்கொண்டு பகுத்தறிவால் அடையப்பட்ட ஆத்மாவையே
ட்டாந்துபார்க்கிறான், பிறகு வைராக்யத்தை அடைகிறான், பயத்
ம (தனக்கு) உண்டாகுமெல்லாத் துக்கங்களிலிருந்தும் காப்பாற்று
வரானபரமாத்மாவை அடைகிறான், பிறகு அந்தப்பரமாத்மஸாக்ஷ
த தேடுகிறான், ஸத்புருஷர்களுடன் சேர்க்கையைச் செய்து
ளுகிறான் ஸத்புருஷர்கள் பரமாத்மஸாக்ஷத்தையுண்டுபண்ணு
றகுப் போதுமானவர்களாகிறார்கள் ஸத்துக்களினருகிலிருந்து
ணத்துடன் நல்லவழியைத்தெரிந்துகொண்டு எல்லாப்பற்றுதல்
ந்தும் விடுபட்டுப் பரமாத்மாவை அடைகிறான் விஷயவிருப்பத்
செய்யப்படும்தாமஸமானது ரஜோகுணமுள்ளதும் பயத்தைத்தரு
மாகும் அந்தக்காரியத்தால் மனிதன் முறையே தாமக்குறையை
டவான் திரும்பவும் அசுத்தானபரமாத்மாவிடத்தில் பக்தியே
வனாகவே இருப்பான் உபதேசிக்கும்ஆசிரியரிடத்திலும் நிலை
வனாகவே விடுபட்டுச் செல்லுவான் எப்பொழுதும் இவனுக்
கருவிகளுக்குப்புலப்படும்விஷயத்தில் பிரீதியுண்டாகும் ஸப
த்திலும் பிரீதியுண்டாகும் எப்பொழுதும் அறிவில்லாமையால்
னுக்கு ஆத்மாவும் ஸித்திபெறாது பித்தனுடையநிலையுள்ளவனா
ப்பான் கிரமமாய் இவ்விதமே செல்லுவான் எப்பொழுதும்
ததி வளரும் எவ்விதத்திலும் சாந்தி உண்டாகாது விஷயத்
பற்றிச்செல்லும் இவனுக்கு மோக்ஷவிருப்பமுண்டாகாது

1 'மோக்ஷத்தை' என்பது பழையஉரை

பாலியுகதிகளிலமிககநமபிககையுடன விஷயஙகளிலுள்ளகுண
ாத துதிபபான அபிமானமுமகாவமுமுள்ளவனுகிச சாஸதிர
ாக கேடகவேமாடடான போகமும அவனே அடையாது அ
றறதும உயாநதஉலகஙகளைபபடைததது ஞானஉருவமுள்ளத
ானுகவேவிளஙகுவதுமான [1]பாமமததையும அவன அறியம
ான அககாரணததால தனவினைகளால சுறறிவிடபபடட பல
ிகளை அடைநது பெரிய அவிவேகததுடனகூடினவனுமாகி ஸமஸா
ின கரையைககடநதிருபபவரை அறியமாடடான ஆசாரிய
வுடைவதால வணககததையடைநது (பிரமமததை) அறியவே
ம பிறகு ஆசாரியரெனறுபிரஸிததிபெறறவா முறையாக இவ
வுனுகூலமான தாமஙகளைசசோககுமபடி செயவாா பலாஸ
முமவிருததிரனையும கொனறஇநதிரனே! அநததாமததால இ
மனிதன உறுதியுடன நிலைபெறறிருககிறுன அதனுல உண
நம ஞானமெனனுமவாயுவால முனபிறவிகளிலுள்ள காமககூ
மெனனுமம பஞசுபபொதியானது பறககுமபடி செயயபபடுகிற
வுவிதம நனனடககையிலமுயறசியுள்ளவனும ஸமஸாாததைவி
ிகொளளுகிறவனுமாயிருபபவன எபபொழுதும பருகுரிஷின
போல (உலகததில) விருமபததககவிஷயததையே அறுததுவி
றன ஓ! இநதிரனே! இநதமனிதன வைாாகயததைஅடை
கூடாத அநதககாமமானது உள்ளிலிருபபதாகக கூறபபடுகிறது
தககாமததிறகுஒதககிலலையை விலககவேணடும அநதககாமத
செயயபபடுமகாமததாலேயே முதலான (ஸுஷுபதிஅவஸதை
அடைகிறுன இரணடாவதானஸவபனுவஸதையையும காமத
அடைகிறுன இநதஜீவன இநதஇநதிரியஙகளுடன பிரதயக்ஷ
னுமஜாகராவஸதையிலிருபபவனுகிறுன ஸுஷுபதியெனற
நுள்ளதும நானகாவதுமான இநதஆதமாவானது ஆவரணமென
ாயையுடன கூடியதனறு ஆகிலும அநதஆதமாவானது, கிரி
பிலலாததும பாததிலுமபரமுமான அநதபபாமாதமாவைபப
உலகநடைபபடி மனததைஅடககததகக யோகவழியுடன பூஜ
தும ஹோமமசெயவதும அடககமுள்ளதுமாயிருககவேணடும
நததினவளாசசியுணடாகுமபொழுது பொதுவானதோறறமஇரு
தால சைதனயஉருவமுள்ளபுததியினவிருததியைப பாமாதமா
மாயையெனறு தெரிநதுகொள்ளுகிறுன தீயெனனுமபொருளா
அதனபொரிபோனறதும அதைவிட வேறுமாகஇருககிறதுபே

[1] 'ஸவதஸஸிததம' எனபது இரணடுமுறைவருதலால விடபபடட

விலலாதசிறுவாகளுககு ஆதமபபொருளானது வேறுகக கூறப
கிறது உணமையில ஸாதிககததககதொனறுமஇலலாதிருககும
ழுது நடபுபகைமுதலியவைகள ஏது? தேவேநதிரனே! அவைக
லாதபொழுது சோகமுதலியவைகளுமிலலை பூஜயனே! இவ
ம தெரிநதுகொள ஸமமானபுததியை அடையவேணடும தேவ
யே! இவவிதம உபாயம உபதேசிககபபடடது கோணலவழியில
லலவேணடாம உன அறிவால பாாததுககொள காமமானது
னிகளைப பிரவிருததிககசசெயயாது ஆனால இநத ஞானிகளு
தசசரீரததிலுளள பாரபதம இருககிறவரையில காமம அடங
து அநதபாரபததினமுடிவில ஞானியானவன அநதககாமததை
டையவேமாடடானெனபது எனனுடையகருதது [1]வெவவேறுவ
டஙகளிலிருககுமஇநகவாகிநதிரியமானது [2]தானஸதானததில நிலை
றறிருபபதுபோலப பொருளகள புததியை அடைநதிருக
றன புததியானது எபபொழுதும ஆதமாவை அடைநதிருக
து பலவிதமானஸஙகலபஙகளனைததிலுமிருநது விடுபடடதுப
ஙகளுககுபபரமுமான பரமாதமரூபியும வியாபகரும மஹாதமாவ
ன ஸ்ரீவிஷணுவானவா வேதாநததததைஅறிநதவாகளால இவ
ம கானமபணணபபடுகிறாா எபபொழுதும அவரிடம குண
நபபடுதிலலை மஹாதமாவான அநதவிஷணுவானவா உலகஙகளில
திகளிலும அவறறைஅடுததவிசேஷணபபொருளகளிலும வஸிக
கொணடிருபபதால வாஸுதேவனெனறு கூறபபடுகிறாா குணா
நககுததககபடியும காமஙகளுககுததககபடியும எலலாஉலகததிற
ம எலலாபபயனையும அவரே அளிககிறாா இவருடையஉருவம
து பாாககததககநிலையில நிறபதனறு ஒருவனும இவரைக கண
ல பாாபபதிலலை இவவுலகில ஸமாதிபெறறபுததியுளளவன பகதி
லும தைரியததாலும ஞானஸவரூபமுளளஇவரை எஙகும பாாக
ன பெரியோாகள அதை எனககு அறிவிககிறாாகள இநதி
ன! மஹாதமாவான அநதபபகவானே மறறவிஷயததையும அளிக
ா இநதிரனே! எனககுளளஉபாயததை இவவிதம தெரிநது
ாள ஆகையால, எபபொழுதும எனககு உலகமேஇலலை' எனறு
ானறா அஸுரபதியானபரஹலாதா இவவிதமசொலல இநதிரன
டடு ஆசசரியமடைநதான அரசனே! அபபொழுது அனபுடே
டு அவாவசனததைக கௌரவிககவுமசெயதான மூனறு உலகங

[1] இஙகு ஒருஶலோகம விடபபடடது

[2] மோவாய

களுககுமபதியான அநதஇநதிரன அபபொழுது அஸுரரகளு
அரசரானபரஹலாதனைபபூஜிததது அவரிடமவிடைபெறறுககொ
தனனிருபபிடமசெனறுன" எனறுசொனனா

இருநூறறுமுபபதாவது அதயாயம

மோக்ஷதர்மம் (தொடர்ச்சி.)

(இந்திரன் பலியைஇகழ்ந்ததும் காலத்தின்வன்மையைப்பற்றி இந்திர
தும் பலிக்தும் ஸம்பாஷணையும்)

யுதிஷ்டிரா, "பிதாமஹரே! காலதணடததாலதுனபபபடு
பட்டவனும ஸமபததுவிலகினவனுமான அரசன எநதபபுகதியு
பூமியில ஸஞசரிககவேணடுமெனபதை எனககு உபதேசிககவே
டும" எனறு கேடக பீஷமா சொலலததொடஙகினா "இவ
யததிலும இநதிரனுககும விரோசனனபுததிரனனபலிககுமநட
ஸம்பாஷணையான பழையஇதிஹாஸததை உதாஹரிககிறா
இநதிரன எலலா அஸுரரகளையுமவெனறபின பிரமமதேவாருகிலவ
நமஸகரிததுக கைகூபபிககொணடு பலியைபபறறிக கேட
தொடஙகினன 'ஓ! பிரமமதேவரே! எவன தானமசெ
பொழுது ஒருகாலுமபொருளகுறைநததிலலையோ அநதபபலி
நான அறியவிலலை பலியை எனககு நீர சொலலவேணடும அ
பலி வாயுவும வருணனுமாயிருநதான அவனே ரவி, சநதிர
அவனே, அவன அககினியாய உலகஙகளைததபிககசசெய்தான அ
ஜலமாயுமிருநதான அநதபபலியை நான அறியவிலலை பிரம
வரே! பலியைபபறறி எனககுச சொலலும அநதபபலியே அஸ
ததை அடைநதான அவன திககுகளை விளஙககசசெயதான அ
சோமபலினறிக காலததுககுததககபடி மழைகளைப பெயவிதத
அநதபபலியை நான அறியவிலலை பரமமாவே! பலியை எனக
சொலலவேணடும' எனறுகேடடான பிரமமதேவா, 'இநதிர
அநதபபலியைபபறறி நீகேடபது உனககு அழகனறு ஆ
கேடடால பொயயைசசொலலககூடாது ஆகையால, பலியைப
உனககுச சொலலுகிறேன சசீபதியே! அவன ஒடடகஙகளி
பசுககளிலோ கழுதைகளிலோ அலலது குதிரைகளிலோ மிகவுய
ஜநதுவாகிபபாழானவீடடிலிருபபான' எனறுசொனனா இநதி
'பிரமமதேவரே! பலி பாழான வீடடில செனறிருபபானுகில அ

யைநான் கொல்லட்டுமா? அல்லது, கொல்லவேண்டாமா? பிரம்ம வரே! அதைப்பற்றி நீர் எனக்கு விடையளிக்கவேண்டும்' என்று டான் பிரம்மதேவர், 'இந்திரனே! நீ பலியைக் கொல்லாதே பானவன் வதம்செய்யத்தக்கவனல்லன் இந்திரனே! வாஸ ன! ஆனால், நீ இஷ்டம்போல் நியாயத்தைக் கேட்கலாம்' என்று னார் பூஜ்யரான பிரம்மதேவர் இவ்விதம்சொல்லக் கேட்ட ந்திரன் அப்பொழுது ஐராவதத்தின்பிடரியிலேறிக்கொண்டு மியுடன் பூமியில் ஸஞ்சரிக்கத்தொடங்கினான் பிறகு அந்தஇந்தி பூஜ்யரானபிரம்மதேவரால் சொல்லப்பட்டபடி பாழானவீட்டில் கொண்டவனும் கழுதைவேஷத்துடனிருப்பவனுமான பலியைக் டு சொல்லத்தொடங்கினான், 'அஸுரனே! கழுதைப்பிறவியை டந்து உமிகளைத்தின்பவனாயிருக்கிறாய் இப்பிறவி உனக்குச் ானதன்று நீ சோகப்படுகிறாயா? அல்லது, சோகப்படாமலிருக் பா? அந்தோ! சத்துருக்களுக்குவசப்பட்டவனும் ஸம்பத்தையும் ராகங்களையும்விட்டுவிலகினவனும் ஐசுவரியத்திலிருந்தும்பராக்கி ததிலிருந்தும்நழுவிக் காணாமல்போனவனுமானஉன்னைப் பார் ன நீ ஆயிரம்வாகனங்களுடன் ஞாதிகளாலசூழப்பட்டு உலகங் கதபிக்கச்செய்கிறவனும் உன்னையேதலைமையாகநினைத்து எங்க வர்களையும் மதியாதவனுமாகச் சென்றாயே அஸுரர்கள் னை எதிர்பார்த்துக்கொண்டே உன்னுடையகட்டளைப்படிநடந்தார் நீ அரசாளும்பொழுது பூமியானது உழப்படாமலே தான்ய ியவைகளைக் கொடுப்பதாயிருந்தது இப்பொழுது உன்னுடைய ம இவ்விதமிருக்கிறது நீ சோகப்படுகிறாயா? அல்லது, சோகப் மலிருக்கிறாயா? கடலின்முன்கரையில் விசேஷமாகப் [1]பூஜித கொண்டு ஞாதிகளுக்குப் பொருளை அளிப்பவனாயிருந்தபொழுது னுடையமனம் எவ்விதமிருந்தது? லக்ஷ்மியுடன்விளங்குமஉன் டயவீட்டில் - ஆயிரக்கணக்கான தேவஸ்திரீகள் அனைவரும் மாலையுள்ளவர்களும் பொன்னிறம்போன்ற மேனியுள்ளவர் ாகிப் பலவருஷக்கூட்டங்கள் நர்த்தனம்செய்தார்களே அஸுர தனே! அப்பொழுதும் இப்பொழுதும் உனதுமனம் எவ்வித கிறது? தங்கத்தாலசெய்யப்பட்டதும் ரத்தினங்களால் அலங் கப்பட்டதும் மிகப்பெரிதுமான குடை உனக்கு இருந்தது டத்தில் ஆறாயிரம்கந்தர்வர்கள் ஏழுவகுப்பாகி நர்த்தனம்செய் கள் நீயாகம்பண்ணும்பொழுது முழுமையும் தங்கமும் மிகப்

1 வேறுபாடம்

பெரிதுமானயூபம இருநதது ஆயிரமலக்ஷமபசுககளைத தா
செயதாய அஸுரனே! அபபொழுது மனம எவவிதமிருநத
யாகமசெய்கிறவனுக்கு [1]சமயையெனனுமதடியை எறியுமவிதிட
பூமிமுழுமையையும விலககிதகொடாநதுசெனறபொழுது உ
மனததில எனனஇருநதது? உனனுடைய பொறபாததிரததை
ணேன குடையையுமகாணேன விசிறியையும காணேன அ
வேநதனே! பிரமமதேவரால அளிககபபடடஉனனுடையமாலை
காணேன' எனறுசொனனன பிறகு வாஸவனுலசொலலபட
மொழியைககேடடு நகைதது அநதபபலியானவன ஆழநதஅ
னமுளளதேவராஜனைநோககிச சொலலததொடஙகினன '
கூடடததினதலைவனே! அநகோ! இவவிஷயததில உனககு எவவ
அவிவேகம? தேவாகளுககு அரசனுனஉனககு இவவிதமபேசு
யுகதமனறு கஷடம பொறபாததிரததையும குடையையும விசிறி
யும நீ பாரககிறுயிலலை வாஸவ! பிரமமதேவாலஅளிககபபடட
னுடைய மாலையையும நீ காணபபோகிறுயிலலை குகையிலவை
படடஎனனுடையாததினஙகளை நீ வினவுகிறுய எபபொழுது என
நறகாலமவருமோ அபபொழுது நீ அவைகளைப பாரபபாய ந
னுககுககாரணமான உருவமுளளஸிததியை நீ அறியவிலலை
வாஸவ! யாவும காலததாலவரும, நறகாலததில போகா மிகவிளை
பொருளுளள நீ பொருளிலலாதவனனைபபறறிப புகழவிருமபுகிறு
இது உனனுடையகீாததிககும குலததிறகும தகககதனறு ஞா
னைததககறறவாகளும ஞானததாலதிருபதியுளளவாகளும பொறு
யுளளவாகளும ஸாதுககளுமான அறிஞாகள துககஙகளில சே
படமாடடாாகள, ஸமபததுககளிலும ஸநதோஷபபடமாடடா
புரநதரனே! நீயோ அவிவேகமுளளபுததியால புகழநதுகொள
றுய எபபொழுது எனனைபபோல நீ ஆவாயோ அபபொழுது நீ
விதம பேசமாடடாய ஐஸவாயககொழுபபால மதமுளள நீ
னைபபறறிச சிறிதும தெரிநதுகொளளவிலலை ராஜயததிலிருநத
ளிவநதபடியால நான வெலலபபடாதவனெனபதிலலை' எனறு செ
னனன

---

[1] 'அடிபருததது நுனிசிறுதது முபபததாறுஅஙகுலம நீளமுளளதை சமயையெனறு சொலலபபடும். அது பலசாலியானஒருவனுல எறியபப எவவளவுதூரமசெனறு விழுகிறதோ அவவளவுவரைககும ஒருயாகமெ தறகுத தகுதியானஇடம இவவிதம பலயாகஙகளைசசெயது பூமிமுழு மையும யாகசாலைபாககி அவறறைவிடடு விலகினன' எனபது பழைய உ

இருநூற்றிருபத்தேழாவது அத்யாயம்

மோக்ஷ தர்மம். (தொடர்ச்சி.)

(காலத்தின்வன்மையைப்பற்றி இந்திரனுக்கும் பலிக்கும் ஸம்பாஷணைத் தொடர்ச்சி.)

ஓ! பாரத! திரும்பவும் சீறுகின்ற அரவம்போன்ற அந்தப்பலி நோக்கி இந்திரன் சிரித்துக்கொண்டு நனகு [1]பேசுவதற்காகப் வருமாறு சொல்லத்தொடங்கினன் 'ஆயிரம்வாகனத்துடன் களாலசூழப்பட்டவனும் உலகங்களைமிகத்தபிக்கச்செய்பவனும் ளனைவரையும் பொருட்டாகக் கொள்ளாதவனுமாக நீ செல ரயே ஓ! பலியே! ஞாதிகளாலும் மித்திரர்களாலும் விலக்கப்பட்ட ன நீ மிக்கதுன்பமுள்ள உன்னுடைய இந்த அவஸ்தையைக்கண்டு கப்படுகிறாயா? அல்லது, சோகப்படாமலிருக்கிறாயா? முதலில் ங்களைத் தனவசமாக்கிக்கொண்டு ஒப்பற்றஸந்தோஷத்தையடை இப்பொழுது இந்தத்துன்பத்தைப்பற்றிச் சோகப்படுகிறாயா? லது, சோகப்படாமலிருக்கிறாயா?' என்றுகேட்டான் பலி லலத்தொடங்கினன் 'தேவர்களுக்கரசனே! காவத்தையும் மானத்தையுமதள்ளிவிட்டு என்னாலமுன்செய்யப்பட்ட பெரிய தத்தையும் உன்னைப்பற்றியஸதிதியையும் வசப்படாதகாலத்தின் முமையையும் உலகத்தின்பெருமையையும் அறியாமலஜீவன் வத்தையும் என்னிடமிருந்து கேள் ஓ! இந்திரனே! இவ்வுல காலத்தின் [2]மாறுதலில் எல்லாம் நிலையற்றனவாயிருப்பதைக டு நான் சோகப்படாமலிருக்கிறேன் இவ்வுலகமனைத்தும் முடி ளதாயிருக்கிறது தேவாதிபனே! பிராணிகளுக்குள்ள இந்தச ங்களும் முடிவுள்ளவையாயிருக்கின்றன ஓ! இந்திரனே! ஆகை , நான் சோகப்படாமலிருக்கிறேன் இந்தக்கழுதைப்பிறவியா ! என்னுடையகுற்றத்தாலன்று உயிரும் சரீரமும் பிறவியில பபிறந்தவைகளாயிருக்கின்றன இரண்டும் சேர்ந்து வளருகின இரண்டும் சேர்ந்து நசிக்கின்றன இவ்விதம் நான் அறிவுள்ள யிருக்குங்காரணத்தால இவ்விதமானசரீரத்தை அடைந்தும் நான் சனுக்குத் துன்பப்படாமலிருக்கிறேன் அறிவுள்ளஎனக்குத ரபமேது? பிரவாஹங்களுக்குக் கடலானது முடிவாயிருப்பது லப்பிராணிகளுக்கு நாசமானது முடிவாயிருக்கிறது வசசிரத

1 வேறுபாடம்   2 வேறுபாடம்

தைததரிபபவனே! இதைநனகுஅறிநதமனிதாகள அவிவேகத
அடையமாடடாாகள ரஜோகுணததாலுணடாகுமஅவிவேகத
பெரிதாககொணடு இவவிதம அறியாமல மதிகெடடவாகள
பததைஅடைநது கஷடபபடுகிறாாகள மனிதன புததியைஅ
தால எலலாபபாவததையும விலககிககொளளுகிறான பாவப
கியவன ஸததவகுணமபெறுவான ஸததவகுணததிலிருபபவன
தெளிவுளளவனுவான ஆகையால, திருமபவும திருமபவும
டாவனுவும நசிபபனவுமாயிருபபவைகளான பொருளகளால
படடுக கிருபணாகள துனபபபடுகிறாாகள பொருளஸிததிபட
யும பொருளநாசததையும ஜீவிபபதையும மரிபபதையும ஸுகத
யும துககததையும மறறபபயனேயும நான பகைககவுமிலலே, வி
பவுமிலலே ஒருமனிதனேககொலலுகிறஒருவன தானகொலலப
டவனுகவே கொலலபபடடவனேக கொலலுகிறான எவன கொ
கிறானே, எவன கொலலபபடுகிறானே அவவிருவரும அறிகி
ளிலலே இநதிரனே! [1]கொனறபினனும வெனறபினனும பெள
முளளவனபோலிருககிறமனிதன உணமையில காததாவேஅல
காததாவாயிருபபதுதான அதைச செயகிறது உலகததிறகு
இறபபுபபிறபபுஇவவிரணடையும யாா செயகிறாா? உணடுபண
படடவஸதுவாலேயே அநதஉலகம உணடுபணணபபடுகிறது
வஸதுவுககும வேறுஒருவா காததாவாயிருககிறாா, பிராணிகள
அககினி, ஆகாயம, ஜலம, ஐநதாவதானவாயு இவைகளேக கா
மாககொணடிருககினறன அவறறில எனனசோகமிருககிற
தனவலிமையால பெரிதானகாலமானது அதிகபபடிபபுளளவ
னும அலபபபடிபபுளளவனுனும பலசாலியானுனும பலவீன
னும அழகுளளவனுனும குரூபியானுனும நலலவனுனும
டவனுனும எலலோரையும தனவசமாககிககொளளுகிறது
வுலகம காலததினவசததைஅடைநதால அறிவுளளஎனககு எ
சோகமிருககிறது? மனிதன முதலிலஎரிககபபடடதையே பி
எரிககிறான, அடிககபபடடதையே பிறகும அடிககிறான
மடைநததே நசிககிறது அடையவேணடியதை அடைகிறான
சரியமானவிதியைசசிநதிததால காலமாகிறஇநதககடலுககுத
இலலே அககரை எது? இககரையும காணபபடுகிறதிலலே. இ
முடிவை நான காணேன இநதிரனே! காலமானது நானபாாக

---

[1] 'கொலபவனும வெலபவனும உணமையில ஆதமாவலலா ஆ
வானது ஒனறையும செயகிறதிலலே' எனபது பழையஉரை

ாழுது பிராணிகளை நசிக்கும்படிசெய்யாமலிருக்குமாகில் ஸ
ாஷமும் காவமும் கோபமும் எனக்கு இருக்கும் ஜனங்களி
தவிட்டில் கழுதையின் உருவத்தைஎடுத்து உமியைத்தின்
ாண்டிருக்கிறனென்னுத தெரிந்துகொண்டு நீவந்து நிந்தைபே
ய விரும்பினுல் நான் என்னுடையஉருவங்களைப் பலவிதமா
றிக்கொள்ளுவேன் பயங்கரமானஎன்னுடைய அந்த உருவ
ாக்கண்டு நீயே ஓடுவாய் காலம் யாவற்றையும் எடுத்துக்கொள்ளு
து காலம் யாவற்றையும் கொடுக்கிறது யாவும் காலத்தா
யப்படுகின்றன இந்திரனே! பௌருஷத்தைக் கொண்டாட
இந்திர! முன்காலத்தில் நான்கோபங்கொண்டால் எல்லாம் மி
ங்கும் எல்லாத்தேவர்களும் உன்னுடன்கூட ஓடுவார்கள் இ
! இவ்வுலகத்திற்குரியஸநாதனமான தர்மத்தை நான் அறிவேன
ம் இவ்விதம் ஆலோசித்துப் பார் நீயாகக் காவத்தை அடை
தே பிரபுத்தன்மையும் பராக்கிரமமும் ஒருபொழுதும் ஆத்மாவி
ல்பெற்றவையல்ல உன்னுடையமனம் இளமைப்பருவத்திலேயே
ருக்கிறது, முன்போலவே இப்பொழுதும் இருக்கிறது இந்தி
ன! நன்றுகப்பார் ஞானத்திற்குரியபுத்தியை அடை தேவர்களு
ரிதர்களும் பிதருக்களும் கந்தர்வர்களும் உரகர்களும் ராக்ஷஸர்
ம் யாவர்களும் என்வசத்திலிருந்தார்கள் வாஸவனே! அவற்றை
லலாம் நீ அறிவாய் புத்தியிலுள்ள மத்ஸரத்தால் அவிவேகமடை
ர்களானுலும் விரோசனனபுத்திரனுனபலி இருக்கிறதிக்குக்கே
ஸகாரமென்றுசொல்லிக்கொண்டு என்னை அடைந்தார்கள். நான
தைப்பற்றிச் சோகப்படுகிறதில்லை இந்திரனே! எனக்குண்டான
றையைப்பற்றி நான் சோகப்படுகிறதில்லை என்னுடையபுத்தி
னது இவ்விதம் உறுதியுள்ளதாயிருக்கிறது நான் தெய்வவச
நிற்கிறேன் நற்குலத்தில் பிறந்தவனும் அழகுள்ளவனும் பர
ழுள்ளவனுமாயிருப்பவன் தன்இனத்தார்களுடன் துக்கப்பட்
ருப்பவனுக்கக் காணப்படுகிறுன் அது அவ்விதமிருக்கவேண்டிய
யிருக்கிறது இந்திரனே! கெட்டகுலத்திலபிறந்தவனும் மூட
ம் துஷ்டனுமாயிருப்பவன் இனத்தார்களுடன் ஸுகமாய் ஜீவி
னுக்கக் காணப்படுகிறுன் அது அவ்விதம் வரவேண்டியவிதிய
து இந்திர! நிறைந்த அழகுள்ளவளும் லக்ஷணம்பொருந்தியவளு
யிருப்பவள் பாக்கியமில்லாதவளாகக் காணப்படுகிறுள் லக்ஷண
லாதவளும் குரூபியுமானஒருத்தி நல்லபாக்கியமுள்ளவளாகவு
ணப்படுகிறுள் இந்திரனே! இது என்னுல் செய்யப்பட்டதன்று

ந்திரனே! இது உனனாலசெயயபபடடதுமனறு வஜராயுதமு
னே! நீஇவவிதநிலையை அடைநதிருபபதும நாஙகள இவவிதநில
யுடைநதிருபபதும உனனுடைய செயலலல, மறறவாகளுடை
செயலுமலல, ஓ! இநதிரனே! எனனுடையசெயகையெனபது ஏ
மமபததோ விபததோ காலததினவேறறுமையாலேயே செயயப
னறன நீ தேவாகளுககரசனாயிருநதுவிளஙகுகிறவனும ஸம
ளளவனும காநதியுளளவனும எனககுமேலகாஜிபபவனுமாயி
தைப பாாககிறேன காலமானது எனனைமீறியிருபபதாயிலலாவ
டால நான இவவிதமிருககவேமுடியாது வஜராயுதததுடனகு
ருநதாலும உனனை இபபொழுது நான ஒருகுததால வீழததிவ
வன ஆனால, இது பராககிரமததிறகுரியகாலமனறு சாநதிக
யுடையததககாலம இபபொழுது வநதிருககிறது காலம எல
றறையும நிலைபெறசசெயகிறது அபபடியே காலம யாவறறை
முககசசெயகிறது அஸுராகளுககரசனும பலசாலியும காஜி
னும மிககபராககிரமமுளளவனுமானஎனனையே காலம வந
யுடையுமாகில வேறுஎவனிடம வாாமலிருககும? தேவராஜனே
னனுடையஒருதேஜஸால மஹாதமாககளும பனனிரணடுஆதி
யாகளுமான உஙகளனைவரினதேஜஸுகளும தரிககபபடடன
ாஸவனே! நானே ஜலஙகளைஎடுபபவனும விடுகிறவனுமாயி
தன மூனறுஉலகஙகளையும நானே தபிககசசெயதேன நானே
னனைஉணடுபணணினேன நான காபபவனும அழிபபவனு
காடுபபவனும வாஙகுபவனும அடககுபவனும கடடளையிடுபவனு
லகஙகளிலபிரபுவும ஈசுவரனுமாயிருநதேன அமராதிபனே! எ
னுடைய அநதபபிரபுததனமையானது இபபொழுது விலகிவிடட
ாலததின (பகலஇரவுமுதலியவையான) சேனையால ஆககிரமிக
டடஎனககு யாவும தோனறவிலலை சசீதேவியினபதியே! நா
ாததாவலலேன நீயும காததாவலலை மறறவனும காததாவலல
ந்திரனே! உலகஙகள தறசெயலாக வெவவேறானகாலததில அ
ிககபபடுகினறன வேதமறிநதஜனஙகள காலரூபியானபிரமமத
ாஸததையும பக்ஷததையும வீடாககொணடதும இரவா
கலாலும சூழபபடடதும ருதுககளைத துவாரமாககொணட
பிராணவாயுவை முகமாககொணடதுமாகக கூறுகிறாாகள
னஙகள தமபுததியால இவவுலகமயாவும தியானமபணண
ககதெனக கூறுகிறாாகள [1]இவவிதயானததிறகு ஐநதுஉ

[1] இஙகு அரைஶ்லோகம விடபபடடது.

நதுடனகூடிய ஐநதுகோசஙகளேயே விஷயஙகளெனறு கரு
றன விருததிரனைககொனறவனே! பிறகு முடிவுககாலததி
வவைநதையும அவைகளுடனகூடியிருபபவனையும காணேன யு
களுககெடடாததும சாஸதிரஙகளாலுமஅறியககடினமானதும
கடலபோலஎஙகுமநிறைநததும முதலுமமுடிவுமிலலாததுமா
மமததையே அழிவிலலாதஜீவனெனறும அழிவுளளபிரபஞசமெ
றும சொலலுகிறாரகள அநதபபிரமமமானது தான உபாதியினப
கவிலலாததாயினும புததியின ஸதவகுணஙகளிலிருநதுகொண
ரனை அறிவிககிறதாகிறது எவரகள உணமையைககணடவ
ளோ அநதஜனஙகள இநதஆதமாவை நிததியமானபிரமமமெனறே
னககிறாரகள ஐநதுவிதமான இநதிரியஙகளயாவும எதை
டாநது அறிகிறதிலலையோ அதைக காலமெனறுதெரிநதுகொள
வவுலகமனைததும அதனவசததிலிருககிறது பூஜயமானகாலம
து பூதஙகளுககுளள வேறறுமையைசசெயகிறதெனறு இவவ
ககூடத தெரிநதுகொளளமுடியாது காலததைககாடடினு
வவிதசகதியுளளவேறுபதாரததம இலலாததாலும இவவிதம கே
ல அறிவிககககூடிய வேறுபதாரததம இலலாததாலும எலலாபபிர
களும அடையததகக அககாலததைஅடையாமல எஙகுபோகமு
? ஓடுகிறவனும அககாலததைத தளளமுடியாது நினறாலு
திலிருநது விலகமாடடான ஐநதுவிதமானஇநதிரியஙகளயாவு
தைக காணகிறதிலலை சிலர இககாலததை அககினியென
ாலலுகிறாரகள, சிலர பிரமமாவெனறுசொலலுகிறாரகள ம
ஞசிலர ஒனறுமிருககுமஇககாலததை ருதுககளெனறும மாதங
னறும பக்ஷஙகளெனறும தினஙகளெனறும க்ஷணஙகளெனறு
லையெனறும மாலையெனறும நடுபபகலெனறும முகூரததமெ
ம பலவிதமாகக கூறுகிறாரகள இவவுலகமயாவும எதனவசத
ருககிறதோ அதைக காலமெனறு தெரிநதுகொள சசிபதியா
நதிரனே! உனனைபபோல வனமையுமபராககிரமமுமபொருநதி
வாயிரமஇநதிரரகள காலஞசெனறாரகள ஓ! இநதிரனே! தேவ
ருககாசனும மிககபலமுளளவனும பயஙகரமானஸேனையுளளவ
னஉனனையும காலமவருமபொழுது பெரியவீரியமுளள அககா
னது மிகவும அடககிவைககும அககாலமானது இவவுலகமனை
தயும பெறறுககொளளுகிறது ஓ! இநதிரனே! ஆஞ்ஞா
றதியுளளவனுயிரு அககாலமானது எனனாலும உனனாலும மு
ரகளாலும மீறிசசெலலககூடியதனறு மிகஉததமமான இநதர

யலக்ஷமியை அடைநது, 'எனனிடததில ஸமபதது இருககிற
னறு நினைபபதுபோய இநதலக்ஷமியானவள ஓரிடததிலும நி
இருககிறவளலலள உனனைவிடமிககசிறநதவாகளான பலலாயிரமி
ாகளிடததில இவள இருநதிருககிருள தேவாகளுககதிபனே!
லமுளள இநதலக்ஷமியானவள எனனையுமவிடடு உனனை அடை
நககிருள இநதிரனே! இவவிதம திருமபவுமநினையாதே நீ சா
றயிரு நீயும இவவிதமிருபபதைககணடால லக்ஷமியானவள கா
ால ஏவபபடடு விரைவாக வேறொருவனிடம செலலுவாள ஓ!
ரனே! உனககுக காவமவேணடாம இநதிரனே! பொறுத
காள தேவபதியே! அவவிதமானகாலம வநதுவிடடதெனறுதெ
றகொள தேவராஜனே! நீ ஏன வெடகமிலலாமல புகழநதுகொ
நகிருய? எலலா அஸுராகளுககுமதிபனும எலலாததேவாகளை
டுககசசெயதவனும பிரமமலோகததையும ஜயிததவனுமாயிரு
ன இவவிதமிருககிருன வருஙகாலததிலுளளகதியை எவன க
ான?' எனறுசொனனுன

இருநூறறுமுபபததிரணடாவதுஅததயாயம

மோக்ஷதாமம. (தொடர்ச்சி)

(காலத்தின்வன்மையைப்பற்றி இந்திரனுக்கும் பலிக்கும்ஸம்பாஷணை
தொடர்ச்சியும் இந்திரனுக்கும் லக்ஷ்மிக்கும் ஸம்பாஷணையும்)

பிறகு இநதிரனனவன அபபொழுது மஹாதமாவானபலியி
ரீரததிலிருநது வெளியேகிளமபுகிறவளும தேஜஸுளளவளும த
வருவமுளளவளுமானலக்ஷமியைக கணடான காநதியால விள
ம அநதலக்ஷமியைககணடவுடனபாகனெனனுமஅஸுரனை அட
ரவனும பூஜயனுமானஇநதிரன வியபபாலமலாநதகணணுளளவ
ப பலியைநோககி, 'ஓ! பலியே! தனகாநதியால்விளஙகுகிறவளு
தாளவளையும மகுடமும அழகுமுளளவளுமாக உனனிடமிருந
வளியிறசெலலுகிற இவள யார?' எனறுகேடடான பலி, 'இவ
ஸுரபபெணணெனறும தெயவபபெணணெனறும மானிடபபெ
ணனறும நான அறியவிலலை நீ இவளைக கேடடாலுமஸரி, கே
டடாலும ஸரி ஓ! இநதிரனே! இஷடமபோலச செய' என
சானனுன இநதிரன, 'அழகுளளவளும மகுடமுளளவளுமாகி
லியினிடமிருநது வெளியிறசெலலும நீ யார? அழகானசிரிபபுள

ா! அறியாத எனககு உனபெயரைச சொல நீ யார? அஸு
ரேஷடனுன பலியைவிட்டுக காநதியால விளஙகிககொணடு இவ
ம எனனருகில நிறகிருயே பெணணே! கேட்கும எனககு
தசசொல' எனறு கேட்டான லக்ஷமி, 'விரோசனன எனனை
யவிலலை விரோசனனுடைய புததிரனுன இநதப பலியும எனனை
யவிலலை ஓ! வாஸவனே! துஸஸஹையெனறும விதி
யயெனறும பூதியெனறும லக்ஷமியெனறும ஸ்ரீயெனறும என
சொலலுவாாகள. ஓ! இநதிரனே! நீ எனனை அறியமாட்டாய
யாகளனைவரும எனனை அறியமாட்டாாகள' எனறுசொன
இநதிரன, 'ஓ! துஸஸஹையே! நெடுஙகாலமவஸிததவளா
நதும நீ இநதபபலியை விடுகிருயே இது எனன? நீ எனக
விடுகிருயா? அலலது, பலிககாகவா?' எனறுகேட்டான
மி, 'பிரமமாவும எனனை எவவிததகிலும கட்டளையிடததககவ
ா, விதாதாவும கட்டளையிடததககவரலலா இநதிரனே! கால
ாது மாறிறறு இநதிரனே! இவவிதம நீ அவமதிககவேண
' எனறுசொனனுள இநதிரன, 'மகுடமதரிததவளே! பலி
வன உனனுல எவவிதம எதறகாகத தளளபபட்டான? எனனை
வவிதம விடாமலிருபபாய? இனியபுனனகையுளளவளே! அதை
ககுச சொலலவேணடும' எனறுகேட்டான லக்ஷமி, 'ஸதயத
ம தானததிலும விரதததிலும தவததிலும பராககிரமததிலும
ததிலும நான நிலைபெறறவளாயிருககிறேன பலியானவன
வகளிலிருநது விலகினவனுனன இநதபபலியானவன முதலில
மமணாகளுககு நனமைசெயபவனும உணமைபேசுகிறவனும
திரியஙகளை வெனறவனுமாயிருநது பிறகு பிராமமணாகளிடம
ஷையபபட்டான அசுததனுயிருநதுகொணடு நெயயைத
ட்டான எபபொழுதும யாகஞ்செயயும தனமையுளளவ
ருநதுகொணடு எனனையே நேரில பூஜிததான பிறகு அதை
டு மூடபுததியுளளவனும காலததால துனபபபடுததபபட
னுமானுன ஓ! இநதிரனே! ஆகையால அவனிடமிருநது
கினேன ஓ! வாஸவனே! உனனிடததில வஸிககபபோகி
ன அஜாகரதையினறித தவததாலும பராகரமததாலும நான
ககததககவளாகிறேன' எனறுசொனனுள இநதிரன, 'தாம
லரில குடியிருபபவளே! ஒருவனுக உனனைவஸிககச்சகதி
றபுருஷன தேவாகளிலும மனிதாகளிலும எலலாபபிராணி
லும எவனிருககிறுன?' எனறு கேட்டான லக்ஷமி, 'புரநத

ரனே! என்னை ஒருவனுகப் பொறுக்கச்சக்திபெற்றவன் ஒருதே
மில்லை, கந்தாவனுமில்லை, அஸுரனுமில்லை, ராக்ஷஸனுமில்லை' எ
சொன்னுள் இந்திரன், 'அழகுள்ளவளே! நீ என்னிடத்தில்
பொழுதுமிருக்கும்விதத்தை எனக்குச் சொல்லவேண்டும் நீ
லுகிறபடி அதை நான் செய்கிறேன் நீ அதை உண்மையாகச் செ
வேண்டும்' என்றுகேட்டான் லக்ஷ்மி, 'தேவேந்திரனே! நான்
விதம் உன்னிடத்தில் எப்பொழுதும் நிலைபெற்றிருப்பேனென்ப
தெரிந்துகொள் வேதவிதிப்படி என்னை நான்குவிதமாகப்பங்
வைத்துக்கொள்' என்றுசொன்னுள் இந்திரன், 'சக்திக்கும் ப
றருமத்தக்கபடி நான் உன்னைத் தாங்குகிறேன் ஓ! லக்ஷ்மி! ஆனு
னருகில் எப்பொழுதும் எனக்கு அபசாரமுண்டாகாமலிருக்க
டும் மனிதர்களைப் பூமிதான் வகிக்குந்திறமையுள்ளவளும் பி
களை உண்டுபண்ணுகிறவளுமாயிருக்கிறுள் அவள் உன்னு
ஒருபாகத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ளட்டும் அவள் திறமையுள்
தானென்பது என்கருத்து' என்றுசொன்னுன் லக்ஷ்மி, 'பூ
நிலைபெற்றதாக, என்னுடையஒருபாகமானது இதோவைக்க
டது ஓ! இந்திரனே! ஆகையால், என்னுடையஇரண்டாவ
பாகத்தை நன்குவைக்கப்பட்டதாகச் செய்துகொள்' என்று
ளுள் இந்திரன், 'மனிதர்களை ஓடுகின்றஜலந்தான் வளர்க்கி
அது உன்னுடையபாகத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ளட்டும்
பொறுக்குந்திறமையுள்ளது' என்றுசொன்னுன் லக்ஷ்மி, 'ஜல
நிலைபெற்றதாக என்னுடையஒருபாகமானது இதோ வைக்க
டது ஓ! இந்திரனே! ஆகையால் என்னுடையமூன்றுவதான
தை நன்கு உறுதியுள்ளதாகச் செய்துகொள்' என்று சொன்
இந்திரன், 'வேதங்களும் யாகங்களும் தேவர்களும் நிலை
திருக்கிற அக்னியானது உன்னுடைய மூன்றுவதான பாக
நல்ல உறுதியுடன் தாங்கட்டும்' என்று சொன்னுன் லக்ஷ்மி,
னியில் நிலைபெற்றதாக என்னுடையஒருபாகமானது இதோ வை
பட்டது ஓ! இந்திரனே! ஆகையால் என்னுடைய நான்காவது
த்தை நல்ல உறுதியுள்ளதாகச் செய்துகொள்' என்று சொன
இந்திரன், 'மனிதர்களுள் ஸாதுக்களும் பிராமமணர்களுக்கு நன்
செய்பவர்களும் ஸத்யம் பேசுகிறவர்களுமாயிருக்கிறவர்கள் உ
டைய பாகத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ளட்டும் ஸாதுக்கள் பொ
குந்திறமையுள்ளவர்கள்' என்றுசொன்னுன் லக்ஷ்மி, 'ஸாதுக்க
நிலைபெற்றதாக என்னுடையஒருபாகமானது இதோ உறுதி

ஒ! இநதிரனே! எனனைப பிராணிகளிடம இவவிதம உறுதி றவளாக எபபொழுதும நீ தாஙகிககொள' எனறு சொன இநதிரன, 'எவாகள பூமியின சுததியைச செயதுகொணடு ஜலஙகளால பிராணிகளைத திருபதிசெயகிறவாகளும அக ல யாகஞ்செயகிறவாகளுமாயிருககிறாகளோ அவாகளுககு புழிவிலலாதவளாயிருககிறாய 1இவவிதம எனனால உறுதிசெய டடவளும பூஜிககததககவளுமான உனனைப பிராணிகளுள ள விரோதிககிறானோ அவன எனககுப பகையாவான என ரதததை யாவரும கேடகடடும' எனறுசொனனான 'அப ய ஆகடடும' எனறுசொலலிவிடடு எலலா உலகஙகளாலும கரிககபபடட அநதலக்ஷமியானவள (பலியினிடமிருநது) நழு ள அநதலக்ஷமீதேவியானவள இநதிரனை ரக்ஷிததாள பிறகு மியால விடபபடடவனும அஸுராகளுககரசனுமான பலியான , 'ஸூாயனானவன 2கிழததிசையில எவவளவு பிரகாசிககிறானோ வளவு தெனறிசையிலும அவவளவே மேறறிசையிலும அதுபோ திசையிலும பிரகாசிபபான அவவாறு பகலநடுவில ஸூாயன தமயமடையாமலிருககிறபொழுது தேவாகளுககும அஸுராக கும திருமபவும யுததமுணடாகபபோகிறது அபபொழுது நான களை வெலலபபோகிறேன ஸூாயன நடுவிலிருநதுகொணடு லா உலகஙகளையும பிரகாசஞ்செயகிறபொழுது தேவாகளுககும ஸுராகளுககும உணடாகும சணடையில நான உனனை வெலலப கிறேன' எனறு சொனனான இநதிரன, 'ஒ! பலியே! உன , கொலலககூடாதெனறு நான பிரமமதேவரால கடடளையிடப டிருககிறேன ஆகையால நான உனதலையில வஜராயுததைப டாமலிருககிறேன அஸுராகளுககரசனே! இஷடமபோலபபோ ம பெரிய அஸுரனே! உனககு க்ஷேமமுணடாகடடும ரவியான நடுவிலிருநதுகொணடு ஒருபொழுதும பிரகாசிககபபோகிறதி முனனமே பிரமமதேவரால இநத ரவிககு ஸமயம உறுதிபபடுத படடிருககிறது இநத ரவியானவன ஸததியமாகப பிரஜைகளைப காசபபடுததிககொணடு எபபொழுதும சுறறிககொணடிருபபான னுககு ஆறுமாதஙகள உததராயணமும ஆறுமாதஙகள தக்ஷி

1 அதிகபாடமான ஒருஸலோகம விடபபடடது

2 மேருமலையினமேறபுறததினநடுவில பிரமமலோகமும அதனகிழக லிய நானகுதிககுகளிலும இநதிரன,யமன,வருணன,குபேரன இவாகளின டணஙகளுமிருககினறன. இவைகள மேருமலையைச்சுறறிவருமரவியா

ஞயனமுமாகும ரவியானவன அநத அயனபபடி உலகஙகளில
ரையும வெயயிலேயும உணடுபணணிககொணடு செலலுகிறுன’ எ
சொனனுன, ஓ ! பாரத ! இநதிரனுலஇவவிதமசொலலபபட
னும அஸுராகளுககதிபனுமான பலியானவன தெனதிசையை
கிசசெனறுன இநதிரனே வடதிசையை நோககிபபுறபபட
இவவிதம பலியால பாடபபடடதும அனகஙகாரமெனறு பெரிய
படடதுமான இவவசனததைக கேடடபின இநதிரனுனவன
பொழுது ஆகாயவழியில சென்றுன ” எனறு சொனனா

இருநூறறுமுப்பததுமூனருவது அதயாயம்

மோக்ஷ தாமம. (தொடர்ச்சி.)

(சோகத்தைவிட்டுப் பரமாத்மாவை த்யானிப்பது மோக்ஷஸாதன மென்பதைப்பற்றி இந்திரனுக்கும்நமுசிக்கும் ஸம்பாஷணை)

யுதிஷடிரா, “ துயரஙகளில மூழகிஇருபபவனுககு எது மையைததருவதாகும ? அதை எனககுச சொலலவேணடும ஓ ! பலமுளளவரே ! உறுதியாயிருககவேணடிய திருமபவும அதை எ குச சொலலவேணடும ” எனறுகேடக, பீஷமா சொலலததொ கினா

“ ஓ ! யுதிஷடிரனே ! இவவிஷயததிலும இநதிரனுககுமநமு குமநடநத ஸமபாஷணையான பழையஇவவிதிஹாஸததை உதா கிறாகள லக்ஷமியைவிடடுவிலகியவனும கடலைபபோலககலக காதவனும பிராணிகளின பிறபபிறபபுகளை அறிநதவனுமான ந யைககணடு இநதிரனுனவன, ‘ஓ! நமுசியே ! கயிறுகளாலகடடப

பிரகாசிககினறன. அபபடடணஙகளிலவஸிபபவாகளுககு ரவியினதரிச உதயமும அவனகாணுமலபோவது அஸதமயமுமாகும அபபடடணஙக கிழகிலே ரவிஉதயமானுல மேறறிசையிலுளளவாகளுககு அஸதமய வடதிசையில நடுபபகலும தெறகில இரவினமததியமுமாக இருககும போல மறறததிசைகளிலும தெரிநதுகொளளவேணடும இவைகளில பி தேவரின ஒரு பகலுககுரிய காலஙகளைப பதினுருகப பஙகிடடு அவைக ஒரு பாககாலததால இநதிரநகரததிறகழிவும இரணடு நானகு எடடு ஙகளால முறையே ஸமயமனிமுதலியவைகளுககழிவும உணடா அநதஸமயததில இபபடடணஙகளில ரவியைக காணபதும காணுத இலலாமலபோவதுபறறி உதயாஸதமயஙகளிலலை அபபொழுது ரவி பகலிலிருபபவனுகிறுன அது நிகழும வைவஸவதமனுவின காலஞசெ ஸாவாணிமனுவின காலமாகும அசசமயததில தான இநதிரபதவியை அ பககூடுமெனறு பலியின கருதது’ எனபது பழைய உரை

வனும ஸ்தானத்திலிருந்துநழுவினவனும பகைவாகளுககுவச
-டவனும சமபததைவிட்டுவிலகியவனுமானநீ சோகபபடுகிருயா
லலது, சோகபபடாமலிருககிருயா ?' என்றுகேடடான நமுச
ாலலத்தொடங்கினன "விலகககததகாதசோகததால சரீரம மெ
டுகிறது பகைவாகள மிகவுமகளிககிருாகள சோகததை விலககி
ாளளத துணையுமிலலை ஓ! இநதிரனே! ஆகையால நான சே
யடவிலலை இவையாவுமே முடிவுளளனவாகும தேவாகளுககே
ன! சோகபபடுவதால உருவமகெடும சோகபபடுவதால ஸமபத்
நது நழுவுவான சோகபபடுவதால ஆயுளும தாமமும குறை
ம ஆகையால, அறிவுளளவன வநதது்ககததைததளளிவிடடு மன
மகுஸுகமும மனததிலிருபபதுமான க்ஷேமததை மனததா
னககவேணடும மனிதன மனததை எபபடிஎபபடி க்ஷேமத்
செலுததுகிருனே அபபடிஅபபடியே எலலாபபொருளகளும இ
ககு நனகுஸிததிககும இவவிஷயததில ஐயமிலலை கடடளையிடு
வுள ஒருவரலலாமல இரணடாமகடவுளிலலை காபபதிலபடுத்
ககுமமனிதனைக கடவுள கடடளையிடுகிருா நான அவராலஏவ
-டுப பளளததை நோககி ஜலமசெலவதுபோல அவாஏவியபடிசெ
கிறேன [2]உணமையையும உணமையலலாததையும அறிநதநா
ரேயஸை மிகபபெரிதென்று தெரிநதுகொணடிருககிறேன ஆ
ம நான அதைசசெயகிறதிலலை மாடிகளிலும குழிகளிலும [4]திக
ிலும எவவிதம ஏவபபடடவனுகிறேனே அவவிதமசெயதுகெ
டு செலலுகிறேன இநதமனிதன எநதஎநதவிதம அடையவேண
மோ அநதஅநதவிதமே அடைகிருன எது எவவிதம வரவேண
ா அது அவவிதமேவருகிறது தெயவததால எநதஎநதககாபபத்
யே திருமபவுமதிருமபவும ஏவபபடுகிருனே அதுஅதிலேயே
ிககிருன எதிலிருககத தான விருமபுகிருனே அதிலிருககிறதி
'எனககுநோநதிருககிற இநதநிலை எனககு இவவிதமவரவேணடு
த' என்றஎணணமானது எபபொழுதும எவனுககிருககிறதோ
வன ஒருபொழுதும சோகபபடமாடடான காலததினவேறறுமை
லுணடாகும ஸுகதுககஙகளால பீடிககபபடுகிறவாகளுககுததுன
லலை ஆனால துககததிலிருபபவனுககு, 'நான காததா' எ

---

1 வேறு பாடம

2 'பநததததையும மோக்ஷததையும' எனபது வேறுபாடம

3 'மோக்ஷததை' எனபது பழைய உரை

4 'ஆசையைக கொணடு' எனபது பழைய உரை

மனெண்ணமே துக்கமாகும் உலகத்தில் துன்பங்களானவை, ரிஷி
களையும் தேவர்களையும் பெரிய அஸுரர்களையும் மூன்றுவேதங்க
மகற்றபெரியோர்களையும் காட்டிலிருக்கும்முனிவர்களையும் ம
வர்களையுந்தான் அடைகிறதில்லை? ஆனால் நன்மைதீமைகளை அறி
ர்கள் பாபப்படையமாட்டார்கள் அறிவுள்ளவன் கோபத்தை
யபிமானத்தையும் அடையமாட்டான் அவன் துக்கமுள்ளவனு
ன், சந்தோஷமுள்ளவனுமல்லன், பொருள்நஷ்டங்களிலும் துக்
ளிலும் சோகப்படுகிறவனுமல்லன், இமயமலைபோல அசைவற்ற
ாவத்துடனிருப்பான் எவனைப் பொருள்களின் பெரியலாபமான
ந்தோஷப்படுத்தாமலிருக்குமோ, அப்படியே ஸமயத்திலுண்
ந்துன்பமும் அவிவேகத்தை அடையும்படி செய்யாமலிருக்குமே
ரவன் ஸுகத்தையும் அப்படியே துக்கத்தையும் பற்றுதலில்லா
பனுபவிக்கிறானோ அவன் உயர்ந்தமனிதனுவான் மனிதன் எந்த
யவஸ்தையை அடைவனோ அந்த அந்த அவஸ்தையிலும் தாபத்
யுடையாதவனாக இருக்கவேண்டும் இவ்விதம் வளருவதும் மன
யுண்டாவதும் [1]ஶ்ரமத்தைஉண்டுபண்ணுவதுமானசோகத்தைச் ச
,திலிருந்து தூரவிலக்கிக்கொள்ளுகிறவனாயிருக்கவேண்டும் எந்த
ரபையை அடைவதானது எப்பொழுதும் தாமத்தைப்பற்றியபயத்
உண்டுபண்ணுகிறதில்லையோ அது நல்ல [2]ஸபையுமன்று, [3]பரிஷத்
மன்று, [4]ஸத்ஸுமன்று தாமத்தினஉண்மையைத்தெரிந்துகொ
டக்கும்அறிவுள்ளவன் சிறந்தமனிதனுவான் அறிவிற்சிறந்தே
ளுடையகாரியங்களின் முடிவைத்தெரிந்துகொள்வது மிகக்கடின
எழுத்தனமடைந்த கௌதமர் ஸ்தானத்திலிருந்துநழுவி அவ்வ
ஷ்டமானஆபத்தை அடைந்தும் அவிவேகமடையாமலிருந்த
ஷகையால் அறிவிற்சிறந்தவன் அவிவேகமடையத்தக்ககாலத்தி
அவிவேகமடையமாட்டான் மனிதன் மந்திரங்களின் பலத்தா
வீரியத்தாலும் புத்தியாலும் ஆண்மையாலும் சீலத்தாலும் நன்ன
நகயாலும் ஸம்பத்தாலும் அடையத்தகாததை அடையமாட்டா
இவ்விதம் நற்குலத்தில் பிறந்தளனக்கு முற்காலத்தில் தெய
ானதைக் கட்டளையிட்டிருக்கிறதோ அதையே நான்அனுபவிக்கிறே
மருத்யுவானவன் எனக்கு என்னசெய்யக்கூடும்? ஸுகங்கே

1 வேறு பாடம்
2 லோகவியவகாரங்களை விசாரிக்குமகூட்டம்
3 ஸமருதிகளைபபறறி விசாரிக்குமகூட்டம்
4 வேதத்தைப்பற்றி விசாரிக்குமகூட்டம்

ககங்களோ அடையததக்கவைகளையே அடைகின்றன செலல,
ங்கவிடங்களுக்கே செல்லுகின்றன கிடைக்கததக்கவைகளே
டைக்கின்றன இதனை முழுதுமதெரிநதுகொண்டு அவிவே
டையாமலிருக்கிறமனிதன எல்லாத்துக்கங்களிலும க்ஷேமமுள்ள
னும பாக்கியமனைததுமுள்ளவனுமாயிருப்பான" என்று சொன்னா

இருநூற்றுமுப்பத்துநான்காவது அத்யாயம

மோக்ஷ தாமம். (தொடர்ச்சி.)

(ஆபத்தில் தைர்யமே ஸுகத்துக்குக் காரணமென்பதைப் பற்றி இந்திரனுக்கும் பலிக்கும் ஸம்பாஷணை.)

யுதிஷ்டிரர், "அரசரே! உறவினர்களினநாசததிலோ அலலது ஜயங்களின நாசததிலோ கஷ்டமான ஆபததில மூழ்கின மன னுக்கு ஶ்ரேயஸ எது? பாரதர்களிற்சிறநதவரே! இவவுலகத்தி ததமமாக உபதேசிப்பவர் நீரன்றோ? இவவிஷயத்தை உமமிட டகிறேன அதை நீர் எனக்குச சொல்லவேணடும" என டக, பீஷ்மர் சொல்லததொடங்கினா

'அரசனே! மக்கள் பெண்டிர் ஸுகங்கள் பொருள் இவைகளை டு விலகியவனும கஷ்டமான விபததில மூழ்கினவனுமாயிருப்ப க்குத் தைரியமானது க்ஷேமததைச செயயததக்கதாகும தைரி ள்ளவனுக்குச சரீரமானது அழியாது சோகமில்லாமலிருப்பத கத்தைக்கொடுக்கும, மிகச்சிறந்த நோயற்றநிலையையுந்தரு ரத்திற்கு ஆரோக்கியமிருநதால அநதமனிதன திருமபவும ஸம்ப அடைவான அப்பா! ஸத்வகுணமபொருநதியநிலையை அடை நக்கிற அறிவிற்சிறநதவனுக்கு ஸமபத்தும தைரியமும காரிய ில உறுதியுமுணடாகும ஓ! யுதிஷ்டிர! திருமபவும இவவிஷய லும பலிக்கும இந்திரனுக்கும நடநதஸமபாஷணையான பழைய இ திஹாஸத்தை உதாஹரிக்கிறார்கள் தேவர்களுக்கும அஸுர நக்குமயுத்தமானதுமுடிவுபெறவும, தைத்தியர்களுக்கும தானவ நக்கும நாசமுணடாகவும, உலகங்கள் விஷ்ணுவால ஆக்கிரமிக்கப வும, இந்திரன தேவர்களுக்கரசனாகவும, தேவர்கள் யாகங்களா ாதிக்கப்படவும, நான்குஜாதிகளும கலப்பின்றி நிலையிலிருக் , மூன்று உலகங்களும செழிப்பாயிருக்கவும, பிரமமதேவர் பிரீ டனிருக்கவுமுள்ள காலத்தில ருத்ரர்கள், வஸுக்கள், ஆதித்யர்கள்

அப்ஸரஸ்ஸினீதேவர்கள், கந்தர்வர்கள், நாகஸ்ரேஷ்டர்கள், ஸித்தா
இவர்களாலும் மற்றரிஷிகளாலும் சூழப்பட்டவனும் பிரபுவும்
இந்திரன் நான்கு தந்தங்களுள்ளதும் நன்குபழக்கப்பட்டதும் யா
னையில் சிறந்ததும் காந்தியுள்ளதுமான ஐராவதத்திலேறிக்கொ
மூன்றுலகங்களையும் (பார்க்கவேண்டிப) புறப்பட்டான் வஜ்ரா
மேந்திய அவன் ஒருகால் கடலினருகில் ஒருமலையின் குகை
விரோசனன்புத்திரனை பலியைக் கண்டு அவனருகில் சென்று
ஐராவதத்தின் கழுத்திலிருப்பவனும் தேவக்கூட்டங்களால் சூ
ழப்பட்டவனும் தேவர்களுக்கரசனுமான அந்த இந்திரனைக்க
அஸுரபதியான பலியானவன் சோகப்படவுமில்லை, பயப்படவுமில்
அந்தப்பலியானவன் பயமில்லாமலும் வேறுவிகாரமில்லாமலுமி
ருப்பதைக்கண்டு சிறந்தயானையின்மீது ஏறின இந்திரனனவன் இவ்வி
சொல்லத்தொடங்கினன்

'ஓ! அஸுரனே! சூரத்தன்மையாலா அல்லது பெரியோ
ரின் ஸேவையாலா அல்லது தவஞ்செய்திருப்பதாலா நீ பயப்ப
மலிருக்கிறாய்? எவ்விதத்திலும் இவ்வாறிருப்பது மிகக்கடின
விரோசனனின் புத்திரனே! பகைவர்களுக்கு வசமானவனும்
உத்தமமான பதத்திலிருந்து நழுவினவனுமான நீ சோகப்படவே
டிய நிலைமையிலும் எதைக்கொண்டு சோகப்படாமலிருக்கிறாய்? ஜ
னங்களுள் மிகமேன்மையை அடைந்து மிக உத்தமமானபோகங்களை
புஜித்துக்கொண்டிருந்த நீ ரத்தினங்களும் ராஜ்யங்களும் அபக
ரிக்கப்பட்டும் என்னகாரணத்தால் சோகப்படாமலிருக்கிறாய்? சுகி
க்கப்பன்பாட்டன்பரம்பரையாகவந்தபதத்தில் முன்பு ஈசுவரனு
ந்து இப்பொழுது பகைவர்களால் அந்தப்பதவி அபகரிக்கப்பட்டி
ருப்பதையுங்கண்டு ஏன் நீ சோகப்படாமலிருக்கிறாய்? வருணனுடை
ய பாசங்களால் கட்டப்பட்டும் வஜ்ராயுதத்தால் மிக அடிக்கப்பட்
டும் தாரங்களும் தனங்களும் அபகரிக்கப்பட்டும் நீ என்னகாரணத்த
ால் சோகப்படாமலிருக்கிறாய்? செல்வ ஸம்பத்து நசித்தும் வைபவ
த்திலிருந்து நழுவியும் நீசோகப்படாமலிருப்பதென்பது அரிது மூவ
லகங்களென்னும் ராஜ்யம் அழிந்திருக்கும்பொழுது வேறு எவ
னுயிரோடிருக்க விரும்புவான்?' என்று சொன்னான் விரோ
சன புத்திரனுன பலியானவன் இவ்விதமும் வேறுவிதமுமாகத்
தன் அவமதித்துக் கஷ்டமும் குரூரமுமாகப் பேசுவதைக்கேட்
டு பரபரப்பில்லாமல் மறுமொழி கூறலானன் 'ஓ! இந்திரனே
நான் மிகவும் அடங்கியிருக்கும்பொழுது தற்புகழ்ச்சியால

யாதுபயன்? ஓ! புரந்தரனே! நீ வஜ்ராயுதத்தை எடுத்துக்
ஹாடு நிற்பதைக் காண்கிறேன் முன்பு நீ சக்தியற்றவனுயிருந்
கஷ்டப்பட்டுச் சக்தியுள்ளநிலையை அடைந்திருக்கிருய் உன்
நவிர வேறு எவன் மிக்ககடுமையான இவ்விதவசனத்தைப்
நதக்கவன்? சத்ருவின் வசத்திலிருப்பவனும் கன் கையை
-ந்தவனுமான வீரனுக்குச் சக்தியுள்ளவனுயிருந்தும் தயைசெய்
ஷீனயே புருஷனென்று அறிந்துகொள்ளுகிருர்கள் யுத்தங்க
விவாதப்படும் இரண்டுபேர்களுள் ஒருவனே வெற்றி அடைவதும்
ரருவனே தோல்வியடைவதும் நிச்சயமில்லையல்லவா? அஸு
நள் சிறந்தவனுன என்னிடத்தில் உனக்கு இந்த ஸ்வபாவம்
ாடாம் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் ஈசனுயிருந்த நான் பார்க்கி
ால் பலாத்காரமாக வெல்லப்பட்டேன் வஜ்ராயுதமுள்ளவனே!
வவிதநிலையை அடைந்திருப்பது ஏன்? நாங்கள் இவ்விதநிலையை
-ந்திருப்பதும் ஏன்? இது எங்களால் செய்யப்பட்டதன்று ஓ!
ர! இது உன்னுல் செய்யப்பட்டதுமன்று நான் முன்புஎவ்வித
தேனே அவ்விதம் நீ இப்பொழுது இருக்கிருய் இப்பொழுது
ள எவ்விதமிருக்கிறேமோ அவ்விதம் நீயும் இருக்கப்போகிருய்
கெட்டகாரியம்செய்ததாக நீ அவமதிக்கவேண்டாம் மனிதன்
ததின் வேற்றுமையால் ஸுகத்தையும் துக்கத்தையும் அடைகி
ஓ! இந்திர! நீ காமத்தால் இந்திரபதவியை அடைந்தவனல்லை,
ததின் வேற்றுமையால் அடைந்திருக்கிருய் காலமானது என்னை
ால்த்தில் செல்லும்படிசெய்கிறது உன்னையும் இக்காலந்தான்
லச்செய்கிறது ஆகையால், இப்பொழுது நீஇருப்பதுபோல
இல்லை நாங்கள் இருப்பதுபோல நீயுமில்லை தாய்தந்தைக
-பணிவிடையும் தேவதைகளின்பூஜையும் வேறுநற்குணம்
நந்தியுநடக்கையும் மனிதனுக்கு ஸுகத்தைத்தருவனவல்ல.
ததால்துன்பப்படுத்தப்பட்ட மனிதனைக் கல்வியும் தவமும் தான
ஈண்பர்களும் உறவினர்களும் காப்பாற்றத்திறமையுள்ளவர்களல்ல
மனிதர்கள் வருங்காலத்திலுள்ள துன்பத்தைப் புத்திவலிமை
பினுலல்லாமல் பலநூறுஇடையூறுகள்செய்தும் தடுக்கச் சக்தி
ரவர்களல்லர் காலத்தின் வேற்றுமைகளால் துன்பப்படுத்தப்
றவர்களைக் காப்பாற்றுகிறவனில்லை ஓ! இந்திரனே! ஆனுல்,
ா கர்த்தா' என்றுநினைப்பது துக்கமாகும் கர்த்தாவாயி
துஉண்மையானுல் கர்த்தாவானவன் ஒருபொழுதும் உண்டு
ணப்படமாட்டான் கர்த்தாவானவன் உண்டுபண்ணப்படுகிறகா

ணா தால காததாவும சகதிபெறறவனலலன காலததால நான
ளை ஜயிததேன காலததால உனனுல நான ஜயிககபபட(
காலமானது போகிறவாகளைப போகுமபடிசெயகிறது காலம
பிராணிகளைக கணககிடுகிறது ஓ! இநதிரனே! அவிவேகமுள
தியுடனபிதறறுகிறீ அறியவிலலை சிலா உனனை உனகாம,
மிககசிறநததனமையை அடைநதாயெனறு நனகுமதிககிறாகள
கடைகளை அறிநதஎனபோனறவன காலததாலதுனபபபடுததப
எவவிதம சோகமடைவான? அலலது, அவிவேகமடைவான? அ
புததிககேடுளளவனுவான? காலததாலசூழபபடடஎனககோ
போனறவனுககோ புததியானது துனபததைஅடைநது உடை
பலபோல எவவிதமகஷடமடையும? ஓ! இநதிரனே! நானும
இனிவரபபோகிற வேறுஇநதிராகளனைவரும பலநூறு இநதி
சென்றவழியில செலலபபோகிறோம காலமவருமபொழுது
ஸமபததுடன இவவிதமவிளஙகுகிறவனும எதிாககததகாதவனு
உனனையும காலமானது எனனைபபோலச செயயபபோகிறது (
களுககுரியயுகநதோறும பலவாயிரமஇநதிராகள காலஞசென
கிறாகள காலமானது மீறிசசெலலததகாததனறோ? இந
வியைஅடைநது உனனைஎலலாபபிராணிகளிடததுமிருபபவரும
விலலாதவருமான பிரமமதேவரைபபோலக கொணடாடிககொ
றாய இநதபபதவியானது எவனுககும அசைவிலலாததும
அழிவிலலாததுமனறு ஆனால, நீ அவிவேகபுததியுடன, 'எ
இநதபபதவி வநதது' எனறுநினைககிறாய நமபததகாததை
கிறாய உறுதியிலலாததை உறுதியெனறுமநினைககிறாய ஓ
ரேஸவரா! காலததாலசூழபபடடபுததியுளளவன எபபொழுது
விதமிருபபான 'இது எனனுடையது' எனறு அவிவேகதத
ராஜயலக்ஷமியை அடையவிருமபுகிறாய உனககும இவள நிலை
றவளலலள, எஙகளுககுமஅலலள, மறறவாகளுககுமஅலலள
பலபோகளைமீறிககொணடு இபபொழுது இவள உனனிடததில
ருககிறாள ஓ! இநதிரனே! பசுவானது தனனிருபபிடததைவி
திருமபவும வேறுஇடததிறகுச செலலுவதுபோல உறுதியி
இநதலக்ஷமியானவள சிறிதுகாலமஉனனிடததிலிருநதபின தி
வும வேறொருவனிடம செலலபபோகிறாள தேவராஜாகளாயிரு
காலஞசெனறிருககிறவாகளைஎணண நான சகதியுளளவனல(
ஓ! இநதிரனே! உனனைவிட வேறுபலபோகளும இருககபபோ
கள இநதபபூமியானது மாஙகள கொடிகள செடிகளஇவை

, ஆறு மலை [1]ஆகாமஇவைகளுள்ளதுமாயிருக்கிறது முன
தில இநதபபூமியானது எவாகளாலனுபவிககபபடடதோ அவா
இபபொழுது காணேன பருது, ஐலன, மயன, பீமன, நா
மபான, அஸவகரீவன, புலோமா, ஸவாபபானு, ஒபபறறகாந
ாபரஹலாதன, நமுசி, தக்ஷன, விபாசிததி, விரோசனன,
ஷ்வன, ஸுஹோதரன, பூரிஹா, புஷபவான, வருஷன,
ஷ்ஷு, வருஷபன, பாஹு, கபிலாஸவன, விரூபகன, பாணன,
ஸவரன, வஹநி, விஸவதமஷடரன, நைருருதி, ஸஙகோசன,
க்ஷன, வராகாஸவன, ருசிபாபன, விஸவஜித, பாதிரூபன, வரு
டன, விஷகரன, மது, ஹிரணயகசிபு, கைடபன என்ற திதி
மாராகளும தனுவின குமாராகளுமான அவாகளனைவரும
ராகளோடுகூட இருநதாாகள இனனும நாமகேடடிருககிற
தையபதிகளும தானவபதிகளும வேறுபலபோகளும முன
வாகளும அதறகு முனனுளளவாகளுமான பல அஸுரராஜா
மியைவிடடுச சென்றாாகள யாவரும காலகதாலஅடிககபபட
ா காலமானது மிககவலிமையுள்ளதனறோ? யாவரும நூறு
களைசசெயதிருககிறாாகள நீ ஒருவனதான நூறுயாகமசெய
லலை யாவரும தாமதனதைப பெரிதாககககொணடவாகளாயிருந
ா எலலாரும எபபொழுதும யாகஞசெயகிறவாகள எல
ஆகாயததில ஸஞசரிபபவாகள எலலாரும எதிாததுபபோா
லலவாகள எலலாரும நலல சரீரமுளளவாகள எலலாரும
போன்றகையுளளவாகள எலலாரும பலமாயைகளில வலல
அவாகளெலலாரும விருமபியபடி உருவமெடுககததககவா
எலலாரும யுததததை அடைநது தோலவிஅடைநதவாகளாகக
பபடவிலலை எலலாரும ஸதயததையே பெரியவிரதமாகக
டவாகள எலலாரும இஷடமபோல விளையாடிககொணடி
வாகள எலலாரும வேதததில கூறியவிரதஙகளைப பெரிதாகக
டவாகள எலலாரும பல சாஸதிரஙகளுளளவாகள எலலா
ஸவராகளாகி வேணடியஐஸவரியததை அடைநதிருநதாாகள
தமாககளான அவாகளுககு ஐஸவாயமிருககிறதெனனும அகங
ானது முனனிருநததிலலை எலலாரும தககபடி தானமளிப
ள எலலாரும மதஸரமிலலாதவாகள எலலாரும எலலாபபிரா
ிடஙகளிலும நியாயபபடிஇருநதாாகள எலலாரும கஸயப
ததிராகளும தாக்ஷாயணியினிடமுணடானவாகளும பெரி

[1] தஙகம ரததினமுதலியவைகளை வெடடிஎடுககுமிடம.

யபலமுளளவாகளும விளஙகுபவாகளும மிகவுமதபிககசசெ
வாகளுமாயிருநதாாகள எலலாரும காலததால ஸமஹாரி
டடாாகள ஓ ! இநதிரனே ! நீயும இபபூமியையாணடபின
பொழுது திருமபவும விடடபோகிறுயோ அபபொழுது
குணடாகுமசோகததை அடககிககொளளச சகதியறறவனுயிரு
போகிறுய ஆசைபபடததககபோகஙகளில ‘ ஆசையைவிடு
பததாலுணடான இநத மதததை விடு உனராஜயததிறகுஅழி
டாகுமபொழுது நீ இவவிதமிருநதால சோகததை நனகுடை
பாய சோகமவருமபொழுதும நீ சோகபபடாதே ஸநதோ
வருமபொழுதும ஸநதோஷபபடாதே சென்றதையும வாப
தையும தளளிவிடடு நிகழுவதுடனகூடிஇரு இநதிரனே ! க
னது சோமபலிலலாமல எபபொழுதும ஜாகாதையுளளவனு
னையே வநதடையுமாகில உனனையுமவநதடைய வெகுநேரமா
பொறுததுககொள ஓ ! தேவேநதிரனே ! பயபபடுததுகி
போலவாககுகளால இபபொழுது எனனைச சிறுமைபபடுததுகி
நானஅடஙகியிருபபதுகொணடு நீ உனனைப பெருமையுளளவ
கருதுகிறுய ஸநதேகமிலலை ஓ ! தேவேநதிரனே ! காலம
முதலில எனனை அடைநதது பிறகு உனனைத தொடாநதோடி
போகிறது ஆகையால, முதலில காலததால அடிககபபடடவ
டததில நீ காஜிககிறுய யுததததில கோபஙகொணடஎனமுன
கததிறமையுளளவன உலகததில ஒருவனுணடோ? ஆனுல, வ
யுளளகாலமானது எனனைஅடைநதது ஓ ! வாஸவ ! ‘ஆகை
நிறகிறுய பெரியபாாககிரமமபெறறஎனனுடைய அஙகஙகளை
சகதியறறவைகளாயின ஆயிரமவருஷஙகளினமுடிவென்பது
மாயஉணடாகததககதாகும நான இநதிரபதததிலிருநது
னேன. நீ இபபொழுது தேவலோகததில இநதிரனுயிருக
மிக ஆசசாயமான இநதஜீவலோகததில காலததினவேறுபாடே
விககததககது எதைசசெயது நீ இபபொழுது இநதிரனு
அலலது, எதைசசெயது நாஙகள நழுவினேும ? செயவதும செ
தும காலமே மறறயாவும காரணமலல இவவிதம அறி
வன நஷடததையும மரணததையும ஐஸவரியததையும ஸுக
யும துககததையும நனமையையும தீமையையுமமிகவுமஅடைநத
ஸநதோஷபபடாமலும சோகபபடாமலும இருககவேணடும. ஓ
திரனே ! நீயே எஙகளை அறிகிறவனனறேு ? ஓ ! வாஸவனே ! உ
யும நான அறிவேன. எனனிடததில என புகழநதுகொளளுகி

ன காலததால வெடகமிலலாதவனுயிருககிருய ? யுததஙகளில எ
வுடையசௌரியததையும எனனுலமிகயுததஞசெயயபபடடதை
நரில நீயே முநதிஅறிவாயனறே ? ஓ ! சசீபதியே ! ஆதிதயாகளு
ுததிராகளும ஸாததியாகளும வஸுககளும மருததுககளு
மநதி எனனுல வெலலபபடடாாகள ஓ ! இநதிரனே ! தேவாகளு
முஅஸுராகளுககும வநதயுததததில ஒனறுசோநதுவநததே
எனனுல விரைவில பஙகப்படுததபபடடாாகள நீயே அறிவா
டுகளும காடடிலுளள ஜநதுககளும சிகாஙகளுமுளள பலமலைக
லமுறை எனனுல யுததததில உனதலையில போடபபடடு உடை
ருககினறன எனனுல எனன செயயககூடும ? காலமானது மீற
சலலததகாததனறே ? வஜராயுததததுடனகூடியிருககும உனனை
ன ஒருகுததாலகொலல மனவலியிலலாதவனலலேன ஆனுல இ
ாககிரமததிறகுரியகாலமனறு இது பொறுமைககுரியகாலம
ருககிறது ஓ ! இநதிரனே ! ஆகையால உனனுலபொறுக
டாதவனுனுலும நான உனனைப பொறுககிறேன இநதிரனே
லமமுடிவடைநததும, காலதீயாலசூழபபடடவனும காலபா
ாலகடடபபடடவனுமானஎனனிடமவநது நிசசயமாயப புகழந
காளளுகிருய உலகததினுல தாணடமுடியாதவனும கறுதத
ம பயஙகானுமான அநதககாலபுருஷன, பசுவைக கயிறறுல கட
துபோல எனனைக கடடிககொணடு நிறகிறுன லாபம, நஷட
ுகம, துககம, ஆசை, கோபம, பிறபபு, இறபபு, கொலை, பநத
மாகூம யாவும காலததால அடையபபடுகினறன நான காததா
லன நீ காததாவலலை எபபொழுதும சகதிபெறறகாலமான
ததிலுணடானகனியைபபோல எனனைப பழுககசசெயகிறு
னிதன எவைகளைசசெயது காலததால ஸுகஙகளுடன சேரு
னே அவைகளைச செயதே திருமபவும காலததால துககஙகளுட
சருகிறுன காலததை அறிநதவன காலததாலதொடாபபடடாலு
சாகபபடததககவனலலன ஓ ! இநதிரனே ! ஆகையால, நா
சாகபபடாமலிருககிறேன சோகமவநதால (அதைவிலகக)ஸஹ
ம கிடையாது சோகபபடுகிறவனுடையசோகமானது எபபொ
து துனபததைக குறைககவிலலையோ அபபொழுது சோக
டுகிறவனுககு ஸாமாததியமிலலை ஆகையால, நான இபபொழு
சாகபபடாமலிருககிறேன ' எனறுசொனனுன பலி இவவித
சாலல, ஆயிாஙகணணுளளவனும பூஜயனும நூறுயாகஙகளை
சயதவனுமான இநதிரன கோபததைக குறைததுககொணடு பி

நமாறு சொல்லத்தொடங்கினான் 'வஜ்ராயுதத்தைவந்தியகையை
வருணனுடையபாசங்களையுமகண்டு எவனுடையபுத்தியான
ஙகாது? கொல்லவிருப்பமுள்ளயமனுடைய புத்தியும நடுங்கு
ஊமையைககணடதும அசைவறறதுமான உனனுடையஅநதபபு
ானது நடுஙகாமலிருககிறது ஸதயமானபராககிரமமுள்ளவனே
ரியததால நீ பேசிககொண்டு பயமிலலாமலிருககிறாய உலக
பராணததுடனிருபபதைககணடால உலகததிலுள்ளஎநதபபிராண
ன பொருளகளிலோ சரீரததிலோ நமபிககையைவைகக உறசாக
ம? நானும இவவுலகததை நிலையிலலாததெனறும, கோபமு
றநததும எபபொழுதுமிருபபதும அழிவிலலாததுமான கால
நிலைவைககபபடடதெனறும அறிகிறேன சிறியவைகளானாலு
ரியவைகளானாலும முதிரசசியடையுமபிராணிகளுள காலததா
ாடடபபடடஎதறகும இவவுலகில பரிகாரமிலலை தனககுமே
டதிலலாததும அஜாகரதையிலலாததும எபபொழுதுமபிராண
ாபபழுககசசெயவதும விலகாததுமான காலததினமுடிவை அ
விடுபடுகிறவனிலலை பிராணிகள அஜாகரதையாயிருககுமபொ
து காலமானது அஜாகரதையிலலாமல விழிததுககொண்டிருக
ற சென்றதானகாலமானது எவனாலும முயறசியாலும இத
முனகாணபபடடதனறு பழையதும நிலையுள்ளதும எலலா
ாணிகளுககுஞசமமானதும தாமமுமானகாலமானது பரிகரிகக
கததனறு இககாலததிறகு மீறுதலுமிலலை வடடிககிடடுப
ழபபவன வடடியைசசேரபபதுபோலக காலமானது பகல, இர
ஷம, க்ஷணம, காஷடை, லவம, கலை இவைகளைச சேர்ககிற
லமவநதால ஆறறினவேகமானது மாததைபபிடுஙகுவதுபோ
தை இபபொழுது செயகிறேன அதை நாளைககுச செயய
ாகிறேன' என்றுசொ்லலிககொணடிருபபவனை அபகரிககிற
பபொழுதான இவன எனனால பாரககபபடடான அத
ள எபபடி மரிததான?' என்று காலததாலஅபகரிககபபடு
னிதாகளின பயனறறவசனம கேடகபபடுகிறது பொருளகளு
பாகஙகளும பதவியும ஐசவாயமும நாசமடைகினறன ஜீவனே
ததினஉயிரானது காலததால வநது கொணடுபோகபபடுகிற
யாநதவைகள முடிவில விழுதலுள்ளவைகளாகும உணமைபபொ
ானது இனமைபபொருளாகும எலலாம அழிவுள்ளவையும நி
லலாதவையுமாயிருககினறன ஆகிலும இவவித நிசசயமுண
து கடினம அசைவறறதும, உணமையைககணடதுமான உ

வுடைய அந்தப்புத்தியானது பயமில்லாமலிருக்கிறது 'நானு
ந்திஇருந்தேன்' என்று மனத்திலும் நினைக்கிறவனில்லை மிக
லமுள்ளகாலமானது பெரியவன்சிறியவனென்பதில்லாமல் இவ
த்தை ஆக்கிரமித்து நாசஞ்செய்யும்பொழுது நசிக்கிறவன் அ
தில்லை உலகமானது ஈர்ஷை, அபிமானம், லோபம், கா
காபம், பயம், பிரியம், மோஹம், காவம் இவைகளிலபற்றுத
'தாகி மிகஅவிவேகமடைகிறது நீயோ பொருள்களினஉண
ய அறிந்தவனும் வித்வானும் ஞானமுமதவமுமுள்ளவனுமா
கயிலுள்ள நெல்லிக்கனியைப்போலக் காலத்தை மிகத்தெளி
ப் பார்க்கிறாய் விரோசனனபுத்திரனே! காலம்செல்லுதலினஉ
மையை அறிந்தவனும் எல்லாசசாஸ்திரஙகளிலுமஸமர்த்தனுமான
ருதார்த்தனும் அறிவுள்ளவர்களால் கொண்டாடத்தக்கவனுமா
கிறாய் இவவுலகமனைத்தும உன்னால் புத்தியால் முழுதும அ
பட்டதென்றுநினைக்கிறேன் யாவற்றிலிருந்துமவிடுபட்டு வி
ாடிக்கொண்டிருக்கும் நீ ஒன்றிலும் வருத்தப்படுகிறவனயில
ந்திரியஙகளைவென்ற உன்னை ரஜோகுணமும தமோகுணமும
ரவில்லை நீ ஸுகமும துக்கமுமற்றதான ஆத்மாவை உபாஸி
ய எல்லாபபிராணிகளுக்கும மித்திரனும வைரமற்றவனும அட
யமனமுள்ளவனுமான உன்னைக்கண்டு என்னுடையபுத்தியான
னனிடத்தில தயையுள்ளதாயிற்று இவவிதமான அறிவுள்ளவ
லஙகுமுதலியவைகளால நான துனபுறுத்தவிருமபுகிறவனலலே
னனிடத்தில தயையும் கொடுமையில்லாதிருப்பதும எனக்கு
பரியதாமம் உன்னிடத்திலுள்ள இந்தவருணபாசஙகள நாளன
ல விடுபட்டவைகளாகும பூஜயனான அஸுரனே! பிரஜைகளி
பசாரத்தால உனக்கு க்ஷேமமுண்டாகட்டும எப்பொழுது மரு
ானவள கிழவியானமாமியைப பரிசாரகத்தொழிலில ஏவுவளே
களும அவிவேகத்தால தந்தையை வேலைகளில ஏவுவரோ
த்திரர்களும பிராமமணர்களைக்கொண்டு பாதசுத்தியைச் செ
'த்துககொளவார்களோ, அவர்கள பயமின்றிப் பிராமமண
பணணை மனைவியாக அடைவார்களோ, புருஷர்கள சேர்க்கூடா
பணகளுடன சேருவார்களோ, வெணகலபபாத்திரஙகளால் உ
பகொடுவதையும் கெட்டபாத்திரஙகளால பலியையுமசெயவ
ளோ, எபபொழுது நானகு ஜாதிகளும முழுமையும வரமட
வையாகுமோ அபபொழுது ஒவவொருபாசமும உன்னிடத
ருந்து முறையே விடுதலபெறும என்னிடத்திலிருந்து உனக்கு

ரமில்லை ஸமயத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந் துன்பமில்லா
னும் கவலையற்றமனமுள்ளவனும் பிணியற்றவனும் ஸுகமுள்
னுமாயிரு' என்றுசொன்னான் பூஜ்யனானஇந்திரனானவன் அந்த
லியைப்பார்த்து இவ்விதம்சொல்லிவிட்டு உயர்ந்தயானையான ஐ
த்திலேறிக்கொண்டு திரும்பிச்சென்றான் தேவாதிபனானவ
ல்லா அஸுரர்களையும்வென்று மிகவுமகளித்தான், ஒரே அரசனு
ருந்தான் ஸ்தாவரஜங்கமங்களான எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் ஈ
ன அந்த இந்திரனை மஹரிஷிகள் உடனே போற்றினார்கள் அக
ம யாகத்தில் ஹவிஸ்ஸைப் பொறுத்தான் அவ்விதம் ஈசனான இந்தி
ும் அளிக்கப்பட்ட ஹவிஸ்ஸைப் பெற்றுக்கொண்டான் எல்லாவிட
ரிலுமுள்ள சிறந்த பிராம்மணர்களால் துதிக்கப்படுகிறவனும் பி
ம் விளங்கும் தேஜஸ்ஸுள்ளவனும் நூறுயாகங்களைச் செய்தவனு
ஈனுமான இந்திரன் மனம் மிகவடங்கிக் களிப்புற்றுத் தனனிருப்பி
ானஸ்வர்க்கத்தை அடைந்து ஸந்தோஷித்தான்'' என்றுசொன்னு

இருநூற்றுமுப்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதர்மம் (தொடர்ச்சி)

(லக்ஷ்மியானவள் தான்அஸுரரைவிட்டுவிலகியகாரணத்தை இந்திரனுக்குச்சொல்லியது.)

யுதிஷ்டிரர், ''அரசரே! புருஷன் க்ஷேமத்தை அடைவத
ும் துன்பத்தை அடைவதற்குமுள்ள முன்குறிகளை என்க்கு
சால்லவேண்டும்'' என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லத்தொட
ஞர்

''உனக்கு க்ஷேமமுண்டாகட்டும் மனிதன் க்ஷேமத்தை அடை
தற்கும் அவ்விதமே துன்பத்தை அடைவதற்குமுள்ள முன்கு
களை மனமே சொல்லும் இவ்விஷயத்திலும் இந்திரனுக்கும் லக்ஷ்
க்கும் நடந்த ஸம்பாஷணையான பழைய இதிஹாஸத்தை உதாஹர
றார்கள் ஓ! யுதிஷ்டிர! அதைத் தெரிந்துகொள் பெரியதவத்தி
ருத்தியால் மேலானதும் கீழானதுமான இரண்டு உலகங்களைய
ாப்பவரும், பிரம்மலோகத்தில் வஸிப்பவர்களான ரிஷிகளுக்கொ
ான நிலையை அடைந்து பிரம்மதேவரைப்போல மிக்கஒளியுள்ள
ரும், பாவங்கள் விலகியவரும், பெரியதவமுள்ளவருமான நார
முனிவர் காலத்திற்குத்தக்கபடி மூன்றுஉலகங்களிலும் ஸஞ்சரித்து

ண்டிருந்தார் ஒருஸமயம் காலையிலெழுந்து பரிசுத்தமான ஜலத்
ஸ்நானஞ்செய்யவிரும்பித் துருவமண்டலத்தின் துவாரத்திலிருக்
கங்கைக்குச்சென்றார் அவ்விடத்திலிறங்கி மேருமலையினருகி
ண்டானதும் ஸ்ரீநாராயணர் பாதத்திலிருந்து நழுவியதுமான கங்
கையைக்கண்ட அந்தநாரதர் மனத்திற்களிப்புற்று அவ்விடத்திறங்கச்
ன்றார் தேவர்களால் நிறைந்ததும் சிறியபொன்மணலுள்ளதும்
லம், தாலம், அர்ஜுனம், சந்தனமென்ற மரக்கூட்டங்களா
மற்றும்பலமரங்களாலும் பலபுஷ்பங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட
ம் அன்னப்புட்களும் காரண்டவங்களுமுள்ளதுமான கங்கை
தீரத்தை அடைந்து நீராடித் தேவர்களுக்குத் தர்ப்பணஞ்செய்து தர்
க்தியுள்ள அவர் மணற்குன்றை அடைந்து பரமமயமாய்விளங்கிக்
ண்டு ஜபிக்கத்தக்க மந்திரத்தை ஜபிக்கத்தொடங்கினார் ஆயி
ண்ணுள்ளவனும் சம்பராஸுரனையும் பாகாஸுரனையும் கொன்
மான இந்திரனும் தேவர்களாலும் ரிஷிகளாலும் அடையப்
— அந்தக்கங்காநதியின் கரையைநோக்கி வந்தான் பரிசுத்த
புத்தியுள்ள அவ்விருவரும் நீராடிச் சுருக்கமாக ஜபத்தைச்செ
சிறியபொன்மணலுள்ள கங்காநதியின் மணமுட்டிலிருந்து நல
ழுக்கமுள்ள தேவரிஷிகளால் சொல்லப்பட்டகதைகளைப் பேசிக்
ண்டிருந்தார்கள் ஏகாக்ரபுத்தியுடன் அவ்விதம் உட்கார்ந்த அவ
வரும் மஹரிஷிகளால் சொல்லப்பட்டவைகளும் முன்னோர்க
நடத்தப்பட்டவைகளுமான கதைகளைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்
கள் பிறகு கிரணக்கூட்டங்கள் முன்வெளிவர நிறைந்தமண்டலத்
ன் உதயமாகிறஸூர்யனைக்கண்டு அவ்விருவரும் எழுந்துநின்று
த்தார்கள் ஜனங்களில்லாத பரிசுத்ததேசத்தில் விளையாடிக்
ண்டு ஸந்தோஷத்துடனிருந்த அவ்விருவரும் ஸூர்யன் உதித்த
பத்தில் ஒளிக்கூட்டங்களால் நிறைந்ததும் பலகிரணங்களால் அலங்
கப்பட்டதும் அந்தஸூர்யனுக்கு நான்குபுறத்திலும் ஆகாயத்
வேறுஸூர்யன் உதிப்பதுபோன்றதுமான ஜோதியைக்கண்
கள் ரவியின் தேஜஸைக்கொப்பானதும் மின்னலின் ஒளி
ன்ற காந்தியுள்ளதுமான சோதியானது ஆகாயத்தில் காணப்பட
ஓ! பாரத! அது அவ்விருவருக்குமருகில்வருவதாகவும் காணப
—து அந்தஒளியாலும் ஸூர்யனாலும் விளங்குவதான ஆகாய
து அப்பொழுது காந்திகளாலொப்பில்லாததும் மூன்றுஉலகங்க
ப்ரகாசிக்கச்செய்வதுமாக விளங்கிற்று அந்தத்தேஜஸைக்
டு கைகூப்பிக்கொண்டுநின்ற பராக்ரமசாலிகளான அவ்விருவரும்

சிறிதுநேரததில ஆசசாயமானஒருதிவயவிமானததைக கணடாா அபபொழுது அநதவிமானததிலிருபபவளும ஒளியுளளவளும சுததாலவிருமபததககவளும உயாநதமஙகளருபியும உலகததை டைததவளும அழகுளளவளும உலகததிறகுததாயும அழிவில வளும அருகிலவிளஙகும அழகுளள அபஸரஸ்ஸுகளாலபூஜிககபட றவளும பெரியவளும ஸுாியனபோலவிளஙகுகிறவளும அகனி ஜவாலைபோனறவளும நக்ஷததிரமபோனறஆபரணஙகளுளளவ நக்ஷதரககூட்டமபோனறமாலையுளளவளும தாமரைமலரினஇத இருபபவளுமான லக்ஷமிதேவியை நேரில கணடாாகள பெணக மிகஉததமியான அநதலக்ஷமியானவள விமானததினமேலிருநத ஙகி மூனறுஉலகஙகளுககுமாசனான இநதிரனையும நாரதமுனி யும நோககிவநதாள இநதிரனும நாரதாாலபினதொடாபபட ரில அநதலக்ஷமியினருகில வநதான எலலாமஅறிநத அநதஇந அஞசலிசெயதுகொணடு லக்ஷமீதேவியினிடம தனனைததானே விதது அநதலக்ஷமிககு ஒபபறறபூஜையையுமசெயதான அாச தேவராஜனனவன லக்ஷமியைநோககி, 'அழகானபுனசிரிப வளே! நீ யாா? எனனகாரியததிறகாக வநதாய? எஙகிருநது ருய? அழகுளளபெணணே! உனககு எவவிடததிறகுச செலல டும?' எனறு இவவிதமகேடக, லக்ஷமி சொலலததொடஙகி பரிசுததமான மூனறுலகஙகளிலுமுளள ஸதாவரஜஙகமஙகள தும நான தஙகளிடமிருககவேணடுமெனறு விருமபி மி முயறசிககினறன தாமரைமலாமாலைஅணிநதவளும பதமை றுபெயருளளவளுமான அநதலக்ஷமியான நான ரவியின ணஙகளாலமலாநத தாமரைமலரில எலலாப பிராணிகளு ஸமபததிறகாகவும உணடானேன ஓ! பலாஸுரனைககொ வனே! நான லக்ஷமி, பூதி, ஸ்ரீ, பராததை, மேதை, ஸன விஜிதி, ஸதிதி, கருதி, ஸிததி, ஸமபூதி, ஸவாஹா, ஸ ஸமஸதுதி, நியதி, கருதி எனற உருவமுளளவளாயிருககி நான வெலலுமதிறமையுளளவாகளும இயறகையிலதாமமுள களுமான அரசாகளினபடைமுகததிலும துவஜஙகளிலும களிலும நகரஙகளிலும வஸிககிறேன பலாஸுரனைககொ வனே! ஜயிககும திறமையுளளவனும சூரனும போா புறஙகாட்டாதவனுமான உததமமனிதனிடததில நான எபபொ தும வஸிபபேன எபபொழுதும தாமமுளளவனும பெரிய யுளளவனும பிராமமணாகளுககுநனமைசெயபவனும ஸதயமே

னும அடககமுளளவனும கொடுககுமஸவபாவமுளளவனுமான
தனிடததில நான எபபொழுதும வஸிபபேன முநதி உணமை
ரதாமமிருநதகாரணததால அஸுராகளிடததில வஸிததுககொண
நதேன அவாகள விபரீதமாயிருபபதைததெரிநதுகொணடு உன
ததில வஸிககவேணடுமெனறு விருபபஙகொணடேன' எனறு
னுள இநதிரன, 'சிறநதமுகமுளளவளே! எவவிதமானநடக
புளளஅஸுராகளிடம நீ வஸிததுககொணடிருநதாய? எதைக
டபின அஸுராகளைததளளிவிடடு நீ இஙகுவநதாய?' எனறு
க, லக்ஷமி சொலலததொடஙகினள

'ஸவதாமததைசசெயகிறவாகளும தைரியததைவிடடுவிலகாத
ளும ஸவாககததிறகுரியவழியிலசெலலுகிறவாகளுமான பிரா
ளிடததில நான பறறுதலுளளவள அநதஅஸுராகளுககுத
ரமும அதயயனமும யாகமும பூஜையும குருககள, அதிதி
பிதருககள, தேவதைகள இவாகளினபூஜையும எபபொழுது
நதன நனகுசுததமபணணபபடடகுகைகளாகிய வீடுகளுள
ளும மாதாககளைவெனறவாகளும அககினியிலஹோமமசெய
ாகளும பெரியோாகளுககுபபணிவிடைசெயகிறவாகளும அட
முளளவாகளும பிராமமணாகளுககுஹிதாகளும ஸதயமசொல
றவாகளும மாததையுளளவாகளும கோபததைவெனறவாக
கொடுககுமஇயறகையுளளவாகளும அஸூயையறறவாக
மககளையும பெணடிரையும இனததாககளையும காபபாறறு
ாகளும ஈாஷைஇலலாதவாகளுமாயிருநதாாகள அவாகள
ருமையால ஒருவரைஒருவா ஒருபொழுதும (அடகக) விருமபுகி
லலை தீராகளானஅவாகள ஒருபொழுதும பிறாஸமபததுகக
தாபபபடுகிறதிலலை கொடுககிறவாகளும சோககிறவாகளும
ாகளும துககததை அறிகிறவாகளும மிககககருணையுளளவாகளும
ாயிருபபவாகளும உறுதியானபகதியுளளவாகளும இநதிரியஙகளை
றவாகளும வேலைககாராககளையும மநதிரிகளையும ஸநதோஷப
ததுகிறவாகளும நனறியறிவுளளவாகளும பிரியமாயபபேசுகிற
ளும யோகயதைககுததககபடி வெகுமதியளிபபவாகளும வெட
துடனநடபபவாகளும உறுதியானவிரதஙகளுளளவாகளும எப
ழுதும பாவகாலஙகளில நனறுக ஸநானஞசெயகிறவாகளும
பூசசுளளவாகளும நலலஅலஙகாரமுளளவாகளும உபவாஸத
யும தவததையும செயயுமஸவபாவமுளளவாகளும நமபததகக
ளும வேதமோதுகிறவாகளுமாயிருநதாாகள ரவியுதிககும
ழுது இவாகள உறஙகினவாகளலலா, விடியறகாலததில படுததுத

தூஙகினவாகளே அலலா, எபபொழுதும இரவில தயிரையும துமாவையும (புஜியாமல) விலககினாகள, காலையில நெயயைபப தூப பரிசுததாகளும வேதமோதுகிறவாகளுமாக மஙகளவஸ ஙகளைப பாாததாாகள, பிராமமணாகளையும பூஜிததாாகள எபபொ தும தாமததைவிட்டுவிலகாமல கொடுககிறவாகளும எபபொ தும வாஙகாதவாகளும இரவிலபாதிஉறஙகுகிறவாகளும பகலிலஉ காதவாகளும ஏழைகளுககும, கதியறறவாகளுககும, முதியோ ளுககும, பலவீனாகளுககும, நோயாளிகளுககும, ஸதிரீகளுக எபபொழுதும இரககமுறறுத தானததை ஸநதோஷமாகச செ கிறவாகளும தாமமாாககததினினறு விலகாதவாகளுமாயிரு கொணடு ஸுகமாகவே அவாகள காலததைபபோககினாாகள ட தவனையும துனபமுளளவனையும நடுககமுளளவனையும பயத கஷடபபடுகிறவனையும நோயாலதுனபபபடுகிறவனையும பொருள கரிககபபடடவனையும விசனமுளளவனையும அவாகள எபபொ தும தேறறினாாகள, தாமததையே தொடாநதுகொணடிருப கள ஒருவரை ஒருவா துனபபபடுததுகிறதிலலை காாியஙக அனுகூலாகளும குருககளையும பெரியோாகளையும ஸேவிபப ளுமாயிருநதாாகள, பிதருககளையும தேவாகளையும அதிதிகளை ஆசிரியாகளையும பூஜிததாாகள, எபபொழுதும ஸததியததி தவததிலும உறுதியுளளவாகளாகி (அதிதிகளுககிடட) மிசசத உணபாாகள, மிகநிறைநத அனனததை ஒருவராக உணபதில பரஸதிரீகளிடம செலலுகிறதிலலை, தயைவிஷயததில தமமிடத போல எலலாபபிராணிகளிடததிலுமிருநதாாகள ஆகாயததி பசுககளிலும பாவகாலஙகளிலும தகுதியிலலாத இடததிலும சு லததைவிட அவாகள ஒருபொழுதும விருமபுகிறதிலலை எபபொ தும தானமும ஸாமாதயமும எபபொழுதும நோமையும உற மும அகஙகாரமிலலாமையும மிககநேசமும பொறுமையும ஸதய [1] தவமும சுததியும தயையும குரூரமறற இனசொலலும மித களிடமகெடடஎணணமிலலாமையுமாகியயாவும அவாகளிடமி ரன பிரபுவே! [1] தூககமும சோமபலும ஸநதோஷமிலலாமை அஸூயையையும அஜாககிரதையும உறசாகமிலலாமையும வருதத ஆசையும அவாகளைத தொடாவிலலை இவவிதகுணஙகளுளள அ ாகளிடம பிரஜைகளின ஸருஷடிகாலம முதல (அவாகளுக துணககேடுவருமவரையில முனபு ராான வஸிததுககொணடிருநதே

[1] இரணடுமுறை வருதலால ஒருசொல விடபபடடது.

கு காலத்தின் வேற்றுமையினாலும் குணக்கேட்டாலும் காமக் 'ரா தங்களுக்குவசப்பட்டமனமுள்ளவர்களான அந்த அஸுராக ,ருத தாமம்போனதைக் கண்டேன் அவர்கள் ஸபையிலிருந்து ரண்டு நல்லகதைகளைச்சொல்லுகிற ஸாதுக்களானபெரியோர ப பரிஹஸித்தார்கள், எல்லாப்பெரியோர்களிடமும் சிறந்த குரு ரிடமும் அஸூயைப்பட்டார்கள் ஸாதுக்களானபெரியோர்கள் மபோது சிறுவர்கள் முன்போலஎழுந்துபூஜியாமல் உட்கார்ந்து ண்டிருந்தார்கள் தந்தையிருக்கும்பொழுதே மகன் ஆளுகை டவான் விரோதிகளுக்கு அடிமைப்படும் வெட்கமில்லாமல் ந்துகொள்ளுவார்கள் தாமம்விட்டகன்றதும் இகழப்பட்டது ன தொழிலால் மிக்கபொருள்களை அடைகிறவர்களான அந்த ஸுராகளுக்கு அந்தப்பொருள்களில் ஆசையானது உண்டாயிற்று வில கூச்சலிட்டுப்பேசுவார்கள் அங்கு அக்னியானது குறைந்து வித்தது புத்திரர்கள் தந்தைகளை மீறிச்சென்றார்கள் பெண் ,ம கணவர்களை மீறிச்சென்றார்கள் அன்னையையும் பிதாவையும ரியோரையும் ஆசாரியரையும் அதிதியையும் குருவையும் குருக்க ன்று கொண்டாடவில்லை சிறுவர்களைக் காப்பாற்றவில்லை பிச யிடாமலும் பலிகொடாமலும் பூஜையில்லாமலும் பிதிருக்கள் வர்கள், அதிதிகள், குருக்கள் இவர்களுக்குப்பங்கிடாமலும் தாங் அன்னங்களைப் புஜிக்கிறார்கள் அவர்களுடைய சமையற்கார மனமொழிமெய்களால் பரிசுத்தியைச் செய்துகொள்ளவில்லை க்கத்தக்கவஸ்துவானது மூடப்படாமலிருந்தது அவிவேகிக ன அவர்கள் சிறுவர்கள்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது அன் களைப்புஜிப்பார்கள் அவர்களுக்கு ஒவ்வொருவேலைக்காரனும ண்டுதாஸியுமிருந்தார்கள் சிலஅஸுரர்கள் மூன்றுபசுக்களுள் ர்களும் சிலர் நான்குஆடுகளுள்ளவர்களும் சிலர் ஐந்துஎருமை ருள்ளவர்களும் சிலர் ஆறுகுதிரைகளுள்ளவர்களும் சிலர் ஏழுய களுள்ளவர்களுமாயிருந்தார்கள் இரவில் தயிரையும் ஸத்துமாவை எப்பொழுதும் விலக்கவில்லை புத்தியற்றஅவர்கள் ஏன்றபத்த ங்களுள் பசுக்களின்பாலைக் குடித்தார்கள் கிரமமாகக் கறக்க யவதில்லை கன்றுக்குள்ளபாலகளையும் குடிப்பார்கள் கதிய ளும் துன்பமுள்ளவளுமான மனைவியை எப்பொழுதும் அடிக்க ,திட்டவும்செய்வார்கள் பிராமணர்கள் சூத்திரர்களின் அன்ன ரலபோஷிக்கப்படுகிறவர்களும் வெட்கமில்லாதவர்களுமாயிருட ர்கள் இறைந்துகிடக்கும் தான்யங்களைக் குடும்பத்திலிருப்பவ

வெளிபபதிலலை மனிதாகள பூனை, கோழி, நாய இவைகளுட
யினையாடுவாாகள கெடடபுததியுளள அவாகளுடையவீடடில மு
றுளளமாஙகளும அவரைமுதலியகொடிகளும அபபடியே யாகது
நரியமாஙகளும இருநதன எபபொழுதும கிணறறிலமுழுகுவ
றறுதலுளளவாகளும பாவகாலததில புணாசசிசெயகிறவாகளு
யிருநதாாகள இரவில எளளைப புஜிபபாாகள, எணணெயதே
துமுழுகிககொணடுமபடுபபாாகள தானறி, புனகுஇநதமாஙகள
அடியிலுளள நிழலில வஸிபபாாகள அவிவேகஙகொணட அ
ள அலரிபபூவைத தரிபபாாகள தாமரைவிதைகளைத தினபாா
மோஹஙகொணடு புஷபததை மோநதுபாாபபாாகள அபபடி
அவிவேகஙகொணடஅஸுராகள எபபொழுதும காலததிலுண
டடாாகள ஸ்ரீவிஷணுவை எபபொழுதும பகைபபவாகள
அஸுரஜனஙகள அவாபெருமையை நிநதிபபாாகள அஙகு
வொருவீடடிலும முனபோல ஹோமதூமமும வேதஒலியுமில
அபபடியே யாகஙகளும நடபபதிலலை ஆசாாயசிஷயமுறையும இல
பிராமமணாகளுககுநனமைசெயபவரும தேவாகளுககுததலை
மான ஸ்ரீவிஷணுவைத தளளிவிடடுப பாஷணடனை அடுததாாக
ஹவயமுமகவயமுமிலலாதவாகளும ஞானமுமஅததியயனமுமில
வாகளும தேவஸவததைஎடுபபதிலவிருபபமுளளவாகளும பிர
மணாகளின பொருளகளில விருபபமுளளவாகளுமானாாகள தே
யஙகளெலலாம போறறுதலிலலாதவைகளும மஙகளவாதயஙக
லாதவைகளுமாயின தானயஙகள சிதறிககிடநதன காகஙகளு
விகளும புஜிககினறன பாலானது மூடபபடாமலிருககிற
சுததியுளளவாகளும நெயயைததொடுகிறாாகள குநதாலி, ம
வெடடி, கூடை, இறைநததானயம, வெணகலபபாததிரம, ம
உபகரணமாயுளள திரவியம யாவையும குடுமபததிலிருபபவா [1]
ரிபபதிலலை பிராகாரஙகளும வீடுகளும பழுதாயிருபபவைக
அவாகள நனறாகக கடடுவதிலலை அறபாகளும ஸமஸகாரமறற
ளுமான ஸதிரீகள வயிறுவளாககிறவாகளும பரிசுததியும ஆ
மறறவாகளும வெடகமிலலாதவாகளும போகததால வஞசிக
டடவாகளுமாயிருநதாாகள அஙகுளளஸதிரீகள வீடடின
ணிகளிலிருபபவாகளும இரணடுகைகளாலுமே தலையைசசெ
னறவாகளுமாயிருநதாாகள நறகுலததிலபிறநத லககஷணமுள
ஸதிரீகளும மாமிககுமமாமனுககும நடுவில வெடகமிலலாமல ப

---

1 இஙகு ஒருபாதம விடபபடடது

வைக கபடமாகப பாாககிறாாகள பசுககளைககட்டிவைதது அவை
ாப புலலாலும தணணீராலும ஆதரிபபதிலலை சிறுவாகள பாா
கொணடிருககுமபொழுது தினபணடததைத தாம தினறாாகள
யாகள, வேலைககாராகள யாவரையும திருபதிசெயயாமல புஜி
ாகள பாயஸததையும எளளனனததையும மாமஸததையும அ
களையும முறுககுகளையும தமககுவேணடிய பாகமசெயதாாகள
ீணன மாமஸஙகளைப புஜிததாாகள ஸூாயன உதிததபி
ம உறஙகினாாகள அனைவரும விடியறகாலையில படுநதிருநதா
ா இரவும பகலும ஒவவொருவீட்டிலும ஓயாதகலகமுளளவ
ாயிருநதாாகள தாம கெடடவாகளாயிருநதும நனனடதை
ளவாகளை அவவிடததில பூஜிககிறாாகளிலலை தீயசெயலகளை
யதுகொணடு ஆஸாமததிலிருபபவாகளை மிகவுமபகைததாாகள
ாறுககொனறு ஸஙகரஙகளுணடாயின பரிசுததியிலலை வேததை
ருணாநத பிராமமணாகளும வேதமிலலாதவாகளும வெகுமான
லும அவமானததிலும சிறிதும விசேஷமிலலாதவாகளானாாகள
லைககாராகள தூஜனாகளால செயயபபடும விதிபபடி நடை
ட, ஆபரணம, எணணம, நிறபது, பாாபபது இவைகளை
ாணடாடினாாகள ஸதிரீகள புருஷவேஷமும புருஷாகள ஸதி
ஷமுமபூணடு விளையாடடுகளிலும போகஙகளிலும பெரியஸநதே
ததை அடைநதாாகள பிரபுககளால முநதிப பெரியோாகளுககு
டுககபபடடபாகஙகளை இவாகள நாஸதிகாகளாயிருபபதால பூ
ணகளாயிருநதும நிறுததிவிடடாாகள சிலஇடததில மிததிரனு
நமபபபடுமதிரவியததையும தாமடையவிருமபிக தொடாநதாாகள
உரோமததினமுனை அளவுளள தமபொருளுககாக அநதமிததிர
ததைக கெடுததாாகள பிராமமணஜாதிகளிலிருபபவாகள பிற
ாருளைஎடுபபதில ருசியுளளவாகளும வாததகஞசெயகிறவாகளு
கக காணபபடடாாகள சூததிராகளும தவததையேதனமாக
ாணடவாகளானாாகள சிலா விரதமிலலாமல அததியயனஞசெ
ாகள மறறுஞசிலா (அததியயனமினறி) வீணாக விரததை
யதாாகள சிஷயன குருவுககுப பணிவிடைசெயயாதிருநதான
நவும சிஷயனுககுத தோழனாயிருநதான தாயும தநதையும உ
வததைமுடிததவாகளைபபோல ஸாமமுளளவாகளும ஸாமாததி
லாதநிலையிலிருபபவாகளும கிழவாகளுமாயிருநதுகொணடு மக
டம அனனததைப பிராாததிககிறாாகள அஙகு காமபீரயததி

1 யாகததில உபயோகிககபபடாத

கடலபோனறவாகளும வேதமறிநதவாகளுமான அறிஞாகள கிரு
முதலியதொழிலகளில பறறுதலுள்ளவாகளாயிருநதாாகள மூா
கள ஸாததஙகளில புஜிததாாகள காலையிலும மாலையிலும சிவ
கள ஏவபபடடாலும ஏவியவேலைகளையும ஸுகபபிரஙனததை
வேறுகாரியததையும செயயவிலலை அநதசசிஷயாகளுககுக கு
கள வேலைசெயதாாகள மருமகள மாமனமாமிகளினமுனனிலை
ஏவலாடகளைக கடடளையிடடாள, பாததாவையும கடடளையிடுவ
அழைததும பேசுவாள பிதாவானவன ஜாகாததையுடன புததி
மனபபடி நடநதுகொணடுவநதான,மிககபரபரபபுடன (தனததை
பஙகிடடான, மிகததுனபமானவாஸததையும செயதுவநதான
பாகளெனறு வெகுமதிககபபடடவாகளும தீபபறறியெரிவதா
திருடாகளாலும அரசாகளாலும பொருள அபகரிககபபடுவன
ணடு துவேஷததால பரிஹஸிததாாகள அனைவரும நனறிகெ
வாகளும நாஸதிகாகளும பாபிகளும குருவினதாரததைததொ
றவாகளுமாயிருநதாாகள புததிராகள தாயதநதைகளைதத
யிடடு, 'எனகாமததால நான உணடானேன' எனறுசொல
கொணடு மாமனுரை அனுஸரிபபவாகளானாாகள புஜிககதத
நவைகளைபபுஜிபபதிலஉறசாகமுளளவாகளும வரைகடநதவாக
சோரபைகெடடவாகளுமானாாகள தேவேநதிரனே! காலமே
படவும அநதஅஸுராகள இவைமுதலியகாரியஙகளைசசெயய
அவாகளிடம நானவஸிககககூடாதெனறு எனககுத தோனறி
சீபதியே! ஆகையால வலியவநதஎனனை நீ ஸநதோஷமாககக
ாடு தேவபதியே! உனனாலபூஜிககபபடுமெனனைத தேவாக
பூஜிபபாாகள நானவஸிககிறஇடததில எனனுடனகூடியிருபப
களும எனனிடமநேசமுளளவாகளும எனனைஅடுததவாகளும
ாமவளானஜயாதேவியுடனகூடியவாகளுமான ஏழுதேவிகளும
வஞசெயவாாகள பாகாஸுரனைஅடககியவனே! ஆசை, ஸாதல
நருதி, க்ஷாநதி, விஜிதி, ஸனனதி, க்ஷமை, இவவெழுவருக
முனசெலலுமஎடடாமவளானவிருததி இநதஎடடுதேவிகளும
னும அஸுராகளைததளளிவிடடுத தாமததிலஉறுதியுளளமன
ன தேவாகளிடமவஸிபபோமெனறு உஙகளிடம வநதோம'என
சொனனாள

இவவிதவசனததைசசொனன லக்ஷ்மீதேவியைபபறறித தே
ஷியானநாரதரும விருததிராஸுரனைககொனறவாஸவனும பிர
டன ஸநதோஷிததாாகள உடனே அககினிககுததோழனானவ

கியமணமும் ஸுகமானஸ்பர்சமுமுள்ளவனும் எல்லா இந்திரியங்
கரும் ஸுகத்தைக்கொடுப்பவனுமாகத் தேவர்களின்வழியில்
ாயத்தில்) வீசினுன லக்ஷ்மியுடனிருக்குமஇந்திரனைப்பார்க்கவிரு
ுகொண்டதேவர்கள் பெருமபாலுமபிரார்த்திக்கத்தக்கதும் பரி
சமுமானவிடத்தில் நின்றார்கள் பிறகு லக்ஷ்மியுடனும் பிரியான
கமஹரிஷியுடனுமகூடிய தேவபதியான இந்திரன பசசைக்குதி
ட்டியதேருடன ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்து தேவர்களால்பூஜிக்கப
ு ஸபையில் சென்றான பிறகு, இந்திரனுடையஎண்ணததையும்
ஷமீதேவியினுடையஎண்ணத்தையும் மனத்தாலதெரிந்துகொண
ும் தேவர்களாலபார்க்கப்படும் பௌருஷமுள்ளவருமான நாரத
ர்வா அங்கு மஹரிஷிகளினமங்களமானவரவை லக்ஷமீதேவிக்குக
ுா உடனே, பிரகாசிக்குமதேவலோகமானது பிதாமஹரானபிர
ீதவரிருக்குமிடத்தில் அமருததத்தைப பொழிந்தது துந்துபிவா
பஙகள் அடிக்கப்படாமலே சபதித்தன அப்படியே திக்குக
தெளிந்துவிளஙகின இந்திரனும் ருதுவுக்குத்தக்கபடி பயிர
க்கு மழைபெயவித்தான ஒருவனும் தாமவழியிலிருந்து சலிக்க
ல பூமியானது ரததினமுண்டாகுமபலவிடஙகளை ஆபரணமாகக
ண்டதாயிற்று தேவர்களுக்குண்டானஜயததில அழகானபெரிய
ஷஙகளுடனகூடியவர்களும் நற்கார்யஙகளால விளஙகுகிறவர
ம பெரியமனமுள்ளவர்களுமானமனிதர்களும் புண்யசாலிகளுக
தக்க நலவழியில நிலைபெற்று விளஙகினார்கள் மனிதர்களும
வர்களும கின்னரர்களும யக்ஷர்களும ராக்ஷஸர்களும், ஸம்பத்து
றந்தவர்களும நல்லமனமுள்ளவர்களுமாயிருந்தார்கள் ஒரு
ழுதும காறறால அலைக்கப்பட்ட மரத்திலிருந்தும அகாலத்தில
ம விழுவதிலலை கனி விழுவதேது? பசுக்கள பாலகொடுப்ப
களும இஷ்டப்படிகறப்பவைகளுமாயிருந்தன ஒருவனிடமும
நசொல உண்டாகவிலலை எல்லாஇஷ்டஙகளையுமஅளிக்கத்தக்க
திரனமுதலியதேவர்களால லக்ஷமீதேவிக்குச்செய்யப்பட்ட இந
ூஜையைப பிராமமணஸதஸிலிருந்துகொண்டுபடிக்கிறவர்கள இஷ
ரததியுடன லக்ஷமியை அடைகிறார்கள குருசர்களிற்சிறந்த
ன! ஸம்பத்திறகும ஆபத்திறகும பெரியதிருஷ்டாந்தமாக உன
கேட்கப்பட்டதுமுழுதும இப்பொழுது என்னால சொலலப்பட
பரீக்ஷைசெயது நீ உண்மையைத தெரிந்துகொள்ளத்தக்க
கிறாய ஜனஙகள ஞானேந்திரியஙகளுக்குமபுலப்படாததிலையி
பபவரும தமக்குவிஷயமானஎல்லாவிடத்திலுமவாஸஞ்செய்கிற

வரும பெரியபாவஙகளைவிலககுகிறவருமான ஸ்ரீஹரியை மிகு
ககதியானஞசெயது பூஜிததுப பாவஙகளை விலககிககொணடவா
வாகள எபபொழுதும யமநியமஙகளுடனகூடியவாகளும ஸ்ரீ
ஹுவினஉணமையான ரூபததைபபாாககிறவாகளும தேவாகளின
யை அநுஸரிதது மோக்ஷமாாககததிலசெலலுகிறவாகளுமாயி
வாகள உயாநதபதவியை (முகதியை) அடைகிறாாகள அாச
வனே! எபபொழுதும இவவிதம ஜபததையுமஹோமததையும
தாககொணடவனும ஸ்ரீவாஸுதேவரிடம எபபொழுதும
யுளளவனும ஞானததையும தயானததையும மிகமுககியமாக
ணடவனும எபபொழுதுமதானஞசெயவதிலஉறசாகமுளளவனு
நீ பிரஜைகளைபபரிபாலனஞசெய நீ எபபொழுதும ஸ்ரீவாஸு
ரிடம பறறுதலுளளவனுயிருநதுகொணடு ஞானததையும திய
தையும முககியமாககொணடவாகளை விசேஷமாகப பூஜைபண
எபபொழுதும ஆராதிததுவா" எனறுசொனனா

இருநூறறுமுபபததாறுவது அதயாயம

மோக்ஷதாமம (தொடர்ச்சி)

(ப்ரம்மஜஞானிகளின்லக்ஷணத்தைப்பற்றித் தேவலருக்கும் ஜைகீஷவ்யருக்கும் ஸம்பாஷணையும் பார்வதீபா மேஸ்வரர் ஜைகீஷவ்யரைப் பரீக்ஷித்ததும்)

யுதிஷடிரா, "பிரகிருதியைககாட்டிலுமமேலானதும நி
ளதுமான பரமமததினபதம எது? அதை எவவிதஇயறகையுப
விதநடககையும எவவிதவிததையும எவவிதபராககிரமமுமுள
அடைவான?" எனறுகேடக, பீஷமா சொலலததொடஙகினா

"மோக்ஷதாமஙகளிலநிலையுளளவனும லகுவானஆகாரமு
வனும இநதிரியஙகளைவெனறவனுமாயிருபபவன பிரகிருதியை
மேலானதும எனறுமஅழியாததுமான அநதபரமமததினஸத
தை அடைகிறான ஓ! பாரத! இவவிஷயததிலும ஜைகீஷவ
கும அஸிதருககுமநடநத ஸமபாஷணையான பழையஇவவிதிவ
ததை உதாகரிககிறாாகள அரசரிறசிறநதவனே! மஹாதேவரு
தேவிககுமநடுவிலநடநததும பாவஙகளைவிலககுவதும ஞா
சொலபபதுமான இவவிதிஹாஸததை உளளபடி கேள அஸித
னுமதேவலா பெரியபுததியுளளவரும தாமசாஸதிரஙகளைநனகு

நும கோபமிலலாதவரும ஸநதோஷமிலலாதவருமான ஜைகீஷவ
ரககணடு, 'நீா துதிககபபடடாலும ஸநதோஷபபடுகிறதிலலை,
நிககபபடடாலும கோபிககிறதிலலை உமமுடைய அறிவு எனன?
எஙகிருநதுகிடைததது? உமமுடைய அநத அறிவிறகு முககிய
இடம எது?' எனறுகேடடாா இவவிதம அநததேவலாால
கபபடடவரும பெரியதவமுளளவருமான அநதஜைகீஷவயா
நததேவலரைநோககி ஸநதேகமிலலாததும பொருளநிறைநதபத
ளதும பரிசுததமுமான பெரியவசனததைச சொலலததொடங
ா 'ஓ! பிராமமணரே! எனனிடமகேடகிறதும புணயமானகா
ளைசசெயபவாகளுககுரியகதியும பெரியநிலையும சாநதியுமான
த நான உமககு உபதேசிககிறேன தேவலரே! நிநதிபபவாக
ததிலும கொணடாடுகிறவாகளிடததிலும எபபொழுதும ஸமமா
நதுகொணடு எவாகள அதை விலககுகிறாாகளோ அவாகளின
கையையும புணணியததையும சொலலுகிறேன அவாகள
ிதமான செயகையைசசொனனாலும சொலலுகிறவனைபபறறி
தானறும பேசமாடடாாகள நலலபுததியுளளவாகள அடிபப
யும திருபபிஅடிகக விருமபமாடடாாகள, கிடடாதபொருளைப
ிச சோகபபடமாடடாாகள, ஸமயததில கிடடியதைசசெயவாா
சென்றவைகளைபபறறியும சோகபபடமாடடாாகள, இவைகளை
ககவுமாடடாாகள தேவலரே! சகதியும உறுதியானவிரதமுமுள
கள பொருளவிருபபததுடனவநதபெரியோாகளுககுத தமசக
நததககபடி உபகாரஞசெயவாாகள விததையிலமுதிாசசிஅடைந
களும கோபததைஜயிததவாகளும இநதிரியஙகளைவெனறவாக
பிராஜஞாகளிலபெரியவாகளுமாயிருபபவாகள மனததாலும
கையாலும வாககாலும ஒருவனுககும விரோதததைச செயய
டாாகள, பொறுமையறறவாகளாயிருநதுகொணடு ஒருவரைஒரு
ஒருபொழுதும துனபஞசெயயமாடடாாகள தீராகள பிறாஸம
ஙகளைககணடு ஒருபொழுதும தாபபபடமாடடாாகள, பிறனைப
யநிநதையையும ஸதுதியையும சிறிதும பேசமாடடாாகள, புக
ும இகழாலும ஒருபொழுதும வேறுபடமாடடாாகள எவா
எலலாவிஷயததிலுமஅடஙகியவாகளும எலலாபபிராணிகளின
ததிலுமபிரியமுளளவாகளுமாயிருககிறாாகளோ அவாகள ஒரு
பபறறியும கோபிககவும ஸநதோஷிககவும விரோதஞசெயயவு
டாாகள ஹருதயகாநதியெனனும அஜஞானததைவிலககிவிடடு
மாக உலாவிககொணடிருபபாாகள மறறபபிராணிகளுககும

பந்துக்களாயிருக்கிற இவர்களுக்கு வேறு பந்துக்களில்லை. எவ
ஒருவனுக்கும் விரோதிகளல்லரோ அவர்களுக்கு விரோதிகளும்
இவ்விதம் நடக்கிற மனிதர்கள் எப்பொழுதும் ஸுகமாக ஜீவிப
கள் தர்மத்தை அனுஸரிக்கிறவர்கள் தர்மமறிந்தவர்களும் பி
மணர்களில் மிக உத்தமர்களுமானவர்கள் இந்தவழியிலிருந்து
வினவர்கள் ஸந்தோஷத்தையும் துக்கத்தையும் அடைவார்கள்
வழியை அடைந்தான் எவனைப்பற்றி எப்படி அஸூயைப்படுவே
நிந்திக்கப்பட்டாலும் கொண்டாடப்பட்டாலும் என்ன காரண
காக ஸந்தோஷப்படுவேன்? மனிதர்கள் எதைஎதை விரும்பு
களோ விரும்புங்காரணத்தால் அதைஅதை அடைகிறார்கள் நி
யாலும் ஸ்துதியாலும் குறைவும் வளர்ச்சியும் எனக்கு உண
தில்லை உண்மையை அறிந்தவன் அம்ருதத்தில்போல அவமான
மிக்கதருப்தி அடைவான் அறிவுள்ளவன் விஷத்தில்போல
பொழுதும் ஸம்மானத்தில் நடுக்கமடைவான் அவமதிக்கப்ப
வன் எல்லாப்பாவங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு இவ்வுலகம் மேலுல
ணடிலும் ஸுகமாய் உறங்குவான் எவன் அவமதிக்கிறவனோ அ
(அதை) அறிவான் பரகதியை விரும்புகிற அறிவுள்ள சிலஜன
இந்தவிரதத்தை அடைந்து ஸுகமாகச் செழிப்பார்கள் எல்லா
யங்களிலுமிருந்தும் எல்லா ஸங்கல்பங்களையும் அடக்கி இந்திரியங
வென்றவன் பிரகிருதியைவிட மேலானதும் அழியாததுமான பி
பதத்தைப் பெறுவான் பரகதியை அடைந்த இவனுடைய பதத்
தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் பிசாசர்களும் ராக்ஷஸர்களும் அடை
தக்கவர்களல்லர்' என்று சொன்னார் அந்த ஜைகீஷவ்யமுனி
இந்த வசனத்தைக் கேட்ட தேவலர் எல்லாத்வந்த்வங்களிலிரு
விடுபட்டு அவருக்கு அடிமையான சிஷ்யரானார் அரசனே! எ
அறிவையுமடைந்த நீ அறிவுள்ள ஜைகீஷவ்யமுனிவருடைய முன
ந்த வேறு ஒரு கதையையும் கவனமாகக் கேள்

எல்லா உலகங்களுக்கும் ஈசுவரரும் எல்லா உலகங்களாலும்
கப்படுகிறவரும் ஐந்துபூதங்கள், சூரியன், சந்திரன், ஆத்மா
எட்டுமூர்த்திகளுள்ளவரும் உலகங்களைச் சரீரமாகக்கொண்ட
எட்டு ஐசுவர்யங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவரும் விரும்பினவ
யெல்லாம் அடைவதால் விளங்குகிறவருமாக எவரைக் கூறு
களோ, எவரை அடைந்தவர்களுக்குத் துன்பமும் சோகமும் ப
இல்லையோ ஸ்தாவர ஜங்கமமான இவ்வுலகம் இயற்கையாக எவரு
சக்தியோ ஸ்வரூபியான அந்தப் பரமேசுவரரானவர் மேருமலை

டகிழக்கில் எல்லாரத்தினங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதும்
தக்குள்ளடாததும் பரிசுத்தமும் எல்லாருதுக்களிலுமுள்ள புஷ்
நடன்கூடியதும் மாங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் எப்பொழுது
வயமான காற்றால் வீசப்பட்டதுமான ஓரிடத்தில்சென்று பலபூத
ட்டங்களுடன்கூடியவரும் எல்லாத்தேவர்களாலும் நமஸ்கரிக்க
ட்டவருமாகி விளையாடிக்கொண்டிருந்தார் அவ்விடத்தில் வித
ர்தார் கந்தர்வர் அப்ஸரஸுகள் இவர்களின் கூட்டங்களும் திக்பா
ளும் ஸமுத்திரங்களும் ஆறுகளும் மலைகளும் குளங்களும் ரி
ளும் வாலகில்யர்களும் யாகங்களும் ஸ்தோபங்களும் ஸருஷ்டிக
ர்களும் தேவரானபரமேஶ்வரரை உபாஸித்துக்கொண்டிருந்தார்க
அவ்விடத்தில் தேவர்களில்பெரியவரும் விருஷபக்கொடியுள்ளவரு
ந்திரன், ஸூர்யன், அக்னி இவர்களைக்கண்ணுக்கொண்டவ
ரன ஸ்ரீருத்திரரானவர் உமாதேவியுடனிருந்தார் இவ்வித
அவ்விடத்திலிருப்பவரும் மேலானஈஶ்வரருமான ருத்திரரைநோக்கி
மிருபியும் காந்தியுள்ளவளுமான உமாதேவியானவள் வணக்க
டன் வினவலானாள் 'ஓ! பகவானே! பொருள் எது? பொருளி
க்தி எது? நீர் இதை எனக்குச் சொல்லவேண்டும் பிரார்த்தி
றன்' என்றுகேட்டாள் அந்தஉமாதேவி இவ்விதம்கேட்க, பூஜ
ரன அந்தப்பரமேஶ்வரர் சொல்லத்தொடங்கினார் 'நான் பொரு
பொருளின்சக்தி நீ நான் புஜிப்பவன் புஜிக்கத்தக்கவஸ்து நீ பெ
ாக்கியம்பெற்றவளே! நீ பிரகிருதி நான் புருஷன் நான் விஷ்ணு நா
ரமமா நான் யஜ்ஞன் பெண்ணே! ஆகையால், நம்மிருவருக்கு
ண்மையில் வேற்றுமையில்லை ஆகிலும் உனக்கு வேற்றுமை
றுகிறேன் நீ என்னிடம் எதைக் கேட்கிறாய்?' என்றுகேட்டா
றகு இவ்விதம்சொல்லக்கேட்டஉமாதேவியானவள், 'இவ்விரண்
வுள் உயர்ந்ததைச் சொல்லவேண்டும் ஓ! மஹாதேவரே! உமக்
மஸ்காரம் உயர்ந்ததைச் சொல்லவேண்டும்' என்றுகேட்டா
தேவர்களுக்குநடுவிலிருப்பவரும் அறிவுள்ளவரும் முனிவரிற்பெ
ரும் வஸுஉருவமுள்ளவருமான ஜைகீஷவ்யரானவர் சிரித்து
காண்டு, 'பொருள்தான் உயர்ந்தது அதைவிடவேறுசிறந்ததில்
வருணசக்தியானது அந்தப்பொருளில் லயப்பட்டது உருண்ட
ரன பூமியும் அதிலும் பலவிசேஷத்துடன் விரிவடைந்திருக்கிறது
ன்று காஜித்துக்கொண்டு சொன்னார் அவ்வசனத்தைக்கேட்
மாதேவியானவள், 'யார் இவன்? இப்பொழுது என்னுடை
சனத்தைத் தடுத்துப்பேசினன்' என்று கோபத்துடன் சங

-ம கேடடாள. அதைககேடடவுடன புததியுளளவரும தேவ
-டததிலுள அறிவுளளவரும யோகததாலுணடானஐஸவாயங
டனகூடினவரும முனிவரிறபெரியவருமானஜைகீஷவயா அ
-ததிலிருநதுவெளிபபடடுத தமஆஸாமததிறகுச சென்றா பிற
லாபபாவஙகளையும அபகரிபபவரும பூஜயருமானசஙகரரானவ
மாதேவியைநோககி நகைதது, 'ஜைகீஷவயனெனனுமபெரியமு
ன மிகவும சாநதமானபுததியுளளவன ஜைகீஷவயனென
'ஸிததிபெறறபெரியமுனியானவன எனனுடைய பகதனும தோ
ம சிஷயனுமாகிறான அழகுளளவளே! அவன சொலலிவிட
ளியிறசென்றான' எனறுசொனனா அதைககேடடபின மிக
ாபஙகொணட அநத உமாதேவியானவள, 'அநதமுனி செயத
ாயமனறு ஓ! தேவரே! நான உமமால அவமதிககபபடடேன
ணியாலும அவவிதமசெயயபபடடேன தேவாகளுககுததலைவ
டையிலவநத அமமுனிவசனம கேடகபபடவிலலை ஆகையா
தை அறிவிககவேணடும' எனறுகேடடாள பினாகததைததரி
மபகவான ஸ்ரீமஹாதேவா அதைககேடடு, 'ஆசையபறறவனு
ாகியுமானஅநதமுனிவன எனனை அடைநது எபபொழுதும துவ
வஙகளிலிருநதுவிலகியவனும அறிவுளளவனும ஒரேவிதமானஇ
கையுளளவனுமாயிருககிறான ஓ! தேவியே! ஆகையால, அவனை
ாறுககவேணடும அவன உனனாலும ரகஷிககததககவன' என
ானனா இவவிதமசொலலககேடட அநதஉமாதேவியானவ
ுநதகனை அழிததவரே! மஹாதமாவானஅநதமுனியின ஆசையற
னமையை நான பாாககவிருமபுகிறேன' எனறுசொனனாள உலக
ளுககுபபதியும தேவககூடடஙகளாலும கநதாவககூடடஙகளாலு
திககபபடுகிறவரும தேவருமானபாமேஸவரா அவளைநோககி, 'அ
டியேஆகடடும' எனறுசொலலி விருஷபததிலேறிககொணடு ப
ததமானபுததியுளளவரும முனிவரிறபெரியவருமான அநதஜை
வயாஇருககிறஇடததிறகு வேகமாகவநதாா அபபொழுது பெரி
முளளஅநதமுனிவா சரீரததைமறைததுககொளளவேணடி இ
மஅஙகும கநதைகளைததேடிககொணடு ஸஞசரிககையில ஸ்ரீமஹ
தவரைககணடு எதிரசெனறு தககபடிபூஜிததபின திருபபவு
னபோலக கநதையை ஊசியாலும நூலாலும தைததுககொ
நதாா பகவானுஞசமபுவும அவரைநோககி, 'முனியே! உ
த நான எதைக கொடுககவேணடும? ஜைகீஷவய! நீ விருமபுகி
லலாவறறையும எனனிடமிருநது பெறறுககொள' எனறுசொ

ர முனிகளிற்சிறந்தஜைகிஷவ்யரும தேவர்களின்தேவரானசப
வப்பாராமலே, 'ஓ! வருஷபக்கொடியுள்ளவரே! உம்மிடமிருந
டையப்படாததை நான் காணேன் நான் கிருதார்த்தனும பரிபூ
ர்ணுமாயிருக்கிறேன் உமக்குக்காரியமிருந்தால் போகலாம்' என
சானர் சங்கரரோ சிரித்துக்கொண்டு திரும்பவும் அம்மு
னைநோக்கி, 'வரத்தைப் பெற்றுக்கொள் அவசியம் என்னிடமி
து வரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் மிகஉத்தமமானவ
தக கேள்' என்றுசொன்னார் ஜைகிஷவ்யரும அந்தச்சங்கர
நாக்கி, 'ஓ! மஹாதேவரே! ஊசியிலுள்ள நூலைத்தொடர்ந்துசெ
கிறவனுனெனவசனத்தையும நீர்கேட்கவேண்டும்' என்றுசொ
ர பிறகு சங்கரபகவானும கௌரீதேவியைப்பார்த்துச சிரித்து
காண்டு ஸந்தோஷமுள்ளவரும எல்லாத்தேவர்களாலுமநமஸ்கரி
படடவருமாகித் தமமிடம்போய்ச்சேர்ந்தார் அரசனே! நீவி
யகாரணத்தால் இக்கதை உனக்குச் சொல்லப்பட்டது அந
பாக்கள் துவந்துவங்களைவிட்டு விலகியவர்களும நித்தியர்களு
லாவிதத்தாலும தாமே சக்திபெற்றவர்களுமாயிருப்பார்கள
ன்றுசொன்னார்

இருநூற்றுமுப்பத்தேழாவது அத்யாயம

மோக்ஷதர்மம (தொடர்ச்சி.)

(நற்குணங்கள் உலகைவசப்படுத்துமென்னும்விஷயத்தில் நார
தரின்பெருமையைப்பற்றி உக்ரஸேனனுக்கும் வாஸுதேவ
நுக்கும்நடந்த ஸம்பாஷணையும், நாரதர் வாஸுதேவ
நுக்கு உபாயங்கூறியதும்)

யுதிஷ்டிரர், "எல்லாஉலகத்திறகுமபிரியனும எல்லாப்பிராணி
ராலும கொண்டாடப்படுகிறவனும எல்லாக்குணங்களுமுள்ளவ
கப பூமியில எந்தமனிதனிருக்கிறான்?" என்றுகேட்க, பீஷ்ம
சால்லத்தொடங்கினர்

"பரதர்களிற்சிறந்தவனே! இவ்விஷயத்தில் கேட்குமஉனக்
ரதரைப்பற்றி உக்ரஸேனனுக்கும ஸ்ரீகேசவருக்குமநடந்த ஸம்ப
ஷணையைச சொல்லுகிறேன் உக்ரஸேனன், 'உலகமானது எவரை
றிச சொல்லுவதில பிரியப்படுகிறதோ அந்தநாரதர் நற்குண
றைந்தவரென்றுநினைக்கிறேன் கேட்குமஎனக்கு அதைச் சொல
வண்டும' என்றுகேட்டான் வாஸுதேவர் சொல்லத்தொடங

ா 'குருராகளுககு அதிபதியான அரசரே ! நான அறிநதமட்டி
நாதநாரதரின குணஙகளைச சுருககமாகச சொலலுகிறேன எ
டமிருநது கேளும நனனடககைஇருககிறதெனறகாரணததா
நதநாரதருககுத தேகததைவிழததததகக அககாரமிலலை அ
றுதியானகலவியும நனனடககையுமுளளவா, ஆகையால, எஙக
ஜிககபபடுகிறா உறசாகமிலலாமையும கோபமும சபலததனம
ம பயமும நாரதரிடமிலலை அவா தாமஸஸவபாவமிலலாதவரு
ருமானவா ஆகையால, அவா எஙகும நிசசயம பூஜிககபப
றா அவா உபாஸிககததககவா காமததாலோ அலலது லோப
ாலோ இவாவாககில விததியாஸமுணடாகிறதிலலை ஆகையா
ஙகும பூஜிககபபடுகிறா ஆதமவிததையினஉணமையைஅறிந
ம பொறுமையுளளவரும சகதியுளளவரும இநதிரியஙகளைவெ
ரும நோாயிருபபவரும உணமையைபபேசுகிறவருமாயிருககிற
ஆகையால, எஙகும பூஜிககபபடுகிறா தேஜஸாலும கீாததியாலு
ததியாலும ஞானததாலும வணககததாலும பிறவியாலும த
ாலும அவா பெரியவா ஆகையால, எஙகும பூஜிககபபடுகிற
லலஸவபாவமுளளவரும ஸுகமாகபபடுபபவரும ஸுகமாகபபு
வரும நலலஅனபுளளவரும பரிசுததரும நலலவாாததையுளளவ
பொறாமை இலலாதவருமாயிருககிறா ஆகையால, எஙகும பூஜிக
டுகிறா மிகவும நனமையைச செயகிறா அவரிடததில ப
லலை அவா பிறாதுனபஙகளில பிரியபபடுகிறதிலலை ஆகையா
எஙகும பூஜிககபபடுகிறா வேதஙகளில ஒகபபடும உபாகயானங
ளள பொருளகளைக கானஞசெயகிறா பொறுமையுளளவரும அ
திபபிலலாதவருமாயிருககிறா ஆகையால, எஙகும பூஜிககப
றா ஸமநிலையிலிருபபதால எவவிதததிலும நணபனுமிலலை, ப
னுமிலலை மனததிறகு அனுகூலமாகப பேசுகிறா ஆகையால, எ
கும பூஜிககபபடுகிறா பலகலவிகளுளளவரும ஆசசரியமானக
ளளவரும பணடிதரும சோமபலிலலாதவரும களளததனம
லாதவரும தைனயமிலலாதவரும கோபமிலலாதவரும லோபமில
தவருமாயிருககிறா ஆகையால, எஙகும பூஜிககபபடுகிறா தன
ாவது வேறுபொருளிலாவது காமததிலாவது அவருககு இதுவ
யில கலககமுணடானதிலலை தோஷஙகள அவரிடம நனகு அறுக
பட்டிருககினறன ஆகையால, எஙகும பூஜிககபபடுகிறா உறுதிய
கதியுளளவரும நிநதிககததகாத புததியுளளவரும கலவியு
வரும கொடுமையறறவரும அவிவேகமெனனும தோஷமிலலாத

ிருககிறா ஆகையால, எஙகும பூஜிககபபடுகிறா பறறததகக
லாவறறிலும பறறுதலறறவரும பறறுதலுளள புததியுளளவா
ாலககாணததககவரும ஸநதேகமிலலாதவரும நனகு பேசுகிற
ுமாயிருககிறா ஆகையால, எஙகும பூஜிககபபடுகிறா அவரு
ய ஸமாதியானது பயனைவேணடியனறு எநதசசமயததிலும
மைககொணடாடுகிறதிலலை பொறுமையறறவரும இனசொல
லலுகிறவருமாயிருககிறா ஆகையால, எஙகும பூஜிககபபடுகிறா
'ருககு அகஙகாரததில பறறுதலிலலை புததியானது நனனடக
பில உறுதிபெறறிருககிறது வேதததின அாததஙகளைப பகுத
நதவரும யாகததை அறிநதவரும யோகததை அறிநதவரும கவி
பகதியுளளவரும எபபொழுதும அறிவுளளவருமாயிருககிறா
ுகயால, எஙகும பூஜிககபபடுகிறா மூனறுகுணஙகளுளளவரும
ஙகளை அனுபவிபபவரும ஈநதுயஜஞரூபியுமான பரமாதமாவை
ளபடி அவா அறிகிறா ஆகையால, எஙகும பூஜிககபபடுகிறா
லகததின பலவிதமானமனததையும அவாவெறுததுககொளளா
பாககிறா, நடபுசசெயயுமவிதததையில திறமையுளளவா ஆகை
, எஙகும பூஜிககபபடுகிறா ஒருவிதமான சாஸதிரததிலும குற
பேசுகிறதிலலை தம நீதிபபடி ஜீவிககிறா பழுதிலலாதகாலமுள
ரும மனததை அடககினவருமாயிருககிறா ஆகையால, எஙகும
ககபபடுகிறா ஸாமபபடடவரும ஞானபபயிறசியுளளவரும ஸமா
'லபோதுமெனறெணணுதவரும விடாமுயறசியுளளவரும ஆஜாக
ுதயிலலாதவருமாயிருககிறா ஆகையால, எஙகும பூஜிககபபடுகி
பிறரால நலலகாரியததில தூணடபபடடால செயவதில கூசச
லாதவரும அதிஸாரததையுளளவரும பிறா ரஹஸயஙகளை வெளி
ாதவருமாயிருககிறா ஆகையால, எஙகும பூஜிககபபடுகிறா அா
லாபஙகளில ஸநதோஷிபபதிலலை நஷடததிலும துககபபடுகிற
லை உறுதியுளளதும பறறுதலிலலாததுமான புததியுளளவரா
ககிறா ஆகையால, எஙகும பூஜிககபபடுகிறா எலலாககுணஙக
நிறைநதவரும ஸமாததரும பரிசுததரும துனபமிலலாதவரும
ததைஅறிநதவரும பிரியததை அறிநதவருமான அநத நாரததை
பிரியமாககககொளளமாடடான ?' எனறு சொனனா

இவவிதம சொலலககேடட உகாஸேனன அநதநாரததை மிக
கொணடாடிககொணடு வீடடிலிருநது (வெளியில) சென்றான.
ஸ்ஃதேவா அவவிதமே இரததினஙகளால அலஙகரிககபபடட

1 கூறியதுகூறலால ஒருஸலோகம விடபபடடது

கட்டிலில் ஏகாந்தமாயிருந்தார் ஒருஸமயம் பூஜ்யரான நாரத முனிவர் அங்குவந்தார் ஸ்ரீஜனார்த்தனர் அவரை முறைப்படி பூ து பேசாமலிருந்தார் அந்த ஸ்ரீவாஸுதேவர் வருத்தமுள்ள போலிருப்பதைக்கண்டு, 'ஓ! கேசவரே! ஜனார்த்தனரே! என்ன? இதுவரையில் இல்லாதமனவருத்தம் உமக்கு இருக்கிற கோவிந்தரே! அதை எனக்கு நீர் விவரமாகச் சொல்லவேண் என்ற வசனத்தைச் சொன்னார் ஸ்ரீவாஸுதேவர் சொல்லத்தொ னார் 'ஓ! நாரதரே! இப்பொழுது என்னுடைய முக்கியமான விஷயத்தை நண்பனல்லாதவன் தெரிந்துகொள்ளத்தக்கவனல்ல பண்டிதனல்லாத நண்பனும் நட்பில்லாத பண்டிதனும் தெரிந்துகொ ள்ளத்தக்கவரல்லர் நண்பரும் வித்வானும் மனத்தை ஜயித்தவரும நீரே கேட்கத்தக்கவர் மனத்திலுள்ள துக்கத்தையுட் நீரே கேட்கத் கவர் ஐசுவர்யமென்றசொல்லுடன் நான் ஞாதிகளுக்கு அடி செய்துகொண்டிருக்கிறேன் ஞாதிகளும் ஸம்பந்திகளும் பந்து ளும் எப்பொழுதும் கோபங்கொண்டு (என்னைப்)பகைக்கிறா ஆகிலும், தேவலோகத்திலுள்ளபோகங்கள் அவர்களுக்கு வெ ருக என்னால் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன அவ்விதமிருந்தும் எ யும் ஒருவர்மற்றொருவரையும் பகைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்' றுசொன்னார் நாரதர், 'இரும்பல்லாத ஆயுதத்தால் தட்வித்துடை இவர்களின்நாவை எடுத்துவிடும் அதன்பிறகு பேசமாட்டார் என்றுசொன்னார் பகவான், 'சிறந்தமுனிவர்களிலுத்தமரே! களின்நாவை அறுக்கத்தக்க இரும்பல்லாத ஆயுதத்தை எப்படி அ வேன்? அதை எனக்கு உள்ளபடி சொல்லவேண்டும்' என்று டார் நாரதர், 'பசு, பொன், ஆடைகள், ரத்தினமுதலியதனத விசேஷமாக இவர்களின்வாயில்போடும் இது இரும்பல்லாத ஆ மாகும் [1]ஸுஹ்ருத்துக்கள், ஸம்பந்திகள், [2]மித்திரர்கள், குருக ஸ்வஜனங்கள் இவர்களுக்கு இது ஆயுதமென்றுசொல்லப்படுகி அவ்வாயுதத்தால் திரும்பவுந்திரும்பவும் அறுக்கவேண்டும் இவர் க்கு உம்முடையபொருள்களை அளிப்பதும் நன்மொழிகளும் சிற வர்கும் உம்மை ஸமர்த்தரென்றுதெரிந்துகொண்டு அந்தமனிதர்க மிகமெச்சுவார்கள்' என்றுசொன்னார் பிறகு, நாரதமுனிவரின்வச தால்ஏவப்பட்டவரும் பெரியதேஜஸுள்ளவருமானபகவான் சிரி முனிவரிற்பெரியவரானநாரதரை மிகவும் பூஜித்து அவ்விதமே தார் முனிகளில்மிகப்பூஜ்யரும் பரமரிஷியுமானநாரதரானவர்

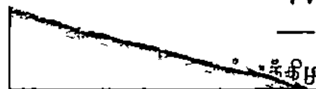
1, 2, 385-ம் பக்கம் குறிப்பிற்காண்க

மானபிரபாவமுளளவா அரசாகளிறசிறநதவனே ! நீ எனனிடம டடது சொலலபபடடது எலலாததாமஙகளுககுமாணமையான யததிலமுயறசியுளளவாகளும உணமையான தாமததைமிகபபெரி ககொணடவாகளும ஞானததிலுமவிசேஷஞானததிலுமஸமாத களுமாயிருபபவாகள உலகததிறகுப பிரியமானநிலையை அடை ாகள " எனறுசொனனா

இருநூறறுமுபபததேடடாவது அதயாயம

மோக்ஷதாமம (தொடர்ச்சி)

—*—

...க்திமுதலியவற்றைச் சுகருக்குச் சொல்லியது.)

'காலத்தின் அறிவில் நிச்சயமுள்ளவரும் 'பூதக்கூட்டங்களைப் படை வருமானஈஸ்வரரையும் பிராமமணன் செய்யத்தக்கதையுங் குறி, நீர் சொல்லவேண்டும்' என்றுகேட்டார் சென்றதையுமவருவதை அறிந்தவரும் யாவற்றையும் அறிந்தவரும் எல்லாத்தாமங்களை அறிந்தவரும் பிதாவுமானவயாஸர் கேட்பவரும் புத்ரருமான அ சுகருக்குச் சொல்லத்தொடங்கினார் 'அருமைப்புதல்வனே! நீ கே கிறதை உள்ளபடி சொல்லுகிறேன் கவனமாகக் கேள் முத காரியமென்றும் பிறகு காரணமென்றும், அல்லது முதலில் கா மென்றும் பிறகு காரியமென்றும் இரண்டுவிதமாக அறியப்படுவ மறைக்கப்பட்டதுமான இவ்வுலகமானது விசாரித்தால் ஸ மிகவும் மங்களமுமான பிரமமென்று அறிவிக்க

யத்துக்கும் காரணமாயிருப்பதைத்
மபுகிறேன் தியானம் காமம் காலம் ஒவ்வொருயுகத்திலு
ள உலகத்தினத்தவம் பிராணிகளின் ஸம்பத்து ஆபத்து ஆகிய
வகளை முழுமையும் தெரிந்துகொள்ளவிரும்புகிறேன் இந்த
த்தியும் முடிவும் எதிலிருந்து நடைபெறுகின்றன? ஸாதுக
சிறந்தவரே! இப்பொழுது எங்கள்விஷயத்தில் உமக்கு அனுக
ந்திஇருக்குமானால் இதை உம்மிடத்தில் கேட்கிறேன் இந்த
எனக்கு உபதேசிக்கவேண்டும் முதலிற்சொல்லப்பட்டதும்
மமுமான பருகுவினவசனத்தையும் பிறகு பிரம்மரிஷியானபர்த
னிவசனத்தையும் கேட்டு என்னுடையபுத்தியானது சிறந்த
யாந்ததாமத்தைப்பற்றியதும் உத்தமமானநிலையிலிருப்பதுமா
ஆகையால், திரும்பவும் கேட்கிறேன் அதை நீர் சொல்லத்
ா" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்
பூஜயரானவ்யாஸர் தம்புத்ரர்கேட்டபொழுதுசொன்ன அந்தப
இதிஹாஸத்தை இவ்விஷயத்தில் நான் உனக்குச் சொல்லு
வ்யாஸரின்புத்ரரானசுகரானவர் அங்கங்களுடனும் உப
ங்கங்களுடனும் எல்லாவேதங்களையும் அத்யயனஞ்செய்தபின
ளின் ஸூக்ஷ்மத்தைத்தெரிந்து மோக்ஷநிஷ்டைக்குரிய
த்ததேடிக்கொண்டு அறம்பொருள்களைப்பற்றிய ஸந்தேகங்
ந்தவரான கிருஷ்ணத்வைபாயனரென்னும் வ்யாஸரிடம்
ஸந்தேகமுள்ள இவ்விஷயத்தைக் கேட்கத்தொடங்கினார்.

1 அதிகபாடமான ஒருஸ்லோகம் விடப்பட்டது.

இருந்தது ஆதியிலிருக்கும் காரணத்தாலேயே
யறிந்தவர்கள் பரதானமென்று கூறுகிறார்கள் மூன்றுகுணங்க
தும் ஸ்ரீவிஷ்ணுவினுடையதுமான அந்தமஹாமாயையை ப
வென்றறிவிக்கிறார்கள் இவ்விதமான அந்த பரமமமானது
முடிவுமில்லாததும் காணப்படாததும் விகாரமில்லாததும் ஸ
தும் ஊகிக்கத்தகாததும் அறியத்தகாததும் காரியங்களுக
ணமுமாக முதலிலஇருந்தது அதுதான் மூன்றுகுணங்களை
மாககொண்டதும் மூன்றுகாலங்களிலும் ஸூக்ஷமுமா
தானமென்று சொல்லப்படுகிறது நன்கு சோந்தமாயையின
துடனகூடியதும் தனனிலையிலிருப்பதும் வயாபகமுமான
மமமானது தனனிச்சையால மாறுதலடைந்தது மூன்றுச
உருவமாககொண்டதும் காரணரூபியும் எப்பொழுதும் ஞு
யான பரமாதமாவெனனும் அதிஷடானததுடனகூடியதும்
தநதரியமில்லாததும் ஸ்வபாவமெனனும் பெயரை அடை
மோக்ஷருவததைததரிப்பதுமான அநதபரமமததினபிரகிருதி
பலவிதமான ஜீவனுடையபோகததிறகுமவேண்டி வெளிவந்த
மானது ஸந்நிதிமாததிரததால மணததைநுகருமஇநதிரிய
சலிக்கசசெயவதறகுக காரணமாயிருப்பதுபோலப் பரதி
ரான பரமாதமாவானவர யாவறறுககும் காரணமென்று கூற
ரூர அவர அநதபபிரதானததைஉண்டுபண்ணி அதிறபுகுந்த

1 அதிகபாடமான இரண்டரைஸலோகம பொருநதாமையாலவி
டன

ாளிருநதுகொணடு அதைச சலிககசசெயதா பிரதானமெனறு
வததிலிருநது ஸாதவிகராஜஸதாமஸமெனனும மூனறுவிதமான
றததானது உணடாயிறறு அது பெரிதாயிருபபதால மஹத
ாறுசொலலபபடுகிறது உணடானமகததததவமானது காலஉரு
,தால மறைககபபடடு பரதானததவததை நனறுயமறைததுக
ாணடது அககாலமானது பரமாதமாவின அமசமாகும அத
நஷனெனறும அளவிடததகாத உருவமுளளதெனறும சொலலட
'கிறது பிரதானததிலிருநதுஉணடான இநதமஹததானது மூனறு
ணஙகளுளளதெனறு வேதம உபதேசிககிறது அநதமஹதத
,திலிருநது ஸாதவிகராஜஸதாமஸமெனனுமமூனறுஉருவமுளள
ம மூனறுவேறறுமையுளளதுமான இநத அகஙகாரமானது உண
யிறறு தாமஸமான இநத அகஙகாரமானது பூதாதியென
யருளளதாகிறது பூதஙகளுககு ஆதியாயிருபபதால தாம
கஙகாரமானது பூதாதியெனறு சொலலபபடுகிறது பிறகு அநத
தாதியானது வேறறுமையை அடைநது சபததனமாததிரதை
ணடுபணணிறறு அநததனமாததிரையானது சபததைஉரு
ககொணட ஆகாயததை உணடுபணணிறறு சபதலக்ஷணமா
காசமானது சபததனமாததிரததை மறைததது அநத ஆகாய
ல நனறுகச சலிககசசெயயபபடும சபதமானது ஸபாசதனமா
ததை உணடுபணணிறறு ஸூக்ஷமசபதமுளள அவவாகாசம
து ஸபாசதனமாததிரையை மறைததது அவவாகாசததால சலி
மபடி செயயபபடட ஸபாசமானது வாயுவை உணடுபணணிறறு
பாசரூபமுளளவாயுவானது அபபொழுது ரூபதனமாததிரதை
ணடுபணணி அதை மறைததது அநத ஸபாசததால நனகு சலி
செயயபபடடரூபமானது அகநியை உணடுபணணிறறு பிற
ஸூக்ஷமமானரூபமானது அகநியைஉணடுபணணி நனகுமறை
து அநதரூபததால நனகு சலிககசசெயயபபடட அகனியான
ஸதனமாததிரததை உணடுபணணிறறு ஸூக்ஷமரூபததை அ
த அகனியானது ரஸதனமாததிரததை மறைததது அநத அக
ால நனகு சலிககசசெயயபபடும ரஸமானது ஜலததை உணடுப
ிறறு ஸூக்ஷமமான ரஸமானது திருமபவும அநத ஜலதை
னகு மறைததது அநத ரஸததால நனகுசலிககசசெயயபபடுமஜ
ானது கநததனமாததிரையை உணடுபணணிறறு அநதஜலமான
றகு ஸூக்ஷமமானகநததததை மறைததது அநத ஜலதத
னறுகச சலிககசசெயயபபடும கநதமானது கடினததனமை

உண்டுபண்ணிற்று ஸூக்ஷ்மமானகந்தத்திலிருந்துஉண்டான
தக்க கடினத்தன்மையிலிருந்து பூமி உண்டாயிற்று இது மு
துமே ஜலஉருவமுள்ளதுதான் ஜலம்திரும்பவும் கடினத்தன்மை
அடைந்தது பிறகு பூமிமுதலிய இந்தப் பூதங்களுண்டாயி
வென்று வேதஞ்சொல்லுகிறது இந்தபபூதங்களுடைய சா
அன்னமென்றே அறிஞர்கள் கருதுகிறார்கள் அந்தப் பூ
களிலுள்ள ஸூக்ஷ்மபாகங்கள் தன்மாத்திரைகளென்று சொ
படுகின்றன தேஜோரூபமானபத்துஇந்திரியங்களைக் காரியத
மையை அடைந்ததேவர்களென்று சொல்லுகிறார்கள் மனமா
இவைகளில் பதினோராவதாகும் இவ்விதம் விகாரத்தன்மை
அடைந்த (இந்திரியங்களாகிற) தேவர்கள் சொல்லப்படுகிறா
பலவேறுமையுடனிருக்கும்காலமானது அந்தஇந்திரியங்களு
மாறுபாடடையச்செய்யக் காரணமாகிறது பூதங்களுக்குஆத்மாவ
பரமாத்மாவானவர் குணங்களின் வேற்றுமையுள்ளவராயிருக்கி
அவர் ஒருவராயிருந்தும் மூன்றுவிதமானவேற்றுமையுள்ளவரா
பலவிதமானகாரியங்களைச் செய்கிறார் பிரம்மாவாயிருந்து பிரா
களைப் படைக்கிறார் அழிவற்றநாராயணராயிருந்து பரிபாலிக்கி
உலகங்களைஉருவமாகக்கொண்டருத்ரரூபியாகி ஸம்ஹரிக்கிறார் க
பங்களில்ஸாமர்த்தியமுள்ள இவர் காலமாகிறார் ஈச்வரரூபியான
மும், சிந்தைக்குஎட்டாததும் மூன்றுகுணங்களைஉருவமாகக்கொ
டதும் ஸனாதனமுமாயிருக்கிறது இது இந்திரியங்களுக்குப் பு
படாதது இது சிந்தைக்கு எட்டாதது இது வெவ்வேறுலக்ஷ
முள்ளதாயிருக்கிறது வேற்றுமையில்லாததாகக் கேட்கப்படும்
புலகம் காலரூபத்தால் வேற்றுமையுள்ளதாகிறது ஆதியுமந்தமு
ாததும் உற்பத்தியில்லாததும் திவ்யமும் ஸூக்ஷ்மமும் கிழத்
இல்லாததும் உறுதியுள்ளதும் ஊஹிக்கமுடியாததும் அறியக்கூ
ததுமானபிரம்மமானது முதலிலிருந்தது பதினைந்துநிமிஷங்
ஒருகாஷ்டையாகும் முப்பதுகாஷ்டைகளை ஒருகலையென்று கண
ிடவேண்டும் முப்பதுகலைகளும் ஒருகலையில்பத்தில் ஒருபாகமு
கொண்டது ஒருமுகூர்த்தமாகும் முப்பதுமுகூர்த்தங்கொண்ட
ஒருபகலும் இரவுமாகுமென்று முனிகளால் கணக்கிடப்பட்டிரு
து முப்பதுஇரவுபகல்கள் ஒருமாஸமென்று கூறப்படும் ப
ிரண்டுமாதங்கொண்டது ஒருவருஷம் தக்ஷிணாயனம் உத்தரா
னமென்ற இரண்டுசேர்ந்து ஒருவருஷமென்று கணக்கறிந்தவர்
றுகிறார்கள் மானிடஉலகத்திற்குரியஇரவுபகல்களை ஸூர்ய

த்துக்கொடுக்கிறான் இரவானது உறக்கத்திற்காகவும் பகலா
ு வேலைகளைச்செய்வதற்காகவும் வருகின்றன ஒருமாதமானது
ருக்களுக்குரியஇரவும் பகலுமாகும் அவைகளின்பிரிவுகளை,
லபக்ஷமானது வேலைகளைச்செய்கிறதற்குரியபகலும் கிருஷ்ணபக்ஷ
ஊது உறங்குவதற்குரியஇரவுமென்று அறியவேண்டும் ஒருவரு
ானது தேவர்களுக்குரியஇரவும் பகலுமாகும் அவைகளின
வோ உத்தராயணம்பகலும் தக்ஷிணாயனம்இரவுமாகும் முதலில
வலோகத்திற்குரிய இரவுபகல்களாலுண்டாகும் வருஷத்தின்முடி
ரகணக்கைக்கொண்டு பிரமமதேவருக்குரிய இரவுபகல்களைச் சொ
ுறேன் கிருதயுகம் திரேதாயுகம் துவாபரயுகம் கலியுகம்இவைகள்
ாள தேவர்களின்வருஷங்களை முறையே கூறுகிறேன். கிருதயு
ஊது நாலாயிரம்வருஷங்களென்று கூறுகிறார்கள் அந்தயுகத்தின
ந்தியாகாலம் நானூறுவருஷங்களும் அப்படியே [2]ஸந்தியாம்ச
னூறுவருஷங்களுமாகும் அதைவிடவேறானமூன்றுயுகங்களிலுட
வைகளின் ஸந்தியைகளிலும் ஸந்தியாம்சங்களிலும் ஒவ்வொன
றையக்கூறிய ஆயிரம்வருஷங்களும் நூறுவருஷங்களுமாகும் இந
ங்கள் அழிவற்றவையும் ஸனாதனமுமானஉலகங்களைத் தரிக்கி
ா அப்பா! [1] அழிவற்றசாஸ்வதபிரமமரூபியான இது பிரமத்தை
றிந்தவர்களுக்குத் தெரியும் நான்குஅம்சங்களுடன்கூடியது
ணமுமான தர்மமும் ஸத்யமும் கிருதயுகத்திலிருக்கின்றன அந
ுத்தில் அதர்மத்துடன்நடைபெறுவதொன்றுமில்லை வேறுயுக
ில் தர்மமானது முறையே ஒவ்வொருபாகமாகக் குறைவடைகி
ன்று வேதத்தால் வெளியாகிறது ஸத்யமும் சௌசமும் ஆ
ம தர்மமும் ஒவ்வொருபாகமாகக் குறைவடைகின்றன திருட
ாய, வஞ்சகம்இவைகளால் அதர்மமும் மேலிடுகிறது கிருதயு
திலிருப்பவர்கள் நோயற்றவர்களும் இஷ்டமானபொருள்களி
த்தியெல்லாம்பெற்றவர்களும் நானூறுவருஷங்கள் ஜீவிப்பவர்க
யிருந்தார்கள் திரேதாயுகத்தில் இவர்களின்ஆயுள் ஒருபாக
றைவடைகிறது யுகந்தோறும் வேதவாதங்களும் இவ்வுலகி
றைவடைகின்றனவென்று எங்களுக்குக் கேள்வி ஆயுளும் அனு
சக்திகளும் வேதத்திற்குரியபயனும் குறைவடைகின்றன கிரு
த்தில் தர்மங்கள்வேறு சக்திக்குத்தக்கபடி செய்யப்படுவ
ானறதர்மங்கள் திரேதாயுகத்திலும் துவாபரயுகத்திலும் கலியுக

1 யுகத்துக்குமுன்னுள்ளகாலம்
2 யுகத்துக்குப்பின்னுள்ளகாலம்

திலும வெவவேருக இருககின்றன கிருதயுகததில தவம பெரிதா,
திரேதையில ஸதயம உததமமாகும துவாபரயுகததில யாகததை
சொலலுகிறாகள கலியில தானமே சிறநதது இவவிதம யுகஙக
கணககுப பனனீராயிரம வருஷஙகளென்று கவிகள அறிவிககிறா
அநதயுகஙகள ஆயிரநதடவை சுறறினால அது பிரமமதேவருகக
ஒருபகலென்று சொலலபபடுகிறது பிரமமதேவரின ராததிரியும அ
கணககுளளதாகும. ஈசான அநதபரமமதேவா இரவின தொடக
தில உலகததைத தமமிடம லயிககுமபடிசெயது உறஙகியபின
வினமுடிவில விழிததுககொளளுகிறா ஆயிரம யுகஙகளின (
வைப பிரமமதேவரின பகலென்றும ஆயிரமயுகஙகளின முடிவை
இரவென்றும இரவுபகலகளை அறிநதஜனஙகள அறிவிககிறா,
விழிததுககொணட பிரமமதேவா இரவுசென்றதும அழிநதம
ததததுவததைப படைககிறா அதிலிருநது ஸதூலஉருவமுளள,
மூணடாகிறது மனமானது படைககவேணடுமென்ற விருபப
லேவபபடடுப படைபபைச செயகிறது அதிலிருநது ஆகாயமு
டாகிறது ஆகாயததினகுணம சபதமென்று சொலலபபடுகி
வேறறுமையை அடைநத ஆகாயததிலிருநது எலலாககநதஙகளை
கொணாவதும பரிசுததமும பலமுளளதுமான வாயு உணடாகி
அநத வாயுவின குணம ஸபாசமென்றுசொலலபபடுகிறது வே,
மையைஅடைநத வாயுவினிடமிருநதும பிரகாசமுளளதும பரிசு
மும அழகுளளதுமான அககினி உணடாகிறது அதன குண
ருபமென்று சொலலபபடுகிறது விகாரபபடட அககினியிடமி
தும ரஸமுளள ஜலமுணடாகிறது ஜலததிலிருநது கநதமென்
குணததைத தரிககும பூமிஉணடாகிறது இவவிதம முதலான பூ
களினஉறபததி சொலலபபடுகிறது [1]முதலாவது பூதததினகுண
ளை மேனமேலானபூததததை அடைகினறன அவைகளுள
வொன்றிலுமுளள குணஙகளனைததும அகனதனகாரியததை அ
மென்று சொலலபபடுகினறன சிலா அறியாமையால மண்ண
ஜலததில)கணடு ஜலததிலிருபபதாகக கூறுவாாகளாயினும அ
பூமியிலமடடுமிருபபதாகவும அதிலிருநது ஜலததையும வாயு
மும அடைநதிருபபதாகவும தெரிநதுகொளளவேணடும எழு
ான உருவமுளளவைகளும வெவவேருகப பலவிதவீரிய
ளளவைகளுமான [2]இவைகள முழுமையுமஒன்றுசேராமல பிரா

[1] அதிகபாடமானஎழுஸலோகஙகள கூறியதுகூறலால விடபபடட
[2] மஹதஅஹஙகாரம ஐநதுபூதஙகள

ப படைக்கத் திறமையுள்ளவைகளாகவில்லை பெரியஉருவமுள்ள
வைகள் சேர்ந்து ஒன்றோடொன்று கலந்து சரீரத்தை அடைந்
. அதனால் (ஆத்மா) புருஷனென்றுசொல்லப்படுகிறான் சரீ
)த அடைந்தகாரணத்தால் சரீரியாகிறான் [1] பதினாறு அம்சமுள்ள
)க்ஷ்மசரீரமானது மூர்த்தியுள்ளதாயிருக்கிறது காமங்களு
மஹாபூதங்களும் அதை அடைகின்றன ஆதிகர்த்தாவாயிருப்
எல்லாபூதங்களையுமெடுத்துக்கொண்டு தவஞ்செய்யவேண்டி
கமஹாபூதத்தைப் படைக்கிறார் அவரையே ஸ்ருஷ்டிகர்த்தரென்
சால்லுகிறார்கள் [2]அவரே பிராணிகளை உண்டுபண்ணுகிறா
ரே பரமபுருஷர் பிறப்பில்லாத பிரம்மதேவர், தேவர்களும்
களும் பிதருக்களும் [3]மானிடர்களும் மற்றஉலகங்களும் நதிகளும்
களும் திக்குகளும் மலைகளும் மரங்களும் மானிடர்களும் கின்ன
ளும் ராக்ஷஸர்களும் பசுக்களும் பக்ஷிகளும் மிருகங்களும் பாம்பு
மாகிய அழிவில்லாதனவும் அழிவுள்ளனவுமான ஸ்தாவரஜங்கமங்
ணடையும் உண்டுபண்ணுகிறார் அவர்களுள் எவர்கள் எந்தக
ங்களை முன்ஸ்ருஷ்டியில் அடைந்திருந்தார்களோ திரும்பவும்
ாபவுமஸ்ருஷ்டிக்கப்படும்அவர்கள் அந்தக்காமங்களையே அடை
ட் செய்யப்படுகிறார்கள் அந்தஅந்தவாஸனையுள்ளவர்களாயிரு
)கொண்டு ஹிம்ஸை, அஹிம்ஸை, மென்மை, கொடுமை, தர்மம்,
ர்மம், ஸத்யம், பொய்இவைகளை அடைகிறார்கள், ஆகையால்
அவர்களுக்குப் பிரியமாகிறது மஹாபூதங்களிலும் இந்திரி
ளுக்குரியவிஷயங்களிலும் சரீரங்களிலுமுள்ள வேற்றுமையை
பூதங்களுக்குரிய உபயோகத்தையும் பிரம்மதேவரே படைக்கி
காமத்தை அறிந்தசிலர் மனிதமுயற்சியென்றும் வேறுசிலர்
வமென்றும் பூதங்களைச்சிந்திப்பவர்கள் இயற்கையென்றும்
லலுகிறார்கள் [4]பௌருஷமென்னுமகாமமும் தெய்வமும் இயற்
ம் பயனைக்கொடுப்பதில் ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்றன இம்மூன்
வெவ்வேறாயிருப்பவையல்ல இவைகளுக்கு எவ்விதத்திலும்
.யில்லை இவ்விதம் இந்தக்காமமும் தெய்வமும் பூதங்களின்
)கையும் இவ்வுலகத்தை உண்டுபண்ணுகின்றன காமத்திலிருப

---

1 ஞானேந்திரியம் ஐந்து, கர்மேந்திரியம் ஐந்து, பிராணன்களைந்து,
) ஒன்று

2 'அவரே சரீரத்தில் பிரவேசிக்கிறார்' என்பது பழையஉரை.

3 இது இரண்டுமுறை வருகிறது மனுக்களென்றும் கொள்ளலாம்

4 'முயற்சியும் தெய்வமும் இயற்கையைச்சார்ந்து பலன்கொடுப்பவை'
.து பழையவுரை

பவாகள ஸநதேகிககததககபடியே சொலலுவாாகள ஸதவகுணததி
லிருககுமஞானிகள எஙகுமஒனறானபிரமமததைக காரணமாகக கண
டிருககிறாாகள அநதபரமமஜஞானததால பிராணிகளுககு மோகூ
முணடாகும அநதபரமமஜஞானததிறகுச சமமும தமமும சாதக
மாகும மனததாலவிருமபுகிற போகஙகளையெலலாம அநதபிரம
மஜஞானததால அடைவான உலகஙகளைஉணடுபணணுகிறபரமமத
தைத தவததால அடைவான பிரமமததனமைபெறறமனிதன எல
லாபபிராணிகளுககும ஈசனுகிறான ரிஷிகள தவததால இரவுமபக
லும வேதஙகளைக கறறாாகள ஆதியும அநதமுமிலலாததும நித
தியமுமான வேதவாககானது பிரமமதேவரால வெளியிடபபடடது.
ரிஷிகளினபெயாகளையும வேததைபபறறிய அவாகளின அறிவுகளை
யும பூதஙகளினநாமரூபகரியைகளையும வேதஙகளிலிருநதே முதலில
அநதஈஸவரா உணடுபணணுகிறா ரிஷிகளுககுளளபெயாகளையும
வேதஙகளைபபறறிய அவாகளின அறிவுகளையுமே பிரளயகாலததிறகுப
பின உணடான மறறரிஷிகளுககு பரமமதேவா உணடுபணணுகிறா
வேதஙகளில ஆதமாவுககுளள மோகூஸிததியானது வேதாததிய
யனம கிருகஸதாஸரமம வானபரஸதம பொதுவானதாமம யாகஙகள
கீாததியைததாததகக தாமம காமாஙகஙகளைபபறறிய உபாஸதியும
சரீரததிலுளளமனமுதலியவைகளை பரமமமாகப பாவிததுச செயயப
படும உபாஸதியும ஆதமரூபமாகப பாவிததுச செயயபபடும பரமாத
மோபாஸதியுமாகிய மூனறுவிதஉபாஸதிகள மோகூமெனறு பதது
வழிகளாக உபதேசிககபபடுகிறது வேததைஅறிநதவாகளால அறி
யககடினமெனறு வேதஙகளிலகூறபபடுவதும வேதாநதஙகளில மிகத
தெளிவாயஉபதேசிககபபடுவதுமானபிரமமம முனசொனனகிரமவழி
யாகவே அறியபபடும சரீரியானஜீவனுககுத துவநதுவஙகளுடன
கூடிய இவவேறறுமையானது காமததாலுணடானது ஆதமஸிததி
யெனனும மோகூரூபியானபுருஷன பிரமமஜஞானததால அவவேற
றுமையை விலககிககொளளுகிறான பிரணவமெனற சபதபரமமம
பரபரமமமெனற இரணடுபிரமமஙகளையும தெரிநதுகொளளவேண
டும சபதபரமமததைத தியானிபபதில ஸமாததனானவன பரபரம
மததை அறிவான கூததரியாகள ஹிமஸையை யாகமாககொணட
வாகளெனறும வைஸயாகள ஹவிஸை யாகமாககொணடவாகளென
றும சூததிராகள பணிவிடையை யாகமாககொணடவாகளெனறும
பிராமமணாகள தவததை யாகமாககொணடவாகளெனறும சொல
லபபடுகிறாாகள யாகஙகளைசசெயவதறகுரிய இவவிதியானது திரே

புகத்திலுள்ளது கிருதயுகத்தில் இவ்விதியில்லாமலே பிரவருத் பார்கள் துவாபரயுகத்திலும் அப்படியே கலியுகத்திலும் யஜ்ஞ நாசமடைகின்றன கிருதயுகத்திலுள்ள மனிதர்கள் வேறுபடாத் மமுள்ளவர்களாகிக் காம்யமான யாகங்களைத் தவங்களால் வேறு தெரிந்துகொண்டு விலக்கிவிட்டு ருக், யஜுஸ், ஸாமமென்ற் தங்களை(க் கற்பதுடன்) தவத்தையுஞ்செய்கிறார்கள் திரேத் ததிலோ, வேதங்களியாவும் ஸ்தாவரங்களும் ஜங்கமங்களுமான ணிகளெல்லாம் மிக்கவலிமையுடன் அடக்குகிறவைகளாயத் ஏன்றின திரேதாயுகத்தில் சேர்ந்திருந்தவேதங்களும் யாகங் ம [1]வர்ணாஸ்ரமங்களும் ஆயுள் குறைவால் துவாபரயுகத்தில் பிரி டகின்றன கலியுகத்தில் தர்மநாசமடைவதால் யாகங்களுடன் தங்களியாவும் மிகவும்நாசமடையும் அவைகள் காணப்படுவனவுப ணப்படாதனவுமாயிருக்கும் தர்மமென்பது கிருதயுகத்தில் மனத் ஜயித்தவர்களும் தவமுள்ளவர்களும் சாஸ்திரங்களுள்ளவர்களு னபிராமமணர்களிடம் நிலைபெற்றதாகக் காணப்படுகிறது அந்தத் மமானது ஒவ்வொருயுகத்திலும் அதர்மத்தினவ்ளர்ச்சிக்குத்தக குறைவடைகிறது ஸ்வதர்மத்தை உபதேசிப்பதற்குள்ளவேத் தங்களும் சாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடி நாசமடைகின்றன ஸ்தாவ களும் ஜங்கமங்களுமான பிராணிகளியாவும் மழைக்காலத்தி முக்குத்தக்கபடி எப்படி மிகஅதிகமாகுமோ அப்படியே ஒவ் ஒருயுகத்திலும் தர்மங்களும் அதர்மங்களும் உண்டாகின்றன வொருருதுக்களிலும் வெவ்வேறு உருவங்களுள்ள அடையாள திரும்பவுமதிரும்பவும் தமக்குத்தர்மேகாணப்படுகிறதுபோல மர் ருதாமுதலானவர்களிடம் முதலுமமுடிவுமில்லாதகாலத் வேற்றுமையும் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது முதலில் உனக்கு தேசிக்கப்பட்ட அந்தக்காலரூபியானபிரமமமே பிரஜைகளை உண் ணவும் ஸம்ஹரிக்கவும்செய்கிறது பெரும்பாலும் இயற்கை க தவந்துவங்களுடன்கூடியவைகளாயிருக்கிற பிராணிகளை ஷிப்பதும் [2]தரிப்பதுமாயிருப்பது காலமென்றே சொல்லப்ப து ஸ்ருஷ்டி, காலம், கர்மா, வேதங்கள், கர்மத்தைச்செய்பவன மத்திற்குள்ளமுயற்சி, கர்மத்தின்பயன் இவையாவும் காலமே னே! நீ என்னிடம்கேட்டதை உனக்கு உபதேசித்தேன்

———

[1]வேறுபாடம், [2] வேறுபாடம்,

இருநூற்றுமுப்பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்.

மோக்ஷதர்மம். (தொடர்ச்சி)

—⊱✻✻⊰—

(வ்யாஸர் ப்ரளயமுதலியவற்றைப்பற்றிச் சுகருக்குச்சொல்லியது

பகல்போனதும் இரவின் துவக்கத்தில் ஈச்வரர் இவ்வு
லைத் தம்சரீரத்தில் மிகஸூக்ஷ்மமாகலயிக்கச்செய்கிற ப்ரள
த்தைச் சொல்லுகிறேன் அப்பொழுது ஆகாயத்தில் ஸூர்ய,
அக்னியின் ஏழுஜ்வாலைகளும் உலகத்தைஎரிக்கின்றன அப்பொழு
இவ்வுலகம், ஸூர்யன் அக்னி இவர்களுடைய ஒளிகளால் முழுமை
நிறைந்து மிகவும்ஜ்வலிக்கிறது பூமியிலுள்ள ஜங்கமங்களும் ஸ
வரங்களுமானப்ராணிகள் முதலில் லயப்படுகின்றன அவைகள்
யின்உருவத்தை அடைகின்றன பிறகு ஸ்தாவரமும் ஜங்கமமும
பாவும் லயமடைந்தபொழுது மரமும்புல்லுமில்லாத பூமியானது ஆ
யின் முதுகுபோலக் காணப்படுகிறது பூமியின்குணமான கந்தத
மும் எப்பொழுது ஜலம் பற்றுகிறதோ அப்பொழுது கந்தமபோ
பூமியானது லயத்தை அடையத்தக்கதாகிறது அப்பொழுது ஜ
அலைகளுள்ளதும் பெரியசத்தமுள்ளதுமாகப் பெருகுகிறது
இவ்வுலகமனைத்தும்நிறைத்துக்கொண்டு நிற்கவும் ஸஞ்சரிக்கவும்
பகிறது அப்பா! எப்பொழுது ஜலத்தின்குணங்களையும் அ
எடுத்துக்கொள்ளுகிறதோ அப்பொழுது குணம்போன ஜலம் ஜோ
யில் லயப்படுகிறது எப்பொழுது ஆகாயத்தின் நடுவிலிருக்குமா வி
அக்னியின்ஜ்வாலைகள் சுற்றிக்கொள்ளுகின்றனவோ அப்பொழு
இவ்வுலகம்யாவும் ஆகாயமும் ஜ்வாலைகளால்நிறைந்து மிகவும்
கின்றன ஜோதியின்குணமானரூபத்தையும் எப்பொழுது வாயுஎ
றதோ அப்பொழுது ஜோதி மிகவும்அவிந்துபோகிறது
னகாற்று மிகவும்வீசுகிறது பிறகு வாயுவானது தன் பிறவிக்
ரணமும் மூலமுமான ஆகாயத்தைஅடைந்து திசைகளிலும் கீழ்
மேலும் குறுக்குமாக மிகவும்வீசுகிறது வாயுவின்குணமான ஸ
த்தையும் எப்பொழுது ஆகாயம் விழுங்குகிறதோ அப்பொழு
ற்று மிகவும்லயப்படுகிறது ரூபம், ரஸம், ஸ்பர்சம், கந்தம் இ
இல்லாததும் மூர்த்தியில்லாததுமான ஆகாசம் மிகவும் சப்தமுள
கி நிற்கிறது ஆகாயமானது எல்லாஉலகங்களிலும்சென்ற சப்
முள்ளதாகிநிற்கிறது ஆகாயத்தின்குணமானசப்தத்தை ஸது
கக்காணத்தக்கஉருவமுள்ளமனமானது எப்பொழுது விழுங்

றதோ அப்பொழுது பிரளயகாலத்தில் அவ்வாகாசமும் லயப்படுகி றது வ்யக்தமானமனத்தினுருவம் வ்யக்தமும் அவ்யக்தமுமா யிருக்கிறது இது விராட்டென்னும் பிரம்மதேவரைப்பற்றிய பிர ளயம் அந்தமனத்தை வியாபகமான குணமுள்ள ஸமஷ்டிமனத் தில் பிரவேசிக்கும்படிசெய்து சந்திரன் விழுங்குகிறான் மனமானது சந்திரனிடத்தில் லயப்பட்டவுடன் இந்த ஆத்மாவுக்குப் பெருமை உண்டாகிறது, விசாரமென்னும் விருத்தியுள்ள சித்தத்தை விழுங்கு கிற ஸங்கல்ப உருவமான அந்த ஸமஷ்டிமனத்தை வெகுகாலத்தால் யோகியானவன் தன் வசமாக்கிக்கொள்ளுகிறான் ஸங்கல்பத்தை வசமாக்கிக்கொள்ளுவது மிக உத்தமமான ஞானமாகும் அந்த ஞானத்தையும் காலம் விழுங்குகிறது அக்காலத்தையும் சக்தி விழு ங்குகிறதென்று வேதம் உபதேசிக்கிறது சக்தியைக் காலம்விழு ங்குகிறதென்பதில்லை அக்காலத்தையும் பிரம்மஜ்ஞானமுள்ளவன் தன்வசமாக்கிக்கொள்ளுகிறான் அப்பொழுது பிரம்மஞானமுள்ள வன் ஆகாயத்தின் குணமான நாதத்தையும் (அதாவது சப்தபாம்மத் தையும்) ஆத்மரூபத்தில் லயிக்கச்செய்கிறான் அந்த ஆத்மரூபம் ஸூக்ஷ்மமான பரப்ரம்மமாகும் அது சாச்வதமும், மிகஉத்தமமு மாகும் இவ்விதம் எல்லாவஸ்துக்களையும் பிரம்மமே லயப்படுத்திக் கொள்ளுகிறது இது இவ்விதமே உண்மையானது ஸந்தேகமில்லை பரமாத்மரூபிகளானயோகிகளால் வித்தையில் மிக ஆவல்கொண்டவ னும் உபதேசிக்கத்தக்கவனுமான சிஷ்யனைக்கண்டு உள்ளபடி இது உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது இவ்விதம் ஸ்ருஷ்டிப்பிரளயங்களும் சப்தபரம்மமென்ற பிரணவமும் ஸூக்ஷ்மமான பரப்ரம்மமும் திரும் பவும் திரும்பவும் ஆயிரம் யுகங்களுக்குப்பின் துவக்கத்தில் பகல் இரவுகளும் சொல்லப்பட்டன

இருநூற்றுநாற்பதாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதர்மம். (தொடர்ச்சி.)

(வ்யாஸர் பிராம்மணர்களின் தர்மமுதலியவற்றைச் சுகருக்குச் சொல்லியது)

நீ பூதக்கூட்டங்களைப்பற்றிக் கேட்டதை நான் இவ்விதம் சொன்னேன் பிராம்மணனுக்குச் செய்யத்தக்கது எதுவோ அதை இப்பொழுது உனக்கு உபதேசிக்கிறேன் இந்தப்பிராம்மணனுக்கு ஜாதகாம்முதலிய தக்ஷிணையுள்ளகாம்மங்களைச் செய்யவேண்டும்.

வேதங்களின் கரைகண்ட ஆசிரியரிடம் ஸமாவர்த்தனம்வரை
வஸிக்கவேண்டும் குருவுக்குப்பணிவிடைசெய்வதில் உற்சாகமு
வனாயிருந்துகொண்டு எல்லாவேதங்களையும் கற்றபின் வேதத்,
அர்த்தமானயாகத்தைத் தெரிந்துகொண்டு குருவுக்குரிய கட
தீர்த்தபின்பு ஸமாவர்த்தனஞ்செய்துகொள்ளவேண்டும் ஆச
ரால் அனுமதிகொடுக்கப்பெற்றும் அவன் பிரஜைகளை உண்டுபண்
வதற்காகத் தாரங்களுடனே அல்லது குருவினருகில் பிரமசா
துடனே வனத்திலோ அல்லது ஸந்யாஸிதாமத்துடனே நான
ஓர் ஆஸ்ரமத்தை அடைந்து சரீரத்தைவிடும்வரையில் விதிப
இருக்கவேண்டும் இந்தக்கிருகஸ்தனென்பவன் எல்லா ஆஸ்ர
ங்களின் தர்மங்களுக்கும் மூலமென்று சொல்லப்படுகிறான் அந்தக
கஸ்தாஸ்ரமத்தில் பாவங்களைப்போக்கிக்கொண்டு பரிசுத்தனான
எல்லா ஆஸ்ரமங்களிலும் ஸித்திபெறுவான் பிரஜையுள்ளவனும் வே
ங்களைக்கற்றவனும் யாகஞ்செய்பவனுமாகி மூன்றுருணங்களிலி
ரும் விடுபட்டவனும் தன் காமங்களால் பரிசுத்தனுமாயிருப்ப
பிறகு வேறு ஆஸ்ரமங்களை அடையவேண்டும் பூமியில் எந்தஇடத
மிகப்பரிசுத்தமென்று தெரிந்துகொள்ளுகிறானோ அவ்விடத
வஸிக்கவேண்டும் அவ்விடத்திலிருந்துகொண்டு உத்தமமான
தியை அடைவதில் நம்பத்தக்கதில்லையை அடையமுயலவேண
மிகப்பெரியதவத்தாலும் கல்விகளைமுடிவுபெறச்செய்வதாலும் யா
தாலும் தானங்களாலும் பிராமமணர்களுக்குக் கீர்த்திபெருகுகிற
இந்தமனிதனுக்கு எதுவரையில் புகழ்ச்சியை உண்டுபண்ணத்த
கீர்த்தி இவ்வுலகிலிருக்கிறதோ அதுவரையில் புண்ணியஞ்செய்த
னுக்குத்தக்கவையும் அழிவற்றவையுமானஉலகங்களை மனிதன் அ
வான் அத்யயனம் செய்யவும் வேண்டும் அத்யயனத்தைச் செ
விக்கவும் வேண்டும் யாகங்களைச்செய்யவும் யாகங்களைச்செய்வி
வும்வேண்டும் வீணானப்ரதிக்ரஹத்தைப் பெறலாகாது வீணாக
வித்திலும் தானஞ்செய்யலாகாது யாகஞ்செய்விக்கத்தக்க மனி
னிடமிருந்தோ சிஷ்யனிடமிருந்தோ கன்னிகையிடமிருந்தோ மி
பொருள் வருமாகில் யாகஞ்செய்யவும் தானஞ்செய்யவும் வே
டும் எவ்விதத்திலும் ஒருவனுகப் புஜிக்கக்கூடாது கிரு
தில் வஸிப்பவனான இந்தப் பிராமமணனுக்கு வேறு பு
பம் சொல்லப்படவில்லை தேவர்கள், ரிஷிகள், பிதருக்க
ருக்கள் இவர்களுக்கும் கிழவர்கள், நோயாளிகள், பசியுடை
வர்கள் இவர்களுக்கும் (சத்துருவுக்குப்பயந்து) மறைந்திருப்ப

ம தாபமுளளவாகளுமாகத தனனிடததிலிருககவிருமபுகிறவாக குமசகதிககுததககபடியோ சகதிககுமீறியோ திரவியஙகளையும நவமான அனனததையும அளிககவேணடும தானததிறகுதத யுளள பூஜயாகளுககு அளிககததகாதது ஒனறுமிலலை மஹாத ானகாமயபரினபொருடடு பாஹலாதன உசசைசரவமெனனும]ரையைககொடுதது தேவாகளகொணடாடததகக உலகஙகளை டநதான உணமைபேசுகிறவரும பெரியநியமமுளளவருமான ாசாாயருமநனமொழிகூறித தமஉயிரால பிராமமணனஉயிரைக பாறறி ஸவாககததை அடைநதாா ஸஙகருதிபினபுதரனனாந தவனும மஹாதயாவான வஸிஷடரினபொருடடுக குளிாநததும வதுமானஜலததைககொடுதது ஸவாககலோகததில பூஜிககபபடு ன அறிவுளள ஆதரேயனெனனும அரசன பூஜயரானஇநதர மிககுப பலவகைபபொருளை அளிதது அழிவிலலாத உலகஙகளை டநதான உசீனரனபுதரனனசிபி பிராமமணருககாகத தன கஙகளையும பரியருனஔரஸபுதரனையும அளிததால இஙகிரு தேவலோகததினமேறபுறதநிறகுச சென்றான காசிராஜனன ரததனன பிராமமணனபொருடடுத தனகணகளை அளிதது இவ கிலும மேலுலகிலும ஒபபறறகீரததியைப பெறறான தேவா தனனவன எடடுககமபிகளுளளதும தஙகததாலசெயயபபடட மிகபபெருமையுளளதும ஆசசரியமுமான குடையைககொடு ராஜயததுடனகூடததேவலோகமடைநதான பெரியதேஜஸ வரும அதரியினகுமாரருமானஸாஙகருதியானவா சிஷயாகளு நிாகுணமானபரமமததைஉபதேசிதது மிகஉததமமானஉலகங அடைநதாா பராககரமமுளளஅமபரீஷன பதினோராயிரம ணிகையுளளபசுககளைப பிராமமணாகளுககுக கொடுதது ராஜ துடன தேவலோகமடைநதான பிராமமணாகளுககுவேணடி விதரிஎனபவள திவயமானகுணடலஙகளையும ஜனமேஜயன சரீ தையுமஅளிதது உததமஉலகததைப பெறறாகள எலலாரததி ரகளையுமஆளிததவருஷாதாபபியும பிரியமானஸதிரீகளையும அழ னகிருகததையுமஅளிததயுவனாஸவனும தேவலோகஞசெனறா விதேகதேசததிறகுஅதிபதியானநிமியானவன ராஜயததையும ராயா பூமியையும கபன படடணஙகளுளளபூமியையும பிராமம ாகளுககு அளிதது நறகதிபெறறாகள பிராணிகளைபபடைககத கவஸிஷடா, பிரமமதேவா பிரஜைகளைக காபபாறறுவதுபோல கம மழைபெயயாதிருககுமபொழுது எலலாபபிராணிகளையும

ஜீவிக்கும்படிசெய்தார் காந்தமனபுத்திரனனமருத்தனென்னும
சன அங்கிரஸ்ஸுக்குக் கன்னியைத்தானஞ்செய்து வேகமாகத்
லோகமடைந்தான புத்தியுள்ளவாகளிற்சிறந்தவனும பாஞ்சால
த்திற்கு அதிபதியுமான பிரமதத்தனென்னும்அரசன பிராம
ஸ்ரேஷ்டாகளுக்குச் சங்கநிதியைக்கொடுத்து உத்தமலோகங்
அடைந்தான மித்ரஸஹனென்னும் அரசனும மதயந்தியென்
கனமனைவியை மஹாத்மாவானவஸிஷ்டருக்குஅளித்து அவனுட
ஸ்வாக்கமடைந்தான பெரியகீர்த்திபெற்றஸஹஸ்ராஜித்தென்னும
ரிஷியானவன பிராமமணருக்காகப் பிரியமான பிராணனையும்
த்து மிகஉத்தமமானலோகங்களை அடைந்தான சத்யுமனனென்ன
அரசன போகயவஸ்துக்களயாவுமநிறைந்ததும ஸ்வாணமயமும
வீட்டை முத்கலருக்குஅளித்து ஸ்வாக்கலோகஞ்சென்றுன த
மானென்னும்பெயருடன பிரஸித்தனும பராக்ரமசாலியுமானஸா
தேசத்தரசன ரிசீகரினபொருட்டு ராஜ்யத்தைக்கொடுத்து மிகஉத்
மான உலகங்களை அடைந்தான பிரபுவானலோமபாதனென்ன
ராஜரிஷி ரிஸ்யஸ்ருங்கரினபொருட்டுப பெண்ணுனசாந்தையை
த்தால பெரியபோகங்களனைத்தையும ஆடைந்தான மதிராப
னென்னும்ராஜரிஷி மிக அழகான இடையுள்ளகன்னிகையை ஹிரண
ஹஸ்தருக்குக்கொடுத்தத தேவாகளாலதுதிக்கப்படும உலகங்க
அடைந்தான பெரியதேஜஸ்ஸுள்ள பரஸேனஜித்தென்னும்அரச
னறுகளுடனகூடியலக்ஷமபசுக்களைத் தானஞ்செய்து மிகஉயா
உலகங்களை அடைந்தான இவவிதம அடங்கியமனமுள்ளவாகளு
இந்தரியங்களைவென்றவாகளுமான இவாகளும மறறுமுள்ளவாக
மான பலமஹாத்மாக்கள தானத்தாலும தவத்தாலும ஸ்வாக்கத்தை
அடைந்தாாகள பூமியுள்ளவரையில அவாகளுடையகீர்த்தி நிலை
திருக்கும தானங்களாலும யாகங்களாலும பிரஜைகளை உண்
டாணுவதாலும இவாகள தேவலோகமடைந்தாாகள

இருநூற்றுநாற்பத்தோராவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம (தொடர்ச்சி)

(வ்யாஸர் ப்ராம்மணர்களின் தர்மத்தையும் ஞானத்தின் சிறப்பையும் சுகருக்குச் சோல்லியது.)

[1] உத்தமமான நிலைமையை அடைந்தவன வேதங்களில கூறு
ப்படுமி என்னும வித்தையை விசாரிக்கவேண்டும ஆறுகாமங்களி

1 'காமகாணடங்களை நன்கு அறிந்தவன ஞானகாணடத்தைப பார்க்க
வேணடும' என்றும கொள்ளலாம

ுபெறறவனும பூஜயனுமாயிருபபவன ருககு, ஸாமம, யஜுஸ,
ாவணம எனற இநத வேதாக்ஷரஙகளிலேயே நிலைபெறறிருட
ா வேதததிலகூறிய விஷயஙகளில ஸமாததாகளும ஆதமவிசா
தில ஸமாததாகளும ஞானமுளளவாகளும பெரியபாகயம பெறற
ளுமானவாகள ஸருஷடிபிரளயஙகளை அறிகிறாாகள இவவிததா
துடனிருககவேணடும விதிபபடி காரியஙகளைச செயயவேணடும
மமணன பிராணிகளுககுக துனபமினறி ஜீவனததை அடைய
முமபவேணடும ஸாதுககளிடமிருநது நலல அறிவுவாநதவனும
டனும சாஸதிரஙகளில ஸமாததனும உலகததில தன தாமப
காமஙகளைச செயகிறவனும (தாமஙகளின) ஸஙகாமிலலாத
ரமாயிருககவேணடும கிருஹஸதனுயிருககும அநதபபிராமம
ா அநதஆறுகாமஙகளிலும உறுதியாயிருககவேணடும் எபபொ
மம பாரததையுளளவனுக [1]ஐநதுயஜஞஙகளையும செயயவேண
தைரியமுளளவனும அஜாகரததையிலலாதவனும அடககமுளள
மும தாமமறிநதவனும புததியுளளவனும ஸநதோஷததையும
ஙதையும கோபததையும விடடவனுமான பிராமமணன துனப
யமாடடான தானம, அதயயனம, யாகம, தவம, வெடகம,
வாயிருபபது, அடககம இவைகளால தேஜஸ மிகவும வளரு
து பாவமும குறைகிறது பாவததைவிலககியவனும புததியுளள
மும லகுவான ஆகாரமுளளவனும இநதிரியஙகளை வெனறவனு
க காமததையும கோபததையுமவசமாககிககொணடு பாமாதம
ததை அடையவிருமபவேணடும அகனிகளையும பிராமமணாகளை
தேவாகளையும பூஜிககவும நமஸகரிககவுமவேணடும அமஙகள
ரவாாததையையும அதாமமானஹிமஸையையும விலககவேண
பிராமமணனுககு மிகவுமபழமையானஇநதவருததி விதிககப
ிறது நலலஞானததைஅடைவதுடன காமஙகளைசசெயபவன
ஙகளில விததிபெறுவான ஐநதுஇநதிரியஙகளெனனும ஜல
ளதும லோபமெனனுஙகரையுளளதும கோபமெனனுமசேறுள
ம தாணடமிககக்கடினமானதும எதிரததுசசெலலததகாததும
ஙகாமுமானநதியைப புததியுளளவன தாணடுவான மிககஅவி
ததைஉணடுபணணததகககாலம எபபொழுதும ஜாகாதையா
பததாகத தெரிநதுகொளளவேணடும பெரியதும விதிகளில
ிததிககபபடுவதும வலிமையுளளதும தடையிலலாததுமான ஸவ
மெனனுமபிரவாகததால, உணடானஉலகம எபபொழுதும இழுக

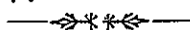
[1] ஆதிபாவம 559-மபககம குறிபபிறகாணக

கபபடுகிறது காலமெனனுமஜலமுளளதும பெரியதும எபபொ(
முளளவருஷமெனனும சுழலுளளதும மாதமெனற அலையுளள
ருதுவெனறவேகமுளளதும பகஷமெனனுமபுறபூணடுகளுளள
கணமூடுவது திறபபதெனனும நுரையுளளதும இரவுபகலெனற(
முளளதும காமமெனறமுதலையுளளதும பயஙகரமானதும வேத
யாகமுமாகிறதெபபமுளளதும தாமமெனறதீவுளளதும யோகம
ருள இவைகளைபபறறியபிராணிகளினகூசசலுளளதும உணமை
வேதவாககாலகூறியமோகஷமெனனுஙகரையுளளதும பலவித
ஹிமஸையெனனுமமரஙகளை இழுபபதும பிரமமததாலசெயய
டதுமான யுகமெனனுமபிரவாகததால பரமமதேவராலபடை
படடபிராணிகள யமனிருபபிடததிறகு இழுககபபடுகினறன
வுளளவரகளானதீரரகள அறிவெனனுமதெபபஙகளைககொணடு
தவெளளததைத தாணடுகிறாரகள தெபபமிலலாதவரகளான அ
லாதவரகள எனனசெயயபபோகிறாரகள ? அறிவுளளவனே தா
வான. அறிவிலலாதவேறுமனிதன தாணடமாடடானெனபது
ருததமே அறிவிறசிறநதவன எலலாவிடததிலும தூரததிலு
குணதோஷஙகளையும பாரபபான அறிவிலலாதவனோ ஆசைய
மனமுளளவனும சஞசலமானசிததமுளளவனும அலபபுததிய
வனுமாக ஸநதேகததால இதைத தாணடமாடடான உடகா
கொணடேயிருபபவன செலலமாடடானனறோ ? அவிவேகமு
வன ஞானமெனனுமதெபபமிலலாமையால பெருஙகுறறதை
அறியமாடடான ஆசையெனனுமமுதலையாலபிடிககபபடட
அவிவேகிககு ஞானமும தெபபமாகாது ஆகையால, பகுததற
ளவன முழுகாமலகிளமபவேணடி முயறசிசெயயவேணடும
மனுககுரியதாமமுளளவனாயிருபபதுவே அவனுககுக கிள
தககஉபாயமாகும மூனறுகலைமுறையாகப பரிசுததமானகுல
பிறநதவனும (அதயயனம யாகம தானமஎன) மூனறுகாமங
செயகிறவனும (அதயாபனம யாஜனம பரதிகரகமஎன) மூன
மஙகளிலஸநதேகமுளளவனுமாகி ஞானததால தாணடிசசெ
விதமாக அதிலிருநது மேலேசெலலமுயறசிககவேணடும ஸய
ரஙகளைபபெறறவனும அடககமுளளவனும நியமமுளளவனும
ததைஅடககியவனும அறிவுளளவனுமாயிருபபவனுககுத
யினறி இவவுலகிலும மேலுலகிலும ஸிததியுணடாகும கிருக
யிருபபவன கோபமும அஸூயையுமிலலாதவனாகி அநதத
களிலிருககவேணடும எபபொழுதும அதிதிகளுககிடடமிசசத

பவனும ஈநதுயஜஞஙகளையுமசெயபவனுமாயிருககவேணடும.
யோாகளினதாமபபடி நடககவேணடும விதிபபடி காமததைச
பவேணடும உலகததிறகுவிரோதமிலலாததும இகழசசியில
துமானஜீவனததை அடையவிருமபவேணடும சாஸதிரஜ
ததின உணமையைததெரிநதுகொணடவனும பெரியோாகளின
ரஙகளைநனகுஅறிநதவனும தனதாமபபடிகாமஙகளைசசெயகிற
ம காமததிலஸஙகமிலலாதவனும காமமுளளவனும பாரததை
வனும பெருமபாலும அடககமுளளவனும அஸூயையிலலாத
ம தாமாதாமஙகளின விசேஷஙகளை அறிநதவனுமாயிருபபவன
டககடினமானஎலலாததுனபஙகளையும தாணடுவான தைரிய
ரிவனும அஜாகாரததையிலலாதவனும அடககமுளளவனும தா
ளை அறிநதவனும புததியுளளவனும ஸநதோஷமும மதமும
மும அறறவனுமானபிராமமணன துனபபபடமாடடான பழை
ன இநதஒழுககம பிராமமணனுககு விதிககபபடுகிறது அறி
பெருமையுடன காமஙகளைசசெயகிறவன எலலாவிஷயததிலும
டுபெறுவான அறிவிலலாதவன தாமவிருபபததுடன அதா
ததைச செயவான தாமததையோ தாமமபோனறதையோ அவன
முளளவனபோலச செயவான தாமததைசசெயகிறேனெனறு
மததைச செயவான அகாமததிலவிருபபமுளளவனுகித தாமத
செயவான அறிவிறசிறியவனான அவன இரணடுகாமஙகளையும
கததெரிநதுகொளளாமல பிறபபவனும இறபபவனுமாயிரு

இருநூறறுநாறபததிரணடாவதுஅதயாயம

மோக்ஷதாமம (தொடர்ச்சி)

ஸர், ஞானம்மோக்ஷகாரணமெனபதைச் சுகருக்குச் சொல்லியது)

மனிதன ¹மனததாலமுழுகுகிறவனும கிளமபுகிறவனுமாக
ககபபடுகிறுன அவன ஸாதனததை அடைநதபின மோக்ஷத
அடையவிருமபுவானுகில ஞானமெனனும தெபபமுளளவனு
கவேணடும அறிவுளளவாகள ஞானததால உணடுபணணப
தெபபஙகளால அறிவிலலாதவாகளைக கரையேறசசெயகிறுா
அறிவிலலாதவாகள தமமையோ மறறவாகளையோ எவவிததது
கரையேறசசெயயததககவாகளலலா காமமுதலியதோஷஙகளை

¹ ‘காலபரவாஹததால’ எனபது வேறுபாடம

அறுதத முனியானவன யோகததிலமுயறசியுளளவனுகித *[1]தே
[2]காமா, [3]அனுராகம, [4]திரவியம, [5]உபாயம, [6]அபாயம, [7]நிச
[8]கணமுதலியவை, [9]ஆகாரம, [10]ஸமஹாரம, [11]மனம, [12]தரி
எனபபனனிரணடுஸாதனஙகளைத தேடிககொளளவேணடும உ
மானஞானததைவிருமபுகிறவன புததியினுல வாககையும மன
யும அடககவேணடும தனககுமோக்ஷததைவிருமபுகிறவன ஞா
தினுல புததியை அடககிககொளளவேணடும இநத வாககுமு
வைகளை அடககுமவழியை மனிதனகணடானுகில அவன
கொடியவனுனுலும, எலலாவேதஙகளையும அறிநதவனுனுலும, (
மோததபிராமமணனுனுலும, தாமமறிநது விதிபபடி யாகத
செயதவனுனுலும, மிகவும பாவததைசசெயகிறவனுனுலும,
ஷபபுலியானுலும, மிகவுமபயபபடுகிறவனுனுலும, தாணடமிக
னமான ஜாைமாணமெனனுமகடலை இவவிதம தாணடுகிறுன
விதயோகமுறைபபடி முழுதும அபயாஸஞசெயபவனுனுலும இ
அறியவிருபபமுளளவனுனுலும அவன முடிவில சபதபாமம
மீறிசசெலலுவான. தாமததைஇருபபிடமாககொணடதும (
கததை [13]வரூதமாககொணடதும (முனகூறிய) உபாயாபாய
மூககணையாககொணடதும அபானமெனனுமஅசசுளளதும பி
னெனனும நுகமுளளதும பாஜஞையெனறஆயுளுளளதும
னெனறபிடிபபுளளதும ஜாகாதையெனறசோககையுளளதும ந
டகமை யோடிருபபதெனனும கடடுளளதும பாாபபது, கேட
தொடுவது, மோபபது இவைகளைககுதிரையாககொணடதும (
ணஙகளைபபறறிய) அறிவைக குடமாககொணடதும எலலாசு
திரஙகளையும சாடடையாககொணடதும ஞானததை ஸாரதி
கொணடதும க்ஷேததாஜஞனெனனும ஆதமாவால ஏறிககொ
படடதும அழகுளளதும உறுதியுளளதும ஸாததையையும
கததையுமமுனனிடடதும தியாகமெனனுமகடிவாளமுளளதும
மததைததருவதும பரிசுததமானவழியிறசெலலுவதும தி

* வேறுபாடம [1] முளகலமுதலியன இலலாதபரிசுததமான இடம
2 யோகததிறகுவிரோதமிலலாதநடை 3 நேசததுடனகூடியசிஷ
4 ஜலமுதலியவை 5 யோகததிறகு அஙகமான ஆஸனமுதலியவை
6 யோகததிறகுஇடையூறுனவைகளை விலககுதல
7 சாஸதிரததிலும குருவினஉபதேசததிலும பெரியநமபிககை
8 அவைகளின அடககம 9 பரிசுததமானஉணவு
10 விஷயபோகஙகளிலிருநதுவிலகுதல 11 அதன அடககம
12 பிறபபுஇறபபுமுதலியவைகளை தோஷமெனததெரிநதுகொளவ
13 ரததததைககாபபதாகியஓாஉறுபபு

மனனும்தேசத்தைநோக்கிச்செல்லுவதும் (மோக்ஷவிருப்பமுள்ள வனுல்ஓட்டப்படுவேதும் திவ்யமுமான யோகாத்மானது பரமா ரவெனனும்லோகத்தின அருகில் விளங்குகிறது இனி மிகவு க்கிரமாகப் பரமாத்மாவை அடையவேண்டுமென்ற மனமுள்ள ும் இவ்விதத்தைஒட்டவிரும்புகிறவனுமாயிருப்பவனுக்கு வின ரக்சசெல்லத்தக்கவிதியை உபதேசிக்கிறேன் வாக்குமுதலியவை ள அடக்கியவனை முழுமையும்அடைகின்றவையும் [1]தாரத்தினு ருகினுமுள்ள விஷயங்களைப்பற்றியவையுமான [2]ஏழுதாரணைக வறுஇருக்கின்றன ஆனுல் அவைகள் தாயதமுள்ளவைகள் யோ ளவன பருதிவி, அப்பு, தேயு வாயு, ஆகாயம் இவைகளைப்பற்றி வாயத்தை முறையே அடைவதுபோல அகங்காரம், புத்தி, அ தம்இவைகளைப்பற்றிய ஐஸ்வாயத்தையும் முறையே அடைகிறுவ தியுடன யோகத்தை அப்யஸிப்பவனுக்குண்டாகத்தக்க அனுபவ ங்களையும் அப்படியே யோகத்திலிருந்துகொண்டு தனசரீரத ுளளிருக்கும்தத்வத்தைப்பார்க்கிறயோகியினவருத்தியையும் சொ கிறேன ஆத்மாவிறகுரிய இவ்விதரூபங்கள் ஸூக்ஷ்மமாகையா வைகளை யோகாப்பியாஸத்தால் ஸதூலசரீரத்திலிருந்துவிடுபட மேன பாரப்பான புகைபோனறபனியானது எவ்விதம் ஆகாயத்தி யாபிக்குமோ அவ்விதம் ஸதூலசரீரத்திலிருந்துவிடுபட்டயோகியி ாத்திவமான ஸூக்ஷ்மரூபம் உலகத்தை வயாபிப்பதாயிருக்கு றகு புகைபோனற அந்தரூபம் மறைந்ததும் இரண்டாவது ரூப தானறும் அப்பொழுது ஆகாயத்திலுள்ள ஜலரூபத்தைப்போ பாகியானவன அந்தச் சரீரத்திலேயே ஜலரூபத்தைப் பார்க்கிறுவ லரூபத்தின தோறறத்தையும் மீறிச்செல்லும்பொழுது இந்த யே கருத தேஜோரூபம் பிரகாசிக்கிறது இந்தயோகிக்குத்தோனறு ந்ததேஜோரூபம்விலகினபின ஸூக்ஷ்மமும்அழிவில்லாததுமா யுவினரூபம் மஞ்சளவஸ்திரம்போல அந்தயோகிக்குக் குறைவி ப பிரகாசிக்கிறது அந்தவாயுரூபம்விலகியபின ஆகாசரூபம் தோ கிறது ஆகாசரூபம்விலகியபின அந்தயோகிக்குப் புத்தியினரூப ரகாசிக்கிறது அந்தயோகிக்கு ஆட்டுமயிரினரூபத்திறகுச்ச ணநிறமுள்ளதாகப் புத்தியினரூபம் பிரகாசிக்கிறது பிறகு ப

[1] சரீரத்திறகுவெளியிலுள்ளதும் உளளிலுள்ளதுமெனறுகருத்து

[2] ஐந்துபூதங்கள் அகங்காரம் புத்தி இவைகளைப்பறறியதாரணைகள் ஏழு முளளனபதறகுப் பலவிதமானதாரணைகளெனறு பொருள்கொள்ளவேண்டு ாரணையெனபது ஒருவிஷயத்தில் மனத்தை நிறுத்திவைப்பது' எனப மையுரை

ததமான ஆகாசஸதானததில லயமடைநது அநதயோகியானவ
ுகஙகாரததில பிரகாசிககிறுன பரமமததை அடைகிறயோகிகளு
கறுததது ம அகஙகாரததினலயஸதானமுமான ஆகாயமும உ
'தசிககபபடடிருககிறது இவவிதஸிததிகளுணடானபின உண
நமபிரயோஜனஙகளை எனனிடமிருநதுகேள பூமியைஜயிததநி
ுணடானஐஸவாயஙகளுளளவனுககு இஷடபபடிஸருஷடிகளு
கதி உணடாகிறது அநதயோகியானவன பிரமமதேவரைபபோ
க கலககமிலலாதவனுகித தனசரீரததிலிருநது பிரஜைகளை உண
ண ணுகிறுன வாயுவினஜயததாலுண்டாகும ஐஸவாயமவநது
கையாலோ காலாலோ கடடைவிரலநுனிமாததிரததாலோ பூமியை
டுஙகசசெயவான ஆகாசஜயததைஅடைநதவன ஆகாயததிறகு
ரியானரூபமுளளவனுயிருபபதால ஆகாயததில விளஙகுவான, த
பூகிருதியில [2]அநதாததானசகதியுடையவனுமாவான ஜலததை
யிததவன இஷடபபடி தடாகமுதலியவறறின ஜலஙகளைககுடிகக
கதியுளளவனுவான தேஜஸைஜயிததால இநதயோகியினதை
ானரூபமானது காணபபடுவதுமிலலை அபபடியே அவிவதுமிலலை
ுகஙகாரமநனகுஜயிககபபடடால இநதஐநதுபூதஙகளும இ
'யாகிககு வசமாககசசெலலுவனவாகவிருககும இநதஆறுகளு
பூதமாவானபுததியானது ஜயிககபபடுமாஞல (அணிமாமுதலி
ஸவாயமுடையவனுவான தோஷமிலலாத அறிவானது பூரணம
)நதயோகியை அடுததிருககும அவவிதமே புததிமுதலியவை
நுடனசோநத ஸதூலமாககாணபபடுமஆதமரூபததை வயக
மனறுபெயாகொணட இவவுலகமானது எநதபரமமததிலிருந
'வளிவநததோ அநதஸூகஷமமானபரமமரூபமாகத தெரிந
காளளுகிறுன அவைகளில ஸூகஷமமானபரமமததைபபறறி
ிதததையை எனனிடமிருநது விரிவாககேள அபபடியே [3]ஸாஙக
ாஸதிரததிலசொலலியதும ஸதூலமானபிரபஞசததைபபறறிய
ானவிஷயததையும முதலில எனனிடமிருநது தெரிநதுகொ
யாகம, ஸாஙகயமஇரணடிலும வேறறுமையினறி இருபபதைத
தவஙகள ஸமமாயிருககினறன அவைகளிலுளளவிசேஷதை
னனிடமிருநது கேள உறபததி, வளாசசி, ஜரை, மரணமென
ரனகுலக்ஷணஙகளுடனகூடியது வயகதமெனறுசொலலபபடுகிற
)ரைவிடவேறுயிருபபது அவயகதமெனறு சொலலபபடுகிற
வததிலகூறிய ஸிததாநதஙகளிலும இரணடுஆதமாககள உ

1 வேறுபாடம 2 வேறுபாடம 3 வேறுபாடம

கசுபபடுகினறன. அவைகளில முதலானதை (முனகூறிய) ஞானல
ஷணஙகளுளளதும அவயகததிலிருநதுஉணடானதும நானு
மானபுருஷாததஙகளுககுககாரணமுமான புததியெனறு சொ
ஜெருகள மறறொனறான புததியெனனுமஸதவம க்ஷேதரஜ்
ான னுமஜீவன இவவிரணடும அவயகதலகூணமுளளவையாகும
தஙகளிலசொலலபபடுமஇரணடுஆதமாககளும விஷயஙகளில ப
துளளவைகளாயிருககினறன விஷயஙகளைவிலககி அவைகள
நது வேறுகஆதமாவை அறிவது ஞானமுளளவாகளினலகூண
னறு தெரிநதுகொள அவன அபிமானமிலலாதவனு
ஙகாரமிலலாதவனும துவநதுவஙகளிலிருநது விலகியவனு
தேகஙகளை அறுததவனுமாயிருபபான, கோபிககவுமமாட
ன, பகைககவுமமாட்டான, பொயயானசொறகளைப பே
ட்டான, நிநதிககபபட்டாலும அடிககபபட்டாலும ஸ்நே
தைபபாவிபபதலலாமல கேடுநினைககமாட்டான, கடுஞ்சொல
ாடியசெயகை, மனததிலகெட்டஎணணம இமமூனறையுமவில
ாவனும எலலாபபிராணிகளிடஙகளிலும ஒரேநிலையுளளவனும
நதுகொணடு பரமமேதவரைபபோனறவனாயிருபபான, விருப
ளளவனலலாதவனும விருபபமிலலாதவனலலாதவனும சரீரயா
மட்டிலநிலையுளளவனும சாபலயமிலலாதவனும பயமறறவனு
்ககமுளளவனும ஒருவிதவேஷமுமிலலாதவனும வேஷமிலலாத
லலாதவனுமாயிருபபான இவனமனம ஏகாகரததனமையிலல
ாது பழுதிலலாதஸஙகலபமுடையவனாயிருபபான எலலா
ாணிகளிடமும ஒரேவிதமானஸ்நேகமுளளவனும மணகட்டியை
கலலையும பொனனையும ஸமமாககக்கருதுபவனும விருபபுவெறு
களிலஸமமாயிருபபவனும தைரியமுளளவனும தனனைபபறறி
தைஸதுதிகளை ஸமமாககொணடவனும எலலாபபோகஙகளிலு
நபபமறறவனும உறுதியானபிரமமசரியவரதமுளளவனும எலலா
ாணிகளுககும கேடுசெயயாதவனுமான இவவிதஞானியானவ
கதியடைகிறான யோகததிலிருநது எநதககாரணஙகளால எ
கம முகதிஅடைகிறாகளெனறு தெரிநதுகொள யோகதத
ணடாகும அணிமாமுதலியஐசவரயததைவிட்டுவிலகினவன மு
அடைகிறான இவவிதம (அநதஅநதவிததாநததின) அபிபபி
படிஉணடாகுமஅறிவானது ஸநதேகமினறி உனககு உபதேசி
பட்டது இவவிதமிருபபவன துவநதுவஙகளிலிருநது விடுப
வனுவான, பரமாதமாவையும அடைவான

———·———

இருநூற்றுநாற்பத்துமூன்றுவது அத்யாயம்

மோக்ஷதர்மம் (தொடர்ச்சி.)

(வ்யாஸர் பிராணிகளின்உயர்வுதாழ்வையும் ஞானத்தின்சிறப்பையு
சுகருக்குச் சொல்லியது)

குருவினஉபதேசததைஅடைநதபின தீரபுருஷன ஞானமெ
னுமதெபபததைபபெறறுககொணடு மூழகினுலும கிளமபினு
ன னுடையமோக்ஷத திறகுககாரணமானவிததைஒன்றையே அ
வனுயிருககவேணடும' எனறுசொனனா சுகா, 'அநதஞான
து? (ஜனனமரணஙகள) இரணடையுமவிலகநததககவிததை எ
ரவருததிருபமானதாமமா? அலலது, நிவருததியா?' எனறுகேட
யாஸா சொலலததொடஙகினா 'காரணததினஸததையிலலாம
வபாவததாலஉலகமஇருககிறதெனறுபாாககுமமூடனுனவன பு
இலலாதவாகளும [1]யுகதிதெரியாதவாகளுமான எலலாசசிஷயாக
ம ஸநதோஷிககசசெயகிறான அவன யாதொருபயனையும அடை
மாடடான (பரதயக்ஷமாயககாணபபடாததால ஈமவரனஇலலையெ
மு அநதஅநதவஸதுககளின) ஸவபாவமேகாரணமெனறும ஒ
றுதியாக எவாகள கருதுகிறாாகளோ அவாகள [2]முஞ்ஜையி
லும புலலைசசோதிதது அதனுளளிருககும இதழையும வேறாக
ம அடையமாடடாாகள இநதபபக்ஷததைபபிடிததுககொண
வபாவமேகாரணமெனறறிநது விலகுகிற அறபபுததியுளளவா
க்ஷமததை அடையமாடடாாகள மூடசசெயகையுளளவாகள
ததிலுதிககுமஸவபாவவாதமானது விநாசததிறகே காரண
ம ஸவபாவவாதமபரிபாவவாதமஎனற இவவிரணடுவாதஙகளிலு
ளகுறறம இவவிதம பகுததுககூறபபடுகிறது இவவுலகில உழு
தலியதொழிலகளும பயிாகளைசசோபபதும வாகனம ஆஸன
டுஇவைகளும அறிவுளளவாகளால சிறநதனவாகச செயயபப
னறன தோடடஙகள, வீடுகள, நோயகள, மருநதுஇவைகளை
றி அறிவுளளவாகள நனறுகசசொலலுகிறாாகள அறிவுளள
ளால இவைகள செயயபபடுகினறன அறிவானது பொரு
டன சேருமபடிசெயயும அறிவானது க்ஷேமததை அடைய
சயயும அறிவிறசிறநத லக்ஷணமுளள அரசாகளு அறிவினால ரா
ததை அனுபவிககினறனா பிராணிகளுககுளளமேனமையும தா

[1] வேறுபாடம [2] வேறுபாடம

அறிவாலேயே காணப்படுகின்றன அப்பா ! வித்தையால் உண்டு
ணப்பட்டபிராணிகளுக்கு இவ்வுலகில் வித்தையொன்றே சிறந்தகதி
நம் பலவிதமானபிராணிகளின்றத் திறக்கும் ஜராயுஜம், அண்டஜம்,
பிஜ்ஜம், ஸ்வேதஜமென்று நான்குவிதமானஜன்மமிருப்பதாகத்
ரிந்துகொள்ளவேண்டும் ஸ்தாவரங்களைவிட ஜங்கமங்கள் சிறந்த
கள் என்று அறியவேண்டும் சேஷ்டையென்பது (அறிவின்) விசே
தை அறிவித்து ஜங்கமங்களைச் சிறந்தவைகளாகச்செய்யுமென்
பொருத்தமுள்ளதுதான் இரண்டுகால்களுள்ளவைகளென்றும்
ால்களுள்ளவைகளென்றும் ஜங்கமங்களை இரண்டுவிதமாகச்
லலுகிறார்கள் பலகால்களுள்ளபிராணிகளைவிட இரண்டுகால்க
ளபிராணிகளெல்லாம் சிறந்தவைகளாகும் இரண்டுகாலுள்ள
ணிகளையும் பூமியிலுள்ளமானிடர்களென்றும் ஆகாயத்திலஸஞ்
ப்பவைகளென்றும் இரண்டுவிதமாகக் கூறுகிறார்கள் அவைக
பூமியிலஸஞ்சரிப்பவைகள் சிறந்தவைகள் அவைகளே அன்
களைப் புஜிக்கின்றன பூமியிலிருப்பவைகளையும் மத்தியமங்க
ன்றும் உத்தமங்களென்றும் இரண்டுவிதமாகச் சொல்லுகிறார்கள்
ர்திக்குரியதாமங்களைச்செய்யுங்காரணத்தால் மத்தியமங்களும்
தவைகளாகும் மத்தியமங்களும் தாமத்தை அறிந்தவைகளென்
அறியாதவைகளென்றும் இரண்டுவிதமென்றுசொல்லுகிறார்கள்
வகளில், தாமமறிந்தவைகள் காரியாகாரியங்களை அறிந்தகாரணத்
சிறந்தவைகளாகும் தாமமறிந்தபிராணிகளும் வேதமறிந்த
களென்றும் அறியாதவைகளென்றும் இரண்டுவிதமென்றுசொல
்றார்கள் அவைகளில், வேதம்இவர்களிடம்நிலைபெற்றிருத்தலால்
தமறிந்தவர்கள் சிறந்தவர்கள் வேதமறிந்தவர்களும் வேதத்தை
விடப்பவர்களென்றும் அஃதுஇல்லாதவர்களென்றும் இரண்டுவித
ன்றுசொல்லுகிறார்கள் அவர்களில்எல்லாத்தாமங்களையும் அறி
காரணத்தால் ஓதுவிப்பவர்கள் சிறந்தவர்கள் தாமங்கள் அவை
னபயன்கள் இவைகளுடன் வேதங்கள் அவர்களாலேயே அறி
படுகின்றன வேதங்களயாவும் தாமங்களுடன் ஓதுவிப்பவர்க
மிருந்து வெளியாகின்றன ஓதுவிப்பவர்களும் ஆத்மாவை அறிந்
ர்களென்றும் அல்லாதவர்களென்றும் இருவகையென்று கூறு
ர்கள் அவர்களில், பிறப்புபிறப்பில்லாமைகளை நிச்சயம்செய்த
ணத்தால் ஆத்மாவை அறிந்தவர்கள் உயர்ந்தவர்கள். பாவருத்தி
ருத்தியென்னும்இரண்டுதாமத்தை எவன் அறிகிறானோ அவன்
துவாக எல்லாம்அறிந்தவன் அவன் அனைத்தையும் விசேஷ

மாய அறிந்தவன் அவன் உண்மையான அனுக்ரஹமுள்ளவனும
தில்லாதஸங்கல்பமுள்ளவனும உண்மைப்பொருளானவனும பரிக
னும ஈஸ்வரனுமாகிறுன் சப்தப்ரம்மத்தில (அதாவது வேதத
நல்லஸாமாத்தியமுள்ளவனும் பரப்ரம்மத்தில்நிச்சயஞ்செய்துகெ
ாடவனும தாமதத்தின அறிவில்உறுதியுள்ளவனுமான அவனைத தே
கள பிராமமணனென்று அறிகிருாகள யஜ்ஞத்திலும தேவ
ளிடத்திலுமிருப்பதும உள்ளிருப்பதும வெளியிலிருப்பதுமான
மத்தை அறிகிறவாகளைப பூஜிககிறோம அவாகள தேவாகள அப
அவாகளதாம பிராமமணாகள இவவுலகமனைத்தும காரணத்து
கூட அவாகளிடம வைககப்பட்டதாயிருககிறது அவாகளுன
பெருமைககு ஒப்பானது ஒனறுமிலலை அவாகள, உறபத்தி
ப்பு முடிவுகளையும காமஙகளையும முழுமையுமமீறிச்சென்று நா
விதமானபிராணிகளனைத்திறகுமஈஸவாகளும ஸவதந்தரமான
ாத்தியம்பெறறவாகளுமாயிருப்பாாகள

இருநூறறுநாறபத்துநாலகாவது அத்யாயம

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி)

(வ்யாஸர் மதம்புகழ்தலியவற்றின்வேற்றுமையைச்
சுகருக்குச் சொல்லியது)

அனுதியான இந்த (ஞானநிலை பெறறிருப்பதான) விரு
யானது பிராமமணனுககு விதிககப்பட்டிருககிறது ஞானவானத
காமஙகளைச்செய்கிறவனுகி எல்லாவறறிலும ஸித்தியைஅடைகிற
ஆனல், காமாவிலஇவவிதமஸநதேகமஏறபடாமலிருககுமேயா
காமாவானது [1]ஸித்தியைககொடுககும (அந்தஸநதேகம எவ
மெனறல) காமாவானது ஸவபாவமா, அல்லது ஞானஸாதனமாவெ
பதுவே அவவிதஸநதேகத்தில காமாவானது பரமமத்தையுத
சித்து ஞானஸாதனமெனகிறபக்ஷத்தில [2]அது வேதவிதியா
யுகதியினுலும சாஸதிரத்திலகாணப்பட்டிருககிற முறையினு
அதை விரிவாகஉரைப்பேன, கேள காமஙகளில சிலமனுஷயா
புருஷனுடையஸாமாத்தியத்தைக காரணமாகவும, சிலா தெய
த்தைக காரணமாகவும, வேறுசிலா ஸவபாவத்தைக காரணமாக
சொல்லுகிருாகள பலபாபத்தியினஸவபாவத்தையனுஸரித்துப் பெ

1 வேறுபாடம 2 வேறுபாடம

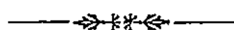
ம, காமா, தெயவமஇமமூனறுமசோநது ஸமமானகாரணமெனறு
சொலலுகிறாகள இமமூனறிலும ஒனறு பிரதானமெனறும
வைஅபாதானமெனறும சிலா சொலலுகிறாகள காமததையே
பமாககொணட [1]ஆருகதாகளவிஷயததை இதுஒருஸமயமிருபப
இவவிதமெனறும, ஒருஸமயமிலலாததால இவவிதமிலலையென
ஒரேஸமயததிலஇருககிறதெனறுமஇலலாததெனறும ஏறபடாத
ரணடுவிதமும இலலையெனறும, கிரமமாகஇருககிறதெனபதும
லயெனபதுமஏறபடுவதால இரணடுவிதமுமஇலலையெனபதிலலை
றும சொலலுகிறாகள ஸததவகுணமமிகுநதயோகிகள ஸகலத
நமஸமமான பரமடீததையே காரணமாகப பாாககிறாகள திரே
கததிலும துவாபரயுகததிலும கலியுகததிலும ஜனிததவாகள
தகமுளளவாகளாயிருககிறாகள கிருதயுகததிலுணடானவா
தவததிலமிகுநதவாகளும ஸமசயமறறவாகளும ஸததவகுணம
நநதினவாகளுமாயிருககிறாகள கிருதயுகததில எலலாரும
யஜுஸ, ஸாமமெனனுமமூனறுவேதஙகளிலும பேதததைப
தவாகளாகி விருபபுவெறுபபுககளை [2]விலககித [3]தவததைசசெயகி
ள தவததிறகுவேணடியதாமமுளளவனும எபபொழுதுமதவம
பவனும நலலநிசசயமுடையவனுமானமனிதன அநததவத
ல மனததிலவிருமபுகிற ஸகலகாமஙகளையும அடைகிறுன ஜகத
ருஷடிககிறபூதவஸதுவானபரமமததைத தவததினல அடைகி
அவவிதமானவனுகி அதனல எலலாபபிராணிகளுககும பிரபு
ருன அநதபரமமமானது காமகாணடஙகளில சொலலபபடடி
றது ஆனல, அது காமகாணடததைமாததிரமறிநதவாகளுககு
பமுடியாதது உபநிடதஙகளிலோவெனறுல அநதபரமமமானது
வாகச சொலலபபடடிருககிறது [4] அது காமயோகததில அறி
டுகிறதிலலை க்ஷததரியாகள ஹிமஸாரூபமானயாகமுடையவாக
றும வைசயாகள ஹவிரயாகமுடையவாகளெனறும சூததிரா
பணிவிடையையேயஜஞமாகவுடையவாகளெனறும பிராமமணா
ஜபயஜஞமுளளவாகளெனறும எணணபபடுகிறாகள வேதாத
ததினலேயே பிராமமணா கிருதாததராகிவிடுவாா மறறக
கைளைசசெயதாலும செயயாவிடடாலும (வேதாநதமானபரம

[1] ஜைனாகள	[2] வேறுபாடம
[3] 'தபஸ' எனபதுமூலம, 'ஞானம' எனபது பழையவுரை மேலே
'எனறுவருமிடஙகளிலும இஙஙனமேகொளக
[4] வேறுபாடம.

மஜஞானததினுல) எலலாபபிராணிகளிடததிலும அனபைசசெ
தினவன பிராமமணனுககசசொலலபபடுகிறுன திரேதாயுகததின
யில வேதஙகளும யாகஙகளும வாணுஸாமஙகளும பிரிவறறிருந,
துவாபரயுகததில மனுஷயாகளுககு ஆயுள குறைகிறபடியால அ
கள பிரிககபபடுகினறன துவாபரயுகததில வேதஙகள மிகவுமசி
விடுகினறன, கலியுகததிலும அபபடியே காணபபடுகினறன கலி
முடிவிலோவெனறுல வேதஙகள (சிலவிடததில) காணபபடடும
விடததில) காணபபடாமலுமஇருககினறன கலியில அவரவாக
குரியதாமஙகளும கோககள, பூமி, ஜலஙகள, ஒஷதிகள, இவை
டையரஸஙகளும அதாமததினுல பீடிககபபடடு நசிததுவிடுகின
வேதஙகளும வைதிகதாமஙகளும ஆஸாமஙகளும அதாமத
மறைநதுவிடுகினறன ஸவதாமஙகளும ஸதாவாஙகளும ஜஙக
ளும விகாரததையடைகினறன [1]மழையானது பூமியிலுளள எல
பிராணிகளையுமபோஷிககிறதுபோல, ஒவவொருயுகததிலும வே
கள யமமுதலானயோகாஙகஙகளைப போஷிககினறன காலமா
நானுவிதமாகஏறபடடிருககிறது எனனுல உனககு முனசொலல
டதும பிராஜைகளை [2]உணடுபணணுகிறதும பக்ஷிககிறதுமான (பா
மரூபமான) காலமானது ஆதியநதமறறது பூதஙகளுடையஉ
தியையும பாலனததையும ஸமஹாரததையும செயவதும நியந
மாயிருககிற அபபடிபபடடகாலததில ஒனறுககொனறு தொட
யாக கிரமபஸருஷடிககபபடடபூதஙகள ஸவபாவததோடுகூட
இருககினறன காலமே ஸருஷடி அதுவே துஷடி அது
வேதம அதுவே காததா அதுவே காரியம அதுவே காமா
பயன குழநதாய! நீ எனனை எநதவிஷயததைககேடடாயோ
விஷயததை உனககுச சொனனேனன' எனறு சொனனா

இருநூறறுநாறபததைநதாவது அதயாயம

மோக்ஷதாமம (தொடர்ச்சி.)

(வ்யாஸர் ப்ரம்மஜஞானத்தைஅடையும்வழியைச்-
சுகருக்குச் சொல்லியது)

இவவிதமசொலலககேடட சுகமுனிவா, ரிஷிஸரேஷட
வயாஸருடைய இநதஉபதேசததைச சிலாகிதது மோக்ஷதா

[1] வேறுபாடம [2] வேறுபாடம

கஞடனகூடின இவவிஷயததைக கேடகததொடஙகிஞா பிர
நயுளளவனும யாகசீலனும ஞானததைசசமபாதிததவனும அஸ
யிலலாதவனுமாயிருககிற ஸரோததியன பிரதயக்ஷததிஞலும யு
ஞலும அறியபபடாததும வேதஙகளாலும இவவிதமெனறு
பிபபிடடுககாடடமுடியாததுமான பரமமததைத தவததிஞலா பிர
ாயததிஞலா ஸநயாஸததிஞலா புததியின சகதியிஞலா ஞா
ரககம அலலது யோகமாககததில எபபடி அறிகிருன? நான உ
ாககேடகிறேன நீஙகள சொலலவேணடும புருஷாகள எந
ாயததிஞல மனததையும இநதிரியஙகளையும ஓரேவிஷயததி
ததது நிறகுமபடி செயகிருாகள? அநத விஷயததையும நீஙக
வாகச சொலலவேணடும' எனறு கேடடார வயாஸா, 'விததை
ம, ஐமபொறிகளை அடககல, லோபததைததளளுதல இவைகளி
மல ஒருவனும ஸிததியடையமாடடான ஸகலமான மஹாபூத
நம ஈஸவரனுடைய முதலஸருஷ்டியிலுணடானவைகள அனை
பிராணிகளுடைய [1]கூடடததில சரீராபிமானிகளிடததில அ
ாகப பிரவேசிததிருககினறன அதுஎவவிதமெனருல சரீரிகளு
பூமியிலிருநது தேகமும ஜலததிலிருநது உதிரமும தேயுவிலி
கணகளுமுணடாயினவெனறு ரிஷிகளால கருதபபடுகினறன
யுவானது பிராணுபானஙகளைபபறறியிருககிறது (நாஸிகைமு
ன) துவாரஙகளில ஆகாயமும, பாததில விஷ்ணுவும, [2]பலததி
திரனும பிரவேசிததிருககிருாகள உதரததில அகனி பிரவே
ப புஜிககவிருமபுகிருன காதுகளில திககேதவதைகள ஸரோத
நதிரியமாகவும, நாவில ஸரஸவதி வாகிநதிரியமாகவுமிருககிரு
மெய, வாய, கண, மூககு, செவி இவவைநதும புருஷனுக
ஷயததினனுபவததிறகுக காரணமானதால [3]ஞானேநதிரியங
னறு சொலலபபடுகினறன சபதம, ஸபாசம, ரூபம, ரஸம
தம இவவைநதும இநதிரியஙகளுககு விஷயஙகள இநதிரியஙக
ததுடன ஸமபநதபபடடுத தனிததனியே தஙகள விஷயஙகளை
ரிவிககினறன ஸாரதியானவன தனககுவசபபடட குதிரைகளை
வதுபோல மனமானது இநதிரியஙகளை (விஷயஙகளில) ஏவு
மனததையும ஹருதயததை அடைநதஜீவன எபபொழுது
கிருன ஆகையால இநதிரியஙகளையும விஷயஙகளையும ஸமஹ
பதிலும ஸருஷ்டிபபதிலும மனமானது அதிகாரமுடையது

[1] வேறுபாடம [2] 'கையில' எனபது பழையவுரை

[2] வேறுபாடம

யதுபோல மனிதனுடைய ஸமஹாரததிலும ஸருஷடியிலும ட
ஜயை உபாதியாகவுடையஜீவன அதிகாரி இநதிரியஙகள, விஷய
ள, உஷணம சீதமுதலிய இயறகை, புததிவருததி, மனம, ட
ரான, அபானன, ஜீயன (இவைகளெலலாம) எபபொழுதும பிரா
ளுடைய தேகஙகளிலிருககினறன [1]புததிககு ஆதாரமிலலை. இந
திஞறுகுணஙகளும புததியின விருததியே புததியை வாஸனை
ாது ஸருஷடிககிறது, குணஙகளை ஒருவிதததாலும ஸரு
டககிறதிலலை இவவிதம பதிஞறு குணஙகளால சூழபபட
திணேழாவதான அநதாயாமியை மனததையடககியவஞன வே
ன மனததிஞல தனபுததியில பாாககிறுன இநதசசைதன
மான ஆதமாவானது கணணுககுபபுலபபடாதது, எலலா இந
ஙகளாலும அறியமுடியாதது பெருமையுடைய ஆதமாவான
னமாகிற தீபததிஞல பிரகாசிககிறது ஆதமாவானது சபதம, ஸ
ம, ரூபம, ரஸம, கநதம எனனும பூதகுணஙகளிலலாதது (ஆ
ால) நாசமறறது [2]அது சரீரஇநதிரியஙகளினறிச சரீரஙகளிலி
துகொணடு பாாககிறது அது வயகதமிலலாதது மரிககும தன
ுளள எலலாசசரீரஙகளிலும வைககபபடடதும மரணமறறதும
துவயகதமான ஆதமாவைச சாஸதிரததையனுஸரிததுபபாாக
ன சரீரநாசததினபிறகு பிரமமமாகவே ஆகிறதறகுத தககவ
ுன பணடிதாகளானவாகள விதவானும நலலவமசததிலுதி
னுமாயிருககிற பிராமமணனிடததிலும பசுவினிடததிலும யானை
னிட ததிலும நாயினிடததிலும நாயின மாமஸததைபபாகமசெய
சனிட ததிலும ஸமமானபரமமதிருஷடியுடையவாகளாயிருககி
ள இவவுலகததையெலலாம சூழநதிருககிற மிகபபெரிதான அ
ரே ஆதமாவானது ஸதாவரஙகளும ஜஙகமஙகளுமான ஸகல பூ
ளிலும வஸிககிறது எபபொழுது ஜீவஞனவன தனஸவரூபத
ாலலாபபிராணிகளிடததிலும எலலாபபிராணிகளையும தனனிட
லும பாாககிறுனே அபபொழுது [3]பரமமமாகிறுன எனனுமை

[1] 'அநதாயாமிககு இநதததேகாதிருபமான ஓாஆதாரமுமிலலை இ
ஞானருபியான ஜீவன அநத அநதாயாமிககு விசேஷணமானவன அ
யாமி தைஜஸாஹஙகாரததிலிருநது உணடான இநதிரியஙகளைப படை
ுன தனககு விசேஷணமான ஜீவனைபபடைபபதெனபது இலலை' என
கொளளலாம

[2] 'அது சரீரஇநதிரியஙகளினறி இருபபது அநத அநதாயாமியைத
தம சரீரஙகளுககுளளேயே பாாககவேணடுமெ' எனறும கொளளலாம

[3] 'பரமமஸமபதயதே' எனபது மூலம

தமாவில் ஆத்மாஎவ்வளவாயிருக்கிறதோ வேறு ஆத்மாவினுட
தமா அவ்வளவாயிருக்கிறது' என்று எவன் எப்பொழுதுட
பிகிருனோ அவன் முக்தியை அடையத்தக்கவனுவான் எல்
பிராணிகளுக்கும் ஆத்மபூதனும் எல்லாப் பிராணிகளுக்குப
தனும் மார்க்கமற்றவனும் பிரம்மமாவதற்குவிருப்பமுள்ளவனு
ன ஞானியினுடையமார்க்கத்தில் தேவர்களும் மயக்கத்தை அடை
ர்கள் ஆகாயத்திலபக்ஷிகளின்கதியும் ஜலத்திலமத்ஸ்யங்களின
யும் அறியப்படாமைபோலப் பிரம்மத்தை அறிந்தவர்களுடையகதி
னது அறியப்படுகிறதில்லை காலமானது ஸகலமானபூதங்களையுட
றுகவே தன்னிடத்திலேயே ஜீர்ணமாகும்படிசெய்கிறது அவ
காலமும் எந்தப்பரமாத்மாவினிடத்தில் ஜீர்ணமாகிறதோ அந்தட
ாத்மாவை இவ்வுலகில் ஒருவனும் அறியமுடியாது மேலும
ம குறுக்கிலும் நடுவிலும் போகிறதல்லாததும் ஓரிடத்திலிருந
ஒன்றையுமகிரகிக்காததுமான பரமாத்மாவினுள், இந்த ஸகல
ங்களும் இருக்கின்றன. இவைகளில் யாதொன்றும் அவனுக்கு
ரியிலில்லை ஒருவன், மனம்போன்றவேகத்துடன் நாணிலிருந்து
பட்டபாணம்போல ஆயிரம்வருஷங்கள்நடந்தாலும் காரணமான
மாவினுடையமுடிவை அடையமாட்டான் ஸூக்ஷ்மமான அந்த
மாவைக்காட்டிலும் ஸூக்ஷ்மமானபொருளில்லை, அதைக்காட்டி
ஸ்தூலமுமில்லை அது எங்கும் கால்களும் கைகளும் கண்களும்
களும் முகங்களும் காதுகளுமுள்ளதாயிருக்கிறபடியால், உலகத
ுள்ளஎல்லாவற்றையும் வ்யாபித்துக்கொண்டிருக்கிறது அது
ுவிற்கும்அணு, பெரிதிற்கும்பெரிது அது ஸகலபூதங்களி
ளேயும் நிலையாயிருந்தும் காணப்படுகிறதில்லை ஆத்மாவிற்கு
ரமென்றும், க்ஷரமென்றும்இரண்டுவிதமானபிரிவுகள் ஏற்பட
க்கின்றன அவைகளில் நசிக்கின்றஜடமானக்ஷரமானது ஸகல
ங்களிலுமிருக்கிறது சைதன்யமான அக்ஷரமானது அழிவற்ற
மபிரகாசமான ஸ்வரூபத்திலிருக்கிறது அந்தஅக்ஷரமானது
வாஜங்கமங்களான ஸகலபூதங்களுக்குமீசனுயும் ஒன்பது
ரங்களுடையசரீரத்தை அடைந்து [1] ஹம்ஸமாயும் சலனமற்றதா
பரவசமில்லாததாயுமிருக்கிறது தத்வத்தை அறிந்தவர்கள் பிறவி
ாத்தான அக்ஷரத்திற்குச் சரீரத்தினநாசம் குறைபடுதல் மாறு
தலியவைகளை அடைவதாலும் புதியசரீரங்களை அடைவதினு
ஹம்ஸத்தன்மையென்றுசொல்லுகிறார்கள் ஹம்ஸமாகச்சொல

1 சலனமுள்ளது

ப்பட்டஜீவனும் ஈசனென அக்ஷரமும் விகாரமற்றபிரம்மரூபமான அ
ந்தான அந்தக்கூடஸ்தமானபிரம்மத்தை அறிந்தவன் அதை அ
ந்து ஜனனமரணங்களை விலக்கிக்கொள்ளுகிறான்

இருநூற்றுநாற்பத்தாறுவது அத்யாயம்

மோக்ஷதர்மம் (தொடர்ச்சி)

(வ்யாஸர் யோகத்தின்முறையைச் சுகருக்குச் சொல்லியது.)

ஸத்புத்ரா! என்னிடம்கேட்டஉனக்கு இப்பொழுது வாஸ
மான ஞானிகளுடையதர்மத்தை உள்ளபடி சொன்னேன் இனி
யோகத்தின்காரியத்தை முழுதும் சொல்லப்போகிறேன் அதை
கேட்கக்கடவாய் குழந்தாய்! புத்தி மனம் இந்திரியங்களெல்
சேர்ந்து (பிரவிருத்தியற்று) ஒன்றாயிருப்பதுவே கெடுதலற்ற
மாவினுடைய உத்தமமான ஞானஸ்வரூபம் அப்படிப்பட்ட இ
ஆத்மஸ்வரூபமானது மனத்தையும் இந்திரியங்களையும் நிக்ரஹித
னும் தியானசீலமுடையவனும் ஆத்மாவிலப்பற்றுதலுள்ளவனும்
நியமமுதலான) சுத்தகர்மங்களுள்ளவனுமாயிருக்கிறவித்வானால்
யக்கூடியது வித்வான்கள் யோகதோஷங்களாகநினைக்கிற கா
க்ரோதம், லோபம், பயம், ஸ்வப்னமென்றஐந்தையும் வேரு
அறுக்கவேண்டும் (அதெப்படியெனில்) தீரனானபுருஷன்மனோ
ஹத்தால் க்ரோதத்தையும் ஸங்கல்பத்தையும்விலக்கிக் காமத்தை
வெல்லுவான் புத்தியினுடையநல்லவிசாரத்தினால் நித்திரையை
லல வல்லவனுவான் தைரியத்தால் ஆணகுறியையும் உதரத்தை
ரக்ஷிக்கவேண்டும் நேத்திரத்தால் கைகால்களைக் காக்கவேண
கண்காதுகளை மனத்தால் ரக்ஷிக்கவேண்டும் மனத்தையும் வா
யும் செய்கையினால் ரக்ஷிக்கவேண்டும் ஜாக்ரதையினால் பய
யும் பெரியோர்களின்பணிவிடையினால் லோபத்தையும் விலக்கவே
டும் இவ்விதம் எப்பொழுதும் சோம்பலில்லாதவனாகி இந்த
மலங்களை விலக்கவேண்டும் அக்கினிகளையும் பிராம்மணர்களை
பூஜிக்கவேண்டும் தேவதைகளையும் வணங்கவேண்டும் அசுப
துன்பத்துக்குக்காரணமும் மனத்தைவருத்துகிறதுமான வார்
யைச் சொல்லக்கூடாது ஸ்தாவரஜங்கமமாயுள்ள இந்தவுலகம
தும் எந்தஸூத்ராத்மாவினுடையவிரிவோ அப்படிப்பட்ட தே
மயமான அந்தஸூத்ராத்மாவானது (இவ்வுலகத்துக்குக்) கார

ானம, வேதாததியயனம, தானம, ஸததியம, லஜஜை, நோமை,
றுமை, சுசி, ஆகாரசதாலுணடானசுததி, இநதிரியஙகளின
கூ இவைகளால ஸதவகுணம விருததியடைகிறது அது பாவத
பும நிவிருததிசெயகிறது இபபடிபபடடகுணஙகளபொருநதிய
ஷனுககு ஸகல அாததஙகளும ஸிததிககினறன ஞானமும விரு
படைகிறது இவன எலலாபபிராணிகளிடததிலும ஸமபுததியுள
னும தானுககககிடைததிரவியததினுல ஸநதோஷிககிறவனுமா
ககவேணடும இவன பாவநிவிருததியை அடைநதவனும ஸதவ
ாமமேலிடடவனும மிதமான ஆகாரமுளளவனும இநதிரியஙகளை
ககினவனுமாயிருநதுகொணடு காமககுரோதஙகளைவசமசெயது
ததவததிறகுக காரணமானபிரதானததை வசஞசெயயவேண
மனததையும இநதிரியஙகளையும விஷயஙகளிலிருநதுதிருபபி
முகபபடுததி முனஇரவிலும பினஇரவிலும ஸமாதியிலிருநது
நதியில மனததை நிறுததவேணடும ஐநதுஇநதிரியஙகளுளள
பபிராணியினுடையபுததியானது, ஓர இநதிரியம [2]துவாரமுளள
ல அதனவழியாகத தோலபையினுடையபாததினவழியாக
ஓடுவதுபோல வெளியில ஓடுகிறது ஆகையால யோகமறிநத
செமபடவன கெடடதானமதஸயததை முதலிலபிடிபபதுபோல
ததை முதலில வசபபடுததவேணடும, பிறகு, ஸ்ரோதரததையும
னபிறகு நேததிரததையும, பிறகு ரஸனததையும, பிறகு காரணத
ும வசபபடுததவேணடும யதியானவன இவவிதம, இநதிரி
ளை அடககி மனததில நிலைபெறசசெயயவேணடும அவவிதமே
லபஙகளையுமதளளிவிடடு மனததையும புததியில நிறுததவேண
யதியானவன ஐநதுஇநதிரியஙகளையுமசேரததது மனததில ஸதா
வேணடும எபபொழுது மனமுதலான இநத ஆறும நிலைபெறறுப
புததியில லயிததுக கலஙகாமலுமிருககுமோ அபபொழுது
ததவமானது பிரகாசிககினறது அபபடியே (ஞானவடிவமான)
ாவும ஸூக்ஷமமானபுததியில புகையிலலாத அககினிபோலவும
மபிரகாசிககிறஸூாயனபோலவும ஆகாயததில மினனலஒளி
லவும காணபபடுகிறது அநதஆதமா வியாபகமாயிருபபதால
ாம ஆதமாவிடததிலும ஆதமா எலலாபபொருளகளிடததிலும
பபடுகினறன எநதபபிராமமணாகள மனததைவசீகரணஞ

[1] 'ஆதமநி' எனபது மூலம, இநதஅதயாயததில ஆதமசபதம வருமி
டதோறும, 'புததி' எனறு பழையவுரை கூறுகிறது
[2] விஷயபபறறுளளதானுல எனபது.

செயதவாகளும தைரியவானகளும பேரறிவுள்ளவாகளும ஸகல
பிராணிகளுடையஹிததகிலும பறறுதலுள்ளவாகளுமாயிருக்
களோ அநதமஹாதமாககளே அநதஆதமாவைப பாாகிறா
இவவிதம [1]நாளவுள்ளகாலம கடுமையானவிரததகதோடு ஏகாநத
ஒருவனுயிருநதுகொணடு யோகததைஆசரிததவன சுததமான
ஸவரூபததிறகு ஸமமானநிலையை அடைவான ததவவிததான
யோகததால லயம, விக்ஷேபம, கலக்கம, நலலவாஸனையின
ணம, 'கேளவி, பாாவை, ரஸததிலும ஸபாசததிலும சீதததி
உஷணததிலும ஆசசரியஙகள, வாயுவுககுசசமானமான [2]ஆக
ஸகலசாஸதிரஙகளுடைய அாததஸபுரணம, திவயஸதிரீஸஙகப
லான இடையூறுகள இவைகளை அடைநதும லக்ஷயமசெயயாம
தியிலேயே உபஸமஹாரஞசெயயவேணடும (காலை முனரா
பினராததிரி) மூனறுகாலஙகளிலும நியமமாக மௌனியாயி
யோகததில அபயாஸததைசசெயயவேணடும பாணடஙகளி
றுதலுளளவன அவைகளை உளஅஙகணததில சோததுவை
போல யோகாபயாஸியானவன இநதிரியககூடடததை ஹருத
லடககிப பாவதததினசிகாததிலோ, அலலது கோபுரததிலோ,
க்ஷததின நுனியிலோ யோகததைச செயயவேணடும தினநே
ஓரேலக்ஷயததைபபிடிததுககொணடு தியானஞசெயயவேணடும
ததை யோகததினினறும விலகாமலிருககச செயயவேணடும
யானவன எநதஎநதஉபாயததினுல சஞசலமானமனததைஅடக்
யுமோ அநதஅநதஉபாயததைக கைககொள்ளவேண்டும அதி
தும சலிககககூடாது ஏகாகரமுள்ளவன சூனயமானகுகைக
தேவாலயஙகளையும சூனயமானகருகஙகளையும தனககுஇரு
மாகச செயதுகொளளவேணடும வாககினுலும செயகையி
மனததினுலும ஒனறிலும பறறுவைககககூடாது எலலாவற
உதாஸீனனும குறைவான ஆகாரமுள்ளவனுமாயிருநதுகொ
லாபாலாபஙகளில ஸமமாயிருககவேணடும தனனை நிநதிப
துதிபபவன இருவரிடததிலும ஸமமாயிருநது சுபாசுபஙகளை
யாமலிருககவேணடும லாபததிலஸநதோஷிபபதும லாபமி
காலததிலகவலைபபடுவதும ஆகா வாயுவைபபோல ஓரிடத
பறறுதலிலலாதவனுகி ஸகலபிராணிகளிடததிலும ஸமமாயி
வேணடும இவவிதம [3]அடஙகினசித்தமுள்ளவனும ஸாதுவுப

---

1 'ஆறுமாதகாலம' என்று பருதி கூறுகிறது

2 ஆகாயமுதலியவறறில கமனம

3 வேறுபாடம.

பிராணிகளையும ஒனறுபோலப பாாககிறவனும ஆறுமாதம விடா யோகாபபியாஸம செயகிறவனுமாயிருககிறவனுககுப பிரணவ ாது தன ஆாததததுடன நனகு விளஙகுகிறது (பொருளவிருப காலை) ஜனஙகள மிகவும வருநதுவதைப பாாதது ஓடடாஞசிலலி யும பொனனையும சமமாயெணணி இநத யோகமாாககததில பற னுடன (பொருள விஷயததில) ஒழிவையடையவேணடும, மோக த அடையககூடாது ஜாதியில குறைநதவனும தாமததையே பபததுடன செயகிற ஸதிரீயுஙகூட இநத யோகமாாககததால ாநதகதியை அடைவாாகள மனததை ஜயிதத யோகியானவன வியறறதும அனுதியும ஜரையறறதும அழிவறறதுமாயிருககிற ாதமாவை அசைவறற இநதிரியஙகளால ஊஹிதது அறிவான னுவிறகும அணுவும மஹததிறகும மஹததும [1]ஒனறிலும பற துமான அநத ஆதமாவைப புததியினால பாாககிறான உளளபடி ானால) சொலலபபடட மஹாதமாவான [2]மஹரிஷியினுடைய னததைக குருவினுபதேசததையனுஸரிதது மனததினால ஆலோ து யுகதியினால நிசசயிதது மனோவசமுளளவாாகள [3]பிரமமபபிர மவரையில இநதப பிரமமாவுககு ஒதத நிலைமையை அடைகிறா ' எனறுசொனனா

இருநூறறுநாறபததேழாவது அதயாயம

மோக்ஷ தாமம். (தொடர்ச்சி.)

(வ்யாஸர், கர்மத்தையும் ஞானத்தையும்பற்றிச் சுகருக்குச் சொல்லியது)

சுகா, 'காமாவைசசெயயெனறும விடெனறும இவவிதம வேத னமிருபபதனால மனிதாகள விததையினால எநதக கதியை அடை ாகள? காமாவினால எநதக கதியை அடைகிறாாகள? இதைக டக விருமபுகிறேன இதை நீா எனககு விரிவாகசசொலலவேண இவைகள ஒனறுககொனறு வேறுபடடவையும விரோதமான யுமாயிருககினறனவே?' எனறுகேடடாா

(சுகா) இவவிதம கேடக, பாராசாபுததிராான வயாஸா தம பு ரை நோககிப பினவருமாறு மறுமொழி சொலலலானா 'முறை அழிவதும அழியாததுமான இநதக காமமாாககததையும ஞான

---

1 வேறுபாடம 2 பதஞசலிமஹரிஷி 3 வேறுபாடம

மார்க்கத்தையும் விரித்துச்சொல்வேன் 'வித்தையினல் மனுஷ்யா எந்தக்கதியை அடைகின்றார்கள்? கர்மாவினல் எந்தக்கதியை அ கின்றார்கள்' என்கிற இரண்டினுடைய வித்தியாஸமானது அறித அருமையானது ஆகையால், மனத்தை ஸாவதானஞ்செய்துகொ கேட்கக்கடவாய் ஆனல், தாமிருக்கிறதென்று சொல்லிவிட்டு த்தாம்விஷயத்திலேயே இல்லையென்று சொல்லுகிறவனுடைய த்திற்குச்சமானமாக என்னுடைய வாக்கியம் தோன்றும், பாவிரு ரூபமான தாமமென்று நிவிருத்திரூபமானதொன்று என வேதங் யிலபெறுவதற்குக் காரணமான இரண்டுமார்க்கங்கள் உண்டு பிர பானது காமாவினல் பந்தத்தை அடைகிறது, ஞானத்தினலோ படுகிறது ஆகையால் ஸம்ஸாரத்தின் கரையைக்கண்டவர்கள் பதிகள் காமாவைச் செய்கிறதில்லை காமாவினல் மனிதன் மரி, மறுபடியும் [1]பதினறு குணங்களுள்ள சரீரத்தை அடைகிறன் தையினல் விகாரமற்றவனும் நாசமற்றவனுமாகி நித்தியமான பி மாகிறன் சில மனிதர்கள் அல்பபுத்தியினல் காமாவைச் சிலா கிறார்கள் அதனல் அவர்கள் அனேகர்களைச் சந்தோஷப்படுத் கொண்டு வழிபடுகிறார்கள் மிக்க அறிவுபெற்றுத் தாமத்தின் மே மையையறிந்தவர்கள் நதியில் ஜலபானஞ்செய்தவன் எவ்வி கிணற்றைச் சிலாகிக்கமாட்டானே அவ்விதம் காமத்தைச் சிலா கிறதில்லை மனிதன் ஸுகதுக்கங்களையும் ஜனனமரணங்களை காமாவிற்குப் பலனுக அடைகிறன் எந்தப் பிரமத்தில் சோ துக்கத்தை அடைகிறதில்லையோ, எதில் சேர்ந்து மரிக்கிறதில்லை எதில்சேர்ந்து பிறக்கிறதில்லையோ, எதில்சேர்ந்து மூப்பை அ கிறதில்லையோ, எதில்சேர்ந்து வளருகிறதில்லையோ, எந்த ஸ்வரூ தில் பரமமும் வாக்குக்கும் மனத்திற்கும் எட்டாததும் சலனமற்ற, விகாரமில்லாததும் கேடு, ஆயாஸம், மரணம் இவைகளற்றதும் மே யில்லாததுமான அந்தப் பிரமமானது இருக்கிறதோ, எதில் ஸ துக்கங்களாலும் மாத்ஸர்யத்தினுலும் பாதிக்கப்படுகிறதில்லை எதில் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலும் ஸமமாக சிநேகமுள்ளவர்களாகவும் நன்மையையே செய்பவர்களாகவுமி கிறார்களோ அந்தப் [2]பிரம்ம ஸ்வரூபத்தை வித்தையினல் அ கிறன் குழந்தாய்! வித்யாமயனை புருஷன் வேறு காமமய

[1] ஞானேந்திரியம் ஐந்து கர்மேந்திரியம் ஐந்து பிராணன் ஐந்து அ கரணம் ஒன்று

[2] 'தத்' என்பது மூலம், 'மோக்ஷநிலைமையை' என்றும் கொள்ளலாம

ஷனவேறு நித்யனும ஞானமெனனும குணததையே உருவம கொணடவனுமான அந்த வித்யாமயனுன புருஷனே அமாவாசையில ஸூக்ஷமமான ஒருகலையுடனிருக்கும சந்திரனென்று அறிந்துகொள [1]மஹரிஷியினுல சொலலப்படட அவவிதமான ..த விஷயமானது ஆகாயததில வளைவான நூலபோலப புத்தியுண்டான சந்திரனைப்பாரததது விஸதாரமாக அனுமானிக்கப்படுகிறது அப்பா! [2]அந்தச்சந்திரனை மனததின ஸமஷ்டிரூபம கலைகளினஸமூகததினுல பரிபூரணனும மூாததிமானும் ஆகிறபடியால காமபலரூபனுக அறியக்கடவாய பாததிரததில் ..க்கப்படட அகனிபோல எபபொழுதும அந்தச [3]சந்திரனிடததில் ..மைந்திருக்கிறதேவனை நித்தியமஸாவஸ்தைகததியாகததினுல மனத்தை ஜயித்தவனுன ஆதமாவாக அறி மேகததிலஜலததிவலைபோல அந்தச [4]சந்திரனிடததிலிருக்கினறதேவனை நித்தியம [5]யோகததால் ..த்தைஜயித்தவனுனஜீவனுகத தெரிந்துகொள தமஸ ரஜஸ் ..வங்களை ஜீவனகுணமாகவும ஜீவனைப பிரதயகாதமாவினகுணமாக .. பிரதயகாதமாவைப பரமாதமாவினகுணமாகவும அறியக்கட .. க்ஷேததரவிததுக்களானவாகள அசேதனததை ஜீவனகுணமாக .. ஜீவனை பாவிருததியுளளவனெனறும எலலாவறறையுமசேஷ்டிக்கும்படிசெயகிறவனெனறும ஏழுலோகங்களையுமகறபிததவனை ஜீவ .. கொட்டிலுமபரனெனறும சொலலுகிறாாகள' எனறுசொனனா

இருநூறறுநாறபததெட்டாவது அதயாயம

மோக்ஷதாமம (தொடர்ச்சி)

(வ்யாஸர் ப்ரமமசர்யத்தின்பெருமையைச் சுகருக்குச் சொல்லியது)

சுகா, 'ஸகலஸாதாரணமாகக கடவுளிடததிலிருந்துணடான ..ானமமுதறகொணடு ஏறபடடஸருஷ்டியையும அவனவனுக்குப் ..ததனியே விஷயங்களுடனகூடிய இந்திரியங்களுடையரூபமான

[1] 'பருஹதாரணயகதாசியான யாஜஞவலகயரால'எனபது பழையவுரை
[2] 'கலைகளின ஸமூகததினுல நிரமபினவனுன (சந்திரனை) பதினெரு ..ரங்களை ஸவரூபமாகககொணடவனும சரீரியும காமததிறகு வசபபட்ட ..மான புருஷனுக அறி' எனறுமகொளளலாம
[3] 'புருஷனிடததில' எனறுமகொளளலாம
[4] காமபுருஷனிடததில' எனறுமகொளளலாம
[5] 'காமதேகததில காமயோகததினுல உடபடுததிககொளளபபடட' என ..கொளளலாம.

புததியின ஸாமாததியததிஞல செயயபபடட [1]அதிகஸ்ருடியை
கேடடேன இவவுலகில எநதவிருததியைபபிடிததுககொணடு
துககள பிரவிருததிககிருாகளோ அநதஅநதககாலததிறகுரியத
ஸததுககளுடைய அநதவிருததியை மறுபடியும நீஙகள சொ
வேணடுமெனறுவிருமபுகிறேன காமஙகளைசசெயயெனறும வி
விடெனறும வேதததிலசொலலபபடடவசனததை நான எவவி
அறிவேன ? அதையும விரிவாக (மறுபடியுஞ) சொலலவேண
நான குருவானஉஙகளுடையசிகைஷயிஞல உலகவரலாறறினஉ
மையைஅறிநதவனும பரிசுததனுமாகிய புததித தோசசியடை
தேகமுடிவில நிரவிகாரமானஆதமாவைப பாாபபேன' எனறுசெ
ஞா வயாஸா, 'இநதவிருததியானது முனகாலததில பிரமமாவி
ஸவயமாகஉணடாககபபடடது இநதவிருததி மிகவுமமுனனே
ளும ஸததுககளுமானமஹரிஷிகளால ஆசரிககபபடடது பிரமமா
கள பிரமமசரியததிஞல உலகஙகளை ஸாதிககிருாகள (ஆகையி
ஆதமாவினுடையசரேயஸை மனததிஞல ஹருதயததிலுள்ள
மாவினிடததிலதேடிககொணடு வனததிலகனிகிழஙகுகளைபபக்ஷி
மிகபபெரியதவததை அனுஷடிததும புணணியஸதலஙகளிலஸஞ்ச
தும பிராணிகளுககுததுனபமசெயயாமலும போஜனகாலததில பு
பிலலாததும உலககைச சததமிலலாததுமான வானபபிரஸ்தாஸ்
தில பிகைஷசெயதுகொணடுமிருககிறவன பிரமமமாவதறகுத தக
ஞகிருன நீயும சுபாசுபஙகளை விலககிவிடடு ஒருவரையும
பாதவனும நமஸகரியாதவனும எதஞலாவது பசியைநிவருததி
கிறவனுமாயிருநதுகொணடு வனததில ஒருவஞக ஸஞசரிகக
வாய' எனறுசொனஞா சுகா, 'இநத வேதவசனமானது லோக
வகாரததில விரோதிககினறதே ? (காமாவைச செயயெனறும
ளெனறுஞ) சொலலுகிறவசனஙகள பிரமாணஙகளாஞல ஒன
கொனறு விரோதமிருபபதால எவவிதம சாஸதிரஙகளாகும ?
மாணஙகளாஞலும எவவிதம சாஸதிரஙகளாகும ? ஆகையால,
விரணடும எபபடி பிரமாணமாகும ? காமஙகளுககு விரோதமி
மல மோக்ஷம எவவிதம ஏறபடுகிறது ? இதைககேடக விரும
கிறேன' எனருா சுகா இவவிதமகேடக, யோஜனகநதியின புத
ரான வயாஸமுனிவா அளவறறதேஜஸுள்ள புததிரரான சுகருை
வசனததைபபுகழநது அவரைநோககி மறுபடியும பினவருமாறு
மொழிகூறலாஞா 'பிரமமசாரி கிருகஸதன வாஙபபிரஸஸன

[1] அவனஅவனுககுத தனிததனியான ஸருஷடி

ஸி இவாகளெல்லாரும சாஸதிரததில சொனனபடி அனுஷ்டி;
ல உததமகதியை அடைகிறாகள யாராவது ஒருவனே நானகு
ாமஙகளையும காமககுரோதஙகளிலலாமல விதிபபடி அனுஷடி;
லும அவன பரலோகததில பூஜிககபபடுகிறுன இநநானகு ஆஸ
களாகிற நானகுபடியுளள ஓா ஏணியானது பிரமமததினிடததில
ததபபட்டிருககிறது இநத ஏணியில ஏறினவன பிரமமலோக;
ம பூஜிககபபடுகிறுன அதிகாரியானவன பிரமமசாரியாகிக தல
புளில நாலிலொருபாககாலம அஸூயையிலலாதவனுகவும த
ாததஙகளில ஸமாததனுகவும குருவினிடததிலாவது குருவின
திரனிடததிலாவது வாஸஞசெயயவேணடும குருவினகிருக;
ம (குரு சயனமசெயத) பிறகு படுதது (அவருககு) முனனே எழு
நககவேணடும சிஷயனுலேயோ வேலைககாரனுலேயோ எந;
தககாரியம செயயததககதோ அநத அநதககாரியததையெ
ம செயதுவிடடு, 'செயதுவிடடேன' எனறு சொலலிககொண
நவினபககததில நிறகவேணடும எலலாககாரியஙகளிலும ஸமா;
ரகி வேலைககாரனுயிருநது எலலாககாரியஙகளையும செயயவேண
முனனுககுவர விருபபமுளள பிரமமசாரியானவன எலல
லைகளையும செயதபின குருவினிடததில அததியயனஞசெய
ணடும வலபபககமாக ஸமீபததில இருககவேணடும குரு
ழைததவுடன அவரிடம செலலவேணடும சுததனும ஸமா;
வும குணசாலியுமாயிருநதுகொணடு ஸமயமபாாததுத் தன இ
ததைக குறிபபாகத தெரிவிககவேணடும ஜிதேநதிரியனுயி
கொணடு நேததிரததினுல ஸாவதானமாகக குருவைப் பாாக
ணடும குரு புஜியாமலிருககுமபொழுது (தான) புஜிகக
டாது. அவா தீாததபானஞசெயயாமலிருககுமபொழுது (தான
ததபானம செயயககூடாது அவா உடகாராமலிருகக, தான
காரககூடாது அவா நிததிரைசெயயாமலிருகக, தான நிததிரை
யயவுஙகூடாது [1]நிமிாநதகைகளால அவாபாதஙகளை மெலல
டககவேணடும இடபபாதததை இடககையினுலும வலபபாத,
த வலககையினுலும பிடிககவேணடும குருவை வணஙகிவிட்டு
'பகவானே! எனனை ஓதுவிககவேணடும' எனறு சொலலவேண
'பகவானே! ஓ! குருவே! இநதக காரியததைச செயய
ாகிறேன இதை நான செயதுவிடடேன பினனும எதை
கள சொலதுவீாகளோ அதையும செயவேன' எனறு எலல

[1] உளளஙகைகளால எனபது

யற்றையுமதெரிவித்து அனுமதிபெற்றுககொண்டு [1]விதிப்படிசெ
ேவண்டும செய்துவிட்டு மறுபடியும அவற்றையெல்லாம குரு
ரிடம தெரிவிககவேண்டும பிரமமசாரியானவன அனுபவிய
ாநதஙகளையும ரஸஙகளையும அவன பிரமமசரியவிரதததை முடித
ிட்டு அனுபவிககட்டுமெனபது தாமஙகளில நிசசயிககபபட்டிரு
ிறது பிரமமசாரிககு எநதஎநதநியமஙகள [2]விரிவாகச சொல
பட்டிருககின்றனவோ அவைகளெல்லாவற்றையும ஒவவொருநாளு
ம் அனுஷ்டிககவேண்டும குருவைவிட்டு அகலவுமகூடாது இ
நம சிஷ்டனுனஅநதபபிரமமசாரியானவன குருவுககுத தனசக
நததககபடி பிரியததைஉணடுபணணி எல்லாஆசரமஙகளிலும
படியே யோககியமானசெயகையுடனிருககவேண்டும சிஷயனு
ன வேதவிரதம உபவாஸமஇவைகளால தனது ஆயுளில நாள
லானறுசென்றபிறகு குருவுககுத தக்ஷிணைகொடுதது விதிப
ிரதததை முடிககவேண்டும பிறகு விதிப்படிகொளளபபட
மனைவியோடு அககினிகளைஆதானஞசெயது முயறசியுடன விர
ளைசசெயதுகொணடு ஆயுளினஇரணடாவதுபாகததில கிருக
ஙயிருககவேண்டும

இருநூற்றுநாற்பததோனபதாவது அதயாயம்

மோக்ஷ தாமம். (தொடர்ச்சி.)

(வ்யாஸர் கிருஹஸ்ததர்மத்தைச் சுகருக்குச் சொல்லியது)

அதிகாரியானவன ஆயுளினிரணடாவதுபாகததில தாமப
யுடைநததாரததுடன அககினியைஆதானஞசெயது நலலவி
ளளகிருஹஸதனுயிருநதுகொணடு இவவுலகததில வஸிககவேணடு
கிருகஸதனுககு விதவானகளால நானகுபிழைககுமவழிகள கரு
பட்டிருககின்றன அவைகளில குதிரிலதானயமுடையவன மு
விருததியுளளவன ஒருகுடமதானயமுளளவன இரணடாவதுவிரு
தியுளளவன ஒருநாளஆகாரததிறகுளளவன மூனறுவதுவிருத
ுளளவன புறாவினவிருததியுடையவன நானகாவதுவிருததியுள
ன. இவாகளில மேனமேலசொலலபபட்டவன சிறநதவனுகிறு
யவன தனதாமததால எல்லாஉலகஙகளையும ஜயிததவன ஒருகி
ஸதனுனவன (யாகஞசெயதல, யாகஞசெயவிததல, அததியயன

---

1 வேறுபாடம 2 வேறுபாடம. *

ய்தல, அததியயனஞசெயவிததல, தானஞசெயதல, தானமவா
தல) இவவாறுகாமஙகளையும நடததுகிறுன மறறெருவன (யாக
ததியயனம தானம) இமமூனறிஞல பிரவிருததிககிறுன அவ
ரில மறறவன (அததியயனம, தானம) இவவிரணடிஞுலுமபிர
ததிககிறுன நானகாமவன பிரமமஸததிரமெனகிறஅததியயன
ல நிலைததிருககிறுன (பெரியோாகள) கிருஹஸததாமஙகளை மி
ம பெரியவைகளாகச சொலலுகிறாாகள கிருகஸதன் தனககாக
கஞசெயயககூடாது வீணுகப பசுவை ஹிமஸிககவுமகூடாது
சுமுதலான) பிராணியோ அலலது (அரசுமுதலான) ஸதாவாவி
மோ (சேதன) மநதிாததால ஸமஸ்காரததிறகுததககவை ஒ
ஞும பகலிலும முனனிரவிலும பினனிரவிலும நிததிரைசெய்ய
டாது இரணடுகாலததினமததியில போஜனஞசெயயககூடாது
துகாலநதவிர மறறககாலததில மனைவியை அழைககவுமகூடாது
நகஸதனுடைய வீட்டில (வநத) பிராமமணன ஒருவனும பூஜிகக
ாமலும போஜனஞசெயயாமலும வஸிககககூடாது அவவிதமே
வனுடைய ஹவய கவயஙகளை வகிககிற அதிதிகள எபபொழு
ம பூஜிககததககவாகள பிராமமணாகள வேதாததியயன விரத
அனுஷடிததது முடிததுவிடடு வேதஙகளை ஆவருததி செய
ணடும தஙகளுககுரிய காமாவிஞல ஜீவிததுககொணடும இநதி
களை அடககித தஙகள காமஙகளையும தவததையும செயது
ணடிருககிறாாகள அவாகளுடைய ஹவயமும கவயமும பூஜை
வே விதிககபபடடிருககினறன இநதக கிருகஸதாமமததில
மவளாததுககொணடு அலைகிறவனுககும டமபமாகக காமாவை
யகிறவனுககும (விதிககுமாறுக) அககினிஹோததிரததை விட
னுககும குருவினிடததில பொயயாக நடககிறவனுககும (சண
ளனமுதலான) எலலாப பிராணிகளுககும விபாகமுணடு
கஸதன அவவிதமே சமையல செயயாதவாகளான பிர
ாரிகளுககும ஸனயாஸிகளுககும அனனமளிககவேணடும
வொருநாளும கிருகஸதன விகஸததைதப புஜிககிறவனுகவும அமிரு
ததைப புஜிககிறவனுகவுமிருககவேணடும யாகததின மிசசம
ிருதமாகும அதைப புஜிபபது ஹவிஸஸைககொபபாகும வேலைக
ாகளுககு அளிதத மிசசததைபபுஜிககிறவனை விகஸததைப
ககிறவனுகச சொலலுகிறாாகள வேலைககாரா அருநதின சேஷம
ஸம யாகததின சேஷம அமிருதம கிருகஸதன தன தாாத
ரிடம ரமிததுககொணடு மனததை அடககி அஸூயையின

இந்திரியங்களை ஜயித்து ரித்விக், உபாத்தியாயன், ஆசாரியன், அ
மான், அதிதி, தன்னை அடுத்தவன், பிராயமுதிர்ந்தவன், இளைஞ
ரோகி, வைத்தியன், ஞாதி, ஸம்பந்தி, பந்து, மாதா, பி
மமான கோத்ரத்தில் பிறந்தபெண், ஸஹோதரன், புத்திரன், மனை
புத்திரி, வேலைக்காரர்கள் இவர்களுடன் கலகஞ்செய்யக்கூடா
இந்தக் கலகங்களை விட்டால், எல்லாப் பாவங்களாலும் விட
வான் இவர்களால் (பாகவிஷயத்தில்) கலகமில்லாமல் [1]ஜயிக
பட்டவன் எல்லாவுலகங்களையும் ஜயிப்பான் ஸந்தேகமில
ஆசாரியன் பிரமலோகத்துக்குத் தலைவன் பிதா ஸிருஷ்டிகர்த்
களின் லோகத்திற்கு அதிபதி அதிதி இந்திரலோகத்திற்
ரித்விக்குகள் தேவலோகத்திற்கும் தன்கோத்திரத்தில் பி
தபெண்கள் அப்ஸரஸின்லோகத்திற்கும் ஞாதிகள் விஸ்வே
களின்லோகத்திற்கும் தன்னைச் சேர்ந்தபந்துக்கள் திக்குகளுக
தாயும் அம்மானும் பூலோகத்துக்கும் கிழவரும் இளையவரும்
களும் இளைத்தவரும் ஆகாசத்துக்கும் [2]பிரபுக்கள் மூத்ததமை
பிதாவுக்கு ஸமானம். மனைவியும் மகனும் தன்சரீரமே தொண
கள் தன்னுடைய நிழல் பெண்ணானவள் (தீனன்போல்) மிகக
ணைக்குரியவள் ஆகையால், இவர்களால்கடிந்துவிலக்கப்பட
லும் வருத்தமின்றி எப்பொழுதும் பொறுக்கவேண்டும் வி
ஞனவன் கிருக்கிருத்தியத்தில் ஜாக்கிரதையுள்ளவனும் சிரமதை
பாராட்டாதவனுமாயிருந்துகொண்டு நித்தியமாகத் தாமதத்தை
செய்யவேண்டும் தனத்திலாசையைவைத்துக்கொண்டு காமங்
யும் தாமதத்தையும் சிறிதும் செய்யக்கூடாது. கிருகஸ்தவிருத்தி
மூவகைப்படும் அவைகளுள் மேன்மேலுள்ளதைப் பரமகதியெ
சொல்லுகிறார்கள் அவ்விதமே அந்நானகு ஆஸ்ரமங்களையும் மே
மேலுள்ளவைகள் உயர்ந்தகதியென்றும் சொல்லுகிறார்கள் பே
வரவிருப்பமுள்ளவன் (சாஸ்திரத்தில்) சொல்லப்பட்டநியமங்க
ளாவற்றையும் செய்யவேண்டும் கும்பத்திலதானியமுள்ளவர்க
உஞ்சசிலமென்னும் ஒவ்வொருநாளவிருத்தியையுடையவர்களும
னவிருத்தியை அடைந்தவர்களுமான பூஜிக்கத்தக்கஇவர்கள்
ராஜ்யத்தில் வஸிக்கிறார்களோ அந்தராஜ்யம் மிகவுஞ்செழிப்பு

---

1 'பாகமில்லாமல் செய்யப்பட்டவன்' என்பது பழையவுரை

2 இவ்விதம் ஆசாரியன்முதலானவர்கள் அந்தஅந்த உலகத்து தலைவர்களாயிருப்பதால் அவர்களுடன்கலகஞ்செய்யாதவன் அந்தஎல்ல கங்களையுமடைவான்

கும எவன மனததில வருததமினறி இநதககிருகஸத விருத
ா நடததிவருகிறுனே அவன தனதுபிதருபிதாமஹாகளா
னமேனாகளபதினமரையும தனபினனுளளவாகளானபதினமரையு
சுததாகளாகச செயகிறுன அவன சககாவாததிகளுடையஉ
களுககுஓபபானகதியை அடைவான அலலது, இநதிரியஜ
ளளவாகளுககுளளகதி விதிககபபடடிருககிறது உதாரமன
ளகிருகஸதாகளுககு நலமுளளஸவாககம விதிககபபடுகிறது
ானததுடனகூடியதும வேதததிலகாணபபடடதுமானஸவாகக
வும அழகானது அடககமுளள மனமுடையகிருகஸதாகளுக
ாககலோகததில நிலையானஸதிதி ஏறபடுகிறது பிரமமாவினு
து படியாகஏறபடுததபபடடது முறையாக (இநத) இரணடாவத
ரமததைஅடைநது அனுஷடிபபதனுல ஸவாககததில பூஜிகக
கிறுன இதறகுமேல புததிரமிததிராதிஸஙகததைவிடடவாகளுப
பததால) சரீரததைவாடடுகிறவாகளுமான வனவாஸிகளுடை
ு கிருகஸதாகளைககாடடிலுமசிறநததும மிகவுமஉதாரமுமான ஆ
ததை மூனறுவதாகச சொலலுகிறுாகள அதைக கேள

இருநூறறைம்பதாவது அத்யாயம்

மோக்ஷ தாமம். (தொடர்ச்சி.)

(வ்யாஸர் வானப்ரஸ்த தர்மத்தைச் சுகருக்குச் சொல்லியது)

ஓ ! யுதிஷடிர ! பெரியோாகளாலசொலலபபடட கிருஹஸத
ின விருததியானது உனககுச சொலலபபடடது அதனபிறகு
ாலலபபடடிருககிறதை அறியககடவாய அது முனகாலததி
ாஸரால மஹானுபாவரானதமதுபுததிரருக்குச சொலலபபடடது
ாஸா, 'புததிரனே!' கிரமமாக இரணடாவதுவிருததியைததளளி
டடுப பதனிமுதலானவாகளுடனசோநதுநிறைவேறறககூடியவிர
ினுல சிரமததைஅடைநதவாகளும எலலாஉலகஙகளையுமகொ
ற ஆஸரமஸவரூபாகளும நனகுஆலோசிதது நிவிருததிததவா
மபுணணியதேசவாஸிகளுமான வானபரஸதாஸரமததை அடைந
களுடைய உததமமானமூனறுவதுவிருததியைக கேள உனகக
களமுணடாகும கிருகஸதனுனவன எபபொழுது சரீரததி
ாலசுருககததையும நரையையும பெளததிரனையும யாரபாரனு
பொழுது வனததையே அடையவேணடும ஆயுளினமூனறுவது

ாகம வானபபிரஸ்தாமரமததில வஸிககவேணடும தேவதைகளை
பூஜிததுககொணடு அநத அககினிகளையே வழிபடவேணடும நி
முள்ளவனும ஒரேவிதமான ஆகாரமுள்ளவனும [1]ஆறுவதுகாலத
துனனததை அருநதுகிறவனும தவறிலலாதவனுமாயிருககவேண
டுவனுககும அககினிஹோததிரம அதுவே, பசுககளும அவைகளே
ாலலாயாகஸாதனஙகளும அவைகளே உழவினறி விளைநத
ான நெல, யவம, தினை, சாமை இவைகளை இநதஆமரமததி
லககினிஹோததிரமுதலான ஐநதுயாகஙகளிலும ஹவிஸ்ஸுகளா
கொடுககவேணடும இநதவானபபிரஸதாமரமததிலும இநதநான
விருததிகள கருதபபடுகினறன யஜஞவிதியைநடததுகிறதறகாக
திதிபூஜைககாகவும சிலா அநத அநதஸமயததிலதேடி. உட
அலமபிக கவிழககிறாாகள சிலா ஒருமாஸததிறகும மறறுஞசி
ஒருவருஷததிறகும சிலா பனனிரணடு வருஷததிறகும தேடி
துககொளளுகிறாாகள வருஷாகாலததில ஆகாயவெளியிலும ப
ாலததில ஜலததிலும வேனிறகாலததில பஞசாககினிமததியி
அடிககடி தவஞசெயகிறாாகள பூமியில சயனிககிறாாகள க
நுனிகளாலும நிறகிறாாகள நினறுகொணடும (பலவகை) ஆஸ
ளைபபோடடுககொணடும் இருககிறாாகள மூனறுகாலஙகளி
ஸநானஞசெயகிறாாகள சிலா பறகளையே உரலாகவுடையவா
சிலா கலலினாலதேயதது அரிசியாககுகிறாாகள சிலா சுககிலபக
தில ஒருவேளை உஷணமுளளகஞசியைப பானஞசெயகிறாா
சிலா கிருஷ்ணபக்ஷததில அவவிதமே பானஞசெயகிறாாகள,
வது முனவழககபபடி அனனததையாவது புஜிககிறாாகள [2]வை
னமரமததை அடைநது உறுதியானவிரதமுளளசிலா கிழஙகுக
ளும சிலபழஙகளாலும சிலபுஷபஙகளாலும நியாயமாகக கா
தை நடததுகிறாாகள மனததை வசபபடுததினவாகளான அவ
ளுககு இவைகளும வேறுஅனேகவிதவாதநியமஙகளும ஏறபட
டுககினறன உபநிஷததிலசொலலபபடட நானகாவதாமரமிக
துரிய சாநதிமுதலான தாமஙகள எலலாருககும பொதுவாக ஸமி
ளில சொலலபபடுகினறன அபபா! கிருஹஸதாகளுககும வா
பிரஸதாகளுககும பொதுவான சமமுதலியவறறைககாடடிலும வி
டமாயிருககிறதாமமானது ததவததைஉணாநதபிராமமணாகள
இநத யுகததிலும நடநதுவருகிறது அகஸதியா, ஸபதரிஷிக

[1] பகல பதினெடடேமுககால நாழிகைககுமேல
[2] வானபரஸதாமரமம்

துசசநதா, அகமர்ஷணா, ஸாஙகருதி, ஸுதிவாதணடி, முயற
ளள யதாவாஸா, அகருதஸாமா, அஹோவீாயா, காவயா, தாண
ா, மேதாதிதி, புதா, பலவான, காணதிாவாஹா, சூனயபால
நதஸாமா இவாகள தாமததில மிககபணடிதாகள அவாகள தாம
ால ஸவாககததை அடைநதாாகள குழநதாய! கூடடமாகசசோந
ாவரும பிரதயக்ஷமாகத தாமததை அறிநதவாகள உககிரமானத
டையவாகளும தாமததின சகதியை அறிநதவாகளுமான ரிவ
றுள இவாகளும அளவறற வேறுஅனேகபிராமமணாகளும வ
ததை அடைநதாாகள அவாகளில சிலா வைகாநஸாகள. சில
லகிலயாகள மறறவாகள ஸைகதாகள அவாகள தாமததை
நதியமாககைகககொணடவாகளும காமஙகளால விஷயானநதததை
டடவாகளும இநதிரியஙகளை ஜயிததவாகளுமாகிச செனறுவிட
ாகள தாமததைப்பிரதயக்ஷமாய அறிநது வனததை அடைந
களான அவாகளெலலாரும அஸவினிமுதலானநக்ஷததிரஙகளை
டடிலும வேறுனவைகளும ஒனறினுலும்கெடுககமுடியாதவை
நமான ஜோதிககூடடஙகளாகக காணபபடுகிறாகள [1]ஜரையினு
ாசசியடைநது வியாதியினுல பீடிககபபடடவன தனது ஆயுளின
னகாவது பாகததில வானபபிரஸதாஸரமததை விடவேணடும ஒ
எலலாபபொருளகளையும தக்ஷிணையாககொணடதும (ஒருநாளி
டிககககூடியதுமான ஸதயஸகாாம (பிராஜாபதயம அலல
ாதாதவீ) எனனும இஷடியைசசெயதுவிடடு ஸதிரீமுதலானயா
யும தியாகமபணணி அககினிகளை ஆதமாவிலஸமாரோபண
யதுகொணடு தனககு ஜீவஸராததமமுதலானவைகளைசசெய
தமாவில பறறுதலுளளவனும ஆதமாவிலகரீடையுளளவனும ஆ
வை ஆஸாயிததவனுமாயிருககவேணடும (வைராககியககுறை
நதால) [2]ஸாதயஸகமெனனுமயாகஙகளையும தாசாதி இஷடிகளை
எபபொழுதும செயயவேணடும எபபொழுது யாகசீலாகளுக
கானுஷடானததால ஆதமாவில யோகமானது ஏறபடுகிறதோ
பொழுது மூனறு அககினிகளையும சரீநாசபரியநதம ஆதமாவி
யே நனகு அடககிககொளளவேணடும மநதிரஙகளை உசசரிததுக
ாணடு அனனததை நிநதியாமல பிராணனகளினபொருடடு ஐநது
லது ஆறு ஆஹுதிகளைசசெயயவேணடும வானபபிரஸதனு
ரிவன கேசம, ரோமம, நகமஇவைகளை வபனஞசெயதுகொணடு
ஙகளினுல பரிசுததனுகி அநதஆஸரமததிலிருநதும பரிசுததமான

[1] வேறுபாடம் [2] பரமமயஜஞமுதலானவை

ந்யாஸாஸ்ரமத்தை அடையவேண்டும் ஸகலப்ராணிகளுக்கு
பயத்தைக்கொடுத்துவிட்டு ஸந்யாஸத்தை அடைந்த ப்ராம்ம
வுக்குத் தேஜோமயமான உலகங்கள் ஏற்படுகின்றன அவ
ரித்தபிறகு அழிவற்றபயனையும் அடைவான் நல்லசீலமும் அனு
ானமுமுள்ளவனும் பாவமற்றவனும் ஆத்மஜ்ஞானமுள்ளவனுமா
னிதன் இம்மைமறுமைக்குரியஸாதனத்தைச் செய்யவிரும்பு
லை கோபமும் மோகமும் நட்பும் பகையுமில்லாமல் உதாஸீன
பாவிருக்கவேண்டும் யதியானவன் தனக்குரியவேதம், ஸூத்
ஹாமம், மந்திரம் இவைகளில் சக்தியுடன் நித்தியமாய் நடந்துவரு
மமுதலிய யோகங்களில் மனவருத்தமடையக்கூடாது அப்படி
ட்ட ஆத்மயோகிக்கு இஷ்டப்படி கதி கிடைக்கும் ஜிதேந்திரிய
ாமத்தில் பற்றுதலுள்ளவனுமாயிருக்கிற அவன்விஷயத்தில் (ந
டைவதில்) ஸந்தேகமில்லை இதற்குமேல் நல்ல குணங்கள
கவும் மேலானதும் அதிகமான நியமங்களையுடையதும் சிற
ம மூன்று ஆஸ்ரமங்களுக்கும் தலைமையானதும் நானகாவதா
சொல்லப்பட்டதும் பரமகதிக்குக்காரணமாகச் சொல்லப்பட்டது
ிருக்கிற பரமாஸ்ரமமெனகிற ஸந்யாஸத்தைச் சொல்லுவேன், கே
கேட்டவாய்' என்றுசொன்னார்

இருநூற்றைம்பத்தோராவது அத்யாயம்

மோக்ஷதர்மம். (தொடர்ச்சி)

—※—

(வ்யாஸர் ஸந்யாஸதர்மத்தைச் சுகருக்குச் சொல்லியது.)

சுகர், 'பரமபதத்தை விரும்புகிறவன், வானப்ரஸ்தாஸ்ரமத
போலவே, ஸந்யாஸாஸ்ரமத்திலிருக்கும் தன்னுத்தமாவை எவ்வி
தன் சக்தியால் அந்தப்பதவியை அடையும்படி செய்யக்கூடு
என்று கேட்க, வ்யாஸர் சொல்லலானார்

'முந்தின ஆஸ்ரமங்களிரண்டினாலும் சுத்தியை அடைந்து அ
பிறகு பரமார்த்தமான மோக்ஷத்திற்காக எந்தக்காரியம் செ
வேண்டுமோ அதை ஒரே மனத்துடன் கேள் (முந்தின) மூன்று
களிலும் மனத்தின் மலத்தை நிவருத்திசெய்து பிறகு சிறந்த
தனக்குமேல் ஒருஸ்தானமுமில்லாததுமான ஸந்யாஸத்தை அ
வேண்டும் ஆகையால், நீயும் இவ்விதமே அப்யாஸஞ்செய்யவே
டும். அந்த விதத்தைச் சொல்லுகிறேன், கேள். ஸந்யாஸி

ா ஸிததியை அடையவேணடி ஸஹாயமிலலாமல ஒருவனுகவே
ாககுரிய தாமததை ஆசரிககவேணடும எவன ஆதமாவைபபார
வனுக ஒருவனுகவே சஞசரிககிருனே அவன ஒனறையும விடு
திலலை, குறைவையும அடைகிறதிலலை அககினியிலலாமலும
ுகமிலலாமலுமிருநதுகொணடு அனனததிறகாகக கிராமததை
டையவேணடும மெளனததுடன ஆதமாவைச சிநதிததுககொ
டு அநதததினததிறகுமாததிரம ஆகாரம ஸமபாதிககவேணடும
திலும ஒருநாளைககு ஒருவேளை ஒரேவிதமாக லேசான ஆகாரஞ
யயவேணடும ஓடு, மரததடி, கநதை, தனிததிருததல, எலலா
ாணிகளிடததிலும உபேகைஷ இவவளவும பிககஷுகளுன ஸநய
ககு லககஷணம எவவிஷயததில சொலலபபடட (நிநதையான
ாததைகள கிணறறிலபோடபபடட கலலுகளபோல (உளளேயே
ாயவிடுகினறனவோ, சொனனவனைககுறிதது மாறிவருகிறதி
யோ அவனதான மோககஷாஸரமமான ஸனயாஸாஸரமததில வஸிக
ணடும (ஒனறையும ஆவனுடன) பாககவே கூடாது ஒருபே
ஒருவனுடைய அபவாததைதயும கேடகவுமகூடாது அதிலும
சேஷமாகப பிராமமணாகளுடைய அபவாததைதக கேடக
டாது, ஒருவிதததாலும சொலலவும கூடாது. பிராமமணனுககு
கேஷமவாாததையாகுமோ அதையே எபபொழுதும சொல
ணடும தனனை நிநதிககுமபொழுது அதைத தனககு ஒளஷத
கககொணடு மெளனமாயிருககவேணடும எநதஒருவனுல, ஆக
எபபொழுதும பூாணமபோலாகிறதோ, எவனுல சூனயமான
தேசம ஜனஙகள நிறைநதது போலாகிறதோ அவனைத தேவா
பிராமமணனெனறு நினைககிறாாகள எதையாவது உடுதது எத
ாவது பசியைப போககிககொணடு எஙகேயாவது சயனித
கொணடிருபபவன எவனே அவனைத தேவாகள பிராமமண
னறு நினைககிறாாகள எவன கூடடததைககணடால பாமபைக
டதுபோலவும ஸமமானததை அடைநதால மாணததை அடை
போலவும ஸதிரீகளைககணடால பிரேததததைபபாாககிறதுபோல
பயபபடுகிருனே அவனைத தேவாகள பிராமமணனுக நினைககிறாா
எவன வெகுமானிககபபடடு ஸநதோஷியாமலும அவமதிககப
டும கோபியாமலும எலலாபபிராணிகளுககும அபயததைககொடு
றவனுயிருககிருனே அவனைத தேவாகள பிராமமணனுக நினைககி
கள துறவியானவன மாணததைப பிராாததியாமலும ஜீவனத
யும பிராாததியாமலும, வேலைககாரன் யஜமானனகடடளையை

ர திாபாாபபதுபோலக காலததை எதிாபாாததுககொணடிரு
வேணடும யதியானவன தோஷமறற சிததமுளளவனும தோஷம
பாககுளளவனும எலலாபபாவஙகளிலிருநதும விடுபடடவனுமாய்
ககவேணடும அதனால பகைவனிலலாதவனான அவனுககுபபயமே
ாவனுககு எலலாப பிராணிகளிடமிருநதும பயமிலலையோ, எவ
லிருநது எலலாபபிராணிகளுககும பயமிலலையோ மோகமறற அவ
ககு ஒனறிலிருநதும பயமிருககிறதிலலை எபபடி யானையின கா
லில மறறபபிராணிகளுடைய காலடிகள அடஙகுமோ அபபடி
துறவியினுடையபததில இநதிரனமுதலானவாகளுடைய ஸகலப
களும அடஙகிவிடுகினறன இபபடியே தாமநிமிததமான எல
கொலலாமையில சொலலபபடுகினறன எவன கொலலையைச் செ
மலிருககிறானே அவன ஒருகாலும நாசமடையமாடடான ஹிம
செயயாதவனும எலலாவறறிலும ஸமமானவனும ஸதயவாதி
தைரியமுடையவனும இநதிரியஙகளை அடககினவனும எலலாப
ணிகளுககும ரக்ஷகனுமாயிருககிறவன உததமமான கதியை அ
றான இவவிதம் பேரறிவால திருபதியடைநதவனும பயமறறவ
ஒனறையும விருமபாதவனுமாயிருககிறவனை மிருதயுவெனபது
கிறதிலலை அவன மிருதயுவை அடைகிறதிலலை ஸகல ஸமப
களும விடடவனும ஆகாயமபோலிருககிறவனும தனமிலலாதவ
ஸகாயமிலலாமல திரிகிறவனும சாநதனுமாயிருககிற முனி
தேவாகள பிராமமணனாக நினைககிறாாகள எவனுடைய ஜீவ
காமததிறகாகவோ, எவனுடைய தாமம ஹரியின பிரீதிககாக
எவனுககு இரவுபகலகள புணணியததிறகாகவோ அவனைத தே
கள பிராமமணனாக நினைககிறாாகள ஒனறையும பிராாததியாதவ
ஒனறையும செயயாதவனும ஒருவரையும நமஸகரியாமலும
யாமலுமிருககிறவனும ஸகலபநதஙகளுமறறவனுமாயிருககிறவ
தேவாகள பிராமமணனாக நினைககிறாாகள எலலாபபிராணிக
ஸுகததில ஸநதோஷமடைகினறன, துககததிறகு மிகவும நடு
கினறன ஆகையால, பயததையுடனகூடிய யதியானவன பிரா
களுககுப பயததைஉணடுபணணுவதில வருததமுளளவனாகிக கா
களைச செயயககூடாதனறோ? இகலோகததில எலலாபபிரா
ளுககும அபயமெனற தக்ஷிணையினுடைய தானமானது எல
தானஙகளுககும மேறபடடது ஆகையால, எவன முதலில
லுதலெனனுமசெயகையை விடுகிறானோ அவன பிரஜைகளிடமிரு
அனநதமான அபயததை அடைகிறான. ஆதமயாஜியான யதி

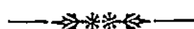
ன முகததுவாரததினுல கொடுககபபடும பிராணுகுதிஹவி
ஹாமம பணணுகிறுன சாாசரமான ஜகததுககு நாபியும இரு
-மூமான [1]வைஸவாநாஞனவன தனககு அவயவஙகளான அ
டைய அஙகததையும நலலதும கெடடதுமாயிருககிற காம
யும ஸகலததையும அடைகிறுன எநதவைசவாநரன ஹருதய
ஓா ஓடடைஅளவில நாபிககுமேல இருககிறுனே அவனிட
பிராணவாயு இநதிரியமுதலானவைகளை ஆதமயாஜியானவ
றாமம செயகிறுன ஹோமம செயயபபடட அவனுடைய அ
ஹோதாமானது தேவாகளமுதலான எலலாபபிராணிகளுடை
மாவிஞயிருககிறது தவிர, ஸூக்ஷமபூதஙகளமூனறையுமஉப
ாகவுடையஹிரணயகாபபனையும பக்ஷிபோலச சரீரததிலஅமாந
ாமுகுணஙகளோடுகூடியாஸவானையும மேலானபாமாதமஸவருப
யும அறிகிறவாகள எலலாஉலகஙகளிலும பூஜிககபபடுகிறுாகள
ாகளுககு ஸமாதாகளானதேவாகள அமிருததறதை அளிககிறு
எவன வேதஙகளையும ஜகததையும காமவிதியையும அதனப
ாஸவாககமுதலானவறறையும பாமாதமஸவருபததையும பினனு
லாவறறையும தனதுபிரதயகாதமாவினிடததிலேயே அறிகி
ஞ அவனை எபபொழுதும தேவாகள (பூஜிகக) விருமபுகிறுாகள
ாசமாயிருககிறகிரணஙகளபோனற இநதிரியவயாபாாஙகளுளள
ன பூமியிலும ஆகாயததிலும ஸமபநதமிலலாததும அறியமுடி
தும ஞானவடிவமும பாமமாணடததிலஆவிாபபவிததததும அங்க
வைதகளாகிற சிறகுகளுளளதுமான அணடததின நடுவிலுளள
போனற பிரதயகாதம ஸவருபததைத தனதுசரீரததில ஹரு
காசததில அறிகிறுனே அவனைத தேவாகள விருமபுகிறுாகள
ககாலமாகிற சககாததினுடையவாயில இநத எலலா உலகமும
கிறதோ (எபபொழுதும) சுறறிவருகிறதும சிதறிபபோகாத
ஜனஙகளுடைய ஆயுளைககுறைககசசெயகிறதும ஆறுருதுககளா
டததையுடையதும பனனிரணடு மாதஙகளாகிற ஆாககாலகளை
யதும அமாவாஸை பூாணிமை மாதபபிறபபுககளாகிறகணுக
டையதுமாயிருககிற அநதககாலசககரமான ஆதமஸவருபமானது
தயகுகையில வைககபபடடிருககிறது [2]இநதலோகததில ஸூ
திஸதானததை அடைநத எநதஜீவன ஜகததிறகுச சரீரமோ
ன ஸதூலஸூக்ஷமமான ஸகலலோகஙகளையும வியாபிததிருக
அநதஜீவஞனவன தனனுலவியாபிககபபடட அநதஇரணடு

[1] அநதாயாமியானஈஸவானெனபது [2] வேறுபாடம

ரீரத்திலுமிருந்துகொண்டு பிராணதேவதைகளை ஹிதமாகத் ...
ப்திசெய்கிறன அந்தத்தேவதைகளும் திருப்தியடைந்து அவ...
டையமுகத்தைத் திருப்திசெய்கிறார்கள் பிரமமத்தை உபாஸிப்ப...
தேஜோமயனும் நித்யனும் பழமையானவனுமாகிப் பயமற்ற...
ளும் அழிவற்றவைகளுமாயிருக்கிற உலகங்களை அடைகிறன ...
னிடமிருந்து பிராணிகள் ஒருகாலும் பயத்தை அடைவதில்லை...
அவன் ஒருபோதும் ஒருபிராணிக்கும் பயப்படுகிறதில்லை எ...
மற்றவர்களால் நிந்திக்கப்படாதவனும் மற்றவர்களைத் தானும் ...
திக்காதவனுமாயிருக்கிருனே அந்தவேதியன் பரமார்த்தமாவைப் ...
பக்ஷமாகப் பார்ப்பான் (அதனால்) அஜ்ஞானமற்றவனும் களங்கப...
வனுமாயிருக்கிறஅவன் [1]இகபரங்களிலுள்ளபோகபயத்தை அடை...
தில்லை இந்தபிக்ஷுகன் குரோதமோகங்களில்லாமல் ஓட்டாஞ்சி...
யையும் தங்கத்தையும் ஸமமாகக் கருதிச் சோகமற்சித்துப் பற...
லும் கலக்கமுமில்லாமல் நிந்தை ஸ்துதி இரண்டுமெலீங்கி விருப்பு...
பபுகளற்றுஉதாஸீனன்போல ஸஞ்சரிப்பான்

இருநூற்றைம்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம். (தொடர்ச்சி)

(வ்யாஸர் ஆத்மாவைஅறியும்வகையைச் சுகருக்குச் சொல்லியது)

(மனம்இந்திரியமுதலான) மாயாவிகாரங்களால் ஜீவன ...
ஸாரியாச் செய்யப்பட்டிருக்கிறன அவைகள் இவனை அ...
தில்லை அவன் அவைகளையும் அறிவான் அந்தஜீவன் இந்த...
கத்தில் மனமுதலானஆறுஇந்திரியங்களாலும் வசப்பட்டவைக...
பலமுள்ளவைகளுமாயிருக்கிற நல்லகுதிரைகளாலே ஸாரதிபோ...
இந்தஎல்லாக்காரியத்தையும் செய்கிறன. இந்திரியங்களைக்கா...
லும் விஷயங்கள் மேலானவைகள் விஷயங்களைக்காட்டிலும் ம...
மேலானது மனத்தைக்காட்டிலும் புத்தி மேலானது ...
யைக்காட்டிலும் [2]ஆத்மா மேலானது அதைக்காட்டிலும் [3]அ...

---

1 இவை அழியுந்தன்மையவாதலால், என்றுமஅழியாத நித்யானந்த... அடைவான் என்றபடி

2 'ஹிரணயகாப்பபுத்தி' என்பது பழையவுரை

3 'அவ்யக்தம்' என்பதுமூலம் 'சரீரம்' என்றுபொருள்கூறுவது ... ஸூத்ரம ராமானுஜபாஷ்யம்

கிருதி மேலானது அதைககாட்டிலும பரமாதமா மேலானவன
மாதமாவுககுமேறபட்டது வேறுஇலலை அவனதான எலலை
வனதான மோக்ஷஸவரூபன் இவவிதம ஆதமா எலலாபபிராணி
டததிலும மறைநதிருககிறபடியால பிரகாசிககிறதிலலை ஆனு
ஸூக்ஷமதாசிகளான ஞானிகளால மேலானதும ஸூக்ஷமமுமான
தியினுல பாரககபபடுகிருன மனமுதலானஆறுஇநதிரியஙகளை
விஷயஙகளையும தாரணசகதியினுல அநதாதமாவில லயிககச
யது வெகுவானசிநதனையைச செயயாமல விதயையினுல பழககப
டமனததைத தியானததினுல ஒடுககிச சாநதமானமனமுடைய
றகி [1] ஆதமாவைததவிரவேறுஈஸவரனறறிருக்கிறவன அதனு
ாக்ஷபதமடைவான எலலா இநதிரியஙகளுககுமவசமானமனதை
சஞசலமானநினைவையுமுடையமனிதனேவெனறுல (காமததில்
மாவைககொடுததினுல மிருதயுவை அடைகிருன எலலாஸஙக
களையுமதளளிவிட்டுச் சிததததைப புததியில பிரவேசிககச்செய
ணடும சிததததைப புததியிலசெலுததிவிட்டுக காலததைநசிகக
யகிறவனுயிருககவேணடும யதியானவன சிததததின தெளிவினு
ததையும அசுபததையும விடுகிருன இவவுலகில தெளிவானசித
ளளவன ஆதமாவிலநிலைபெறறு அழிவறறஸுகததைஅடைகிருன
ததின தெளிவினுடைய லக்ஷணமேவெனறுல திருபதியுளள
எபபடி ஸுகமாகநிததிரைசெயவானே, காறறிலலாதஇடததி
ணடபபட்டதீபம எவவிதமஅசையாதோ அபபடி முனஇராவிலும
இராவிலும மனததைஆதமாவிலசோபிததுககொணடு லேசான
ாமுளளவனும மிகவும சுததமானமனமுளளவனுமாகித தன
தில தனனைபபாரககிருனெனபதுவே ஓ! புததிரனே! உபதே
மான இநதசசாஸதிரமானது எலலாவேதஙகளுடையரகஸயமு
ததைததவிர மறறசசபதஙகளாலும பிரததியக்ஷாலுமானஙகள
அறியபபடாததும தன அனுபவததினுலேயே அறியககூடியத
பிருககிறது திரவியமபோனற எநதவஸதுவானது தாமததைபப
எலலாசசரிததிரஙகளிலும விசிததிரமான கதைகளிலும காண
கிறதோ அநத அமிருதமானது அனேக ரிககுககளைக கடைநத
ககபபட்டது ஓ! புததிரனே! தயிரிலிருநது வெணணெய எடு
படுவதுபோலவும கட்டையிலிருநது அககினி எடுககபபடுவது
ாலவும விதவானகளுடைய ஞானமானது பரமாணததிலிருநது எ
பபட்டது குழநதாய! உததமாதிகாரிககு உபதேசிககபபட்ட இ

[1] வேறுபாடம

சசாஸதிரமானது ஸஜ்ஜனங்களுக்குச் சொல்லக்கூடியது அப்ப
பட்ட இந்தச்சாஸதிரமானது சமம், தமம், தவம், வேதாத்தியயன
குருவை) அனுசரித்தல் இவைகளில்லாதவனும் அஸூயையும் ஒ
ன்மையுமுள்ளவனும் சொன்னதைச் செய்யாதவனும் தாகக ச
திரத்தால் கெடுக்கப்பட்டவனும் கோள்சொல்லுகிறவனுமாயிருக
வனுக்கு சொல்லத்தக்கதில்லை எல்லாரையும் புகழ்கிறவனும்
லாராலும்புகழப்படுகிறவனும் சாந்தனும் தவமுள்ளவனும் பிரியனு
யிருக்கிற புத்திரனுக்கும் தன்னை அனுஸரித்தசிஷ்யனுக்கும் இ
சொல்லத்தக்கது இந்தரகஸ்யமானதாமமானது மற்றவனுக்கு
வித்தாலும் சொல்லத்தக்கதில்லை ஒருகால் ஒருமனிதன் இர
சாஸதிரத்திற்காக ரத்தினங்களால்நிறைந்த இந்தப்பூமிமுழுமை
கொடுத்தாலும் தத்வத்தை அறிந்தவன் அதைக்காட்டிலும் இது
பெரிதென்று நினைக்கவேண்டும் ஆகையால், மஹரிஷிகளாலே
க்கப்பட்ட அந்தச்சாஸதிரமானது வேதாந்தங்களில் சொல்லப
இருக்கிறது மிகவும்ரகஸ்யமானவிஷயத்தையுடையதும் அந்தஆத்
வைப் பற்றியதுமான சாஸதிரமானது ஸாதாரண மனிதர்களு
எட்டாததாயிருக்கிறது இனி எதை என்னை நீ கேட்கிறாயோ அ
உனக்கு நான் நன்குசொல்லுவேன் ஓ! குழந்தாய்! இதனே
உன்மனத்தில் எது இருக்கிறதோ, எந்தவிஷயத்தில் உனக
சில இடங்களில் ஸந்தேகமிருக்கிறதோ அதைக் கேட்கலாம் இ
நான் உன்முன்னே இருக்கிறேன் உனக்கு நான் மறுபடி
என்னசொல்லவேண்டும்?' என்றுவினவினா

இருநூற்றைம்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம (தொடர்ச்சி.)

(வ்யாஸர், ஐந்துபூதமுதலியவற்றின் குணங்களைச் சுகருக்குச் சொல்லியது.)

சுகா, 'ஓ! ஸகலகுணங்களும் பொருந்திய முனிசிகாமணி
ஆத்மாவைப்பற்றிய சாஸதிரத்தை அறிந்திருக்கிறபடி அந்த
யாத்மசாஸதிரத்தை மறுபடியுமே எனக்கு விரிவாகச் சொல்லவே
டும்' என்றுகேட்க, வ்யாஸா கூறலானா

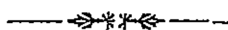
'குழந்தாய்! இந்த உலகத்தில் மனிதனுடைய அத்யாத்மத
நான் உனக்குச் சொல்லப்போகிறேன் அதனுடைய இந்தவிரிவ
கேள் பிராணிகளுக்குக் கடலின் அலைகள்போலப் பூமி, அ

யு, வாயு, ஆகாயம் என்ற ஐந்து மஹாபூதங்கள் ஏற்படுத்தப்பட
கின்றன ஆமையானது தன் அவயவங்களை வெளியில்நீட்டி
படி சுருக்கிக்கொள்ளுகிறதுபோல இவ்வுலகில் அல்பமானசரீரங்
ல மஹாபூதங்கள் ஜனனமரணாதிவிகாரத்தைச் செய்கின்றன.
தக்காரணத்தால் ஸ்தாவரஜங்கமங்களான இந்த உலகமனைத்தும்
ாபூதவடிவமாகவே இருக்கிறது அந்தச் சரீரத்திலேயே அந்த
மே ஸ்ருஷ்டிவிஷயத்திலும் ப்ரளயவிஷயத்திலும் விரிவாகச்
ல்லப்படுகிறது குழந்தாய்! மஹாபூதங்களைந்தே எல்லாப்பிரா
களிலுமிருக்கின்றன ப்ராணிகளைப் படைக்கிற பரமமாவானவர்
தப்ராணியின்விஷயத்தில் எந்தக்காமத்தைப்பார்த்தாரோ அதற்
தக்கபடி அந்தப் ப்ராணியிடத்திலும் பூதங்களுடைய வித்யாஸத்
சசெய்தார்' என்றுசொன்னார் சுகர், 'சரீரங்களில் செய்தவித்தியா
தைப் புருஷன் எவ்விதம் அறியக்கூடும்? சில இந்த்ரியங்கள், சில
ங்கள் அவைகளையும் எவ்விதம் அறியமுடியும்?' என்றுகேட
வ்யாஸர், 'இதை உனக்கு உள்ளபடி க்ரமமாகச் சொல்லு
ன அது எவ்விதமாயிருக்கிறதென்பதையும் அதனுடைய தத்
எவ்விதமிருக்கிறதென்பதையும் நீ ஒரே மனமாகக் கேட்கக
வாய. சப்தம், ஸ்ரோத்ரம், த்வாரங்கள் என்னும் மூன்றும் ஆகா
திலிருந்து உண்டானவை ப்ராணன், சேஷ்டை, ஸ்பர்சம், என
றும் வாயுவினுடைய தாமங்கள் தேயுவானது ரூபம், நேத்ரம்,
ரத்திலிருக்கும் அக்னி என மூன்றுவிதமாகச் செய்யப்படுகிறது
ம, ரஸனேந்த்ரியம், ஸ்நேகம் என மூன்றும் ஜலத்தின் தாமங்கள்.
தம, நாஸிகை, சரீரம், என மூன்றும் பூமியின் தாமங்கள் ஸ்ரோ
ம், த்வக், நேத்ரம், நா, நாஸிகை, எனஐந்தும் இந்த்ரியக்கூட்டம்
ச்பூதங்களின் விகாரமானது இவ்விதம் விவரணம் செய்யப்பட
வாயுவிலிருந்து ஸ்பர்சமும், அப்புவிலிருந்து ரஸமும், தேயுவி
ருந்து ரூபமும் (உண்டாயினவென்று) சொல்லப்படுகின்றன சப்தம்
ாயத்திலிருந்து உண்டானது கந்தமானது பூமியின் குணமாகக்
தப்படுகிறது மனம், புத்தி, வாஸனை இம்மூன்றும் மனோமயங்
ஸத்வரஜஸ்தமோகுணங்களுக்குப்பிறகு உண்டான இவைகள்
தக்குணங்களை விட்டிருப்பதில்லை இவ்வுலகில் ஆமையானது தன்
யவங்களை வெளியில் நீட்டி உள்ளே அடக்கிக்கொள்ளுகிறது
லவே புத்தியானது இந்திரியக் கூட்டத்தை ஸ்ருஷ்டித்து (மறு
பும் தன்னிடத்தில்) ஒடுங்கச்செய்கிறது பாதத்திற்குமேல்
க்குக் கீழுள்ளதை அறிகிறதென்கிற அந்தக்காரியத்தில் உத்தம

மான புத்தியானது இருக்கிறது புத்தியானது சப்தமுதல குணங்களின் ஸ்வரூபத்தை அடைகிறது புத்தியே மனமுதல எல்லா இந்திரியங்களுமாகிறது புத்தியில்லாத விஷயத்தில் குண கள் ஏது? மனிதனிடத்தில இந்திரியங்கள ஐந்தாகவும மனம ஆற தாகவும சொல்லப்படுகின்றன புத்தியை ஏழாவதாகவும ஜீவ எட்டாவதாகவும சொல்லுகிறார்கள கண் ரூபத்தை அறிவதற் உண்டானது. மனம ஸமசயத்தை உண்டாக்குகிறது புத்தியாவ நிச்சயத்தைச் செய்கிறது க்ஷேத்ரஜ்ஞன ஸாக்ஷியாகச்சொல்லப் கிறான ரஜஸ தமஸ ஸத்வம இம்மூன்றும (பூர்வவாஸனையான) காரணத்தினால உண்டாகின்றன அந்தக்குணங்கள எல்லாப்பிரா ணிடத்திலும ஸமமாயிருக்கின்றன அந்தக் குணங்களை ஊகி அறியவேண்டும அவைகளுள எதை ஆத்மாவிலப்ரீதியம மி சாந்தியும சுத்தியுமுள்ளதாகப் பார்ப்பானோ அதை ஸத்வ நிச்சயிக்கவேண்டும எது சரீரத்திலோ மனத்திலோ ஸந்தா துடன பரவருத்தியுள்ளதாகிறதோ அதை ரஜஸாகக்கண்டுகொ வேண்டும எது மோகத்துடனகூடியதும பிரகாசமற்றவிஷயத யுடையதும ஊகிக்கமுடியாததும அறியமுடியாததுமாயிருக்கிற அதைத் தமஸென்று நிச்சயிக்கவேண்டும ஸந்தோஷம, ப ஆனந்தம, ஸமபாவனை, மனத்தின்தெளிவு இவைமுதலானஸாத குணங்கள காரணத்தினாலோ காரணமில்லாமலோ உண்டாகின அபிமானம, பொய்யுரைத்தல, லோபம, மோகம, பொறுமைஇ கள ரஜோகுணத்தின அடையாளங்கள அவைகள காரணத்தா காரணமில்லாமலும ஏற்படுகின்றன அப்படியே மோகம, அ ரதை, நித்தை, சோம்பல, அறியாமைஇவைகள எப்படியாவது அ கடி உண்டாகின்றன அவைகள தமஸினகுணங்களாக அற தக்கவை

இருநூற்றைம்பத்துநான்காவது அத்யாயம

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி)

(வ்யாஸர், ஆத்மாவே எல்லாமாய் எல்லாவற்றையும்செய்கிற தென்பதைச் சுகருக்குச் சொல்லியது)

மனமானது (ஸங்கல்பத்தால) பதார்த்தத்தை உண்டா கிறது புத்தியானது அதை நிச்சயிக்கிறது அகங்காரமானது யத்தையும அப்ரியத்தையும அறிகிறது இம்மூன்றும காமத்தி

டானவை இந்திரியங்களைககாட்டிலும விஷயங்கள மேலான
கள விஷயங்களைககாட்டிலும மனம மேலானது மனததைக
டிலும புததி மேலானது புததியைககாட்டிலும ஆதமா மேல
தனறு ஒபபுககொளளபபட்டது மனிதனுககுப புததியே
மா புததியே ஆதமாவுககு ஸாதனம அது எபபொழுது
ாததததை நானுவிதமாகசசெயகிறதோ அபபொழுது மனமாகி
இநதிரியஙகளபலவிதமாயிருககிறபடியால புததியானது அடி
விகாரததை அடைகிறது புததியானது சபதததைககேட்கி
ஸ்ரோததிரமாகிறது, ஸபரிசிககிறதாக தவககாகசசொலலபப
து, பாாககிறதாக நேததிரமாகிறது, ரஸததைஅறிகிறதாக ரஸன
கிறது, கநததததைஅறிகிறதாகக கிராணமாகிறது (இபபடி) புத
ானது வெவவேறாக விகாரததை அடைகிறது புததியினவிக
களை இநதிரியஙகளெனறு சொலலுகிறாாகள அவைகளில புரு
னைவன காணபபடாதவனாகஇருககிறான புருஷனிடததில புத
ானது இருநதுகொணடு ஸாததவிகாராஜஸதாமஸவிருததிகளி
ருககிறது மனிதன ஒருகால ஸநதோஷததை அடைகிறான ஒரு
யம துககிககவுஞசெயகிறான ஒருஸமயம ஸுகமும துககமும
லாமலுமிருககிறான ஸததவராஜஸதமோ குணரூபமான இநதபபு
ானது, நதிகளையெலலாமறறபததும அலைகளுளளதுமானஸமுததி
னது பெரியகரையை அடுததிருபபதுபோல மூனறுகுணஙகளை
அடுததிருக்கிறது எபபொழுது ஒருபொருளை விருமபுகிறதோ
பொழுது அது மனமாகிறது தனிததனியானஇநதஇநதிரிய
ின ஆதாரஙகளைப புததியிலேயே அறியவேணடும இநதஎலல
திரியஙகளும முழுதும கிரமமாக ஜயிககததககவைகள எபபொ
து எநதஇநதிரியமானது புததியோடுசேருகிறதோ அபபொழு
நதஇநதிரியததினால அறியபபடுவதும) மனததினஸஙகலபரூப
ணபதாாததததில புததியானது பிரிவையடையாததாயிருககிறது
வருததிஸவபாவமான ரஜஸைஸததவமும அனுஸரிககிறது எநத
ாாததஙகள (உலகததில) இருககினறனவோ அவைகளெலலா
மூனறுகுணஙகளிலேயே ஆரககாலகள வணடிசசககரததி
டையை அனுஸரிபபதுபோல அனுஸரிததவைகளாகச செல
றன மனமானது, உதாஸீனமுளளவைகளும விஷயஙகளி
பநததிறகுததககபடி வெளியிலஸஞசரிககினறவைகளும பு
யைஸாரமாகவுடையனவைகளுமான இநதிரியஙகளால தீபமபோல
னிஷடபபடி பிரகாசததைசசெயகிறது இநதஜகததானது இ

வித ஸவபாவததுடனகூடியதெனறு அறிநதவிதவான ஒருநா
மோகம, சோகம, ஸநதோஷம, மாகஸாயமஇவைகளை அடை
திலலை விஷயததிறசெலலுகினறவைகளும பிரவருததியுளள
ளும நீதியறறவைகளும மனோவசமிலலாதவாகளுககு அடஙகாத
களுமாயிருககிறஇநதிரியஙகளால ஆதமாவானது பாககமுடி
திலலை எபபொழுது புருஷன இநதிரியஙகளுடையவயாபார
மனததினாலஙனகுஅடககுகிறானோ அபபொழுது இவனுடையஆ
வானது தீபததாலபிரகாசமசெயயபபடடஉருவமபோலப பிரக
கிறது [1] இருளநீஙகியபொழுது எலலாபபிராணிகளுககும எல
பொருளகளும விளஙகுவதுபோலவே இதையும நிசசயிககவேண
எவவிதம ஜலததிலஸஞசரிககினறநீரபபறவையானது ஜலததின
பநததை அடைகிறதிலலையோ அவவிதமே முகதனானயோகி
வன குணதோஷஙகளினஸமபநததை அடைகிறதிலலை அபபடி
பணடிதனானவன விஷயஙகளை அனுபவிததாலும எலலாபபொ
களிலும பறறுதலறறவனாயிருபபதால தோஷஙகளை ஒருவிததி
அடைகிறதிலலை எலலாபபிராணிகளுககுமஆதமபூதனும விஷ
களுடையகூடடததில பறறுதலிலலாதவனுமாயிருககிறஎவனு
முனசெயதுவநதகாமாவைவிடடு எபபொழுதும ஆதமாவில பற
யிருககிறனோ (அவன புணயபாவஙகளை அடைகிறதிலலை) ஆதமா
னது புததியை வியாபிககிறது, ஒருகால விஷயஙகளையும வியா
கிறது விஷயஙகள ஆதமாவை அறிகிறதிலலை. ஆதமா விஷ
களை எபபொழுதும அறிகிறது ஆதமாவானது விஷயஙக
பாககிறதும அநதஅநதபபடி படைககிறதுமாயிருககிறது ஸூ
மமானக்ஷேததரக்ஷேததரஜஞஙகளுடைய இநதவிததியாசததை அறி
டவாய இவறறுள ஒனறு விஷயஙகளைபபடைககிறது
மறொனறு விஷயஙகளைப படைககிறதிலலை இயறகையினாலே
இரணடும வெவவேறாயுளளவைகள எபபொழுதும சோநத
ளாயுமிருககினறன மதஸயமானது ஜலததைககாடடிலுமவேறா
லும ஜலததுடன சோநதே இருககிறதுபோல அவைகளும
நதே இருககினறன அததிபபழமும கொசுவும சோநதும வே
மாயிருபபதுபோலவும ஈாககும முஞசமும சோநதும வேறா
யிருபபதுபோலவும சரீர ஆதமாககள சோநதிருநதாலும ஒ
மறறொனறில இருபபவைகளுமாயிருககினறன

---

[1] வேறுபாடம

இருநூற்றைம்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்.

மோக்ஷதர்மம் (தொடர்ச்சி)

(வ்யாஸர், ஞானிகளின் பெருமையைச் சுகருக்குச் சொல்லியது)

புத்தியானது ஸத்வரஜஸ்தமோகுணங்களைப் படைக்கிறது த்திரஜ்ஞன் அவைகளை அடைகிறான் நியந்தாவான க்ஷேத்ர ஜ்ஞனவன் உதாஸீனன்போல ஸகலமான குணங்களையும் விகா த அடையும்படி செய்கிறான் விஷயங்களைப் படைக்கிற அந்தப் தியானது பூர்வவாஸனையுடன் கூடியது (ஸாணநாபியெனனும்) பிககால பூசசியானது எவ்விதம் நூலை ஸ்ருஷ்டிக்கிறதோ அவ மே (இந்த க்ஷேத்ராஜ்ஞனவன்) விஷயங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கிறான் தனதை அடைந்த பதார்த்தங்கள் இல்லாமல்போவதில்லை (பின யனன வென்றால்) அவைகளுடைய பிரவிருத்தியானது அறியப் றதில்லை இவ்விதம் சிலர் நிச்சயிக்கிறார்கள் மற்றுஞ்சிலர் ருத்தி என்று தீர்மானிக்கிறார்கள் இவ்விரண்டு வித்தத்தையும் க்குத் தக்கபடி விசாரித்துத் தீர்மானிக்கவேண்டும் [2]ஜனனத் டைந்த ஆத்மாவும் இவ்விதமே ஆவான் மனிதன் ஆதியந்தமற் நித்யமுமான ஆத்மாவை அறிந்து எப்பொழுதும் குரோதம், ராஷம், மாத்ஸர்யம் இவைகளை அடையாமல் ஸஞ்சரிக்கவேண

இவ்விதம் புத்தி சிந்தை இவைகளால் வியாபிக்கப்பட்டதும் யுள்ளதுமான ஹ்ருதயக்ரந்தியை அறுத்துவிட்டுத் துக்கமும் யமுமில்லாதவனாக ஸுகமாயிருக்கவேண்டும். எவ்விதம் பூமி ருந்து தவறிப் பெரிதான பிரவாகமுள்ள நதியில் ஆழ்ந்தவர்கள் பத்தை அடைவார்களோ அவ்விதமே இவ்வுலகில் மூழ்கின ஞானிகள் துன்பத்தை அடைவார்களென்று அறியக்கடவாய். ான துன்பத்தை அடைவதில்லை. நிர்க்குணமும் ஞானவடிவ ான தன்னுடைய ஆத்மாவை அடைகிற தத்வஜ்ஞானியானவன் யில் நடக்கிறான் இவ்விதம் மனிதன் எல்லாவற்றையும் அறி பிராணிகளுடைய ஜனனமரணங்களையும் வைஷம்யத்தையும் க ஆராய்ந்து சிறந்த அடக்கத்தை அடைகிறான் ஆத்மஜ் மம் அடக்கம் இவ்விரண்டும் விசேஷமாகப் பிராம்மணனுக்கு

1 இல்லாமல்போவது

2 ஆத்மாவுக்கு நாசமென்பது, அந்தச்சரீரத்தில் பிரவிருத்தியில்லாமை பது கருத்து

ஜனம ஸாமாததியமாயிருககின்றன அவை குறைவறற மோக்ஷ
ஙகள இதை அறிநதவன விதவானவான இதைததவிர வி
னுககு வேறு லக்ஷணம ஏது? விதவானகளானவாகள இதை
நது கிருதாாததாகளாகி மோக்ஷததை அடைகிறாாகள அ
வானகளுககுப பாலோகததில உணடாகிற மிகபபெரியபயம
வான்களுககு உணடாகிறதிலலை விதவானுககுஉணடாகிறஅழி
சிறநதகதியானது மறறஒருவனுககும உணடாகிறதிலலை மனி
தோஷமுளளஉலகததைபபாாததுப பொறுமைஅடைகிறான அ
அதைபபாாதது துககிககவுமசெயகிறான எவாகள சோகமா
உணடுபணணபபடுகிறதெனறும சோகமிலலாமையானது ஸவ
மாயுளளதெனறும அறிகிறாாகளோ ஸமாததாகளானஅநதவித
களை அநதவிஷயததில துககததைஅடையாதவாகளாக அறி
வானனவன பயனிலவிருபபமினறி எநதககாமாவைச செயகிற
அநதககாமாவானது அவனுடையபூாவகாமாவை நாசஞசெயகி
அநதஇரணடுவிதகாமாவும, காமாவைச செயகிறவனான அவனு
இவவுலகில விருபபததையும உணடுபணணுகிறதிலலை, வெறுப
யும உணடுபணணுகிறதிலலை' எனறு சொனனா

இருநூறறைம்பததாறுவது அதயாயம்

மோக்ஷ தர்மம (தொடர்ச்சி)

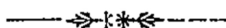
(வ்யாஸர் ஆத்மஜஞானத்தைச் சுகருக்குச் சொல்லியது)

சுகா, 'இவவுலகில எநததததாமததிறகுமேலாக ஒருதாம
இலலையோ, எலலாததாமஙகளையுமகாடடிலும சிறநத அநத
மததை நீஙகள எனககு நனறாகசசொலலவேணடும' எனறுகே
வயாஸா சொலலலானா

'புராதனமும ரிஷிகளால புகழபபடடதும எலலாததாமங
யுஙகாடடிலுமசிறநததுமானதாமததை உனககு நனறாகச
வேன அதை இபபொழுது ஒரேமனமாகக கேடகககடவாய
தகாமாகசசெலலுகினறவைகளும எஙகுமவிழுவதையேஇயலப
டையவைகளுமானஇநதிரியஙகளைப புததியினாலமுயறசிசெயது
தை தனதுசிசுககளைஅடககுவதுபோலஅடககி மனததையும இ
யஙகளையும ஒருவழிபபடுததுவது பெரியதவம அது மி
உயாநதது அநதததாமமானது எலலாததாமஙகளையுஙகாடடி

ந்ததாகச சொலலபபடுகிறது மனததைஆறுவதாகவுடைய அந
லா இந்திரியஙகளையும தாரணசகதியினல தரிததுககொணடு ப
சிநதனைகளைசசெயயாமல ஆதமாவில திருபதியடைநதவனபே
நககவேணடும எபபொழுது விஷயஙகளிலிருநது திருமபி இநதி
கள தமமிருபபிடததில இருககபபோகினறனவோ அபபொழுத
உனனுடையபுததியினலே சாஸவதமானபரமாதமாவைபபார
ப மனேவசமுடையவாகளும மஹாதமாககளுமானபிராமமண
எலலாவறறிறகுமஆதமாவும புகையிலலாத அககினிபோனறதும
நககிற அநதபபரமாதமாவைபபாாககிறாாகள புஷபமும பழமு
ளளதும அனேககிளைகளுடையதுமான பெரியமரமானது (‘என த
ா எஙகே? கனிஎஙகே?’ எனறு) தனனுடையமலாகனிகளை அறிகி
லலை அபபடியே புததியானது, ‘எஙகிருநது வநதேன‹ எஙகே
ாகபபோகிறேன?’ எனறு அறிகிறதிலலை இநதசசரீரததில இந
புததியைககாடடிலுமவேறுக அநதராதமா இருககிறன அவன
லாவறறையும பாாககிறன அவன தனனுடையஸவருபமாயும
வுமபிரகாசமாயுமிருககிற ஞானமாகிறதீபததினல ஆதமாவைபபா
ிறன எலலாவறறையுமஅறிநதவனயிருககிறநீ ஆதமாவினல ஆத
வைபபாாதது உபாதிபறறவனும சடடைகழறறியஸாபபமபோல
லாபபாவஙகளினினறும விடுபடடவனுமாககககடவாய ஓ! குழந
! இவவுலகில நீ சிறநதபுததியைஅடைநது பாவமும தாபமும
றவனகி, மாயையிலிருநது உணடானதும, எஙகுமபெருகுவ
, உலகஙகளைஇழுததுககொணடுசெலவதும, பயஙகரமும, பஞ
திரியஙகளாகிறமுதலைகளையும மனமுமஅதனவிருததியுமாகிற
களையும லோபமோகஙகளாகிறநாணலகளையும காமககுரோதஙக
ிறசாபபாமபுகளையும ஸதயமாகிறதீாததததையும பொயயாகிற
கததையும பெரிய கோபமாகிற சேறறையும காமமாகிற முதலை
யும மிககவேகததையுமுடையதும, வாஸனையாகிற ஆழததால
கமுடியாததும, மனேவசமிலலாதவாகளால தாணடமுடியா
ம, பேசசுககளாகிய சுழலுளளதும, அணுககமுடியாததும,
து காமததினல உணடானதும, நதிகளில சிறநததும, ஸமஸார
ாததில சேருகிறதுமான அநத மஹாநதியைப புததியினல
டககடவாய புததிமானகளும தைரியசாலிகளும மனே
ளளவாகளுமானவாகள எநதநதியைத தாணடுகிறாாகளோ
ததாணடிப பாவஙகளறறு எஙகும பறறுவிடடுச சுததனும
ாவைஅறிநதவனுமாகிப பேரறிவைஅடைநது, பிரமமமாகப

போகிறாய் எலலாததுனபஙகளையுமதாணடினவனும கலககமறற தெளிவானமனமுளளவனுமாகி, மலையிலஇருககிறவன பூமியிலுள்ள பொருளகளைபபாாபபதுபோல எலலாபபிராணிகளையும பாாக்க வாய சினமும களிபபும பிறவுயிாககுததுனபமசெயவதிற யுமிலலாதவனுகிப பிறகு எலலாபபிராணிகளுடையஜனனமரண ளையும பாாபபாய இவவிதமான தாமததை எலலாபபிராணிகளு துமஉயாநததாமமாகத தாமிஷடாகளுளசிறநதவாகளும விதவா ளும உணமையை அறிநதவாகளுமானமஹாிஷிகள நினைககிறாா புததிரா! வியாபகனன ஆதமாவினுடையஇநதஞானோபதேசததை ததனும ஹிதனும அனுசாிககிறவனுமானவனுககுச சொலலவே ம குழநதாய! எனது அனுபவஸாகூஷியானதும மிகவிரைவாக ய உனககுசசொனனதுமான ஆதமஜஞானமானது எலலாாகளு ளுககும மிகவுமபெரியாஹஸயம இநதபபிரமமமானது பெண னறு, ஆணுமனறு அலியுமனறு அது துககமறறதும வ மறறதும மூனறுகாலததிலுமுளளபொருளுமாயிருககிறது இ அறிநதால புருஷனனும ஸதிரீயானும மறுஜனமாவை அ கிறதிலலை பரமபதததைஅடைவதறகாக இநததாமமானது சொ பபடடது ஓ! புதரனே! இநதஎலலாமதஙகளும இருககிறபடியே லை [1]உணமையாகச சொலலபபடடன அநதமதஙகள உளள மாகினறன, இலலாதவையுமாகினறன ஓ! ஸதபுதரனே! ஆகை இபபொழுது சொலலபபடடஇதைப பிரீதியுளளவனும குண யும இநதிரியநிககிரகமுளளவனுமானபுததிரனால கேடகபபடடு பபுளளமனததுடன உணமையாக அவனுககுச சொலலவேண

இருநூறறைமபததேழாவது அததியாயம

மோகூஷதாமம (தொடாச்சி)

(வ்யாஸர், வைராக்யமே மோக்ஷஸாதனமேன்பதைச் சுகருக்குச் சோல்லியது)

காநதஙகளையாவது ரஸஙகளையாவது ஸஙகததையாவது ஸரிககவுமகூடாது அதைஅதை மறுககவுஙகூடாது மானம,

[1] 'நிதயமுமஅநிதயமுமானஎலலாம எபபடி நினைககபபடுகினறன (இயறகையில) எபபடியிருககினறனவோ அபபடியே எனனுல சொ பபடடன' எனறுஙகொளளலாம

[2] பராகரமததாலவநதது.

ி, ¹யசஸஇவைகளை விருமபவுமகூடாது அதுதான விதவா
ருககிறபிராமமணனுடைய ஆசாரம பிரமமசரியததோடு குருபண
டைசெயகிறவனுகி ருககு, யஜுஸ, ஸாமமுதலான ஸகலவேத
ாயும அததியயனமசெயயவேணடும எவன வேதவேதாங
ஙகதனும எலலாபபிராணிகளுககும பநதுவைபபோலிருககி
னும எலலாவறறையும அறிநதவனும காமமறறவனுமாயிருககி
ா அவன ஒருபோதும மரிககிறதிலலை அவன அதனுல பிரா
னனலலனெனனகிறதிலலை பலவிதமான இஷடிகளையும போதுமான
ிணையுள்ள யாகஙகளையும செயதும ஞானமிலலாதவிஷயததில
மமணயததை அடைகிறதிலலை இவன பயததை அடையாமலும
னிடததிலிருநதும ஒருபிராணியும பயமடையாமலும இவன விரு
வெறுபபறறவனுகவும இருநதால பிரமமததை அடைகிறுன
லமான பிராணிகளிடததிலும காமாவினுலும வாககினுலும மனத
ுலும பாவசசெயகை செயயாதபோது பரமமததை அடைகிறுன
காமததினுலுணடான பநதனமேயொழிய வேறு பநதனம அன
காமபநததஇலிருநது விடுபடடவன பரமமமாவதறகு உரியவனுகி
புகைகிறமுள்ள மேகததினினறு விடுபடட சநதிரனபோலக
ததிலிருநது விடுபடட தீரன ரஜோகுணமிலலாமல காலததை
பாாததுத தைரியததுடனிருககிறுன ஜலமானது எஙகும நிறை
தும அசையாத நிலைமையுள்ளதுமான ஸமுததிரததை அடைவது
ல எவனிடததில ஸகல காமஙகளும அடஙகுகினறனவோ
ன மோக்ஷததை அடைகிறுன காமஙகளை விருமபுகிறவன
க்ஷததை அடைகிறதிலலை காமம அடஙகினவன விருபபஙகள
பினவனுயிருககிறுன காமததில பறறுதலுள்ளவன அபபடி
பபதிலலை அநதத தேகியானவன காமததால ஸவாககததை
டைகிறுன ²வேததததினுடைய ரகஸயம ஸதயம, ஸதயததினுடைய
யம அடககம, அடககததின ரகஸயம தானம, தானததின
யம தவம, தவததின ரகஸயம ஸநயாஸம, ஸநயாஸததின ரகஸ
ஸுகம, ஸுகததின ரகஸயம ³ஸகுணபரமமபாவம, அதன
யம ⁴நிாககுணபரமமபாவம ஆசை, சோகம, ஸஙகலபம இவை
லுணடான பரமததைததாணடின புததியானது ஸநதோஷததி
உததமமான சாநதிலக்ஷணததை அடைகிறது சோகமினமை,
தையினமை, இநதிரியததின அடககம, மனததின ஒழிவு, ஆதம

---

1 கொடையாலவநதது
2 வேறுபாடம
3 'ஸவாககம' எனபது மூலம
4 'சமம' எனபது மூலம

ஞானம, சௌசம இந்த ஆறுலக்ஷணங்களுள்ள மனிதன மறுட
மபூரணனுவான ஸதவகுணமுள்ள இந்த ஆறினுலும ஸரவணமன
திதயாஸமெனனும இமமூனறினுலும அறிவுடையோரகளால அ
பபட்ட பரமாதமாவை அறிகிறவாகளைப பெரியோரகள இங்கே
கதாகளாக நினைககிறாகள பாதயகாதமாவை அறிந்து ஞா
ாஸவன உறபததியறறதும அழிவறறதும ஸவபாவஸிதத
ாதனமறறதும விகாரமறறதுமாயிருககிற ஸுகததை அடைகிறு
ணததை ஸஞசரிககவிடாமல ஸாவவிததததாலும நிலைககசசெய
துனுல அடைகிறஸநதோஷமானது மனததின நிலையிலலாவிட்ட
னககு ஸமபாதிககமுடியாது எநதப்பிரமமததினுல புஜியா
னும திருபதியடைகிறுனே, எதனுல திரவயமிலலாதவனும திருப
அடைகிறுனே, எதனுல சரீரததில பசையறறவனும பலததை அ
கிறுனே, அநதபரமமததை அறிநதவனே வேதததை அறிநதவ
நதசசிஷடனுன பிராமமணன தனனுடைய இநதிரியதவா
ளை அடைததுப பறறுதலிலலாதவனுகிப பிரமமதயானஞ்செ
கொணடிருககிறுனே அவன ஆதமாதியென்று சொலலபபடுகிறு
ாததவததில ஸமாதியுளளவனும காமமறறவனும நிலைபெறறவ
மாயிருககிறவனைச சநதிரமணடலமபோல (மேனமேலும விரு
அடைகிற) ஸுகமானது அடைகிறது ஐநதுபூதஙகளின தனப
திரைகளையும ஸதவமுதலான குணஙகளையும விடடவனுன முனி
ஸூரியனுல இருளநீஙகுவதுபோல ஸுகததினுல துககமாக
நீஙகிவிடுகிறது காமாவைத தாணடினவனும (ஸதவாதி) கு
களின கூடியததைத தாணடினவனும விஷயஙகளால ஸமபநதி
படாதவனுமான பிராமமணனை ஜராமரணஙகள அடைகிறதி
அவன எலலாவறறிலிருநதுமவிடுபடடு ஸமநிலையிலிருககிறபொ
சரீரததிலிருநதுகொணடே இநதிரியஙகளையும விஷயஙகளையும
கரமிததுககொணடிருககிறுன பரமகாரணததை அடைநது
பததனமையை அதிகரமிததவனும பரததிறகும பரமானபரமமத
னறுக அடைநதவனுமாயிருபபவனுககுத திருமபிவருதல இலை

———

இருநூற்றைம்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதர்மம் (தொடர்ச்சி)

——✧✻✻✧——

(வ்யாஸர், ஐந்துபூதங்களின்குணங்களையும் சுகருக்குச் சொல்லியது)

[1]தாமாத்தங்களையும (ஸூக்ஷ்மமுதலிய) தவாத்துவங்களையும் ...டந்திருந்தாலும மோக்ஷத்திலவிருப்பமுள்ள சிஷ்யனுக்குக குண ...றயிருக்கிறஆசாரியன முதலில பெரிதான இந்த அத்யாதமவிஷ ...தைச சொல்லவேண்டும ஆகாயம, வாயு, தேயு, அப்பு, ஐந்தா ...னபிருதிவி, இருப்பு, இல்லாமை, காலம இவைகளெல்லாம ...ஞ்சபெளதிகமான எல்லாபபிராணிகளிடத்திலும இருக்கினறன ...ாசமானது இடைவெளிஸ்வரூபம ஸ்ரோத்திரேந்திரியமானது ...ாசத்தினகாரியம சாஸ்திரத்தினவிதியை அறிந்தமுனியானவன ...த்தை அதனுடையகுணமாக அறியவேண்டும கமனத்தை வாயு ...ஸ்வரூபமும பிராணாபானஙகளையும ஸ்பர்சத்தையும துவக்கிந்திரி ...த்தயுமவாயுமயமுமாக அறியவேண்டும பிரகாசமும தாபமும ...ுமும தேஜஸ புத்தியானவன நேத்திரத்தைத தேஜோமய ...வும ரூபத்தை அதனகுணமாகவும அது தமஸைநாசஞசெய்கிற ...வும அறியவேண்டும வேர்வையும திரவமும பசையும அப்பு ...டையவைவயென்றுசொல்லப்படுகினறன ரக்தமும மஜ்ஜையும ...மபசையுள்ளவையும ஜலவிகாரமென்று அறியவேண்டும ரஸ ...ந்திரியமும நாவும ரஸமும அப்பினுடையகுணமாகச சொல்லப ...ினறன கடினவஸ்துவும எலும்பும பற்களும நகஙகளும பிரு ...பின பதார்த்தஙகள மீசை உரோமம, தலைமயிர், நரம்பு, ஸ்னா ...துழாய, தோல (இவைகளும) பிருதிவியே கிராணமென்கிற ...ருள்ள இந்திரியமானது மூக்கென்றுசொல்லப்படுகிறது இதன ...பமானகந்தமும பிருதிவிமயமென்று அறியவேண்டும். மேலுள்ள ...ஙகளில கீழபூதஙகளினகுணஙகள எல்லாம இருக்கினறன கீழ ...பூதஙகளில மேலுள்ள பூதஙகளினகுணஙகள இல்லை ஐந்துவித ...பூதக்கூட்டஙகளுடையபரம்பரையை முனிகள அறிகிறார்கள ...வகளுக்கு (எல்லாம) மனம ஆறாவதும புத்தியானது ஏழா ...ாகச சொல்லப்படுகினறன க்ஷேத்ரஜ்ஞனாவது அந்தராத்மா அந்த ...ாககளெல்லாம உயர்ந்தனவாகச சொல்லப்படுகினறன புத்தி ...து நிச்சயரூபமாயிருக்கிறது மனம ஸஙகல்பரூபமாயிருக்கிறது

1 வேறுபாடம்.

சரீரத்தை அறிகிறவனான அந்த ஜீவனானவன் காமபலரூபமான கால
த்தினால் அறியத்தகுந்தவன். காலரூபமான இந்தக் கொள்கைகளெ
வற்றாலும் எல்லாம் வியாபிக்கப்பட்டதாகப் புத்தியினால் க
ண்டறிபவனாகிறவன் மோகத்தை அடைகிறதில்லை.

இருநூற்றைம்பத்தோன்பதாவது அத்யாயம்.

மோக்ஷ தர்மம். (தொடர்ச்சி.)

(வ்யாஸர், யோகதர்மத்தைச் சுகருக்குச் சொல்லியது.)

ஸ்தூலசரீரத்தினின்றும் விடுபட்டதும் ஸூக்ஷ்மமுமாயி
கிற (லிங்க) சரீரியைச் சாஸ்திரத்தை அறிந்தவர்கள் சாஸ்திரத்
சொல்லப்பட்ட (யோகமுதலான) காமங்களால் நன்றாகப் பார்க்கி
கள் (நம்மால்) பார்க்கப்படுகிற ஸூர்யகிரணங்கள் சேர்ந்து
சரிக்கின்றன, போகின்றன, நிற்கவுஞ்செய்கின்றன. அப்படி
ஸ்தூலதேஹங்களால் விடப்பட்ட லிங்கசரீரங்கள் மனுஷ்யர்களு
விஷயமில்லாதவைகளாக லோகங்களில் ஸஞ்சரிக்கின்றன. மே
யான சாஸ்திரவித்வானென்றால் எப்படி ஜலத்தில் ஸூர்
டையப்ரதிபிம்பமானது காணப்படுகிறதோ அப்படியே (த
டைய) ப்ரதிபிம்பமான லிங்கசரீரத்தைப் பார்க்கிறான். ஸூக்ஷ்
மான அந்த லிங்கங்கள் சரீரத்திலிருந்தும் விடப்பட்டவைகளாயி
கின்றன. ஆகையினால் இந்திரியவசமுள்ளத்தவஜ்ஞானிகள் (அ
களை) உண்மையாகப் பார்க்கிறார்கள். தம்மால்ஸங்கல்பிக்கப்பட்ட
யும் காமத்தாலுண்டானவையுமான காமமுதலானவற்றை [1]விட்ட
களும் ப்ரதானத்தினுடைய சேர்க்கையிலிருந்து [2]விடுபட்டவ
மான எல்லாயோகிகளுக்கும் தூங்கும்போதும் விழித்துக்கொ
டிருக்கும்போதும் இந்த லிங்காத்மாவானது பகலில்போலவே
லும் இரவில்போலவே பகலிலும் வசத்திலிருக்கிறது. எப்
தும் [3]நித்யனும் ஜராமரணமற்றவனுமாயிருக்கிற அந்தயோகி
டையஜீவன் எப்பொழுதும் (மஹத்தத்வம் அஹங்காரம் ஐந்த
மாத்திரைகள் என்கிற) ஏழுஸூக்ஷ்மகுணங்களுமுள்ளதாகி நி
(ஸகலலோகங்களிலும்) ஸஞ்சரிக்கிறது. மனம், புத்தி இவைக
ஜயிக்கப்பட்டவனும் கனவிலும் தன்தேகம் பிறதேகங்களைப் பா
ஸுகதுக்கங்களை அறிகிறவனாகிறான். அந்தஸ்வப்நத்திலும்

---

1 வேறுபாடம். 2 வேறுபாடம். 3 'அநித்யனும்' என்பது பழைய

ந்த அடைகிறான்; ஸுகத்தையும் அடைகிறான். அந்தஸ்வப்னத்
தில் க்ரோதலோபங்களைச்செய்து விசனத்தை அடைகிறான் அன்
பொருள்களைப் பெற்று ஸந்தோஷத்தையும் அடைகிறான் அந்
வப்னத்திலும் புண்ணியத்தைச் செய்கிறான். விழித்துக்கொண்
க்கிறவன்போலும் பார்க்கிறான் இந்த ஜீவன் காப்பத்தை
டந்து எப்பொழுதும் உதாக்கனியினிடையிலிருந்து பத்து
ம் குக்ஷியில்வஸித்துக்கொண்டிருந்தும் அன்னம்போல் ஜீரண
றதில்லை சரீரங்களில் ஹ்ருதயத்திலிருக்கிறவனும் பரமேஸ
ரது அம்சமாயிருக்கிறவனுமான இந்த ஜீவாத்மாவைத் தமோ
ரஜோகுணங்களால் வியாபிக்கப்பட்டவர்கள் பார்க்கிறதில்லை
க்சாஸ்திரத்தில் ஸாரத்தையுடையவர்களாகித் தமஆத்மாவை
டயவிருப்பமுள்ளவர்கள் தமஸ ரஜஸுகளால்விடப்பட்டு அறி
ஸ்தூலசரீரங்களும் ஸூக்ஷ்மசரீரங்களும் வைரம்போலுள்ள
சரீரங்களுமானவைகளில் அந்தஆத்மாவைப் பார்க்கிறார்கள்
ாடிலயானவர் தனித்தனியாகஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டநான்குஆஸ்ர
னின்தாமங்களிலும் இந்தஸமாதியோகத்தையே ஸமமாகச்
னறூர இந்திரியம், விஷயம், மனம், புத்தி, மகத்தத்வம், அவ
ம், புருஷன்இவ்வேழையும் ஸர்வஜ்ஞனாயிருக்கை, திருப்தி,
தியான அறிவு, தன்வசனாயிருக்கை, எப்போதும்அழிவில்லாத
ரம், அனந்தசக்திஇவ்வாறு அங்கங்களுமுள்ளமஹேஸ்வரனையும்
ந்து பிரதானத்தின்பரிணாமங்களையும்அறிந்தவன் பரப்ரம்மத்
பார்க்கிறான்

இருநூற்றறுபதாவது அத்யாயம்

மோக்ஷ தாமம (தொடர்ச்சி.)

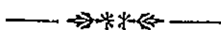
(வ்யாஸர், காமமுதலியவற்றை வெல்வது அவசியமென்று சுகருக்குச்சொல்லியது)

ஹ்ருதயத்தில் மோகமானவித்திலமுளைத்ததும் க்ரோதமா
ளாகிற பெரிய அடிக்கிளைகளுள்ளதும் உலகவிசாரமானபட்டை
டையதும் ஆச்சரியமுமான காமமாகிற ஒருவிருக்ஷம் இருக்
அதற்கு அஜ்ஞானமானது மூலம், அஜாக்ரதையானது
தி அது அஸூயைகளாகிற இலைகளுடையது, பூர்வபாபமா
வாமுள்ளது, அவா சிந்தையென்கிற பெருங்கிளைகளையுடையது.

சோகங்களாகிறவலாகளை உடையது, பயமாகிறமுளையுள்ளது, மே
ததை உணடுபண்ணுகிற காமதாகஙகளாகிறகொடிகளால சுறறப
டது (ரதிமுதலியவையாகிற) பலததை அளிககிற அநதமஹா
கூததைசசூழநதுகொணடு மிகக ஆசையுள்ளவாகள அதனபல
விருபபமுறறு நீணடவைகளான (வாசனைகளாகிற) பாசஙகளு
அதனைபபறறுகிறாாகள அநதபபாசஙகளைபபிடிததுககொணடு
விருக்ஷததை (ககடடி) இழுககிறவன ஜரை, மரணமஇவவிர
லுணடானதுககஙகளுடைய முடிவை அடைவான அறிவி
தவன ஸஙகலபததுடன அதில ஏறுகிறான, [1]அநதவிருக்ஷ
அடிககிறான அது அவனால அடிககபபடடு, விழுஙகபபட்ட
மானது ரோகியை அழிபபதுபோல அவனையே அழிககிறது மு
யுள்ளவன வேறானறின அநதமாததினவேரை யோகஸிததியாகிற
துடன ஸமபுததியாகிறசிறநதகததியினால அறுததெறிகிறான இ
தமானகாமததின அதிகமானபரவுதலையும காமததைபபறறினசு
ரததின இநதவிஷயததையுமஅறிகிறவன விசேஷதுககஙகளைதா
வான சரீரததை ஒருபடடணமாகச சொலலுகிறாாகள அத
புததியானது இராணியாககருதபபடுகிறது அநதபபடடண
மனமானது சரீரததிலிருநதுகொணடு புததிககுக காரியஙகளைச
ககிறமநதிரியாக இருககிறது இநதிரியஙகள படடணததின
கள அவைகளுககாகவே மனததிறகுப பெரிதானபிரவிருததி
டாகிறது அநதபபடடணததில தமஸெனறும ரஜஸெனறும க
யான இரணடுதோஷஙகளிருககினறன [2]எநதஆததககைப
ணததின அதிபதிகளுடன படடணததுஜனஙகள அடுககிறாா
அநதஆததததையே இரணடுதோஷஙகளும தபபுவழியாக அடு
றன புததியானது கெடுககமுடியாததாயிருநதாலும ஆத
யததில மனததோடுஒறறுமையை [3]அடைகிறது இநதிரிய
கிறபடடணவாஸிகளும மனததால திருபதியடைகினறன ஆத
அவைகளுடைய நிலைமையும சலிததுவிடுகிறது எநதஆதத
புததி ஹிதமெனறுதீாமானிககிறதோ அது கெடுதலையினை
நசிககிறது படடணவாஸிகளுடையமநதிராலோசனையிலலாத
யின அநதஆததமானது கிரமமாகநசிககிறது எநதஆதத
மனம தனியாகஸஙகறபிககிறதோ அதுவும நசிததுவிடுகிறது
புததியைககாடடிலும வேறாகித தனிமையாயவிடுகிறது

1 'அறிவுள்ளவனஅதைஅழிககிறான' எனறுமகொள்ளலாம
2 'யத' எனறு பாடமகொள்ளபபடடது. 3 வேறுபாடம.

புததியில பிரதிபிமபிததவனும ஒனறுமிலலாதவனுமான இநத ,மாவை ரஜோகுணம சூழகிறது ஆகையால, மனம ரஜஸுடன ரநது ஸனேகஞ்செயதுகொளளுகிறது பிறகு அவனையும பட ாததுஜனஙகளையும எடுதது ரஜஸினிடம கொடுததுவிடுகிறது 'றுசொனனா

இருநூறறறுபததோராவது அதயாயம

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மர் ஐந்துபூதங்களின்குணங்களையும் சொல்லியது.)

ஓ! புததிரனே! குறறமறறவனே! துவைபாயனருடையமுகத ருநது வெளிவநத பூதஙகளினகுணஙகளுடைய அளவை மறுபடி மிகுதியான [1]ஆதரவுடன கேடகககடவாய ஜவலிககினற அககி கொபபான வயாஸபகவான புகைபோனற அறிவீனாகளிடம புடனசொனனா ஓ! புததிர! ஆகையால, நானும உறுதியான ,திரததை மறுபடியுமசொலவேன அசையாமை, கனம, கடினத மை, உணடாககுநதனமை, கநதம, பாரம, (கநததவைவறறுக ளளும) சகதி, நெருககம, ஆதாரமாயிருததல, தரிததலஆகிய வகள பூமியினுடையகுணஙகள குளிாசசி, ரஸம, நனைததல, தர பம, பசை, மெனமை, ரஸனேநதிரியம, பெருகுதல, (அரிசிமுத வைகளை) பாகஞ்செயதல இவைகள நீரினுடையகுணஙகள நெரு டியாமை, பிரகாசம, உஷ்ணம, சமைததல, பிரகாசிககசசெயதல, செநநிறம, சீககிரகமனம, உககிரததனமை, எபபொழுதும மே செலலுதல இவைகள தேயுவினுடையகுணஙகள சீதமும உஷண இலலாதஸபரிசம, வாகிநதிரியஸதானம, (கமனததில) ஸவதநதி னமை, வனமை, வேகம, மூததிரமுதலானவறறைவிடுதல, சல சேஷடை, பிராணனாயிருததல, உறபததிநாசஙகளஇவைகள வினகுணஙகள சபதம, வியாபிததிருததல, துவாரததனமை, ரமறறொனறுககு) ஆதாரமாயிலலாமை, (தனககு) ஒா ஆதாரமில ம, விளககமிலலாதிருததல, விகாரமினமை, தடுககாமலிருததல, ாததிரம, (சரீரஙகளிலுளள)துவாரஙகள இவைகள ஆகாயததின ஙகள (இபபடி) ஐநதுபூதஙகளிலும கணடறியபபடடகுணங

[1] 'பலாகயா' எனபதுமூலம, 'இததகையஆதமவிததையைஅறிநதோ னகிற எணணததோடு' எனபது பழையவுரை

கள ஐமபதெனறுசொலலபபடடன பயனவிஷயததிலஆராய்
நினைததல, பரமம, மனோதம, பொறுமை, வைராககியமுதலிய
விருபபு வெறுபபுமுதலானவை, வேகம, நிலையிலலாமை இநத ஒ
தும மனததினகுணஙகள இஷடாநிஷடவிருததிநாசம, உதஸாஹ
சிததததைநிறுததல, ஸநதேகம, யதாாததமானஅறிவு இவைவ
யும புததியினகுணஙகளாகப பணடிதாகள நினைககிறாகள"
றா.

யுதிஷடிா, "புததியானது எபபடி ஐநதுகுணஙகளுடை
[1] இநதிரியஙகளினஐநதுகுணஙகளஎபபடி? பிதாமஹரே! ஸூ
மாகஅறியககூடியஇநதஎலலாவிஷயததையும எனககுச செ
வேணடும" எனறுகேடக, பீஷமா, "ஓ! புததிரனே! பூதஙகள பு
யினகுணஙகளுடனசோநதஅவைகளினகுணஙகள ஆகஅறுபது
மூலபபிரகிருதியினாலஸருஷடிககபபடடவைகளாகவும பூதஙகளை
றினவைகளாகவும சொலலுகிறாாகள அக்ஷரபரமமததாலபடை
படடவைகளைப பிரமமததிலபறறினவைகளாகச சொலலுகிறா
ஆனால, அதை இவவுலகில நிததியமாகசசொலலுகிறதிலலை
ரனே! அதில உனககு [2]வேத விருததமாகப பிறால சொலல
டது ஆராயுமிடததில அது குறறமுளளது ஆகையால இட
மூது இவவுலகில [3]பிரமமததவமமுழுமையையும அடைநது பிர
தின பிரபாவததால சாநதமான புததியைஉடையவனுககுகட
எனறுசொனனா

இருநூறறுபததிரணடாவது அதயாயம

மோக்ஷதாமம (தொடர்ச்சி.)

(நாரதர், ப்ரம்மதேவர் கோபதீயால் ப்ரஜைகளைஎரித்ததையு
ருத்ரர் அதைத்தணிப்பதற்காக அவரிடம்சென்றதையும்
அகம்பனனுக்குச் சொல்லியது.)

யுதிஷடிா, "ஸேனைகளினநடுவில உயிாநீஙகினவாகளாகி
லததிலபடுததிருககிற மிககவலிமையுளள இநதஅரசாகள ஒவ
வரும பயஙகரமானபடைகளும பதினாயிரமயானைபலமுமுளளவ
இவாகள ஸமமான [4]பராககிரமமும பலமுமுளளவாகளானம

---

1 'பஞசைநதரியாகுணா:' எனறு பாடம கொளளபபடடது

2 இஙகு, 'அநாகமம' எனறுமாறறபபடடது

3 வேறுபாடம 4 'வலிமையும படையும' எனறும கொளள

ளால் யுததததில் அடிககபபடடாாகள முன்காலததில யுதத
ல இவவிதமனிதாகளைககொலலததககவரை நான காணேன. இவ
ா பாாகாமமநிறைநதவாகளும பிரதாபமும, பலமுமுளளவாகளும
ருநதாாகள. ஆயினும அறிவிறசிறநதவாகளான இவாகளும உ
றநது படுததிருககிறாாகள உயிாபோனஇவாகளைபபறறி மரித
ாகளெனறும ஒருசொல உணடாயிறறு பெருமபாலும பயஙக
ரனபாாகாமமுளள இவவாசாகள மரிததாாகள அவவிஷயததி
னககு ஐயமுணடாயிருககிறது மரிததவாகளெனனுமசொ
நதககாரணததாலுணடாகிறது எதறகு எதிலிருநது மிருத
ணடாகிறது? தேவாகளுககொபபானவரே! பிதாமஹரே! மிருத
னவன இவவுலகிலுளள பிரஜைகளை என அபகரிககிறான? அ
னககுச சொலலவேணடும'' எனறு வினவ, பீஷமா சொலல
ாடஙகினா

''அபபா! முனகாலததில கிருதயுகததில அகமபனனெனனு
அரசனிருநதான அவன யுதததில பகைவனுககு வசபபட
னும வாகனஙகள அழிநதவனுமானான அவனுககுப பலததி
நாாாயணருககுசசரியான ஹரியெனனும ஒருபுததிரனிருநதான
வன ஸேனைகளுடனும காலாடகளுடனும யுதததில பகைவா
ல கொலலபபடடான பகைவாகளுககு வசபபடடவனும பு
சோகமடைநதவனுமான அநத அரசன மிகக சாநதியை அடை
ன அவன தறசெயலாகப பூமியில நாரதரைக கணடான அ
சன யுதததில பகைவாகள தனனைபபிடிததுககொணடதையு
திரனமரிதததையும முழுதும நடநதபடி அவரிடம சொனனான
ககு தவததையேதனமாககொணடநாரதரானவா அவனுடைய
தவாாததையைககேடடு அபபொழுது புததிரசோகததைநீகக
டிய பினவருமகதையைச சொலலலானா

'ராஜனே! பூமிககுஅதிபனே! மிகவிரிவான பெரியஇககதை
னகேடடபடியும நடநதபடியும எனனிடமிருநது கேள பெரிய
ஜஸஸுளளபிதாமஹரானவா படைபபுககாலததில பிரஜைகளை
டததபின (மிகவுமகிழவாகளும பலருமான பிரஜைகளைப
ாததுப) பொறுமையுளளவாானா. நிலைமைதவறாதவனே! எங
பிராணிகளால மறைககபபடாதஇடம சிறிதுமிலலை அ
ன! மூனறுஉலகஙகளும மூசசுவிட இடமிலலாதவையும மிகநெரு
யவையுமாயிருநதன பூபதியே! அநதபபிரமமதேவருககு உ
தின ஸமஹாாததைபபறறிச சிநதை உணடாயிறறு சிநதையை

டைநதபிரமமதேவா அழிததறகுரியகாரணததை அறியவிலலை
ஹாராஜனே! அநதபபிரமமதேவருடையஇநதிரியஙகளிலிருந
காபததால அககினி கிளமபிறறு அரசனே! அநதபபிரமமதே
னவா அநதஅககினியால எலலாததிககுகளையும எரிததா
னே! பகவானனபிரமமதேவருடைய கோபததாலுணடான அககி
ானது பிறகு பூமி, அநதரிகஷம, ஸவாககமஎனற சராசரஙகளுட
டியஉலகததை எரிததது பிரமமதேவாகோபஙகொணடது
பரியகோபததினவேகததால ஸதாவரஙகளும ஜஙகமஙகளுமா
ராணிகள அபபொழுது எரிககபபடடன பிறகு [1]வேதஙகளுக்கு
ாகஙகளுககுமபதியும ஜடையுளளவரும ஸதாணுவும பாபத
பஹரிபபவரும தேவருமானசிவபெருமான ஸதயலோகவாஸியா
ரமமதேவரைச சரணமடைநதா பிரஜைகளினநனமையைவிருப
அநதஸதாணுவானவா வநததும ஜவலிபபவாபோனறபிரமமதே
அபபொழுது அவரைநோககி வரனளிககவிருமபி, 'சமபுவே!
பொழுது எனனவிருபபததை நான செயயவேணடும? நீா வரமபெ
ககவராகிறீரெனறு நான நினைககிறேன உமமுடையமனததில
விருபபமிருககிறதோ அதை நான செயவேன' எனறு சொன

இருநூறறுபததுமூனறுவது அதயாயம்

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி)

—— ⊱✲✲⊰ ——

(நாரதர், ப்ரம்மதேவர் ம்ருத்யுவைப்படைத்துப் பிரஜைகளைக் கொல்லஏவியதை அகம்பனனுக்குச் சொல்லியது)

ஸதாணு, 'பிரபுவே! நான இஙகுவநதகாரியம பிரஜைக
டைபபுககாக எனறு தெரிநதுகொளளும இநதபபிரஜைகள
ால படைககபபடடவைகளலலவா? பிதாமஹரே! இநதபபிரஜை
ததில நீா கோபிககவேணடாம தேவரே! உமதுதேஜஸென
தீயால பிரஜைகளஎலலாம எரிககபபடுகினறன. அவைகளைகக
னககுத தயை உணடாகிறது உலகததிறகுபபிரபுவே! இநத
ஜைகளைபபறறி நீா கோபிககவேணடாம' எனறுசொனனா பிரம
நான கோபிககவிலலை பிரஜைகளிருககவேணடாமெனறவிருபப
னககிலலை ஆனால, பூமிககுச சுமையிலலாமலிருககவேணடிய
ாக ஸமஹாரம விருமபபபடுகிறது ஓ! மஹாதேவரே! எபபெ

[1] வேறுபாடம

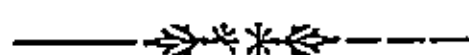
பாரததாலதுனபமடைநது அதனுல ஜலததிலமுழுகுகிற இநதப
தேவியானவள (பிராஜைகளை) அழிககவேணடி எனனைத தூணடி
புததியால பலவிதமாயவிசாரிததும வளாநதஇநதபபிராஜை
னஸமஹாரததிறகுககாரணததை நானறியாதபொழுது எனக
கினமுணடாயிறறு' எனறுசொனனா ஸதாணு, 'தேவாகளுக
தலைவரே! நீா அழிபபதை விடடுவிடும கோபம வேணடாம.
ரவாஙகளும ஜஙகமஙகளுமானபிராஜைகளை நாசஞசெயயவேண
ம. எலலாககுளஙகளும புலபூணடுகளயாவும ஸதாவரஜஙகமங
ம நானகுவிதமான பிராணிககூடடஙகளுமாகிறஎலலாஜகததும
ாலததில பறறிககொணடு சாமபலாயின. பூஜயபரானபகவானே!
யசெயயும எனனுல இநதவான கேடகபபடுகிறது இநதபபிராஜை
நசிததுவிடடால எவவிதததிலும திருமப வரமாடடா ஆகை
இககோபததை உமமுடையதேஜஸினுலேயே அடககிககொள
ஓ! பிதாமஹரே! பிராணிகளுககுஹிததததைசசெயவதறகாக
மையிலவிருபபதுடன இநதப பிராணிகளெலலாம எரிககப
மலிருககுமபடியான வேறுஉபாயததைக கருதும பிராஜைகள
சமிலலாமல நாசமடையவேணடாம நான புததிரனுகநினைககப
றேன எனனை ஸமஹாரததில ஏவினுல நான அஸுராகளுடன
ககபபடடுத தாபததையடைவேன லோகததினநனமையை
மபினஉமமால தேவாகளினமகதியில சோகககபபடடிருககிறேன
நததுககுததலைவரே! ஸதாவரமும ஜஙகமமுமான இவவுலகம உம
ததிலிருநது உணடானதனறே? சிறநததேவரே! பிராஜைகள
ருமபவுமஉணடாகுமபடி அருளபுரிய உமமைவேணடுகிறேன'
றுசொனனா பிரமமதேவா ஸதாணுவினவசனததைககேடட
வாககையும மனததையுமஅடககி அநதஅககினியைத திருமப
தமஅநதராதமாவில ஒடுஙகசசெயதாா பிறகு உலகஙகளில
ககபபடுகிறவரும பகவானும பிரபுவுமானபிரமமதேவா அநதஅக
யை அடககிககொணடு பிறபபையும இறபபையும உணடுபணணி
கோபததாலுணடான அநதஅககினியை அவா அடககுமபொ
கறுபபுமசிவபபுமான ஆடைஉடுததவளும கணகளினநடுவில
நதவளும திவயமானகுணடலமபூணடவளும திவயமான ஆபா
களால அலஙகரிககபபடடவளுமானஒருபெண மஹாதமாவான
ருடைய எலலாஇநதிரியஙகளினினறும தோனறினள இநதிரி
களிலிருநதுவெளியிலவநததும அவள தெனதிசையில நினறுள

1 'இறநது இறநது பிறககவேணடும்' எனபது பழையவுரை

உலகங்களுக்குத்தலைவர்களான (பிரம்மதேவர், ஸ்தாணு) இரவ
தேவர்களும் அந்தப்பெண்ணைக் கண்டார்கள் பூபதியே! அப்பெ
ழுது உலகங்களுக்குஆதிகாரணரும் ஈசருமானபரம்மதேவர் அந
பெண்ணை, 'ஓ! மிருத்யுவே!' என்று அழைத்து, 'இந்தப்பிரஜைக
கொல் கோபங்கொண்டஎன்னால் ஸம்ஹாரஞ்செய்யவேண்டுமெ
புத்தியுடன் நினைக்கப்பட்டாயன்றோ? ஆகையால், அறிவுள்ள
களும் அறிவீனர்களுமான எல்லாப்பிரஜைகளையும் நீ ஸம்ஹா
செய்யவேண்டும் பெண்ணே! வேற்றுமையின்றி நீ பிரஜைக
ஸம்ஹாரஞ்செய் என்கட்டளையால் நீ பெரியநன்மையை அடைவ
என்றுசொன்னார் இவ்விதம்சொல்லப்பட்டவளும் தாமரைமாலைபூ
ட்டவளும் சிறியபெண்ணுமான மிருத்யுதேவியானவள் துக்கத்துட
கண்ணீர்விட்டுக்கொண்டு மிகவும்சிந்தித்தாள் உலகபதியானபிர
தேவர் மானிடர்களின்நன்மைக்காகத் தம்கைகளால் அந்தக்க
ணீரையேந்தித் திரும்பவும் வேண்டினார்

இருநூற்றறுபத்துநான்காவது அத்யாயம்

மோக்ஷதர்மம் (தொடர்ச்சி.)

(நாரதர், ப்ரம்மதேவருக்கும் ம்ருத்யுவுக்கும்நடந்தஸம்வாதத்தை அகம்பனனுக்குச் சொல்லியது.)

நீண்டகண்ணுள்ள அந்தப்பெண்ணானவள் அப்பொழுது த
கவே துக்கத்தைவிலக்கிக்கொண்டு எதிர்முகமாய்க்கைகூப்பி பி
தேவரைநோக்கிச் சொல்லத்தொடங்கினாள் 'பேசுகிறவர்களிற்
தவரே! உம்மால்படைக்கப்பட்ட என்போன்றபெண்ணானவள்
படி கொடியசெய்கையுள்ளவளும் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும்ப
தைச்செய்கிறவளுமாகக்கூடும்? நான் அதர்மத்திற்குப் பயப
கிறேன் தர்மத்தைவிட்டுநீங்காததொழிலை எனக்குக் கட்ட
டும் ஈசுவரரே! நான் பயப்படுகிறேன் நீர் இனியபார்வை
என்னைப் பார்க்கவேண்டும் சிறுவர்களோ கிழவர்களோ நடுப
யதிலிருப்பவர்களோ குற்றமில்லாதபிராணிகளை நான் கொ
மாட்டேன் பிராணிகளுக்குத்தலைவரே! உமக்குநமஸ்காரம் என
அனுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டும் பிரியர்களானமக்களையும் நேயா
யும் உடன்பிறந்தார்களையும் தாய்களையும் தந்தைகளையும் கொ
மாட்டேன், இவ்விதம்மரிப்பார்களாகில் அவர்களைச்சேர்ந்தவ

ர்னை வைவார்கள் நான் அவர்களிடம் பயப்படுகிறேன். துன்பட்
டவர்களின் கண்ணீரின் கரைவானது அளவற்ற வருஷங்கள் என
க தபிக்கச்செய்யும் அவர்களிடமிருந்து மிகவும் பயந்து நான்
மைச் சரணமடைகிறேன் தேவரே! பாவஞ்செய்கையுள்ளவர்கள்
ன்வீட்டில் வீழ்த்தப்படுகிறார்கள் ஓ! வரதரே! உமது அனுக
த்தை வேண்டுகிறேன் பிரபுவே! எனக்கு அனுக்ரஹஞ்செய்ய
ண்டும் உலகங்களுக்குப்பிதாமஹரே! உம்மிடமிருந்து நான்
தவரத்தை அடையவிரும்புகிறேன் மஹேச்வரரே! உம்மனுக்கிர
தால் நான் தவஞ்செய்யவிரும்புகிறேன்' என்றுசொன்னாள் பிதா
ர், 'கோபங்கொண்டவனால் ஸம்ஹாரஞ்செய்யவேண்டுமெ
எண்ணத்தாலன்றோ நீ சிருஷ்டிக்கப்பட்டாய்? ஆகையால், எல்லாப்
ஜைகளையும் நீ ஸம்ஹாரஞ்செய் சிந்திக்கவேண்டாம் இது
நியமம் இவ்விதமேயாகவேண்டும் இது வேறுவிதமாகாது குற
ல்லாதவளே! புகழ்த்தக்க அங்கமுள்ளவளே! என்வசனத்தைச்
ன்னபடிசெய்' என்றார் ஓ! புஜபலமுடையவனே! பகைவர்க
நகரங்களைவெல்பவனே! இவ்விதம்சொல்லப்பட்டமிருத்யுவான
பேசாமல் பிரம்மாவுக்கெதிரில் வணக்கத்துடன் நின்றாள்
த பிரம்மாவினால் அடிக்கடிசொல்லப்பட்ட அந்தப்பெண் வலிமை
றி மௌனமாயிருந்தாள் அதன்பிறகு உலகங்களினீச்வரா
க்குமீச்வரரான்பிரம்மாவானவர் தமக்குள்ளே தாமாகவே கோ
த்தை அடக்கினார் லோகநாதரான்அவர் புன்சிரிப்புடன் எல்லா
ஜனங்களையும் பார்த்தார் ஒருவராலுமஜயிக்கமுடியாத அந்தப்பக
ர் கோபந்தெளிந்தவுடனே அந்தக்கன்னிகையானவள் அவரு
ஸமீபத்திலிருந்து சென்றுவிட்டாள் என்று நமக்குக் கேள்வி அரசர்
சிறந்தவனே! அப்பொழுது பிரஜைகளின்ஸம்ஹாரத்தை ஒத்து
கொள்ளாமல் பிரம்மாவைவிட்டுவிலகி மிருத்யுவானவள் விரைவா
[1]கோதீர்த்தத்தைக்குறித்துச் சென்றாள் அவ்விடத்தில் அந்
தவியானவள் மற்றவர்களால்செய்யமுடியாத பெருந்தவத்
செய்தாள் ஆயிரத்தைந்நூறுகோடிலக்ஷமுள்ளவருஷங்கள் ஒரு
ால் நின்றாள் அவ்விடத்தில் அவ்வாறு மிகவும்செய்யமுடியாத
த்தைச்செய்கிற அவளைநோக்கி மிக்ககாந்தியுள்ளபிரம்மாவான
மறுபடியும், 'ஓ! மிருத்யுவே! நான் சொல்வதைச் செய்' என்று
ன்னார்

அப்பா! கௌரவத்தை அளிப்பவனே! அதை அவள் அலக்ஷி
செய்து விரைவுடன் மறுபடியும் இருபது பதுமலக்ஷமுள்ள வரு

[1] ஸப்தபுரிகளிலொன்றாகிய மாயா என்னும்ஸ்தலத்தில் உள்ளது

L கள

ஷஙகள அபபடியே ஒருகாலாலேயே நினறுள அபபா ! மறு
பும அவள பதிஞயிரமபதுமஙகள மிருகஙகளோடு சஞசரிததா
மனிதரிறசிறநதவனே ! சிறநதபுததியுளளவனே ! அரசனே ! பி
மறுபடியும இருபதிஞயிரமபதுமஙகள காறறைபபகூஷிததுககொ
சிறநதமௌனததிலிருநதாள ஓ ! ராஜனே ! எணணுயிரமவரு
கள ஜலததில தவமசெயதாள அரசாகளுளமிகசசிறநதவனே ! பி
அநதககனனிகை கணடகிநதியை அடைநதாள அவவிடத
காறறையும ஜலததையும ஆகாரமாககொணடு மறுபடியும த
தைசசெயதாள பிறகு, மகாபாககியவதியான அநதககனனிகை
கையையும மேருவையும அடைநதாள அவவிடததில பிரா
ளுககு நனமையைவிருமபிக கடடைபோல அசையாமல நின
அரசரிறசிறநதவனே ! பிறகு இமயமலையினகொடுமுடியில தே
கள எநதஇடததில யாகமசெயதாாகளோ அநதஇடததில ஒரு
கடடைவிரலால நினறுகொணடு பதிஞயிரமகோடிவருஷம த
செயதாள அதில முயறசியிஞல பிரமமாவையும ஸநதோஷி
செயதாள பிறகு உலகஙகளுககெலலாம பரபிதாமகான பரம
னவா அவவிடமவநது அவளைநோககி, 'பெணணே ! ஏன இட
கிறகிருய ? நானசொனனதைச செயயலாம' எனறுசொனஞா பி
மறுபடியும மருதயுவானவள பகவானைபிதாமஹரைநோககி, '
தேவரே ! நான பிரஜைகளை ஸமஹரிககமாடடேன திருமட
நான உமமைத தயைசெயயபபிராாததிககிறேன' எனறுசொன
அபபொழுது தேவாகளுககுததேவரானபிதாமகா அதாமததில
தவளும மறுபடியுமயாசிககிறவளுமான அவளைததடுததுப பின
மாறு சொலலலாஞா 'ஓ ! மிருதயுவே ! உனககு அதாமமி
மஙகளகுணமுளளவளே ! இநதபபிரஜைகளை அழிககககடவை
யாணகுணமுளளவளே ! இபபிரபஞசததில எனஞலசொலல
டதொனறும பொயயாகாது இபபொழுதே அழிவறறதா
உனனை அடையபபோகிறது நானும தேவாகளுமே உனனு
நனமையில எபபொழுதும நாடடமுளளவாகளாயிருககிறோம இ
யோ இதைததவிரமறறதையோ உனமனததாலஇசசிககபபடடள
விருபபததையும கொடுபபேன நோயிஞலபீடிககபபடடபி
கள உனமேல குறறமசொலலமாடடா நீ புருஷாகளிடததில
ஷரூபமாகவும ஸதிரீகளிடததில ஸதிரீரூபமாகவும அலிகளிட
அலிஉருவமாகவும ஆவாய' எனறுா ஓ ! மஹாராஜனே ! இவ
சொலலககேடடஅநத மருதயு அழிவிலலாதவரும தேவாகளுக

மஹாத்மாவுமான பிரம்மாவைப்பார்த்து மறுபடியும் காமகுவி
க்கொண்டு, 'நான் ஸம்ஹரிக்கமாட்டேன்' என்றுசொன்னாள்
அப்பொழுது பிரம்மா அவளைநோக்கி, 'மங்களகுணமுள்ளவளே
மருத்யுவே! மானிடர்களை ஸம்ஹாரஞ்செய்யக்கடவாய் உனக்கு
தாம்மேற்படாதபடி நான் தியானஞ்செய்வேன் பெண்ணே!
த (ஸம்ஹாரத்திற்குத்) திறமையுள்ளவளும் தகுதியுள்ளவளும்
த்தற்காக) முன்உண்டானவளும் கட்டளையிடப்பட்டவளும் தோ
றவளுமாயிருக்கிறாய் ஆகையால், நான்கருதியதை நீ செய்யக்
வாய் மருத்யுவே! முன்பு உன்கண்களிலிருந்துவிழுந்தனவு
ஞலகைகளிலேற்தப்பட்டனவுமான அந்தக்கண்ணீர்த்திவலைகள்
மவந்தபோது பயங்கரமானநோய்களாகி மனிதர்களைப்பீடிக்கும்
லாப்பிராணிகளிடத்திலும் முடிவுக்காலத்தில் நீ காமக்குரோதங்
ச சோதத்தனுப்பு இப்படிச்செய்தால பயனைக்கொடுக்குந்தா
உன்னை அடையும் (எல்லாரிடமும்) ஒரேவிதமாயிருக்கிறாய்
மத்தையும் அடையமாட்டாய் பிறகு நீ இப்படியே தாமத
க காப்பாய் உன்னை அதர்மத்தில் முழுகும்படி செய்யவுமாட
நல்லவளே! ஆகையால், நீ தானாகவந்ததான இஷ்டத்தைத்
பதியாக அங்கீகரித்துக்கொள் அப்படிப்பட்டநீ இவ்வுலகில
துக்களை ஸம்ஹாரஞ்செய்' என்றுசொன்னார் அப்பொழுது
தயுவென்றுபெயருடைய [1]அந்தப்பெண்ணானவள் சாபத்திற்குப்
ந்து பிரம்மாவைப்பார்த்து, 'ஸரி' என்று ஒப்புக்கொண்டாள்.
த அவள் எப்பொழுதும் காமக்குரோதங்களை அடையும்படி
பது முடிவுக்காலத்தில் பிராணிகளுடையபிராணன்களைக் கொல
ருள மனிதர்களும் (மற்ற) பிராணிகளுமாகிய எல்லாருடைய
வுக்காலத்திலும் சரீரங்கள் அடைகிற அந்தவியாதிகள், மருத்யுவி
டையகண்ணீர்களே ஆகையால், புத்தியினாலஅறிந்து துக்கத்தை
டயாதே ராஜஶ்ரேஷ்டனே! பிராணிகளின்எல்லாஇந்திரியங்க
நித்திரைக்காலத்தில் பிரம்மத்தை அடைந்து மறுபடி திரும்பும்.
படியே எல்லாமனிதர்களும் உயிர்முடிவில் பரலோகஞ்சென்று
திரியங்கள்போலத் திரும்பிவருகின்றனர் பயங்கரனும் பயங்கர
சப்தமுள்ளவனும் மிக்கதிறமையுள்ளவனும் எல்லாப்பிராணிக
குமபிராணனுமான வாயுவானவன் பிராணிகளுடையதேகமுடி
திரும்புகிறதில்லை ஆகையால், வாயுவானவன் சிறந்தவனும்

[1] 'கருதா' என்னுஞ்சொல் விடப்பட்டது.

இந்திரியங்களுக்குப்பிரபுவுமாயிருக்கிறவன் [1]எல்லாத்தேவர்களும், 'மாதா' என்கிறபெயருள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள் எல்லாமாதர்களும்,'தேவர்'என்கிறபெயருள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள் ராஜஸிம்மமே! ஆகையால், புத்திரனைக்குறித்துத் துக்கிக்காதே உன்னுடைய புத்ரன் ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்து ஸந்தோஷப்படுகிறான். இவ்விதம் பிரம்மதேவரால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட மிருத்யுவானவள் காலம்வந்தவுடன் தக்கபடி பிரஜைகளை ஸம்ஹரிக்கிறாள் அவளுடையகண்ணீரானவியாதிகளும் இவ்வுலகில் காலம்வந்தவுடன் ஜந்துக்களை ஸம்ஹரிக்கின்றன' என்றுசொன்னார்" என்றார்

இருநூற்றறுபத்தைந்தாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதர்மம். (தொடர்ச்சி)

(தர்மத்தின்லக்ஷணம்)

தர்மபுத்திரர், "பிதாமஹரே! இந்தமனுஷ்யர்களெல்லாரும் தர்மத்தைப்பற்றி ஸந்தேகிக்கிறார்கள் தர்மமென்பது எது? தர்மம் எங்கிருந்து உண்டாயிற்று? அதை எனக்குச் சொல்லும் இந்தத் தர்மம் இவ்வுலகில் பயனுடையதா? அல்லது பரலோகத்தில் பயனுடையதாகுமா? அல்லது இவ்விரண்டு உலகத்திலும் பயனுடையதா? பிதாமஹரே! அதையும் எனக்குச்சொல்லும்' என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லத்தொடங்கினார்

ஸதாசாரம், ஸ்மிருதி, வேதம் இம்மூன்றும் தர்மத்தில் பிரமாணம் வித்வான்கள் உபகாரத்தையும் நாலாவதுதர்மலக்ஷணமாகச் சொல்லுகிறார்கள் விதியில்சொல்லப்படாதகாமங்களை, களாநிலத்திலவிதைக்கப்பட்டவிதையென்று நிச்சயிக்கிறார்கள் இவ்வுலகில் உலக நடைக்காகத் தர்மத்திற்கு நியமம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது தர்மமானது மண்ணுலகம் விண்ணுலகம் இரண்டிலும் ஸுகத்தைக்கொடுக்கிறது (முன்) பாபியாயுள்ளவன் நல்லதர்மத்தைஅடையாமல் பாவத்தில் பற்றுகிறான் பாவத்தைச்செய்கிறவர்கள் பாவத்திலிருந்து விடுபடுகிறதில்லையென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள் தர்மத்தைஅறிந்தவன் எப்படி (தர்மத்தைச்செய்தவன்) ஆகிறானோ அப்படி (ஆபத்தில் அதர்மத்தைவாதிப்பவனும்) தர்மத்தைச் சொன்னவனாகிறான் தன்னுடையநன்னடக்கையே தர்மத்திற்குநிலை (ஆகையால்) ஆசாரத

---

[1] காமதேவர்கள் புண்யம்க்ஷீணித்து மனிதர்களாவதும் மனிதர்கள் புண்யத்தால் தேவர்களாவதும் கருத்து

நயேபறறிககொணடு வஸிககவேணடும அதாமததையுடைய
ன திருடன பிறபொருளைககவாகிறான அநததிருடன பிற
ாருளைககவாநதுகொணடு அராஜகமானஒருதேசததில (அநத
ாததால) ஸுகமடைகிறான இவனுடையதனததைப பிறாகவரும
ாழுது அரசனைத தேடுகிறான அபபொழுது எவாகள தமசொ
பொருளகளால ஸநதோஷிககிறாகளோ அவாகளை மேலாகநினை
ான சுததனானவன பயமுமகூசசமுமிலலாமல ஆணமனைவாயிலை
டைகிறான தனனுளளததில சிறிதும தீயசெயகையிருபபதாகப
ாககிறதிலலை (அபபடிபபோலவே) உணமையைசசொலலுவது
லது உணமைககுமேறபடடது இலலை எலலாம ஸதயததால
ககபபடுகினறன எலலாம ஸதயததில நிலைபெறறிருககினறன.
நாகளானபாவிகளும மறைவிலசெயதபாவததைச செயதபடிவெ
பிடடால அநதஸதயததைககைககொணடே துரோகமிலலாமலும
காரியததிறகுககேடிலலாமலும ஸஞசரிககிறாகள அவாகள செய
ுத மறைததுககொணடு தைரியததையடைவாாகளானால நாசததை
டவாாகள ஸநதேகமிலலை பிறபொருளைககவாககூடாதெனறு
மததைஉணாநதோாகள நினைககிறாாகள பலமுளளவாகள அந
தாமததைச் சகதியறறவாகளாலஏறபடுததபபடடதாக நினைககி
கள எபபொழுது அவாகளுககுத தெயவாதீனமாகப பலககுறை
ாடாகிறதோ அபபொழுது அநததாமம அவாகளுககே விருபப
றது ஸுகிகளாயிருநதாலும (ஒருவரும) எபபொழுதும பல
னகளாகிறதிலலை ஆகையால நீ ஒருபொழுதும புததியைத தீய
யில செலுததககூடாது இபபடியிருபபவனுககுத துஷடாகளி
ருநதும பயமிலலை, திருடாகளிடமிருநதும பயமிலலை, அரசனிட
நதும பயமிலலை ஆகையால, ஒருவனுககும ஒருதீஙகுமசெய
ல சுததனுயிருநதுகொணடு பயமிலலாதவனாக வஸிககவேணடும
டனானவன கிராமததையடைநதமானபோல எலலாரிடததிலிருந
பயததை அடைகிறான பிறாவிஷயததில பலவிதமாகசசெயயப
-பாவததை நினைததுககொளளுகிறான சுததமாயுளளவன எப
ழுதும எலலாரிடததிலும பயமிலலாமல ஸநதோஷததுடன
கிறான, தனனாலபிறருககுசசெயயபபடட ஒருவிதமானதீஙகை
நினைககிறதிலலை தானனுசெயயவேணடுமெனறஇநதத்தாமமா
பிராணிகளுடைய நனமையில விருபபமுளளவாகளால சொல
படடது பணககாராகள அநதததாமததை ஏழைகளாலஏறபடுத
படடதாக நினைககிறாாகள. எபபொழுது இவாகளுககுத தெயவ

பசததால வறுமை (வருகினறதோ) அபபொழுது இவாகளுக
அது) விருபபமாயிருககிறது ஸுகமாயிருநதவாகளும கடை
யரையிலும பொருளுளளவாகளாயிருககமாட்டாாகள பிறரால த
ககுச செயயபபடட அபரியமானஒருகாமததைவிருமபாதவன த
ியமாகநினைததஅநதககாமததைப பிறருககுச செயயககூடாது ெ
னபிறனுடையமனைவிககு [1]ஜாரனுவனோ அவன யாரை எனன
லததகுதியுளளவன? பிறனொருவன தனமனைவிககு ஜாரனுகவற
ாறைல அபபொழுது அவன பொறுககமாட்டானெனபது ெ
ரணணம எவன தானஉயிரவாழவிருமபுகிறுனே அவன பிறனை எ
டததுனபமசெயயலாம? எதைஎதைத தனககுவிருமபுவானே அ
அதைப பிறனுககும நினைககவேணடுமெ மிககசெலவமுளள
தனது போகயவஸதுககளில தரிததிராகளான பிறருககும பா
கொடுககவேண்டும (ஏழைகளைக காபபதான) இநதககாரணதத
பிரமமதேவரால வட்டிஜீவனமானது ஏறபடுததபபட்டது எநத
வழியில தேவாகள மகிழசசியடைவாாகளோ அநதவழியில இரு
வேணடும் அலலது, லோபமாககததிலிருநதாலும தாமம
(லோபமாககததில) இருபபது நலம பிறருககுததுனபமின
கிடைததஎலலாவறறையும விதவானகள புணயமாகசசொலலுகி
கள ஓ! யுதிஷ்டிா! தாமாதாமஙகளுடைய இநதலக்ஷணததின
ததைப பாா ஸூக்ஷமமான தாமததிறதாகவேறபட்டதும
தமமானதும உலகததுககுநனமையைசசெயவதுமான பெரியே
ளுடைய ஆசாரமானது முனகாலததில பிரமமதேவரால விதிககப
டது ஓ! குருகுலததலைவனே! இநதததாமலக்ஷணததை உனக
சொனனேன ஆகையால, ஒருவிததததாலும நீ உனனுடைய
தியை அதாமததில செலுததலாகாது'' எனறுசொனனா

இருநூறறறுபததாருவது அதயாயம

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர், தர்மத்தின்பிரமாணத்தைபபற்றிப் பீஷ்மரிடம் ஆக்ஷேபித்தது)

யுதிஷடிரா, ''ஸூக்ஷமமான தாமலக்ஷணமானது உம
னனகுஉரைககபபட்டது எனககு ஒருவிதமானஎணணம உள
யிருககிறது அதை யுகதியுடன எடுததுசசொலலுவேன

[1] சோரபுருஷன

ததிலிருநத அநேகமகேளவிகளுககு உமமால உததாம சொல
பட்டது ஓ! அரசரே! இபபொழுது வேருனஇது ஒனறைசசொல
போகிறேன ஆகாரததிஞல குதாககமாககேடகவிலலை ஓ!
தரே! இநதபபிராணிகள தஙகளைததாஙகளேயலலவோ [1]ஜீவிக
செயதுகொளளுகினறன, ஸருஷடியையும மாணததையும செயது
ளளுகினறன தாமமானது வேததததிஞலமட்டும அறியககூடிய
று பொதுவானநிலையிலுளளவனுககுத தாமமவேறு ஆபததி
ளவனுககுத தாமமவேறு ஆபததுககளோவெனருல எபபடி
கததிஞல அறியமுடியும பெரியோாகளினஆசாரம தாமமாக
கொளளபபட்டிருககிறது. பெரியோாகளோ ஆசாரததை
டயாளமாகவுடையவாகள செயயககூடியதும செயயககூடா
ம எபபடி அறியமுடியும? பெரியோாகளின ஆசாரமானது லக்ஷ
லலாததாயிருககிறது பாாகருதஞனஒருவன தாமரூபமாக அதா
தைசசெயகிறவனுகக காணபபடுகிருன மேலான ஒருவன அதாம
மாகத தாமததைசசெயகிறவனுகவும காணபபடுகிருன தவிரவும,
திாபணடிதாகளால இநதததாமததிறகுபபிரமாணமாகசசொலல
கிறவேதவாதஙகள இவவுலகததில யுகததிறகுததககபடி குறை
றனஎனறு நமககுககேளவி கிருதயுகததில தாமஙகள வேறு,
தாயுகததில வேறு, துவாபாயுகததில வேறு, கலியுகததில
று (ஆகையால, தாமஙகள)சகதிககுத தககபடி செயயபபட்டவை
யிருககினறன [2]ஆமனுபவசனமஸதயமெனபது ஜனஙகஙகளின
ளகை ஆமனுயஙகளினினறும ஸகலவிஷயஙகளையுமதெரிவிககிற
ஙகளவநதன அநதவேதஙகள எலலாவிஷயததிலுமபிரமாணமா
இநதததாமவிஷயததிலும பிரமாணமாயிருககினறனவலலவா?
பிரமாணம மறறெருபிரமாணததோடுவிரோதிததால அது எப
சாஸதிரமாகும? செயயபபடுகிறதாமததினநிலைமையானது எப
ழுது வலியவாகளான துஷடாகளால விகாரததைஅடையுமபடி
யபபடுகிறதோ அபபொழுது அநதநிலைமையும நசிககிறது
ததாமததை அறியவுமசெயகிறேம, ஒருகால அறிகிறது
ல (சொனஞல) அறியவுமமுடியும, அறியவுமமுடியாது
கததிமுனையைககாட்டிலும ஸூக்ஷமமாயிருககிறது, பாவதத
காட்டிலும பெரிதாயுமிருககிறது [3]கநதாவநகாமபோனற

[1] 'அனனததிஞல ஜீவிககினறன' எனபது பழையவுரையினகருதது
[2] பிரதயக்ஷமாயுமஅபிரதயக்ஷமாயுமிருககிறவேதஙகள,
[3] மாயாநகரம

தாமமானது முதலில (ஸதயமபோல) காணபபடுகிறது, வானகள நுடபமாகபபாாததால மறுபடி காணபபடுகிறதிலலை பாாதரே! பசுமாநதையின அருகிலிருககிறசிறுகுளஙகளும கழு குபபாயகிறவாயககாலிலிருககிறமடுககளுமகுறைவதுபோல ஸமி யிலசாஸவதமாகசசொலலபபடடதாமமானது மிகவுமகுறைவடை தாகக காணபபடுகிறதிலலை சிலா காமததிறுலும சிலா பயத லும அபபடியேசிலா வேறுகாரணஙகளினுலும தாமததைச கிறாாகள வேறுனபலஅஸதுககளும (டமபததுககாக) ஸாத யிலலாமல ஆசாாததையடைகிறாாகள அது விரைவில தாமமாகி கிறது [1]ஸாதுககளிடததிலோவெனறுல அது உலகததால [2] றபபடுகிறது இவாகளை மூடாகள பிததாகளாகசசொலலுகிறா மேலும, பாிஹஸிககவும செயகிறாாகள மஹாஜனஙகள தங தாமததினினறுமமாறி ராஜதாமததை அடைநதிருககிறாாகள லாருககுமநனமையாக ஒருவிதஆசாரமும எறபடுகிறதிலலையென அநதஆசாாததிறுலேயே 3 ஒருவன ஸமாததனுகிறுன அது றொருவனுககு விரோதமாகிறது அநத 5ஆசாரமுளளவனே ஸ வததிறுலேயே எபபொழுதும ஒசேவிதமாயிருககிறுன எ லேயே ஒருவன முனனுககுவருகிறுனே அதுவே மறறவாக பாதிககிறது ஆகையால எலலாஆசாரஙகளுககும ஒசேவிதட நிலைமைஇலலையென்று ஊஹிககவேணடும முறகாலததில விதட களால நெடுஙகாலம அனுஷடிககபபடடதாமமானது சொலலபபட ருககிறது பழமையானஅநதஆசாாததினல சாஸவதமானஒ யாதை எறபடடிருககிறது" எனறுசொனனா

இருநூற்றறுபத்தேழாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி)

(ஜாஜலிமுனிவர் நர்மநிமித்தமாகக்கர்வமடைந்து துலாதாரனிடம் சென்றது)

பீஷமா, "இநதவிஷயததிலும தாமநிமிததமஜாஜலி துலாதாரனெனகிற ஒருவைஸயனுககுமஉணடான ஸமவாதரூப பழைய ஓாஇதிஹாஸததைச சொலலுகிறாாகள ஒருவன, ஜாஜலியெனகிறஒருவேதியா இருநதாா வனததில ஸஞசரி

---

[1] வேறுபாடம் [2] 'பரலாபம' எனபது மூலம
3 விஸவாமிதரா, 4 பாசுராமா 5 வஸிஷடா

மிருந்ததவமுடையவரும புததிமானுமாகிய அந்த முனிவா
ததிரபபிரதேசததைபடைநது அநேகவருஷஙகள நியமததோ
மிகவும மிதமான ஆகாரததோடுமிருநது மாவுரியையும மான
லையுமஉடுதது ஜடைகளைததரிததுச சரீரததில அழுககுமிகுதி
படியத தவஞசெயதா ஓ! பூபதியே! மிகுநததேஜஸுளள
ாஸியும பரமமரிஷியுமான அவா ஒருகால உலகஙகளைபபாாப
காக மனோவேகமாக ஸஞசரிததாா அநத முனிவா ஒரு
ம ஜலமததியிலிருநதுகொணடு ஸமுததிரததால சூழபபடட
சிறிதுமபெரிதுமான காடுகளுளளதுமான பூமியைப பாாததது,
வுலகததில சராசரஙகளுள ஜலததிலும ஆகாயததிலும எனககுச
னமாக என்னுடன கூடவருபவன ஒருவனும இலலை' என்று
ததாா ஓ! பாரதனே! அபபொழுது அவா ஜலமததியில பிசா
ளபாாததுககொணடிருககையில, 'என்னால தாமமானது அடை
டது' என்று ஆகாயததில தோளதடடினாா (உடனே) பிசா
அவரைநோககி, 'நீா இவவிதமசொலவதறகு யோககியால
வாாணஸியில துலாதாரனென்னுமஒருவன வியாபாரததொ
ளளவனும மிககபுகழபெறறவனுமாயிருககிறான பிராமமணோத
! அவனும நீாசொலவதுபோலச சொலலுகிறதிலலை' என்று
லின பூதஙகளால இவவாறுசொலலபபடடவரும மிககதவத
டையவருமான ஜாஜலியானவா,'ஞானவானும புகழுடையவனு
அநததுலாதாரனை நான பாாககவேணடும' என்று மறுமொழி
ா (உடனே) பூதஙகள ஸமுததிரததினின்றுமகிளமபி, இவ
சொன்ன அநதமுனிவரைநோககி, 'ஓ! பிராமமணோததமரே!
வழியை அடைநது நடககககடவீா' என்றுசொலலின பூதங
வவிதஞசொலலககேடடஜாஜலியானவா அபபொழுது மனவ
ததுடன நடநதாா வாாணஸியில துலாதாரனை அடைநது
ருமாறு சொலலலானாா" என்றாா யுதிஷடிரா, "ஐயா!
ஜாஜலியினால ஒருவராலுமசெயயமுடியாத என்னகாமம
பபடடது? எநதககாமததால மேலானஸிததியை அடைந
அதை எனககு விரிவாகசசொலலவேணடும" என்றுகேட

ஷமா, "அநதஜாஜலியானவா மிகவும கோரமான தவமு
வாானா மிககதவமுளளவரும வானபபிரஸதவிதியை அறிநத
ன ஜாஜலியென்கிற அநதபபிராமமணா காலையிலும மாலையிலும
ானததிலவிருபபமுளளவரும செவவையாக அககினிகளை ஆரா

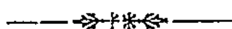
திக்கிறவரும், வேதாத்யயனமுள்ளவருமாயிருந்துகொண்டு பி
தேஜஸால் விளங்கினார் அவர் வனத்தில் தவத்திலிருந்து
ண்டு அதர்மத்தைக் கண்ணாலும் பார்க்கவில்லை அவர் கார்கால
வெளியிலபடுத்தும் பனிக்காலத்தில் ஜலமத்தியிலிருந்தும் வே
காலத்தில் காற்றையும்வெயிலையும் பொறுத்துக்கொண்டும்
மத்தைஅடையாமலிருந்தார் அவர் பூமியில் அநேகவிதக்கஷ்ட
இடங்களில் படுத்துப் புரண்டுகொண்டிருந்தார் பிறகு, ஒரு
அந்தமுனிவர் மழைக்காலத்தில் வெளியிலிருந்துகொண்டு அடி
ஆகாயத்திலநின்றுவிழும்மழைஜலத்தைத் தமதலையில் தாங்கி
ஓ! பிரபுவே! அப்படிநனைந்ததினால அவருடையஜடைகள் நனை
ஒன்றாயின பாபமற்றவரான அவர் நித்யமவனஸஞ்சாரத்தாலக
விட்டார் ஒருகால அவர் ஆகாரமவிட்டுக் காற்றைப்புசித்து மி
தவத்திலிருந்துகொண்டு ஜாகரதையுடன கட்டைபோல நின
ஒருபொழுதும சலிக்கவில்லை ஓ! பாதகுலத்திலுதித்தஅ
கட்டைபோலாகிச் சேஷ்டையற்றிருக்கிறஅவருடையதலையில்
ண்டுகுருவிகள் (சோந்து) ஒருகூட்டைக் கட்டின கருணை
அந்தப்பிராமமணமுனிவர் அந்தஜடைகளில புல்லாலும் நூலா
கூடுகட்டுகிற ஆணும்பெண்ணுமான அவைகளைக் கவனியா
இருந்தார் அவைகள், அவர்கட்டைபோலாகி மிகுந்ததவத்த
அசையாமலிருந்தபொழுது, எளிதில நம்பிக்கையடைந்து அந்தக்
டில ஸுகமாகவஸித்தன ராஜனே! பிறகு கார்காலமசென்று
காலமவா அந்தப்பக்ஷிகள் காமத்தாலமோகித்துக் காப்பாதானவ
னால அவரிடமநம்பிக்கையோடு அந்தசிரத்தில் முட்டைகளை
பண்ணின தீவிரமான விரதமுள்ளவரும் தேஜஸுள்ளவரு
அந்த அந்தணர் அவைகளை அறிந்தார் அறிந்தும மிகுந்த
யுள்ள அந்தஜாஜலி சலிக்கவில்லை எப்பொழுதும தாமத்தில
பற்றிய அவர் அதர்மத்தை விரும்பவில்லை ஓ! பிரபுவே! அ
அவைகள் அப்பொழுது ஒவ்வொருநாளும வந்து அவருடை
யில இளைப்பாறி ஸந்தோஷத்துடன வஸித்தன பிறகு முட்டை
முதிர்ந்து குஞ்சுகள் உண்டாயின, அங்கேயே விருத்தியையும
தன ஜாஜலியும அசையாமலிருந்தார் விரதங்கொண்டு தாமசி
டைய அவர் குருவிகளின முட்டைகளைக் காப்பதற்காக ஜாகரதை
அசைவற்று அப்படியே நின்றார் ஓ! ராஜேந்திரனே! பிறகு
குஞ்சுகளுக்குக் காலத்தில சிறகுகள் உண்டாயின அந்தமுனி
அந்தக்குருவிக்குஞ்சுகளுக்குச்சிறகுகளுண்டானதை அறிந்தார்

ானகளிறசிறநதவருமம உறுதியானவிரதமுடையவருமானஜாஜல
கு ஒருகால அநதபபக்ஷிகளைபபாரததுப பரமஸநதோஷமடை
ா அபபடியேஅவைகள மேனமேலும விருததியடைநதுவருகின
தபபாரததும ஸநதோஷததை அடைநதார பக்ஷிகளும ஸல
குஞசுகளுடன அவாதலையில வஸிததன அநதஜாஜலியெனகி
தியரும அவைகள சிறகுமுளைதது ஆகாயததிலபறநது மாலை
ாறும திருமபிவருவதையும பாரததார, அசையாமலுமிருநதார
கால அவைகள தாயதநதைகளால விடபபடடு அடிககடி வருவ
போவதுமாயிருநதன ஜாஜலியும அசையாமலே இருநதார
அரசே! அபபடியே அநதககுஞசுகள பகலமுழுவதுமபோய
டு மறுபடியும அஙகேயேவஸிபபதறகாக ஸாயஙகாலம திருமபி
தன ஒருஸமயம பக்ஷிகள ஐநதுநாள வெளியிலசுறறிவிடடு
வதுநாள வநதன ஜாஜலி அசையவிலலை இறகுமுளைததஅந
பக்ஷிகள வரவர மிகஅதிகநாடகள திருமபிவராமலே இருநதன.
சனே! ஒருஸமயததில பறநதுபோனஅபபறவைகள ஒருமாதம
ாயினும திருமபிவரவேயிலலை. பிறகு அநதஜாஜலியும வேறி
சென்றார அவைகளபறநதுபோனபிறகு ஜாஜலி ஆசசரியததை
டநது, 'நான ஸிததனுனேன' என்று நினைததார பிறகு அவ
காவமானது சூழநதுகொணடது உறுதியானவிரதமுடைய
ம தமமைமெசசிககொளளுகிறவருமான அவர அபபடியே வெளிக
மினபக்ஷிகளைபபாரததுவிடடு உடனே தமமைமிகவுமபுகழநது
ணடு ஸநதோஷிததார பிறகு சிறநததவமுளளஅவர நதியில
அககினியைத திருபதிசெயது உதயமாகிறஸூரியனுககுஎதி
நதார ஜபமசெயகிறவரகளிலசிறநதவரான அவர அபபடிகுருவி
ததலையிலபரிபாலிததததால, 'எனனால தாமமஅடையபபடடது'
று வெளியிலநினறுசொலலித தோளதடடினார பிறகு, ஆகாயத
ஒருவாககுஉணடாயிறறு அதையுமஜாஜலிகேடடார அ(தெனன
னறால) 'ஓ! ஜாஜலியே! தாமததால நீர துலாதாரனுககுஒபபாக
டா மஹாபுததிமானான துலாதாரன காசியிலஇருககினறான ஓ!
மமணரே! அவனும நீரபபடிசொலலுகிறீரோ அபபடி சொலலத
வனலலன' எனபது ஓ! அரசனே! (அதைககேடடு) அநத
ிவர பொறுமைகொணடு துலாதாரனைபபாரககவேணடுமெனகிற
பபததால எவவிடததில ஸாயஙகாலமாகுமோ அவவிடததில
ஸிததுககொணடு பூமியில ஸஞசரிததார, வெகுகாலமநடநது
பபடடணததை அடைநதார. (அவவிடததில) வியாபாரமசெய

இற துலாதாரனையும கணடார மூலதனததாலஜீவிககிற அவனும கிற அநதவேதியரைபபாாதது உடனேஎழுநது மிகுநதஸநதோ துடன க்ஷேமமவிசாரிததுப பூஜிததனன பிறகு துலாதாரன, பிராமமணரே! நீாவருமபோதே நான அறிநதேன ஸநதேகமி ஓ! பிராமமணோததமரே! நானசொலலுகிறவாாததைதயைக கே ஸமுததிரபபிரதேசததை அடைநது நீா பெரியதவஞசெயதீா. மூநதிஒருவிததாலும தாமததினபேரையும அறியாமலிருநதீா பிராமமணரே! பிறகு தவததால ஸிததியடைநதஉமமுடையதலை சிககிரம பக்ஷிகள உணடாயின பிராமமணரே! அவைகளும யால காககபபடடன அவைகள சிறகுமுளைதது வெளியிலஸஞ் கபபோனபொழுது நீா, அநதககுருவிகளாலுணடான தாம நினைததீா பிராமமணஸரேஷடரே! பிறகு எனவிஷயமாக ஆகா லுணடானவாாததையை நீாகேடடீா உடனே நீா பொறுமை நது இஙகேவநதீா பிராமமணஸரேஷடரே! உமககு எனனவிரு ததை நான செயயவேணடும? அதைசசொலலும' எனறுசொனன

இருநூறறறுபததேடடாவது அததியாயம

மோக்ஷதாமம. (தொடர்ச்சி.)

(ஜாஜலிக்கும் துலாதாரனுக்கும் தர்மநிமித்தமாக நடந்த ஸம்பாஷணை)

புததிமானான அநதததுலாதாரன இவவிதமசொலல, புதகி யான ஜாஜலியெனறமுனிவா அபபொழுது அவனைநோககி ஒ ததை சொலலலானா 'ஓ! வைஸ்யபுததா! ரஸமுளளஎலலாவ களையும எலலாவாஸனைபபொருளகளையும விருக்ஷஙகளையும ஓ களையும விறகினறஉனககு, சிறநதறும நிலைததறுமான இநத மானது எதனால உணடாயிறறு? மிகக அறிவுளளவனே! இந யததையெலலாம எனககுசசொல' எனறுவினவினா. புகழ்பெறற யா இவவிதமகேடக, தாயாாததஙகளின உணமையைஉணாநத தாரனெனகிறவைஸ்யன தாமஙகளுடையஸூக்ஷமஙகளைச லானன 'ஓ! ஜாஜலியே! ஜனஙகள எலலாபபிராணிகளுககுமந யும எலலாரிடததிலும ஸநேகததிறகுககாரணமும அனுதியு சொலலுகிறதும, ரகஸயமும, ஸநாதனமுமான தாமததை நான வேன. ஓ! ஜாஜலியே! எலலாபபிராணிகளுககுமதுரோகமி

வது அல்லது (அவசியமானல்) அறபதுரோகததுடனுவதுஇரு
மஜீவனமதான சிறநததாமம அதனல நான ஜீவிககிறேன நா
பியகுசசிகளாலும புறகளாலும வீடுகட்டிககொணடிருககிறேன
பிராமமணஶரேஷடரே! நான செயபஞசு, பதமகம, தூஙகப
ாநதுமதாழுநதுமானவாஸனைபபொருளகள, களதவிரப பலவி,
ன அநத அநதாஸபதாாததஙகள இவைகளையெலலாம கபடமினறி
ரிடமிருநது விலைககுவாஙகி விறகிறேன ஓ! ஜாஜலியே! செ
யினுலும வாக்கினுலும மனததினுலும எலலாபபிராணிகளுககு
நதிாலும அவைகளுடையஹிததிலபறறுதலுளளவனுமாயிரு
வனதான தாமததையறிநதவன ஓ! ஜாஜலியே! நான ஒருவனை
அநுஸரிககிறதுமிலலை, [1]விரோதிககிறதுமிலலை, [2]துவேஷிககி
மிலலை, விருமபுகிறதுமிலலை, எலலாபபிராணிகளிடததிலும ஸமம
நககிறேன என்னுடையவிரததைப பாரும ஜாஜலியே! என
டையதராசும எலலாவிஷயததிலும ஸமமாகவேஇருககிறது
ன பிறருடைபசெயகைகளைப புகழுகிறதுமிலலை, இகழுகிறதுமிலலை
ாமமணஶரேஷடரே! (மேகததாலுணடாகும) ஆகாயததினுடைய
சிததிரஙகளைபபோல உலகததினுடையவிசிததிரஙகளைப பாாததுக
ாணடிருககிறேன ஜாஜலியே! எனககு எலலாபபிராணிகளிடதது
ம ஸமமான அருள இருககிறது இஷடவஸது, அநிஷடவஸ்து (இ
டும) அறறவனுனஎனனல விருபபுவெறுபபுஇரணடும வெளியிலெ
ககபபடடன இவவிதம எனனை நீா அறியககடவீா ஓ! புததி
லிகளிலுததமமான ஜாஜலியே! எனனை எலலாபபிராணிகளுககும
மாகவும ஓடடாஞசிலலியையும பொனனையும ஸமமாக எணணு
னுகவும நினைககககடவீா குருடரும செவிடரும பிததரும தேவா
ால அடைககபபடட [3]துவாாததையுடையவாகளாகப பிழைபபுமட
ம பயனுகவுடையவாகளாயிருபபதுபோல ஞானியானஎனநிலைமை
இருககிறது பிராயமுதிாநதவாகளும நோயாளிகளும வலியற்ற
களும விஷயஙகளிலவிருபபமிலலாமலிருபபதுபோலவே எனககும
ததததிலும காமததிலும போகததிலும விருபபமிலலை ஓ! பிராம
ரேரே! எபபொழுது புருஷன ஒனறினிறும பயததையடைகிற
லையோ, எபபொழுது இவனிடமிருநதும ஒனறும பயததையடை
திலலையோ, எபபொழுது ஒனறையுமவிருமபாமலும வெறுககாம

[1] வாககினுலும செயகையினுலும பகைபாராடடுவது [2] மனததினுல
கபாராடடுவது
[3] இநதிரியஙகள

லும இருககினறுனே அபபொழுது ஸிததியை அடைகிறுன எபபொ
ழுது காயததினுலும வாககினுலும மனததினுலும ஒருபிராணியி
னிலும கெடடஎணணததைசசெயயவிலலையோ அபபொழுது பி
மததை அடைகிறுன எலலாபபிராணிகளுககுமபயததைஉணடுப
ணுமவிருபபவனுடைய தாமததிறகுசசரியானதாமம இதறகு
லும இபபொழுதும இனிமேலுமிலலை அவன அபயமானஸதா
தை(பிமமததை)அடைவான குரூரமானவாாததையுடகடினசிகை
யுடையஎவனிடமிருநது எலலாஉலகமுமமிருதயுவினவாயைகக
நடுஙகுவதுபோல நடுஙகுகிறதோ அவன மிககபயததை அடைவா
விதிபபடியிருககிறவாகளும முதியவாகளும புததிரபௌததி
ளுளளவாகளும ஒருவரையுமதுனபமசெயயாதவாகளுமாயிருக
பெரியோாகளுடையநடககையை நாம அனுஷடிககிறோம நி
மானதாமமானது (சிலபாகததிலவேறுபடட) ஸதாசாரததால புர
நஷடமாகிவிடடது அதனுல விதவானும தவசியும காமககு
தஙகளைவெனறபலவானுஙகூட மோகிககுமபடிசெயயபபடுகிறா
ஓ! ஜாஜலியே! புததிமானஆசாரததினுலேயே விரைவாகத தாமத
அடைவான நலலகாமஙகளால அடஙகித துரோகசிநதனையி
மலநடநதுவருபவனுககு, இவவுலகததில, நதியில தானுகவே
நதுவருகிறஒருகடடையானது தானுகவேமிதநதுவருகிற மறறெ
கடடையுடன சேருகிறதும, பிறகு அதில அஙகஙகிருநது மற
சிலகடடைகளும, குசசிகுபபைகூளஙகளும சேரவேணடுமென
விருபபமிலலாமல ஒருகால தாமாகவேவநதுசேருகிறதுமபோல (
மிததிராதிகளினசோகமையும உணடாகிறது) ஓ! முனிவரே!
னிடமிருநது ஒருபோதும ஒருவிததாலும ஒருபிராணியும பய
நடுஙகாமலிருககிறதோ அவன எபபொழுதும எலலாபபிராணிக
மிருநதும பயமிலலாமையை அடைவான ஓ! விதவானே! கு
கினற செநநாயினிடமிருநது எலலாஉலகமும நடுஙகுவதுபோல
எலலாஜலஜநதுககளும கரையையடைநது நடுஙகுவதுபோலவும
னிடததில எலலாபபிராணியும நடுஙகுமோ (அவன அபயத
அடையமாடடான) ஆசாரம இவவிதமாஏறபடடிருததலால எ
ஜனககடடும தனமுமுளளவனுயிருககிறுனே அவனே நலலப
முளளவன அபபடியே அவனே உததமன ஆகையால, அ
பயனைச சிநதிததவாகளும எலலாமஅறிநதவாகளும ஸமாதத
மானகவிகள அவாகளையே கீாததிககாகசச சாஸதிரஙகளில வா
கினறுாகள தவஙகளாலும யாகததாலும தானஙகளாலும

னவார்த்தைகளாலும் இவ்வுலகில் எந்தெந்தப்பயனை அடைகிறு
ளர் அந்தப்பயனெல்லாம் அபயதானத்திறகும் கிடைக்கும் உ
தில் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் அபயதக்ஷிணையைக்கொடுக்கிறவன
யமெனகிற யாகஙகளைச்செய்கிறவனுகி அபயதக்ஷிணையையடை
ன பிராணிகளுக்குத் துன்பஞ்செய்யாமலிருப்பதைப்பார்க்கிலும்
ாந்ததர்மம் ஒன்றுமில்லை ஓ! மகாமுனிவரே! எவனிடமிருந்த
பிராணியும் ஒருகாலும் ஒருவிதத்தாலும் நடுங்குகிறதில்லையோ
ன எல்லாப்பிராணிகளிடமிருந்தும் அபயத்தை அடைகிறுன
ிடமிருந்து உலகமானது வீட்டிலுள்ள பாம்பினிடம்நடுங்குவது
ால நடுங்குகிறதோ அவன் இம்மையிலும் மறுமையிலும் தர்மத்
அடைவான். எல்லாப்பிராணிகளுக்கும்ஆத்மபூதனும் எல்லாப்
ணிகளையும் (தன்னிடத்தில்) பார்க்கிறவனும் அடையவேண்டிய
யில்லாதவனும் பிரம்மத்தையடைய விருப்பமுள்ளவனுமாயிருப்
னுடையமார்க்கத்தில் தேவர்களுமஅறியாமல மயஙகுகிறார்கள்.
லபூதஙகளுக்கும் செய்யும் அபயதானத்தை எல்லாததானஙகளுக
உத்தமமாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஓ! ஜாஜலியே! உமக்கு உண
மையைச் சொல்லுகிறேன் என்னுடைய (வார்த்தையை) நம்பும்.
வனே செலவமுள்ளவனுக இருந்து பிறகு வறுமையை அடைகி
வினைகளுடையநாசத்தைப்பார்த்து ஜனஙகள் எப்பொழுதும
திக்கிறார்கள் காரணமின்றித் தர்மமானது இல்லையன்றோ? ஜாஜ
ய! தர்மம் ஸூக்ஷ்மமாகவன்றோ இருக்கிறது? வேதத்தில் ஸித
திறகாகவும், ஸாதயத்திறகாகவும் தர்மம் சொல்லப்பட்டிருக
து மிகவும் மறைவானதர்மமானது ஸூக்ஷ்மமானதால நன்றாக
யமுடிகிறதில்லை ஒருவிதமான ஆசாரத்தைக்கண்டு மற்றொரு
மாக அறிகிறுன் எருதின் விருஷணஙகளைச்சேதிக்கிறவர்களும்,
கைக்குத்துகிறவர்களும், அதைப் பெரியசுமைகளைச் சுமக்கச்
கிறவர்களும், கட்டுகிறவர்களும், வசப்படுத்துகிறவர்களும், பிரா
களைக்கொன்று தின்னுகிறவர்களுமானவர்களை ஏன் தூஷிக்கிறீ
ல? மனிதர்கள் மனிதர்களையே தாஸராகச்செய்துகொண்டு
வுபவிக்கின்றார்கள், இரவும பகலும அடியினுலும் கட்டினுலும
பந்தத்தினுலும் வேலைவாஙகுகிறார்கள், தம்மைஅடிப்பதிலும
வதிலும என்னதுக்கம் உண்டாகுமோ அதையும் அறிவார்.
துஇந்திரியஙகளோடுகூடினபிராணிகளில ஸூர்யன், சந்திரன்,
, பிரமமா, பிராணன், கிரது, யமன் (முதலிய) எல்லாத்தேவஙக
ம வஸிக்கின்றன. அந்தஜீவனகளை விறகிறவனுக்கு இறந்தபிரா

ஷிகளவிஷயததில ஆலோசனை ஏது? வெளளாடு அகனி, செ
றிககடா வருணன, குதிரை ஸூாயன, பூமி விராட, பசு
,னறும சநதிரன, இவைகளைவிறறவன ஸிததியையடையான
ரோமமணே! தைலததிலும நெயயிலும தேனிலும ரஸஙகளி
ஒஷதிகளிலும எனனவிசாரம? உலகுகுமகொசுகுமிலலாதவிட
யாகமாகவளாககபபடடபசுககளை, அவை தமதாயககு அனப
வையெனறுதெரிநதும, மனிதாகள, பலவாறு பலாதகாரமசெயது
கொசுககளாலநிறைநதவையும மிககசேறுளளவையுமான இடஙக
துடைவிககிறாகள சிலகாளைகள விதியிலலாமலே சுமையாலவ
நபபடடு நடுஙகுகினறன அநதசசெயகையைவிட ¹பருணஹ
ம பெரிதெனறு நான நினைககவிலலை சிலா பயிாதொழிலை ந
தெனறுநினைககினறனா அநதததொழிலும மிககொடிதாயி
து கொழுவுடனசோநதகலபபைகளால பூமியையும அதிலு
நதுககளையும உழவன துனபமசெயகிறான, அபபடியே பசி தா
களைபபு இவைகளால இளைததவையும நுகததடியிலபூடடபப
வையுமான எருதுகளையும துனபமசெயகிறான கோககளுககு அ
பஙகள (=கொலலததகாதவை) எனறுபெயா எவன இவற
கொலலததககவன? எவன வீணாகக கோவைத துனபுறுததுகிறா
அவன பெரியதீஙகைச செயதவனாவான மோகூததில முய
புளளரிஷிகள (தஙகளபூஜைககாகப பசுவையும விருஷபததை
ஹிமசைசெயத) நஹுஷனிடததில, 'மாதாவானபசுவையும பி
வானவிருஷபததையும கொனறாய ஓ! நஹுஷனே! கெட
பததைச செயதாய. உனனால நாஙகள துககததை அடையபே
றோம' எனனுமஇதைத தெரிவிததாாகள. ஓ! ஜாஜலியே! பு
பெறறவாகளும மஹாபாகயவானகளுமான அநதரிஷிகள அ
பாவததை நூறறொருரோகஙகளாகசசெயது எலலாபபிராணிகளி
லும தளளினாகள உணமையானஆததததைககணடவாக
மஹாதமாககளுமான எலலாமுனிவாகளும நஹுஷனை ப
ஹததிசெயதவனுககச சொலலுகிறாகள 'அவனகிருஹததில
கள போஜனமசெயயமாடடோம' எனறுசொலலிவிடடு யதிக
சாநதாகளுமானரிஷிகள ஞானததினால நஹுஷனை ஆகேூபித
கள ஓ! ஜாஜலியே! அவவாறு பரமபரையாகவநதஆசாத
ஷிருபபதால நீ ஸமாததாாயிருநதும இபபொழுது அமஙகள
கோரமுமான இபபடிபபடடஆசாரஙகளை அறியவிலலை காரண

¹ 43-ம பககம் குறிபபிறகாணக

ு தாமததைத தேடவேணடும கேவலம [1]லோகாசாரததை ஆச
ககூடாது ஜாஜலியே! எனககுத துனபஞசெயகிறவனும
ழகிறவனுமாகிய இருவாவிஷயததிலும கேளும அவாகளிருவ
எனககு ஸமமானவாகளே. எனககு விருபபும வெறுபபுமிலலை.
படிபபட்ட இநததாமததைப புததிமானகள கொணடாடுகிறா
இநததாமம யுகதிககுஒததது, எபபொழுதும தாமசீலாக
லும யதிகளாலும கூரியபுததியாலஅறியபபெறறு அனுஷடிககப
கிறது' எனறுசொனனான.

இருநூறறறுபததோனபதாவது அதயாயம

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி.)

(ஜாஜலிக்கும் துலாதாரனுக்கும் தர்மநிமித்தமாகநடந்த ஸம்பாஷணைத்தொடர்ச்சி)

ஜாஜலியானவா, 'தராசுபிடிககிறவனானஉனனால நடததபபடு
தாமமானது பிராணிகளுடைய ஸவாககமாககததையும ஜீவன
பாாததையும தடைசெயயும கிருஷியினாலனறோ அனனமுண
கிறது? அதனால நீயும ஜீவிககிறாய ஓ! வைசியனே! பசுககளா
பயிாகளாலும மானிடாகள ஜீவிககிறாாகள அவைகளால யாக
உணடாகிறது நீ நாஸதிகவாதமேபேசுகிறாய இநதஉலகமானது
ஷி ஒனறைமட்டுமவிட்டாலே ஜீவியாதே' எனறுசொனனா
துலாதாரன, 'ஓ! ஜாஜலியே! (தாமமான) பிழைபபைச சொல
போகிறேன ஓ! பிராமமணரே! நான நாஸதிகனலலேன நான
ததையும நிநதிககவிலலை யஜஞததைஅறிநதவனே மிகவும அா
ன பிராமமணரே! யஜஞததுககு நமஸகாரம எநதஜனஙகள
ஞததை அறிநதவாகளோ அவாகளுககு நமஸகாரம. பிராமமண
தஙகளயஜஞததைவிட்டு க்ஷத்ரியாகளுடையயஜஞததை அனு
ககிறாாகள ஓ! பிராமமணரே! லோபிகளும பணததிலமிகவும
ுளளவாகளுமானநாஸதிகாகளால வேதவாககததை அறியாதவாக
ருப பொயயானது ஸதயமபோல ஏறபடுததபபட்டிருககிறது
றியாதவன,) 'நீ இது கொடுககவேணடும, இது கொடுககவேண
எனகிறதைததவிர வேறொனறையும (அவனுககுச) செயய
மபுகிறதிலலை ஆகையால, (கொடாதவிஷயததில பொருளுககு)

[1] வேறுபாடம.

திருட்டு ஏற்படுகிறது ஓ! ஜாஜலியே! அவனுடையகாமங்கள் ம
ட்டகாமங்களாகின்றன முறையாகச்செய்யப்படுகிற ஹவிஸ்
தேவதைகள் ஸந்தோஷிக்கிறார்கள் நமஸ்காரத்தினாலும் ஹவிஸ்
லும் வேதாத்யயனத்தினாலும் தானம்முதலானவைகளினாலும் தே
தைகளுக்குச் சாஸ்திரப்பிரமாணப்படி பூஜையானது ஏற்படும் [1]இ
டம் [2]பூர்த்தமென்னும்இவைகளாலும் தீயோருக்குத் [3]தீயஸந்
உண்டாகிறது லோபியிடமிருந்து லோபி உண்டாகிறான் ஸம்பு
புள்ளவனிடமிருந்து ஸம்புத்தியுள்ளவன் உண்டாகிறான் யஜமா
களும் ரித்விக்குகளும் எப்படித் தங்களை (நடத்திக்கொள்ளுகி
களோ) அப்படியே அவர்களின்ஸந்ததிகளும் உண்டாகின்றன ஆ
யத்திலிருந்து சுத்தமானஜலமஉண்டாவதுபோல யஜ்ஞத்திலிரு
பிரஜை உண்டாகிறது ஓ! பிராம்மணரே! அக்னியிலபோடப்ப
ஆஹுதியானது ஆதித்யனை அடைகிறது ஆதித்யனிடமிரு
மழை உண்டாகிறது மழையினால் அன்னம் உண்டாகிறது அன்
தினால் பிரஜைகளுண்டாகின்றன பலனைக்கருதாமல்யஜ்ஞத்தைச்
செய்துவந்தமுன்னோர்கள் அந்தயஜ்ஞத்தினால் விரும்பியஅனைத்
யும் அடைந்தார்கள் பூமி உழப்படாமலே பலன்தருவதாயிருந்த
ஆசீர்வாதங்களாலேயே கொடிகள் உண்டாயின அந்த முன்
கள் யாகங்களிலும் தங்களிடத்திலும் ஒருபயனையும் நினைக்கவில்
யாகபலனில் ஸந்தேகப்பட்டுக்கொண்டு யாகஞ்செய்பவர்கள் [4]அ
துக்களும் டம்பமுடையவர்களும் லோபிகளும் தன்னையேபிர
ஜனமாகவுடையவர்களுமாகிறார்கள் வேதப்ரமாணத்தைக் குத
கத்தினால் கெடுக்கிறவன் அசுபகாமத்தினால் பாவிகளுடையலோ
களை அடைவான். ஓ! பிராம்மணஶ்ரேஷ்டரே! அவன் இந்தஉல
தில் எப்பொழுதும் அறிவில்லாதவனும் கெட்டசித்தமுள்ளவனு
வான் பிராம்மணனானவன், 'இது அவஶ்யம் செய்யத்தக்கத
என்று செய்யவேண்டிய காமாவைச் செய்கிறான், அப்படிச்செ
யாவிடில் பயத்தை நினைக்கிறான், உலகத்தில் பிரம்மம் ஒன்றேஇ
கிறதென்று நினைக்கிறான், மற்றது அவஶ்யம் செய்யக்கூடியதெ
நினைக்கிறதில்லை இப்படிப்பட்டவனுடைய குணமில்லாத காமா
பெரிதென்று கேட்டிருக்கிறோம் இவனிடத்தில் எல்லாப்பிரா
ளுக்கும் உபகாரமும் பயனைவிரும்புவதில் ஸங்கோசமுமிருக்கின்
ஸத்யத்தையும், தமத்தையும் யாகமாகவுடையவர்களும் லோபப

1 யாகம். 2 குளம்வெட்டுவதுமுதலியன
3 வேறுபாடம் 4 வேறுபாடம்

களும் ஆத்மத்யானமுள்ளவர்களும் அந்தஸமயத்திற்கு வேண்டி
போக [1]மிச்சத்தைத்தள்ளிவிடுகிறவர்களுமாயிருக்கிற ஸகலஜன
ளும் மத்ஸரமில்லாதவர்களாவார்கள் சரீரம் ஆத்மா இவற்றின்
வத்தை அறிந்தவர்களும் தமக்குரியயஜ்ஞத்தில் நிஷ்டையுள்ள
களும் பிரம்மத்தைச்சேர்ந்த வேதத்தை (பிரணவத்தை) ஜபிக்
வர்களுமாயிருக்கிறவர்கள் மற்றவர்களையும் ஸந்தோஷிக்கச்செய
கள் அந்தப்பிரணவம் ஸகலதேவதைகளின் ஸ்வரூபமும் பரா
களான ஸகலப் பிரம்மஸ்வரூபமும் பிரம்மத்தைப்பற்றியதுமா
கிறது ஓ! ஜாஜலியே! அந்தப்பிரணவத்தை உபாஸிக்கிற
திருப்தியை அடைகிறபோது தேவர்கள் திருப்தியை அடைகிறா
ர், [2]ஸகல ரஸங்களாலும் திருப்தியடைந்தவன் பின்பு ஒன்றை
விரும்பான பரமமஜ்ஞானத்தினால் திருப்தியடைந்தவனுக்கு
கத்தைக்கொடுக்கின்ற நித்யதிருப்தியானது உண்டாகிறது ஆகை
, அவன் அதைத்தவிர வேறு ஒன்றையும் விரும்பான தா
ந்த ஆதாரமாகவுடையவர்கள் தாமத்தாலுண்டானஸுகத்தை
டயவர்களும் அப்படியே எல்லாமுயற்சியையுமுடையவர்களு
ிருக்கிறார்கள் விவேகியானவன், 'உண்மையில் நமக்கு இதற
மலானது ஒன்று இருக்கின்றது' என்று நினைக்கிறான் சாஸ
ஞானமும் அனுபவமுமுடைய சிலர் மிகவும் புண்ணியத்தைக
டுக்கின்றதும் பரிசுத்தமுள்ளதும் பரிசுத்தர்களான பெரியோர
டைய பரம்பரையில் வைக்கப்பட்டதுமான (ஸமஸாரஸமுத்திரத
) அக்கரையை அடையவிரும்புகிறார்கள் அந்தஸாத்விகர்களோ
ன்றால் எதிலசென்று சோகத்தை அடைகிறதில்லையோ, (மறு
நழுவுகிறதில்லையோ, வருத்தத்தை அடைகிறதில்லையோ அப
பட்ட பிரம்மத்தின் பதத்தை இவ்வுலகிலேயே அடைகிறா
அவர்கள் ஸ்வர்க்கத்தை விரும்புகிறதேயில்லை, அதற்காக
ம் செய்கிறதுமில்லை பிரம்மத்தையே பொருளாகக்கொண்டு
ன்றமட்டும் ஹிம்ஸையின்றி ஸத்துக்களுடைய மார்க்கத்தையே
டருகிறார்கள் அவர்கள் விருக்ஷங்களையும் ஒஷதிகளையும் கனி
ருக்களையும் அறிகிறார்கள் லோபிகளும் பயனைவிரும்புகிறவர்களு
ரித்விக்குகள் இவர்களுக்கு யாகஞ்செய்விக்கிறதில்லை காமத
முடிவையடைந்த அந்தப் பிராம்மணர்கள் பிரஜைகளையனுக்கிர

[1] 'உதபந்நதயாகிந' என்பது மூலம் 'உள்ளதைக்கொடுப்பவர்' என்றும்
ள்ளலாம்

[2] இரண்டுசொற்கள் விடப்பட்டன.

கிபபதில விருபபததால தமமையே திரவியமாககசெயதுகொ
யாகததைச செயகிறாகள ஆகையால, லோபிகளான ரிதவிககு
ஆசைகொணட அவவிதமனிதாகளுககு யாகஞசெயவிககிறாக
ஓ! ஜாஜலியே! '(ஸாதுககள) தமதாமததைச செயவதனுலே
பிரஜைகளே ஸவாககததை அடைவிககிறாகள' எனகிற எனனுடை
புததி எலலாருடைய விஷயஙகளிலும ஸமமாகவிருககிறது
மஹாமுனிவரே! மனததைவசமசெயத பணடிதாகள எபபொழு
யஜஞததிலேயிருககிற காரணததினுல தேவயானமெனகிற மாாக
தினுல போகிறாகள ஓ! ஜாஜலியே! உளளபடியே இருவ
தேவயானமெனனும மாாககததால போகிறாகள அவாகளில
வனுககுத திருமபிவருவதுஉணடு மனததை அடககினவனுக
திருமபிவருதலிலலை இவாகளுககு மனததின ஸஙகறப ஸி
களால எருதுகள தாமாகவே வநதுசேருகினறன, வகிககவும செ
கினறன, பசுககளும தாமாகவே கறககினறன அவாகள த
களே ஸஙகறபததினுல யூபஙகளைப்பெறறு எளிதிலடையபப
தககூிணையுடன யாகஞசெயகிறாகள அவவாறு ஆதமதயானத
டிருபபவன கோவை ஆலமபனம செயயததகுதியுளளவன பி
மணரே! ஆனுலும அவாகள தானியஙகளால யாகமசெயவாா
அபபடிபபடடவாகள ஶரதததையுடன கோவைககடடி யாகஞசெ
மாடடாாகள அநத உணமையை உமககுச சொலலுகிறேன ஒ
றையும பிராாததியாதவனும ஒனறையும ஆரமபியாதவனும ஒ
ரையும நமஸகரியாதவனும துதியாதவனும குறைவறறவனும
மம நசிததவனுமான அவனைத தேவாகள பிராமமணனுகநினைககி
கள ஓ! ஜாஜலியே! அதயயனமசெயயாமலும யாகமசெயயாமலு
பிராமமணனிடததில தானமசெயயாமலும காமயவிருததியைய
விருமபுகிறவன எனனகதியையடைகிறுன? இநததெயவயஜ
ததைசசெயகிறவனேவெனறுல யஜஞததிறகுததககபடி பயனை அ
வான' எனறுசொனனுன ஜாஜலி, 'ஓ! வைஶய! முனிகளுடை
ததவததை நாம கேடடதிலலை ஆகையால, இநதககஷடமான
பததை உனனிடம கேடகிறேன மூனமுனனுளளவாகள ஆதமலா
துககுரியதும பசுககள துனபததைஅடையாததுமான இநததா
ததைக கவனிததிலலை அபபடிகவனிததவாகளும இநதககாமாவு
மேலான அநதயோகதாமததை நடககுமபடி செயயவுமிலலை
பிததிருநதால ஆதமாவாகிறபூமியில செயயபபடுமயாகததை
பினாகள செயயமாடடாாகள அபபடியிருநதால எநதககாமாவி

ர்கத்தை அடைவான்? ஓ! மகாபுத்திசாலியே! அதைச் சொல் ானுடையவார்த்தையை நான் மிகவும் நம்புகிறேன்' என்றுசொல் ர். துலாதாரன், யஜ்ஞங்களாலும் யஜ்ஞங்களல்லாவிட்டாலும் கள் ஒன்றிலும் ஹிம்ஸைக்குஉரியவைகளில்லை. கோவானது யினாலும் பாலினாலும் தயிரினாலும் வெட்டினாலும் தோலினாலும் வினாலும் கொம்பினாலும் பாதத்தினாலும் உபகரித்து யாகத்தை றவேறவேசெய்கிறது (அவைகளை யாகத்தில்) உபயோகித்துப் னீவிரத்ததுடன் விதியோடு நன்குசெய்கிறவன் இந்தத்தேவயாகத் சசெய்து அதற்குரியபயனை அடைவான். புரோடாசயாகமானது லபசுயாகங்களுக்கும் மேலானபரிசுத்தமாகச் சொல்லப்படுகிறது. லாநதிகளும் (யாகத்திற்குரிய) ஸரஸ்வதிநதிகளாகின்றன. எல்லா களும் பரிசுத்தமே. ஓ! ஜாஜலியே! [1]ஆத்மாவே யாகபூமி. தைத் தேடவேண்டாம். ஓ! ஜாஜலியே! இப்படிப்பட்ட இந் தாமங்களை இம்மையில் அனுஷ்டிக்கிறவனும் காரணங்களினால்தா தைத்தேடுகிறவனுமாயிருப்பவன் சுபமான லோகங்களை அடை ன்' என்றான். காரணங்களோடுகூடினவையும் எப்போதும் பெரி ர்களால்ஸேவிக்கப்பட்டவையுமான இந்தத்தாமங்களைத் துலா ன் பலாகித்தான்.

இருநூற்றெழுபதாவது அத்யாயம்

மோக்ஷ தாமம் (தொடர்ச்சி.)

(ஜாஜலிக்கும் துலாதாரனுக்கும் தர்மநிமித்தமாக நடந்த ஸம்பாஷணைத்தொடர்ச்சி)

துலாதாரன், 'நல்லஸாதனங்களினாலேயோ கெட்டஸாதனங் ளாலேயோ இந்தமார்க்கத்தை அடைந்திருக்கிறீர் (அவ்விஷ த்தில்) அனுபவஞானத்தை உண்டுபண்ணிக்கொள்ளும். பிறகு இவ்விதமென்பதை அறிவீர். உம்முடையதலையிலுண்டான துகளும் இதரஜாதிகளுமாகிற பலவிதமான இந்தப்பக்ஷிகள் எங் ஸஞ்சரிக்கின்றனவல்லவா? பராமப்ராஹ்மணோத்தமரே! அங்கங்கு கொண்டிருக்கிற இந்தப்பக்ஷிகளை அழைத்துப் பாரும். உம யசரீரத்தில் எங்கும் கைகளாலும் கால்களாலும்பற்றிக்கொண் த இவைகளை யோசியும். உம்மாலபரிபாலிக்கப்பட்டபக்ஷிகள் மத தந்தையாகநினைக்கின்றன. ஓ! ஜாஜலியே! பிதாவான

---

[1] வேறுபாடம்

ரீ குழந்தைகளான இவைகளைச் சந்தேகமின்றி அழையும்’ என்
சொன்னான் உடனே அந்த ஜாஜலி தாமதத்தினால் அந்தப்பக்ஷி
அழைக்க, (அவை) தாமதத்தைப்பற்றியவார்த்தைகளை மறுமெ
சொல்லின துலாதாரன், ‘ஓ! பிராமமணரே! கொல்லாமை
லானவையே இம்மைக்கும்மறுமைக்கும் போதுமானகாமம் செ
பானது ஶ்ரத்தையைக் கெடுக்கும் அது கெட்டால் அந்தம
னைக் கெடுக்கும் (லாபாலாபங்களில்) ஸமமானவர்களும் ஶ்ரத்
புடையவர்களும் அடங்கினவர்களும் சாந்தியுடையவர்களும், ‘
விதி’ என்று யாகத்தைச்செய்கிறவர்களுமாயிருப்பவர்களுடைய
னும் ஒருகாலும் அங்கீகரிக்கப்படாமல் போவதில்லை ஓ! பி
மணரே! ஶ்ரத்தையேவென்றால் ஸத்வகுணமுள்ளவனும் ஸ
னுடையபுத்திரியுமானதேவதை ஶ்ரத்தையானது ஹவிஸ, வா
மனம்இவைகளை உண்டுபண்ணுகிறது, பரிபாலனமும்செய்கி
ஆகையால், வாக்கினால்நஷ்டமானமந்திரஜபத்தையும் மனத்தால்ந
மான தேவதாத்யானத்தையும் ஶ்ரத்தையானது காக்கிறது
ஜாஜலியே! ஶ்ரத்தைக்குறைவினால்நஷ்டமானதை வாக்கும் மன
பஜனும்ம் ரக்ஷிக்கத்தக்கவைகளல்ல இந்தவிஷயத்தில் பழமை
அறிந்தபெரியோர்கள் பிரமமாவினால்சொல்லப்பட்ட ஶ்லோகங்க
சொல்லுகிறார்கள் (அவற்றின்பொருள்,) ‘ஶ்ரத்தையில்லாமல்சுத்
யிருப்பவனுடையபொருளையும் சுத்தியில்லாமல் ஶ்ரத்தையுள்ள
டையபொருளையும் தேவர்கள் ஸமமாகநினைத்தார்கள் சுத்த
லோபியினுடைய அன்னத்தையும் வட்டியினால்ஜீவிப்பவனான தா
னுடையஅன்னத்தையும் தேவர்கள் விசாரித்து இரண்டையும்
மாகச்செய்தார்கள் அந்தத்தேவர்களைநோக்கிப் பிரமமதேவர், ‘
கள் விபரீதமாகச்செய்தீர்கள்’ என்றுசொன்னார் தாதாவினு
அன்னம் ஶ்ரத்தையினால் பரிசுத்தம் கருபணனுடையஅன்னம்
ரத்தையினால் கெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது வட்டியினால் ஜீவிக்கி
தாதாவினுடையஅன்னம் புசிக்கத்தக்கது, லோபியினுடைய
னம் புசிக்கத்தகாதது ஶ்ரத்தையில்லாதவனொருவனே தே
ளுக்கு ஹவிஸைக்கொடுக்கத் தகுதியில்லாதவன் அவனுடைய
னந்தான் புஜிக்கத்தக்கதில்லையென்று தாமதத்தை அறிந்தவர்கள் நி
கிறார்கள் அஶ்ரத்தையானது கொடியபாவம் ஶ்ரத்தையா
பாவத்தினின்றும் விடுவிக்கிறது ஶ்ரத்தையுள்ளபுருஷன், ஸ
மானது ஜீர்ணமானதோலைவிடுவதுபோலப் பாவத்தை விடுகி
ஶ்ரத்தையுடன்கூடின தோஷவிருத்தியானது பரிசுத்தம்செய்கி

களுககெலலாம மேலானது எவன ஆசாரதோஷமிலலாமல ஶ
தயுடனிருககிருனே அவன பரிசுததனே அவனுககுத தவ
லசெயயககூடியது எனனஇருககிறது? அனுஷடானததினுலும
ன? ஆதமாவினுலதான எனன? இநதபபுருஷன ஶரததையையே
வமாகவுடையவன எவன எநதஶரததையோடிருககிருனே
ன தனமயமாயுளளவன இவவிதம தாமமானது தாமாததங
ககணட பெரியோாகளால நனருககச சொலலபபடடிருககிறது.
கள தாமததைப்ப்றியவிருபபததுடன தாமதாசனாஎனகிறமுனிவ
பிருநது தாமததை அறிநதுகொணடோம ஓ! அறிவிறசிறந
! ஶரததையைவைககககடவீா அதனுல எது பரமோ அதை
டவீா' எனறுசொலல, ஜாஜலி, 'வைஶயரே! நாஙகள முனிவாக
டையததவததைக கேடடதிலலை இநதததவததை உம்மிடம
கிறேன முனனேமுனனேயுளளவாகள இதைக கவனிகக
லை (கவனிததாலும) அநதமுனிவாகள மேலான இநத விஷய
க ஸதாபனஞ செயயவிலலை ஓ! வியாபாரியே! பசுககள ஸாதன
(பாலமுதலிய) பரிசுததவஸதுககளைக கொடுதது ஸ்ரூகததை
யும தாமததில அவைகளை உபயோகபபடுததுகிறவன பதுி
விரததத்தோடு விதிபபடி தாமததைச செயகிருன ஶரததை
யவனும ஶரததையுடன அனுஷடிககிறவனுமான அவன தா
மாவலலனு?' எனறு கேடக, துலாதாரன, 'ஓ! ஜாஜலியே! தன
டைய மாாககததில இருநதவனே பெரியவனதான' எனறுசொன
 பிறகு ஸவலபகாலததில மஹாபுததிமானகளான அநதஜாஜலி
துலாதாரனும ஸவாககததை அடைநது தஙகள தஙகள காமபலத
ல உணடுபணணபபடட தஙகள தஙகள ஸதானததை
நது ஸ்ரூகமாகக களிததாாகள இவவிதம துலாதாரனுல
தமான ஆதததுடன சொலலபபடடது, இவவிதம நனருக
ககவுமபடடது, பழமையான தாமமும சொலலபபடடது ஓ!
புததிரா! பிரஸிததமான வீாயததையுடைய அநததுலாதார
டய வாககியஙகளை ஜாஜலியானவா கேடடுச சாநதியையே
நதாா 'இவவிதம துலாதாரனுல எலலோாாலும ஒபபுக
ளபபடட ஆதததுடனும திருஷடாநத உபதேசததுடனும
படி சொலலபபடடது மறுபடியும எதைககேடக விருமபு
?" எனறு சொனனா

— —

கூறியது கூறலால், அதிகபாடமான ஒரு ஶலோகம விடபபடடது.

இருநூற்றெழுபத்தோராவது அத்யாயம்.

மோக்ஷதர்மம் (தொடர்ச்சி)

———⟡⟡———

(கொலையையும் சரீரத்துக்கு வாட்டத்தையும் செய்யாமல் தர்மத்தைச் செய்யவேண்டுமென்பது.)

யுதிஷ்டிரர், "ஒருவிதமான ஹிம்ஸையையுஞ்செய்யாதவர் தம் [1]சரீரத்தையும் ஆபத்துக்களையும் அறிகிறதில்லை தொழி லாதவனுக்குச் சரீரயாத்திரை எவ்விதம் நடக்கும்?" என்றுகே பீஷ்மர் சொல்லத்தொடங்கினார்

"சரீரம் வாடாமலும் மிருத்யுவுக்கு வசப்படாமலுமிருக்கும் காமத்தில் பிரவிருத்திக்கவேண்டும் செய்யும் முறையை அறி தர்மத்தை ஆசரிக்கவேண்டும் இந்த விஷயத்திலும் [2]விச வென்ற அரசனால் பிராணிகளிடத்தில் தயையுடன் சொல்லப்ப புராதனமான இதிஹாஸமொன்று சொல்லுகிறார்கள் அந்த அ யஜ்ஞசாலையில் யூபத்தை முறித்துக்கொண்டு நிற்கும் விருஷபத் யும் தொழுவத்தில் (துன்பத்தையடைகையில்) விருஷபங்களுன் மிகுதியான சப்தத்தையும் பார்த்து, 'கோக்களுக்கு க்ஷேமமுண வேண்டும்' என்று பிரார்த்தித்தான் அது உலகங்களில் நிலை வாதத்தையாகிவிட்டது கோஹிம்ஸை நடந்துகொண்டிருந்த யால இது ஆசீர்வாதமாகக் கற்பிக்கப்பட்டது வரைகடந்தவர்க மிகவும் மூடர்களும் பிரம்மமில்லையென்கிறவர்களும் ஆத்ம ஸந்தேகமுள்ளவர்களும் பிராணிஹிம்ஸையுள்ள காமத்தினுடே புகழைவிரும்புகிறவர்களுமான மனிதர்களால் (யாகத்தில்) ஹிம யானது பெரிதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது தர்மாத்மாவான ஸகல காமங்களிலும் கொல்லாமையையே சொன்னார் தங்கள் டப்படி நடக்கிற மனிதர்கள் யாகமில்லாமலும் பசுக்களை வ கிறார்கள் ஆகையால், தெரிந்தவன் பிரமாணத்தைக்கொண்டு க்ஷமமான தர்மத்தைச் செய்யவேண்டும் (பிரமாணத்தில்) ஸக மங்களிலும் கொல்லாமையே பெரிதாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட கிறது ஆகையால், ஸன்யாஸத்துடன் கிராமஸமீபத்தில் வஸி கொண்டு உறுதியான நியமத்துடன் காமகாண்டத்தில் சொ பட்ட ஹிம்ஸையைத்தள்ளிவிட்டு, 'இது ஆசாரம்' என்று ஆசரி

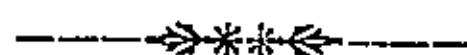
[1] 'பிறவியையும் துன்பங்களையும் அடையமாட்டார்கள்' என்பது,

[2] 'விசக்னு' என்பது வேறுபாடம்.

க்கவேண்டும் காமபலத்தில் விருப்பமுள்ளவர்கள் அற்பர்கள். ஷ்யர்கள் யூபங்களுக்காக விருக்ஷங்களை வெட்டுகிறார்கள்; ற்க மாம்ஸங்களைப் பக்ஷிக்கிறார்கள் ஆனால் இந்தத்தர்மம் புக டுகிறதில்லை தூர்த்தர்களால் கள், மீன், தேன், மாம்ஸம், வம் (சாராயம்,) திலான்னம் இவை (முதலானவை) உண்ணப் ன்றன இவைகள் வேதங்களில் சொல்லப்படவில்லை காமத் லும் லோபத்தினாலும் மோகத்தினாலும் இவைகளில் விருப்பம் க்கப்படுகிறது ப்ராம்மணர்கள் எல்லாயாகங்களிலும் [1]விஷ்ணு ன பரமாத்மாவே பூஜிக்கத்தக்கவரென்று சொல்லுகிறார்கள். ஸங்களாலும் புஷ்பங்களாலுமே அவருடையபூஜை சொல்லப் றது வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட விருக்ஷங்களும், யாகத்துக்கு வையென்று சொல்லப்பட்ட விருக்ஷங்களும், சிறந்தபலமுள்ள ளும் சுத்தியுள்ளவைகளுமான [2]விருக்ஷங்களால்செய்யவேண மற்றஎல்லாச்செய்கைகளும் தேவபூஜைக்குரியவையே (ஆகை ஹிம்ஸையில்லாமல் தேவரைப் பூஜிக்கவேண்டும்)" என்று ன்னார் தர்மபுத்திரர், "ஹிம்ஸைசெய்யாமலிருக்கிறவனுடைய மும் ஆபத்துக்களும் விவாதிக்கின்றன பரவருத்தியே இல்லாத க்குச் சரீரயாத்ரை எவ்விதம்நடக்கும்?" என்றுகேட்க, பீஷ் " சரீரம்வாடாமலும் மரணத்தை அடையாமலும் இருக்கும்படி தொழில்களில் இருக்கவேண்டும் செய்யவேண்டிய முறையை ந்து தர்மத்தை ஆசரிக்கவேண்டும்" என்றுசொன்னார்

இருநூற்றெழுபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதர்மம். (தொடர்ச்சி.)

(காரியத்தை ஆராய்ந்துசெய்யும்விஷயத்தில் உதாரணமான சிரகாரியின்கதை)

தர்மபுத்திரர், "காரியத்தை விரைவாகவோ தாமஸமாகவோ டி பரீக்ஷிக்கவேண்டும்? எல்லாவிதத்திலும் நிச்சயிக்கமுடி இந்தக்காரியத்தில் எங்களுக்கு நீரே உத்தமமானகுரு" என்று க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்

"இந்தவிஷயத்திலும் (பண்டிதர்கள்) அங்கிரஸகுலத்திலுதித்த ரியினுடைய பூர்வசரித்திரமாகிய பழையஇதிஹாஸத்தைச்

[1] 'விஷ்ணுமேவ' என்பது மூலம்,
[2] 'உக்ஷை:' என்பது மூலம்

சொல்லுகிறார்கள் கௌதமருக்கு அனேகம்புத்திரர்களுண்ட
கள் அவர்களனைவருள்ளும் இளையவரானபுத்திரர் சிரகாரியென
¹ ஓ! சிரகாரியே! உமக்கு மங்களமுண்டாகக்கடவது ஓ!
ரியே! உமக்கு மங்களமுண்டாகக்கடவது மேதாவியானசி
யானவர் காமங்களில் குற்றத்தைச் செய்கிறதில்லை அறிவிற்சி
அந்தச்சிரகாரி கௌதமருடையபுத்திரர் அவர் ஸகலகாரியங்
யும் நெடுங்காலம் நன்றாகஆலோசித்துத் தொடங்குவார், வி
களை நெடுநேரம் யோசிப்பார், நெடுநேரம் தூங்காமலிருப்பார்,
படியே நித்திரைசெய்வார், நெடுங்காலம் காரியத்தைச் செ
கொண்டிருப்பார் அதனால் அவர் சிரகாரியென்றுசொல்லப்படு
அதனால் அவர், தீர்க்காலோசனையில்லாத புத்திக்குறைவுள்ள
களால் சோம்பேறித்தனத்தை அடைந்தவரென்றும் துர்ப்புத்தி
ரென்றும் சொல்லப்படுகிறார் அப்படியிருக்க, ஒருஸமயம்
வான (அஹல்யைக்கு) வியபிசாரமேற்பட்டபொழுது கோபமன
அவர்பிதா மற்றப்புத்திரர்களைவிட்டுச் சிரகாரியைப்பார்த்து,
தாயைக் கொல்' என்றுசொன்னார் ஜபிக்கிறவர்களுள்ஸ்ரேஷ
மஹாபாக்கியவானுமான கௌதமரென்னும்பிராம்மணர் இவ
சொல்லிவிட்டு ஆலோசியாமல் உடனே வனத்திற்குச் செ
ஸ்வபாவத்தினாலேயே சிரகாரியானஅந்தப்புத்திரர் வெகுகால
தித்து, 'அப்படியேயாகட்டும்' என்று சொல்லிவிட்டுச் சிரகாரி
படியால் நெடுங்காலம் ஊன்றி ஆலோசிக்கலானார்

'பிதாவின் கட்டளையை எப்படி நான் செய்வேன்? மாத
எப்படிக் கொல்லாமலுமிருப்பேன்? துர்ஜனனைப்போல இ
தர்மஸங்கடத்தில் எப்படி முழுகாமலிருப்பேன்? பிதாவின்
ளையோ பெரியதர்மம் மாதாவைக்காப்பது ஸ்வதர்மம்
தாயத்தந்தையர்களுக்கதீனமான புத்திரத்தன்மையானது எ
விட்டு நீங்காமலிருக்கவேண்டும் ஸ்திரீமாத்ரமன்றித் தாயு
ளைக்கொன்றுவிட்டு எவன்தான் ஒருபோதாவது நன்மையடை
பிதாவை அவமதித்து எவன் புகழை அடைவான்? பிதாவை அவ
மலிருப்பது உசிதம் மாதாவைரக்ஷிப்பது ஸ்வதர்மம் உசிதமு
யத்தக்கதுமான இவ்விரண்டுதர்மங்களையும் எப்படி சிறிதும்
விருப்பேன்? பிதாவானவன் தன்னுடையசீலம் ஆசாரம் ²கே

---

¹ ஆதரவினால் பீஷ்மர் கதையின்தொடக்கத்தில் சிரகாரியைப்பு
அவருக்கு மங்களத்தைப் பிரார்த்திக்கிறார்

² 'பெயர்' என்பது பழையஉரை

ம் இவைகளைத்தரிப்பதற்காகத் தன்ஆத்மாவை மனைவியினிடம
க்கிறான். அப்படிப்பட்டநான மாதாவினாலும் பிதாவினாலும் புத்திர
ச் செய்யப்பட்டிருக்கிறேன் ஆகையால், எனக்கு விசாரமா
ன் ஏற்படாது? இருவரையும் சரீரத்திற்குக் காரணமாக
க்கிறேன் ஜாதகர்மத்திலும் [1]உபகர்மத்திலும் பிதா சொல்லு
ு பிதாவினுடைய கௌரவத்தை நிச்சயிக்கிற விஷயத்தில
துமான பலமாயிருக்கிறது சரீரத்தைப் போஷித்து வேதத்தை
ிப்பதால பிதாவானா சிறந்தகுரு, அவரே மேலானதாமம
சொல்லுகிறதே வேதங்களிலும் நிச்சயிக்கப்பட்ட தாமமாயிருக
் புதரன பிதாவின அனபிறகுஉரியவனுயிருக்கிறான் பிதாவோ
ிரனுக்கு எல்லாமாயுமிருக்கிறார் பிதாஒருவரே சரீரமுதலான
ுசெய்யக்கூடிய எல்லாப்பொருள்களையும் கொடுக்கிறார் ஆகை
பிதாவினுடையவசனம (அவசியம்) செய்யத்தக்கது, ஒரு
தும விசாரிக்கத்தக்கதில்லை பிதாவினகட்டளையைச் செய்கிற
டையபாதகமானகாரியங்களுங்கூடப் பரிசுத்தமானகாரியங்களா
ன பாக்கியத்தின அனுபவத்திலும யாகத்திலும ஸகலமான
வியவஹாரத்திலும [2]காபபாதானமஸீமந்தோன்னயனமுதலான
லும பிதாவே தாமம, பிதாவே ஸவாக்கம, பிதாவன்றோ
ானதவம்? பிதா ப்ரீதியடைந்தால எல்லாத்தேவதைகளும ப்ரீ
டகிறாகள பிதா புத்திரனைக்குறித்துச்சொல்லுகிறஆசீர்வா
ெல்லாம அவனை அடைகின்றன பிதா ஸந்தோஷிப்பதே புத்ர
டையஎல்லாப்பாவங்களுக்கும் பிராயசசித்தம புஷ்பமானது காம
ந்து உதிர்கிறது பழமானது மரத்திலிருந்து உதிர்கிறது புத
நேகத்தினால க்லேசத்தை அடைந்தாலும பிதா புத்திரனை விடு
ல்லை புத்திரனுக்குப் பிதாவினிடத்திலுள்ள இந்தக்கௌரவ
து ஆலோசிக்கப்பட்டது பிதா அற்பமான ஸதானமில்லை.
மாதாவைப்பற்றிச் சிந்திப்பேன நான மனிதத்தன்மையை
கையிலுண்டான பஞ்சபூதவிகாரமானகூட்டத்துக்கு (சரீரத
்) என்னுடையமாதா அக்னிக்குஅரணிபோலக் காரணமான
தாய ஜனங்களுடையதேகத்திற்கு அரணிபோன்றவள் துன
டைந்தஸகலப்பிராணிகளுக்கும மாதா ஸுகக்காரணம மாதா
தால புத்திரன [3]ஸநாதன, இல்லாவிட்டால அநாதன தன

[1]'உபநயநத்திற்குள் தந்தை தேசாந்தரம் போயிருந்து திரும்பிவந்தால
ுடைய தலையைப்பிடித்துக்கொண்டு ஜபிப்பது' என்பதுபழையஉரை
[2]வேறுபாடம
[3]காப்பவரையுடையவன

மிலலாதவனானலும, 'அமமா '' எனறு அழைததுககொணடு வீ
னுளபுகுகிறவன துனபததை அடைகிறதிலலை கிழததனம
னுககுக குறைவைசசெயயாது மாதாவை அடுததிருககிற அ
புததிரபெளததிரா களுடனிருநதாலும நூறுபிராயமஙிரமபியிரு
லும இரணடுபிராயககுழநதை போனறவனே ஸமாததனா
ஸாமாததியமிலலாதவனானலும இளைததவனானலும பருததவ
லும (எபபடியிருநதாலும) மாதா புததிரனை ரக்ஷிககிருள தா
தவிரமறறவாகள முறைபபடி போஷிககமாடடாாகள எபபே
மாதாவின வியோகம உணடாகிறதோ அபபொழுதுதான பு
கிழவனுகிருன, அபபொழுது துககததையடைநதவனுகிருன
பொழுது அவனுககு உலகம (எலலாம) சூனயமாகிறது ம
வுககுசசமமான நிழலுமிலலை மாதாவுககுசசமமான கதியுமி
மாதாவுககுசசமமான ரக்ஷகமுமிலலை மாதாவுககுசசமமான அ
குரியவருமிலலை மாதாவானவள குக்ஷியிலதரிதததால, 'தா
எனறும, ஈனறதால, 'ஜநநீ' எனறும, அஙகஙகளைவிருததிசெ
தால, 'அமபா' எனறும, [1]வீரனைபபெறறதால, 'வீரஸு' என
சிசுவுககுசசுஶ்ரூஷைசெயவதால, 'சுஶ்ரூ' எனறுமசொலல
கிருள மாதாவானவள புததிரனுடைய மறறொருதேகம (
முதலிய) துவாரஙகளுளள தலையையுடையவனும அறிவுளள
மானஎவன மாதாவைககொலலுவான? தமபதிகளுடையவீரிய
பநததில (புததிரனுணடாகவேணடுமெனகிற) விருபபம ம
வுககும பிதாவுககும ஸமம ஆனால, உணமையான ஆததமா
மாதாவினிடததிலிருககிறது புததிரனுடையகோததைதத
அறிகிருள அவன யாருடையவனோ அவனை மாதா அறிகி
மாதாவுககுத தானசுமநததனாலேயே சநதோஷமும ஸநேக
உணடாயிருககினறன குழநதைகள பிதாவினுடையவைகள
ஷாகள ஸதிரீகளைத தாமாகவேபாணிககிரகணமசெயது கூடவே
மததையும அனுஷடிககையில வேறுஸதிரீகளை அடைநதால அப
தும அவாகள [2]விடததககவாகளிலலை ஸதிரீயைபபரிபபதால (
ஷிபபதால) அனறோ பாததா? அபபடியேபாலனததினால (காபபத
அனறோ பதி? அநதததாமஙகளிலலாவிடடால பாததாவுமல
பதியுமலலனே இபபடியிருககையில ஸதிரீயானவள குறறமுளள
ளாகிறதிலலை புருஷனதான குறறமுளளவனுகிருன (பாதா

[1] ஆணகுழநதை

[2] 'பூஜிககததககவாகளிலலை' எனபது வேறுபாடம

பமான) கொடியபாவததைசசெயகிறபுருஷனுககே தோஷம மி
யாயுளளது ஸ்திரீககோ பாததாவே சிறநதவன அவனே பா
தயவமாக நினைககபபடுகிறுன அவனுடையருபததிறகுமிகவுமஸ
ானருபததைதகொணடவனுககுத தனனைக கொடுததாள ஆன
ால, ஸதிரீகளுககுக குறறமிலலை புருஷனே அபாதியாகிறு
கலகாரியஙகளிலும பாதீனைகளாதலால ஸதிரீகள அபாததமுள
ாகளலலா ஸதிரீயினுலே இனபவிருததிககாகக கேடகபபடடவா
த நினைபபிததஇநதிரனுககே அதாமம நிசசயம சநதேகமிலலை
வவிதம அதிகமான கெளாவததிலிருககிறஸதிரீகளை அவாகளிலு
ாதாவை வதமசெயயககூடாதெனறு விதிவிலககுகளிலலாதபசு
ளும அறியும பிதாவை ஒனறுககசசோநத தேவதைகளுடையஸ
மாக நினைககிறாாகள (புததிரன) மாதாவை மனிதாகள தேவ
ா ஆகிய இருவரிடததுமுளளஸனேகததோடு அடைகிறுன' என
லோசிததா சிரகாரியானதால அவா இவவிதம வெகுவா
லோசனைசெயயுமபொழுது நீணடகாலஞ்சென்றுவிடடது பிற
வருடைய பிதாவானவா வநதாா அதிமேதாவியும மிககஅ
டையவரும தவததிலிருககிறவருமான கெளதமா அவவளவுகால
றகுபபிறகு பதனியினுடைய அனுசிதமான மாணததையோசி
ச சாஸதிரஞானததினுலும மனேதையததினுலுமுணடானதெ
ஞல பசசாததாபததையடைநது துககததால கணணீாசொரிந
கவும ஸநதாபததையடைநது புலமபினா 'மூனறு லோகஙகளு
ம தலைவனுன இநதிரன பிராமமணவேஷமபூணடு அதிதியின
ததைக கைககொணடு எனனுடைய ஆஸ்ரமம வநதான அவ
னுல நலலவாாததைகளால மகிழவிககபபடடுக குசலபப
னததினுலும பூஜிககபபடடான, நியாயபபடி எனனுல அாககி
ம பாததியமும கொடுககபபெறறுன. அபபடிசசொனனுலபரீ
டைவானெனறு, 'நான உனனைச சோநதவன' எனறும சொ
னன இதில அனாததம ஏறபடடதனுல ஸதிரீயினிடததில குற
லலை ஆகையால, ஸதிரீயும குறறமசெயயவிலலை நானும கு
மசெயயவிலலை வழிபபோககனுன இநதிரனும குறறம செய
லலை தாமததினுடைய தவறுதலே குறறம செயதது முனிவ
ள, 'பொறுமையாலுணடான துககததை அஜாகாதையால' என
சாலலுகிறாாகள நான பொறுமையால கெடுககபபடடு, பதிவ
தயும ஸதிரீயும வீடடுவேலைகளில கவலையால சிருககததில வள
மபடி செயயபபடடவளும பரிகக (போஷிகக)த தககவளானதா

ரியையுமாயிருப்பவளைக கொனறுவிடடுத துனபககடலில முழுகி
டேடன யார எனனைக கரையேறறபபோகிருா? சிரகாரி எனற
ணணததால உதாரபுததியுளள புததிரன எனனால கடடளையிடப
டடான அவன இபபொழுதும சிரகாரியாயிருபபானனால என
ப பாவததிலிருநது காபபான ஓ! சிரகாரியே! உனககு மஙகள
ணடாகடடும ஓ! சிரகாரியே! உனககு மஙகளமுணடாகடடும
இநதவிஷயததில இபபொழுது சிரகாரியாயிருநதால உளளபடி நீ
காரிதான எனனையும உன தாயையும உனனால தேடபபடட
வததையும உனனையும பாதகஙகளினினறும காபபாறறு இபபொ
து சிரகாரியாயிருககககடவாய. நீ மஹாபுததிமானனையால உனக
த தாமதிததுசசெயவது உடனபிறநததாயிருககிறது உனனு
டய அநததனமை அபபடியே ஸபலமாகடடும இபபொழுது நீ
காரியாயிருககவேணடும மாதாவினால நீ வெகுகாலம பிராாததிக
படடாய, காபபததில தரிககபபடடாய ஓ! சிரகாரியே! நீ உன
டைய சிரகாரிததனததை ஸபலமாககசசெய வருததததால நமபி
மவரத தாமதிககிருன அவன எஙகளிருவருககும நெடுநாளைக
ணடான துககததை நினைநது வெகுகாலம தூஙகுகிருனே நனரு
பாாததுத தாமஸிததுசசெயகிறவனே!" எனருா ராஜனே! இவ
தம மஹரிஷியானகௌதமா அபபொழுது துககததை அடைந
ா, பிறகு பககததில நிறகிற சிரகாரியெனகிறபுததிரனைப பாாத
ா சிரகாரியோ பிதாவைபபாாதது மிசசு துககததுடன ஆயுதததை
யிநதுவிடடுத தலையால அவரைவணஙகி ஸமாதானததைஅடையும
செயய எததனிததாா பிறகு கௌதமா பூமியில ஸாஷடாஙகமாக
ழுநதுகிடககிறபுததிரரையும (லஜஜையாலசிலைபோல) அசைவற
ருககினறமனைவியையுமபாாதது மிககமகிழசசியை அடைநதாா
நத மஹாதமாவானவா மனைவியைச சோதததுககொளளவிலலை
னமிலலாதவிடததில ஆஸ்ரமததிலிருககிறஅவரால புதரனும ஸமா
ணமசெயயபபடவிலலை ஆயுதபாணியும அடககமுளளவனும
சயயவேணடியகாரியததிலஸமாததனுமானபுததிரனிடததில தம
ரியஙகளுககாகவெளியிலபோகுமஸமயததில, '(மாதாவை) கொல
ககடவாய' எனறு ஆஜஞை செயயபபடடது தமமுடையபாதங
ளிலவணஙகினபுததிரனைபபாாததுப பயததினால ஆயுதததைப பிடித
ருபபதினுணடான பாபபததை மறைககிருரெனனறு பிதாவுககு எண
முணடாயிறறு பிறகு பிதாவானவா சிரகாரியைநெடுநேரமபுகழ
து நெடுநேரம உசசிமோநது நெடுநேரம இரணடுகைகளாலும

விஙகனமசெயது, 'நெடுஙகாலம ஜீவிககககடவாய' எனறுசொ
ா மிகக அறிவுளளவரான அநதககௌதமா இவவிதம அனபையு
தோஷததையும (சாநதிமுதலான) குணஙகளையும அடைநது புத
னபபுகழநது, 'ஓ! சிரகாரி! உனககு மஙகளமுணடாகுக வெகுநா
காரியாயிருககககடவாய பாாகக இனியவனே! உனகாரியமதாம
யிருககுமானால வெகுகாலம நான துககததையடையாமலிருபபே
னறா (இவவிதம்சொலலிவிடடு) முனிசிகாமணியும விதவானுமா
ளதமா சிலஸலோகஙகளையும சொனனா (அவறறினபொருள
ாமதிததுசசெயகினறதீராகளிடததில குணஙகளும காரியஙகளி
றைகளும இதராகளவநது அடையுமதனமையும இருககினற
வகுநாள ஆராயநது (ஒருவனை)மிதரனாககிககொளளவேணடும செ
தை(விடுகிறதானால)வெகுநாளெணணி விடவேணடும வெகுகால
ாயநது நணபனாககசசெயயபபடடவன வெகுகாலமபழுகுதறகு
குதியுளளவன அனபு, காவம, மானம, துரோகம, பாவசசெயல
பரியமஇவைகளைசசெயவதில தாமதிததுசசெயகிறவன சிலாகி
பபடுகிறான உறவினா, நணபா, வேலைககாராகள, ஸதிரீஜன
வாகளுடைய மறைவானகுறறஙகளில தாமதிததுசசெயகிறவ
லாகிககபபடுகிறான' எனபது ஓ! பாரத! யுதிஷ்டிர! இவவித
நதககௌதமா அபபொழுது புததிரனுடையசெயகையினாலு
மஸிததுசசெயயுமதனமையினாலும பிரீதியை அடைநதாா ஆன
ல, இபபடியே மனிதன எலலாககாரியஙகளிலும நனகுஆலோ
த்துப பொறுததுநிசசயிததால பரிதாபததை அடையமாடடான
மஸமானது கோபததைஅடககும தாமஸமானது, 'இது கா
ம இது அகாரியம' எனறு காமததை நியமனமசெயயும பசசா
பததைசசெயகிறஒருகாமமும தககதனறு வெகுநாள பெரியோ
ள அடுததிருககவேணடும வெகுகாலம இதராகளைப பூஜிககவு
வணடும வெகுகாலம தாமததைச செயயவேணடும ஒருவிஷய
தப பலநாள ஆராயவேணடும நெடுஙகாலம விதவானகளுட
ழகி நெடுஙகாலம சிஷடாகளைஅடுதது நெடுஙகாலம மனதை
டககினால நெடுஙகாலம அவமரியாதையை அடையாமலிருபபான
மமான வாாததையை மறறொருவனுககுச சொனனாலும வெ
லம பிரஸனம செயயபபடடுச சொலலவேணடும அபபடியானா
வகுகாலம பரிதாபததை அடையாமலிருபபான மிகுநத தவ
டயகௌதமா பலவருஷஙகள அநதவானபபிரஸதாஸரமததில ஒ
ப பிறகு புததிரரோடு ஸவாககததைஅடைநதாா" எனறுசொனனா

இருநூறறெழுபததுமூனறுவது அதயாயம்

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி)

———⟿✻✻⟸———

(பிரஜைகளைத் துன்பப்படுத்தாமல் காக்தும்விஷயத்தில்
ஸத்யவானுக்தும் த்யுமத்ஸேனனுக்தும் நடந்த
ஸம்பாஷணை.)

யுதிஷ்டிரா, "ஓ! பிதாமஹரே! அரசனானவன (ஹிமஸ
னறி) எபபடி பிரஜைகளை ரக்ஷிபபான? (பரிபாலிததால) எபட
ரு ஜநதுவையும வருததபபடுததாமலிருபபான? ஓ! ஸாதுககள
றநதவரே! உமமைக கேடகிறேன, அதைச சொலலவேணடு
னறுகேடக, பீஷமா சொலலலானா

"இநத விஷயததிலும தயுமதஸேனனுககு ஸதயவானெனல
அரசனுடன நடநத ஸமவாதரூபமான ஒரு பழமையான இதி
பததைச சொலலுகிறாகள பிதாவான தயுமதஸேனனுடைய
ஞாயால (கொலைககுயோகயமானவாகள) கொலைககுககொணடு
பபடுமபொழுது ஸதயவானானவன ஒருவராலும சொலலபபட
சனததைச சொனனானெனறு நமககுககேளவி ஸதயவான, '
ம அதாமமாகும அதாமமும தாமமாகும கொலையெனபது த
ாகுமெனனும இது பொருநதாது' எனறான தயுமதஸேனன, '
பதயவானே! (திருடாகளை) கொலலாமை தாமமெனறால ஒரு ஸ
ாவது எது அதாமமாகும? திருடாகள கொலைசெயயபபடாவ
ால (அதுவே அதாமமாவதால) தாமாதாமஙகள கலநதுபோ
! ஸதயவானே! கலியுகததில, 'இது எனனுடையது இது இவ
டையது' எனகிறபிரவருததி ஏறபடாது, உலகியல நடவா
இநதவிஷயம) உனககுததெரிநதால எனககுசசொல' எனறு
ஸதயவான, 'மூனறுவாணஙகளான எலலோாகளுமே பிர
மணாகளுககு அடஙகினவாகளாகச செயயததககவாகள த
ாசததினால கடடுணடவாகளுள அறபனுஙகூட அபசாரதை
செயயமாடடான அவாகளுள எவனெவன அபசாரததைச செ
பானோ அவனவனை அநதணன அரசனிடததில, 'இவன எனசெ
லக கேடகவிலலை' எனறு சொலலவேணடும உடனே அர
துவனுககு (சிகைக்ஷயை) விதிககவேணடும [1]ஜீவிதிலும சரீரநாசப
ாத சிக்ஷையே செயயததககது குறறஙகளையும நீதிசாஸததிரத

[1] வேறுபாடம.

விதிப்படி நன்கு ஆலோசியாமல் வேறுவிதமான (வதமானது)
பயத்தக்கதன்று அரசன் திருடர்களையும் குற்றமில்லாதவர்க
ன பலரையும் கொல்லுகிறான் கொல்லப்பட்ட அந்தமனிதனமூல
அவனுடையமனைவியும், தாயும், தந்தையும், புத்திரனும் கெடுக
படுகிறார்கள் ஆகையால், பிறன்குற்றம்செய்தபோது அரசன
க்ஷையை நியாயமாகச் செய்யவேண்டும் கெட்டமனிதன்கூட ஒரு
பம நல்லவனுடைய ஒழுக்கத்தையும் அடைகிறான் தீயோர்க
த்தினின்றும் நல்லஸந்ததியும் உண்டாகிறதன்றோ? ஆகையால்,
நாசமானது செய்யத்தக்கதில்லை இது ஸநாதனமானதாமமா
பயமுறுத்தல், சிறைசெய்தல், அங்கபங்கமுதலானவைகளால
இல்லாமலே சிக்ஷையானது விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது புரோகிதா
டையஸபையில் அந்தத்திருடர்கள் கொலையென்னும் சிக்ஷையால
சப்படுத்தத்தக்கவர்களில்லை அந்தத்திருடர்கள் புரோகிதரைச
னமாகக்கூறி, 'ஓ! பிராமமணரே! இனிமேல் நாங்கள் ஒருபாவ
செய்யவில்லை' என்றுசொல்லிக்கொண்டு அடைகிறபொழுது
ர்களைவிட்டுவிடவேண்டுமென்று பிரமமாவின் ஆஜ்ஞை தண
மானதோல் இவைகளைத்தரித்துக்கொண்டு முண்டிதனுயிருக
பிராமமணஸந்யாஸியும் (குற்றஞ்செய்தால்) சிக்ஷக்குத்தக்கவ
றான் பெரியவர்களும் அடிக்கடி குற்றஞ்செய்தால் பெரிய
க்ஷையை அடையவேண்டும் முதல்தடவையில்போல விடத்தக்க
ளல்லர்' என்றுசொன்னான் தயுமத்ஸேனன், 'எந்தஎந்தஸமயத
குடிகளைச் சிக்ஷிப்பது தக்கதாகுமோ, எவ்வளவுஎவ்வ
சிக்ஷை குற்றத்தின் அளவுக்கு அதிகப்படாமலிருக்குமோ அந்த
ஸமயத்தில் அவ்வளவுஅவ்வளவு சிக்ஷை தாமமாகச் சொல்லப
றது கொல்லத்தக்கவர்களைக் கொல்லாவிட்டால் எல்லாருமே
மதிப்பார்கள் முன்னோர்களும் அவர்களுக்கு முன்னோர்களும்,
மைக்குணமுள்ளவர்களும் மிருந்தஸத்யஸந்தர்களும் அற்ப
ர்கமும் அற்பகோபமுமுள்ளவர்களுமாயிருந்தமையால் எளி
சிக்ஷிக்கக்கூடியவர்களாயிருந்தார்கள் முதலில் [1]'திக்' என்கிற
லலே சிக்ஷையாயிருந்தது பிறகு வாயால்வைதல் சிக்ஷையா
ந்தது அதன்பிறகு பொருளை வாங்குதல் சிக்ஷையாயிற்று
பொழுது கொலையானது சிக்ஷையாயிருக்கிறது சிலஜனங்களை
தினாலகூடத் திருத்தமுடிகிறதில்லை வேதமானது, 'திருடன
ஷயர்களுக்கும் நல்லவனல்லன், தேவர்களுக்கும் நல்லவனல்லன்,

1 'சீ' என்பதுபோன்றநிந்தைமொழி

கர்த்தாக்களுக்கும் பிதருக்களுக்கும் நல்லவனல்லன்' என்றுசொ
கிறது யார் யாரைச்சேர்ந்தவன்? ஒருவனும் (ஒருவனையும்) சேர
னல்லன் திருடன் மயானத்திலிருந்துபக்குவமானபண்டத்தைக
எடுத்துக்கொள்ளுகிறான், பிசாசுகளையும் தெய்வமாகக் கொண்
கிறான் கெட்டபுத்தியுள்ள அந்தத்திருடர்கள்விஷயத்தில் எ
ஒருவிதநியமம்செய்வான்?' என்றுசொன்னான் ஸத்யவான், '
த்திருடர்களைக் கொல்லாமலே ஸாதுக்களாகச்செய்து காப்ப
குக் கூடாவிட்டால் ஏதாவது ஒருபூதபவ்யமென்கிற யாகத்
செய்யவிரும்பி அவர்களின்கொலையைச் செய் [1]அரசர்கள் உ
நடப்பதற்காக மிகச்சிறந்ததவத்தைச் செய்கிறார்கள் அப்ப
பட்டஅரசர்களிடமிருந்தும் அவர்கள் லஜ்ஜையைஅடைகிறா
நடுங்கும்படிசெய்யப்பட்டு அவர்களைப்போலத் தவமுடையவா
மாகிறார்கள் ஸத்கிருதமுடையவர்கள் காமத்தினால் தீயசெ
யுள்ளவர்களை ஹிம்ஸிக்கிறதில்லை அரசர்கள் ஸத்கிருதத்தினாலே
மிகவும் பிரஜைகளைச் சிக்ஷிக்கிறார்கள் இவ்விதமிருந்தால் உ
மேன்மேலும் நன்மையைக்கொடுக்கக்கூடிய ஒழுக்கத்தைஅடை
என்றுசொன்னான் த்யுமத்ஸேனன், 'தன்னை ஸமாதானஞ்செ
கொள்ளாமல் பிறரைஸமாதானஞ்செய்யநினைக்கிறவனும் வி
களிற்செல்லுகிற இந்திரியங்களுக்குவசமாயிருக்கிறவனுமான
மனிதர்கள் பரிகாஸஞ்செய்கிறார்கள் டம்பத்தாலுண்டானமோ
தால் அரசனுக்கு அநுசிதமானகாரியத்தைச்செய்கிறவன் எல்லா
யங்களாலும் சிக்ஷிக்கத்தக்கவன் அப்படியானால் அவன் அ
பாவத்திலிருந்தும் விடுபடுவான் கெட்டசெய்கையுள்ளவனை அ
வேண்டுமென்கிறஎண்ணமுடையவன் முதலில் தன்னையே அட
கொள்ளவேண்டும் தனக்குநெருங்கின பந்துக்களைக்கூடப் ெ
சிக்ஷைகளால் சிக்ஷிக்கவேண்டும் லோபத்தாலுண்டான மே
தால் ஏதாவதுஅயோக்யத்தனத்தைச்செய்கிறஅரசனும் எல்லா
யங்களாலும் அடக்கத்தக்கவன் அப்படிஅடக்கினால் அவன்
தப்பாவத்திலிருந்தும் விடுபடுவான் எந்தத்தேசத்தில் பாவத்
செய்கிறஇழிந்தவன் பெரியதுக்கத்தையடையவில்லையோ அ
தேசத்தில் பாவங்கள் விருத்தியடைகின்றன, தர்மமும் குறைகி

[1] 'அரசர்கள் தம்ராஜ்யத்தில் திருடர்களிருப்பதற்காக லஜ்ஜை
அடைகிறார்கள் அதற்காகவே அவர்கள் தவஞ்செய்கிறார்கள் அர
ருள்ளபயத்தினால் குடிகள் நல்லவர்களாகிறார்கள் அரசர்கள் தீமை
வர்களைத் தம்விருப்பத்திற்காகக் கொல்வதில்லை' என்பது பழையஉரை

சயம இவவிதம கருணுசீலரும விதவானுமானஒருபிராமமணா ரகது உபதேசிததாா அபபா! இபபடியே முனனோாகளான மஹாகளும எனககுச சமாதானஞசெயது மிகவுமகருணையினல தேசிததாாகள அரசன இநதபபூமணடலததைக கிருதயுகததில தினகலபததினுலே (அதாவது திககணடததினுலே) ஜயிகக ணடும திரேதாயுகததில ஒருபாதமகுறைநத தாமததினுலேயா நடககவேணடும துவாபாயுகததில இரணடுபாததேதாடகூடின ததோடாவது நடககவேணடும இழிவான கலியுகததிலோ னில காலபஙகுதாமததாலாவது நடககவேண்டும கலியுகமுண னபிறகு அரசனுடையகெடடஒழுககததாலும காலவிசேஷததா தாமததினபதினுறிலொருபாகமிருககும ஓ! ஸதயவானே! லது முதலகலபததினுலும தாமததிறககலபபு உணடாகுமாலை ளையும சகதியையும காலததையும பாாததுச சிகைஷயை விதிகக ணடும தாமததினபெரிதானபலமானது ஸதயததைககைவிடா டசெயயவேணடுமென று பிராணிகளிடமுளள அருளாலஸவாயம னு சொனனா' என றுகூறினன' என றுசொனனா

இருநூறறெழுபததுநானகாவது அதயாயம

மோக்ஷதர்மம். (தொடர்ச்சி)

பசுவைக்கொல்லாமல் யாகம்செய்யவேண்டுமென்பதைப்பற்றிக் கபிலருக்கும் ஸ்யூமரஶ்மிக்கும் நடந்தஸம்பாஷணை)

யுதிஷ்டிரா, "ஓ! பிதாமஹரே! பிராணிகளுககுவிரோதமில ஸனயாஸமானது (ஐஶவாயம, ஞானம, கீாததி, காநதி, வைராக தாமமென றுசொலலபபடட) ஆறுகுணஙகளுடையஸமூகததைச கிறது [1](ஹிமஸையுளளதும ஹிமஸையிலலாததுமாகிய) இரண யும அடைநததாமஙகளை எனககுச சொலலும பிதாமஹரே! ாபயனுககுக காரணமானதால) ஒனறுககொன று நெருஙகினவை யிருககிற கிருகஸததாமம யோகதாமமஇவவிரணடிலும எது தது?" என றுகேடக, பீஷமா சொலலலானா

"இரணடுதாமஙகளும பெரியபாககியததினுல உணடாகினறன ணடுமஅனுஷடிகக ஶாமமுளளவைகள இரணடும பெருமபயனை பபவைகள இரணடும பெரியோாகளாலஆசரிககபபடடிருககின

[1] 'இலலறம துறவறம' என றுமகொளளலாம

றன. அபபடிபபடட இவவிரணடினுடையபிராமாணயததையும உ
குச சொலலுகிறேன ஓ! குநதியினபுதா! தாமாததஙகளில
தேகமீஙகுமபடி ஒரேமனததுடன கேடககககடவாய இநத
யததிலும கபிலமுனிவருககும ஒருகோவுககுமநடநதஸமவாதப
பழையஇதிஹாஸததைச சொலலுகிறாாகள ஓ! யுதிஷடிா! அ
அறியககடவாய முனகாலததில நஹுஷனெனவன பழமையான
அழிவறறதும உறுதியுளளதுமான ஆமனயததைக கவனித
கொணடு தவஷடாவுககாகக கோவை [1]ஆலமபனமசெயதானெ
நாம கேடடிருககிறோம அநதபபடி ஹிமஸையிலஉபயோகி
படட அநதககோவை நலலசிததமுடையவரும ஸதவகுணமபெ
தியவரும தியானததிலபறறுளளவரும ஞானவானும ஆஹாா
முளளவருமான கபிலமுனிவா பாாததா சிறநததும நிஷடை
ருநதியதும ஒரிடததிலுமபயமறறதுமான புததியையுடைய அ
கபிலமுனிவா அபபொழுது, 'வேதஙகளே!' எனறு தீனமானஸ
தோடுகூடிய ஸதயமானவாாததையை ஒருமுறை சொனனா எ
ஈமமியெனகிறமுனிவா அநதபபசுவினுளபுகுநது கபிலரைநோ
'ஆசசரியம! வேதஙகளநிநதிககபபடுமானல மறறததாமஙகள
னல ஒபபுககொளளபபடும? தைரியசாலிகளும வேதஜஞானம
கணனுளளவாகளுமானமுனிவாகள எலலாவேதததையும எஙஙா
ஆதமஜஞானமுளள ஈமமவாருடையவசனமாக நினைககிறாாகள
னிலஆசையறறவரும விருபபுவெறுபபிலலாதவரும ஒருவிஷய
லுமமுயறசியிலலாதவருமான ஈமமவாருககு வேதஙகளில இப
சொலலவேணடுமெனகிறஎணணமானது ஏது?' எனறுசொன
கபிலா, 'நான வேதஙகளை நிநதிககவிலலை, ஒருவிஷயததிலும வ
மாகபபேசவுமிலலை தனிததனியாயிருககிற ஆமமமிகளுடைய
கள ஒரேபயனுடையவைகளெனறு நமககுககேளவி ஸனயா
உததமகதியை அடையவேசெயகிறன, வானபாஸதனும அ
ஙன, கிருகஸதன பிரமமசாரிஇவவிருவரும அடைகிறாாகள
யானஙகளெனகிற அழியாதமாாககஙகள (இவவிதம) நானகா
புககொளளபபடடிருககினறன இவைகளுககுப பயனவிஷய
பலாபலரூபமானஉயாவும தாழவும சொலலபபடடிருககினறன
விதமறிநதுகொணடு எலலாவிஷயஙகளையும தொடஙகவேண
னறு ஒருவேதவசனமிருககிறது மறறோரிடததில ஒன
தொடஙகவேணடாமெனறு நிஷடையைததெரிவிககிற வேதவா

1 தாமததிறகாகஎறபடுகிற பசுஹிமஸை

னது கேடகபபடுகிறது ஆனால, ஆரமபியாதவிஷயததில தோ
லலையெனபது ஸிததம ஆரமபிததலில பெரியதோஷம எறப
ாது இவவிதமிருககிறசாஸதிரததினபலாபலம அறியககூடியத
லலை. இநதவிஷயததில வேதசாஸதிரஙகளைவிடடுக கொலலா
பககாடடிலும மேலானதெனறு பாதயகூமாக ஒபபுககொளள
டதாமமலனறுஇருநது அதை அறிவீராலை சொலலும' என
ானனா ஸயூமரமி, 'ஸவாககததிலவிருபபமுளளவன யாக
யயவேணடுமெனறு எபபொழுதும வேதம கூறுகிறது மு
மே பயனைஏறபடுததியனறோ யாகமானது விஸதரிககபபடடிரு
து? வெளளாடு, குதிரை, செமமறியாடு, கோ, பக்ஷிககூடடஙக
ாமததிலுணடானஒஷதிகள, வனததிலுணடானஒஷதிகள இவை
ாலலாம பிராணனுககுஆகாரமெனறு வேதம கூறுகிறது அ
டயே ஒவவொருநாளும காலையிலும மாலையிலும அனனமான
டபபடுகிறது. பசுககளும தானயமும யாகததிறகுஅஙகமென
தம சொலலுகிறது பிரமமா இவைகளை யஜஞததோடு படை
ா அநதயாகததினால பிரபுவானஅவா தேவாகளைப பூஜிததா
கையால, எவவேழாயிருககிற (யாகஸாதனமான) பிராணிகளெ
ம ஒவவொனறும மேலானவைகள கோ, ஆடு, மனிதன
ப, குதிரை, கோவேறுகழுதை, கழுதை இநதஏழுபசுககளு
துககளால காரமயஙகளெனறு சொலலபபடுகினறன ஸிமம
ி, பனறி, எருமைககடா, யானை, மான, முளளமபனறி இந
ழம ஆரணயஙகளாக நினைககபபடுகினறன யாகஙகளிலஉபயோ
கபபடடவையெலலாம உததமமெனறு பெயாபெறறவையாக
ாலலுகிறாகள இதுதானே முனனோகளாலும அவாகளுககு
நதினவாகளாலும ஒபபுககொளளபபடடிருககிறது தனனுடை
தியையறிநதவனனஎவனதான பிராணிகளை ஒருபோதும தொட
ிருபபான? யாகததிலஉபயோகிககபபடடபசுககளும மனுஷயா
ம ஒஷதிகளும விருகூஙகளும ஸவாககததையே [1]அடைகினறன
கததைவிடடால உமககு ஸ்வாககமஇலலை ஒஷதிகள, பசுககள
நகூஙகள, கொடிகள, நெய, பால, தயிா, ஹவிஸ, பூமி, திக
ா, ஶரததை, காலமஇவைகளபனனிரணடும, ருககு, யஜுஸ
மம, ரிததுவிககுகள, இவைகளசோநது பதினாறு ஆகினறன
னி, கிருகபதியாக அறியததககது அது பதினேழாவதாக
ாலலபபடுகிறது இவைகள யஜஞததிறகு அஙகஙகள யஜஞ

[1] 'அபிகாஙகூநதே' எனபது மூலம

றலமெனறு வேதம சொலலுகிறது கோவானது நெய, பால, தயி
'காமயம, ஆடை, தோல, வாலகள, கொமபு, கால இவைகள
ாகததை நிறைவேறறவே செயகிறது இவவிதம யாகததிற
ிதிககபபடுகினறவையெலலாம ஒவவொனறும ரிதவிககுகளோ
ஷிணைகளோடும சோநது யஜஞததை நிறைவேறறவே செ
ினறன இனனமும இவைகளெலலாம சோநதும யஜஞததை நிவ
'வறறுகினறன. யாகஙகளுககாகவனறோ இவைகள படைக
டடன? அநதபபடி உணமையாகவே வேதம கூறுகிறது. இபபடி
றனனோகளுககும முனனோகளான மனிதாகளெலலாரும செ
திருககிறாகள எவன பலததை விருமபாமல யாகஙகளால ஆ
திககவேணடுமெனறே யாகம செயகிறானோ அவன ஒனறை
ஹிமஸிககிறவனும ஆரமபிககிறவனும துரோகமசெயகிறவனுமா
லலை இவைகளெலலாம விதிவாககியததால யாகாஙகஙகளாக
ளளபடி சொலலபபடடிருநதாலும விதியில சோநதவைகள
னறைஒனறு கரையேறச செயகினறன. காமகாணடஙகளை நி
ிறுததுகினற மஹரிஷியான பரமேஸவரால வெளியிடபபட
ஆமனுயததை (பிரதயக்ஷாபபிரததியக்ஷ சுருதிஸமுதாயததை) ந
வறிகிறேன விதவானகள பிராமமணததை ஆராயநது பாா
வநத ஆமனுயததைககணடு நிசசயிககிறாகள யஜஞம பிர
மணததில விதிககபபடடது, பிராமமணாகளுககு ஆபபணம செ
பபடடது எபபொழுதும உலகமுழுமையும யாகததை அ
திருககிறது யாகமும உலகததை அடுததிருககிறது வேதத
துககாரணமான ஓம எனபதையும, நமஃ, ஸவாஹா, ஸவதா, வ
இவைகளையும (யாகததை) தன சகதிககுதத தககபடி செயதா
அதில பிரயோகிககிறவனுககு மூனறு உலகஙகளிலும பரே
யததைப பெரியோகள நினைககிறதிலலை' எனறு வேதஙகள செ
லுகினறன, இவவுலகததில ஸிததாகளான பரமரிஷிகளும சொ
கிறாகள எவனிடததில விதிவாககியததினால விதிககபபடட ருக
யஜுஸ், ஸாமம, ஸதோததிரம இவைகளெலலாமிருககினறனவே
அவனே இவவுலகில இருபிறபபுடையவனாவான ஓ! பிராமமண
அககினியாதானததில எதுஉணடாகிறதெனறும ஸோமயாகததி
எது உணடாகிறதெனறும மறறமஹாயாகஙகளாலும எது உண
கிறதெனறும அறிவுளளவரான நீரே அறிகிறீா ஓ! பிராமமண
ஆகையால, யோசிககாமல யாகம செயயவும வேணடும, செயவி
வும வேணடும. யாககாமததினால பூஜிககிறவனுககு மரணத